

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Österreichische Nationalbibliothek

+Z164723300

ARGENTORATI,
TYPIS
IOANNIS HENRICH
HEITZ,
ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

d. 21. Dec. A. MDCCLXXIII.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΤ.

ΧΟΙΡΙ μὲν, ἐκ ΙΔΙΟΝ δέ με θύετε· καὶ με καλεῖτε
ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ, Φανερώς εἰδότες ἐκ ἰδίων.

ΜΑΡΚΟΤ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΤ.

Λάθριος Ηράκλεια καλὰς ὑπὸ χεῖλεσιν ἔλκεις.
κεῖνο πάλαι κατὰ σὺ τῆτ' ἐδόησε πόλις.
πῶς ἔτλης αἶσχος ρέξαι κακόν; ἢ σε βιαίως
εἰλκυσέ τις θαλερῶν δραξάμενος πλοκάμων;
ἢ σοι τῆνομα τερπνὸν ἀφ' Ηρακλῆος ἐχάσῃ,
μάχλε, Φιλεῖν ἤβην κέκριται ἡϊθέων;

ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Ηδὺ τὸ βινεῖν ἐστὶ. τίς δ' λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ
χαλκόν, πικρότερον γίγνεται ἐλλεβόρου.

ἤδη γὰρ οἱ ἐπώηλθε γάμους τέλος. αἱ δ' ἐπὶ κέρη
μίτραι παρθενίας αἰνέομεν χάριτας.
Ἀρτεμι, σῇ δ' ἰότητι γάμος θ' ἅμα καὶ γένος εἴη
τῇ Λυκομηδεῖᾳ παιδί Φιλαστραγάλῳ.

Τῆς αὐτῆς.

Νικίεω πόνος ἔτος αἰεζώοιο Νεκῆα
ἥσκημαι πάσης ἡρίον ἡλικίης .
δάματα δ' Αἰδωνῆος ἐρευνήσαντος Ομήρου ,
γέγραμμαι κείνῃ πρῶτον ἀπ' ἀρχετύπου .

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ι Π Π Ο Τ.

Ὁὐ ποταμὸς κελαδῶν ἐπὶ χεῖλεσιν, ἀλλὰ δράκοντος
εἶχέ ποτ' εὐπώγων τόνδε λίθον κεφαλή,
λευκὰ θαληριώντα. τὸ δὲ γλυφέν ἄρμα κατ' αὐτῷ
τῷ ὑπὸ λυγρεῖς βλέμματος ἐγλύφετο.
ψεύδει χερὸς ὅμοιον ἀποπωλαδέν γὰρ ὁράται·
γλύμμα κατὰ πλατέος δ' ἐκ ἂν ἴδεις προσόλκ.
ἦ καὶ θαῦμα πέλει μόχθῳ μέγα, πῶς ὁ λιθοργὸς
τὰς ἀτενιζέσας ἐκ ἐμόγησε κόρας.

卷之六

A P X I O T.

Εκφορι μὲν Τροίῃ συγκατάθανεν· ἔσθ' ἔτι χεῖρας
ἀντὶν ἄνδρασι Δαναῶν παῖσιν ἐπερχομένοις.
Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδες ἄρα
ἀνδράσιν, ἔ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ, καὶ ὃ βέλεται. ἀλλ' ἀπόκλειε...

* * * * *

ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλαθεῖς, τυχόν, ὡς Ζεὺς,
χρυσορόης, ἐπὶ τήνδ' Αἰκισίᾳ λοπάδα.

IV.

Οψοθάγει, κλειοῖ, καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,
ἔαδε μόνῃ. δραχμῆς ἔστιν ὁ γόγγρος ἅπας.

Θές μόνον ἢ ζώνην, ἢ ἐνώτιον, ἢ τι τοῖστον
σύσσημον. τὸ δ' ὀρεῖν μὴ μόνον εἰ λέγομεν.
ἡμετέρῃ συ μέδῃσθαι· λιθέμεθα ὡς τὰ πάλαι περ,
εἰ Γοργῶς, γόγγρος δ' οἱ μέλεσι λοπάδι.

ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

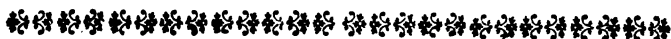
Καὶ γὰρ παιδοφιλήσω.
πολύ μοι κάλλιον ἢ γαρμῖν.
παῖς μὲν γὰρ παρῶν
κῆν πολέμῳ μάλλον ἐπωφελεῖ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

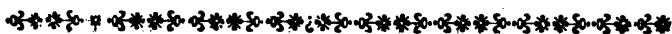
XXV.

Η πολύβριξ ἔλας ἀνεθήκατο παρθένος Ἰωπῇ
χαιτας, εὐώδη σμηχομένα κρόταφον·

ΡΙΑΝΟΥ.

Ἡμισυ μὲν πίσης κατωτίδος, ἥμισυ δ' οἶνον,
 Ἀρχὴν ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει·
 λεωτότερον δ' ἐκ οἷδ' ἐρίφου κέρας. πλὴν ὅ γε πέμψας
 αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἰωποκράτης.

ΗΔΥΛΟΥ.

I.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
 εὐροίμεν λεωτόν καὶ τι μελιχρόν ἔπος.
 ἀλλὰ κάδοις Χίς με κατὰβρεχε, καὶ λέγε, ΠΑΙΖΕ
 ΗΔΥΛΕ. μισῶ ζῆν εἰς κενόν, ἔ μεθύων.

II.

Ἐξ ἧς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
 εἰς ἧῶ πίνει τετραχόοισι κάδοις·
 εἴτ' ἐξαίφνης πε τυχὸν οἷχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
 Σικελίδου παίζει πελὺ μελιχρότερον.
 ἐστὶ δὲ δὴ πελὺ σιβαρώτερος. ὥς δ' ἐπιλάμπει
 ἡ χάρις. ὥς, Φίλε, καὶ γράφει καὶ μέθυε.

III.

Εὐφρός ὁ καλλίχθυσ. νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
 ἔλθῃ μὴ Πρωτεύς Ἀγίς ὁ τῶν λοπαάδων.

ΣΙΜΜΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Τηλυγέτων δ' Ἀφνειὸν ὑπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
 τοῖς δὴ καὶ ποτ' ἀναξ' ἥρως παρεδαίσατο Περσεύς,
 ἔνθα δὲ Μασσαγέται ταχέων ἐπιθήτορες ἱππῶν
 ναίεσιν, τόξοισι πεποϊβότες ὠκυρόλοισι,
 θεσπέσιόν τε περὶ ῥόον ἤλυθεν αἰνάσιο
 Καμπάσῃ, ὅς ῥ' ἄλλα διὰν ἐς ἀθανάτην φέρει ὕδωρ.
 ἐκ δ' ἰκόμην ἐλάαισι περὶ χλωρῇσιν ἐρυμνάς
 νήσας, ὑψικόμοισιν ἐτῆρεφέας δονάκεσσιν.
 ἡμικύνων τ' ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν,
 τοῖς ὤμων καθύπερθεν εὖςρεφέων κύτειον κράς
 τέτραφε, γαμφηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνόν.
 τῶν μὲν θ' ὥς τε κυνῶν ὕλακὴ πέλει, ἔδ' ἐ τι τοίγε
 ἄλλων ἀγνώσσχσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδὴν.

ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
 τόνδε Διονύσω δῶρον ἔδωκε Κλεῶ,
 ἕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
 ἕστις οἱ ἀνθρώπων ἤρισην ἔδαμά πω.

III.

Ατραπὸν εἰς Αἰδέω
ἦνυτα, τὴν ἔπω τις ἐναντίον ἦλθεν οδοίτης.

IV.

Εκ θυμῷ κλαῦσαι μάλα μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνησθαι τ' ἔκ ἑτ' ἐόντος ὁμῶς.

V.

Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε. πολλὰ γὰρ ἔγνωσ
καλὰ· κικῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

VI.

Αλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μῆνός ἔχει.
καὶ γὰρ τις μελέοιο κορυσσάμενος κλαυθμοῖο,
κῆδεα δειλαίων εἶλεν ἀπὸ πραπίδων.

VII.

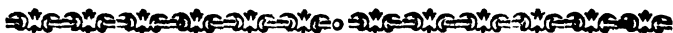
Φλιῆς ἡ πόλις ἐστὶ, Διωνύσῃ φίλος υἱὸς
φλιῆς ἦν αὐτὸς δαίματο λευκόλοφος.

VIII.

Γηρύσαιτο δὲ νεβρός ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκῃς τύμμα φυλαξαμένη.

IX.

Εστηκ' ἀμφὶ κόμαις, εὐώδεις ἀγχοῖσι πατρὸς,
καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη σέφανον.

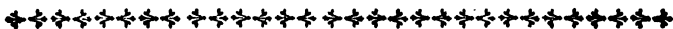
ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεῦθει
 μῆμα καταϋθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴπωι,
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπισηάμενος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

Χαῖρε δις ἡβήσας, καὶ δις τάφῳ ἀντιβολήσας
 Ἠσίοδ', ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης.

ΦΙΛΗΤΑ.

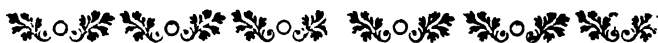
I.

Γαῖαν μὲν Φανέσσι θεοὶ ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
 αἰψήρῳ ἀνέμων μᾶνον ὄραν τέμενος.

II.

Ὅς μέ τις ἐξ ὀρέων ἀποφάλλιος ἀγροϊότης
 αἰρήσει κλήβηρην, αἰρόμενος μακέλην·
 ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον, καὶ πολλὰ μογήσας,
 μύθων παντοίων οἶμον ἐπισηάμενος.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ.

ΜΙΜΝΕΡΜΟΤ.

Οὐ μὲν δὴ κείνῃ γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἰδὼν
 Λυδῶν ἰππομάχων πυκινὰς κλονέοντα Φάλαγγας
 Ερμιον ἀμπεδίον Φῶτα Φερεμμελίην.
 τῷ μὲν ἄρ' ἔ ποτε πᾶμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
 δειμὺ μένος κραδίης, ἔαδ' ὅτ' ἀνὰ προμάχῃς
 σέυετο, αἱματόεντος ἐν ὕσμίνῃ πολέμοιο
 πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεα.
 ἔ γάρ τις κείνῃ δῆϊων ἔτ' ἀμεινότερος Φῶς
 ἔσκεν ἐπ' οἴχεσθαι Φυλόπιδος κρατερῆς
 ἔργον, ὅτ' αὐγαῖσι Φέρετ' ὠκέος ἡελίοιο . . .

* * * * *

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ΦΩΚΥΛΙΔΟΤ.

Καὶ τότε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί. ἔχ, ὁ μὲν, ὃς σὺ ἔ
 πάντες. πλὴν Προκλέης· καὶ Προκλέης Λέριος.

ΟΤΡΑΝΗ Ψήφοιο θεορρήτω τιθι μέτρῳ
ἀστράων ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.

Σκέπτεο χαλκεόφωνον ἐπισπέρχουσαν αἰοιδὴν
ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΝ, ἐρατῆς ἴσους εὐεπίας.

ΠΟΛΥΜΝΙΑ.

Σιγῶ, φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονι παλμῶ,
νεύματι φανήσσαν ἀπαγέλλουσα σιωπῇν.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ.

Οὐκ ἴδε ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΝ ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνας
ψεύδεται ὀφθαλμὸς δείκελον ἀτρεκίης.

Εἴ ποτε τερψινόιο, Φίλος, Φέρμιγος ἀκέσας,
τὴν ΕΡΑΤΩ θαύμαζε τόσῃς εὐρήτορα τέχνης.

ΕΥΤΕΡΠΗ δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπισπείρσασα μελίσσης.

Κωμικὸν ἀμφιέπω ΘΑΛΕΙΑ μέλος, ἔργα δὲ Φωτῶν
ἔχ' ὁσίων θυμέλησι Φιλοκροτάλοισιν ἀθύραι.

Εἰκόνα τῆς σοφίης ποτιδέρκεο· ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ γὰρ
εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.

Δαφνοκόμοις Φοῖβοιο παρὰ τριπλόδεσσι κελεύω
ΚΛΕΙΩ, μαντοσύνης Μῆσα καὶ ἱστορίας.

ΜΗΝΕΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Εξέμεβεν λυκάβαντος ἀνοιγομένοιο θυρέτρε,
 Αὐσονίης ὕψος δέρεται ἥλιος.

Αὐτὰρ ἐγὼ θαρινῆσι γύην νιθάδεσσι διαίνω,
 τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.

Ἀρχετ' Ἀρης ἅπ' ἐμεῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἡδύ·
 ἴση δ' εἰκοσῶ ἡματι νύξ τελέθει.

Εὐτόνοι τῆμοσδε φυτοσκάφος, ἔρνεα τάμνων,
 ῥίζη ἅπ' ἀγροτέρῃ ἡμερον ἀκρέμονα.

Οἷγεται ἄρτι θάλασσα. ἐσοπλίζοιτε δὲ νῆας·
 ὦριον ἀκλύτων ἐκλὸς ἄγειν λιμένων.

Μεσάτιος ῥόδ' εἰμὶ καὶ ἀργεννοῖο κρίνοιο,
 καὶ ξανθῆς κεράσ' βρίβομαι ἀκρέμοσιν.

Καρκίον ἥλιος μετανείσεται· ἀσάχνας δὲ
 καρθαλέας κείρει γειεπῶνος δρεπῶνῃ.

Κρίνω ἐγὼ πυρὸν καὶ ἀχυρμιάς· ἐν δὲ λέοντι
 ἀτρεκέα τελέθει χεύματα Νηϊάδων.

Βρίθω ἐγὼ σαφυλῇ, βρίθω δ' ἐτι πάσῃ ὁπῶρῃ·
 αὖτις δ' ἰσοπαλὴς γίνεται ἡματι νύξ.

Τίς δέ κ' ἐμεῖο πέλει γλυκερώτερος, ὃς μέθυ ληνῶ,
 ἡδυεπῇ κατάγω βάκχον ἅπ' οἰνοπέδε;

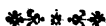
Εἴ τοι Αθηναίης πέλει ἔρνεα, ὦριον ἤδη
 καρπῶν ἀποθλίβειν, μνήσιν ἔχειν καμάτων.

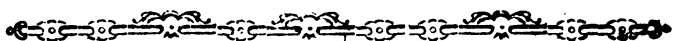
Πάυσασθαι νειῶ κέλομαι· γλαγῶντι γὰρ ἤδη
 σπέρματι ῥιγεδανῇ πηγυλὶς ἀντιάσει.

Τ Μ Ν Ο Σ Ε Ι Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Α.

Υ μνεύω Παιᾶνα μέγαν Θεὸν Ἀπόλλωνα,
 Ἀμβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἄβροχαίτην,
 Βριθύνοον, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆ, βιοδῶτην,
 Γηθόσυνον, γελῶντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
 Διογενῆ, Διόπαιδα, δρακοντολέτην, θαυνογητῆ,
 Εὐλαλον, εὐρυδίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδῶτην,
 Ζωογόνον, ζᾶθεον, ζηνόφρονα, ζηνοδοτῆρα,
 Ἡπῖον, ἡδυεπῆ, ἡδύφρονα, ἡπιόχειρα,
 Θηροφόνον, θαλερόν, θελξίφρονα, θελγεσίμυθον,
 Ἰαφέτην, ἱμερτόν, ἰήϊον, ἰωποκορύσην,
 Κοσμοπλόκον, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογενέβλον,
 Λητογενῆ, λαρόν, λυρογηθέα, λαμπετόωντα,
 Μυσιπλόκον, μάντιν, μεγαλήτορα, μυριέμορφον,
 Νευροχαρῆ, νοερόν, νηπενθέα, νηφαλιῆα,
 Συναχαρῆ, ξυνόν, ξυνόφρονα, ξωοδοτῆρα,
 Ολβιον, ὀλβιοεργόν, Ολύμπιον, οὐρεσιφαίτην,
 Πρηνῦν, πανδερκῆ, παναπήμονα, πλατοδοτῆρα,
 Ρυσίπωνεν, ροδόχρεν, ῥηξήνορα, ῥηξικέλευθον,
 Σιγαλόεντα, σοφόν, σελαηγενέτην, σωτῆρα,
 Τερψίχορον, Τιτᾶνα, τελέστρα, τιμῆεντα,
 Ἵμναγόρην, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑέτόεντα,
 Φοῖβον, Φοιβάζοντα, Φιλοσέφανον, Φρενογητῆ,
 Χρησμαγόρην, χρύσεα, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον,
 Ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευσίσυγα, ψυχοδοτῆρα,
 Ωκυπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδῶτην.

Υ Μ Ν Ο Σ Ε Ι Σ Β Α Κ Χ Ο Ν .

Μέλπωμεν βασιλῆα Φιλεύιον, εἶρα Φιώτην,
 Αβροκόμην, ἀγροῖκον, αἰοίδιμον, ἀγλαόμαρτον,
 Βοιωτὸν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτουοχαίτην,
 Γήϊόσυνον, γανόεντα, γιγαντολέτην, γελώοντα,
 Διογενῆ, δίγονον, διδυραμβογενῆ, Διόνυσον,
 Εὖιον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσικωμον,
 Ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
 Ηπῖον, ἡδυπότην, ἡδυόροον, ἡπεροπῆα,
 Θρηῖκα, θυροσοφόρον, διασώτην, θυμολέοντα,
 Ἰνδολέτην, ἰμερτὸν, ἰσολόκον, ἰραΦιώτην,
 Κωμασῆν, κεραὸν, κισσοσέφανον, κελαδεινόν,
 Λυδὸν, ληναῖον, λαβικηδέα, λυσιμέριμον,
 Μύσην, μαινέλιον, μεθυδάτην, μυριόμαρτον,
 Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβοιδόπεπλον,
 Ξυσοδόλον, ξυνόν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον,
 Οργίλον, ὄβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὔρεσιΦοίτην,
 Πελυπότην, πλακίῃρα, πολυσέφανον, πολύκωμον,
 Ρηξίνοον, ραδινόν, ρικνώδεα, ρηνοΦορῆα,
 Σκιρτητήν, Σάτυρον, σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,
 Τερπινόν, ταυρωπὸν, τυρρηνολέτην, ταχύμηνιν,
 ΥπνοΦόβην, ὑγρὸν, ὑμενήϊον, ὑλήεντα,
 Φηρομανῆ, Φρικλόν, Φιλομειδέα, Φοιταλιώτην,
 Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίΦρονα, χρυσεομίτην,
 Ψυχοπαλάνην, ψεύσην, ψοφομήδεα, ψυχροδαίκην,
 Ωριον, ὠμησῆν, ὠρεΐτροΦον, ὠρεσίδεπτον.

V.

Εἰς τὸ μέγα Πρατώριον καλωπιοθέν.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ· Φαιδοτέρως γὰρ
 Δομνῖνος θαλάμῳς μητρὸς ἔτευξε Δίκης·
 λάμπω ἐγὼ διὰ παιδὸς, ὃ παῖς δι' ἐμῶ Φαίνεται·
 κύδεια δ' ἀλλήλοις ἀντιχαρίζομεθα.

VI.

Τῆτον Ἰαλιανόν, νομικῆς Φάος, εἶπον ἰδῆσαι
 Ρώμῃ καὶ Βερόῃ· ΠΑΝΤΑ ΦΥΣΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ.

ναυτίλε, ποντομέδοντι καὶ ὁρμοδοτῇρι Πριήτῳ
 τευθίδος ἢ τριγλῆς ἀνθεμόεσσιν ἵπν,
 ἢ σκάρον αὐδήεντα παρὰ βαμοῖσι πυρώσας,
 ἄτρομος ἰονίᾳ τέρμα θαλασσοπῶρει.

III.

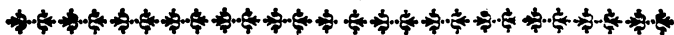
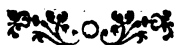
Υλοδάτας, Φιλόδενδρος, ὄρεσσαύλα πόσις ΑΧῆς,
 πάνσκοπος, εὐκεράς μαλοΦύλαξ ἀγέλας,
 Πάν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάσας
 ἔδραμον αἰχματᾶν ἐς δαῖν Ἀσσυρίων,
 Μιλτιάδης στήσαντος ὁμάσπιννα περσοδιώκην,
 ἴσαμαι, ἀκλήτης Ξεῖνια συμμαχίης.
 ἄλλοις ἀκροπόλῃς ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασαι
 ξυνὸς ἐμὶν Μαραθῶν καὶ μαξαθωνομάχαις.

IV.

Εἰς τὸ ἐν Ραμνῶντι Νεμέσιως ἄγαλμα.

Χιονέην με λίθον παλινανξέος ἐκ περιωπῆς
 λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσσι
 Μῆδος ἐποντοπύρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
 τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.
 ὥς δὲ δαΐζομένοις Μαραθῶν ἀντέκλυπε Πέρσαις,
 καὶ νέες ὑγροπύρεον χεύμασιν αἱμαλέοις,
 ἔξεσαν Αδρήστειαν ἀριστῶδινες Αἰῆναι,
 δαίμον' ὑπερΦιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
 ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
 ΝΙΚΗ Ερεχθείδαις, Ἀσσυριοῖς ΝΕΜΕΣΙΣ.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Ιχθυόλον πολυωπὸν ἄπ' εὐθήρῃ λίνον ἄγρης,
τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,
καὶ πισὸν βυθίων παγίδων σημάντορα Φελλόν,
καὶ λίβον ἀντιτύπῳ κρέσματι πυρσοτόκον,
ἄγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενήϊδα, δεσμὸν ἀέλλης,
στρεπῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυωαγῇ σόματα,
δαίμοσιν ἀγροδότησι θαλασσοπόρος πόρε Βαίτων,
γῆραι νησοφόρῳ βριθομένης παλάμης.

II.

Ηδὴ καλλιπότηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχεΐαις
λήϊον ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων.
ἥδη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων
μεσομανῆς τέτλιξ θέλγει ἀμαλλοδέτην.
καὶ Φιλόπαις ὑπὸ γείσα δόμῃς τεύξασα χελιδῶν,
ἐκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
ὑπνώει δὲ θάλασσα, Φιλοζεφύριο γαλήνης
νηφόροις νάτοις εὐδία πεπλάμενης,
ἐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταγίζεσσα κορύμβοις,
ἐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρευγομένη.

ένθεν αἰὲ ῥοδόεσσαν ἀναζείχσιν αὐτμήν,
ὥς ἔτι τῆς χρυσῆς λαομένης Παφίης.

V.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῷ δ' ὑπὸ τὰς πλατάνες ἀπαλῶ τέτρυνμένος ὕπνῳ
εὐδεν Ἔρως, Νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.
Νύμφαι δ' ἀλλήλησι, τί μέλλομεν; αἶθε δὲ τέτω
σβέσσαμεν, εἴπων, ὅμῃ πῦρ κραδίης μερόπων.
λαμπὰς δ' ὥς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θεομόν ἐκείθεν
Νύμφαι Ἐρωτιάδες λευροχοεῦσιν ὕδωρ.

ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΑ.

Καλλιόπῃ σοφίην ἡρώϊδος εὔρεν ἀοιδῆς.
κλειῶ καλλιχόρῳ κιθάρης μελιηδέα μολπὴν.
Εὐτέρπῃ τραγικοῖο χορῷ πολυχρῆα ὦπλιν.
Μελπομένῃ θνητοῖσι μελίφρονα βάροειτον εὔρε.
Τερψιχόρῃ χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλῆς.
ὕμνης ἀθανάτων Ἐρατῶ πολυτερωέας εὔρε.
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάισοφος εὔρεν.
Οὐρανίῃ πόλον εὔρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἀστρων.
κωμικὸν εὔρε Θάλεια βίον τε καὶ ἡθεῶ κεδνά.

ὅτ' ὦσθι δενδρήντα γέρων παραινέχεται ἱρις
 χῶρον, Ἀμαδρυάδων ἔνδιον αἰεροκόμων,
 καὶ λιπαρῆς εὐβοτρυν ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
 θάλλει ἐρισαφύλων πάντοσε θειλοπῶδων·
 αἱ δὲ περίξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες· ὅς δ' ἐμελίζει
 ἀντῶδὸν τέτλιξ Φθέγματος ἀρμονίαν.
 ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊσον ὅπως, ξένε, μὴ με παρέλθης
 τόνδε δόμον, λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δευρ' ἴθι, βαιὸν ὁδίτα πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
 ἄμψαυσον καμάτῃ γῆα πολυπλανέος,
 χῶρον ὅτ' ἄ πλατάνων αὐτόρρυτον ἐς μέσον ὕδωρ
 καλὰ πολυκρῆνων ἐκπαρορρεῖ σωμαίων·
 ὅτ' ὦσθι πορφυρέης ὑπὲρ αὐλακος εἶαρι θάλλει
 ὑγρὸν ἰὸν ῥοδὴν κιννάμενον κάλυκι.
 ἥνιδε πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἐρέψας
 ἔκχυτον εὐχαίτης κισσὸς ἔπαλεξε κόμην.
 ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,
 πέζαν ὑποξύων αὐτοφύτοιο νάπης.
 ἔτος ΕΡΩΣ. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπαρεπεν ἔνομα χάρω,
 πάντοθεν ἡμερτῶν πληβομένῳ Χαρίτων;

IV.

Εἰς λατρὸν ὀνομαζόμενον Ἐρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλασεν Ἐρως ποτὲ τῶδε λατρῶ,
 αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπράδι καλὸν ὕδωρ.
 ἰδρῶς δ' ἀμβροσίῳ χυθεὶς χροὸς ἀμμίγα λευκοῖς
 ὕδασι, Φεῦ, πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ.

ἐνθεο

ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Εἰς Ερωτα ἐξεφαναμένον.

Πῶ σοι τόξον ἐκείνο παλίντονον, οἷ τ' ἀπὸ στείῃ
 πηγνύμενοι μεσάτην ἐς καρδίην δόνακες;
 πῶ πλερά; πῶ λαμπρὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρισσὰ
 σέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἔω' ἄλλο φέρεις;
 οὐκ ἀπὸ πανδήμου, ξένε, κύπριδος, ἐκ ἀπὸ γαίης
 εἰμι, καὶ ὑλαίης ἐκγονος εὐφροσύνης.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων θρένα πυρσὸν ἀνάπλω
 εὐμαθίης, ψυχὴν δ' ἔρπνον εἰσανάγω.
 ἐκ δ' αἰετῶν σεφάνης πισύρων πλέκω· ὦν ἀπ' ἐκάστης
 τῶσδε φέρων, πρῶτῳ τῷ σοφίης σεφομαι.

II.

Εἰς προάξειον ὀνομαζόμενον Ερωτα, ἐν Αμασειᾷ.

Ἡ καλὸν ἄλσος. Ερωτος, ὅπως καλὰ δένδρεα ταῦτα
 πρὸς ἐπιπινείων ἀμφοιδονεῖ Ζέφυρος·
 ἦχι καὶ ἐρσηεῖς ἀμαρύσσεται ἀνθεσι λειμὸν,
 πάλιν ἰοσεφάνων κόσμον ἀνείς καλύκων·
 καὶ γλυκερῆς τρῖστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
 ματὺς ἀναβλῖθι χεύματα Νηϊάδος·

LXXI.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸς ἄναξ νεμέσῃσε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κύμασιν, ὕπατις σῶμα καλυψαμένοις·
 ἤθελε γάρ μιν ἔχειν γέρας ὕσατον, οἷα θανόντα,
 καὶ μεγαλοφροσύνης κούψε θάλασσα χάριν.
 ἔνθεν, πρηγνὸς κραδῆς μέγα δεῖγμα, Φαιινὸν
 τίμησεν κενῶ σήματι τῷδε νέκυν.

ΜΗΝΕΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ.

Πρῶτος ΘΩΘ ἐδάη δρεπάνην ἐπὶ βότρυον ἐγείρειν.
 ἰχθυόλοισι ΠΑΩΦΙ Φέρει πανδήμιον ἄγρην.
 Πληιάδων Φαίνεσθαι ΑΘΥΡ τεκμαίρεται ὥρην.
 ΧΟΙΑΚ σπειρομένων σαχύων δείκνυσι γενέβλην.
 ΤΥΒΙ δε πομφύρεον βεληφόρον εἶμα τιταίνει.
 σημαίνει πλωγῆρσι ΜΕΧΕΙΡ πλῆθον ἀμφιπολεύειν.
 Αγεὸς ὅπως Φέρειν ΦΑΜΕΝΩ δείκνυσι μαχηταῖς.
 εἰαρινῶν ΦΑΡΜΟΥΘΙ ρόδων πρωτάγγελός ἐστι.
 λήϊα σὶ αὐανθέντα ΠΑΧΩΝ δρεπάνοιςι φυλάσσει.
 εὐκάρπῃ δὲ ΠΑΥΝΙ προάγγελός ἐστιν ὁπώρας.
 καὶ σαφυλὴν κατέχων εὐάμπελός ἐστιν ΕΠΙΦΙ.
 καὶ ΜΕΣΟΡΙ Νείλοιο Φέρει φυσίζοον ὕδωρ.

LXVI.

Εἰ καὶ ἀμειδῆτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις,
 φέρεσθ' Ὀνή, ψυχὴν δέχυνσο Δημοκρίτῃ
 εὐμενέως γελώσαν, ἑπεί καὶ σείο τεκῆσαν,
 ἀχρυσμένην ἐπὶ σοὶ, μῆνος ἑκαμίψε γέλως.

LXVII.

Πλῆτων δέξο μάκαρ Δημοκρίτον, ὥς κεν ἀνάσσω
 αἰὲν ἀμειδῆτων, καὶ γελώοντα λάχοις.

LXVIII.

Εἰς Πύρρωνα τὸν Σκεπτικόν,

Ἄ Κάτθανες ὦ Πύρρων; ἑπέχω. ἂ πυμάτην μέλ' μοῖραν
 Φῆς ἐπέχειν; ἑπέχω. ἂ σκείψιν ἑπαυσε τάφος.

LXIX.

Ἄ Κλεινὸς Ἰωάννης. Ἐθνητὸς, λέγε. ἂ γαμβρὸς ἀνάσσης.
 Ἐθνητὸς ὅμως. ἂ γενεῆς ἄνθος Ανασασίς.
 Ἐθνητῷ καὶ κείνῃ. ἂ βίον ἑνδοικος. Ἐκ' ἐτι τῷτο
 θνητὸν ἑφης. ΑΡΕΤΑΙ ΚΡΕΙΣΣΟΝΕΣ ΕΙΣΙ ΜΟΡΟΙ.

LXX.

Εἰς Παάτιον ἀδελφιδὴν τῆ βασιλέως Ανασασίς.

Υπατίς τάφος εἰμί· νέκυν δ' ἔφθμι καλύπτειν
 τόσσ' ὅσσος ἐὼν Αὐσονίων προμάχῃ.
 Γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
 σήματι, τῷ Πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

LXII.

Κάθανε μὲν Θεόδωρος· αἰδοπόλων δὲ παλαιῶν
 πληθὺς οἰχομένη νῦν θάνειν ἀτρεκέως.
 πᾶσα μὲν ἀμυνεῖοντι συνέπνεε, πᾶσα δ' ἀπέσθη
 σθενυμένη· κούφθη δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάφῳ.

LXIII.

Μνήμα σὸν, ὦ Θεόδωρε, πανατρεκές, ἐκ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀλλ' ἐν βιβλιακῶν μυριάσιν σελίδων,
 αἷσιν ἀνεζώγρησας ἀπολλυμένων, ἀπὸ λήθης
 ἀρπάζας, νοερὸν μόχθον αἰδοπόλων.

LXIV.

Εἰς Κρατερὸν τὸν σοφιστήν.

Η φύσις ὠδύνασα πολὺν χρόνον, ἀνὴρ ἔτικτεν
 ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,
 τὸν Κρατερὸν, σοφίην τε καὶ ἔννομα, τὴν καὶ ἀνιγροῖς
 κινήσαντα γόφῳ δάκρυον ἀντιπάλαις.
 εἰ δὲ νέος τέθυγκεν, ὑπέρτερα νήματα Μοίρης
 μέμφεο, βελομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

LXV.

Ω φθέγμα Κρατεροῖο, τί σοι πλέον, εἴ γε καὶ αὐδῆς
 ἔπλεο καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλαις;
 ζῶντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνεον· ἐκ δὲ τελευτῆς
 ὑμετέρης, ἰδίην αὐτῷ ἐδῆσαν ὅπα.
 ὥςτις γὰρ μετὰ σείῳ μόρον τέτληκε τανύσσαι
 ὥτα λόγοις· Κρατεροῦ δ' ἐν τέλος ἡδὲ λόγοις.

σὸν δὲ πᾶσιν, γενέτην τε κακαῖς ἀλάωσας ἀνίας,
οἷς πλέον ἤελίξ λάμπωες, Ανασασίη.

LVIII.

Εἰς Ἰωάννην τινὰ νέον καὶ ἀτελεῖ τελευτήσαντα.

* Ἀγριὸς ἐστὶ Χάρων. ἔπλεον ἥπιος. * ἤρπασεν ἤδη
τὸν νέον. ἔλλα νῶν τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
* τερπικλῆς ἀπέπασεν. ἔαπευφείλξε δὲ μόχθων.
* ἔκ ἐνόησε γάμους. ἔαδὲ γάμων ἀδύνας.

LIX.

Κέρερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
ἤδη Φρικαλέον δειδίθι καὶ σὺ νέκυν.
Ἀρχιλόχος τέθνηκε. Φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
δριμύν, πικροχόλῃς τιχλόμενον σόματος.
οἶδα βροῆς κείνοιο μεγά ὄφιν, εὔτε λυκάμβεω
νῆϋς μία σοι τρισσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

LX.

Νῦν πλέον ἢ τοπάρουθε πύλας κρατεροῖα βερέθρα
ἔμμασιν ἀγούωνοις τρισσὲ φύλασσε κύον.
εἰ γὰρ Φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
ἄγχιον Ἀρχιλόχῃ Φλέγμα λυκαμβιάδες,
πῶς ἔκ ἂν προλίπει σκοτίαν πυλεῶνας ἐναύλων
νεκρὸς ἄπας, Φεύγων τάρβος ἐπασθαλίης;

LXI.

Εἰς Ἀνακρέοντα.

Πολλάκι μὲν τόσῃ ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω.
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιδάλλησθε κόριν.

LIV.

Εἷς τινα ναυαγήσαντα, καὶ ὑπὸ ναυτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρὸν
ἀνελκυσθέντα καὶ τάφῃ εὐμοιρήσαντα.

Πλάεις ναυηγόν με λαβὼν, καὶ σήματι χῶσας;
πλῶε, Μαλειάων ἄκρῃ φυλασσόμενος.
αἰεὶ δ' εὐπλοίην μετέπῳις, Φίλος· ἦν δέ τι ρέζῃ
ἄλλο Τύχῃ, τοίων ἀντιάσαις χαρίτων.

LV.

Εἷς Πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίᾳ τελευτήσαντα.

Χθὼν σ' ἔτεκε, πόντος δὲ διώλεσε, δέκλῳ δὲ θῶκος
Πλατῆος· κείθεν δ' ἔθανόν εἰσανέβης.
ἔχ' ὥς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντων
κληήροις ἀθανάτων, Πάμφιλε, κόσμον ἄγῃς.

LVI.

Ωριος εἶλέ σε πασὰς, αἰώριος εἶλέ σε τύμβος,
εὐθαλέων χαρίτων ἄνθος, Ανασασίη.
σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοὶ τάχα καὶ πρῆμευς δακρυχέει νεκύων.
ἔ' γὰρ ὅλον λυκάσαντα διήνυσας ἄλχι συνένυσ',
ἀλλ' ἐκκαυδέετιν, Φεῦ, κατέχει σε τάφος.

LVII.

Φεῦ Φεῦ, ἀμετρήτων χαρίτων ἕαρ ἡδὺ μαφαίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νερτερίων.
καὶ σε μὲν ἤρπασε τύμβος αἰὼν' ἡελιώτιδος αἴγλης,
πέμπτῳ ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἄγχεσαν ἔτος·

πάντες ἔπει Τίμωνα νέκυν καλέεσιν ὀδῖται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

LI.

Ὅνομα μὲν ΚΑΛΗ, Φρεσὶ δὲ πλέον ἢ προσώπῳ,
κάτθανε· Φεῦ, Χαρίτων ἔξαπώλωλεν ἔαρ.
καὶ γὰρ ἦν ΠαΦίη πανομοίῳ, ἀλλὰ συνεύνω
μένω· τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοτάτῃ.
τίς λίθος ἔκ' ἐγόησεν ὅτ' ἐξήμπαξεν ἐκείνην
εὐρυθείης Αἰδῆς ἀνδρὸς ἀπ' ἀλκαλίδων;

LII.

Εἰς Ροδῶ τὴν γυναῖκα Διοφάνης νέαν τελευτήσασαν.

Σοὶ σορὸν εὐλαΐσγα, Ροδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει,
ρύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει,
ἀντ' εὐεργεσίης, γλυκερὸς πόσις· ὅττι θανῆσα
ὠκύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλευθερίην.

LIII.

Εἰς ναυηγόν τινα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐκδραχέντα
πρὸς τὴν αὐτῇ πατρίδα.

Χαῖρέ μοι, ὦ ναυηγέ, καὶ εἰς Αἶδαο περήσας
μέμφεο μὴ πόντος κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
κεῖνοί μὲν σ' ἐδάμασσαν· αἰλὸς δέ σε μείλιχον ὕδαρ
ἐς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισσε τάφους.

ἦν γὰρ ἔχε ζώων βιοδάτορα, μάστιγα μόχθων,
 ἄγρας εἰναλίας πολλάκι βοιωμένην,
 τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, εὔτε τελευτήν
 εὔρετο, συλλήξας ὀλκάδι καιομένη.
 ἔτω πισὸν ἀνακλῖ πέλε σκάφος, οἶκον ἀέξον
 μύγδαρι, καὶ σύμπαντα εἰς βίον, εἰς θάνατον.

XLVII.

Μήτηρ ἦα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἐταίρων
 ἔκτανεν, αἰδίων μνήτην ἀνηναμένην.
 καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει λακεδαίμων
 αἰλική μαρναμένων, ἔ γενεῇ βρεφέων.

XLVIII.

Εἷς τινα ὑπὸ λησῶν πεφανευμένον, καὶ ὑπ' αὐτῶν θαπτόμενον.
 Οὐ πῶς' ἐμὲ κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νεῖατον αἵης
 τόσσον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὄμμα Δίκης.
 ἀντὶ Φόνος τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἴσων ἀντιτύχοις ἔρᾶν ὅθεν χαρίτων.

XLIX.

Οὐτὶ σε πόντος ἀπώλεσεν, ἔ πνεύοντες αἵηται,
 ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως Φοιτάδος ἐμπωροῖς.
 εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης
 ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχων.

L.

Εἷς Τίμωνα τὸν μιτάνθρωπον.

Οἷς με τριόδοισι μέσαις τάρχυσσε θανόντα,
 λυγρὰ παθὼν τύμβος μῆδ' ὀλίγοιο τύχοι.

XLII.

Ὅτι φύσις θήλεια, καὶ ἔπολιοῖο καρήνη
ἀδρανὴ Φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴασα τελευτῆς,
ψυχῇ, Καλλιόπῃ, συγκατέλυσας ὅσα.

XLIII.

Ἡ δὲ πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄσφι μέσσω
εὖχος ἑταιρεῖαι· κρυπτὰ δόμοισιν ἄχῃ.
ἀγρὸς τέψιν ἄγει, κέρδος πλῆος, ἀλλοδαπῇ χθονὶ
γνώσιας. ἐκ δὲ γάμων οἶκος ὁμοφρονεῖ.
τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροντις αἰεὶ βίος. ἔρκος ἐτύχθη
πατρὶ τέκος· φρεῖδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
ἠγορέην νεότης, πολλὴ φρένας οἶδεν ὁπάσσαι.
ἐνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτεινε γένος.

XLIV.

Οἶκος καὶ πάτερ, βίότης χάρις· αἱ δὲ περισσὰ
φροντιδὲς ἀνθρώποις, ἔβιος, ἀλλὰ πόνος.

XLV.

Ολκὰς ὕδωρ προφυγῆσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἐν χθονὸς ἀσκοίναις ὤλετο μητριάσιν.
ἰσαμένην γὰρ πυρρὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ
δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

XLVI.

Μύδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόσολος ἦλθεν
εἰς Αἰθρὴν, νεκύων πορθμίδος ἔχατῶν.

ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, κρατερῶν κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
ἀρδομαι, εὐμήστοις χεύμασι τηλεβάον.

XXXVIII.

Εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν.

Ην μὲν ἀλιτραίνης, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύεις·
ἣν δὲ σαιοφρονέης, ἀργυρός εἰμι μόνον.

XXXIX.

Ηθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθόν εισέτι πέμπωεν
ἄσει τειρομένοις δευρμένῳ μερόπων,
Τατιανὲ χρύσει· σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
πατρίδα καὶ κλῆρον σὸν προδέσθλας ἔχειν,
αὖξων σῶν προγόνων κλῆρας ἔνδικον, ἀρχομένων γὰρ
πλᾶττον ἔτι συγγείεις σύνθρονος αἰδὲ Δίκη.

XL.

Εἰς Θεοδότῃς εἰκῆνα.

Αὐτὴν Θεοδότῃν ὁ ζωγράφος, αἶθε δὲ τέχνης
ἤμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ἀδυρομένοις.

XLI.

Εἰς Καλλιόπην τινὰ εὐφωρεν γυναῖκα καὶ εὐμωρεν.

Η γλυκερὸν μέλιψασα, καὶ ἄλκιμον ἡ θρόον αὐδῆς
μῆνη θηλυτέροις σῆθεσι ρηξαμένη,
κεῖται σιγαλή· τῶσεν ἑάθε νήματα Μοῖρης,
ὥς λιγυρὰ κλείσθαι χεῖλεα Καλλιόπης.

XXXIII.

Εἰς Φιάλην ἔχουσαν κινημένους ἰχθύας.

Οὕτω Βάκχον ἔδεκτο Θέτις. νῦν μῦθος Ομήρου,
ὁψὲ μὲν, ἀλλ' εὔρεν πίσιν ἐτητυμίας.

XXXIV.

Εἰς ἀνδριάντα Πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀνατρίψοντα Φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάσης Πυθαγόραν τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πιπυτόφρονι· καὶ τάχα Θωνὴν
ἔνθεν ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὁπιάσαι.

XXXV.

Εἰς εἰκὸν ἐπίπιδον.

Ωρὴ ἀναψύχω θέρους, καὶ χεῖματι θάλλω,
τῶν ἄλλων ὥρῶν ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

XXXVI.

Εἰς ἀφύλακτον εἰκὸν.

Κερδαλέες διζέσθε δόμους, λήϊστορες, ἄλλες·
τοῖσδε γὰρ ἐστὶ Φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.

XXXVII.

Εἰς βῆμα τῷ σοφιστῷ Κρατερῷ.

Δένδρον ἐγὼ μακαριστὸν, ἐπεὶ ποτὲ μεσσοῦσθαι ὕλης
ἰσάμενον λιγυροῖς ἐτρεφόμεν ἀνέμοις,
ὀρνίθων ἐπίσταθρον εὐθροον. ἀλλὰ σιδήρεω
ἐτμήθην, κλήρεω κρείσσανος εὐτυχίης.

ζᾶλον γὰρ λεχέων, τεκέων δ' ἅμα Φίλτρα συνάψας,
δείξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

XXX.

Εἰς τὴν ἐν Αθήναις ἔνοπλον Αθηναῖν.

Τῶς Τριτογένεια κορύσσει ἄσπερ μέσσω;
εἶξε Ποσειδάων· Φεῖδισ Κεκροπίης.

XXXI.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Αφροδίτην.

Αἰεὶ μὲν Κυθήρεια φέρεν δεδάηκε Φαρέττην,
τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκηβολίης.
αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μανεπ' ὀλέμοιο Λυκέρου
Φίλτρα φέρε Σπάρτῃ τεύχεσιν ἀλχημάχοις.
ὕμῃς δ' ἐν θαλάμοισι Λακωνίδες, ὅτ' ὅλα Κυθήρης
αἰζόμεναι, παῖδας τίχτετε θαρσαλέες.

XXXII.

Εἰς τὴν Ἀπειλῆς Αφροδίτην ἀναδυομένην.

Αρτί θαλασσαιῆς Παφίῃ πρῶκυψε λοχείης,
μαῖαν Ἀπελλεῖν εὐραμένη παλάμην,
ἀλλὰ τάχως γραφίδων ἀποσχάζο, μὴ σε διήνη
ἀφρὸς ἀπ' ὤμων θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθῃ διὰ μῆλον,
τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐλήισατο.

XXVI.

Ικαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμνήσκειο· μὴδ' ὅτε τέχνη,
μῆδ' ἀπάφῃ πτερύγων ζεύγος ἐπωμάδιον.
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πᾶς ἐθέλεις πῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

XXVII.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκλήτη.

Οἶδα φιλοκλήτην ὁρώων, ὅτι πᾶσι φαίνει
ἄλγος ἐὼν, καὶ τοῖς τηλόθι θερμομένοις.
ἄγρια μὲν κομόωσαν ἔχει τρίχα· δευρ' ἰδὲ κόρης
χαίτην τρηχaleois χρώμασιν αὐταλέην·
δέρμα κατεσκληρὸς δὲ φέρε καὶ ρικνὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομέναις.
δαίρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
ἴσεται, ἀγρύπνῃς σῆμα δυσηπαθίης.

XXVIII.

Εἰς ἄγαλμα Νιδέης.

Δυσήνης Νιδέης ὁράας παναληθέα μορφήν,
ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἐὼν τεκέων.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν ἐκ ἔλλαχε, μὴ τόδε τέχνη·
μέμφεο· θηλυτέτην εἵκασε λαϊνέην.

XXIX.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνη μορφᾶς
ἀψύχῃ ψυχᾷς θήκατο διχθαδίας.

XXII.

Ηπαζε καί σε μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
 πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποις βοός·
 ἔνέμοις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, εἴ γε καὶ αὐτὰς
 ὀφθαλμὸς νομέων ἠπερόπευσε Μύρων;

XXIII.

Εἰς ἄγαλμα Προμηθεύς.

Τέχνης πυρσὸν ὅπασσα Φερέσσιον, ἐκ δὲ ἄρα τέχνης
 καὶ πυρὸς, ἀλλήκλῃς πήματος ὄψιν ἔχω.
 ἦ μερόπων ἀχάριστον αἰεὶ γένος, εἴ γε Προμηθεύς
 ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

XXIV.

Χαλκὸν μὲν καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος Ομήρου·
 ἀλλὰ μιν ὁ πλάτης δεῖξεν ἐλεγχόμενῃ.
 δεῦρ' ἴδε γὰρ σενάχοντα Προμηθεά, δεῦρ' ἴδε χαλκῷ
 τειρομένῃ σπλάγχων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
 Ἡρακλὲς νεμέσησον, ἐπεὶ μετὰ σείῳ Φαρέτην
 Ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυσον ἔχει.

XXV.

Εἰς Ἰκαρον χαλκῷ ἐν λυτρῷ ἱσάμενον.

Ικαρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε· νῦν δὲ σε χαλκῷ
 ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὐθις ὁ χαλκοτύπος.
 ἀλλὰ γε μὴ πλερὰ πάλλῃ κατ' ἡέρα, μὴ τὸ λωστρόν,
 ἠερόθεν πίπτων, Ἰκάριον τελέσης.

XV.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τῷτο βοηθεῖς.
Ἡ φύσις ἄπυνός ἐστιν, ἣ ἔμπυνος ἔπαλετο τέχνη.

XVI.

Βεκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζεαι; ἴαχεο νύσσων.
ὃ γὰρ μοι τέχνη καὶ τόσῃ ὅπασσεν ἔχειν.

XVII.

Ἡ χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφὸς, ἣ τάχα πόρτιν
χαλκῶσε, ζωὴν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

XVIII.

Πλάσα Μύρων, σέο πόρτιν ὀδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσσων.
χαλκῷ δὲ ψαύσας, φῶρ κενὸς ἐξεφάνη.

XIX.

Εἰσορόων με λέων χαίνει σόμα, χερσὶ δ' αἰερεῖ
γειοπύονος ζεύγλην, ἀγρονόμος κορύνην.

XX.

Τλῆθι, Μύρων· τέχνη σε βιάζεται· ἄπυνον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνη· ὃ γὰρ φύσιν εὕρετο τέχνη.

XXI.

Εν βοῖ τᾷδ' ἐμάχοντο φύσις καὶ πότνια Τέχνη.
ἀμφοτέραις δὲ Μύρων ἴσον ὅπασσε γέρας.
δερχομένοις μὲν γὰρ, φύσις κράτος ἤρπασε Τέχνη.
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἣ φύσις ἐστὶ φύσις.

XI.

Αύλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι χαράσων
 άνθεμά σοι τρωχθεῖς ἔτος ἐμὸς μόλιθος,
 καὶ μόλιθω χρωστῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
 καὶ λίθος εὐχιδέων θηγαλέη καλάμων,
 σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
 αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιοχρμένων.
 δέχρυσο καὶ γλυπτῆρα σιδήρεον, ᾧ θρασυὺς Ἀρης
 σὺν Μῆσαις ἰδίην δῶκε διακτορίην,
 Ἑρμείη, σὰ γὰρ ὅπλα· σὺ δ' ἀδρανέος φιλοδήμῃς
 ἵθυνε ζωὴν, λειπομένοιο βίη.

XII.

Εἰς τὸν Πραξιτέλῃς Ερωτα.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
 χερσὶ με ληϊδίαις ἔπασσε Πραξιτέλῃς.
 αὐτὸν γὰρ τὸν Ερωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενόν με
 χαλκώσας, φρύνη δῶκε γέρας Φιλίης.
 ἡ δέ μιν αὖθις Ερωτι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐρῶντας
 δῶρον Ερωτι φέρειν αὐτὸν Ερωτα θέμις.

XIII.

Αγριος ἔτος Ἀδωνις, ὃς εἰς κύνας ὄμματα βάλλει,
 χέτλι' Ερως, Παφίης ἄλχι παρισταμένης.

XIV.

Εἰς τὴν Μύρων βῆν.

Χαλκεῖν τύπτεις δάμαλιν· μέγα σ' ἤπαφε τέχνη,
 βακκόλε· τὴν ψυχὴν ἐπροσέθηκε Μύρων.

XV.

VII.

Κεκμηρῶς χρονίη πεπονηκότα δίχλυα θήρη
 ἄνθετο ταῖς Νύμφαις ταῦτα γέρον Κινύρας ·
 ἔ γὰρ ἔτι τρομερῇ παλάμῃ περιηγέα κόλπων
 εἶχεν ἀκοντίζειν οἰγομένοιο λίνχ.
 εἰ δ' ὀλίγῃ δῶρα τελέθει δόσις, ἔ τόδε, Νύμφαι,
 μέμψις, ἔπει Κινύρα ταῦτ' ὅλος ἔσκε βίος.

VIII.

Ταῖς Νύμφαις Κινύρας τόδε δίχλυον · ἔ γὰρ αἶρει
 γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἐκηβολίης.
 ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοιθε γεγηθότες, ὅτι θαλάσση
 δῶκεν ἔχειν Κινύρα γῆρας ἐλευθερίην.

IX.

Γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης
 δέχνησο, Πάν. Πύγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
 ταῦτα φέροι· θηρῶν, Δᾶμις· κλείτωρ δέ, θαλάσσης.
 καὶ σφι δὸς εὐαγρεῖν ἡέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

X.

Ακλινέας γραφίδεσσιν ἀπιθύνοντα πορείας
 τόνδε μόλιθον ἄγων, καὶ μόλιθ κανόνα,
 σύνδρομον ἡνιοχῆα, πολυτρήτη τ' ἀπὸ πέτρης
 λαάν, ὃς ἀμβλείαν θῆγε γένυν καλάμῃ,
 σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια Φωῆς
 ἀνδρομέης, σμίλης τ' ὀξύτομον κοπίδα,
 Ἑρμείῃ φιλόδημος, ἔπει χρόνος ὀμματος αὐγὴν
 ἀμβλύνας παλάμῃ δῶκεν ἐλευθερίην.

μὲν' ἐνικῆθη ὑπὸ γῆραϊ· καὶ τὸν ἔλεγχον
 ἄνθετό σοι, Παφίη, τὸν νεότητι Φίλον.
 ἥς γὰρ ἰδεῖν συγέει πολίῃς παναληθέα μορφὴν,
 τῇσδε συνεχθαίρει καὶ σκιάοντα τύπων.

IV.

Λαῖς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφὴν,
 γηραλέων συγέει μαρτυρίην ῥυτίδων·
 ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήρασα κατόπις,
 ἄνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.
 ἀλλὰ σύ μοι, Κυθέρεια, δέχῃς νεότητος ἐταῖρον
 δίσκον, ἔπει μορφὴν σὴ χρόνον ἔτρομέει.

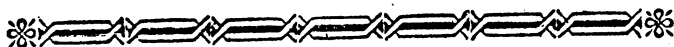
V.

Κάλλος μὲν, Κυθέρεια, χαρίζεται· ἀλλὰ μαραίνει
 ὁ χρόνος ἐρωύζων σὴν, βασίλεια, χάριν.
 δῶρ' εἰς ὑμετέροιο παραπλάμεν' με, Κυθήρη,
 δέχυσσο τὴν δῶρ', πότνια, μαρτυρίην.

VI.

Καμπυλομένῃς δόνακας, κώπην θ' ἅμα, νηὸς ἱμάσθλην,
 γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἵτον,
 εὐκόλως τε λίνιοι περίπλοα κύκλα μολίσθω,
 καὶ Φελλῆς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,
 ζευγὸς τ' εὐπλεκέων στυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
 τήνδε λίθον, νηῶν θ' ἔδραν' ἀσαβέων
 ἄγκυραν, γριπεύς, Εριχνίε, σοὶ τάδε Βαίτων
 δῶρα φέρει, τρομερῶ γήραος ἀντιάσας,

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ
ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

I.

Σ τέφρος πλέκων ποθ' εὔρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἐρώτα ,
καὶ τῶν περῶν κατααχῶν
ἐβάπλισ' εἰς τὸν οἶνον ,
λαδῶν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν με
περοῖσι γαργαλίζει .

II.

Ιμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται. ἀλλὰ μετέλθοις
 κείνης, πότνα Δίκη, κόμπων ἀγνηορίας·
 μὴ θανάτῳ, βασιλείᾳ· τὸ δ' ἔμπωλιν, ἐς τρίχας ἔλθοι
 γήραος· ἐς ρυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος·
 τίσειαν πολιαί τὰδε δάκρυα. κάλλος ὑπόχοι
 ψυχῆς ἀμωλακίην, αἴτιον ἀμωλακίης.

III.

Ελλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων
 Λαῖς θῆκεν ἐὼ κάλλει ληϊδίην.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Α·ΜΙΣΟΥ.

Εἰς Διογένην τὸν αὐτῷ ἀδελφιδῆν.

Σοὶ τόδε, Διόγενης, θαλερῆς μνημήϊον ἦβης
 Πόντῳ ἐν Εὐξείνῳ θήκατο Φρυξ γενέτης,
 Φεῦ, πατρὸς ἐκὰς ὅσσον. ἄγειν δέ σε νεῦμα θεοῖο,
 πατρὸς ἀδελφειῷ πένθος ὀφειλόμενον,
 ὅς σε περισεύλας ἱερῇ παλάμῃ τε καὶ εὐχῇ
 γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροσασίης.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

I.

Πάγκαλόν ἐς' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἣν δὲ παρέλθης
τὰς τρεῖς, ραψωδεῖς, καὶ ἐπίγραμμα λέγεις.

II.

Κύριλλος τόδε σῆμα Φίλω ποιήσατο παιδί
κλειοφόρῳ, τριέτη ὃν ἀφείλετο Μοῖρα κραταιή,
πρὶν γλυκερᾷ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλῳ ἐλθεῖν.
ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισι τις αἰδοῖται, τέκνον, ἐστίν,
καὶ φονέχοις γαίης βάρος εὐσεβείης ἐνὶ χώρῳ.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΥ.

Ζώειν, εὐαλίη Θέτι, Μέμνονα, καὶ μέγα Φωνεῖν
 μάνθανε, μητρὶ λαιμῶδι θαλάσσιον,
 Αἰγυῶπις Λιβυκῆσιν ὑπὸ Ὀφρύσιν, ἐνθ' ἀποτάμναι
 καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·
 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα, μήτ' ἐν Τρώων
 φθέγγεσθαι πεδίῳ, μήτ' ἐν Θεσσαλίῃ.

ΡΟΥΦΟΥ ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΥ.

Πάντα σέθεν Φιλέω, μῆνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
 ἔχθαιρῳ, συγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἡλῖδα δ' ἰαν' εἰκοσὴ νεμέθονται·
αὐτὰρ ἐν Ἀρκαδίῃφι τριηκοσὴν προλέλοιπα·
λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

XLIII.

Χάλκεός εἰμι λέων· κρηνοὶ δ' ἐμοὶ ὄμματα δοιὰ,
καὶ σόμα, σὺν δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρητῆρα δύ' ἡμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ·
ἄρκιον ἐξ ὥραις πλῆσαι σόμα. εἰ δ' ἅμα πάντα,
καὶ σόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ, εἴπῃ πόσαις.

XLIV.

Αμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μναῖς ἔλκομεν,
Ζῆβός τε, χῶ' ξύναιμος· ἦν δέ μιν λάβης
τρίτον, τὸ τέτρατόν τε τῷδ' Ἀμφίονος,
ἐξ πάντ' ἀνευρών, μητρὸς εἰρήσεις σαβμόν.

XXXVIII.

α Δός μοι δέκα μνᾶς, καὶ τριπλῆς σὲ γίνομαι.
 β καὶ γὰρ λαβὼν σὲ τὰς ἴσας, σὲ πεντάπλῆς.

XXXIX.

α Δός μοι δύο μνᾶς, καὶ δίπλῆς σὲ γίνομαι.
 β καὶ γὰρ λαβὼν σὲ τὰς ἴσας, σὲ τετράπλῆς.

XL.

Ομηρος Ησιόδῳ ἐρωτήσαντι πόσον τὸ τῶν Ελλήνων πλῆθος
 κατὰ τῆς Ἰλίδ στρατεύσαν.

Επὶ ἔσαν μαλερῆ πυρὸς ἐχάρααι· ἐν δὲ ἐκάστῃ
 πειτήκοιτ' ὄβελοι, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
 τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

XLI.

Παλλὰς ἐγὼ χρυσῇ σφυρήλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς
 αἰζῶν πέλεται δῶρον αἰδοποόλων.
 ἥμισυ μὲν χρυσοῖο Χαρίσιος, ὀγδοάτην δὲ
 Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔδωκε Σόλων,
 αὐτὰρ εἰκοσὴν Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
 ἐννέα, καὶ τέχνη δῶρον Ἀριστοδίκης.

XLII.

Αὐγείην ἐρέεινε μέγα θένος Ἀλκίδαο.
 πληθύν βεβηκότων διζήμενος· ὅς δ' ἀπάμειπτο.
 Ἀμφὶ μὲν Ἀλφειοῖο ῥοαῖς, Οἶλος, ἥμισυ τῶνδε·
 μοῖρην δ' ὀγδοάτην ὄχθον Κρόνῳ ἀμφιέρονται·
 δωδεκάτη δ' ἀπάνευθε Ταρραξίωποιο παρ' ἔρον·

XXXIII.

Ζεῦ μάκαρ, ἥ ρά τοι ἥ ρά τάδ' εὐαδεν, οἷα γυναῖκες
Θεσσαλικάι παῖδ' ἔστι; μαραινέται ὄμμα Σελήνης
ἐκ μερόπων· ἶδον αὐτός. ἔην δ' ἔτι νυκτὸς ἐπ' ἡῶ
δὶς τόσον, ὅσσα δὴ ἔκλα καὶ ἔδομον οἰχομένοιο.

XXXIV.

Απλανέων ἄστρον, παρόδ' ἔτι ἐπὶ τοῖσιν ἀλητῶν
εἰπέ μοι, ἥνίκ' ἐμοὶ χθιζὸν ἔτικτε δάμαρ·
ἡμαρ ἔην, ὅσπον τ' ἔστι δὶς ἔδομον ἀντολήθεν,
ἐξάκι τόσπον ἔην Εσπερίην ἐς ἅλα.

XXXV.

Εγρέωδ', Ηριγένεια παρέδραμε· πέμπτον, ἔριβοι,
λειπομένης τρισσῶν οἴχεται ὀγδοάτων.

XXXVI.

Σύρτιος ἐν τεράγεσσι πατὴρ θάνεν, ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
πέντε τάλαντα φέρων ἤλυθε ναυτιλίας
ἕτος ἀδελφειῶν προφερέσματος· ἥ γὰρ ἐμοίγε
δῶκεν εἴς μοίρης διπλάσιον τριτάτων
δοιῶν, ἡμετέρης δὲ δὴ ὀγδοα μητέρι μοίρης
ῶπασεν, ἔδ' ἐκείνης ἡμυροτεν ἀθανάτων.

XXXVII.

Αβάσις ἂν πατέω σὺν ἐμοὶ βάρος αἰλίκον ἔλκει.
ἕχα κρητὶς σὺν ἐμοὶ τόσσα τάλαντα φέρει.
ἄλλ' ἐγὼ οἷος ἅπαξ τὰν σὰν βάσιν ἐς δὶς ἀνέλκω.
ἕκ' ἐγὼ μῆνος ἐὼν σὰν βάσιν ἐς τρεῖς ἄγω.

Hh 4

παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέληγεν·
 γαμερὲς δ' αὖ τόσῃσι καὶ εἰσέτι πεντήκοντα,
 τρισσαῖς συζυγίαις πόσσαις τόδε τεύχεται ὥραις;

XXX.

Δάκρυ παρὰ σάξαντες ἀμείβετε. οἶδε γὰρ ἡμεῖς,
 ἧς τόδε δῶμα πεσὸν ὤλεσεν Ἀντίοχος
 δαιτύμονας, οἷσιν τε θεὸς δαιτός τε τάφῳ τε
 τόνδ' ἔπαρεν χῶρον. τέσσαρες ἐκ Τεγέης
 κείμεθα· Μεσσήνης δὲ δυώδεκα· ἐκ δὲ τε πέντε
 Λογέος· ἐκ Σωάτης δ' ἡμισυ δαιτυμόνων·
 αὐτὸς δ' Ἀντίοχος· πέμπτ' δὲ τε πέμπτ' ὄλοντο
 Κεκροπίδαι· σὺ δ' Ἴλαν κλαῖε, Κόρινθε, μόνον.

XXXI.

Νικαρέτη παίξασα σὺν ἡλικιώτισι πέντε,
 ὧν εἶχεν καρύων δῶκε Κλιτοῖ τὸ τρίτον,
 καὶ Σαπφῶι τὸ τέταρτον, Αἰριοδικῇ δὲ τὸ πέμπτον,
 εἰκοσὸν Θεαιοῖ καὶ πάλι δωδέκατον,
 εἰκοσὸν τέτρατον δὲ Φιλινίδι· καὶ περιῇν δὲ
 πεντήκοντ' αὐτῇ Νικαρέτῃ κάρυα.

XXXII.

Γνωμονικῶν Διόδωρε μέγα κλέος, εἰπέ μοι ὥρην.
 Ἡνίκ' ἀπ' ἀντολῆς πόλον ἤλατο χρύσεια κῆλα
 ἡελίς, τῷ δ' ἦτοι ὅσον τρία πέμπωλα δρόμοιο,
 τετρακὶ τόσον· ἔπειτα μεθ' Εσπερίην ἄλλα λείπει.

ἴσος δ' ἔσ' πάντεσσι ῥόα δρόμος· ἀλλὰ μιν οἷος
 Νεῖλος μὲν προσέων ἡμάτιος κορέσει,
 τόσπον ἴδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχῃ
 Θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἡμασιν οἶνον ἰείς·
 σὸν δὲ κέρας, Ἀχελῷε, δὴ ἡμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
 ῥεῖτε, καὶ ἐν ὥραις πλήσετε μιν ὀλίγαις.

XXVII.

Ω γύναι, ὡς πενής ἐπελήσας· ἡ δ' ἐπώκειται
 αἰὲν ἀνασκαίῃ κέντρα Φέροντα πόνων.
 μναῖν ἐρίων νήθεσκες ἐν ἡματι· πρεσβυτέρη δὲ
 θυγατέρων καὶ μναῖν καὶ τρίτον εἴλκε κρόκης·
 ὀπωλότερη δὲ μιῆς Φέρεν ἡμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
 δόρυπον ἐφοπλίζει μναῖν ἐρύτας ὁ κανὼν.

XXVIII.

Οἶδε λοετροχόοι τρεῖς ἔσαμεν ἐνθάδ' Ἐρωτες,
 καλλιρόα πέμποντες ἐπ' εὐρύποιο λοετρά.
 δεξιτερός μὲν ἔγωγε τανυπλευρύγων ἀπὸ ταρσῶν
 ἡματος ἐκταίῃ μοίῃ ἐνὶ τόνδῃ κορέσσω·
 λαιὸς δ' αὖ πισύρεσσιν ἀπ' ἀμφοφορῆος ἐν ὥραις·
 ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἡματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
 Φράζεο δ' ὡς ὀλίγη κεν ἐνιπλήσαιμεν ἐν ὥρῃ,
 ἐκ πλευρύγων, τόξε τε, καὶ ἀμφοφορῆος ἰέντες.

XXIX.

Πλινθοργοὶ, μάλα τῆτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγειραι·
 ἡμαρ δ' ἀννέφελον τίδε σήμερον, ἔδ' ἔτι πολλῶν
 χοηίζω, παῖσαν δὲ τριηκοσίῃσι δέχσαν
 πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μᾶνος ἐν ἡματι τόσπον ἔτευχες·

H h 3

χίλια, δοιῶν δ' αὖτε παροιχομένοιο δρόμοιο
πέμπτων διωλάσιον Σικελὴν ἕως παρθμίδα λείπει.

XXIII.

Τῶν πισύρων κρηνῶν ὁ μὲν ἡματι πλήσεν ἅπασαν
δεξαμενὴν, δυσὶ δ' ἔτος, ὁ δ' ἐν τρισὶν ἡμασιν ἔτος,
τέτρατος ἐν τετόρεσσι· πόσῳ πλήσασιν ἅπαντες;

XXIV.

Οἷγέ με, καὶ πισύρεσσιν ἐνιπλήσω παρεῖσαν
δεξαμενὴν ὥραις, κρηνὸς ἄλις προρέων·
δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμῆιο τόσαις ἀπολείπεται ὥραις
ὄφρα μιν ἐμπλήσει· δις δὲ τόσαις ὁ τρίτος.
εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥοὴν ἐς μίαν οἷγοις,
εἰν ὀλίγη μοῖσθι πλήσομεν ἡματίη.

XXV.

Κύκλωψ ὦ Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἶα δ' ἐπ' αὐτῷ
τευξέ τις ὀφθαλμόν, καὶ σόμα, καὶ παλάμην,
κρηνοῖς συζεύξας, εἰζόντι δὲ πάμπαν ἔοικεν,
ἢ δ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνεται ἀπὸ σόματος.
κρηνῶν δ' ἔτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μένοις
ἡματιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
ἡμάτιος γλήνης· σόμα δ', ἡματος ἐν δύο πέμπτῳις.
τίς κ' ἐνέπωι τρισσοῖς ἴσα θέοντα χρόνον;

XXVI.

Ως ἀγαθὸν κρητῆρι τοῖσι κερῶσι ρέεθρον
οἷδε δύο πετάμοι, καὶ Βορμίοιο χάρις.

XIX.

Οὗτός τοι Διόφαντον ἔχει τάφος. ᾧ μέγα θαῦμα·
καὶ τάφος ἐκ τέχνης μέτρα βίοιο λέγει.
ἔκλιν κχιρίζειν βιότῃ θεὸς ἄπασε μοίρῃ·
δωδεκάτην δ' ἐπιθείς, μῆλα πόρεν χλοάειν·
τῇ δ' ἄρ' ἐφ' ἐδομάτῃ τὸ γαμήλιον ἤψατο Φέγγος,
ἐκ δὲ γάμων πέμπτῳ παῖδ' ἐπένευσεν ἔτει.
αἰ' αἰ' τηλύγετον δειλὸν τέκος, ἥμισυ πατρός
μέτρον τῷ κρυερὸς Μοῖρ' ἄφελεν βιότῃ.
πένθος δ' αὖ πισύρεσσι παρηγορέων ἐνιαυτοῖς
τῇδε ποσ' σοφίῃ τέρμ' ἐπώερχσε βίῃ.

XX.

Πάντ' ὅσον βεβίωκε χρόνῃ παῖς μὲν τὸ τέταρτον
Δημοχάρης βεβίωκε· νεηνίσκος δὲ τὸ πέμπτον·
τὸ τρίτον εἰς ἀνδρας· πολλὸν δ' ὅτ' ἀφίκετο γῆρας,
ἔζησεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα γῆρας ἑδῶ.

XXI.

Οἷον ἀδελφεὸς μ' ἐβίησατό, πέντε τάλαντα
ἔχ' ὅσῃ μοίρῃ πατρικὰ δασσάμενος.
ἔπα' κασιγνήτοιο τόδ' ἐνδεκάτων πολὺδακρυσ
πέμπτῳ ἔχω μοίρης. Ζεῦ βαβὺν ὕπνον ἔχεις.

XXII.

Ἐῖπε κυβερνητῆρι, πλατὺν πόρον Ἀδριακοῖο
τέμνων νηί· Ἄλως πόσα λείπεται εἰσέτι μέτρα;
τὸν δ' ἀπαμείβετο· Ναῦτα, μέσον Κρητοῖο μετώπῳ
Κρηταίῃ, Σικελῇ τε Πελωρίδος ἑξάκι μέτρα

H h 2

ἔδὲν ἔχω. πίσυρας γὰρ ἔπ' ἐκ ἀγαθοῖσι ταλάντων
οἰωνοῖσι μάτην δῶκα φίλοις δεκάδας·
ἥμισυ δ' αὖ, τρίτατόν τε καὶ ὀγδόον, ὃ πολύμορφοι
ἀνθρώπων κῆρες, ἐχθρὸν ἔχοντα βλέπω.

XVII.

Πέμπτον μοι κλήρη, παῖ, λάμβανε· δωδέκατον δὲ
δέξο, δάμαρ· πίσυρες δ' ἡέες οἰχομένῃς
παιδὸς, ἀδελφεοὶ τε δύο, καὶ ἀγάσθονε μῆτερ,
ἐνδεκάτην κλήρη μοῖραν ἕκαστος ἔχε.
αὐτὰρ ἀνεψιαδοὶ δύο καὶ δέκα δέχθε τάλαντα·
εὖβελος δ' ἐχέτω πέντε τάλαντα φίλος.
πιστοτάτοις δμῶεσσιν ἐλευβερίην καὶ ἄποινα,
μιοδὲν ὑπηρεσίης, τοῖσδε δίδωμι τάδε.
ὡδὲ λαμβανέτασαν· Ονήσιμος εἴκοσι πέντε
μνᾶς ἐχέτω· Δάος δ' εἴκοσι μνᾶς ἐχέτω·
πεντήκοντα Σύρος, Συνέτη δέκα, Τίβριος ὀκτώ·
ἔπτα δὲ μνᾶς Συνέτω παιδί διδῶμι Σύρῃ.
ἐκ δὲ τριήκοντα κοσμήσατε σῆμα ταλάντων·
ῥέζετε δ' οὐδαίῳ Ζανὶ θυπολὴν·
δισσῶν ἕς τε πυρὴν, καὶ ἄλφειτα, καὶ τελαμῶνας·
εἰκαίην δοῖων σῶμα χάριν λαβέτω.

XVIII.

Τύμβος ἐγὼ, κεῦθω δὲ πολύσωνα τέκνα Φιλίνης,
τοῖον μαψιτόκων καρπὸν ἔχων λαγόνων.
πέμπτον ἐν ἡῖθέοις, τρίτατον δ' ἐνὶ παρθενικῇσι,
τρεις δ' ἐμοὶ ἀρτιγάμους δῶκε Φιλίνα κόρας·
λοιπῶι δ' ἡελίοιο πανάμμοροι ἠδὲ καὶ αὐτῆς
τέσσαρες ἐκ λαγόνων εἰς Ἀχέροντα πέσον.

XIV.

Η καρὺν πολλοῖσιν ἐξεβρίθει καρύοισιν·
νῦν δὲ τίς ἐξαπίνης μιν ἀπέθροισεν; ἀλλὰ τί Φησὶν;

Εκ μὲν ἐμεῦ καρύων πέμπτῳ λάρδι Παρξενόπεια·
ὀγδάτον δὲ Φίλιππα Φέρει λάχος, ἡ δὲ Ἀγανίπῳ τῷ
τέτρατον· ἐξδομάτῳ δὲ ἐπιτέρῳ Ωρεΐθῳ·
ἑκτῇ δὲ Εὐρυνόμῃ καρύων ἐδρέψατο μοῖραν·
τρισσαὶ δὲ ἐξ ἑκατὸν Χάριτες διεμοιρήσαντο·
ἐννάκι δὲ ἐννέα Μῆσαι ἐμεῦ λάβον· ἐπὶ δὲ λοιπὰ
δήεις ἀκρεμόνεσσιν ἐΦήμενα τηλοτέροισιν.

XV.

Επὶ ἄλοφον ποτὶ ἄστρῳ Γαδειρόθεν, ἔκλον ὁδοῖο
βαίτιος εὐμύκῃς ἄχρῃς ἐς ἡϊόνας·
κεῖθεν δὲ αὖ πέμπτῳ Πυλάδῃ μετὰ Φώκιον ἔδρας,
Ταύρῃ χθών, Βοέῃς ἔνομ' ἀπ' εὐετίας·
Πυρήνῃ δὲ τοι ἔνθεν ἐπ' ὀρθόκραρον ἰόντι
ὀγδοον· ἡ δὲ μῆς δωδέκατον δεκάδος·
Πυρήνης δὲ μεσηγὺ καὶ Ἀλπίος ὑψικαρήνῃς
τέτρατον· Αὐσονίῃς αἵψα δυωδέκατον
ἀρχομένης, ἥ λεκτρα φαίνεται Ηριδανοῖο·
ὦ μάκαρ, ὃς δισσαὶς ἦνυσσας χιλιάδας,
πρὸς δὲ ἔτι πέντ' ἐπὶ ταῖς ἑκατοντάδας ἔνθεν ἐλαύνων·
ἡ γὰρ Ταρσείῃ μέμβλετ' ἀνακτορίῃ.

XVI.

ΕὐελεΦάροιο Δίκης ἱερὰ κρήδεμνα μῆνας
ὄφρα σε, πανδαμάτωρ χρυσέ, βλέπωιμ' ὅσον,
Τομ. II. H h

XI.

«Πῶς σοι μῆλα βέβηκεν, ἐμὸν τέκος; ἔκλα μὲν Ἰνώ
δοιά, καὶ ὀγδοάτην μοῖραν ἔχει Σεμέλη.
Αὐτανόη δὲ τέταρτον ἀφῆρπασεν· αὐτὰρ Ἀγαυὴ
πέμπωτον ἐμῶν κόλπων ὥχετ' ἀπαινουμένη·
σοὶ δ' αὐτῇ δέκα μῆλα Φυλάσσεται· αὐτὰρ ἔγωγε,
ναὶ μὰ Φίλῃν Κύπριν, ἐν τόδῃ μὲνον ἔχω.

XII.

Δρεψαμένη ποτὲ μῆλα Φίλαις διεδάσσατο Μυρτώ.
Χρυσίδι μὲν μῆλων πέμπωτον πόρε, τέττατον Ηροῖ,
ἐννεακαιδέκατον Ψαμάθῃ, δέκατον Κλεοπάτρῃ·
αὐτὰρ εἰκοσὸν δωρήσατο Παρθενοπαίῃ·
δώδεκα δ' Εὐάδῃ μῆνον πόρεν· αὐτὰρ ἐς αὐτὴν
ἤλυθον ἐκ πάντων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μῆλα.

XIII.

Αντομέναις ποτὲ μῆλα Φίλαις διμοιρήσαντο
Ἰνὴ καὶ Σεμέλη δώδεκα παρθενικαῖς.
καὶ ταῖς μὲν Σεμέλῃ πόρεν ἄρτια· ταῖς δὲ περισσὰ
δῶκε κασιγνήτῃ· μῆλα δ' ἔχεν πλέονα.
ἡ μὲν γὰρ τρισσῇσι τρεῖς ἔδομα δῶκεν ἐταίραις,
ταῖς δὲ δύο πάντων πέμπωτον ἔδωκε λάχος·
ἐνδεκα δ' Ἀσυνόμῃ μιν ἀφείλατο, καὶ οἱ ἔλειπεν
μῆνα κασιγνήταις μῆλα δύο φερέμεν.
ἡ δ' ἐτέρῃ πισύρεσσι πόρεν δύο τέττατα μῆλων,
πέμπωτῃ δ' ἐκλαίῃν μοῖραν ἔδωκεν ἔχειν·
τέσσαρα δ' Εὐρυχέτῃ δῶρον πόρε· τέττατι δ' ἄλλοις
μῆλοισιν Σεμέλῃ μίμνεν ἀγαλλομένη.

XIV.

VI.

Εχω τὸν ἐξῆς, καὶ τὸ τῷ τρίτῳ τρίτον.
 β καὶ γὰρ τὸν ἐξῆς, καὶ τὸ τῷ πρώτῳ τρίτον.
 γ καὶ γὰρ δέκα μνᾶς, καὶ τὸ τῷ πρώτῳ τρίτον.

VII.

Τῆς χιλίας σατῆρας, ἑς ἐκκλησάμην,
 λαβεῖν κελεύω τῆς ἐμῆς παῖδας δύο·
 πλὴν γνησίῃς τὸ πέμπτον ἡυξήσῃ δέκα
 μέτρα τετάρτη τῶν λαχόντων τῷ νόθῳ.

VIII.

Εξ μνῶν ἐξ Φιάλας Κροῖσος βασιλεὺς ἀνέθηκε,
 δραχμῇ τὴν ἐτέραν μείζονα τῆς ἐτέρας.

IX.

Ωρονόμων ὅχ' ἄρισε, πόσον παρελήλυθεν ἡῶς;
 β ὅσον ἀποιοχομένοιο δύο τρίτα, δις τόσα λείπει.

X.

Τίωτε με τῶν καρύων ἔνεκεν πληγῇσι πιέξεις,
 ὦ μῆτερ; τὰ δὲ πάντα καλαὶ διεμοιρήσαντο
 παρθένοι. ἡ γὰρ ἐμεῖο Μελίσσιον ἑξήδομα δοῖα,
 ἡ δὲ δυωδέκατον Τιτάνη λάβειν· ἔκλον ἔχασσι
 καὶ τρίτον Ασυόχη Φιλοπαίγμονες ἡδὲ Φίλινα·
 εἴκοσι δ' ἀρωάξασα Θέτις λάβει, δώδεκα Εἰσέη·
 ἥνιδε καὶ δὲ γελαῖ Γλαύκη παλάμῃσιν ἔχασα
 ἑνδεκά· τῷτο δ' ἐμοὶ κάρυον περιλείπεται οἶον.

Οὐρανὴ δ' ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι· Καλλιόπῃ δὲ
 βροβομένη μήλοισι τριηκοσίοισι βέβηκε.
 σοὶ δ' ἄρα κρυφότερησιν ἐγὼ σὺν χερσὶν ἰκάνω,
 πεντήκοντα φέρον τάδε λείψανα μήλα θεάων.

III.

Αἱ χάριτες μῆλων καλὰ βῆς φέρον, ἐν δὲ ἐκάστῳ
 ἴσον ἔην πλήθος. Μῆσαι σφίσιν ἀντεβόλησαν
 ἐννέα, καὶ μῆλων σφέας ἤτεον· αἱ δ' ἄρ' ἔδωκαν
 ἴσον ἐκάστῃ πλήθος, ἔχον δ' ἴσα ἐννέα καὶ τρεῖς.
 εἰπὲ πόσον δῶκαν, ὅπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχουσιν.

IV.

Τεῦξον ἐμοὶ σέφανον, χρυσὸν χαλκὸν τε κεράσσας,
 κασσιτέρον θ' ἅμα τοῖσι, πολύκμητόν τε σίδηρον,
 μινῶν ἐξήκοντα. χρυσὸς δ' ἐχέτω μετὰ χαλκῷ
 δοιὰ μέρη τρισπῶν· χρυσὸς δ' ἅμα κασσιτέρος τε
 τρισσὰ μέρη τετόρων· χρυσὸς δ' ἅμα ἡδὲ σίδηρος
 τόσσα μέρη τῶν πέντε. πόσον δ' ἄρα δά σε κεράσσαι
 λέξον τῷ χρυσῷ, χαλκῷ πόσον, ἀλλ' ἔτι λέξον
 κασσιτέροιο πόσον, λοιπῷ πόσον εἰπὲ σίδηρος,
 ὥς σε τὸν σέφανον τεῦξαι μινῶν ἐξήκοντα.

V.

Τὸ τρίτον, ἀργυροποιεῖ, προσέμβαλε καὶ τὸ τέταρτον
 τῆς Φιάλης εἰς ἓν, καὶ τὸ δυωδέκατον,
 εἰς δὲ κάμινον ἔλαυνε βαλὼν, καὶ πάντα κυκίῃσας
 ἔξελε μοι βῶλον· μινῶν δέ μοι ἐλκυσάτω.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ.

I.

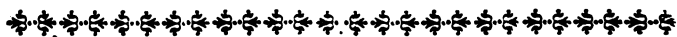
Ολβιε Πυθαγόρη, Μυσέων Ελικώνιον ἔρνος,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ ὅποσοι σοφίης κατ' ἀγῶνα
σοῖσι δόμοισιν ἔασιν, ἀεθλεύοντες ἄριστα.

Τοίγαρ ἐγὼν εἴποιμι, Πολύκρατες· ἡμίσεες μὲν
ἀμφὶ καλὰ σπεύδουσι μαθήματα· τέτρατοι αὖτε
ἀθανάτη φύσεως πεπονθήσονται· ἐβδομάτοις δὲ
σιγὴ πᾶσα μέμλε, καὶ ἄφθιτοι ἔνδοθι μῦθοι·
τρεῖς δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανῶ δ' ἔσχορος ἄλλων.
τόσσης Περιίδων ὑποφύτορας αὐτὸς ἀγνώ.

II.

Ακύπρις τὸν Ερωτα κατηφύοντα προσηύδα·
τίπῃ σε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραεν; ὅς σε ἀπάμειπτο.

Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν ἄλλυδις ἄλλη,
αἰνύμεναι κόλποιο, τὰ δὲ φέρον ἐξ Ελικῶνος.
Κλειῶ μὲν μῆλων πέμπτῳ λάβε· δωδέκατον δὲ
εὐτέρτῳ· ἀτὰρ ὀγδοάτην λάχε διὰ Θάλαα·
μελωμένη δ' εἰκοσὸν ἀπαῖνυτο· Τερψιχόρη δὲ
τέτρατον· ἐβδομάτην δ' Ερωτῶ μετεκίαθε μοῖσιν·
ἢ δὲ τριήκοντά με Πολύμνια νόσφισε μῆλων·

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

I.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν
 κύδεα καὶ πινυταὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγοραῖς φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσῃ
 κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἣν μὲν ἔχῃς τι, κλέος·
 ἣν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
 ἔσσεται· ὃ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
 τέκνα, πόθος· ἀφροντίς ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
 ῥωμαλείαι· πολικαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
 ἔκ' ἄρα τῶν δισσῶν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέποτε, ἢ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίῃ.

II.

Αὐτὸν Ἰωάννην ὁ γέρον ὅτ' ἐδέξατο Θεσμός,
 εἶπεν ἀνηθήσας· Αὐθις ἔχω σε, Σόλων.

Δ Α Μ Α Σ Κ Ι Ο Υ
Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ο Υ.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἑῷσα μόνῳ τῷ σώματι δέλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

Κ Ο Ι Ν Τ Ο Υ
Σ Μ Υ Ρ Ν Α Ι Ο Υ.

Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Υ Σ Α Θ Λ Ο Ι :

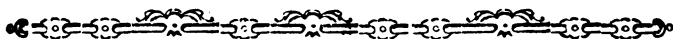
Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν καλέεσθες λέανηα.
δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχεον ἔκλανε ὕδραν.
τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Εὐρυμάνθιον ἔκλανε κάπρον,
χρυσόκεραν ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἠγρευσε, τέταρτον.
πέμπτῳ δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
ἔκλιν, Αμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα Φαινόν.
ἔβδομον, Αὐγείας πολλὴν κόπρον ἐξεκάτηρεν.
ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπανον ἤλασε ταῦρον.
εἵνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἠγάγεν ἰώπας.
Γηρυόνα, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Εὐρυείας.
ἐνδέκατον, κύρια Κέυθερον ἠγάγεν ἐξ Αἰδαο.
δωδέκατον δ', ἤνεγκεν εἰς Ελλάδα χούσεα μῆλα.
Θεσπείω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἀβλῶ.

IV.

Οὐ χεῖμα Νικόημων, ἐκ ἄσρων δύσις,
 ἀλὸς λιθύσσης κύματ' ἔκατέκλυσεν·
 ἀλλ' ἐν γαλήνῃ, Φεῦ τάλας, ἀννηνέμῳ
 πλόεσ πεδηθεῖς, ἐφρύγη δίψευς ὕψο.
 καὶ τῆτ' ἀήτεων ἔργον· ἃ πόσον κακὸν
 ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

V.

Ἰξῶ καὶ καλάμοισιν ἅπ' ἥeros αὐτὸν ἔφερθεν
 Εὐμηλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.
 ἔωπτε δ' ὀθνεῖν ἐκυσεν χέρα γαστρὸς ἑκῆτι·
 τῆτο τρυφὴν κείνῳ, τῆτ' ἔφερ' εὐφροσύνην.
 τρεῖς δὲ τριηκοσὸν ζήσας ἔτος ἐνθάδ' ἰαυέ,
 παισὶ λιπῶν ἰξὸν, καὶ πῖερά, καὶ καλάμους.

Ι Σ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ Σ Χ Ο Λ Α Σ Τ Ι Κ Ο Υ .

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήκλις σκέπας εὐνῆς
 ἀνθετό σοι, Μήνη, σὸς Φίλος Ενδυμίων,
 αἰδόμενος· πολὴ γὰρ ὅλα κρατέεσσα καρὴν
 ἔσώζει προτέρης ἰχνιον ἀγλαΐης.

Ι Σ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ Α Ι Γ Ε Α Τ Ο Υ.

I.

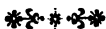
Πέλυπον ἀγρεύσας ποτὲ Τύννιχος, ἐξ αἰλὸς εἰς γῆν
ἔρριψεν, δείσας θηρὸς ἱμανταπέδην.
ἀλλ' ὅ γ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν συνέδησε λαγῶν,
Φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι Φυγόντα κύνας.
ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσεν. ὁ δ' εἰς ἄλλα Τύννιχος ἰχθύν
ἤκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγῶν ἔχων.

II.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τὰ βόε
ἐπ' ἰσχυρὸς ἔστος, τὴν ὕνιν τ' ἀνάσπασον·
κινεῖς σπαδὸν γάρ. ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

III.

Εκ με γεωμορίας Ετεοκλέα πόντιος ἐλπίς
εἵλκυσεν, ὀθνεῖς ἔμπορον ἐργασίης.
νῶτα δὲ Τυρσηνῆς ἐπάτευν αἰλός· ἀλλ' ἅμα νῆδ'
πρηνιχθεῖς, κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν,
ἀθρόον ἐμβρίσαντος αἵματος. ἐκ ἄρ' αἰλωαῖς
αὐτὸς ἐπιπνέει κεῖς ὀθάνας ἄνεμος.

Gg 5

II.

Κλεινὸς Ἰωάννης Ἐπιδάμνιος ἐνθάδε κεῖται,
 τηλεφανῆς ὑπᾶτων κόσμος ἀριφανέων·
 ὁ γλυκύ μοι Μασέων πεπῶτας Φῶς, ὁ πλέον ἄλλων
 εὐρύας ξενίᾳ δαίμονος ἐργασίην,
 παμφόρβην παλάμην κεκλημένος, ἥντινα μένην
 ἔκ ἰδε δωτίνης μέτρον ὀριζομένην.
 αἰτωτάτην δ' ἠΰξησε [νόμοις πα] τρίοισιν ἀπήνην,
 Φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα Δικαιοσύνης.
 ὦ πόποι, ἔκ ἔζησε πολὺν χρόνον· ἀλλ' ἐνιαυτὸς
 μῆνον ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο,
 ὥχето μεσοπόλοισι ποθὴν πάνησσιν εἰσας,
 ἔς ἐπ' ὅβει πατέρων Φέρτερα γενναμένων.

III.

Οὗτ' Ἰωάννην κρύπτει τάφος, ὅς ῥ' Ἐπιδάμνε
 ἄστρον ἔην, ἣν δὴ παῖδες ἀριπρεπέες
 ἔκλισαν Ἡρακλῆος· ὅθεν καὶ μέρμερος ἦρως
 αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκωπτε μένας.
 εἶχε δ' ἄπ' εὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην
 Λυχνιδόν, ἣν Φοῖνιξ Κάδμ' ἔδειμε πόλιν·
 ἔνθεν λύχνος ἔην Ελικώνιος, ἔνεκα Κάδμος
 σοιχείων Δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.
 εἰς ὑπάτας δ' ἀνέλαμψε, καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάζων,
 Μῆσας καὶ καθαρὴν ἐξεφάνωσε Δίκην.

ἀλλ' ἔμάντις ἦν ὁ βοώμενος, ἔδλ' ἐπὶ χαίτης
 δάφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' ΑΛΚΜΑΝΑ δοκεύω,
 ὃς πρὶν εὐφρόγαιο λύρης ἡσκήσατο τέχνην,
 Δώριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῇσιν ὑφαίνων.

Καὶ πρόμος εὐκαμάτων ΠΟΜΠΗΪΟΣ Αὐσονιῶν,
 Φαιδρόν ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἡγορεῶν,
 σπειδομένας ὑπὸ ποσσὶν Ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας,
 σημαίνων ὅτι δῖλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρα
 εἶρυσεν, ἀρρήκτῳ πεπεδημένον ἄμματι Νίκης.
 κεῖν' ἀνὴρ, ὃς πᾶσιν ἦν Φάος, ὃς βασιλῆος
 ἡγαθέην ἐφύτευσεν Ἀνασασίοιο γενέθλην.
 τῷτο δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτέρος ἀμύμων,
 δηώσας σακέεσσιν Ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Ἰσατο δ' ἄλλος ΟΜΗΡΟΣ, ὃν ἔπρόμον εὐεπιάων
 θέσκελον ἦα μέλητος εὐρρεϊόντος οἴῳ.
 ἀλλ' ὃν Θρηϊκίῃσι παρ' ἡόσι γείνατο μήτηρ
 Μυρῶ κυδαλίμη Βυζαντίας, ἣν ἔτι παιδὴν
 ἔτρεφον εὐεπίας ἡρώϊδος ἰδμονα Μῆσαι.
 κείνος ἄρα τραγικῆς πιτυτὴν ἡτκήσατο τέχνην,
 κοσμήσας ἐπέεσσιν ἦν Βυζαντίδα πάτρην.

Καὶ Φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπαρεπε κύκνος
 πνεύων εὐεπίας ΒΙΡΓΙΛΙΟΣ, ὃν ποτε Ρώμης
 θυμβρίας ἄλλον Ομηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἡχώ.

ΑΜΦΙΤΡΙΩΝ δ' ἤσραπ' ἔν, ἀπειρογάμῳ τρίχα δάφνη
 σπῆγμένος. παῖσιν μὲν εὐσκοπὸς εἶδετο μάντις·
 ἀλλ' ὃ μάντις ἦν. Ταφίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης
 σέμμα πολυτρέποισιν ἐπ' ἄρμενον εἶχεν ἐθείραις,
 Αλκμήνης μενέχαρμος ἀριστοτάκῃ παρκακοίτης.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ δ' ἐλέλιζεν ἐὼν νόον, ἦν δὲ νοῆσαι
 οἷά περ ἰσορίας δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων.
 δεξιτερὴν γὰρ ἀνέχεε μετάρσιαν, ὡς πρὶν αἰείδων
 Σπάρτης πικρὸν Ἀρηα, καὶ αὐτῶν Κερροσιδάων,
 Ἑλλάδος ἀμνητῆρα πολυθρέποιο τιθήνης.

Οὐδ' Αλικαρνησὶ με παρέδραμε θείσσις αἰοῖδός,
 ΗΡΟΔΟΤΟΣ πολυῖδρις, ὃς ἀγυγίῳν κλέα Φωτῶν,
 ἔσσα περ ἡπείρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσα περ αἰῶν
 ἔδρακεν ἐρπύζων, ἐνάταις ἀνεθήκατο Μῆσαις,
 μίξας εὐεπίησιν Ἰωνίδος ἀνθεα Φωνῆς.

Θήβης δ' ὠγυγίης Ελικώνιος ἴσατο κύκνος,
 ΠΙΝΔΑΓΟΣ ἡμερόφωτος, ὃν ἀργυρόταξος Ἀπάλλων
 ἔτρεφε Βοιωτοῖο παρὰ σκιωτὴν Ελικῶνος,
 καὶ μέλος ἀρμονίης ἐδιδάξατο. τικίεμένε γὰρ
 ἐζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ σομάτεσσι μελίσσαι
 κηρὸν ἀνεπλάσσαντο, σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

ΞΕΙΝΟΦΩΝ δ' ἤσραπ' ἔν, Φερέσσιδος ἀσὸς Αθήνης,
 ὃς πρὶν Αχαιμενίδαι μένος Κύριοι λιγαίνων,
 εἴωετο Φωνήντι Πλατωνίδος ἡβῇ Μῆτης,
 ἰσορίας Φιλάεθλον ἀριστάδιος ἐπ' ἄρμενον
 συγκεράσας ραδάμιγξι Φιλαγούτωνοιο μελίσσης.

Ἰσατο δ' Αλκμαίων κεκλημένος ἔνομα μάντις.

αὐτογενής, Χαρίτεσσι συνέσιος, ἴζανεν Αἰδώς.
 Πιερίκῃ δὲ μέλισσα περὶ τόμα θεῖον ἀλάτο
 κηρίον ὠδίνεσσα μελισσάγες. ἀμφοτέρας δὲ
 χεῖρας ἐπ' ἀλλήλαισι τιθεῖς ἐπερείδετο ῥάβδω,
 οἷά περ ἐν ζωοῖσιν. ἐὴν δ' ἔκλινεν ἀκκὴν
 δεξιτερὴν, δόκεεν δὲ καὶ Απώλλωνος ἀκκῆν,
 ἥ καὶ Πιερίδων τινὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 σκεπτομένῳ μὲν εἶκτο· νόος δέ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἐξ ἀδύτων πεφύετο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
 Πιερίκῃς Σειρῇν' ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων.

Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνη ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ
 ἱσάμενος· σοφίης δὲ θεαδῆα κέντρα νομεύων,
 ἔρπνον ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.

Καὶ σοφὸς ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ ἦν, θεοεἰκελὸς ἀνὴρ,
 ἔνθεον ἀρχαίης ΕΦέσῃ κλέος, ὅς ποτε μῆνος
 ἀνδρομέης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης.

Καὶ τύπος αἰετὸς ἔλαμπεν ἀριστονόοιο ΚΡΑΤΙΝΟΥ,
 ὅς ποτε δημοβόροισι πολισσέχοισιν Ἰώνων
 θυμοδακεῖς ἐβόωσεν ἀκοντισῆρας ἰάμβους,
 κῶμον ἀεξήσας Φιλοπαίγμονος ἔργον αἰοιδῆς.

Εσήκει δὲ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ, ὃς εὐπύργοισιν Αθήναις
 ὠλοτέρῃ κῶμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστῆρ.
 πολλῶν γὰρ ἔρωτας ἀνέπλωσε παρθενικῶν,
 καὶ Χαρίτων θεράπωντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους,
 ἀρπαγὰς οἰσρῆντας ἀεδνώτοιο κορείης,
 μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρον' ἄνθος αἰοιδῆς.

Εμφρονα χαλκὸν ΟΜΗΡΟΣ ἐδείκνυνεν, ἔτε μενοινῆς
 ἄμμορον, ἔτε νόσ κεχρημένον, ἀλλ' ἄρα μένης
 Φωνῆς ἀμβροσίης, ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην.
 ἦ καὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμῶς θεὸς εἰδεῖ μορφῆς.
 ἔγάρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν οἴομαι ὅτι μιν ἀνὴρ
 ἐργασάνος χάλκευσε παρ' ἐχαρεῶνι θαάσσων.
 ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπασσε χερσὶν Αἴθνην,
 εἶδος ἐπισημένη τὸ τ' ἐώκεεν· ἐν γὰρ Ομήρῳ
 αὐτὴ ναιετάασα σοφὴν ἐφθέγγετο μολῶν,
 σύνομος Αἰωλλῶνι· πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος Φῶς,
 ἴσατο θεῖος Ομηρος. εἵκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
 γηραλέῳ· τὸ δὲ γῆρας ἦν γλυκύ· τῷτο γὰρ αὐτῷ
 πλειοτέρην ἔσαξε χάριν· κεκέρασε δὲ κόσμῳ
 αἰδοῖά τε φίλῳ τε· σέβας δ' ἀπελάμπωτο μορφῆς.
 αὐχένι μὲν κύπτοντι γέρον ἐπεσύρετο βότρυς
 χαίτης, εἰσπῶσι πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκχὰς
 πλαζόμενος κεχάλασε· κάτω δ' εὐρύνετο πώγων
 ἀμφοιπαθεῖς, μαλακὸς δὲ καὶ εὐτροχῆς· εἰδὲ γὰρ ἦεν
 ὀξύτενης, ἀλλ' εὐρύς ἐπέπλετο, κάλλος ὑφαίνων
 στήθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἰμερόεντι προσώπῳ.
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ
 ἦτο σαιοφροσύνη κροτρώφος· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρυς
 ἀμφοτέρως προελήτας εὐσκοπὸς ἐπλάσσε τέχνη·
 ἔτι μάτην· φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὡπωπαί.
 ἀλλ' ἔκ ἦν ἀλαῶ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
 ἔξετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν· ὥς δὲ δοκεύω,
 τέχνη τῷτ' ἐτέλεσεν, ὥπως πάντεσσι Φανείη
 Φέγγος ὑπὸ κροδίην σοφίης ἄτρεστον αἰείρων.
 δοῖαί μιν ποτὶ βαιὸν ἐκοιλαίνοντο παρειαί,
 γῆραι ρικνῆντι κατάχετοι· ἀλλ' ἐν ἐκείναις

ἀμφοτέροις· ἐρατὴ δὲ θεῶ διεφαίνετο μορφή,
χαλκῷ κόσμον ἄγασα. θεὸς δ' ἐτίταινεν ὀπωπῆν,
οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ τριπώδεσσι δοκεύων.

καὶ τριτάτην θάμβησα πάλιν χουσὴν ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ
φάρει κόλπων ἔχουσαν ἐπίσκιον· ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
κεσὸς ἔλιξ κεχάλασο, χάρις δ' ἐνενήχετο κεσῶ.

Αἰχμητὴς δ' ἀνίσλος ἐλάμπετο δῖος ΑΧΙΛΛΕΥΣ,
γυμνὸς ἐὼν κόρυθος. δοκέεσκε μὲν ἔγχος ἐλίσσειν
δεξιτερῇ, σκαιῇ δὲ σάκος χαλκῆιον αἰεῖρειν,
οὐρήματι τεχνήεντι· μόθῃ δ' ἀνέπεμπωεν ἀπειλήν
θάρσει τολμήεντι τεθηγμένος· αἱ γὰρ ὀπωπῶαί
γῆσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήϊον Αἰακιδάων.

Ἦν δὲ καὶ ΕΡΜΕΙΗΣ χουσόρραπτις· ἱσάμενος δὲ
δεξιτερῇ πλερόντος ἀνείρου δεσμὰ πεδίλῃ,
εἰς ὁδὸν αἵξαι λελημένος· εἶχε γὰρ ἥδη
δεξιὸν ῥοκλάζοντα θεὸν πόδα, τῷ ἔπι λαίην
χεῖρα ταβέϊς ἀνέπεμπωεν εἰς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε πατρὸς ἀνακλῖος ἐπιτρωπῶντος ἀκῶν.

καὶ νοερῆς Ἀφθελῖα Λατινίδος ὄργια Μῆσης
ἄζετο πατρίαινων ΑΠΤΑΗΙΟΣ, ὄντινα μύσῃν
Αὔσονις ἀρήρητ' σοφίης ἀνεθρέψατο Σειρήν.

φοῖβ' δ' ἔρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἴσατο κῆρ
ΑΡΤΕΜΙΣ, ἀλλ' ἔ τ' ὅξον ἐκηβόλον, ἐδὲ Φαρέτρην
ἰοδόκον ἀνέχουσα κατωμαδόν· ἦν δ' ἐπὶ γένων
παρθένιον λεγνῶτον ἀναζωθεῖσα χιτῶνα,
καὶ τριχὸς ἀκρήδεμνον ἀνιεμένη πλόκον αὐραῖς.

Ἔτενε δ' Ἀμφιαρῆος ἔχων περιλαμπνέα χαίτην
 σέμματι δαφναίῳ· κρυφαῖν δ' ἐλέλιξεν ἀνίην,
 θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρόκλιτος ἀνδράσι θήκη
 ἀνδράσιν Ἀργεῖοισιν ὑπότροπων ἡμαρ ὀλέσσει.

Ἀγλαὸς ἐσήκει χρησμηγόρος, ὅτινα Φασὶ
 μάντιπ' ὅλβ' γενετῆρα θεοφραδέος Πηλυίδ'·
 εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐσεμμένους ἔπρεπε δάφνη.

Εἶδον ἀκερσεκόμην ἑκατόν θεόν, εἶδον αἰοιδῆς
 κοῖραν, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτης·
 εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὥμοις
 βόσρυχον αὐτοέλικτον· ἔλισσε δὲ μάντιν ὀπωπῆν,
 οἷά τε μαντοσύνη μεροπῆϊα πῆματα λύων.

Γυμνὸς δ' ὄβριμόθυμος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
 μήπω πρῶτον ἱκλὸν ἔχων· ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
 ἄνθεσι πατρώης· πλοκάμους δ' ἐσφίγγετο μίτη·
 ἔγ' γὰρ ἦν τρυφάλειαν ἔχων, ἔκ' ἔλχος ἐλίσσων,
 ἔσάκος ἐπ' ἰαβόειον ἐπώμαδ' ὄν, ἀλλὰ τοκῆος
 θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγνηροῖν Τελαμῶν'.

Ἰσατο Σαρπηδῶν Λυκίῳ πρόμος· ἠνορέη μὲν
 Φρικλὸς ἦν· ἀπαλοῖς δὲ νεοτρεθέεσσιν ἱκλῶις
 οἶνοστος ἄκρα χάρασσε γενειάδος· ἀμφὶ δὲ χαίταις
 εἶχε κόρυν· γυμνὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
 σπῆρμα Διὸς σήμαινε· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς
 μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερί' γενετῆρος.

Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδηλάτος ἦεν Ἀπολλών,
 καλὸς ἰδεῖν· πλοκάμος γὰρ ἔλιξ ἐπιδόδορμον ὥμοις

καὶ κεφαλῆς ἔφρισσον ἑβειράδες· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
 μῶνες μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταθέντες
 τρηχαλέοι· δοιοὶ δὲ, συνισταμένων παλαμάων,
 εὐρέες ἐσθηκῶντο βραχίονες, ἥτε πέτραι,
 καὶ παχὺς ἀλκῆεντι τένων ἐπανίστατο νῶτω,
 αὐχένος εὐγνώστοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἀνέρωπων.

Δέρκεό μοι ΧΑΡΙΔΗΜΟΝ, ὃς Αἰθίδος ἡγεμονεύων,
 Κεκροτωίδην στρατὸν εἶχεν ἔης πειθήμονα βελῆς.

Ἡ κεν ἰδὼν ἀγάσαιο ΜΕΛΑΜΠΟΔΑ. μαυρίπολς μὲν
 ἱερὸν εἶδος ἔφαινε· ἔοικε δὲ θεσπιδος ὁμφῆς
 σιγηλοῖς σφμάτεσσι θεσπρόπων ἄσδμα τιταίνειν.

ΠΑΝΘΟΟΣ ἦν Τρώων βεληφόρος, ἀλλ' ἔτι δεινὴν
 ἔσω μῆτιν ἔπαυσε κατ' Ἀργείων στρατιάων.

Δημογέρων δὲ νόημα πολὺπλοκον εἶχε ΘΥΜΟΙΤΗΣ
 ἀμφασίης πελάγεσσιν ἐελμένος· ἦ γὰρ ἑάκει
 σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι Τρώεσσιν ὑφαίνειν.

Εἰσήκει ΚΛΥΤΙΟΣ μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιάς
 χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

ΛΑΜΠΟΣ δ' ἄχρυμένῳ ἐναλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι
 ἔγὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμῷ
 τειρομένοις Τρώεσσι τεκεῖν παιήονα βελήν.

Χαῖρε Φάος ῥήτρης ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ὅτι σὺ χαλκῷ
 κόσμον ἄγεις· δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μῆδεα φαίνειν,
 εἰ καὶ ἀφωγήτῳ σε πόνῳ χαλκεύσατο τέχνη.

ἦγετο, πατρώης προλιπὼν μνημήϊα μοίρης.

Ηγασάμην δ' ΑΙΑΝΤΑ, τὸν ὀβριμόθυμος Οἴλευς.
 Λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριον ἔρκος ἀρχῆς.
 Φαίνεται μὲν νεότητι κεκασμένος· εἰδὲ γὰρ ἦεν
 ἀνθεὶ λαχρήντι γενειάδος ἀκρὰ χαράξας·
 γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν σιβαρὸν δέμας· ἠγορέη δὲ
 βεβουβῶς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἴτρων Εὐνῆς.

Αἰδομένῳ μὲν ἔοικεν ὁ βεγκόλος· εἶχε δ' ὀπωπῆν
 πλαζομένην ἐτέρωσε δυσίμερος· αἶδετο γὰρ πρὸ
 ΟΙΝΩΝΗΝ βαρύδακρυν ἰδεῖν, Κεβρηνίδα νύμφην.
 Οἰνῶνῃ δὲ χόλω φρένας ἔξεεν, ἔξεε πικρῶ
 ζήλῳ θυμὸν ἔδασα, ΠΑΡΙΝ δ' ἐπέλευσσε λαβῆσα
 ὄμματι μαινομένῳ· κρυφίην δ' ἤγγειλεν ἀπειλήν,
 δεξιτερῇ βαρύπορμον ἀναινομένη παρακοίτην.

Αὐαλέῳ δὲ ΔΑΡΗΣ ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
 πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἠγορέης δὲ
 ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυστρέπῳισιν ὀπωπαῖς.
 ΕΝΤΕΛΛΟΣ δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων
 γχοτόρης μύρμηκας ἐμαίνετο χερσὶν ἐλίσσων·
 πυγμαχίης δ' ὥδινε φόνων διψῶσαν ἀπειλήν.

Ἦν δὲ παλαισμοσύνην δεδαημένος ὄβριμος ἀνὴρ.
 εἰ δὲ ΦΙΛΩΝ ἦκε πελώριος, εἴτε ΦΙΛΑΜΜΩΝ,
 εἴτε ΜΙΛΩΝ Σικελῆς ἔρυμα χθονός, οἶδεν Ἀπόλλων·
 εἰ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρίναι καὶ αἶσαι
 ἔνομα θαρσαλέα κλυτὸν ἀνέρος. ἀλλὰ καὶ ἔμπτως
 ἔπνεεν ἠγορέης· λάσιος δὲ οἱ ἐλκετο πώγων,
 καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαί,

καὶ

ἀλλ' ἔτι δακρυχέστα παρίσασαι· ὥς δὲ δοκείω,
 ἐκ ἔτι δυσήνε μόνον Εὐχορος, εἰδὲ ταλαίνης
 Ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεται, ἀλλὰ πεσῶσαν
 πατρίδα σὴν. Φᾶρος γὰρ ἐπικρεμές ἀμφὶ προσώπῳ
 πῆματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλασσι δὲ πῶλοι
 πένθος ὑποδρύχιον κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίλων.
 ἄλγעי γὰρ πυμάτῳ δέδεσαι Φρένα, καθδὲ παρειῆς
 δάκρυα μὲν θαλάεης· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσσε τέχνη
 ἄπλετον ἀγγέλλασα δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΗΝ δ' ἐνόησα θεσπρόπων· ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
 μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμωλατο λύσσης,
 εἰά τε θεσπίζεσθαι πανύστατα πῆματα πάτρης.

ΠΥΡΡΟΣ δ' ἄλλος ἦν πολιτάρχιος, ἐκ ἐπὶ χαίτης
 ἰσώοκομον τρυφάλειαν ἔχων, ἐκ ἔλχος ἐλίσσων·
 ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχρουν εἶχεν ὑπὸν
 δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν, ἧς ἐπιμάστιγος νίκης,
 λοξὰ Πολυξείην βαρυδάκρυον ὀρματι λεύσσαν.

Εἰπὲ ΠΟΛΥΞΕΙΝΗ δυσπαύβενε, τίς τοι ἀνάγκη
 χαλκῷ ἐν ἀφθόγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβει;
 πῶς δὲ τεῶ κρηδέμνον ἐπειρύσσασα προσώπῳ
 ἴσασαι, αἰδομένη μὲν αἰλίσκιος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 πένθος ἔχεις; μὴ δὴ σε τεὸν πολίεθρον ὀλέσσης
 λήϊδα Πύρρος ἔχει φθιώτις· εἰδὲ σε μορφῇ
 ῥύσατο, τοξεύσασα Νεοπτόλεμοιο μειονίην,
 ἢ ποτε θηρεύσασα τεῶ γενετῆρα Φονήῃ
 εἰς λίπον αὐτῆκέλευτον ἀελπῆος ἦγεν ὀλέθρου;
 ναὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον, εἴ νύ σε ταῖν
 ἔδρακε Πύρρος ἀναξ, τάχα κεν ζυγήονα λείψων.

Ἀρεὶ δ'αὖρίκητον ἐμαντεύοντο τιθήνην,
 Ἰλιον, Ἀργείοισιν ἐελμένον ἀσπιδιδώταις.

Οὐδ' ΕΛΕΝΟΣ κοτέων ἀνεπαύετο· πατρὶ δὲ νηλῆς
 Φαίνεται δινεύων ἔτι πρὸ χόλον· ἦν μὲν αἰείρων
 δεξιτερῇ Φιάλῃν ἐπιλοΐβιον· ὡς δοκίῳ δέ,
 ἐδ' ἄλ' μὲν Ἀργείοις μαντεύετο, καδδὲ τιθήνης
 ἀθανάτοισι ἡρᾶτο πανύστατα σήματα Φαίνεν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ δ' ἔθηκε ῥοδόσφυρος Ηετιώνη,
 ἔτι γόον θαλάσσης πολύστονον· ὡς γὰρ εἴω,
 ἔπω ἐνὶ πολέμῳ κορυθαίολος ἥριπτεν Ἐκλῶρ,
 ἔδ' Ἐρετσακῶν ὑπερήνορες ἕξ Αἰχαιῶν
 Δαρδανίην ζύμπασαν ἐλήισσαντο τιθήνην.

Ἦν δ' ἐσιδεῖν ΜΕΝΕΛΑΟΝ ἀρήϊον, ἀλλ' ἐπὶ νίκη
 γηθόσυνον· χεδόθεν γὰρ ἐβάλ' ἄνω χαίματι πολλῶ
 δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα Ἰνυδαρεώνην.

Ἠγασάμην δ' ΕΛΕΝΗΣ ἔρατὸν τύπον, ὅτι καὶ αὐτῶ
 χαλκῶ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαΐη γὰρ
 ἔπυνε θερμόν ἔρωτα καὶ αἰψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Πυκναῖς δὲ πρᾶπιδεσσιν ἀγάλλετο δῖος ΟΔΤΣΣΕΥΣ·
 ἔ' γὰρ ἦν ἀπάνευθε πολυστρέπιοις μενοιῆς,
 ἀλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς Φρενός· ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
 καλ' χαλῶν· Τροίην γὰρ ἐγήθει πᾶσαν ὀλέσσας
 ἥσι δολοφροσύνησι· σὺ δ' Ἐκλῶρος ἔννεπε μῆτερ,
 τίς σε, πολυτλήμων ΕΚΑΒΗ, τίς δάκρυα λείβει
 ἀθανάτων ἐδίδαξεν ἀφωνήτω ἐνὶ κόσμῳ;
 ἔδ' σε χαλκὸς ἔπαυσεν οἰζύος, ἔδ' σε τέχνη
 ἄπνοος οἰκτεῖρασα δυσαλθέος ἔχευε λύσσης·

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὃν ποτε γαῖα
 Σικελίῃ μὲν ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδασκεν Ἀπόλλων
 ἁρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἑόντα.
 τῷ γὰρ τιλλομένοιο καὶ ἐς Φάος ἄρτι μολῶντος
 ἔκποθεν ἡερόφοιτος ἐπὶ σομάτεσσιν ἀηδὼν
 λάβρῃ ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολῶν.

Χαῖρέ μοι Ἀεθέρων ΔΗΜΟΚΡΙΤΕ κῦδος ἀρχῆς,
 ὅτι σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφράσσαιο θεομῆς,
 λεωτὰ διακρίνων πολυῖδμονος ὄργια Μῆσῃς,
 αἰεὶ δὲ σΦαλεραῖς ἐγέλας βιότοιο κελεύθῃς,
 εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα γέρων παρὰ μείβεται αἰὼν.

ΗΡΑΚΛΕΗΣ δ' ἀνίσχλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπῆνης
 μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χρύσεια κομίζων,
 γαίης ὄλβια δῶρα Λιβυσιίδος. ἐγγύθι δ' αὐτῷ
 Παλλάδος ἀρήτειρα παρίσατο παρθένος Αἴγῃ,
 Φᾶρος ἐπιτείλασα κάλωμαδόν· ἔσθ' ἄρ' ἐθείρας
 κρηδέμνῳ συνέεργεν· ἑὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
 οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκῶπιδα κέρην,
 Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδας· ἵλαβι γαίης
 Τρωϊάδος βλάστημα σακεσπᾶλον, ἵλαβι λάμπων
 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε· σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς
 ἀγλαΐης πνείχου σοφὴ περιλείβεται αἰδῶς,
 θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσοῦς Ἀφροδίτης.

Ηγασάμην δὲ ΚΡΕΟΥΣΑΝ ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
 σύγγαμον Αἰνείαο κάλασκιον· ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
 ἀμφοτέραις κρηδέμνον ἐφελκύσασα παρειαῖς,
 πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκῇ χροᾷ πέπλῳ,
 οἷά τε μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης

Ἀλλην δ' εὐπατέρειαν ἶδον χρυσὴν ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ,
 γυμνὴν παμφανόωσαν· ἐπὶ στένων δὲ θεαίνης
 αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεῖς ἐλελίζετο κεσός.

Ἰσατο δ' ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ ἐπήρατος, ἔθ' ὅλος ἀνὴρ,
 ἔτε γυνή· μικρὸν γὰρ ἦν βρέτας· ἢ τάχα κῆρον
 Κύπριδος εὐκόλῳ καὶ Ερμάωνος ἐνίψει.
 μαζὰς μὲν σφριγώνας ἐδείκνυν, οἷά τε κῆρη·
 ὀχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπώρον ἄρσενος αἰδῆς,
 ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματ' αἶνον.

Παρθενικὴ δ' ἮΡΙΝΝΑ λιγύθροος ἔζετο κῆρη,
 ἔ' μίτον ἀμΦαφώσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
 Περικῆς ραθάμιγας ἀπασαλάσσα μελίσσης.

Μήτε λίπης ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΝ εὐθρόον, ἔ' τάχα Φαίης
 ἔμψονον, ἔκ' ἄφθογον ἰδεῖν βρέτας· ὥς γὰρ οἶω,
 κινυμέναις πρᾶπιδεσσιν ἀνέπλεκε μύσιδα μολῶν,
 ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' Εὐρώτας ροάων
 μυσιπόλῳ Φόρμιγι κατεπρήνεν αἰείδων
 ἀλγχεμάχων κακότητος Ἀμυκλαίων ναετήρων.

Ηγασάμην δ' ὁρόων σε, ΠΕΡΙΚΛΕΕΣ, ὅττι καὶ αὐτῷ
 χαλκῷ ἀναυδήτω δημηγόρον ἦθ' ἀνάπτεις,
 ὥς ἐτι Κεκροπίῳσι θεμιστεύων πολιήταις,
 ἢ μόθον ἐντύνων Πελοπηϊόν· ἰσάμενος δὲ
 ἔπρεπε ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ Σάμιος σοφός, ἀλλ' ἐν Ολύμπῳ
 ἐνδιάειν δοκέεσκε, Φύσιν δ' ἐβιάζετο χαλκῷ,
 πλημμύρων νοεῖσι μεληδόσιν· ὥς γὰρ οἶω,
 ἔρανον ἀχροάντοισιν ἐμέτρεε μένον ὀπωπαῖς.

ΦΟΙΒΟΣ δ' εἰσήκει τριποδὴλάλος. ἦν δ' ἄρα χαίτης
 εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ
 γυμνὸς ἦν, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν Ἀπόλλων
 γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δήνεα Μοίρης,
 ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφάνεται· ἥελιος γὰρ
 φοῖβος ἀναξ, καθαρὴν δὲ φέρει τηλέσκοπον ἄγλην.

Ἀλχι δὲ ΚΥΠΡΙΣ ἔλαμπεν· ἔλειβε δὲ νῶροπι χαλκῷ
 ἀγλαίης ραδάμιγας. ἀπὸ σέροιο δὲ γυμνῇ
 φαίνεται μὲν, Φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
 χουσεῖη πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτῃ.

ΚΛΕΙΝΙΑΔΗΝ δὲ τέθηπα, περισίλβοντα νοήσας
 ἀγλαίῃ· χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγὴν,
 τοῖος ἔων, οἷός περ ἐν Ατθίδι, μητέρι μύθων,
 ἀνδράσι κεκροσίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἄγειρεν.

ΧΡΙΣΗΣ δ' αὐτῇ ἱερεὺς πέλας ἴσατο, δεξιτερῇ μὲν
 σκῆπτρον ἀναχόμενος φοιβήϊον, ἐν δὲ καρὴν
 σέμμα φέρων· μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μομφῆς,
 οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὥς δοκέω δὲ,
 Ατρεΐδην ἱκέτευε. βαθυὸς δὲ οἱ ἦνθεε πάγων,
 καὶ ταναῆς ἄπλῆλος ἐσύρετο βότρους ἐθείρης.

ΚΑΙΣΑΡ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ΙΟΥΛΙΟΣ, ὅς ποτε Ρώμῃ
 ἀντιδίων ἔσεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις.
 αἰγίδα μὲν βλοσυρῶτιν ἐπώμαδ' ἦεν αἶεραν,
 δεξιτερῇ δὲ κεραυνὸν ἀγάλλετο χεὶρὶ κομίζων,
 οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὐσονίοισιν ἀκχών.

Εἰσήκει δὲ ΠΛΑΤΩΝ Θεοεἰκελος, ὁ πρὶν Ἀθήναις
 δεῖξας κουπῆα κέλευθα Θεοκράντων ἀρετῶν.

εὐνατας αἶθρον ἔρωτα ΣΙΜΩΝΙΔΕΣ, ἀλλ' ἔτι χοροδῆς
 ἰμεῖρες, ἱερὴν δὲ λύρην ἔχερσιν ἀράσσης.
 ὦφελεν ὁ πλάσσας σε, Σιμώνιδες, ὦφеле χαλκῷ
 συσκευάσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδῆς
 αἰδομένης, ῥυθμοῖσι λύρης ἀντήχες μολῶν.

Ἦν μὲν ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ νοερός σοφός, ἐν δὲ μενοινῇ
 δαιμονίης ἐλέλιζε νόηματα ποικίλα βελῆς.

Θετορίδης δ' ἄρα μάντις εὐσκοπὸς ἱσάλο ΚΑΛΧΑΣ,
 οἷά τε θεοπαΐων, ἐδόκει δέ τε θεόφρατα κεύθεω,
 ἢ στρατὸν οἰκλείρων Ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
 δαιμαίνων βασιλῆα πολυχρύσαιο Μυκηνῆς.

Δέκεό μοι σκύμνον πολυπόρβιον Αἰακιδάων,
 ΠΥΡΡΟΝ ΑΧΙΛΕΪΔΗΝ, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἐλίσσειν
 τεύχεα χαλκήεντα, τὰ μὴ οἱ ὥπασε τέχνη·
 γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν· ὁ δ' ὑψόσε Φαίνετο λεύσσω,
 οἷά περ ἠνεμέσσαν ἐς Ἴλιον ὄμμα τιταΐων.

Ἦτο δ' ΑΜΥΜΩΝΗ ῥοδοδάκτυλος· εἰσπαίσω μὲν
 βόσφυχον ἀκρόδεμον ἐῆς συνέεργεν ἐθείρης·
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀνατέλλασα δ' ὥπασας
 εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχρότην παρακοίτην.
 ἐγγύθι δ' εὐρύστερος ἐφαίνετο ΚΥΑΝΟΧΑΙΤΗΣ,
 γυμνὸς ἐὼν, πλόκαμον δὲ καθεμμένον εἶχεν ἐθείρης,
 καὶ διερόν δελφῖνα προΐχεται, χερσὶ κομίζων
 δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστῆρια κέρως.

Περικὴ δὲ μέλισσα, λεγυθροὺς ἔζετο ΣΑΠΦΩ
 Λεσβίης, ἠρεμέσσα· μέλος δ' εὐῦμνον ὑφαίνειν
 σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψάμενη Φρένα Μῆσαις.

χείρε περιπαλέγδην συνεέργαθεν, ἔδλ' ἐνὶ χαλκῷ
 ἀφθόγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βελήν
 σκεπτομένῳ μὲν εἶκτο· συνιστάμεναι δὲ παρειαὶ
 ἀνέρος ἀμφιέλισσον ἐμαντεύοντο μενοινῆν,
 καὶ τροχαλαὶ σήμαινον ἀλλήλα μῆτιν ὁπωπαί.

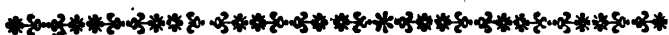
Καὶ Παιανίων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγγ',
 ῥήτρης εὐκελάδοιο πατὴρ σοφός, ὁ πρὶν Αῤῥηναις
 Παιῖδες θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
 ἀλλ' ἐκ ἡρεμέων διεφάνετο, πυκνά δὲ βελήν
 ἐσρώφα, πυκινὴν γὰρ εἶδετο μῆτιν, ἐλίσσεν,
 οἷα κατ' εὐόπων τεθωμένῳ Ἡραδίῳ.
 ἦ τάχα κεν κοτέων τροχαλὴν ἐφθέγγετο Φωνήν,
 ἄπνοον αὐδήεντα τιβεῖς τύπον· ἀλλὰ ἐ τέχνη
 χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγίδα σιωπῆς.

Ἰσατο δ' Εὐρύπιοιο Φερώνυμος· ὡς δὲ δοκεῖω,
 λάβῃ ὑπὸ κραδίην τραγικαῖς ὠμίλει Μῆσαις,
 ἔργα σασφροσύνης διανεύμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι
 οἷά τε πᾶ θυμέλῃσιν ἐν Αἰθίσι θυρσα τινάσσων.

Δάφνη μὲν πλοκαμίδα ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ ἔπρεπε μάνης
 σφερόμενος, δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα Φωνήν.

ΗΣΙΟΔΟΣ δ' Αἰσκραῖος ὀρειάσιν εἶδετο Μῆσαις
 φθεγγόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσει,
 ἔνθεον ἱμεύων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ' αὐτῆ
 μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἦν Φοιβεῖδι δάφνῃ
 κοσμηθεὶς ΠΟΛΥΤΕΙΔΟΣ· ἀπὸ σωματῶν δὲ τινάζει
 ἤθελε μὲν κελεύθερον θεοπρόπων· ἀλλὰ ἐ τέχνη
 δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. ἔδδ' σὺ μολαῖης

F f 5

ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΚΟΠΙΤΟΥ.

I.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ
ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΕΠΙΚΑ-
ΛΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΖΕΤΣΙΠΠΟΥ.

ΔΗΪΦΟΒΟΣ μὲν πρῶτος εὐγλύτῳ ἐπὶ βωμῷ
ἴσατο τολμήεις, κεκορυθμένος, ὄβριμος ἥρως,
τοῖσ' ἑὼν, οἷός περ ἐπαρνευμένῳ Μενελάῳ
περβομένων ἦντησεν ἑὼν πρωτάρειθε μελάρων.
ἴσατο δὲ προδιδῶντι πανείκελος· εὐ δ' ἐπὶ κόσμῳ
δόχμιος ἦν, μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα συνέλκων,
δριμὺ μένος ξυνάγειρεν· ἔλισσε δὲ Φέγγος ὀπωπῆς,
οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφύλαγμένος ὀρμήν.
λαιῇ μὲν σάκος εὐρὺ προϊέχeto, δεξιτερῇ δὲ
Φάσγανον ὑψὸς ἄειρεν· ἐμελλε δὲ μαινομένη χεὶρ
ἀνέρος ἀντιβίοιο κατὰ χροὸς ἄορ ἐλάσσαι·
ἀλλ' ὃ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσση.

Κεκροτῶιδης δ' ἤσραπτε, νοήμονος ἄνθεμα Πειθῆς,
Αἰσχίνης· λασίης δὲ συνείρου κύκλα παρειῆς,
οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορήσι·
σείνετο γὰρ πυκινῇσι μεληδόσιν· ἄλχι δ' ἐκείνη
ἦεν Αἰριστοτέλης, σοφίης πρόμος· ἰσάμενος δὲ

IV.

Εἰς βαλανεῖον .

Κύπρις σὺν Χαρίτεσσι, καὶ ὑεὶ χρυσοβελέμενῳ
ἐνθάδε λισσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

V.

Εἰς Σοφίαν τὴν αὐτῇ γυναῖκα .

Τῆς Σοφίης τόδ᾽ ἄγαλμα Δίκης προτάρουθε θυράων·
ὃ γὰρ ἀνευθε Δίκης ἔπαρεπεν ἡ σοφίη.

VI.

Εἰς τὴν Μαξιμίνα οἶκον .

Δείματο Μαξιμίνος νεοπαγέος ἐνδόβι Ρώμης,
αὐταῖς ἡῖόνεσσι θεμελίια καστερὰ πηξας.
ἀγλαίη δ᾽ ἐμοὶ ἀμΦὶς ἀπειρεσίη τετάνυσαι.
τῇ, καὶ τῇ, καὶ ὅπῳθεν ἔχω πόλιν· ἀλλὰ καὶ ἄντην
πάνθ ὁρώω γαίης Βιθυνήϊδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἡμετέροισι δ᾽ ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις
πόντος ἀλὸς προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἄλα δῖαν,
τόσπον ἐπιφαύων, ὅπῳσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
πολλάκι δ᾽ ἐξ ἐμέθεν τις ἐὼν μέγα θυμὸν ἰάνθη,
βαιὸν ὑπερκύψας, ἔπει εἰσίδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώμαα, νῆας, ἄλα, πόλιν, ἡέρα, γαῖαν.

VII.

Εἰς Πινδάρη ἄγαλμα ἐπὶ λυτρῶ τινι ἰδρυμένον .

Πινδάρων ἡμερόεντα παρ' ὕδασι κῦρος ἐγείρει,
ἕνεκα Φορμίζων εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΑΩΡ.

Ff 4

Κ Υ Ρ Ο Υ.

I.

Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν·
ὥς κεν ὑπὸ πηλέεσσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃς
συρίσδων καλάμοισιν ἐμὰς τέρψεις κόνι ἀνίας.
Πιερίδες Φεύγωμεν εὐκλιμένην πόλιν, ἄλλην
πατρίδα μαρτυρώμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν
ὡς ὅλοοι κηΦῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

II.

ΕΙΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Πάντα μὲν Αἰακίδαο φέρεις ἀριδείκτα ἔργα,
νόσφι λοχαίῃς ἔρωτος· οἷς τεύεις δ' ἄτε Τεῦκρος,
ἀλλ' ἔ τοι νόθον ἥμαρ· ἔχεις δ' ἐρικυδέα μορφήν
τὴν Ἀγαμεμνονίην, ἀλλ' ἔ φρένας οἶνος οὔρει·
ἐς πινυτὴν δ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι πάντα σ' εἵσκω,
ἀλλὰ κακῶν ἀπᾶνευθε δόλων· Πυλὶς δὲ γέροντος
ἴσον ἀποσάξεις, βασιλεῦ, μελιρδέα Φωνήν,
πρὶν χρόνον ἀθρῆσαι τριτάτης ψαύοντα γενέλης.

III.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, Μάϊης χρόνος, ἐς τρία δ' ἄλλα
ἔτρεχεν, ἀλλ' Αἴδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος,
θνηυτέρην δ' ἤρωαζε ρόδων καλύκεσσιν ὁμίην,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

ΖΩΣΙΜΟΥ ΘΑΣΙΟΥ.

I.

Σοὶ τάδε, Πὰν Θηρευτὰ, ἀνηρήσαντο σύναιμοι
 δίκτυα, τριχθαδῆς δῶρα κυναγεσίης.
 Πίγρης μὲν πλάνων, κλείτωρ ἀλός, ὅς δ' ἀπὸ χέρσας,
 Δᾶμις, τέτραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.
 ἀλλὰ σὺ κῆν δρυμοῖσι, καὶ εἰν ἀλὶ, καὶ διὰ μέσσης
 ἥερος εὐαγρον τοῖσδε δίδᾳ κάματον.

II.

Τριστὰ τάδε τρισσοὶ θηραγρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
 τέχνης, πρὸς νηῶ Πανὸς ἔβεντο λῖνα.
 Πίγρης μὲν πλανοῖσιν ἐφεῖς βόλον, ἐν δ' αἰλίοισι
 κλείτωρ, ἐν θηρσὶ Δᾶμις ἐρημονόμοις.
 τῆνεκα, Πὰν, τὸν μὲν τε δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λόχμης,
 τὸν δὲ δι' αἰγιαλῶν θῆς πολυαγρότερον.

III.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
 Δᾶμις, καὶ Πίγρης πηλολέτιν νεφέλην,
 ἀπώλοτατον δ' αἰλὶ τῆτο μιτηρράφες ἀμφίβλητρον
 κλείτωρ, εὐθήρῳ Πανὶ προσευξάμενοι.
 τῆνεκα, Πὰν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι λήϊδα θηρῶν,
 Πίγρη δ' οἰωνῶν, κλείτορι δ' εἰναλίων.

ΑΒΛΑΒΙΟΥ ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ.

Εἰς δίσκον Ασκληπιάδα.

ΗΘαισός μ' ἐτέλεσε καμὼν χρόνῳ· ἀλλὰ Κυθήρη
ἀνδρὸς ἐξ Ὀαλάμων εἴλετο λαθροιδίως,
Ἀλχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημῆιον εὐνῆς·
καί μ' Ασκληπιάδης εὔρε παρ' Αἰνεάδαις.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ.

Εἰς Τέρπην κισσεφδὸν, ἐν σκιάδι τῇ Λακωνικῇ σὺν τε βληθέντα,
καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφόρμιγα κρέκων σκιαδέσσω αἰοιδᾶν
κάτθανεν ἑξαπίνης ἐν Λακεδαιμονίοις,
ἐκ ἁορι πληγείς, ἐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σὺν τε
χείλεα. Φεῦ, προφάσεων ἐκ ἀπορεῖ θάνατος.

Ff 2

ΤΡΩΪΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

“Εἰκὼν, τίς σ’ ἀνέθηκε, τίνας χάριν, ἢ τίνι, λέξον.
Ἐάντ’ παλαισμοσύνης θῆκε λύκρον πόλις.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

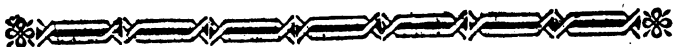
Εἰς τὴν εἰκόνα Φιλίππου ἄρχοντος ἐν Σμύρῃ.

Εκ φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα φιλόπῳ.
Φράζο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομής.

ΘΕΟΣΕΒΙΑΣ.

Εἶδεν Ακισορίη τρία πένθεα. κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ’ Ἰωποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ·
καὶ νῦν Αβλαβίς γοερῶ περὶ σήματι κείται,
αἰδομένη μετ’ ἐκείνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Η σοφίη τῖσον εὔρεν ἐς ἄρανόν· ὦ μέγα θαῦμα.
καὶ νόος ἐξ αὐτῶν ἦλθεν ἐπαρانیων.
ἦνιδε καὶ γυρὰ σφαίρας ἐπετάξατο νῶτα,
ἴσα δὲ κύκλα τομαῖς ἔχ' ὁμαλαῖσι τέμνε.
σκέπῳ τείρεα πάντα πρὸς ἀντυγα, τῆς ἐπὶ Τιτάν
νύκλα ταλαντεύει καὶ Φάος ἐρχόμενος.
δέξο ζωδιακῆ λοξώσιας, ἐδέ σε λήσει
κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσεως.]

II.

Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἡ Κύπριδος, ἡ Στρατονίκης.

III.

Οἱ τρεῖς Τυνδαρίδαι, Κάτωρ, Ελένη, Πολυδεύκης.

δείξεν ἀκηρασίοιο παναίολον εἰκόνα κόσμη,
οὐραϊὸν ἀϊκάς ἔχοντα βαρὺκλυτων ἔνδοθι πόντον.

V.

Εἰπὼ ἄγε μοι, κρύσαλλε, λίθῳ πεπωκασμένον ὕδωρ,
τίς πῆξεν; Βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; Νότος.

Α Μ Μ Ω Ν Ι Ο Υ.

I.

Αντιπάτραν γυμνήν εἴ τις Πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκθοθεν ἂν τηλῶν Ἡρακλῆος ἔφυγον.

II.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφισῶτα, καὶ Ερωτα καθεύδοντα.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράσιο Φίλῳ Θεράπων Διονύσῃ,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναιάδων·
θέλω δ' ἡγεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα.

ΣΥΝΕΣΙΟΤ

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ.

I.

Ιλαθί μοι, Φίλε Φοῖβε· σύ γ' ἀβρόα τόσσα τιταίνων
ἐβλήθης ὑπ' Ερωτος ἐν ὠκυπόροισιν οἷσις.

II.

Μαχλάς εὐκροτάλοισιν ἀνεύαχ' ἄσπερα χορείαις,
δίξυγα παλλομένοισι τινάγμασι χαλκὸν ἀράσσει·

* * * * *

τῆς μὲν ὑποκλέπτων πολὴν τρίχα, γείτονα μοίρης.
ἡλεμάτοις ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγῇ·
ψευδόμενον δ' ἐρύθημα κατέγραφεν ἄχροος αἰδῶς,
ἀγλαίῃ σείψασα νόθη κεκαλυμμένα μῆλα.

III.

Εἰς δ᾽ ἄλλον τυπήθ' ἔντα παρ' αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ ἐπιδεῖναι
σέλιον ἐν ἀκροάσει.

Εδρην χαλκεόπεζον ἐπὶ προθύροις Ελικῶνος
εἰσῆκει θεράπων τις ὑπὲρ νώτοιο μεμαρπῶς,
ἔσθ' ἔβηλεν μογέοντι παρῆν ἑπίβαθρον αἰοιδῆς.
τ' ἐνέκα μὲν θάρσεν ἰὸν πολύμητις ἀνάγκη . . .

* * * * *

IV.

Εἰς κρύσταλλον ἔνδον ὕδωρ ἔχοντα.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα

V.

Ρηγίνε μελάβροισι τὸν εὐάσην Διόνυσον
 δέρκεο, δεξιτερῇ χειρὶ κυπελλοφόρον,
 ξανθὴν μὲν σφίγγοντα καρήατος αἵβοσι κισσῶ
 χαίτην, καὶ λαίῃ θυρσοφόρον παλάμη,
 βασιλῆα δὲ πέπλοισι φέροντα κατὰ χροὸς αἵματι κόχλη,
 καὶ σικλὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῇ χλαμύδα.
 αὐτὸν Βάκχον ἀνακλῆ δόμων ἔντοσθε δέδορκα,
 εὐξείνων εὐχαῖς ἴλαον ἐσαότα.

VI.

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμεν γέγιος, ὃν Συριανὸς
 ἐνθάδ' ἀμοιβὸν ἔης θρέψε διδασκαλίας.
 ξυνὸς δ' ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τύμβος,
 αἶθε δὲ καὶ ψυχὰς χῶρος εἰς λελάχοι.

Μ Α Ρ Ι Ν Ο Υ Ν Ε Α Π Ο Λ Ι Τ Ο Υ.

Εἰς τὸν Πρόκλον βίον.

Αθανάτοισι Θεοῖς κεχαρισμένα πάντοτε ῥέζων
 καὶ τάδ' ἐπ' εὐσεβέαντι νόῳ συνέγραψε Μαρῖνος.

IV.

ΤΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Β.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον Ἀφρογενεΐης,
 καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλῆιον, ἧς ἀπο πάντες
 ἀθάνατοι πλερόντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες·
 ὧν οἱ μὲν νοεροῖσιν οἷσεύσσι βελέμοις
 ψυχᾶς, ὅφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχῆσαι
 μητέρος ἰαχυνώσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς·
 οἱ δὲ πατρὸς βελῆσιν, ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
 ἰέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξεν,
 ψυχᾶις ἴμερον ὥρσαν ἐπιχθονίῃ βιότοιο.
 ἄλλοι δ' ἐργαμίῳν ὁάρων πολυειδέας οἶμους
 αἰὲν ὀπιπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ Φύτης
 ἀθάνατον τεύχωσι δυηπαβέων γένος ἀνδρῶν·
 πάντιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐρωτοτόκῃ Κυθερείῃς.
 ἀλλὰ θεᾶ, πάντῃ γὰρ ἔχεις ἀριήκοον ἄας,
 εἴτε περισφίγεις μέγαν Οὐρανὸν, ἔνθα σε Φασὶν
 ψυχὴν ἀενάαν πέμπειν κόσμοιο θεΐην·
 εἴτε καὶ ἐπ' αὐτὰ κύκλων ὑπὲρ ἀντυγας αἰθέρι νάαις,
 σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάσας·
 κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην
 ἰθύνοις σέο, πότνα, δικαιοτάτοισι βελέμοις,
 ἔχ' ὅσιων παύσσαι πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

ψυχὴν ἐκ ἐβέλυσαν ἐμὴν ἐπὶ δὴρὸν ἀλᾶσαι
 Ποιὴ τις κορούεσσα βίη δεσμοῖσι πεδήσῃ.
 ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέως ἡγεμονῆες,
 κέκλυτ', ἐπειγομένω δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρῶν
 ὄργια καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

III.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Α.

Υμνέομεν Λυκίων βασιλῆίδα Κραφροδίτην,
 ἧς ποτ' ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς
 πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες·
 ἱερὸν ἰδύσαντο κατὰ προλήθρον ἄγαλμα,
 σύμβολ' ἔχον νοερόιο γάμῃ, νοεράων ὑμενάων.
 Ἡφαίστος πυρόεντος ἰδὲ ἑρμῆς Αφροδίτης·
 καὶ ἐθεὴν ὀνόμηναν Ολύμπιον, ἧς διὰ κάρτος
 πολλάκι μὲν θανάτοιο βοστοφθόρον ἐκ θυγον ἰόν,
 ἐς δὲ ἀφρετὴν ἔχον ὄμμα· τελεσσυγόνων δὲ ἀπὸ λέκτρων
 ἑμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέβλη,
 πάντῃ δὲ ἠπιοδωρος ἔην βιότοιο γαλήνῃ.
 ἀλλὰ καὶ ἡμετέρης ὑποδέχυστο, πάντα, θυγλὴν
 εὐεπῆς· Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὶ καὶ αὐτός.
 ψυχὴν δὲ ἀψ' ἀνάειρον ἀπ' αἵχεος ἐς πολὺ κάλλος,
 γηγενέος προφυγῶσαν ὀλοῖον εἴτρον ἐρωῆς.

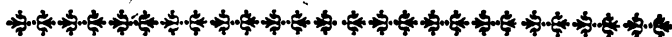

II.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΥΣΑΣ.

Υμνέομεν, μερόπων ἀναγώνιον ὑμνέομεν Φῶς,
 ἐννέα θυγατέρας μεγάλης Διὸς ἀγλαοφώνης,
 αἱ ψυχὰς, κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο,
 ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων,
 γηγενέων ρύσαντο δυσαντήτων ὀδυνῶν,
 καὶ σπυεύδειν ἐδίδαξαν ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθην
 ἶχνος ἔχειν, καθαράς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
 ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' εἰς γενεθλήϊον ἀκλὴν
 κάππεσον, ὕλοτραφέσσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
 ἀλλὰ, θεαί, καὶ ἐμεῖο πολυπλοῖήτον ἐρῶν
 παύσατε, καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις·
 μηδὲ μ' ἀποπλάγξειεν δεισιθέων γένος ἀνδρῶν
 ἀτραπιτῆ ζαθέης, ἐριφεγέος, ἀγλαοκάρως·
 αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτιοιο γενέθλης
 ἔλκετ' ἐμὴν ψυχὴν παναλήμονα πρὸς Φάος ἀγνόν,
 ὑμετέρων βροίθῃσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
 καὶ κλέος εὐεπίης φρενοβελγέος αἰὲν ἔχουσιν.
 κλύτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
 οἱ ψυχὰς μερόπων, ἀναγώνιον ἀψάμενοι πῦρ,
 ἔλκετ' ἐς ἀθανάτης, σκότιον κευθμῶνα λιπώσας,
 ὕμνων ἀρρήτοισι καθηράμενοι τελετῇσι·
 κλύτε σωτήρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλων
 νεύσατ' ἐμοὶ Φάος ἀγνόν, ἀποσκηδασάντες ὁμίχλην,
 ὅφρα κεν εὖ γνῶω θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἀνδρα·
 μηδ' ἐμὲ ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν ἐλοᾷ ῥέζων
 δαίμων αἰὲν ἔχοι, μακάρων ἀπάνευθεν ἑόντα,
 μὴ κρυεῖης γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπληγκῆαν

σῆς δ' ἀπὸ μελιχρόδωρος ἀλεξικάκῃς διασείης
 παιήων βλάστησεν, ἐὴν δ' ἐπέτασεν ὑγείην,
 πλήσας ἀρμονίης παναπήμενος εὐρέα κόσμον.
 σὲ κλυτὸν ὑμνεῖσσι Διωνύσοιο τοκῆα·
 ἕλης δ' αὖ νεάτοισ ἐνὶ βένεσιν εὖϊον Ἀτλιν,
 ἄλλοι δ' ἄβρον Ἀδωνιν ἐπευφήμισσαν αἰδοί.
 δειμάνεσσι δὲ σείο θεῆς μάστιγος ἀπειλὴν
 δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες, ἀγριόθυμοι,
 ψυχαῖς ἡμετέραις δειλῶν κακὰ πορσύνοντες,
 ὅφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγῃς βιότοιο
 σώματος ὀτλεύωσιν ὑπο, ζυγόδεσμα ποθῆσαι,
 ὑψιτενῆς δὲ λάβοντο πατρὸς πολυφύγεος αὐλῆς.
 ἀλλὰ θεῶν πανάρισε, πυρισεφές, ὅλβιε δαῖμον,
 εἰκὼν πατρὸς γενέταο θεῆς, ψυχῶν ἀναγωγεῦ,
 κέκλυθι, καὶ με κάθηρον ἀμαρτάδος αἰὲν ἀπάσης·
 δέχχυστο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον, ἐκ δ' ἐμὲ λυγρῶν
 ῥύεο κηλίδων, ποιῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις,
 προθύμων θεὸν ὄμμα δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.
 αἰεὶ δ' ὑμετέροισιν ἀλεξικάκοισιν ἀγωγαῖς
 ψυχῇ μὲν Φάος ἀγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις,
 ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον·
 σώματι δ' ἀρτεμίην τε καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
 εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
 Μισσάων ἐρασιπλοκάμων δάροισι μελοίμην.
 ὅλβιον δ' ἀσυφελικὸν ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς,
 εἴκε θελής, δός, ἀναξ· δύνασαι γὰρ ἀπαντὰ τελέσσαι
 ῥηϊδίως, κρατερὴν ὃς ἔχεις καὶ ἀπειρίτον ἀλκὴν.
 εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἐλιξοπόροισιν ἀτράκτοις
 ἀστεροδιήτοισ ὑπὸ νήμασιν ἐλοὸν ἄμμιν
 ἔρχεται, αὐτὸς ἔρκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

Π Ρ Ο Κ Λ Ο Υ Λ Υ Κ Ι Ο Υ.

I.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Κ λῦθι πυρὸς νοεῖρ[᾽] βασιλεῦ, χρυσήνιε Τιτάν,
κλυῖ Φάεξ ταμία, ζωαρκέος, ὦ ἄνα, πηγῆς
αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις
ὑψόθεν ἀρμανίης ῥύμα πλῆσιον ἐξοχετεύων.
κέκλυθι· μεσσατίνην γὰρ ἔχων ὑπὲρ αἰθέρος ἔδρην,
καὶ κόσμῳ κραδιαῖον ἔχων ἐριθεύγέα κύκλον,
πάντα τῆς ἐπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλάνητες αἰεθαλέας στέο πυρσῶς,
αἰὲν ὕψ' ἀλλήλοισι καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαδάμιγας.
πᾶσα δ' ὑψ' ὑμετέρῃσι παλιννόσοισι διφρεΐαις,
ὠράων κατὰ θεσμόν, ἀνεβλάστησε γενέθλα.
σοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων
παύσατο, σείῳ Φανέντος ἅψ' ἀρρήτῃ γενετῆρος.
σοὶ δ' ὑπὸ Μοιράων χορὸς εἵκαθεν ἀτυφελικός·
ἅψ' δὲ μεταστροφῶσιν ἀνασκαΐης λίνον αἴσης,
εὔτε θέλεις· πέρι γὰρ κρατέεις, πέρι δ' ἱφί ἀνάσσεις.
σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεὺς θεοπειθέος οἴμης
ἐξεβορεν φοῖβος· κιθάρῃ δ' ὑποθέσκελα μέλπων,
εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.

Ε ε ς.

IV.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς εἰδὲν ἔχεις; μάθε· πάντα δανείζεις.
 ἔτις εἰδὲν ἔχεις αὐτὸς, ἢ ἄλλος ἔχει.

V.

Αδὲ Πολυκλείτοιο Πολυξένα, εἰδὲ τις ἄλλα
 χεῖρ ἐβίγεν τήγες δαιμονίης πίνακος.
 Ηρας ἔργον ἀδελφόν. ἴσθ' ὡς πέπλοιο βαγέντος,
 τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κούρῳ πεπλώ.
 λίσσεται αἰ τλάμων ψυχᾶς ὑπὲρ· ἐν βλεφάροις δὲ
 παρθενικᾶς ὁ Φρυγῶν κείται ὅλος πόλεμος.

Γ Α Υ Ρ Α Δ Α.

Αχὼ Φίλα μοι συγκαταίνεσόν τι. τί;
 ἔρῳ κοίσικας· αἱ δέ μ' εἰ Φιλεῖ. Φιλεῖ.
 πρᾶξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν εἰ Φέρει. Φέρει.
 τὸ τοῖνον αὐτᾶ λέξον ὡς ἐρῶ. ἐρῶ.
 καὶ πίσιν αὐτᾶ κερμάτων τὸ δός. τὸ δός.
 Αχῶ, τί λοιπὸν, ἢ πόθ' εἰ τυχεῖν; τυχεῖν.

ΠΩΛΙΑΝΟΥ.

I.

Τὲς κυκλῖς τῆτης, τῆς ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙΤΑ λέγοντας
 μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
 καὶ διὰ τῆτ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· ἔδεν ἔχω γὰρ
 Παρβενίᾳ κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχῃ.
 Θηρὶ μὲν ἑατόεντι γενοίμην, εἴ ποτε γράψω,
 εἴκελος, ΕΚ ΠΟΤΑΜΩΝ ΧΛΩΡΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ.
 οἱ δ' ἔτῳς τὸν Ὀμηρον ἀναιδῶς λωποδυτῆσιν,
 ὥς τε γράφειν ἤδη ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ.

II.

Εἰσὶ καὶ ἐν Μῆσῃσιν Ερινυῖες, αἱ σε ποιῆσι
 ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
 τοῖνυν σ' ἔδεομαι, γράφει πλείονα· μείζονα γὰρ σοὶ
 εὐξαοῦμαι ταύτης ἔδυναμαι μανίαν.

III.

Εἰ μὴ χαίρω, φλῶρε, γενοίμην δάκτυλος, ἢ πᾶς
 εἰς τῶν σῶν τῆτων τῶν κατατενομένων.
 χαίρω, νῆ τὸν κλῆρον ὃν εὐκλήρησας ἐν ἄλλοις,
 ὥς περὶ χοιρείης τῆ σεφάνῃς μερίδος.
 τοιγὰρ θάρσει, φλῶρε, καὶ εὐθυμος πάλι γίγῃ·
 ἔτῳ νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

Εε 4

CXLV.

Ψυλλῶ πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις Φθονέσασα,
 αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
 αἰλομένη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Αἶδαο,
 ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὐρομένη.
 πάντα Φαγᾶσα βίον, συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν.
 ἦλατο δ' εἰς Αἴδην, ὡς ἀπεκερμάτισε.

CXLVI.

Ἡρώασέ τις νύμφην, καὶ τὸν γάμον ἥρωασε δαίμων,
 ψυχῶν συλήσας τερωομένην ἀγέλην.
 εἰς γάμος εἰκοσιπέντε τάδ' ἔωλησε θανόντων,
 πάνδημος δὲ νεκρῶν εἰς γέγονεν θάλαμος.
 νύμφη Πενθεσίλεια πολύσωνε, νυμφίῳ Πενθεῦ,
 ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλῆσιος ἐν θανάτοις.

CXLVII.

Ζητῶν ἐξεῦρες βιότῃ τέλος, εὐτυχίης τε
 ἀρχὴν, τῆς ζωῆς πρὸς τέλος ἐρχομένην.
 ἀλλ' ἔτυχες τίμῃς, ὦ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
 σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕστατα δεξάμενος.

ΕΛΛΑΔΙΟΥ.

Εἰς βαφεία πλῆσιόν γενόμενον.

Βάπτων πάντα, βαφεῦ, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
 καὶ πένιν βάψας, πλῆσιος ἐξεφάνης.

CXL.

Ελπίς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ὁδὸν εὖρον.
 ἔκτετι γὰρ σφετέρῃσι ἐπιτέμνωμαι, ἔρρετε ἄμφω,
 ἔνεκ' ἐν μερόεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
 ὅσα γὰρ ἀτρεκέως ἔκ' ἔσσεται, ὑμῖν ἐν ἡμῖν
 φάσματα, ὡς ἐν ὕπνῳ, ἐμβάλλετε, οἷά τ' ἔοντα.
 ἔρρε κακὴ γλῆνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω.
 παίζετε, τροφέοιτε ὅσας ἐμεῦ ὕστερον ὄντας
 εὖροιτ' ἔ' νοέοντας ὅπερ θεῖμις ἐστὶ νοῆσαι.

CXLI.

Ατρεκέως μάλα πᾶσι πλάνη Τύχη ἐστὶ βοροῦσι·
 ἐστὶ γὰρ ἀθρανέη, τὸ δ' ἐπιπλέον ἔδ' ἐπέλυσσα.
 γράψτε τίς; οἶδε θεός· τίνας εἵνεκ'· οἶδε καὶ αὐτός.

CXLII.

Εἴθλα λέγουσιν αἰεὶ πάντας, καλόν· αἰσχρὰ δὲ, δεινόν,
 καὶ ὥσιν τῶν ἀξιοῖ ὧν λέγομεν.

CXLIII.

Ὅταν θέλῃ τις ἡμέραν ἰδεῖν καλὴν,
 συντυχάνων σοι γίνεται καλὴ μέρος·
 τὲναντίον δὲ καὶ τις εἰ μέλλει παθεῖν,
 μὴ συντυχάν σοι γίνεται κακὴ μέρος.

CXLIV.

Ρίπτ' ἄγε γόας, μὴ κάμνε· πόσον χρόνον ἐνθάδ' εἰμένεις,
 ὡς πρὸς ἐκείνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον;
 πρὶν τοῖνον σκώληξ ἐβορῇ, τύμβοις τε ριφῆναι,
 μὴ δαμάσῃς ψυχὴν ζῶν ἐτι κοινομένην.

E e 3

CXXXVII.

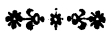
Μήποτε δαλεύσασα γυνή δέσποινά γένοιτο
 ἐςὶ παροιμιακόν. τῷ δέ θ' ὅμοιον ἐσῶ.
 μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγονώς δικολέκκης,
 μῆδ' ἂν Ἰσοκράτης ῥητορικώτερος ᾖ.
 πᾶς γὰρ ὁ μιοθαρνεῖν εἰσισμένους, εἰς ἓν ἐταίρων
 σεμνότερον δικάσαι, μὴ ῥυπαρῶς, δύναται.

CXXXVIII.

Εἰ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη ἐςὶ καὶ αὐτὴ
 ἑλῃσι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
 φήμη δ', ἂν τι πάθῃς, ἀναφαινέται εὐθύς ἀληθές·
 πολλάκι καὶ φήμην ἐφθασεν ἡ ταχυτής.

CXXXIX.

Ανδροφόνω σαβρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώνοντι
 νυκλὸς ἐπιστῆναι Φασὶ Σάραπιν ὄναρ,
 καὶ χρησμάδῃσαι. Κατακείμενος ἕτος, ἀνίστα,
 καὶ κοιμῶ μεταδῶς, ὦ τάλας, ἀλλαχόθι.
 ὅς δ' ἐ διϋπνιοθεῖς μετέβη. τὸ δ' ἐ σαβρὸν ἐκεῖνο
 τειχίον ἐξαίφνης εὐθύς ἔκειτο χαρμαί.
 σῶσρα δ' ἔωθεν ἔβυε θεοῖς χαίρων ὁ κακῆργος,
 ἠδέσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνους.
 ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε, πάλιν διὰ νυκλὸς ἐπιστάς·
 κήδεσθαι με δοκεῖς, ἄθλιε, τῶν ἀδίκων;
 εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυτον
 νῦν ἐφυγες, στυρῶ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

τῷ δ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος Ηρακλείας,
τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, μάρτυς, ὁ τῷτο παθών.

CXXXIII.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον ἦα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχολαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ὀχθήσας δ' αὖ ἔειπον· Αλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέ ποθ' ἤτηθεις, σήμερον ἐξετάθης.
νυκτὶ δὲ μειδιῶν με θεὸς προσέειπε παρασάς·
Καιρῷ δαλεύειν, καὶ θεὸς ὦν, ἔμαθον.

CXXXIV.

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλὰς ἐκδώσει τοῖς μιαιοῖς σόμασιν·
ὥστε χρητὸν ἄριστον, ἀπεχθαίροντα δικαίως,
ὡς κόλακας μισεῖν τὰς κολακευομένας.

CXXXV.

Οὐδεὶς καὶ καθαρὸς καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων.
ἐν γὰρ ἐνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον·
τὸ γλυκὺ τῷ κλέπτοντος, ὑπερφιάλῃ δὲ τὸ αἶγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρχῆς ταῦτα δύ' ἐστὶ πάθη.

CXXXVI.

Εἶναι νομίζω Φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
βλασφημίαις τὸν εὐθύς ἔθυμέμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμαυρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

CXXVIII.

Νυκλὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἡμαρ ἐπ' ἡμαρ,
 τῷ προτέρῳ βίη μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
 ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθροῦ διαγωγῆς,
 τῷ λοιπῷ δὲ βίη σήμερον ἀρχόμενοι.
 μὴ τοῖνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβυτά περισσῶν,
 τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον ἔμετέχεις.

CXXIX.

Ωτῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τῷ βίῃ.
 τὴν ὀξύτητα τῷ χρόνῳ πενήσατε.
 ἡμεῖς καθεζόμεθα καὶ κοιμώμεθα,
 μοχθῶντες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,
 τρέχει καὶ ἡμῶν τῶν ταλαιπωρῶν βροτῶν,
 φέρων ἐκάστῃ τῷ βίῳ καταστροφὴν.

CXXX.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρέμεθα, καὶ τρεφόμεθα
 ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

CXXXI.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, Αἰδῆς, Μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
 καὶ δεσμός κρατερός, καὶ κόλασις βασάνων.
 ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τῷ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
 τῷ θανάτῳ, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

CXXXII.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φθίσις· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
 καὶ πολλὰ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.

ἔτως ἔδὲν ἑόντες, ἀγνηορίῃ τρεφόμεσθα,
πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἡέρα βοσκόμενοι.

CXXIV.

Ο φθόνος οἰκλιρμῶ, κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων.
οἱ βασκαίνόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
τὰς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλὰ τις εἴην
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον, ἑπεί τὰ μὲν ἅκρα πέφυκε
κινδύνους ἐπάγειν, ἔχματα δὲ ὕβριν ἔχει.

CXXV.

Η φύσις ἐξεῦρεν, Φιλίης θεσμὸς ἀγαπῶσα,
τῶν ἀποδημῶντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγμαλα χειρὸς,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχινυμένης.

CXXVI.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα καὶ μελέτω σοί.
εἰ δὲ μέλει περὶ σὺ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
ἔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, ἔτ' ἀμελήσεις;
ἀλλ' ἵνα σοὶ τι μέλη, δαίμονι τῷτο μέλει.

CXXVII.

Τῶτ' ἐμάτην, ἄνθρωπε, πονεῖς, καὶ πάντα ταρασσεῖς,
κλήρω δαλεῦων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
τῷτ' αὐτὸν ἄφες, τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
σὴν δὲ τύχην σέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοῖσιν,
εἰ δυνατόν, ψυχὴν τερπόμενὴν μεταίχων.

Τομ. II.

Εε

CXXI.

Όταν λογισμοῖς καταμάθῃ τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους μεταβολὰς τὰς τῆ βίᾳ,
καὶ ῥεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνομάλᾳ τύχης,
πῶς τὰς πένητας πλυσίς ἐργάζεται,
καὶ τὰς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκρτῶμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδελίας χάριν.
οἶω τρόπῳ γὰρ περιγένομαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀδελφᾶ Φαινομένης ἐν τῷ βίῳ,
πόνης γυναικὸς τὰς τρόπῳς κεκλιμένης;

CXXII.

Ἄν μνήμην, ἄνθρωπε, λάθῃς, ὁ πατήρ σε τί ποιοῦν
ἔσπειρεν, παύσῃ γῆς μεγαλοφροσύνης.
ἀλλ' ὁ Πλάτων σοὶ τῷ Φον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ Φυτὸν ἔρανον.
ἐκ πηλῆ γέγονας· τί Φρονεῖς μέγα; τῆτο μὲν ἔτῳς
εἴτῳ ἂν τις, κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστῃ
λαγνείας γέγονας, καὶ μιαιφῶς ῥανίδος.

CXXIII.

Ἡέρα λεωταλέον μυκλήροθεν ἀμωνεύοντες
ζῶμεν, ἡλὶς λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον· ὄργανα δ' ἔσμεν,
αὔραις ζωογόνοις πνεύματ' ἀδεχόμενοι.
εἰ δὲ τις ἐν ὀλίγῃ παλάμῃ σφίγξειν αὐτμὴν,
ψυχὴν συλῆσας, εἰς Αἴδην κατάγει.

ἔτῳς

CXVI.

Πολλάκις ἐξέστησα τὴν Φιλότητα καὶ ὕβριν·
καὶ πολὺ κατωτέραν σὴν Φιλότητ᾽ αἰματῶν,
λοιδορίην δὲ ῥέψασαν, ἐχωρίσθην Φιλότητος,
μηκέτι βασιάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

CXVII.

Ἄν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
τύχην τε πόρνης ρεύματιν κινημένην,
ὁδὴν ἐαυτοῖς προξενῶμεν πάντοτε,
ἀναξίως ὄντες εὐτυχέστερος.

CXVIII.

Εὖγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεόν, εὖγε, Μένανδρε,
ὥς ἀνὴρ Μυσῶν καὶ Χαρίτων τρόφιμος.
πολλάκι γὰρ τῷ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον,
προσπεσὸν εὐκαίρως εὖρέ τι ταυτόματον.

CXIX.

Οὐ λόγον, ἔ νόμον οἶδε Τύχη, μερόπων δὲ τυραννεῖ,
τοῖς ἰδίοις ἀλέγως ρεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοις ῥέπει, μισεῖ δὲ δικάως,
ὥς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

CXX.

Παύγιόν ἐστι Τύχης μερόπων βίος, οἰκλὸς, ἀλήτης,
πλεῖστα καὶ πενίης μεσσοῖσι ῥεμβόμεναι.
καὶ τὰς μὲν κατάγασα πάλιν σφαιρηδὸν αἶρει,
τὰς δὲ ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς Αἴδην κατάγει.

CXII.

Φεύγετε τῆς πλατῆντας, ἀναιδέας, οἰκοτυράννης,
μισῶντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

CXIII.

Τὴν Κίρκην ἔΦημι, καθὼς εἶρηκεν Ὀμηρος,
ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ ἐλύκας,
τῆς αὐτῇ προσιόντας. ἐταῖρα δ' ἔσα πανῆργος,
τῆς δελεαδέντας πῶχοτάτης ἐποίει.
τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
εἴτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἐτι
ἔτρεφεν, ἔνδον ἔχσασα, δίκην ζῶων ἀλογίστων.
ἔμφορον δ' ὦν Ὀδυσσεύς, τὴν φιλότητα Φυγῶν,
ἔχ Εὐμῆ, Φύσεως δ' ἰδίας δώρημα, λογισμὸν
εἶχε, γοητείας Φάρμακον ἀντίπαλον.

CXIV.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, ἔδ' ἀποθνήσκει·
καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
ἔτοι τὸν θάνατον πῶσιν ἔχσσι βίη.

CXV.

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τῆς λόγης,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῶν βλέπων.
εἰς ἔρανὸν γὰρ ἐσι σὲ τὰ πράγματα,
Ἰωπατία σεμνή, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

CVI.

Αχράς ἔην, ὅλχην σέο κλωσὶ μυρίωνοον ἦκα.
δένδρῳ πλόθος ἐρεῖ, τὴν χάριν εἰς σε φέρω.

CVII.

Βέλτερόν ἐσι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλατύντων τῆς ὑπερηφανίης.

CVIII.

Ελπίδος ἔδῃ τύχης ἔτι μοι μέλει, ἔδῃ ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰμὶ πένης ἀνθρώπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ.
ὑβριστὴν πενίης πλῆτον ἀποσρέφομαι.

CIX.

Οὐκ ἀλόγως ἐν ζωῦφίοις δυνάμιν τινα θεῖαν
εἶναι ἔφην. χθὲς γὰρ ζωῦφι ἐν χρονίῳ
ἠπιάλω κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα,
καὶ γέγονεν ταχέως, διὰ κρότων, ὑγίης.

CX.

Χρυσέ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος ἡδὲ,
καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος· καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

CXI.

Πλατεῖς, καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μέγα σαυτῷ
τὸν πλῆτον σύρεις, εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
τὸν πλῆτον συνάγεις δαπαναῖν χρόνον· ἔδυνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

CI.

Εἰ τὸ Φέρον σε Φέρει, Φέρε καὶ Φέρῃ. εἰ δ' ἀγανακτεῖς
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ Φέρον σε Φέρει.

CII.

Δακρυχέων γενόμεν, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω.
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὖραν ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀδελφεῖς, οἰκλήρον,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

CIII.

Γῆς ἐπέεον γυμνός, γυμνός δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὄρων τὸ τέλος;

CIV.

Πλῆς σφαλερός τὸ ζῆν· χεῖμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
πᾶσι ναυηγῶν πῆλαιοι οἰκλήτεροι,
τὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὥς ἐπὶ τῇ πελάγῃ, ἀμείβεσθαι πλέομεν.
οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοίῃ, οἱ δ' ἔμπαλιν. ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἓνα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

CV.

Ὀΐχη, χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος, ἧς μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ πτόρθον ἔδῃσα θέρει· πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ
ρίζωβεις, δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἀμείψεν.
νέρεθ μὲν ἀχράς ἐτ' ἔστω, ὑπερθε δ' ἄρ' εὐπνοος Ὀΐχη.

XCVI.

Νηδὺν ἀναίχυντον σιβαροῖς ἥχυνα λογισμοῖς,
 σωφροσύνη κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
 εἰ γὰρ ἔχω τὸν νῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρός.
 πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑπερτασσομένην;

XCVII.

Γαστέρα μισήσσει Θεὸς, καὶ βρώμαλα γαστρός.
 εἵνεκα γὰρ τῶν σωφροσύνη λύεται.

XCVIII.

Εκλήθην παρὰ σὺ τῷ ῥήτορος. εἰ δ' ἀπελείφθην,
 τὴν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
 εἰ δὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνῃσα γέγηθεν,
 ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰδομένη τρέφεται.

XCIX.

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ
 εἶπε, κατὰ σέρων ἀορ ἀναχομένη.
 Ζώων μὲν σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶχος ἀνάπτεις,
 καὶ κρατερᾶς σπάρτας πατέρα θεσμά λύεις.
 ἦν δὲ θάνης παλάμητιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκίσσω
 δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένα.

C.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγιον. ἢ μάθε παίζειν,
 τὴν σωσθὲν μεταθεῖς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

XCI.

Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
 ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
 σαυτὸν ἀριθμήσον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
 καὶ τότε ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
 εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τῷ σώματος ἔκ ἀπαριθμείς,
 πῶς δύνασαι γινῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

XCII.

Τὸν Θῶ, καὶ τὰς κνῆ, τάν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρά
 Γορδισωριλάριος ἀνθετο Τιμοθέε.

XCIII.

Νίκαι πάρεσμεν. αἱ γελῶσαι παρθένοι,
 νίκας φέρεσθαι τῇ Φιλοχρήσῳ πόλει.
 ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ Φιλῆντες τὴν πόλιν,
 πρέποντα Νίκαις ἐντυπῶντες χημάλα.

XCIV.

Γυμνὸς Ἔρως, διὰ τῷτο γελᾷ καὶ μείλιχός ἐστιν.
 ὃ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
 ἔδ' ἐμάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα καὶ ἄνθος.
 τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἔχει.

XCV.

Χαλκοτύπος τὸν Ἔρωτα μεταλλάξας ἐπόησε
 τήγανον, ἔκ ἀλόγως, ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγει.

τὸν πύκλιν ἀπόκορον, ἐμὸν χόλον. ἔδυναμαι γὰρ
πυκλεύειν καθάπαξ μὴνὸς ἐπερχομένῃς.

LXXXVI.

Ὡ τῆς ταχίστης ἀρωαγῆς τῆς τῆ βίβ'
ἀνῆρ δανειστῆς τῶν χρόνων γλύφῳ τόκῃς
τέθηκεν εὐθύς ἐν ῥοτῆς καιρῷ βραχῶ,
ἐν δακτύλοις τῆς τόκῃς σφίγγων ἔτι.

LXXXVII.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων περὶ δακτύλου χειρῶν
ψήφῳ τῆ θανάτῃ πρῆλαβεν εἰς Αἶδην.
ζῆ δ' ἢ ψῆφος νῦν τῆ ψηφίζοντος ἐταίρη,
ψυχῆς ἀρωαγίμης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

LXXXVIII.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
εἰκόνα τῶν ἐντὸς σῆ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

LXXXIX.

Υἱὸν ἔχεις τὸν Ερῶλα, γυναῖκα δὲ τὴν Ἀφροδίτην.
ἐκ ἀδίκως, χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

XC.

Πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες εἰσὶ, καὶ εἴ τι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον ἐκ ἀναφάνει,
ἔνδον ἀποκούσῳ τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται, ἔδνα λήθεις
ἔτε καλαπῆστων, ἔτε θρασυνόμενος.

LXXX.

Ηλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ὔβριζεν Φαίνων, ἔδδ' τὸ Φῶς ἐπὶόθεν.

LXXXI.

Οὐκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθύβρισας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὐτὸς ἔπασχεν ὕβριν.

LXXXII.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μιστεῖς ἐκ ἀδικῶντα;
πλῆσμα τόδ' ἐστὶ Τύχης, ἐκ ἀδίκημα τρώπων.

LXXXIII.

Ανίζειν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ ψόγος ἔχθεος ἀρχή.
ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, Ἀτλίκόν ἐστι μέλι.

LXXXIV.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῖδε; τοσοῖδε γε, πῶς πάλι μῆνοι;
ὦ πληθὺς μοναχῶν ψευσαμένη μονάδα.

LXXXV.

Τῷ πρῖσάνην πωλῶντι τὸ κελλίον ἐχθρὸς ἔδωκα,
καὶ Φοβερόν πύκλιν σήμερον εὖρον ἔσω.
ὥς δ' ἔλεγον, Σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
πυγμαχίης κατ' ἐμᾶ χαῖρας ἀνέρχεν ἄνω.
ψύτλα δ' ἐγὼ κατέτεινα, Φοβούμενος ἄγριον ἄνδρα,
τὸν πρῖσαν ἄν πύκλιν ἐξαπώινης ὁρώων.
ἀλλὰ σε, πρὸς πύκλιν Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
Κάσσορος, ἰκνῆμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίη,

μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ρεύματα, καὶ σὺ διδάσκει
τὰς ἀτυχεῖς πλώσεις, ἅς παρέχεις ἐτέροις.

LXXV.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μελαβαλλομένη κατὰπαίξῃ,
μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα Φεισαμένη·
ἢ πρὶν νηὸν ἔχουσα, κατωηλεύεις μετὰ γῆρας,
Φερμοδότις μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
νῦν ὁσίως θένε καὶ σὺ τεὸν πάθος, ἄσατε δαῖμον,
τὴν σὴν, ὡς μερόπων, νῦν μετὰγχευσα τύχην.

LXXVI.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος Φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐκρύπτων, ὡς πάθος αἰσχρότατον.

LXXVII.

Ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπῇ·
μάστιγ' αὖτε Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω,
ὃς λαλέειν εἰδὼς, ἐτέρους ἐδίδασκε σιωπῶν,
Φάρμακον ἡσυχίης ἐκκρατὲς εὐράμενος.

LXXVIII.

Υβρίσεις· τί τὸ θαῦμά; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

LXXIX.

Πολλὰ λαλεῖς, ἄνθρωπε, χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρόν.
σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

LXX.

Ὡς τῆς μεγίστης τῷ Φθόνῳ πονηρίας.
 τὸν εὐτυχῇ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
 ἔτῳς ἀνόητοι τῷ Φθόνῳ πλανώμεθα,
 ἔτῳς ἐτοίμως μωρία δαλεύομεν.
 Ἕλληνες ἐσμεν ἄνδρες ἐσπωδωμένοι,
 νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένων.
 ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

LXXI.

Ὅταν συγῇ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
 ἔτος μεγίστην μωρίαν κατεισάγει.
 Φανερώς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
 χόλον μέγιστον ἐκ Φθόνῳ δεδεγμένος.
 δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκείνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

LXXII.

Τύχη καπηλεύσασα πάντα τὸν βίον,
 ἀσυνκέρασον τὴν φύσιν κεκλιμένη,
 καὶ συσκευῶσα καὶ μετανίσσασα πάλιν,
 καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις, ὃ θεὰ,
 τέχνην λαχῶσα, τὴν τρώων ἐπαΐζαν.

LXXIII.

Ἀνεστράφησαν, ὡς ὁρῶ, τὰ πράγματα,
 καὶ τὴν τύχην νῦν δυστυχῶσαν εἶδομεν.

LXXIV.

Καὶ σὺ τύχῃ δέσπονα, τύχην αὐτυχῇ πόθεν ἔχες;
 ἢ παρέχουσα τύχας, πῶς αὐτυχὴς γέγονας;

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσεΰωνε Γέσσιος εὐθύς·
Βαύκαλε, τὸ τρῆνος καὶ θάνατον παρέχει.

LXV.

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσσιον ᾤλεσαν ὅροις,
τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποχόμενοι.
ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον.
μέχρι τέλους βίῳτ᾽ ἀμὴν ἐπιτάμενον.

LXVI.

Τὴν Ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέσσιος ἔγνω,
τῷ ξενικῷ θανάτῳ ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
καὶ τὰς πειθομένους ἀσρολόγοις ἀλόγους.

LXVII.

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
καὶ χολός περ ἐὼν, ἔδραμες εἰς Αἶδην,
Γέσσιε Μοιράων τροχαλώτερε· ἐκ προκοπῆς γὰρ,
ἣν εἶχες κατὰ νῦν, ἐξεκόπης βίῳτ᾽.

LXVIII.

Γέσσιος δ' ἐτέθηκεν ἐπειγόμενος παρὰ Μοίρης·
αὐτὸς τὴν Μοῖραν πρῆλαβεν εἰς Αἶδην.

LXIX.

Μήτω θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπληκότες·
ὄνειρον, εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
ἐζῶμεν ἡμεῖς, τῷ βίῳ τεθηκότας.

Dd 3

LX.

Τί ὠδέλησας τὴν πόλιν σίχας γράφω,
 χρυσὸν τοσῶτον λαμβάνων βλασφημίας,
 πωλῶν ἰάμβους, ὥς ἔλαιον ἔμπαρος;

LXI.

Κωφὸν ἀναυδὸν ὀρῶν τὸν Γέσσιον, εἰ λίθος ἐστὶ,
 Δήλιε, μαντεύε τίς τίνος ἐστὶ λίθος.

LXII.

ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ, τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν ὁ σοφώτερος εἶπεν.
 ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεῖς, Γέσσιε, τῆτ' ἔπαθες.
 καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔχες ὄνειδος,
 ὥς ἐπιθυμήσας ἑρηνῆς ἀνόδῃ.
 ἔτω Πήγασος ἱππῶς ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
 Βεληθέντα μαθεῖν ἀσροθέτως κανόνας.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἱππῶν ἔχων, καὶ θαρσαλέον θένος ἦβης.
 Γέσσιος ἔδ' ἔχσειν εὐτονον ἥτορ ἔχων.

LXIII.

Μηδεῖς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
 μηδ' ἀρχῆς μεγάλης κόμπων ὑπὲρ Φίαλον.
 Γέσσιος αὐτὸς ἔδειξε· κατηνέχθη γὰρ ἑπαρθεῖς,
 διητῆς εὐτυχίης μηκέτ' ἀναχόμενος.

LXIV.

Γέσσιον ὥς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα
 χωλεύοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπαθ'·
 Γέσσιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον εἰς Αἶδαο,
 γυμνὸς, ἀκήδετος, ὀχήματι καινοτάφῳ;

LV.

Υἱὸς καὶ γενετὴρ δῆρον Φιλόνεικον ἔθεντο,
 τίς πλέον ἐκδ' αὐτῶν, κλῆρον ἅπαντα Φάγοι.
 καὶ μετὰ τὴν βρωῶσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
 ὕστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι Φαγεῖν.

LVI.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνόν τε καὶ ὕπνον,
 ἔκετι τὰς Μῆσας, ἔδ' ἑ φίλος Φιλέει.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν εὐρύροος ἐς Φρένα θέλγει,
 ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ρεγχόμενον κατέχει.

LVII.

Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμὸς,
 ὡς ξύλινος Δάφνην, ὡς λίθινος Νιόβην.

LVIII.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέσατε, θρέμμα μοῖρης,
 εἰπὲ, τί βρενβύη, μηδὲν ἐπιτρίψαμενος;
 ἐν μὲν γραμματικοῖς σὺ Πλατωνικός· ἀνδρὲς Πλάτωνος
 δόγματα τίς ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
 ἐξ ἑτέρου Θεύγεις ἐπὶ θάτερον· ἔτε δὲ τέχνην
 οἶδα γραμματικὴν, ἔτε Πλατωνικὸς εἶ.

LIX.

Πᾶντα μὲν οἶδα, λέγεις· ἀτελής δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
 γευόμενος πάντων ἔδ' ἔχεις ἴδιον.

XLIX.

Εκ γῆς Λατοΐδων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων,
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχευόμενος.

L.

Θηλυφάνες παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο·
ἔκλαιε κλέπῳ, κλεπτομένους ἐλεῶν,
ὅς κλέπῳ ἤγνευε, καὶ ἀγνεύων ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων καθαρόν, μηδὲ τὸ σῶμα ρύπτω.

LI.

Βέλτερον ἡγεμόνος ληστοκλόνος ἐς κοῖσιν ἐλθεῖν,
ἢ τῷ χειρουργῷ Γενναδίῳ παλάμας.
ὅς μὲν γὰρ Φονέας ὁσίως συγέων, κατὰτέμνει·
ὅς δὲ λαδὼν μιοδῆς, εἰς Αἴδην κατὰγει.

LII.

Κρευὲς καὶ ῥαφιδεὺς κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος,
καὶ τάχα νικῶσι τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

LIII.

Εἰς ποιητὴν κυβεύοντα.

Πάντων μεσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεὸς ἐστίν.
ἡ σὴ Καλλιόπῃ Ταβλιόπῃ λέγεται.

LIV.

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ σὰς εἶπε Μένανδρος·
οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σῶ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

XLVI.

Ελάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις,
 τοῖσιν ἅπ' ἐλομένης μῆνιδος ἀρχομένοις·
 ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μιοθὸν μετ' ἀνάγκης,
 βύβλω καὶ χάρτη δησαμένη πενήν.
 ὡς δὲ κάπνισμα φέρει παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον,
 τὸν μικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.
 κλέπτει δ' ἐξ ὀλίγῃς μιοθὸν, καὶ χαλκὸν ἀμείβει,
 καὶ μόλιθον μίσγει, καὶ τὸ ἔτος δέχεται.
 ἦν δέ τις εἰς ἐνιαυτὸν ἄγῃ χρυσοῖο νόμισμα,
 ἐνδεκάτῳ μηνὶ, πρὶν προφέρειν, μετέβη,
 ἀγνώμων τε φανείς, καὶ τὸν πρότερον διασύρας
 γραμματικόν, σπρέσας μιοθὸν ὅλῃ ἔτειος.

XLVII.

Αντίσπασον ἐμοὶ τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκε,
 τῶν βασαζομένων ὄρμον ὁδοιπορίας,
 ἦν τῆς βραδύτητος ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
 τῶν ἀνακαμπτόντων ὑσάτιον πρότερον.

XLVIII.

Εἰς Δημόνικον ὑπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' ἐπ' ἀνία δύναται
 ῥήμασιν ἐξεῖπῃν ρεύματα σῶν παθέων.
 ἐν δ' ἐπὶ σοὶ παραδόξον ἐθαυμάσαμεν καὶ ἄπιστον,
 δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἐτοιμότητα.
 Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν,
 κλέπτων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

ἀλλ' ὦν ἀΦαρπάξῃ Βρισηΐδα πρὶν Ἀγαμέμνων,
τὴν δ' Ἐλένην ὁ Πάρις, πῶχός ἐγὼ γενόμεν.

XLII.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάσιχός ἐστι κατάρτα.
πρῶτος Μῆνιν ἔχει· δεύτερος Οὐλομένην.
καὶ μετὰ δ' Οὐλομένην, Δαναῶν πάλιν Ἀλγεα πολλά.
ὁ τρίτατος Ψυχὰς εἰς Αἴδην κατάρτα.
τῷ δὲ τέταρταίς τὰ Ελῶρια καὶ Κύνες ἀρτοί.
πέμπωτ' δ' Οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
πῶς ἔν γραμματικός δύναται μετὰ πέντε κατάρτας,
καὶ πέντε πῶσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

XLIII.

Ὅργανα Μεσάων, τὰ πολύτονα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετεροχόμενος.
Πιερίδες σώζοιθε· λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ Θάνατον παρέχει.

XLIV.

Καλλιμάχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἡδὲ καὶ αὐτὰς
πῶσεις γραμματικῆς, πῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν,
ὥς τε με τῷ τε πιεῖν τῷ τε Φαγεῖν ἀπορεῖν.
ἀλλὰ σύ μ' ἐπρόσηβι, Θεόφιλε, μηδὲ μ' εἰσῆς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

XLV.

Λίτρον ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθας,
βελευτὴς νεκύων πέμπωμαι εἰς Αἴδην.

XLVI.

XXXVII.

Ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανῶσι.

Γραμμαλικῷ θυγάτηρ ἔτεκε, Φιλότῃ μιγεῖσα,
παιδίον ἀρσενικόν, θηλυκόν, ἑδέτερον.

XXXVIII.

Στυγνὴν τὴν Νίκην τις ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθρὸς,
εἶπε· Θεὰ Νίκη, τί τῷ πεπνυμένος ἄρα;
ἢ δ' ἀποδυρομένη καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν·
Οὐκ ἔγνωσ' σὺ μόνος; Παιρικίῳ δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ Νίκη πολυάδυνος, ἣν παρὰ θεσμὸν
Πατρικίος ναύτης ἤρπασεν ὡς ἄνεμον.

XXXIX.

Ρήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπεις, ρυγχελέφαια,
χείλεσι λιτραίοις φθόγγον ἰέντα φόνον.

XL.

Ερμούκε θυγάτηρ μεγάλῳ παρέλεχτο πιθήκῳ·
ἢ δ' ἔτεκεν πολλὰς Ερμοπιθηκιάδας.
εἰ δ' Ἐλένην ὁ Ζεὺς καὶ Κρότος καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος,
Ερμιόνη γε κόραξ παρελέξατο· ἢ δὲ τάλαινα
Φρικῶν δαιμονίων ἔρμαγέλην ἔτεκε.

XLI.

Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
ἔλομένης πενίης γραμματικευσαμένη.
εἴθε δὲ σὺν Δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμμαλικῆς ὀλέσῃ.

τ' ἔνεκά μοι, βέλτιτε, τόδε ζῶον πεφύλαξο,
εἰδώς καὶ ζώντων τὰς κόλακας κόρακας.

XXXIII.

Οὐχ ἔτω βλάβῃσι μισεῖν ὃ λέγων ἀναφανδὸν,
ὥσπερ ὃ τὴν καθαράν ψευδόμενος Φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισῶντα προειδότες, ἐκηρεπόμεθα·
τὸν δὲ λέγοντα Φιλεῖν ἔ' προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κείνον κρίνω βαρύν, ὅς ποτε λάβρη,
τὴν ἀπὸ τῆς Φιλίας πίστιν ἔχων, ἀδικεῖ.

XXXIV.

Πλασὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, Φόβῳ δὲ Φιλεῖς ἢ ἀνάγκῃ,
τῷ δὲ Φιλεῖν ἔτῳς ἔδεν ἀπιστότερον.

XXXV.

Εἰ τὰς παροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὀρῶμεν,
ἔ' πάντῃ θαμάζω· τῷ Διὸς ἐστὶ γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισσηκῶς καὶ ἐκείνος
κλεινὸν αἶν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὦν.
ἀντὶ δὲ τῷ κλεινῷ, σὺν τοῖς Τιτῇσι κολάζει,
δέσμιον, ὡς λησὴν, εἰς τὸ βάραθρον ἐνείς.

XXXVI.

Φασὶ παροιμιακῶς, καὶ ὅς δάκοι ἄνδρα πονηρόν.
ἀλλὰ τόδ' ἔχ' ἔτω, Φημί, προσῆκε λέγειν.
ἀλλὰ δάκοι καὶ μῦς ἀγαθὸς καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας·
τὸν δὲ κακὸν δεδιώς δέχεται ἔδε δράκων.

XXVIII.

Πάντες ἅπαξ τράγῃσιν· ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμῖνος,
οἴκαδ' ἀρισιῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

XXIX.

Πᾶσι θανεῖν μερόπῃσιν ὀφείλεται, εἰ δέ τις ἐστὶν
αὐρίον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπιστάμενος.
τῷτο σαφῶς, ἀνθρώπῳ, μαθὼν, εὐφραίνει σεαυτὸν,
λήθην τῷ θανάτῳ τὸν βρόμιον κατέχων.
τέρπειο καὶ Παφίη, τὸν ἐφημέριον βίον ἔλκων·
τάλλα δὲ πάντα Τύχῃ πράγματ' αἰὶς διέπειν.

XXX.

Ὡς ἄρα καὶ κἀνθῶσι Τύχῃ χαλεπῇ τε καὶ ἐσθλῇ,
καὶ Κρόνος ὠρονομεῖ τετραπόδων γένεσιν.
ἐξότε γὰρ καὶ τῷτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔαχεν,
ἐξ ἀλαβαρχείης, γραμματικῇ γέγονε.
τλήθῃ φέρειν λοιπὸν, κενθήλιε· γραμματικοῖς γὰρ
εἰ τελέως κριθή, κρῖ δὲ μόνον λέγεται.

XXXI.

Ὡς ὁ Φίλος τι λάβῃ, DOMINE FRATER εὐθὺς ἔγραψεν·
ἦν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ FRATER εἶπε μόνον.
ὥνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
εἰκ' ἐθέλω DOMINE· εἰ γὰρ ἔχω δόμεναι.

XXXII.

Ὡς καὶ λάμβδα μόνον κόρακας κολάκων διορίζει·
λοιπὸν ταῦτο κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ.

ἀλλ' ἔμε συκωθέντα, μάθων, ἢ σφάζον ἐτοίμως,
ἢ σθένον ἐκ δῖψης νάματι τῷ Κυπαρίω.

XXIV.

Δὸς πίειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσκει μερίμνας,
ἀψ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

XXV.

Ὡς ἔδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος εἶπεν Ὀδυσσεύς,
ἐν γὰρ τῆς Κίρκης ἔλχυτον ἐκ ἔφαγεν,
ἔ' μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρόασκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα Πηνελόπαις.

XXVI.

Κονδίτῃ μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδίτον πόθεν ἔαχε
τῆνομα; τῆς Φωνῆς ἐστὶ γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν Ἑλλήνων· εἰ Ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης, Ῥωμαϊκώτερος ὢν.
σκεύασον ἔν μοι τῷτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τῷ σομάχῃ, χρήζειν τῷδε λέγῃσι ποτῶ.

XXVII.

Μῆ με κάλει δίσκων ἐπιΐστορα λιμοφορέων
βρωτὺν μοι Φορέων τὴν κολοκυνθιάδα.
ἀργυρέην ὕλην ἐτρώγομεν, ἣν παραβάλλεις,
λιμῷ κρητίζων τὰς μελέας πίνακας.
ζήτει νηστεύοντας ἐς ἀργαλέην ἐπιδείξιν,
καὶ τότε θαυμάζε, κῆφον ἄσημον ἔχων.

πνεύματά μοι πλερόεντα Φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις·
 ἔδυναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

XX.

Οἷον ἡδίομεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
 ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γινόμενοι.
 καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδασιν,
 ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί.

XXI.

Τάνταλος ἔδεν ἔτρωγε· τινασσομένων γὰρ ὑπερθεῖν
 καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν,
 καὶ διὰ τῆτο τροφῆς κεχορημένος, ἤϊον ἐδίψα.
 εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῦκα πεπωνόμενα,
 καὶ βραβύλης, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖς
 δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;
 ἡμεῖς δ' ἡδίομεν κεκλημένοι ἀλμυρὰ πάντα,
 χέννια, καὶ τυρᾶς, χηνὸς αἰστὰ λίπη,
 ὄρνια καὶ μόχθεια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
 πάχομεν ἔκβην σευ, Τάνταλε, πικρότερα.

XXII.

Πολλάκις οἶνον ἔπειψας ἐμοί, καὶ πολλάκις ἔγνων
 σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
 νῦν δ' εἴπωρ με Φιλεῖς, μὴ πέμψης· ἔδέομαι γὰρ
 οἶνος τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

XXIII.

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προσέθηκας,
 ξηρῶν, διψαλέων, κυπαρόθεν ἐρχομένων.

XV.

Ὡμοσα μυριάκις ἐπιγράμμαθα μηκέτι ποιεῖν,
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην.
ἀλλ' ὁπότεν κατίδω τῷ Παφλαγόνος τὸ πρόσωπον
πανταγὰς, σέξαι τὴν νόσον ἔδυναμαι.

XVI.

Ἐθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. ἔγὰρ ἔοικε
γαστέρι πενθήσῃ νεκρόν. Ὀμηρος ἔφη.
καὶ γὰρ ὁμῶς θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτῃ μνησαμένην τὴν Νιόβην παράγει.

XVII.

Προσδοκίη θανάτῃ πολυώδυνός ἐστιν ἀνὴρ.
τῷτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσης τὸν ἀποειχόμενον βιότιοι.
ἔδεν γὰρ θανάτῃ δευτέρον ἐς πάθος.

XVIII.

Εἰς τινι πέμψαντα αὐτῷ σιτεύσιμον.

Τὴν λαπάραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφάξας ἀποπέμπτεις,
εὗρεν ὁ παῖς λύσας, Φῦσαν ὑπηνέμιον.

XIX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον Ὀδυσσεύς,
πόντον ἐπιπλώων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς Αἰόλος ἔτος ἔχων ἀνεμώλιον ἤτρον,
ὄρνειν ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.

ἥέρι καὶ νεφέλῃσι μετήρορον. οἷδεν Ὀμηρος,
καὶ Δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
ἔτως ἔδέωτο' ἐς γυνή σύμφωνος ἀκοιτῇ,
ἔδ' καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ.

XII.

Πᾶσαν Ὀμηρος ἔδειξε κακὴν σφαλερὴν τε γυναικα,
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὀλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς Ελένης μοιχευσταμένης Φόνος ἀνδρῶν,
καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης θάνατοι.
Ιλιάς ἔν τὸ πόνημα μιᾷ χάριν ἐς γυναικός.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὶ Πηνελόπῃ πρόφασις.

XIII.

Ἄν πάνυ κομπάζης προσάγμασι μὴ ὑπακίβεν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς· ἔ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἴ
ἔδ' ἀπὸ πέτρης, φασίν· ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάσχομεν, ἢ πάντες, καὶ τὴν γυναικοκρατῇ.
εἰ δ', οὐ σανδαλίῳ, Φῆς, τύπτομαι, ἔδ', ἀκολάστ
ἔσης μοι γαμετῆς, χρή με μύσῃλα φέρεν,
δελεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ, μὴδ' ἴαν χαλεπῇ.

XIV.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρῃ, καὶ γαμετῆς μαχίμῃ.
ἀμφοτέρων τὰ πάθῃ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.
τὴν ἔν γραμματικὴν καὶ μόλις ἐξέφυγον.
ἔ δύναμαι δ' ἀλόχῃ τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἴργει χάρτης γὰρ, καὶ νόμος Αὔσονιος.

VII.

Ἀν μετ' Αλεξάνδρειαν ἐς Αντιόχειαν ἀπέλθης,
καὶ μετὰ τὴν Συρίην Ἰταλίας ἐπιβῆς,
τῶν δυνατῶν ἔδεις σε γαμήσει. τῆτο γὰρ αἰεὶ
οἰομένη πηδᾶς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

VIII.

Ὅ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυσυχῶν,
λύχνος ἀνάψας ἐσπέρας, σκότος βλέπει.

IX.

ΜΗΝΙΝ ΟΥΛΟΜΕΝΗΝ γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μῆνιδος ἀρξάμενος.
ἄμοι ἐγὼ πελὺμηνις, ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

X.

Ὅ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὥπασεν ἄλλο, γυναῖκας.
εἶθε δὲ μήτε γυνή, μήτε τὸ πῦρ ἐΘάνη.
πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνή πῦρ
ἄσβεστον, φλογερόν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

XI.

Ὅ γῆ τῷ Διὸς ἐστὶ γυνή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνηρόν, τῷ πυρὸς ἀντίδοτον.
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν ἡδὲ μαραίνει,
καὶ γῆρας προωπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
ἐστὶ δὲ Ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον Ἥρην·
πολλάκι γὰρ αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,

IV.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτῃσι, λέγεται
 εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾷν λέψανον ἡλικίης.
 ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
 ἐκ ἀλέγω, βιότῃ πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
 εὐόδοις δὲ μύροις καὶ εὐπετάλοις σεφάνοις
 καὶ βοομῖω παύω φροντίδας ἀργαλέας.

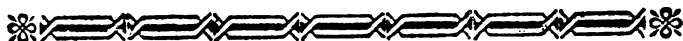
V.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον.
 τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
 ἔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει·
 ἔτ' ἀκολασαίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
 καὶ γὰρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδᾷσιν
 ἔχ' ἔπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν
 ἔχι καλὰς τὴν ὄψιν, ὀπωμένους ἀκορέσας,
 καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζόμενας.
 ἐκ εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας, εἰδὲ γελαῖσα
 φαίνεται, ὀφθῆναι τ' ἀνδράσιν ἐκρήσεται,
 σωφροσύνης τρόπος ἕτος ἐχέγγυος. ἀλλὰ τις εὐροι
 μαχλάδα μὲν κρύβδην, τὴν πάνυ σεμνοτάτην,
 τὰς δ' ἰλαρὰς καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσίστας,
 σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.

VI.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
 τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

I.

Ἀντὶ βοὸς, χρυσέῃς τ' ἀναθήματις Ἰσίδι τέσσε
 θήκατο τῆς λιπαρῆς Παμφίλιον πλοκάμους.
 ἥ δὲ θεὸς τέτοις γάνυται πλέον, ἥ περ Ἀπόλλων
 χρυσῶ, ὃν ἐκ Λυδῶν Κροῖστος ἔπειψε θεῶ.

II.

Ὡ ξυρὸν ἑράνιον, ξυρὸν ὀλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
 κειραμένη πλεκίας, ἄνθετο Παμφίλιον,
 ἔσέ τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο· παρ δὲ καμίνῳ
 ἠφαίς, χρυσέην σφῦραν ἀειραμένη
 ἢ λιπαροκρήδεμνος, ἵν' εἴπωμεν καθ' Ὀμηρον,
 χερσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπώνησε Χάρις.

III.

* * * * *

νῦν καταγιγνώσκω καὶ τῷ Διὸς, ὡς ἀνεράστῃ,
 μὴ μελαβαλλομένῃ τῆς σοδαράς ἔνεκεν.
 ἔτε γὰρ Εὐρώπῃς, ἔτε Δανάης περικαλλῆς,
 ἔθ' ἀπαλῆς Λήδης ἔς' ἀπολειπωμένη.
 εἰ μὴ τὰς πόρνας παρατέμνεται· οἶδα γὰρ αὐτὸν
 τῶν βασιλευσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Θ Ε Ω Ν Ο Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ω Σ.

I.

Η πάρος ἀντιπάλων ἐπιήρανος ἀσπίς ἀκόντων,
ἢ Φόνιον συγνῆ κῦμα φέρῃσα μόχθ,
ἄγριον ἔσθ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε θωτὶ,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἔωλεθ' ἀλιφθορίῃ,
συζυγίης ἀμέλησα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄγῃσα,
ναὶ φίλος, εὐκλαίων ἄχρῃς ἔβην λιμένων.

II.

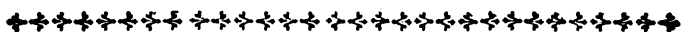
Μονόσυχον εἰς τὴν ἑβδομάδα.

Ζεὺς, Ἀρης, Παφίη, Μήνη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς.

III.

Αλκυόσιν, Ληναῖε, μέλεις τάχα· κωφὰ δὲ μήτηρ
μύρεθ', ὑπὲρ κενεῶ κοπῳμένη σε τάφῳ.

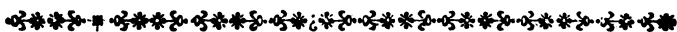

ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

Εἰς Ἰβλιανὸν τὸν βασιλέα.

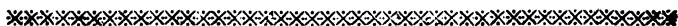
Ιβλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάρρουν ἐνθάδε κείται,
ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ.

Εἰς ἑσπτόν, ὅτε ὕπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰβλιανός.

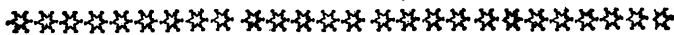
Αντυγὸς αἰθερίης ὑπερήμενος, εἰς πόθον ἦλθες
ἀντυγὸς ἀργυρέης· αἰσχὸς ἀπειρέσιον.
ἦδ' αὖ κάτω κρείσσων· ἀναβὰς δ' ἐγένεθ' μέγα χεῖρον.
δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· ἰὺν γὰρ ἄνω κατέβης.

ΠΑΝΤΕΛΕΟΥ.

Εἰς Καλλίμαχον καὶ Κυνάγειρον.

Ω κενεὸν καμάτοιο, καὶ ἀπρηκτὸν πολέμοιο.
ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπειπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς;
βάλλομεν, εἰ πύωσι· τιτρώσκομεν, εἰ φοβέονται.
μῆνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσω
αἱματόεις ἔσηκεν ἀτειρέος Ἀρεὸς εἰκάν.
δένδρον δ' ὥς ἔσηκε σιδηρεῖαις ὑπὸ ῥίψαις,
καὶ ἐβέλει πεσέειν. τάχα δ' ἔρχεται ἐνδοθὶ νῆων·
λύε κυβερνήτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλὰς.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

I.

Εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς.

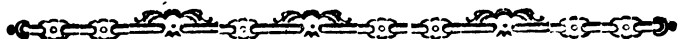
Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
 ἔσ' ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
 κείνος νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ τράγχι. ἦ ῥά σε Κελτοὶ
 τῇ πενή βοτρύων τεύξαν ἀπ' ἀσαχύων.
 τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, ἔ Διόνυσον,
 πυρογενῇ μάλλον, καὶ βρόμα, ἔ Βρόμιον.

II.

Εἰς ἔργανον μασηκόν.

Αλλοίην ὁρώ δονάκων φύσιν. ἦτοι ἀπ' ἄλλης
 χαλκείης τάχα μάλλον ἀνεβλάστησαν ἀρέρης,
 ἄγριοι, ἔσθ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροισι δονέονται·
 ἀλλ' ἀπὸ ταυρείης προβορῶν σπήλυγγος αἴτης
 νέρθεν εὐτρεῖτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὀδεύει.
 καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς,
 ἴσαται ἀμφωφῶν κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
 οἱ δ' ἀπαλὸν σκιρτῶντες ἀποθλίβουσιν αἰδήν.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

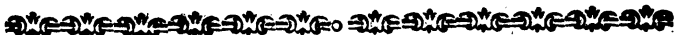
Αὐτὴν Γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι.
Βίβλωρα δὲ γράψας, τὸν σκοπὸν, εἶπεν, ἔχω.

ΕΥΠΙΘΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΤΙΖΑΝΤΟΣ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΟΥ.

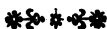
Ταυτολόγων κανόνων Φεῦ πληθύος, ἡδὲ αἰδήλων
ξυσμάτων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματα μὲν κέκμηκε, τένων, ῥάχης, ἰνίον, ὦμοι.
τῆς ΚΑΘΟΛΟΥ δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καβόλα.

ΟΙΝΟΜΑΟΥ.

Εἰς Ερωτα γεγλυμμένον ἐν ποτηρίῳ.

Εν κυάθῳ τὸν Ερωτα. τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἶνῳ
αἰθεῖσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαυγε.

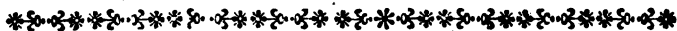
ΚΑΡΦΥΛΙΔΟΥ.

I.

Ιχθύας ἀγκίστρῳ τις ἄψ' ἥονος εὐτρίχι βάλλων
 εἵλκυσε ναυαγῶ κράτα λιποτριχέα.
 οἰκλείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώμαλον, ἐξ ἀσιδήρου
 χειρὸς ἐπισκιάων, λιτὸν ἔχωσε τάφον.
 εὖρε δὲ κευδόμενον χρυσῶ κλέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
 ἀνδράσιν εὐσεβείης ἔκ ἀπόλωλε χάρις.

II.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μιν, παροδίτα.
 ἔδδεν ἔχω θρήνων ἄξιον ἔδδεν θανάων.
 τέκνων τέκνα λέλοιπα· μίης ἀπέλαυσα γυναικὸς
 συγγήρης· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,
 ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
 ἔδδενος οἰμῶξας ἔ νόσον, ἔ θάνατον,
 οἱ μὲ καλᾶσπεύσαντες ἀπώημονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
 κοιμᾶσθαι, χώραν πέμψαν ἔψ' εὐσεβέων.

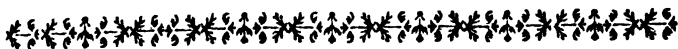

ΦΙΛΩΝΟΣ.

Αἰ πολιαί σὺν νῶ, γεραρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νῶ,
 μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

Tom. II.

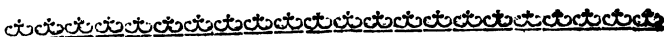
Cc

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τέτρωμένος.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄχετος, ἔτος ὁ τοῦτον
 Τηλέφος αἰμάξας Φρικτὸν Ἀρη Δαναῶν,
 Μυσὸν ὅτε πλήθοντα Φόνῳ ἐκέρασσε Καῦκον·
 ἔτος ὁ Πηλιακῆ δάρατος ἀντίπαλλος.
 νῦν ὁλοὸν μηρῷ κεύθων βάρος, οἷα λαπρόωνες
 τήκεται, ἐμφύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος.
 ἔ καὶ τειρομένοιο περιπῶσσοις Ἀχαιοὶ
 Φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἡϊόνος.

ΖΗΛΩΤΟΥ.

I.

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ἐς τί με πόνται
 φέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας;

II.

Ες τί πίτυν πελάγει πιστεύετε, γομφωτῆρες,
 ἥς πολὺς ἐξ ὀρέων ρίζαν ἔλυσεν Νότος;
 αἴσιον ἔκ' ἔσομαι πόντε σκάφος, ἐχθρὸν αἰήταις
 δένδρεον. ἐν χέρσῳ τὰς ἀλὸς οἶδα τύχας.

ΚΑΡΦΥΛΙΔΟΥ.

εἰ δέ τι καὶ πλοκαμῖσι διασίλῃσιν ἄκωνται,
τῆς λευκῆς καλάμης εἰδὲν ἐπιτρέφομαι.

XXXVII.

Πῶ σοι κῆνα, μέλισσα, τὰ χρύσεια, καὶ περίσπ' α
τῆς πολυβρυλλήτης κάλλεα θαντασίης;
πῶ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
νῦν πενιχὴν, ψαφάρη τέ, κόμη τ' ἐπὶ ποσσὶ βραχεῖα.
ταῦτα τὰ τῶν σπατάλων τέρματα παλλακίδων.

XXXVIII.

Νῦν μοι ΧΑΙΡΕ λέγεις, ὅτε σε τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
κῆνο, τὸ τῆς λύγης, βάσκανε, λειότερον.
νῦν μοι προσπαίξεις, ὅτε τὰς τρίχας ἠφαικῶς σε,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας.
μηκέτι μοι, μετέωρε, προσέρχαιο, μηδὲ συνάντα.
ἀντὶ ρόου γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον εἰδέχομαι.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ.

Οἰλρα δὴ δυσφερὸν δόμον ἤλυθες εἰς Ἀχέροντος,
Δαμοκράτεια, Φίλα ματρὶ λιπῶσα γούρας.
αἱ δέ, σέθεν φθιμένας, πολὺς νεοθᾶγι σιδάρω
κείρατό γηραλέας ἐκ κεφαλᾶς πλοκάμους.

νῦν ρυτίδες, καὶ θρίξ πολὴ, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
καὶ σῶμα τὰς προτέρας ἔκεί' ἔχον χάριτας.
μή τις σοι, μετέωρε, προσέρχεται, ἢ κολακεύων
λίσσεται· ὥς δὲ τὰ Φον νῦν σε παρερχόμεθα.

XXXIII.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην, ἰκέτευον,
καὶ τῶν ἀμβροσίων ἀψάμενος γονάτων,
Σῶσον, ἔΦην, ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρὸν,
καὶ Φεῦγον ζωῆς πνεῦμα σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν· ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,
ταῖς τρυφεραῖς ἡμᾶς χερσὶν ὑπεξέβαλεν.

XXXIV.

Σοί με λάτριν γλυκύδωρος Ἔρως παρέδωκε, Βαῶπι,
ταῦρον ὑποζεύξας εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοῦελῃ, πάνδελον, ἐκίσιον, αὐτοκέλευσον,
αἰτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
ἄχρι Φίλης πολιῆς καὶ γήραος. ὅμμα βάλοι δὲ
μήποτ' ἐΦ' ἡμετέροις ἐλπίσι βασκανίη.

XXXV.

Μισῶ τὴν ἀφελῇ, μισῶ τὴν σῶφρονα λίαν.
ἢ μὲν γὰρ βραδέως, ἢ δὲ θέλει ταχέως,

XXXVI.

Ομμάλα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρειή,
καὶ σῶμα πορφυρέης τερπνότερον κάλυκος,
θερὴ λυγρινή, καὶ σῆθεα μαρμαίροντα,
καὶ πόδες ἀργυρέης λευκότεροι Θέτιδος.

· λὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ἐστὶν ἔσω, κείνος δ' ὅταν ἔξω,
τὸ προθύρον σφίγῃ, μὴ πάλι ταῦτ' ἀπάθῃς.

XXVIII.

Εκβάλλει γυμνὴν τις, ἐπὶν εὖρη ποτὲ μοιχόν,
ὡς μὴ μοιχεύσας, ὡς ἀπὸ Πυθαγόρα;
εἴτα, τέκνον, κλαίῃσα καταδρύψῃς τὸ πρόσωπον,
καὶ παρρηγώσεις βαινομένῃς προθύροις;
ἐκμαῖξαι, μὴ κλαῖε, τέκνον· εὐψήσομεν ἄλλον,
μηκέτι τὸν τὸ βλέπειν εἰδότα, καὶ τὸ δέρειν.

XXIX.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν, ἔρως, ἴσα τόξα τίλαινεις,
εἰ θεός· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, ὃ θεὸς εἶ.

XXX.

Εὐρώπῃς τὸ Φίλημα καὶ ἦν ἄχρι χεῖλεος ἔλθῃ,
ἡδύ γε, καὶ ψαύσῃ μᾶλλον ἄχρι στόματος.
ψαύει δ' ἐκ ἀκροῖς τοῖς χεῖλεσιν· ἀλλ' ἐρίσασα
τὸ στόμα, τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

XXXI.

Μέχρ' οἱ τίνος, Προδίκη, παρακλαύσομαι; ἄχρι τίνος σα
γυνάσομαι, Σερεή, μηδὲν ἀκρόμενος;
ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιοτῶσιν ἔθειραι,
καὶ τάχα μοι δώσεις, ὡς Ἐκάβῃ Πριάμῳ.

XXXII.

Οὐκ ἔλεγον, Προδίκη, ΓΗΡΑΣΚΟΜΕΝ; ὃ προσφώνων
ΗΘΥΣΙ ΤΑΧΕΩΣ Αἰ ΔΙΑΛΥΣΙΦΙΛΟΙ;

XXIV.

Ομματ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης,
 τὰς μαζὰς Παφίης, γὰρ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.
 εὐδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅστις ἀκχεί·
 ἡμίθεος δ' ὁ Φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ γαμῶν.

XXV.

Ρεφῖνος τῇ μῇ γλυκερωτάτῃ Ελπίδι πολλὰ
 χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμῷ δύνασαι.
 ἔκ' ἐτι βασιάζω, μὰ τὰ σ' ὄμματα, τὴν Φιλέρῃμον
 καὶ τὴν μενολεχῇ σείο διαζυγίην·
 ἀλλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος

ἢ ἐπιωρκήσων
 ἐρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς Ἀρτέμιδος.
 αὐριον ἀλλὰ πάτηρ με δεδέξεται. ἐς δὲ σὸν ὄμμα
 πῆλθ' ὅπως, ἐρρῶσθαι μυρία σ' εὐχόμενος.

XXVI.

Παλλὰς ἐσαβρήσασα καὶ Ἥρη χρυσοπέδιλος
 Μαιονίδ', ἐκ κραδῆς ἴαχεν ἀμφοτέραι·
 οὐκ ἐτι γυμνέμεθα· κρίσις μία ποιμένος ἀρκεῖ·
 ἔκ' καλὸν ἠτῆσθαι δις περὶ καλλοσύνης.

XXVII.

Τίς γυμνὴν ἔτω σε καὶ ἐξέβαλεν καὶ ἔδειρεν;
 τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ ἔκ' ἔβλεπε;
 μεσυχὸν ἴσως ἤυρηκεν, ἀκαίρως κείνος ἐσελθὼν.
 γιγνώμενον· πᾶσαι τῷτο ποῶσι, τέκνον.

ἀλλοτρίας δὲ τρίχας, ῥυτίδας, αἰσχρόν τε πρόσωπον,
οἷον γηράσας ἔδε πίθηκος ἔχει.

XX.

Αρνεῖται τὸν ἔρωτα μελισσιᾶς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν, ὡς βελέων δεξάμενον Φαέτην,
καὶ βάσις ἀσατέστα, καὶ ἄσατος ἄσθμαίος ὄρη,
καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰστυπνεῖς βάσιες.
ἀλλὰ Πόβοι, πρὸς μητρὸς εὐσεφάνη Κυθερείης,
φλέξατε τὴν ἀπιθῇ, μέχρῃς ἐρεῖ, φλέγομαι.

XXI.

Εἰ δυσὶν ἐκ ἰχυσας ἴσῃν φλόγα, πυρφόρε, καῦσαι,
τὴν ἐνὶ καιομένην ἢ σδέσον, ἢ μετὰβες.

XXII.

Υψῆται Ροδόπῃ τῷ κάλλει· κῆν ποτε ΧΑΙΡΕ
εἶπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἡσπασάλο.
ἦν ποτε καὶ σεφάνης προθύρων ὑπερεκκρεμάσωμαι,
ὀργιοθεῖσα πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἰχνέσιν.
ὦ ῥυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θᾶσσον,
σπεύσατε, καὶ ὑμεῖς πείσατε τὴν Ροδόπην.

XXIII.

Ωπλισμαι πρὸς Ερῳα περὶ σέφνοισι λογισμὸν,
ἔδῃ ἐμὲ νικήσει, μῆνος ἐὼν πρὸς ἕνα.
Θνατὸς δ᾽ ἀθανάτῳ συήσομαι. ἦν δὲ βοηθὸν
βακχὸν ἔχει, τί μόνος πρὸς δὴ ἐγὼ δύναμαι;

ἔσι κρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἄ ωνη,
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυαναναγὲς ἴον.
ταῦτα δὲ σεψαμένη, λῆξεν μέγалаυχος ἔσσα.
ἀνδρῆς καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ σέφανος.

XVI.

Λυσάμενρι, Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
ἐλκωμεν, κύλικας μείζονας αἰρόμενοι.
Βαίος ὁ χαιρόντων ἐστὶ βίος· εἴτα τὰ λοιπὰ
γῆρας κωλύσει· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

XVII.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος, Πειθῆς φόμα, σῶμα καὶ αἰκμήν
εἰαρινῶν ὤρων, Φθέγμα δὲ Καλλιόπης,
νῆν καὶ σωφροσύνην Θέμιδος, καὶ χεῖρας Ἀθῆνης·
σὺν σοὶ δὲ αἱ Χάριτες τέσσαρές εἰσι, Φίλη.

XVIII.

Γείτονα παρθένον εἶχον Ἀμυμώνην, Ἀφροδίτη,
ἥ με τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν ἔκ ὀλίγον.
αὕτη μοι προσέπαυζε, καὶ, εἴ ποτε καίρι' ἐτόλμων,
ἠρυθρία· τί πλέον; τὸν πόνον ἠδ' ἄνετο·
ἦνυσα, πολλὰ καμών· παρακήκοα νῦν ὅτι τίκῃ.
ὥς τί ποιῶμεν; Φεύγομεν, ἢ μένομεν;

XIX.

Αὕτη πρόθεν ἦν ἐρατόχροος, εἰαρόμαστος,
εὖσφυρος, εὐμήκης, εὖοθρος, εὐπλόκαμος.
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γῆραϊ, καὶ πολιαῖσι,
καὶ νῦν τῶν προτέρων ἔσθ' ὅτιار ἔδ' ἔχει,

ἀλλοτρίας δὲ τρίχας, ρυτίδας, αἰσχρόν τε πρόσωπον,
οἷον γηράσας ἔδε πίθηκος ἔχει.

XX.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα μελισσίας, ἀλλὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν, ὡς βελέων δεξάμενον Φαρέτην,
καὶ βάσις ἀσατέεσσα, καὶ ἄσατος ἀσθμαῖος ὄρη,
καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰστυπνεῖς βάσιες.
ἀλλὰ πόβοι, πρὸς μητρὸς εὐσεφάνης κυβερνέας,
φλέξατε τὴν ἀπιθῇ, μέχρῃς ἐρεῖ, φλέγομαι.

XXI.

Εἰ δυσὶν ἐκ ἰχυσας ἴσῃν φλόγα, πυρφόρε, καῦσαι,
τὴν ἐνὶ καιομένην ἢ σφέεσον, ἢ μετάρβες.

XXII.

Υψῆται ροδόων τῷ κάλλει· κῆν ποτε ΧΑΙΡΕ
εἶπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἡσπάσατο.
ἦν ποτε καὶ σεφάνης προθύρων ὑπερεκκρεμάσωμαι,
ὀργιοθεῖσα πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἵχνεσιν.
ὦ ρυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θᾶσσον,
σπεύσατε, καὶ ὑμεῖς πείσατε τὴν ροδόων.

XXIII.

Ὡπλισμαι πρὸς Ερώτα περὶ σέβνοισι λογισμὸν,
ἔσθ' ἐμὲ νικήσει, μῆνος ἑὸν πρὸς ἕνα.
Θνατὸς δ' ἀθανάτω συτήσομαι. ἦν δὲ βοηθὸν
βαλχον ἔχει, τί μόνος πρὸς δὴ ἐγὼ δύναμαι;

ἔστι κρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἄ ωνη,
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυανανγὲς ἴον.
ταῦτα δὲ σεψάμενη, λήξον μεγάλαυχος ἔσσα.
ἀνδρεῖς καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ σέφανος.

XVI.

Λεσάμενρι, Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
ἐλκωμεν, κύλικας μείζοντας αἰρόμενοι.
Βαιὸς ὁ χαϊρόντων ἐστὶ βίος· εἴτα τὰ λοιπὰ
γῆρας κωλύσει· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

XVII.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος, Πειθῆς σῶμα, σῶμα καὶ ἀκμὴν
εἰαρινῶν ὤρων, Φθέγμα δὲ Καλλιόπης,
νῦν καὶ σωφροσύνην Θέμιδος, καὶ χεῖρας Ἀθήνης·
σὺν σοὶ δ' αἱ Χάριτες τέσσαρες εἰσι, Φίλη.

XVIII.

Γείτονα παρθένον εἶχον Ἀμυμώνην, Ἀφροδίτη,
ἥ μιν τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν ἐκ ὀλίγον.
αὕτη μοι προσέπαιζε, καὶ εἴ ποτε καίρι' ἐτόλμων,
ἠρυθρία· τί πλέον; τὸν πόνον ἠδ' ἄνετο·
ἦνυσα, πολλὰ καμῶν· παρακήκοα νῦν ὅτι τίκῃ.
ὥς τε τί ποιῶμεν; Φεύγομεν, ἢ μένομεν;

XIX.

Αὕτη πρόσθεν ἦν ἐρατόχροος, εἰαρόμαστος,
εὖσφυρος, εὐμήκης, εὖοφρος, εὐπλόκαμος.
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γῆραϊ, καὶ πολιαῖσι,
καὶ νῦν τῶν προτέρων ἔσθ' ὅναρ ἔδεν ἔχει,

ιλήκοις, δέσπονα, καὶ ὄμμασιν ἡμετέροισιν
 • μήποτε μηνίσῃς, θεῖον ἰδῶσι τύπον.
 νῦν ἔγνων· Ῥοδόκλεια, καὶ ἔκ Κύπρις. εἶτα τὸ κάλλος
 τῆτο πόθεν; σὺ, δοκῶ, τὴν θεὸν ἐκδέδουκας.

XII.

Εἰ τοίην χάριν εἶχε γυνὴ μετὰ Κύπριδος εὐνὴν,
 ἔκ ἄν τοι χρονέεσκεν ἀνὴρ ἀλόχοισιν ὁμιλῶν.
 πᾶσαι γὰρ μετὰ Κύπριν ἀπερπατεῖς εἰςὶ γυναῖκες.

XIII.

Πᾶ νῦν Πραξιτέλης; πᾶ δ' αἱ χεῖρες αἱ Πολυκλείτῃ,
 αὐταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι;
 τίς πλοκάμῃς Μελίτης εὐώδεας, ἢ πυρέντα
 ὀμμάλα, καὶ δειρῆς Φέγγος ἀπαπαλάσσει;
 πᾶ πλάσαι; πᾶ δ' εἰςὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τοίῃ
 μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μακάρων ξοάνῳ.

XIV.

Οὐκέτι παιδομανῆς, ὡς πρὶν ποτε· νῦν δὲ καλῆμαι
 θελυμανῆς, καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κράταλον.
 ἀντὶ δ' ἐμοὶ παίδων ἀδόλῃ χρὸς, ἥρετε γύψῃ
 χρίσματα, καὶ φύκας ἀνθας ἔπεισόδιον.
 βωσκήσει δελφῖνας ὁ δενδροκόμης Εὐρύμανθος,
 καὶ πολὺν πόντῃ κῦμα θοαῖς ἐλάφῃς.

XV.

Πέμπω σοι, Ῥοδόκλεια, τόδε σέφεος, ἀνθεσι καλοῖς
 αὐτὸς ἐν ἡμετέραις πλεξάμενος παλάμαις.

Bb 5

Δώδεκά σοι βέβληκα, καὶ αὐρίον ἄλλα βαλῶ σοι,
 ἢ πλέον, ἢ ἐπάλιν δώδεκ' ἐπιστάμενος.
 εἴτα κελευομένη ἦλθεν· γελάσας δὲ πρὸς αὐτήν,
 εἶπε σε καὶ νύκτωρ ἐρχομένην ἐκάλεν.

VIII.

Οὕτω σὺ τὸ καλὸν χρόνος ἔσβησεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
 λείψανα τῆς προτέρης σώζεται ἡλικίης,
 καὶ χάριτες μίμνησιν ἀγῆρασι, εἰδὲ τὸ καλὸν
 τῶν ἱλαρῶν μῆλων, ἢ ῥόδον ἐξέφυγεν.
 αἶ πόσους κατέφλεξε τὸ πρὶν θεοεῖκελον ἄνθος,
 ὅτε πρῶτον ἐτρεχεν ἡλικίην.

IX.

Πρωτομάχε παῖρὸς καὶ Νικομάχης γεγαμηκῶς
 θυγατέρα, ζήνων, ἔνδον ἔχεις πόλεμον.
 ζῆται λυσίμαχον μοιχὸν Φίλον, ὅς σ' ἐλεήσας,
 ἐκ τῆς Πρωτομάχης λύσεται Ἀνδρομάχης.

X.

Επαινος τῷ ἀνέτῃ βίῳ.

Τῷτο βίος, τῷτ' αὐτό· τρυφῇ βίος· ἔρρετ' ἀνία.
 ζωῆς ἀνθρώποις ὀλίγος χρόνος. ἄρτι Λύαιος,
 ἄρτι χοροὶ, σέφανοί τε Φιλανθέες, ἄρτι γυναῖκες.
 σήμερον ἐσθλά πάθω, τὸ γὰρ αὐρίον εἰδένι δῆλον.

XI.

Δαίμονες, εἴη ἡδεῖν ὅτι λήγεται ἡ Κυβέρεια,
 χερσὶ καίλαυχενίης λυσαμένη πλοκάμης.

καί με κριτὴν εἶλοντο, καὶ ὡς θεαὶ αἱ περιβλεπτοί·
 ἔστησαν, μένω νέκλι' αὐρὴν λειπόμεναι.
 ἀλλὰ σαφῶς ἂν πέπονθε Πάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδὼς,
 τὰς τρεῖς ἀθανάτας εὐθύς ἀνεσεφάνην.

IV.

Μήτ' ἰαχὴν λῆν περιλάμβανε, μήτε παχεῖαν·
 τῶν δ' ἀμφοτέρων τὴν μεσότηα θέλε.
 τῇ μὲν γὰρ λείπει σαρκῶν χύσις· ἡ δὲ περισσὴν
 κέκληται. λείπον μὴ θέλε, μηδὲ πλέον.

V.

Πολλάκις ἡρσάμην σε λαβὼν ἐν νυκτὶ, Θάλαα,
 πληρῶσαι θαλερῇ θυμὸν ἔρωμανί.
 νῦν δ', ὅτε μοι γυμνὴ γλυκεροῖς μελέεσσιν πέπλησαι,
 ἔκλυτος ὑπναλέω γῆα κέκμηκα κόπῳ.
 θυμὲν τάλαν, τί πέπονθας; ἀνέγρεο, μηδ' ἀπόκαμνε·
 ζητήσεις ταύτην τὴν ὑπερευτυχίην.

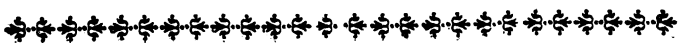
VI.

Παρθένος ἀργυρόπεζος ἐλχέτο χρούσεα μαζῶν
 χρωτὶ γαλακτοπαγεῖ μῆλα διανομένη·
 πυγαὶ δ' ἀλλήλαις περιηγέες εἰλίσσοντο,
 ὕδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλευόμεναι.
 τὸν δ' ὑπεροιδαινοῖα κατέσκεπε πεπλημένη χεῖρ
 ἔχ' ὅλον Εὐρώταν, ἀλλ' ὅσον ἠδύνατο.

VII.

Τῇ κυανοβλεφάρῳ παίζων κόνδακα φιλίῳπῳ,
 ἐξ αὐτῆς κραδίης ἠδὲ γελᾶν ἐπόσεν·

Bb 4

Ρ Ο Υ Φ Ι Ν Ο Υ .

I.

Μἄλλον τῶν σοβαρῶν τὰς δαλίδας ἐκλεγόμεθα,
οἱ μὴ τοῖς σπαλάλοις κλέμμασι τερωόμενοι.
ταῖς μὲν χωρὶς ἀπόδωδε μύρα, σοβαρόν τε Φρύαγμα,
καὶ μέχρη κινδύνῃ ἐσπομένη σύνοδος.
ταῖς δὲ χάρις καὶ χωρὶς ἴδιος, καὶ λέκτρον ἐτοῖμον,
ὧρῶν ἐκ σπαλάλης ἐκ ἀλεγιζόμενον,
μιμῆμαι Πύρρον τὸν Ἀχιλλεύς, ὃς προέκρινεν
Ερμιόνης ἀλόχα τὴν λάτρην Ἀνδρομάχην.

II.

Πυγὰς αὐτὸς ἔκρινε τριῶν, εἴλοντο γὰρ αὐταί,
δεῖξασαι γυμνὴν ἀστερωπὴν μελέων.
καί ῥ' ἡ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις
λευκῇ ἀπὸ γλκτῶν ἦνθεν εὐαφίη.
τῆς δὲ διαιρομένης Φοινίσσεται χιονέη σὰρξ,
πορφυρέοιο ρόδῃ μᾶλλον ἐρυθροτέρῃ.
ἡ δὲ γαληνιώσα χαράσσετο κύματι κωφῶ,
αὐτομάτῃ τρυφερῶ χρωτὶ σαλευομένη.
εἰ ταύτας δὲ θεῶν ὁ κριτὴς ἐθεάσατο πυγὰς,
ἐκέτ' ἂν εἶδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

III.

Ηρισαν ἀλλήλαις Ροδόπη, Μελίτη, Ροδόκλεια,
τῶν τρισσῶν τίς ἔχει κρείσσονα μηρίονη.

XXIII.

Κύλλος καὶ Λεύρος, δύο Θεσσαλοὶ ἐγχεσίμωροι.
Κύλλος δ' ἐκ τῶν ἐγχεσιμωρότερον.

XXIV.

Εἰ μὲν τὰς ἀπὸ Αλφα μόνες κέκρικας καθορύσσειν,
Λάκκιε, Βαλευτάς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχας.
εἰ δ', ὥστε εὐλογόν ἐστιν, κατὰ σοιχείων ὁδεύεις,
ἤδη καὶ προλέγω, Ωριγένης λέγομαι.

XXV.

Μὴ σύ γ' ἐπ' ἀλλοτρίης, ὄνθρωφ', ἴσοιο τραπέζης,
ψωμὸν ὀνειδέειον γαστρὶ χαρίζομενος,
ἄλλοτε μὲν κλαίοντι καὶ ἐσυγνωμένῳ ὄμμα
συγκλαίων, καὶ σὺ σὺν γελοῶντι γελῶν,
ἔτε σύ γε κλαυθμῷ κεχρημένος ἔτε γέλωτος,
καὶ κλαιωμιλίῃ, καὶ γελωμιλίῃ.

XXVI.

Ὡς ἐξ ἧς παραπέμπεται. εἴτ', ἀμελῶντων
ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος,
καὶ τὰς μὲν τήξας, τὰς δ' ὀπλήσας, ἐνίς δὲ
φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἐν Βάραβρον.

XXVII.

Νικήτης ἄδων τῶν ὠτῶν ἐστιν Ἀπόλλων.
ἀν δὲ ἰατρούῃ, τῶν θεραπευομένων.

XIX.

Εχθρὸς ἐπὶ ξενίαν κληθεὶς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
 τύλη ἐπεκλίνθη Γοργόνος ἢ Νιόβης,
 ἦν ἔδεις μὲν ὕφηνεν, ἀπέπαρσε δ', ἢ πελεκήσας
 ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ Πρόκλυ.
 ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶττον ἐπηγέρθη, Πρόκλος ἂν μοι
 τὴν τύλην σήλην, ἢ σαρὸν ἐκγάσατο.

XX.

Ὡς κῆπον τεθυκῶς, δειπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
 οἴομενος βόσκειν ἀντὶ Φίλων πρόβατα.
 ἦν ῥαφανίς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, πράσα, βολβοὶ,
 ὠκιμον, ἡδύσμον, πήγαρον, ἀσπάραγος.
 δείσας δ' ἐκ τῶν μὴ καὶ χόρτον παραβῆ μοι,
 δειπνήσας θέρμης ἡμιδρεχεῖς ἔφυγον.

XXI.

Οἷε τὸν πώγωνα Φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
 καὶ διὰ τῆτο τρέφεις, Φίλταβε, μμοσόβην.
 κείρον, ἐμοὶ πειοθεῖς, ταχέως· ἔτος γὰρ ὁ πώγων
 φθειρῶν ποιητῆς, ἐχὶ Φρενῶν γέγονε.

XXII.

Ὡ ΓΑΘΕ, καὶ ΜΩΝ ΟΥΝ, καὶ ΠΟΙ ΔΗ, καὶ ΠΟΘΕΝ Ὡ ΤΑΝ,
 καὶ ΘΑΜΑ, καὶ ΦΕΡΕ ΔΗ, καὶ ΚΟΜΙΔΗ, καὶ ΙΟΙ,
 καὶ Σόλιον, μάλιον, παγωνιον, ὦμιον ἔξω,
 ἐκ τῶν ἢ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

XIII.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κέφη κόνις, οἰκτρὲ Νέαρχε,
ὄφρα σε ῥηιδίως ἐξερεύσωσι κύνες.

XIV.

Εἰς παροριστήν.

Κἂν μέχοις Ἡρακλῆες τηλῶν ἔλθης παρορίζων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.
κίση δ' Ἰωὼ ὅμοιος, ἔχων ὁβόλα πλέον ἔδεν,
εἰς τὴν ἐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

XV.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.
ἔδ' λέγει ΖΕΥ ΣΩΣΟΝ εἰάν π' ἀρῇ· ἔ γὰρ ἀκχεῖ
τῆς ῥινὸς, πολὺ γὰρ τῆς ἀκχῆς ἀπέχει.

XVI.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνά θέρεις καίμῳ μένον εὐρὼν,
εἰς τρώγλην μικρᾷ τ' ἐπὶ πόδ' εἵλκυσε μῦς.
ὅς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποσπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

XVII.

Εξαίρων ποτ' ἀκανθὰν ὁ λεπτακινὸς Διόδωρος,
αὐτὸς ἐτρύπησέ τῳ ποδὶ τὴν βελόνην.

XVIII.

Τῷ Στραβονικίῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τῆτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

Bb 2

VI.

Οὐχ ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις, διὰ τῷτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τῷτο ποιεῖς, καὶ δίχα τῷ καλάμῳ.

VII

Εἶω μητρόπολις πρῶτον πόλις, εἶτα λεγέσθω
μητρόπολις· μὴ νῦν, ἥνικα μηδὲ πόλις.

VIII.

Λασαύρων ἀφελὼν δύο γράμματ' α, Μάρκε, τὰ πρῶτα,
ἄξιός εἰ πολλῶν τῶν ὑπολειπόμενων.

IX.

Εἰς τὸν αὐτὸν Μάρκον.

Θηρίον εἰ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
ἄξιός εἰ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

X.

Θᾶτον ποιήσῃ μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὧν, ἀγαθόν.
ἕτε γὰρ αὐτὸς ἐκοντὶ ποιεῖς, ἕτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀσὴρ Κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

XI.

Μητέρα τις, πατέρ' ἄλλος ἀπέκλινεν, ἄλλος ἀδελφόν,
Πωλιανὸς τῆς τρεῖς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

XII.

Οὐδέ ποθ' ἢ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὖρεν,
ὃν ποδαγραῖν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

Α Μ Μ Ι Α Ν Ο Υ.

I.

Αρκαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον Ἀρκαδί δῶρον
 Ἑρμείῃ ρήτωρ θῆκεν Ἀθηναγόρας.
 εἰ μὲν καὶ ρήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἴσομεν Ἑρμῇ,
 εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω Θῆκεν Ἀθηναγόρας.

II.

Επὶὰ σολοικισμὸς φλάκκῳ τῷ ρήτορι δῶρον
 πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους.
 καὶ, Νῦν μὲν, Φησιν, τέττας ἀριθμῶ σοι ἔπεμψα,
 τῷ λοιπῷ δὲ μέτρῳ, πρὸς Κύπρον ἐρχόμενος.

III.

Ρήτωρ ἑξαπίνης Ἀσιατικός. εἰδὲν ἄπειρον.
 καὶ τῷ ἐν Θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

IV.

Εἰ βέλει τὸν παῖδα διδάξαι ρήτορα, Παῦλε,
 ὡς ἔτοι πάντες, γράμματα μὴ μαθέτω.

V.

Ρήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἀπεθαύματα, τὸν βαρύχειλον,
 τέχνης ρητορικῆς δαίμονα λευκοφόρον.

ΙΧ.

Τὰν παιδὸς καλλίσαν εἰκὼ τάνδε Θεοῖο,
 Παιᾶνος κέρχ ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκχ,
 δαιδάλλων μερόπεςσιν ἐμήσαο, σείο, Βοηθέ,
 εὐπαλάμχ σοφίης μνᾶμα καὶ ἐσσομένους.
 Θῆκε δ' ὅμῃ νῆσον τε κακῶν ζωάγρια Νικο-
 μήδης, καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

Χ.

Οἷον ἐμειώσαντο νέον τόκον Εἰλήθμαι
 ἐκ φλεγύχ κέρχης φοίβῳ ἀκερσεκόμχ,
 τοῖον τοι Παιᾶν Ασκληπιέ σείο Βοηθός
 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεύξεν ἑαῖς πραπίσιν.
 νῆῳ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια Θῆκεν ὀραῶσαι,
 πολλάκι σαῖς βχλαῖς νῆσον ἀλευάμενος,
 σὸς Θεράπων, εὐχῆς ὀλίγηνιδόσιν, οἷα Θεοῖσιν
 ἀνδρες ἐφημέριοι τῶνδε Φέρχσι χάριν.

Εἰς Νικομήδην ἐπιτάφιον.

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
 ὃς ἦν ἄριστος ἱητρός, ἐν ζωῇς ὅτ' ἦν.
 πολλὰς δὲ σώσας Φαρμάκοις ἀνώδυνους,
 ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανόν.

AMMIANOT.

IV.

Πραξιτέλης ἔπλασε Δανάην, καὶ Φάρεα Νυμφῶν
Λύγδινά, καὶ πέτρης Πᾶν' ἐμὲ Πηνελικῆς.

Πηνελικῆς ἐμὲ Πᾶνα πέτρης καὶ Λύγδινά Νυμφῶν
Φάρεα, καὶ Δανάην ἔπλασε Πραξιτέλης.

V.

Κύπριδι κροτορόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
χαίροντες νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.

Ἀγομεν ἐκ θαλάμων νύμφας χαίροντες ἔφηβοι,
ῥέξαντες δάμαλιν κροτορόφῳ Κύπριδι.

VI.

Αἰθομέναις ὑπὸ δᾶσιν ἐν εὐρυχόρῳ πατὴρ οἴκῳ
παρθένον ἐκ χειρῶν ἡγαγόμεν Κύπριδος.

Κύπριδος ἡγαγόμεν χειρῶν ἐκ παρθένον οἴκῳ
πατὴρ ἐν εὐρυχόρῳ δᾶσιν ὑπὸ αἰθομέναις.

VII.

Ασκανίη μέγα χαῖρε καλὴ, καὶ χρύσεια Βάκχῃ
ἔργια, καὶ μύσαι πρόκριτοι Εὐίεω.

Εὐίεω πρόκριτοι μύσαι, καὶ ἔργια Βάκχῃ
χρύσεια, καὶ καλὴ χαῖρε μέγ' Ασκανίη.

VIII.

Ιωποκράτης Φάος ἦν μερόπων, καὶ σῴετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν Αἰδῇ.

Εἰν Αἰδῇ σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
σῴετο, καὶ μερόπων ἦν Φάος Ιωποκράτης.

ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

ΑΝΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑ ἢ ΑΝΑΚΤΙΚΛΙΚΑ.

I.

Πηνελόπῃ, τόδε σοι Φᾶρος καὶ χλαῖναν Οδυσσεύς
ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπὸν.

Ατραπὸν ἐξανύσας δολιχὴν, ἤνεγκεν Οδυσσεύς
χλαῖναν καὶ Φᾶρός σοι τόδε, Πηνελόπῃ.

II.

Τὸν τραγόπῃ ἐμὲ Πᾶνα φίλον Βρομίοιο, καὶ υἱόν.
Αἰκάδος, ἀντ' ἀλκᾶς Ωφελίων ἔγραφεν.

Ἐγραφεν Ωφελίων ἀλκᾶς ἄντ' Αἰκάδος υἱόν,
καὶ Βρομίοιο φίλον, Πᾶν ἐμὲ τὸν τραγόπῃ.

III.

Αερόπῃς δάκρυον διερχῆς, καὶ λείψανα δείπνων
δύσνομα, καὶ ποινὴν Ωφελίων ἔγραφεν.

Ἐγραφεν Ωφελίων ποινὴν, καὶ δύσνομα δείπνων
λείψαντα, καὶ διερχῆς δάκρυον Αερόπῃς.

XCVI.

Καὶ πίνε νῦν, καὶ ἔρα, Δαμόκρατες, ἔγὰρ ἐς αἰεὶ
 πίομεθ', ἔδ' αἰεὶ παισὶ συνεσσύμεθα.
 καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
 αὐτὰς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρας.
 νῦν ἐν ἐμοὶ πίετω μέθυ τὸ πλεόν ὅσέα τὰμά·
 νεκρὰ δὲ δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

XCVII.

Εστὶ Δράκων τις ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δράκων ὢν,
 πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

XCVIII.

Ητάχα τις μετόπισθε κλύων ἐμὰ παύγια ταῦτα
 πάντας ἐμὰς δόξει τὰς ἐν ἔρωτι πόνους.
 ἄλλα δ' ἐγὼν ἄλλοισιν αἰεὶ φιλόψαισι χαράσσω
 γράμματ', ἐπεὶ τις ἐμοὶ τῶτ' ἐνέδωκε θεός.

XCIX.

Ιητρός Καπώτων Χρύσην ἔχουσεν, ὁρῶντα
 ἔκτω μὲν μακρῶν πύργον ἀπὸ σαδίων,
 ἄνδρα δ' ἀπὸ σαδίας, διὰ δώδεκα δ' ὀρτυγα πηχῶν,
 Φθειρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
 νῦν δ' ἀπὸ μὲν σαδίας πόλιν ἔβλεπαι, ἐκ δὲ διωπλέθρου
 καιόμενον κατιδεῖν τὸν Φάρον ἔδύναται.
 ἴσῳπον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τῆ πρὶν
 ὀρτυγος, ἔδὲ μέγαν σρεθὸν ἰδεῖν δύναται.
 ἂν δὲ προσεχίσας αὐτὸν φθάσῃ, ἔδ' ἐλέφαντα
 ἔκτετι μήωτοτ' ἰδὴ πλησίον ἐσαότα.

XCII.

* * * * *

δεξιτερὴν ὀλίγον δὸς ἐπὶ χρόνον, ἔχ' ἵνα παύσῃ
 (καὶ μ' ὁ καλὸς χλεύην ἔχε) χοροῖτυπῆς.
 ἀλλ' εἰ μὴ πλευρῇ παρεκέκλιτο πατὴρ ἀκαίρως,
 ἔκ' ἂν δὴ με μάτην εἶδε μεθυσκόμενον.

XCIII.

Εκ ποίᾳ ναῦ, πόθεν ὁ σόλος ἕτος Ερώτων,
 πάντα κατὰσίλῃων; ἄνδρες, ἀμαυρὰ βλέπω.
 τίς τῶν δῶλος, τίς ἐλεύθερος; ἔ' δυνάμ' εἰπῶν.
 ἄνθρωπος τῶν κύριος ἔ' πέλεται.
 εἰ δ' ἔστιν, μείζων πολλῶ Διὸς, ὅς Γανυμήδην
 ἔχε μόνον, θεὸς ὦν· πηλίκος, ὅς δὲ τόσους;

XCIV.

Οὐδ' αὐτὴ τ' ἡ λέξις, ἀκοινώνητε, διδάσκει,
 ἔξ' ἐτύμας Φωνῆς ῥήματος ἐλκομένη;
 πᾶς Φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, καὶ Φιλοβόπαις.
 πρὸς τῶν ἀντειπῶν μὴ τι πάλιν δύνασαι.
 Πύθι' ἀγωνοθετῶ, σὺ δ' ολύμπια· χῆς ἀποβάλλων
 ἐκκρίνω, τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα δέχη.

XCV.

Η κλίνῃ πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας,
 ἔς σὺ δοκεῖς πάντας τέσσαρας. εἰσὶ δὲ τρεῖς.
 ἦν δὲ πύθι πῶς τῆτο, τὸν ἐν μέσσω δις ἀρίθμει,
 κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

τίς δύνατ' ἐκ ἀρέσαι τὴν σήμερον, ἐχθρὸς ἀρέσκων;
εἰ δ' ἀρέσει, τί παθὼν αὖριον ἐκ ἀρέσει;

LXXXVIII.

Βεωποιήτε μέλισσα, πόθεν μέλι τῆμόν ἰδῶσα
παιδὸς ἐὼ ὑαλέην ὅψιν ὑπερπέτασαι;
ὃ παύσῃ βομβέουσα, καὶ ἀνθολόγοισι θέλῃσα
ποσσὶν ἐφαψάσθαι χρωτὸς ἀκηροτάτης;
ἔρρ' ἐπὶ σῆς μελίπαιδας ὅποι ποτὲ, δρᾶπ' ἐλπι, σίμβλῃς,
μή σε δάκω· κήγ' αὖ κέντρον ἔρωτος ἔχω.

LXXXIX.

Νυκτερινήν, ἐπὶ κῶμον ἰὼν μεταδρόπιον, ὥρην,
ἄρνα λύκος θυρετροῖς εὖρον ἐθεσάοτα,
ἡὸν Αἰσιδοικῆ τῇ γείτονος· ὃν, περιπλεχθεῖς,
ἐξεφίλῃς, ὅρκοις πολλὰ χαριζόμενῃ.
νῦν δ' αὐτῷ τί Φέρων δωρήσομαι; ἔτ' ἀπάτης γὰρ
ἄξιός Εὐπωρείης, ἔτ' ἐπωιοκισσύνης.

XC.

Πρόσθε μὲν ἀντιπρόσωπα Φιλήμαθα, καὶ τὰ πρό πείρας
εἰχομεν· ἧς γὰρ ἀκμὴν, Δίφιλε, παιδάριον.
ἰὺν δέ σε τῶν ὅπ' ἔβην γενάζομαι, καὶ παρεόντων
ὑψερων. ἔσω γὰρ πάντα καθ' ἡλικίην.

XCI.

Εμπαρήσω σε θύρῃ τῇ λαμπράδι, καὶ τὸν ἔνοικον
συμφλέξας μεθύων, εὐθύς ἄπειμι Οὐγάς,
καὶ πλώσας Αἰδμανὸν ἐπ' εἰνοπα πόντον, ἀλήτης
πωλήσω γὰρ θύραις νυκτὸς ἀνοιγομέναις.

LXXXII.

Εἴ με τὸ πυλίζειν ἀπολώλεκε, καὶ διὰ τῆτο
ἐκτρέφομαι ποδαγρῶν, Ζεῦ κρεάγραν με ποίει.

LXXXIII.

Ὡς εἶδω τινὰ λευκόν, ἀπόλλυμαι· ἦν δὲ μελίχρεν,
καίνομαι· ἦν ξαντόν, εὐθύς ὅλως λέλυμαι.

LXXXIV.

Πᾶν ἄλογον ζῶον βινεῖ μόνον· οἱ λογικοὶ δὲ
τῶν ἄλλων ζώων τῶν ἐχόμεν τὸ πλεόν,
πυγίζεν εὐρόντες· ὅσοι δὲ γυναιξὶ κρατῆναι,
τῶν ἀλόγων ζώων ἑδὲν ἔχασσι πλεόν.

LXXXV.

Ζεῦ γος ἀδελφειῶν με Φιλεῖ· ἐκ οἷδα τίν' αὐτῶν
δισπόρουνον κρύω· τῆς δύο γὰρ Φιλέω.
χῶ μ' ἂν ἀποστείχει, ὅ δ' ἐπέρχεται· ἔστι δὲ τῆ μὲν
κάλλιστον τὸ παρόν· τῆ δὲ; τὸ λειπώμενον.

LXXXVI.

Ὅϊον ἐπὶ Τροίην ποτ' ἀπὸ Κρήτης, Θεόδωρε,
Ἰδομενεὺς φεράτω· τ' ἤγαγε Μηριόνην,
τοῖον ἔχω σε Φίλον περιδέξιον· ἡ γὰρ ἐκείνος
ἄλλα μὲν ἦν φεράτων, ἄλλα δ' ἐταιρόσυνος.
καὶ σὺ τὰ μὲν βιότοιο πανήμερος ἔργα τελεῖς μοι·
ῥῦν δ' ἄγ' ἐπαινώμεν καὶ διαμηριόνην.

LXXXVII.

Τίς δύναται γῶναι τὸν ἐρώμενον, εἰ παρακμάζει,
πάντα συνῶν αὐτῷ, μηδ' ἀπολειπόμενος;

LXXVII.

Αλλήλοις παρέχουσιν ἀμοιβαστὴν ἀπόλαυσιν
οἱ κύνεις πῶλοι μερακιευόμενοι·
ἀμφαλλάξ δὲ οἱ αὐτοὶ ἀπόστροφα νηλοβατῆνται,
τὸ δρᾶν καὶ τὸ παθεῖν ἀντιπεραινόμενοι.
ὃ πλεονεκτεῖται δὲ ὃ δὲ ἄτερος· ἄλλοτε μὲν γὰρ
ἀντίον ὁ προοιδὴς, ἄλλοτ' ὅπως πάλιν.
τῷτ' ἐστὶ πάντως τὸ προοίμιον· εἰς γὰρ ἀμειδίην,
ὥς λέγεται, κνήθειν οἶδεν ὄνος τὸν ὄνον.

LXXVIII.

Πέντ' αἰτέϊς, δέκα δέξο καὶ εἴκοσιν· ἀντία δὲ ἔξεις.
ἀρκεῖ σοι χυσός· ἤρκεσε καὶ Δανάη.

LXXIX.

Ἦδη μοι πολιὰ ἐπὶ τοῖς κροτάφοισιν ἔθειραι,
καὶ πέος ἐν μηροῖς ἀργὸν ἀποκρέμαται·
ῥοχρεῖς δὲ ἄπρηκτοι, χαλεπὸν δὲ ἐμὲ γῆρας ἱκάνει.
οἶμοι πυγίζειν οἶδα, καὶ ἔδυναμαι.

LXXX.

Αγκιστρον πεποίηκας· ἔχεις ἰχθὺν ἐμὲ, τέκνον·
ἔλκε μ' ὅπως βάλει· μὴ τρέχε, μὴ σε φύγω.

LXXXI.

Πρώην τὴν σαῦραν ῥοδοδάκτυλον, Ἀλκιμ', ἔδειξας·
νῦν αὐτὴν ἤδη καὶ ῥοδόπηχυν ἔχεις.

A a 5

LXXII.

Εὐκλείδῃ Φιλέοντι πατὴρ θάνεν. αἶ μάκαρ αἰεὶ·
καὶ πρὶν ἐς ὅττι θέλοι χρηστὸν ἔχων πατέρα,
καὶ νῦν ἄφρατα νεκρόν. ἐγὼ δὲ ἔτι λάβρια παίζω.
Φεῦ μοίρης τε κακῆς, καὶ πατρὸς ἀθανάτης.

LXXIII.

Εἰ κάλλει καυχᾶ, γίγνωαχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλὰ μαρνανθὲν ἄφνω σὺν κοωρίοις ἐρίφη.
ἄνθος γὰρ καὶ κάλλος ἴσον χρόνον ἐστὶ λαχόντα.
ταῦτα δὲ ὁμῶς Φθοιέων ἐξεμάρανε χρόνος.

LXXIV.

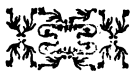
Εἰ μὲν ὑπὸ γράσκει τὸ καλόν, μετάδος, πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τὸ δ' ὃ μένει διδόναι;

LXXV.

Εὐνᾶχός τις ἔχει καλὰ παῖδια. πρὸς τίνα χρῆται;
καὶ τέτοισι βλάβην ἔχ' ὅσιν παρέχει.
ὄντως ὡς ὁ κύων Φάτην ῥόδα, μωρὰ δὲ ὑλακλῶν,
ἔθ' αὐτῷ παρέχει τὰγαθόν, ἔθ' ἑτέρῳ.

LXXVI.

Χαῖρε σὺ μισοπώνηρε πεπρασμένη, χαῖρε βάνανυσε,
ὃ πρῶν ὁμόσας μηκέτι μὴ διδόναι.
μηκέτι νῦν ὁμόσης. ἔγνωκα γὰρ, ἔθ' ἐμὲ λήθεις.
οἶδα τὸ πῶς, καὶ πῶς, καὶ τίνι, καὶ τὸ πόσῃ.

LXVIII.

Πάνυχα μυδαλέοντα πεφυρμένος ὄμμαθα κλαυθμῷ
 ἄγρυπνον ἀμπαύω θυμὸν ἀδημονίῃ.
 ἦ με πόθος ἐδάμασεν ἀποζευχθέντος ἐταίρου,
 μῆνον ἑπεί με λιπῶν εἰς ἰδίην ἔφυγεν.
 χθιζὸς ἔβη Διόδωρος, ὃς εἰ πάλι μὴ ταχὺς ἔλθοι,
 ἔκ' ἐτι μενολεχεῖς κοῖτας ἀνεξόμβεα.

LXIX.

Ἦν τινα καὶ παριθεῖν ἐθέλω καλὸν ἀντισυναντῶν,
 -βαιὸν ὅσον παραβὰς εὐθὺ μετασρέφομαι.

LXX.

Παῖδα μὲν ἡλιτόμνηνον ἐς ἄφρονα καιρὸν ἀμαρτεῖν,
 τῷ πείθοντι Φέρει πλεῖον ὕβρισμα Φίλω.
 ἦδη δ' ἐν νεότητι παρήλिका παιδικὰ πάχειν,
 τῷ παρέχοντι πάλιν τῷτο δις αἰχρότερον.
 ἔστι δ' ὅτ' ἀμφοτέροις τὸ μὲν ἔκ' ἐτι, Μοῖρι, τὸ δ' ἔπω
 ἀπρεπές, οἷον ἐγὼ καὶ σὺ τὸ νῦν ἔχομεν.

LXXI.

Ὡς ἀγαθὴ θεὸς ἔστι, δι' ἣν ὑπὸ κόλπων, Αλεξι,
 πύομεν, ὑπερόπων ἀζόμενοι Νέμεσιν.
 ἦν συ μετερχομένην ἔκ' ἔβλεπες, ἀλλ' ἐνόμιζες
 ἔξαιν τὸ φθονερὸν κάλλος ἀειχρόνιον.
 νῦν δὲ τὸ μὲν διόλωλεν· ἐπήλυθε δ' ἡ τριχάλεπλος
 δαίμων· χοῖι θέραιπες νῦν σε παρερχόμεθα.

LXIV.

Εὐκαίρως ποτὲ παιδοτρίβης, λαῶν προδιδάσκων,
 εἰς τὸ γόνυ κάμψας, μέσσον ἐπαιδοτρίβει,
 τῇ χειρὶ τῆς κόκκης ἐπαφώμενος· ἀλλὰ τυχαίως
 τὸ παιδὸς χοήζων, ἦλθεν ὁ δεσπώσωνος.
 ὃς δὲ τάχος τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας ἀνέκλινεν
 ὑπῆιον, ἀμωλέξας τῇ χειρὶ τὴν Φάρυγα.
 ἀλλ' ἐκ ὧν ἀπάλαιστος ὁ δεσπώσωνος προσέειπεν·
 Παῦσαι, πνιγίζεις, Φημί, τὸ παιδάριον.

LXV.

Τέρπωνν' ὅλως τὸ πρόσωπον ἐμοὶ προσιόντος ἀπαρκεῖ.
 ἐκέτι δ' ἐξόπιθεν καὶ παριόντα βλέπω.
 ἔτω γὰρ καὶ ἄγαλμα θεῶ, καὶ νηὶν ἐρῶμεν
 αντίον, ὃ πάντως καὶ τὸν ἰπποδόμον.

LXVI.

Εἰς ἀγαθὴν συνέβημεν ἀταρπιτόν, ἣν, ἀπὸ πρώτης,
 Φράζεο πῶς ἔσαι, Δίφιλε, καὶ μονίμη.
 ἄμω γὰρ πῆλόν τι λελόχαμεν. ἔσι μὲν ἐν σοὶ
 κάλλος, ἔρως δ' ἐν ἐμοί· καίρια δ' ἀμφοτέρω.
 ἄρτι μὲν ἀρμοσθέντα μένει χρόνον· εἰ δ' ἀφύλακτα
 μίμνεται, ἀλλήλων ὥχετ' ἀποσπάμενα.

LXVII.

Οὐδέποτε ἡελίξ Φάος ὄρθριον ἀνέλελλοντος
 μίσγεσθαι ταύρῳ χρηὴ φλογόεντα κύνα,
 μή ποτε καρποτόκῃ Δημήτερος ὑγρανθείσης,
 βρέξης τὴν λασίην Ηρακλέως ἄλοχον.

LX.

Μέχρ' ἵκνῃς σε γελῶντα μόνον, μὴδὲν δὲ λαλῆσαι
 οἰσόμεν; εἰπὼν ἀπὸ λῶς τῆτο σὺ, Πασίφιλε.
 αἰτῶ, καὶ σὺ γελαῖς. πάλιν αἰτῶ, καὶ ἀποκρίνη·
 διακρύψω, σὺ γελαῖς. βάρε, τῆτο γέλωτος;

LXI.

Καὶ μισθὸς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι. ὡς ἀχάριστοι
 ἔσε. τί γὰρ τὸ βλέπειν παιδία; μικρὸν ἴσως;
 καὶ τῆτοισι λαλεῖν, ἀσπαζομένους τε φιλεῖν;
 τῆτο μόνον χουστῶν ἄξιον ἔχ' ἑκατόν;
 πεμπτέτω, εἴ τις ἔχει καλὰ παιδία· καὶ μὲ φιλεῖτω,
 μισθὸν καὶ παρ' ἐμῆ λαμβανέτω τι θέλει.

LXII.

Οὐχὶ τὸ πῦρ κλέψας δέδεσαι, κακὸς ἔσθ' ἢ Προμηθεύς·
 ἀλλ' ὅτι τὸν πηλὸν τῆ Διὸς ἠφάνισας.
 πλάτλων ἀνθρώπων, ἔβαλες τρίχας, ἔνθεν ὁ δεινὸς
 πῶγων, καὶ κνήμη παισὶ δασυνομένη.
 εἴτ' αὖ σε δαρδάρῳ Διὸς αἰετὸς, ὃς Γανυμήδην
 ἤρπασ'· ὁ γὰρ πῶγων καὶ Διὸς ἐς' ὀδύνην.

LXIII.

Στεῖχε πρὸς αἰθέρα δῖον, ἀπὸ χροῦ παῖδα κομίζων,
 αἰετὲ, τὰς διφυεῖς ἐκπετάτας πτέρυγας.
 στείχε τὸν αἶθρον ἔχων Γανυμήδεα, μὴδὲ μεθείης
 τὸν Διὸς ἠδίστων οἰνοχόον κυλίκων.
 Φείδεο δ' αἰμάξαι κῆρον γαμφώνυχι ταρσῶ,
 μὴ Ζεὺς ἀλγήσῃ, τῆτο βαρυνόμεν.

ἔκέτι σοι κοπιῆς Φιλίαι πλάκες, ἔδ' ἂν μελυχρὰ
 σήσασα, καὶ καρύων παίγνιος εὐφοχίη.
 ἀλλ' ἤδη πρὸς κέρδος ἔχεις Φρένας. ὥς ὁ διδάξας
 τεθνάτω. οἷόν μ'ε παιδίον ἠφάνικεν.

LV.

Τῷ τοίχῳ κέκλικας τὴν ὀσφύα τὴν περίβλεπτον,
 Κύρι· τί πειράζεις τὸν λίθον; ἔδύναται.

LVI.

Δὸς μοι, καὶ λάβε χαλκόν. ἐρεῖς ὅτι πλέσιός εἰμι.
 δάωρησαι τοῖνον τὴν χάριν, ὥς βασιλεύς.

LVII.

Νῦν ἔαρ εἶ, μετέπειθα θέρους· κάπειθα τί μέλλεις.
 Κύριε; βέλευσαι, καὶ καλάμη γὰρ ἔση.

LVIII.

Νῦν ὀρθή, κατάρατε, καὶ εὐτονος, ἡνίκα μηδέν·
 ἡνίκα δ' ἦν ἐχθρὸς, ἔδεν ὅλως ἀνέπνευς.

LIX.

Ἡδὴ ἐπὶ στρατιὴν ὁρμαῖς, ἔτι παῖς ἀδαῆς ὦν,
 καὶ τρυφερός. τί ποιεῖς ἔστος; ὄρα, μετάβη.
 οἴμοι· τίς σ' ἀνέπεισε λαβεῖν δόρυ; τίς χερὶ πέλτην,
 τίς κρύψαι ταύτην τὴν κεφαλὴν κόρυθι;
 ὦ μακροσφὸς ἐκεῖνος, ὅτις ποτὲ καινὸς Ἀχιλλεύς
 τοίῳ ἐνὶ κλισίῃ τερπόμενος Πατρόκλῳ.

πολλὰ δ' ἐν ἡρεμίῃ προλαλήσεις· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει.

L I.

Μήτε λίην συγνὸς παρακέκλισο, μήτε κατηφὴς,
Δίφιλε, μηδ' εἰς παιδίον ἐξ ἀγέλης.
ἔσω πρὸ πρηνεῖα λαλήμαθα, καὶ τὰ πρὸ ἔργων
παίγνια, πληκτισμοὶ, κνίσμα, Φίλημα, λόγος.

L II.

Τρεῖς ἀριθμοὶ τὰς πάντας ὑπὲρ λέχος, ὧν δύο θρῶτιν,
καὶ δύο πάχυσιν. θαῦμα δοκῶ τι λέγειν.
καὶ μὴν ὃ ψεύδος. δυσὶν εἰς μέσας, ὃς μὲν ὑπεργεῖ
τέρπων ἐξόπιθεν, πρόσθε δὲ τερπόμενος.

L III.

Εἰ μὲν ἔφυς ἀμύητος ἀκμὴν ὑπὲρ ὃ σ' ἔτι πείθω,
ὁρθῶς ἀν δέισαις, δεινὸν ἴσως δοκέων.
εἰ δέ σε δισωποτικὴ κοίτη πεποίηκε τεχνίτην,
τί Θεοῦεις δοῦναι, ταῦτό λαβὼν, ἐτέρω.
ὃς μὲν γὰρ καλέσας ἐπὶ τὸ χοῖρος, εἴτ' ἀπολύσας,
εὐδαί κύριος ὢν, μηδὲ λόγῳ μεταδῆς.
ἄλλα δ' εἶσα τρυφῇ, παίζεις ἴσα, κοινὰ λαλήσεις,
τάλλα δ' ἐρωτηθεὶς, καὶ ἐπιτασσόμενος.

L IV.

Αἰ αἶ μοι τί πάλιν δεδακρυμένον, ἢ τί κατηφές
παιδίον; εἶπον ἀπλῶς· μή σ' ὀδυῶ. τί θέλεις;
τὴν χεῖρα μοι κοίλην προστενήνοχας. ὡς ἀπόλωλα.
μιαρὸν ἴσως αἰτεῖς. τῆτ' ἔμαθες δὲ πόθεν;

οἷα δίδως, ἀλόγιζε, καὶ ἔμπωλιν οἷα κομίζῃ;
ἔτω Τυδείδης Γλαῦκον ἐδωροδόκει.

XLVII.

Παῖς τις ὅλως ἀπαλὸς τῷ γείτονος ἐκ ὀλίγως με
κνίζει· πρὸς τὸ θέλειν δ' ἐκ αἰμύητα γελαῖ.
ὃ πλεῦν δ' ἐστὶν ἐτῶν δύο καὶ δέκα. νῦν ἀφύλακτοι
ὄμφακες· ἦν δ' ἀκμάση, Φρῆρια καὶ σκόλοπες.

XLVIII.

* * * *

ἦν τέτω Φωνῆς, τὸ μέσον λάβε, καὶ καθ'ακλίνας
ζεύγνυε, καὶ πρῶσας πρότωσε καὶ κάτεχε.
ὃ Φρονέεις, ΔιόΦαντε, μόλις δύναμαι γὰρ ἔγωγε
ταῦτα ποιεῖν· παίδων δ' ἡ πάλῃ ἔσθ' ἑτέρας.
ὄχλει καὶ μένε, Κῦρι, καὶ ἐμβάλλοντος ἀνάχῃ·
πρῶτον συμμελετᾶν, ἢ μελετᾶν μαθέτω.

XLIX.

Εχθρὸς ληόμενος Διοκλῆς ἀνενήνοχε σαῦραν
ἐκ τῆς ἐμβάσεως τὴν ἀναδυομένην.
ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ ποτ' ἐν Ἰδί,
τὰς τρεῖς ἂν ταύτης ὃ πρόεκρινε θεάς.

L.

Εὐτυχές, ὃ Φθονέω, Βιελίδιον, ἥ ρά σ' ἀναγνᾶς
παῖς τις ἀναβλίψει, πρὸς τὰ γένεια τιθεῖς,
ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χεῖλέσιν, ἢ κατὰ μηρῶν
εἰλήσει δροσερῶν, ὧ μακαριστότατον.
πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ διΦρεος
βληθέν, τολμήσεις κείνα θιγεῖν ἀφόβως.

XLII.

Μισῶ δυσπερίληπτα Φιλήματ'α, καὶ μαχιμῶδεις
Φωνάς, καὶ θεναρὴν ἐκ χειρὸς ἀντίθεσιν·
καὶ μὴν καὶ τὸν, ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλοντα,
καὶ παρέχοντα χύδην ἔπαιον δὴ τι θέλω·
ἀλλὰ τὸν ἐκ τέτων ἀμφοῖν μέσον, οἷον ἐκείνον
τὸν καὶ μὴ παρέχειν εἰδότα, καὶ παρέχειν.

XLIII.

Εἰ μὴ νῦν Κλεόνικος ἐλεύσεται, ἔκείτ' ἐκείνον
δέξομι' ἐγὼ μελάρθοις, ἔμὰ τὸν... ἐκ ὁμόσω.
εἰ γὰρ ὄνειρον ἰδὼν ἐκ ἤλυθεν, εἴτα παρείη
αὔριον, ἔπαρά τὴν σήμερον ὀλλύμεθα.

XLIV.

Πτηνὸς Ἐρως ἄγαγέν με δι' ἡέρος, ἥνικα, Δᾶμι,
γράμμα σὸν εἶδον, ὅ μοι δεῦρο μολεῖν σ' ἔλεγεν.
ρίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιαις ἔδραμον. ἦ μὲν
ὑστερος ἢ Ζήτης ἔτρεχεν, ἢ Κάλαις.

XLV.

Οὐκ ἐθέλων Φιλέας με, Φιλῶ σ' ἐγὼ ἐκ ἐθέλοντα·
εύκολος ἦν Φεύγω, δύσκολος ἦν ἐπάγω.

XLVI.

ΧΡΙΣΣΕΑ ΧΑΛΚΕΙΩΝ νῦν εἴπατε· ΔΟΣ ΛΑΒΕ παίζει
Σωσιάδας ὁ καλὸς, καὶ Διοκλῆς ὁ δασύς.
τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ, τίς σῦκα μύκησιν;
ἄρνα γαλακτοπαγῇ τίς συνέκρινε βοί;

Τομ. II.

Α α

ἔξοχα δ' ἐν τέτοισι Μιλήσιος ἥνιδε θάλλει,
 ὡς ῥόδον εὐόδοις λαμπρόμενον πετάλῃς.
 ἀλλ' ἐκ εἶδεν ἴσως, ἐκ καύματός ὡς καλὸν ἄνθος,
 ἔτω τὴν ὥρην ἐκ τριχὸς ὀλλυμένην.

XXXVIII.

Ὁφθαλμὰς σπινθῆρας ἔχεις, θεόμορφε Λυκίνε,
 μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοδόλης.
 ἀνταπὸς βλέψαι βαιὸν χρένον ἔδυναμαί σοι,
 ἔτως ἀσφάτῃς ὀμμασιν ἀμφοτέροις.

XXXIX.

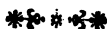
ΚΑΙΡΟΝ ΓΝΩΘΙ σοφῶν τῶν ἐπ' ἅ τις εἴπω, φίλιππε.
 πάντα γὰρ ἀκμάζοντ' ἐστὶν ἐραστότερα.
 καὶ σίκυος πρῶτός περ ἐπ' ἀνδῆροισιν ὀραοθεῖς
 τίμιος, εἴτα συῶν βρωῖμα πεπαιγμένος.

XL.

Ηλικίης φίλος εἰμὶ, καὶ ἑδένα παῖδα προτάσσω,
 πρὸς τὸ καλὸν κρινῶν· ἄλλο γὰρ ἄλλος ἔχει.

XLI.

Αρκίον ἤδη μοι πόσιος μέτρον. εὐσταθὴ γὰρ
 λύεται, ἢ τε Φρενῶν, ἢ τε διὰ σώματος.
 χαῖ λυχνὸς ἑχίσται διδυμένη φλόγα, καὶ δις ἀριθμέω,
 πολλάκι πειράζων, τὸς ἀνακεκλιμένους.
 ἤδη δ' ἐκ ἔτι μῆνον ἐπ' οἰνοχόον σεσόξημαί.
 ἀλλὰ πάρωρα βλέπω κῆπὸν τὸν ὑδροχόον.

XLII.

XXXIV.

Οὐ τέρωσι κόμαι με, περισσότεροί τε κίκινοι,
 τέχνης, ἔ φύσεως ἔργα διδασκόμενοι·
 ἀλλὰ παλαιστρίτε παιδὸς ῥύπος ὁ ψαφαρίτης,
 καὶ χοροὶ, μελέων σαρκὶ λιπαينوμένη.
 ἡδὺς ἀκαλλώπιτος ἐμὸς πόθος. ἡ δὲ γοητὶς
 μορφή θηλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

XXXV.

Οὐ σοὶ Σμυρναῖαι Νεμέσεις, ἔ σοί γε λέγῃσιν,
 Ἀρτεμίδωρε, ΝΟΕΙ ΜΗΔΕΝ ΥΠΕΡ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ;
 ἀλλ' ἔτῳς ὑπέροπτα, καὶ ἄγρια, κῆδ' ἐπρέποντα
 κωμῳδῶ, Φθέγγῃ πάνθ' ὑποκρινόμενος.
 μνηδῆση τέταν, ὑπερήφανε, καὶ σὺ Φιλήσεις,
 καὶ κωμωδήσεις ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΗΝ.

XXXVI.

Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητὸς ἔτι παῖδας ἐς αἴθρην
 ἤρωαζεν, γλυκερῶ νέκταρ ὀϊνοχόος,
 αἰετὸς ἂν πτερυγέσσω Ἀγρίωπῶν τὸν καλὸν ἡμῶν
 ἤδη πρὸς μακάρων ἦγε διηκονίας.
 ναὶ μά σε γὰρ, Κρονίδη, κόσμος πάτερ, ἦν ἐσαβρήσης,
 τὸν Φρύγιον ψέξεις αὐτίκα Δαρδανίδην.

XXXVII.

Ανθεῖσιν ἔ τόσσοισι Φιλοζέφυροι χλοᾶσι
 λειμῶνες, πυκιναῖς εἶαρος ἀγλαΐαις,
 ὅσους εὐγενέας, Διονύσιε, παῖδας ἀβηθήσεις,
 χειρῶν Κυπριογενῆς πλάσματα, καὶ Χαρίτων.

XXIX.

Πῶς ἀναγινώσκειν, Διούσιε, παῖδά διδάξεις,
 μηδὲ μετεκθῆναι Φθόγον ἐπιστάμενος;
 ἐκ νήτης μετέβης ἔτως ταχὺς εἰς βαρύχορδον
 Φθόγον, ἀπ' ἰσχυροτάτης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην.
 πλὴν ἔβασκαίνω. μελέτα μόνον. ἀμφοτέρως δὲ
 κρῶν, τοῖς Φθονεροῖς ΛΑΜΒΔΑ καὶ ΑΛΦΑ λέγε.

XXX.

Εἴ σε Φιλῶν ἀδικῶ, καὶ τῷτο δοκεῖς ὕβριν εἶναι,
 τὴν αὐτὴν κόλασιν καὶ σὺ φίλει με λαβών.

XXXI.

Τίς σε κατεσεφάνωσε ῥόδοις ὅλον; εἰ μὲν ἐρασῆς,
 ἂ μάκαρ· εἰ δ' ὁ πατήρ, ὅμμαϊα αὐτὸς ἔχει.

XXXII.

Ὀλβιος ὁ γράψας, καὶ ὀλβιος ἔτος ὁ κάλλει
 τῷ σῶ νικᾶσθαι κηρὸς ἐπιστάμενος.
 θριπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνας εἶθε γενοίμην,
 ὥς ἀναπληρῶν τὰ ξύλα ταῦτα φάγω.

XXXIII.

Οὐκ ἐχθρὸς παῖς ἦδα, καὶ ἐκ ὄναρ ἔτος ὁ πάγων
 ἤλυθε; πῶς ἀνέβη τῷτο τὸ δαιμόνιον,
 ἔς τριχὶ πάντ' ἐκάλυψε τὰ πρὶν καλά; Φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
 ἐχθρὸς Τρωῖλος ὦν, πῶς ἐγένετ' Πριάμος.

μέννημαι γὰρ ἐκείνα τὰ δύσμαχα. πλὴν ἔτι, Δάφνι,
ὁψὲ μὲν, ἀλλ' ἐχέτω καὶ μετάνοια τόπων.

XXV.

Τίς χάρις, Ηλιδῶρε, Φιλήμασιν; ἔ με λάβροισι
χειλεσιν, ἔ Φιλέας ἀντίβιαζόμενος,
ἀλλ' ἐπ' ἀκροῖς ἀσάλευτα μεμυκόσιν, οἷα κατ' οἴκας,
καὶ δίχα σῶ, με Φιλεῖ πλάσμα τι κηρόχυτον.

XXVI.

Μὴ σπαεύσης Μενέδημον ἐλεῖν δόλῳ, ἀλλ' ἐπίνευσον
Ὀφρύσι, καὶ Φανερώς αὐτὸς ἔρεϊ, ΠΡΟΑΓΕ.
ἔ γὰρ ἀνάβλησις· θβάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα.
ἔ δ' ἁμάσσης, ποταμῶ δ' ἐστὶν ἐτοιμότερος.

XXVII.

Τὲς σοβαρὲς τέττες, καὶ τὲς περιπορφυροσήμες
παῖδας, ὅσας ἡμεῖς ἔ προσαφικόμεθα,
ὥσπερ σῦκα πέτραισιν ἐπ' ἀκρολόφοισι πέπειρα
ἔδωκ' ἐν γῶνι, Δίφιλε, καὶ κόρακες.

XXVIII.

Ἀχρὶ τίνος ταύτην τὴν Ὀφρύα τὴν ὑπ' ἐροῶντον,
Μέντορ, τηρήσεις, μηδὲ τὸ ΧΑΙΡΕ λέγων,
ὡς μέλλων αἰῶνας μένειν νέος, ἢ διὰ παντὸς
ὀρχεῖσθαι πυρίχην; καὶ τὸ τέλος πρόβλεψε.
ἤξει σοι πώγων, κακὸν ἔχατον· ἀλλὰ μέγιστον,
καὶ τότε ἐπιγνώσῃ τί σπάνις ἐστὶ Φίλων.

XX.

Εξεφλέγην ὅτε Θεῦδις ἐλάμπετο παισὶν ἐν ἄλλοις,
οἷος ἐπ'αντέλλων ἀσράσιν ἡέλιος.
τῖνεκ' ἔτι φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε νυκτὶ λαχνῶται.
δυόμενος γάρ, ὅμως ἡλὶός ἐστιν ἔτι.

XXI.

Ὡμοσά σοι, Κρονίδη, μηπώποτε, μηδ' ἐμοὶ αὐτῷ
ἐξεπτεῖν ὅ τι μοι Θευδὶς ἔειπε λαβεῖν.
Ψυχὴ δ' ἡ δύσπαιτος ἀγαλλομένη πεπότηται
ἡέρι, καὶ σέξαι τὰ γὰθὸν ἔδύναται.
ἀλλ' ἐρέω, σύ γ' ἴσθι σὺ μοι· κενὸς γε πέπειςαι.
Ζεῦ πάτερ, ἀγνώστ' τίς χάρις εὐτυχίης;

XXII.

Καῦμά μ' ἔχει μέγα δὴ τι· σὺ δ', ὦ παῖ, παύεο λεπτὸν
ἡέρι δινεύων ἐς γυῖς ἐμείο λίνον.
ἄλλο τι πῦρ ἐμῷ ἔνδον ἔχω κυάβοισιν ἀναφθὲν,
καὶ περὶ σῇ ῥιπῇ μᾶλλον ἐγειρόμενον.

XXIII.

Ψευδέα μυθίζῃσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθαὶ μὲν
αἱ Χάριτες, τρισσαὶ δ' εἰσὶ κατ' Ὀρχομένον.
πεντάκι γὰρ δέκα σείο περισκιρτῶσι πρόσωπα,
τοξοβόλοι, ψυχέων ἄρπαραγες ἀλλοθρίων.

XXIV.

Ταῦτά με νῦν τὰ περισσὰ Φιλεῖς, ὅτ' ἔρωτος ἀπέσβη
πυρσός, ὅτ' ἐδ' ἄλλως ἡδὸν ἔχω σε φίλον.

μέχρι τίνος δ' ἀτέλεσα λαλήσομεν, ἀμβολίαισι
 ζευγνύντες κενεὰς ἔμπᾶλιν ἀμβολίας;
 μέλλοντες τὸ καλὸν δαπανήσομεν· ἀλλὰ πρὶν ἐλθεῖν
 τὰς Φθονεράς, Φείδων, θῶμεν ἐπ' ἔργα λόγους.

XVII.

Ἡ μὴ ζηλοτύπῃ, δέλοις ἐπὶ παισὶν, ἐταίροις,
 ἢ μὴ θηλυπρεπεῖς οἰνοχόους πάρεχε.
 τίς γὰρ ἀνὴρ ἐς ἔρωτ' ἀδαμάντινος, ἢ τίς ἀτειρὴς
 οἶνω, τίς δὲ καλὰς ἔ' περιέργῃ βλέπῃ;
 ζώντων ἔργα τάδ' ἐσὶν· ὅπως δ' ἔκ' εἰσὶν ἔρωτες,
 εἰδὲ μέθαι, Διοφῶν, ἣν ἐθέλης, ἄνιθι,
 κα' κεῖ Τεῖρεσίην, ἢ Τάηλαον ἐς πότον ἔλκε,
 τὸν μὲν ἐπ' εἰδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μῆνιν ἰδεῖν.

XVIII.

Στυγνὸς δὴ τί, Μέντωπε, καλεσκέπασσαι μέχρι πέζης,
 ὃ πρὶν ἂν ἰγνύης λῶτος ἀνελκόμενος;
 ἢ τί κάτω κύψας με παρέδραμες, εἰδὲ προσεπῶν;
 οἶδα τί με κρύπτεις· ἤλυθον ἄς ἔλεγον.

XIX.

Ἐσπερίην Μοῖρίς με, καθ' ἣν ὑγιαίνομεν, ὦρην,
 ἔκ' οἶδ' εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ, ἥσπασσά το.
 ἥδη γὰρ τὰ μὲν ἄλλα μάλ' ἀτρεκέως ἐνόησα,
 χῶκόσα μοι προσέφη, χῶκός' ἐπυνθάνετο,
 εἰ δ' ἐμὲ καὶ πεφίληκε τεκμαίρομαι· εἰ γὰρ ἀληθὲς,
 πῶς ἀποθειωθεὶς πλάζομαι ἐπιχθόνιος;

XII.

Εἴ μοι σωζόμενος Πολέμων ὃν ἔπεμπον ἀνέλθοι

* * * * *

νῦν δ' αὐτῷ Πολέμων ἀνασώζεται· ἐκέτ' ἀφῖκται,
φοῖβε, δασὺς δ' ἦκων ἐκέτι σῶος ἐμοί.
αὐτὸς ἴσως σκιάσαι γένυν εὐξαστο· θυέτω αὐτὸς,
ἀντία ταῖσιν ἐμαῖς ἐλπίσιν εὐξάμενος.

XIII.

Σαῖς ἵκελον πρῶτεμπον ἐγὼ Πολέμονα παρειαῖς,
ἣν ἔλθῃ, θυσεῖν ὄρνιν ὑποχόμενος·
ὃν δέχομαι Φθονεῖς, Παιᾶν, Φρίσσοιλα γενείοις,
ὃ τέτῃ τλήμων εἵνεκεν εὐξάμενος.
ὃδὲ μάτην τίλλεσθαι ἀνάιτιον ὄρνιν ἔοικεν,
ἢ συντιλλέσθω, Δήλιε, καὶ Πολέμων.

XIV.

Εἰ Γραφικῶς πυγὴν σάνις ἐκδέδακ' ἐν βαλανείῳ,
ἀνθρωπος τί πάθω; καὶ ξύλον αἰσθάνεται.

XV.

Μὴ κρύψῃς τὸν ἔρωτα, φιλόκρατες· αὐτὸς ὁ δαίμων
λακτίζειν κραδίην ἡμετέρεν ἱκανός.
ἀλλ' ἱλαρῶς μετάδος τι Φιλήμαρος. ἔδ' ὅτε καὶ σὺ
αἰτήσεις τοιάνδρ' ἐξ ἐτέρων χάριτα.

XVI.

Κλέψομεν ἄχρ' ὅτις τὰ Φιλήμαρα, καὶ τὰ λαβραῖα
νεύσομεν ἀλλήλοις ὄμμασι Φειδομένοις;

ἔσθ' ἄτρωτα παρήλθον· ἐπιστὰς δ' ἥσυχος αὐτῷ
 Φημί, Πόσ' πωλεῖς τὸν σὸν ἐμοὶ σέφανον;
 μᾶλλον τῶν καλύκων ἐρυθαίνετο, καὶ καλακύνφας
 Φησί· Μακρὰν χώρει, μή σε πατὴρ ἐσίδῃ.
 αἰνῶμαι προφάσει σεφάνης, καὶ οἴκαδ' ἀπελθὼν
 ἐσεφάνωσα θεῶς, κείνον ἐπευξάμενος.

VIII.

Ἄρτι καλὸς, Διόδωρε, σὺ καὶ Φιλέσσι πέπειρος·
 ἀλλὰ καὶ ἦν γήμης, ἐκ ἀπολειψόμεθα.

IX.

Εἰ καὶ σοὶ τριχόφοιτος ἀπεσκήρτησεν ἴσλος,
 καὶ τρυφεραὶ κροτάφων ξανθοφυεῖς ἑλικες,
 ἔσθ' ἔγω Φεύγω τὸν ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ κάλλος
 τέττε, καὶ πῶγων, καὶ τρίχες, ἡμέτερον.

X.

Εχθρὸς ἔχων ἀνὰ νύκτα φιλόστρατον, ἐκ ἐδυνήθην,
 κείνῃ, πῶς εἶπω; πάντα παραχομένῃ.
 ἀλλ' ἐμὲ μηκέτ' ἔχοιτε φίλοι φίλον, ἀλλ' ἀπὸ πύργου
 βάλλετ', ἐπεὶ λίην Ασυάναξ γέγονα.

XI.

Ἰητρὲς εὐρόν ποτ' ἐγὼ λείψς δυσέρωτας,
 τρίζοντας Φυσικῆς Φάρμακον ἀντιδότῃ.
 οἱ δέ γε Φωραθέντες, Εἰς ἥσυχίνην, ἐδέοντο·
 καὶ γὰρ ἔφην, Σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με.

IV.

Ακμῇ δωδεκέτευς ἐπιτέρπωμαι. ἔστι δὲ τέττη
 καὶ τρισκαιδέκτης πελὺ ποθεινότερον. Θ.
 καὶ τὰ δις ἐπὶ τὰ νέμων, γλυκερώτερον ἄνθος Εὐώτων.
 τεισωνότερος δ' ὁ τρίτης πεντάδος ἀρχόμενος.
 ἐξεπικαιδέκατον δὲ θεῶν ἔτος· ἐξδόματον δὲ
 καὶ δέκατον ζητεῖν ἐκ ἐμὸν, ἀλλὰ Διός.
 εἰ δ' ἐπὶ πρεσβυτέρης τις ἔχει πόθον, ἐκ ἔτι παίζει,
 ἀλλ' ἤδη ζητεῖ τὸν Δ' ἀπαμειβόμενος.

V.

Τὲς λευκὰς ἀγαπῶ, Φιλέω δ' ἅμα τὲς μελιχρώδεις
 καὶ ξανθὰς, φέρω δ' ἐμπαλι τὲς μέλανας.
 εὐδὲ κόρας ξανθὰς παραπώμπωμαι· ἀλλὰ περισσῶς
 τὲς μελανοφθάλμους αἰγλοφανεῖς τε Φιλῶ.

VI.

Πρωκλὸς καὶ χρυσὸς τὴν αὐτὴν ψῆφον ἔχουσι.
 ψηφίζω δ' ἀφελῶς τέττο ποθ' εὖρον ἐγώ.
 σφιγλὴρ ἐκ ἐστὶν παρὰ παρθένῳ, εὐδὲ φίλημα
 ἀπαλῶν, ἡ φυσικὴ χρωτὸς εὐωνοίη,
 ἡ λόγος τοῦς ἐκείνος ὁ παιδικὸς, εὐδὲ ἀκέραιον
 βλέμμα, διδασκομένη δ' ἐστὶ χειριότερα.
 ψυχρῶνται δ' ὅπως πᾶσαι· τὸ δὲ μείζον ἐκείνο,
 ἐκ ἐστὶν πᾶσι θεῆς τὴν χέρα πλασμένην.

VII.

**Ε
 ἀντιπαρερχόμενος τὰ σεφανηπλόκια.**

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

I.

Εκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καθὼς ἔκρινεν Ἀρατος·
 ὑμῖν δ᾽, ὦ Μῆσαι, σήμερον ἐκ ἐνοχλῶ.
 εἰ γὰρ ἐγὼ παῖδάς τε Φιλῶ, καὶ παισὶν ὀμιλῶ,
 τῆτο τί πρὸς Μῆσας τὰς Εὐκωνιάδας;

II.

Μὴ ζήτει δέλτοις ἐν ἐμαῖς Πρίαμον παρὰ βωμοῖς,
 μηδὲ τὰ Μηδείης πένθεα καὶ Νιόβης,
 μηδ᾽ Ἴτυν ἐν θαλάμοις, καὶ ἀηδόνας ἐν πετάλοισιν·
 ταῦτα γὰρ οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον·
 ἀλλ᾽ ἱλαραῖς Χαρίτεσσι μεμιγμένον ἡδὺν ἔρωτα,
 καὶ βρόμιον· τῆτοισ δ᾽ ὀφρῦες ἐκ ἔαρεσσον.

III.

Τῶν παίδων, Διόδωρε, τὰ προσδέματ' εἰς τρία πίπτει
 χήματα, καὶ τῆτων μάνθαν' ἐπωνομίας.
 τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄθικτον ἀκμήν ἀλάλῃ, ὀνόμαζε
 κοκκωτὴν Φῦσαν ἄρτι καταρχομένην·
 τὴν δ᾽ ἤδη πρὸς χεῖρα σαλευομένην, λέγε σαῦραν·
 τὴν δὲ τελειότερην, οἶδας ἂν χρὴ σε καλεῖν.

XXXVII.

Εἶχε φίλων λέμβον Σωτήριχον· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
 σωθῆν' ἔδδ' Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναται.
 ἔνομα γὰρ μόνον ἦν Σωτήριχος· οἱ δ' ἐπιβάντες
 ἔωλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ φερσεφόνην.

XXXVIII.

Ορφεὺς μὲν κιθάρα πλείστον γέρας εἴλετο θνητῶν,
 Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγος σοφίῃ,
 τεκίλοσύνῃ δ' ἐπέων πολυῖσιν Ὀμηρος,
 Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, ἔτάφος ἐστὶν ὅδε.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Καλλιμάχος τὸ κάθαγμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νῆς.
 αἴτιος ὁ γράψας ΑΙΤΙΑ Καλλιμάχου.

XXXIII.

Δυσκῆφος δύσκωφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
 ἦν ὁ κριτὴς τῶτων δὺς δύο κωφότερος.
 ὦν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ εἰοίκιον αὐτὸν ὁφείλειν
 μηνῶν πένθ'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
 ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει· Ες τί μάχεσθε;
 μήτηρ ἑαδ' ὑμῶν· ἀμφότεροι τρέφετε.

XXXIV.

Ηγόρασας χαλκῆν μυριάριον, Ηλιόδωρε,
 τῶ περὶ τὴν Θράκην ψυχρότερον βορέα.
 μὴ κάμνε, μὴ φύσα, τί μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις;
 εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἡγόρασας.

XXXV.

Εκλήθην ἐχθρὸς, Δημήτριε· σήμερον ἦλθον
 δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
 ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. ἔσθ' ἂν ἐσώθην
 σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην κέρκον ὅντι κατέχων.
 ψαύεις τῶν ἄστρων. Ζεὺς ἡνίκα τὸν Γανυμήδην
 ἤρωπασε, τῇδ' αὐτὸν, οἶμαι, ἔχων ἀνέβη.
 ἔνθεν δ' εἰς Αἴδην τίς ἀφίξεται; ἔκ ἀφύης εἶ.
 εὐρηκας τέχνην πῶς ἔση ἀθάνατος.

XXXVI.

Αρκάδας ἔχ' ἔτω Στυμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
 αἱ νέκυες ξηροῖς ἤκαχον ὄσαρτοῖς,
 ἀρῶμαι, δραχμῆς ξηρῇ δεκάς. ὦ ἐλευσινὰ
 λειμώνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδες.

XXVIII.

Ορθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑπορχόμενος Διόδωρον
 Σωκλῆς, τετραπῶδες τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
 τῷ κυρτῷ σιβαρὲς ἐπὶ τὴν ράχιν. ἀλλὰ πιεσθεὶς
 τέβνηκεν, γέγονε δὲ ὀρθότερος κανόνος.

XXIX.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν Ακαιορίδην Ἀγέλαος·
 ζῶν γὰρ χωλεύειν, Φησὶν, ἔμελλε τάλας.

XXX.

Πέντ' ἱητρὸς Ἀλέξης ἅμ' ἐκλυσε, πέντ' ἐκάθησε,
 πέντ' ἴδεν ἀρρώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν.
 καὶ πᾶσιν μία νύξ, ἐν Φάρμακον, εἰς σοροπηγὸς,
 εἰς τάφος, εἰς Αἰδὸς, εἰς κοπιετὸς γέγονε.

XXXI.

Ἄξι εἶνε, τί μὰν πεύθῃ; ὅτινες ἐν χθονὶ τοῖσδ' ὑπὸ τύμβοις;
 ὃς γλυκερῷ Φέγγος Ζώπυρος ἐσέρισε,
 Δᾶμις, Αἰριοτέλης, Δημήτριος, Ἀρκεσίλαος,
 Σώστρατος, οἳ τ' ὀπίσω μέχρι Παρατονίχ.
 κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλασὰ πέδιλα,
 ὡς Ερμῆς, κατὰγει τὰς θεραπευομένους.

XXXII.

Νυκλικόραξ ἄδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ἄσῃ
 Δημόφιλος, θνήσκει καὶ αὐτὸς ὁ νυκλικόραξ.

XXIII.

Τὸ γὰρ ἔτι Νίκωνος ὁρῶ τὴν ῥίνα, Μένιπ' ὅτι
αὐτὸς δ' ἔτι μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.
πλὴν ἤξει, μείνωμεν ὅμως· εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥίνος σταδίους, οἶομαι, ἐκ ἀπέχει.
ἀλλ' αὐτὴ μὲν, ὁρᾷς, προτωρεύεται· ἣν δ' ἐπὶ βανὸν
ὑψηλὸν σῶμεν, καὐτὸν ἐσοφόμεθα.

XXIV.

Τὸ σῶμα χαίρω κλῆρος ταύτον, Θεόδωρε, σὺ ὅξει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε ἔδει ποῖον σῶμα, ποῖον δὲ κλῆρος.
νῦν δὲ λαλῶντός σου [καμμινα περδομένα]
ἔδυναμαι γινῶναι πότερον χαίρεις, Θεόδωρε,
ἢ βδεῖς· πνεῖς γὰρ ἴσον πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

XXV.

Εἰ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με.
εἰ δ' ἐμὲ μὴ μισεῖς, φίλτατε, μὴ με φίλει.

XXVI.

Ἰητρος τὴν γραῦν εἴτ' ἐκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν
ἑδρεῖς γινώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχ'·
ὁ ψόφος ἦν κλυσηρὸς ἐν ἔασι, καὶ σεφανῆτο
ἡ σορὸς, οἱ δ' ἄλλοι τὸν φακὸν ὑπὲρ ἔπυσαν.

XXVII.

Οὗτ' ἐκλυσεν φείδων μ', ἔθ' ἤψατο· ἀλλὰ πυρεῖξας
ἐμνήσθην αὐτῶν τένομα, κατ' ἐπέθανον.

ἔξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ χοινίον· ἀλλ' ἐδυσώνει,
 εὐωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.
 τῷτο Φιλαργυρίας δεινῆς ὄρος, ὃς κ' ἀποθνήσκων,
 Γλαῦκε, δι' ἔξ χαλκῶς δύσμορος ἐκ ἔθανε.

XIX.

Δακρύει φεῖδων ὁ Φιλάργυρος, ἔχ' ὅτι θνήσκει,
 ἀλλ' ὅτι πέντε μνηῶν τὴν σορὸν ἐπαρίατο.
 ταύτην οἱ χαρίσασθε, καὶ, ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
 τῶν πολλῶν τεκνίων ἐν τι προσεμβάλετε.

XX.

Πορδὴ ἀποκλίνει πολλὰς, ἀδιέξοδος ἔσα·
 πορδὴ καὶ σώζει, τραυλὸν ἰεῖσα μέλος.
 ἐκὼν εἰ σώζει, καὶ ἀποκλίνει πάλι πορδὴ,
 τοῖς βασιλεῦσιν ἴσῃν πορδὴ ἔχει δύναμιν.

XXI.

Ἦν Στέφανος πτωχὸς, καὶ πᾶσι ἅμα· νῦν δὲ προκόψας
 πλῆττει, καὶ γεγένητ' εὐθὺ φιλοσέφανος,
 τέσσαρα τῷ πρώτῳ Στεφάνῳ καλὰ γράμματα προδούς.
 ἔσαι δ' εἰς ὥρας Ἰωποκρατιτωπιάδης,
 ἢ διὰ τὴν σπατάλην Διονυσιοπηγανόδωρ.
 ἐν δ' ἀγορανομίῳ παντὶ μένει Στέφανος.

XXII.

Ερμαίοις, ἡμῖν Αφροδίσιος ἔξ χάας οἶνα
 αἶρων, προσκόψας, πένθος ἔθηκε μέγα.
 οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν, ὡς Ὀφελεν δὲ
 χημάς· νῦν δ' ἡμεῖς τῷτον ἀπώλεσαμεν.

τῆτο γὰρ ἂν ποιῆς, ἥξεις καὶ κῆϊσε καὶ ὤδε,
ἂν μὴ πειρατῆς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

XV.

Λέσασθαι πεπώρευται Ονήσιμος εἰς Βαλανεῖον
δωδεκάτῃ δύσσε μηνός, ἐπ' Ἀντιφίλῃ,
παῖδα λιπῶν οἴκοις ἐπιτίθιον, ὃν δύο τέκνων
ἄλλων εὐρήσει λησάμενος πατέρα.
ἥξεν δ' εἰς ὥρας γράφει· οἱ βαλανεῖς γὰρ
εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

XVI.

Τρεῖς λεωτοὶ πρῶν περὶ λεωτοσύνης ἐμάχοντο,
τίς προκριθεὶς εἴη λεωτεπιλεωτότερος.
ὧν ὁ μὲν εἷς, Ερμῶν, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ διέδυ ραφίδος τήνμα, λίον κατέχων.
Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, ἐς ἀράχινον ἔστη,
ἥ δ' ἀράχνη νήβασ' αὐτὸν ἀπεκρέμασε.
Σωσιπάειρος δ' ἐβόησεν· Εμὲ σεφάνωσάτ'· ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπωμι, ἤτημαι· πνεῦμα γὰρ εἰμὶ μόνον.

XVII.

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζων Ἀρτεμίδωρ^Θ,
καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων,
πολλὰκις αἰ χρυσῶ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
πολλὸν ὑπὲρ νῶτα, χόρτον ἔδωσι μόνον.

XVIII.

Εχθρὸς ἀπαλῆσθαι μέλλων Δίναρχος ὁ Φεῖδων,
Γλαῦκε, οἱ ἐξ χαλκῶς δύσμορος ἐκ ἔθανεν.

Tom. II.

Z

εἴπω δέ· Παντός σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἴσω,
Κύπρι, σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε καὶ μετάδος.

XI.

Παρθένε Τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπῶεις,
ἀρπαξάσσα δ' ἐμὸν δῶρον ἔχεις παλάμη;
μέμνησαι τοπάρουθεν ἐν Ἰδαίοις σκοπέλοισιν
ὡς Πάρις ἔσε καλὴν, ἀλλ' ἐμ' ἐδογματίσει.
σὸν δόρυ καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει·
ἀρκεῖ τῷ μῆλῳ κείνος ὁ πρὶν πόλεμος.

XII.

Ἠκμασε Νικονόη. καὶ γὰρ λέγω. ἦκμασε δ' αὐτὴ,
ἥνικα Δευκαλίων ἄπωλετον εἶδεν ὕδωρ.
ταῦτα μὲν ἦν ἡμεῖς ἐκ οἶδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
ἐκ ἀνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

XIII.

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν Ἀρκαδίᾳ δολιχεύων,
θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἔθδομος ἐξέπεσεν.
ἐξ ὄντων, τάχ' ἐρεῖς, πῶς ἔθδομος; εἰς Φίλος αὐτῶ.
Θάρσει Χάρμε, λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἔθδομος ἦν ἔτω παραγίνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε Φίλος, ἦλθ' ἂν, Ζωΐλε, δωδέκατος.

XIV.

Εἰς ῥόδον εἰ πλεύσει τις Ολυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλῆως.
χωὶ μάντις, Πρῶτον μὲν, ἔφη, καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
καὶ μὴ χαιμῶνος, τῷ δὲ θέρους ἀνάγκη.

τὸτο

πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέθισιν. ἔα χῶλόν με γενέσθαι.
τῶνδ' ἕνεκεν γὰρ ἴσως ἔπωτ' ἐῷ θιάσους.

VIII.

Ἄ Κράνας εὐύδρῃ παρὰ νόμασι, καὶ παρὰ Νύμφαις
ἔσασέν με Σίμων, Πάνα τὸν αἰγιβάτην.
Ἔ τῷ δὲ χάριν; ἂ λέξω τοι. ὅσον ποθέεις ἀπὸ κράνας
καὶ πίε, καὶ κοίλαν κάλῳιν ἐλὼν ἄρυσαι.
ποσσὶ δὲ μὴ ποτὶ νύμφῃρα φέρειν κρυάλληνα Νυμφᾶν
δῶρα, τὸν ὑβριστὰν εἰς ἐμὲ δερκόμενον.
Ἔ ὦ στέμν', ἔ λέξεις ἕτερον λόγον; ἂ ἀλλὰ παρέξεις
πυγίξαι· τέτοις χροῶμιαι ὁ Πὰν νομίμοις.
ἦν δὲ πίνης ἐπιτίθεις, ἔχων πάθος, ἔστι καὶ ἄλλα
τέχνα, τῷ ῥοπαλῷ τὰν κεφαλὰν λέωσθαι.

IX.

Ἄ ιγιβάτῃ τόδε Πανὶ, καὶ εὐκάστῳ Διονύσῳ,
καὶ Διοῦ χθονίῃ ξυνὸν ἔθηκα γέρας.
αἰτέομαι δ' αὐτὰς καλὰ πῶέα, καὶ καλὸν οἶνον,
καὶ καλὸν ἀμῆσαι καρπὸν ἀπ' ἀσαχύων.

X.

Ἡ πρὶν Αθηναίης ὑπὸ κερκίσι, καὶ τὰ καθ' ἰσῶν
νήματα Νικαρέτῃ πολλὰ μιτωσάμενῃ,
Κύπριδι τὸν κάλαθόν τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
ἄρμεν' ἐπὶ προδόμῃ πάντα πυρῆς ἔθετό,
Ἐρρέτε, Φωνήσασα, κακῶν λιμνηρὰ γυναικῶν
ἔργα, νέον τήκειν ἄνθος ἐπισάμενα.
εἴλετο δὲ σεφάνης καὶ πηκλίδα, καὶ μετὰ κώμων
ἡ παῖς τερπωνὸν ἔχειν ἐν θαλίαις βίοντον.

πίνει γὰρ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας, ἣν ἐβελήσῃ,
 ξέσας, καὶ τέττα γίνετ' ἄνω τὰ κάτω.
 κολλᾶται, κνίζει, παδικεύεται· ἦν τι διδῶ τις,
 λαμβάνει· ἦν μηδὲν, μισθὸν ἔχει τὸ πάθος.

V.

Τὴν μίαν Ερμογένης καὶ γὰρ ποτε, καὶ Κλεόβελος
 ἤγομεν εἰς κοινὴν Κύπριν Αριστοδίκην.
 ἥς ἔλαχον μὲν ἐγὼ πολὴν ἄλλα ναιέμεν αὐτός·
 εἰς γὰρ ἓν, ἔ πάντες πάντα, διειλόμεθα.
 Ερμογένης δ' ἔλαχε συγερὸν δόμον εὐρώεντα,
 ὕψατος εἰς ἀφανῆ χῶρον ὑπερχόμενος,
 ἐνθ' ἀκλαὶ νεκῶν καὶ ἐρημίαι ἡερόεσσαι
 τύπτονται πνοιῇ δυσκελάδων ἀνέμων.
 Ζηνὶ δ' ἴσος Κλεόβελος, ὃς Οὐρανὸν εἰσαναβαίνειν,
 τὸ ψολόεν κατέχων ἐν χερσὶ πῦρ, ἔλαχε.
 γῇ δ' ἔμενε ξυνὴ πάντων· ψίαθον γὰρ ἐν αὐτῇ
 τρώσαντες, τὴν γραῦν ὥδε δικιλόμεθα.

VI.

Οὐκ ἐν γαστρὶ λαβῆσα φιλαίνιον Ἡλιοδώρῳ
 θήλειαν τίκει παῖδ' ἀπὸ ταυτομάτῃ.
 τῇ δ' ἐπὶ θηλειᾷ λυπαμένῃ, ἐξ διαλείπει
 ἥματα, καὶ τίκειν ἄρσενά παῖδ' ἔφατό.
 ἔτω βῆσσις καλῶνεται· εἰ γὰρ ἐκάσῃ
 τέξεται ὡς αὕτη, τίς θεῶν ἐστὶ λόγος;

VII.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει ἦν τε ποδαγρὸς,
 ἦν τε δορυμεύς γεγωνὸς εἰς Αἴδην ὑπάγω;

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

I.

Εὐμεγέθης πείθει με καλὴ γυνή, ἄν τε καὶ ἀκμῆς
 ἀπώλῃτ', ἄν τε καὶ ἦ, Σιμύλε, πρεσβυτέρῃ.
 ἡ μὲν γὰρ με νέα περιλήψε'· ἡ δὲ παλαιή
 γραῖά με καὶ ρυσσῇ, Σιμύλε, λιχμάσεται.

II.

Τῆς μητρὸς μὴ ἄκχε, φιλεμένη· ἦν γὰρ ἀπέλθω,
 καὶ θῶ ἄπαξ ἔξω τὸν πόδα τῆς πόλεως,
 * * * * *
 τῶν καλῶ παίζοντων μὴ χῆς λόγον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς
 ἐμπαίξας, ἄρξαι πλεῖον ἐμῷ τι ποιεῖν.

III.

Λέμβιον, ἡ δ' ἑτέρα Κερκῆριον, αἱ δὲ ἐταῖραι
 αἰὲν ἐφορμᾷσιν τῷ Σαμίων λιμένι.
 ἀλλὰ, νέοι, πανδημὶ τὰ ληστρικά τῆς Αφροδίτης
 Φεύγεθ'· ὁ συμμίζας καὶ καταδύς πίεται.

IV.

Γραῖα καλὴ, σὺ γὰρ οἶδας, ὅτ' ἦν νέα· ἀλλὰ τότε ἦται.
 νῦν δ' ἐθέλει δῶναι μισθόν, ἐλαυνομένη.
 εὐμήσεις τεχνίτιν· ὅταν δὲ πῆ, τότε μᾶλλον
 εἰς ὃ θέλεις αὐτὴν εἰς ἐπίτακτον ἔχεις.

V.

Καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῶν ἰδὼν πολυώδυνον ἦρω,
 τόνδε φιλοκλήτην ἔγραψε Παρράσιος.
 ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληρόσι κωφὸν ὑποικεῖ
 δάκρυ, καὶ ὁ τρύχων ἐντὸς ἔνεσι πόνος.
 ζωογράφων ὦ λῶσε, σὺ μὲν σοφός, ἀλλ' ἀναπαῦσαι
 ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδει.

VI.

Οὐ κόνις, εἴδ' ὀλίγον πέτρας βάρος, ἀλλ' Ερασίου παῖς
 ἦν ἐσορᾶς αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.
 ὦλετο γὰρ σὺν νηί· τὰ δ' ὅσέα πᾶ ποτ' ἐκείνης
 πύθεται, αἰθῆραις γνωστὰ μόναις ἐνέπνειν.

Γ Λ Α Υ Κ Ο Υ.

• I.

Ην ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα Φιλεῦντας
 ὄρνυξ καὶ ῥαπῶν σφαῖρα καὶ ἀσφράγαλοι·
 νῦν δὲ λοπᾶς καὶ κέρμα. τὰ παίγνια δὲ ἐδὲν ἐκείνα
 ἰοχύει. ζητεῖτ' ἄλλο τι παιδοφίλαι.

II.

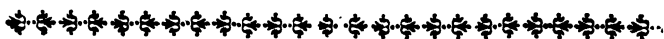
“**Ν**ύμφαι, πευθομένῳ Θράσατ' ἀτρεκές, εἰ παροδεύων
 Δάφνις τὰς λευκὰς ᾧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφως.
 Ἐ**Ν**αὶ ναί, Πὰν συρικτὰ, καὶ εἰς αἶγειρον ἐκείναν
 σοί τι κατὰ Φλοῖδ' γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν·
 Πὰν, Πὰν, πρὸς Μαλέαν, πρὸς ὄρος Ψωφίδιον ἔρχευ,
 ἰξῆμαι. “**Ν**ύμφαι χαίρετ', ἐγὼ δὲ ὑπάγω.

III.

Αβάκχα Παρία μὲν, ἐνεψύχωσε δὲ ὁ γλύπτης
 τὸν λίθον· ἀνθρώσκει δὲ ὡς βρομιαζόμενα.
 ᾧ Σκόπῳ, σᾶς χειρὸς Θεοποιὸς ἐμήσατο τέχνα
 θαῦμα χιμαιροφόνον, θαάδα μαινομένην.

IV.

Ηβάκχη Κρονίδην Σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν
 θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ

I.

Μέχρη τίνος πολεμεῖς μί, ὦ Φίλτατ'ε Κῦρε; τί ποιεῖς;
 τὸν σὸν Καμβύσην ἐκ ἐλεεῖς; λέγε μοί.
 μὴ γίνῃ Μῆδος· Σάκας γὰρ ἔσθ' ἔτι μετὰ μικρόν,
 καὶ σε ποιήσασιν αἱ τρίχες Ἀσυάγην.

II.

Τὴν ἀκμὴν θησαυρὸν ἔχειν, Κωμῶδέ, νομίζεις,
 ἐκ εἰδῶς αὐτὴν Φάσματος ὀξυτέρην.
 ποιήσει σ' ὁ χρόνος ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΝ, εἴτα ΓΕΩΡΓΟΝ,
 καὶ τότε ματεύσεις ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗΝ.

ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ.

Κῦρος Κύριός ἐστι. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα;
 ἐκ ἀναγνώσκω τὸν καλόν, ἀλλὰ βλέπω.

ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ.

I.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἰαθμία πρὸς τὸν ἀγῶνα,
εὐρῶν ποιητὰς, εἶπε παρόδμῳ ἔχειν.
μέλλει δ' ἔξορμαῖν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὐρῇ,
εἰπεῖν ἔδύναται, καὶ ΠΑΡΑΠΙΘΙ' ἔχω.

II.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
εὐζήλως ἐστὶ καὶ Φρονίμως μελετᾶν.
ἐδὲ γὰρ εἰ ΚΑΡΚΑΙΡΕ, καὶ εἰ ΚΟΝΑΒΕΙ, τό τε ΣΙΖΕΙ,
καὶ ΚΕΛΑΡΙΖΕ λέγεις, εὐθύς Ομηροῦ ἔση.
νῦν ὑποκείσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ Φράσιν αὐτῶν
εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἂν λέγεις.

III.

Αντιπάτρως ρητῆρος ἐγὼ τάφος. ἡλίκᾳ δ' ἔπνευ
ἔργα, Πανελλήνων πεύθεο μαρτυρίας.
κεῖται δ' ἀμΦήριτος, Αθηνόθεν, εἴτ' ἀπὸ Νείλῃς
ἦν γένος. ἡπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
ἄτρεα καὶ δ' ἄλλως ἐνὸς αἵματος, ὡς λόγος ἐστὶ·
κληρώω δ' ἢ μὲν αἰεὶ Παλλάδος, ἢ δὲ, Διός.

ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ.

I.

Σπείσατέ μοι, Μῆσαι, λιγυρὴν εὐτερπέα Φωνήν,
ἥδ' ὅν ἀπὸ σωμαίων Ελικωνίδος ὄμβρον αἰοιδῆς.
ὅσσοις γὰρ προχέουσιν αἰοιδοτόκοι πόμα πηγαί,
ὑμετέρων ἐπ' ἑὼν λιγυρῇ τέρπονται αἰοιδῇ.

II.

Εἰς Αλφειὸν ποταμόν.

Αβροχὸν ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

III.

Εἰς τὸν Πύθιον δράκοντα.

Εἶρωτε τὸ μὲν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν εὐνῇ.
αὐτὰρ ὁ διψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον.
πᾶς δ' ἄρα Κηφισὸς ῥέεν εἰσω· ἀργαλέον δὲ
ἀνθρώπων κελάρυζε. κατερχαμένε δὲ ῥέεθρος,
Κηφισσὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι Νύμφαι.

IV.

Τῶτ' ἐ με θρυλήσαντες ἐμὴν ἀπεπαύσατ' αἰοιδῆν;
ἰωπαεὺς ἰωπαεῦεν ἐδάη, καὶ αἰοιδὸς αἰείδειν,
κὰν δὲ τις ἰωπαεῦεν δεδαῶς ἐθέλῃσιν αἰείδειν,
ἀμφοτέρων ἡμαρτε, καὶ ἰωπασύνῃς καὶ αἰοιδῆς.

CXXII.

Εἵ με Φιλῆς, ἔργω με Φίλει, καὶ μὴ μ' ἀδικήσης,
 ἀρχὴν τῷ βλάπτειν τὴν Φιλίαν θέμενος.
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα Φημί
 τὴν Φανεράν ἔχθραν τῆς δολερῆς Φιλίας.
 Φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἀλιπλανέεσσι χερεῖας
 τὰς ὑφάλης πέτρας, τῶν Φανεροῶν σπιλάδων.

CXXIII.

Εἰς τὰς αἰὶ νοτῆντας.

Τὺς καλαλείψαντας γλυκερὸν Φάος ἐκέτι θρηνῶ,
 τὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἰὲ θανάτῃ.

CXXIV.

Μάγνον, ὅτ' εἰς Αἴδην κατέβη, τρομέων Αἰδωνεὺς
 εἶπεν· Ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

CXVII.

Εἰς οἶνον Φαῦλον δοθέντα αὐτῷ.

Εἴ τιν' ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
τὸν κισσὸν ἀφελῶν, θριδάκων φύλλοις σεφάνωσον.

CXVIII.

Θιητὰ τὰ τῶν θιητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
ἣν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

CXIX.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶν ἢ παράδοξα·
τρεῖς μικρὰς ἀνάγει, τρεῖς μεγάλας κατάγει.
καὶ σὲ τὴν Ὀφρυῶν, καὶ τὸν Ἑϋφον καταπαύσει,
καὶν ποταμὸς χρυσὲ νάματα σοι παρέχη.
ὃ θρύον, ὃ μαλάχην ἀνεμὸς ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

CXX.

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὐχεται, ἄξιός ἐστι
γηράσκειν πολλὰς εἰς ἐτέων δεκάδας.

CXXI.

Αχρεὶς ἂν ᾗς ἄγαμος, Νημήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι τὰγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.
εἰθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακὰ.
ἀλλὰ χάριν τεκνίων; ἔξεις, Νημήνιε, τέκνα,
χαλκὸν ἔχων· πτωχὸς ἔσδ' ἐπὶ τέκνα φιλεῖ.

Δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ Νηρέος ἀγλαὰ τέκνα
 ἐν τῷ πλοίῳ σε νηχόμενα βλέπεται.
 ἂν δ' ἀναμείνωμεν, πλεύσει τάχα καὶ τις ἐν ἡμῖν.
 ἔ γὰρ ἔνεσιν ὕδωρ ἔκτετι τῷ πελάγει.

CXIV.

Ἀνθρακα καὶ δάφνην παραδύεται ὁ στρατιώτης
 Αὔλος, ἀποσφίγγας μήλινα λωμάτια.
 Φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος. ἦν δέ ποτ' εὔπης,
 ΕΡΧΟΝΤ', ἐξαπίνης ὕψις ἐκλέταται.
 ἔδεν δ' ἔ Πολέμωνι προσέρχεται, ἔ Στρατοκλείδῃ.
 ἀλλὰ Φίλῳ χοῆται πάντοτε λυσιμάχῳ.

CXV.

Γραπτήν ἐν τοίχῳ Καλπῆρνιος ὁ στρατιώτης,
 ὡς ἔθος ἐστίν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
 ἄσφυκλος καὶ χλωρὸς ὁ θύριος ἐξεϊανύσθη,
 Ζωγρεῖτε, κράζας, Τρῶες ἀρήϊφοι.
 κέτ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
 ζῆν· τότε τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λύτρα.

CXVI.

Οὐκ ἔστι θυγατρὸς μεῖζον βάρος. εἰ δὲ δοκεῖ σοι,
 Εὐκλήμων, εἶναι κῆφον, ἄκυσσον ἐμῷ.
 ἔσιν σοὶ κήλη, καί μοι θυγάτηρ· λάβε ταύτην,
 καὶ δὸς μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

CIX.

Τῆς νυκλὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς
ἐκ ἑτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι πρὸς τροχάσῃ.

CX.

Οὕτως ἔς' ἀργὸς Πανταίνετος, ὥς τε πυρέζας
μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεῶ.
καὶ νῦν ἐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δέ οἱ αὐτῷ
κωφὰ θεῶν ἀδίκων ἔατα μεμφόμενος.

CXI.

Ἐκ ποίων ἔταμες, Διονύσιε, τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐςὶ μύλων;
εἰ γὰρ ἐγὼ τι νοῶ, μολίβδον γένος, ἢ δρυὸς ἔσιν,
ἢ δ' ἐλάτης· μικρὰ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω.
καὶ τυχὸν ἐξαπίνης ἔσομαι λίθος· εἴτα, τὸ χεῖρον,
γράψει μὲν ὡς Νιόβην δρᾶμα σαυρὸν Μελίτων.

CXII.

Εἰς πέλαγος πλέομεν, Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἀντλείται δ' Ἀδρίας, Τυρρηνικὸν, Ἰσρικὸν, αἰγῶν.
ἢ πλοῖον, πηγὴ δ' Ὠκεανῶς ξυλίνη.
ὅπως Κεῖσαρ· Διονύσιος ἄρχεται ἤδη
ἐκνέτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

CXIII.

Οἱ τοῖχοι, Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων Ὠκεανὸς φέρεται.

CIII.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ Φιλάργυρος Ερμῶν
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηλχόνισεν .

CIV.

Μῦν Ασκληπιάδης ὁ Φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ ,
καὶ , τί ποιεῖς , φησὶν , φίλτατε μὺ παρ' ἐμοί ;
ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας , Μηδὲν φίλε , φησὶ , Φαεθβῆς ;
ἔχι τροφῆς παρὰ σοὶ χρήζομεν , ἀλλὰ μόνῃς .

CV.

Φαῖδρος πραγματικός , καὶ ζωγράφος ἤρισε Ρῥφος
τίς θᾶσσον γράψει , καὶ τίς ὁμοιότερον .
ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ρῥφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἐμελλε ,
φαῖδρος ἔγραψε λαβὼν εἰκονικὴν ἀποσχὴν .

CVI.

Τῆς πόδας εἰ κρατερός καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὀλοκλήρης ,
ἐκ αὖ τὴν κεφαλὴν εἶχε , τοιαῦτα γράφων .

CVII.

Μακροτέρῳ ξαυρῶ ξαυρέμενον ἄλλον ἑαυτῷ
ὁ Φθονερός Διοφῶν ἐργυρὸς ἰδὼν ἐτάκη .

CVIII.

Εἰς Φυλακὴν βληθείς ποτε Μάρκος ὁ ἀργός , ἐκόντ' ,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν , ὁμολόγησε Φόνον .

XCVIII.

Οὐ γλήχωνι κρίτων ὁ Φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλλω
αὐτὸν ἀποσφραίνει, θλιβομένῃ σομάχῃ.

XCIX.

Θήσκων Ερμοκράτης ὁ Φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.

Ψηφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἡτροῖς μισθὸν, καὶ τί νοσᾶν δαπανᾷ.
ὥς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασωθῇ,
λυσιτελεῖ θνήσκων, εἴπωε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δ' ὅ γ' ἔδεν ἔχων ὀβολῶ πλεον· οἱ δὲ τὰ κείνῃ
χρήματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀσπασίως.

C.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον κατεπώντισεν Αὐλὸς ὁ κνιπὸς,
ψηφίζων αὐτῷ σωζομένῃ δαπάνῃς.

CI.

Πλῆστον μὲν πλετῶντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
ὣ τοῖς κληρονόμοις πλῆσι, σοὶ δὲ πένῃς.

CII.

Θαρσύμαχε, πλῆστον πολὺν ὥλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς ἔδεν δ' ἦκαις ἄθλιος ἐξαπώνῃς,
Φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροπετήσας,
πολλάκι μηδὲ φαγῶν, ὥς τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πεινῆν, καὶ τότε, καὶ νῦν,
ἔδεν ἔλαττον ἔχεις ὢν τὸτ' ἔδοξας ἔχειν.

XCIII.

Γράψας Δευκαλίωνα, Μενέστραβε, καὶ Φαέθονα,
 ζητεῖς τίς τῶτων ἄξιός ἐστι τινός.
 τοῖς ἰδίοις αὐτὰς τιμήσομεν. ἄξιος ὄντως
 ἐστὶ πυρὸς Φαέθων, Δευκαλίων δὲ ὕδατος.

XCIV.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὐτυχος ἦε,
 ὃ δὲ ἐπὶ τῶν τέκνων ἔδεν ὅμοιον ἔχει.

XCV.

Θεσσαλὸν ἴαπων ἔχεις, Ερασίστραβε, ἀλλὰ σαλευῖσαι
 καὶ δύνατ' αὐτὸν ὅλης Φάρμακα Θεσσαλίας,
 ὄντως δάριον ἴαπων, ὃν εἰ φρύγες εἵλκον ἀπάντες
 σὺν Δαναοῖς, Σκαιὰς ἐκ ἀν' ἐσῆλθε πύλας·
 ὃν εἴσας ἀνάδημα θεῶ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
 τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πρὶς ἄννην.

XCVI.

Ἰαπων ὑποχόμενός μοι Ολύμπιος, ἤγαγεν ἔρην,
 ἧς ὀλιγοδρανέων ἴαπος ἀκεκρέματο.

XCVII.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφῃ τανάον χρόνον, ἢ ἐκ κορώνης,
 συγγνώμη πλείστον πλῆτον ἀγειρομέ·
 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, ἔς αὐτίκα γῆρας ἰάτῃει,
 μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἴστρος ἔλῃ κλεάνων.
 καὶ σὺ γὰρ ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσεις,
 χρήσονται δὲ ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀπώνας.

LXXXVIII.

Οὔτε Χίμαιρα τοιῶτον ἔωνει κακὸν, ἢ καὶ Ὀμηρον,
 ἔτ' ἀγέλη ταύρων, ὡς ὁ λόγος, πυρίωνες,
 ἔ' Λῆμνος σύμπασα, καὶ Ἀρρωγῶν τὰ περισσὰ,
 ἔδ' ὁ φιλοκλήτης πρὸς ἀποσηπώμενος·
 ὥς σε παμψιφει νικᾶν, Τελέσιλλα, Χιμαίρας,
 σηπιδόνας, ταύρες, ὄρνεα, Λημνιάδας.

LXXXIX.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατίς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
 τὰς ὁσμησαμένους πνεῖν πεπώοικε τράγος.

XC.

Λέεσθαι σε λέγῃσι πολὺν χρόνον, Ἠλιόδωρα,
 γράϊαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
 πλὴν ἔγνωκα τίνας ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
 ἐλπίζεις Πελίας ἐψομένη νεάσαι.

XCI.

Τὸν δασὺν Ερμολογένην ζητεῖ πόθεν ἄρξῃ ὁ κρηεὺς
 κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὄνθ' ὅλον ὡς κεφαλὴν.

XCII.

Ἀρες Ἀρες βροτολοιγέ, μαιφόνε παύεο κρηεῦ
 τέμνων, ἔ' γὰρ ἔχεις ἔκῃ πᾶ με τεμεῖς.
 ἀλλ' ἤδη μεταβάς ἐπὶ τὰς μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
 τῶν γονάτων, ἔτω τέμνε με, καὶ παρέχω.
 νῦν μὲν γὰρ μῶν ὁ τόπος γέμει· ἦν δ' ἐπιμεινής,
 ὅφει καὶ γυτῶν ἔθνεα καὶ κοράκων.

XCIII.

ἔτε δ' ἐμοὶ κοινόν τι πρὸς Θουράδαν γεγένηται,
 ἔτ' ἀπάγω κλέπτας τῆς ἀπὸ Θερμοπυλῶν.
 ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὥς τί ποιῇ
 ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
 πλὴν καὶ μὲν μνήσθητι νόμος χάριν, ἢ μέγα κράζω.
 ΑΛΛΑ ΛΕΓΕΙ ΜΕΝΕΚΛΗΣ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ.

LXXXV.

Οὐδέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ Πλάτων,
 • εἰπὼν· Ἀρκείτω Κέρβερος ὧδε κύων.
 εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, Ἰξίονι καὶ Μελίτωνι
 τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτα.
 ἔδεν γάρ σε χεῖρον ἔχω κακόν, ἄχρῃς ἂν ἐλθὼν
 ὧδε σολοικίζῃ Ρῆφος ὁ γραμματικός.

LXXXVI.

Μηδὲ λαλῶν, πρῶτον ἐσολοίκισε φλάκκος ὁ ῥήτωρ,
 καὶ μέλλων χαίνειν, εὐθύς ἐβαρβάρισε,
 καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανεύων.
 καὶ γὰρ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ σῶμα μὲν δέδεται.

LXXXVII.

ΠΟΛΛΟΙ ΔΕΙ, καὶ ΣΦΙΝ, καὶ τρεῖς παρ' ἑκάστα ΔΙΚΑΣΤΑΙ
 ΑΝΔΡΕΣ, καὶ ΛΕΓΕ Δὴ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΕΝΘΑΔΕ ΜΟΙ,
 καὶ ΤΑΤΤΙ, καὶ ΜΩΝ, καὶ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ, καὶ ΑΤΤΑ
 σκηψάμενος, καίτοι ΝΗ ΔΙΑ, καὶ ΜΑ ΔΙΑ,
 ῥήτωρ ἐστὶ Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει.
 προαθήσει δ' αὐτοῖς ΓΡΥ, ΦΑΘΙ, καὶ ΜΙΝ ἔτι.

εἰ δ' ὄντως ἔτ' ἔσ' ἔχον, ὦ ὕπατε Ζεῦ,
εἰς τῆς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

LXXXI.

Πέντ' ὁβολῶν πέπρακεν Απολλοφάνης ὁ τραγωδὸς
πέντε θεῶν σκευὴν, Ηρακλῆος ῥόπαλον,
Τισιφώνης τὰ Φόβητρα, Ποσειδῶνος δὲ τρίαINAN,
ὄπλον Αθηναίης, Αρτέμιδος Φαρέτρην.
αἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἐξεδύθησαν
εἰς βραχὺ σιταρίῃ κέρμα καὶ οἶναρίῃ.

LXXXII.

Πάντα καθ' ἰστορίην ὀρχόμενος, ἐν τῷ μέγιστον
τῶν ἔργων παριῶν, ἠνίασας μεγέλως.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχόμενος, ὡς λίθος ἔσῃς,
καὶ πάλιν ὦν Καπανεὺς, ἐξαπώνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοί,
καὶ ζῶν ἐξήλθες· τῷτο παρ' ἰστορίην.

LXXXIII.

Εκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν, Αρίσων,
ἢ ποίων σε μύλα κόψατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσί παλαιφάτα, ἢ ἀπὸ πέτρης
ὀρχηστῆς, Νιόβης ἔμπωνον ἀρχέτυπον.
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας· εἰ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

LXXXIV.

Χοιρίδιον καὶ βῆν ἀπολάλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
ὦν χάριν εἴληφας μισθάριον, Μειεκλεις.

LXXVII.

Τέβηηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κατὰ γαῖαν
 Φεύγετ' ἔχων ὧδας ἔρχεται Εὐτυχίδης.
 καὶ κισάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
 δώδεκα, καὶ κίσας εἰκοσίπεντε νόμων.
 νῦν ὑμῖν ὁ Χάρων ἐπελήλυθε· πᾶς τις ἀπέλθῃ
 λοιπὸν, ἵππει καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχει;

LXXVIII.

Μηκέτι, μηκέτι Μάρκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπτῃς,
 τὸν πολὺ τῆ παρὰ σοὶ νεκρότερον τεκνίῃς.
 εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγχει ποιεὶ πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνης,
 δήμιε, τὸν σιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.
 τῆ σῆ γὰρ πάχῳ νεκρῶ χάριν, οἷα πάθοιεν
 οἱ καταδείξαντες βιβλία καὶ καλάμους.

LXXIX.

Οὐχ ἔτι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
 ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
 οἷον αἰκήρυκτον, Καλλίστρατε, καὶ σὺ προελθὼν
 ποιεῖς μοι Φονικῶν ἐξαμέτρων πόλεμον.
 σάλπιγγον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
 καὶ Πριάμος κλαύσας ἡμερίων ἔτυχε.

LXXX.

Μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος ἐδέωτο· ἐδεῖς
 ἤρεσε, καὶν εἴπῃ ΜΗΝΙΝ ΑἸΙΔΕ ΘΕΑ.
 ἀλλ' ἢ μὴ Πριάμῃ τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
 ἢ καὶ κυστὸς ἄγαν, ἐ δύνατ' ΑΛΦΑ γράφειν.

LXXIII.

Ὡμοδοεῖς μοι παραθεῖς τόμον, Ἡλιόδωρε,
καὶ τρία μοι κεράσας ὠμοδοειότερα,
εἰθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἄσεβήσας
βεβρώκειν τινὰ βῆν τῶν ἀπὸ Τρινακρίας,
βέλομι ἄπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν· εἰ δ' ἔστι τὸ κῦμα
μακρὰν ἔνθεν, ἄρας εἰς τὸ Φρέαρ με βάλε.

LXXIV.

Ἀρχόμεθ', Ἡλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν ἔτω
πάντε πρὸς ἀλλήλους· Ἡλιόδωρε θέλεις;
ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθῃς... καὶ γὰρ ἔμ' ὄψει
μακροφλυαρητὴν. Ἡλιοδωρότερον.

LXXV.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος, ὦ παροδῖτα,
Μάροκος ὁ ποιητὴς ὠκοδόμηκε τάφον,
καὶ γράψας ἐπιγράμμα μονόστιχον, ὥδ' ἐχάραξε·
ΚΛΑΥΣΑΤΕ ΔΩΔΕΚΕΘΗ' ΜΑΞΙΜΟΝ ΕΞ ΕΦΕΣΟΥ.
ἐδὲ γὰρ εἶδον ἐγὼ τινὰ Μάξιμον. εἰς δ' ἐπιδειξὺν
ποιητὴ κλαίειν τοῖς παρὶσσι λέγων.

LXXVI.

Οὐτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ, ὅτε πάντ' ἐπεκλύσθη,
ἔθ' ὁ καταπρήσας τὰς ἐπὶ γῆς φαέθων,
ἀνθρώπων ἐκλείνεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητὴς,
καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν Ερμογένης.
ὥς' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Δευκαλίων, Φαέθων, Ερμογένης, Ποτάμων.

LXIX.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀτρελάβης ἄγεται στρατὸς, ἢ κυνομίαις,
 ἢ μύαις, ἢ ψυλλῶν ἰωπικόν, ἢ βατράχων,
 Γαίῃ, καὶ σὺ Φοῦξ μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
 ὥς ἂν τῆς τῶν ἄξιον ὄντα μάχης.
 εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς, ἄτρομος ἴδι·
 Ῥωμαίοις ὁδεῖς πρὸς γεράνας πόλεμος.

LXX.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο, καὶ διὰ λιμὸν
 ἐκ θυροῦς ἀλλοτρίας αὐτὸν ἀπησχόνισε.
 γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν ἐκ ἔχον ἀνῶθεν,
 ἀλλ' ἐτάφη μισθὸς πρὸς τινα τῶν ὁμόρων.
 εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνης Εὐτίκηνος,
 πάντα γέμεν ἀγρῶν εἶπεν ἂν, ἐκ ἀτόμων.

LXXI.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντάργυρος ἐχώρει
 οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
 σῆναι δ' εἴ ποτ' ἔχορξεν, ἔδει τὰς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
 τὴν ὀροφὴν τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

LXXII.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστὶν ἐκεῖνος,
 ὅστις δειπνίζει τὰς ἀκροασάμενους.
 ἦν δ' ἀναγνώσκη, καὶ νήσιας οἶκαδ' ἐπέμπε,
 εἰς αὐτὸν τρεπόμεν τὴν ἰδίην μανίην.

LXIV.

Τὸν μέγαν ἐζήτην Εὐμήκιον· ὅς σ' ἐκάθευδε
μικρῶ ὑπ' ὀξύδαφω τὰς χεῖρας ἐκλανύσας.

LXV.

Αῖθρ' εἰς αὐρῆς λεωτῆς ἐποταῖτο δι' αἵθρ'ης
Χαιρήμων, ἀχρύς πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τάχ' ἂν ἐρροίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
τὰς πόδας ἐμπελεχθεὶς ὑπὸς ἐκρέματο.
αὐτῇ δὴ νύκτας τε καὶ ἡμέρας πέντε κρεμασθεὶς
ἐκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

LXVI.

Μύρμηκος πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθεσθεις
Αδραστος ῥήτωρ τοῖον ἔλεξεν ἔως·
Ἰωτασο, τὸν σὸν ἔχεις, ὦ Πήγασε, Βελλεροφόνην,
Φέρτατον ἥρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

LXVII.

Ριπίζων ἐν ὑπνοῖς Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
τὴν λεωτὴν, ἐκ τῷ δώματος ἐξέβαλε.

LXVIII.

Αἰγείρος Φύλλῳ πεθορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο
πληγεὶς Χαιρήμων ὑπὸς ἐξετάθη.
κεῖται δ' ἢ Τιτυῶ ἐναλίγκιος, ἢ Πιτυκάμπτῃ,
ἀπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ καννάεινον.

LIX.

Σαλπίζων ἔπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπίς ,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ὀρθὸς ἀπῆλθε κάτω .

LX.

Τὸν λεπὶν Φυσῶντα τὸ πῦρ Πρόκλον ᾔρεν ὁ καωνός ,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων .
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενήξατο , καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη τρωθεὶς μυρία ταῖς ἀτόμοις .

LXI.

Οὕτω κηφότατος πέλε Γαῖος , ὥς' ἐκολύμβῳ
τῷ παδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον , ἢ μόλιζον .

LXII.

Εξ ἀτόμων Εὐκλείδης ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
εἶναι , τῆτα δοκῶν , Αλκιμε , λεπιοτάταν ,
εἰ δὲ τότε ἦν Διόφαντος , ἔγραψεν αὖ ἐκ Διοφάντη ,
τῷ καὶ τῶν ἀτόμων πηλὺ τι λεπιότερον ,
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεχῆναι ἐξ ἀτόμων αὖ ,
ἐκ τῆς δὲ αὐτᾶς , Αλκιμε , τὰς ἀτόμους .

LXIII.

Ιωπεύων μύρμηκι Μενέστρατος , ὥς ἐλέφαντι ,
δύσμορος ἐξαπίνης ὑπὸ ἵος ἐξετάθη ,
λακκιδεὶς δὲ , ὥς εἶχε τὸ καίριον , ὦ φθόνα , Φησίην .
ἔως ἰωπεύων ὤλετο καὶ φάεθαι .

LIII.

Τὴν μικρὴν παίζουσιν Ερώτιον ἤρωατε κώνωψ·
ἡ δὲ τί Φησίν; Ἰδὲ, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

LIV.

Τῷ πατρὶ θυμωβείς, Διονύσιε, Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυρρὴνα ξήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνησε.

LV.

Εν καλὰ μω πήξας ἀθέρα Στραβόνικος ὁ λεωτὸς,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνησε.
καὶ τί γάρ; ἐχὶ κάτω βρῖσεν βαρὺς; ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν,
ννηεμίας ἔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

LVI.

Γαῖος ἐκπνεύσας τὸ πανύσταλον ἐχθὲς ὁ λεωτὸς,
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν ἐδὲν ἀΦῆκεν ὅλος·
καὶ πέρας εἰς Αἰόδην καταβὰς ὅλος, οἷος ἄτ' ἔζη,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεωτῶτατος πέταται.
τὴν δὲ κεινὴν κλίνην οἱ Φράταρες ἦραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγραφάντες ἄνω, ΓΑΪΟΣ ΕΚΦΕΡΕΤΑΙ.

LVII.

Τῶν Επωικρεῖων ἄτομόν ποτε Μάρκος ὁ λεωτὸς
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

LVIII.

Τὸν πόδα τῇ βελόνῃ τρυπῶν Κλεόνικος ὁ λεωτὸς,
αὐτὸς ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

Ερμολόγῃς τόδε δόγμα τὸ πάνσι Δον· Εἴ τις ἀχαλκεῖ,
μηκέτι πεινάτω θεῖς τὸ χιτωνάριον.

XLVIII.

Αν τῷ γραμματικῷ μνησθῶ μόνον Ἡλιοδώρῃς,
εὐθὺ σολοικίζον τὸ σῶμα μὲ δέδεται.

XLIX.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναται νόον ἄρτιος εἶναι,
ὀργὴν καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθύς ἔχων.

L.

Εκ τῶν Εσπερίδων τῶν τῷ Διὸς ἦρε Μενίσκος,
ὡς τοῦτον Ἡρακλῆς, χρύσεια μῆλα τρία.
καὶ τί γάρ; ὡς ἐάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θεάμας,
ὡς τοῦτον Ἡρακλῆς, ζῶν κάλακαϊόμενος.

LI.

Τὴν γένεσιν λυτῶντα μαθὼν Κρόνον Ἡλιόδωρος,
νύκτωρ ἐκ νῆσ̃ χρύσειον ἦρε Κρόνον,
τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε πείρασον, εἰπῶν,
δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς τίνος ἐστὶ Κρόνος·
ὃς δ' ἄλλω κακὰ τεύχει, ἐῷ κακὸν ἥπατι τεύχει·
εὐρὼν μοι τιμὴν, πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

LII.

Εἰσίδεν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχῃς ποτὲ τύλην,
καὶ ἐτι τὴν τύλην εἰσίδε Λυσίμαχος.

καῖκεῖνος, Ναί, Φησὶν, εἰ ἤδη καταλύσης
 ἂν δέ γε πυκλεύης, ὠροῦνται σε Κρόνος.

XLIV.

Πρὸς τὸν μάντιν Ολυμπῶν Ονήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστῆς,
 καὶ πένταθλος Ὑλας, καὶ σαδιεὺς Μενεκλῆς,
 τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
 γυῶναι· καῖκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδὼν,
 Πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
 καὶ σὲ κατασφρέψῃ, καὶ σὲ παραβροχάσῃ.

XLV.

Τῷ πατρί μὲν τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
 παύτες ἐμαντεύσανθ', ὡς ἀφ' ἐνὸς σώματος.
 ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον.
 εἶπε δ', ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπύομεθα.

XLVI.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπωρωμένον, αὐτὰς ἑαυτῷ
 τὴν γένεσιν διαβείς Αὐλὸς ὁ ἀστρολόγος,
 καὶ ζήσῃν ὥρας ἔτι τέσσαρας· ὡς δὲ παυῆλθεν
 ἡ πέμπτῃ, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
 αἰσχυνθεὶς Πετόσιον, ἀπήγγαλτο· καὶ μετέωρος
 θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' ἐδὲν ἐπιστάμενος.

XLVII.

Πᾶς ὃς ἂν ᾖ πτωχὸς καὶ ἀγράμματος, ἐκέτ' αἰλήθει,
 ὡς τοῦτον, ἐφ' αἷσι Φορτία μυοδαίρι·
 ἀλλὰ τρέφει πάγωνα, καὶ ἐκ τριόδου ξύλον ἄρας
 τῆς ἀρετῆς εἶναι φησὶν ὁ πρωτοκύων.

XXXIX.

Ην τιν ἔχῃς ἐχθρὸν, Διούσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν ἰσιν τέττω, μηδὲ τὸν Ἀσποκράτην,
μηδ' εἴ τις τυφλὸς ποιεῖ θεός· ἀλλὰ Σίμωνα.
καὶ γῶσθι τί θεός, καὶ τί Σίμων δύναται.

XL.

Εἰς Αἴδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ, δέσποια Καῖσαρ,
ὡς λόγος, Εὐρυθεὺς τὸν μέγαν Ἡρακλέα.
νῦν δ' ἐμὲ Μηνοφάνης ὁ κλινικός. ὥςτε λεγέσθω
κλινικός Εὐρυθεὺς, μηκέτι Μηνοφάνης.

XLI.

Εομογένῃ τὸν ἱατρὸν ὁ αἰσρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνος ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.
καὶ κείνος γελάσας, Τί μὲν ὁ χρόνος ἐννέα μηνῶν,
Φησὶ, λέγει; σὺ νόμι· τὰ μὰ δὲ σύντομά σοι.
εἶπε, καὶ ἐκλείνας μόνον ἤψατο, καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκάρισε.

XLII.

Πάντες ὅσοι τὸν Ἀρη καὶ τὸν Κρόνον ὠροθεῖσιν,
ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἐνὸς τυτῶντος.
ὄψομαι ἔ μακρὰν αὐτὰς τυχὸν εἰδόμενος ὄντως
καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

XIII.

Πρὸς τὸν μάντιν Ολυμπεῖον Ονήσιμος ἦλθεν ὁ πύκνης,
εἰ μέλλει γηραῖν βεβλόμενος πρόμαθεῖν.

XXXIII.

Ψευδὲς ἔσοπῶρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, ἔκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

XXXIV.

Ηγόρασας πλοκάμους, Φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὀδύνας.
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὅψιν ἂν ἠγόρασας.

XXXV.

Ρύσχος ἔχρεσα Βιτῶ τριπιθήκινον, οἷον ἰδῶσαν
τὴν Ἑκάτην αὐτὴν οἶομι ἀπαγχονίσαι,
Εἰμὶ, λέγει, σάφρων, Λακίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως, Παρθένος εἰμὶ, λέγειν.
ὃς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοῖστο γαμήσας
τῆς αὐτῆς οὐκί τέκνα σασφροσύνης.

XXXVI.

Τῷ λιθίνῳ Διὸς ἐχθρὸς ὁ κλωνικὸς ἠΨαλο Μάρκιον·
καὶ λίθος ὢν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρεται.

XXXVII.

Ερμιογένη τὸν ἱατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὑπνοῖς
ἐκ ἔτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίεμμε φέρων.

XXXVIII.

Πρὶν σ' ἐναλείψασθαι, Δημόστρατε, Χαῖρ' ἱερὸν Φῶς,
εἰπὼν τάλαν· ἔτως εὐκοπὸς ἐστὶ Δίων.
ὃ μόνον ἐξετύφλωσεν Ολυμπικόν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
εἰκόνας ἧς εἶχεν τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλε.

πείνης γὰρ μεγάλης μεγάλης πίνακας παρέθηκες,
ὄργανα τῷ λιμῷ πειναλέας πίνακας.

XXVIII.

Τῆτοῖς τοῖς παρὰ δειπνον αἰδομαχοῖς λογολέχαις,
τοῖς αὖτ' Αἰσάρχῃ γραμματολοκρίφισιν,
οἷς ἔσκαμμα λέγειν, ἔπιν Φίλον, ἀλλ' ἀνάκεινται
νηψυτιευόμενοι Νέστορι καὶ Πριάμῳ,
μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
σήμερον ἔδειπνῶ ΜΗΝΙΝ Αἰιδε Θεά.

XXIX.

Τὸν τῷ δειπναρὶ νόμον οἶδατε· σήμερον ὑμᾶς,
Αὔλε, καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίῃς.
ἔμελοποιοὺς ἔρεῖ κατακείμενος· ἔτε παρέξεις,
ἔθ' ἔξεις αὐτὸς πράγματ' αἰ γραμματικά.

XXX.

Εἶναι μὲν κυνικόν σε, Μενέστρατε, κἀνυπόδητον,
καὶ ῥιγῶν, ἔδεις ἀντιλέγει καθόλη.
ἂν δὲ παρασπάξῃς ἄρῃς καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς,
κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγῃσι Κύνά.

XXXI.

Τὰς τρίχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάψῃ σε λέγῃσιν,
αἷς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπαίω.

XXXII.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμισονόη τοικόρωνος
γίνεται ἐξαπίνης ἔνεα, ἀλλὰ Ρέα.

XXIII.

Οὐκ ἦδεν σε τραγῶδον, Επίκρατες, εἰδὲ χαράυλην,
 εἰδὲ ἀλλ' εἰδὲν ὅλως, ὧν χορός ἐστιν, ἔχειν·
 ἀλλ' ἐκάλεν σε μόνον. σὺ δ' ἔχων χορὸν οἴκοθεν ἦκεις
 ὀρχιστῶν, αὐτοῖς πάντα διδῶς ὁπίσω.
 εἰ δ' ἔτω τῶτ' ἐστὶ, σὺ τῆς ὀβελῆς κατάκλιον,
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ σοι πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.

XXIV.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι, Γάμε, καὶ τὰ περισσὰ,
 καὶ τὰ σὰ, τῶν δὲ πέριξ, πάντα διδῶς ὁπίσω.
 πλὴν μετὰ τῷ κοφίνῃ τῷ πρὸς πόδας αὐρίον ἔρχε,
 πρίσμαλα, καὶ σπώγιον, καὶ σαρόν εὐθύς ἔχων.

XXV.

Οὕτω σοι πέψαι, Διονύσιε, ταῦτα γένοιτο
 πάντα· νόμος δὲ χάριν, δὸς τι καὶ ᾧδὲ Φαγεῖν·
 καὶ γὰρ κέκλημαι, καὶ μοι παρέθηκε τι τῶτων
 γεύσασθαι Πότωλιος, καὶ μὲν ἔπεισι μέρος.
 εἰ μὴ λεπτὸν ἰδὼν με, δοκεῖς κατακτεῖσθαι ἄρωτον,
 εἴθ' ἔτως τηρεῖς, μή σε λαθῶν τι φάγω.

XXVI.

Αργυρῆ λιμῶ τις, εἰς εἰλαπίνην με καλέσσας,
 ἔκλανε, πειναλέης τῆς πίνακος προφέρων.
 ὀχθήσας δ' αὖτ' εἶπεν ἐν ἀργυροφειγῇ λιμῶ·
 Πῶ μοι χορτασίη ὀσρακίνων πινάκων;

XXVII.

Εζήτην πινάκων πόθεν ἔνομα τῶτο καλέσσω,
 καὶ παρὰ σοὶ κληθεῖς, εὖρον ὅθεν λέγεται.

ὄντως μυρμήκων τραπήματα λοξὰ καὶ ὄρθα,
 γράμματα τῶν λυρικῶν λυδία καὶ φρυγία.
 πλὴν ἀΦόβως πύκλευε· καὶ ἦν τρωθῆς γὰρ ἀνώθεν,
 ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἔξεις· πλείονα δ' ἔδυνασαι.

XIX.

Ρύγχος ἔχων τοῖξτον, ολυμπικέ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
 ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρὸς τι διαυγὲς ὕδαρ.
 καὶ σὺ γὰρ, ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργές,
 τεδνῆξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

XX.

Εἰς ἱερὸν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστῆς·
 τὸν δ' εὐθύς σεΦανῆν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
 προσβάτων δ' ὥλιθεν ἐπ' ἰχθίον· οἱ δ' ἐβόησαν
 τῆτον μὴ σεΦανῆν, εἰ μόνος ὦν ἔπαισεν.
 αἰντὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν· οὐχὶ τρί' ἐστίν·
 ἐν κείμαι, λοιπὸν τάλλα μέ τις βαλέτω.

XXI.

Ην βραδὺς Εὐτυχίδας σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δειπνον
 ἔτρεχεν, ὥς ἐ λέγειν· Εὐτυχίδας πέταται.

XXII.

Οὐδὲν ἀΦῆκεν ὅλως, Διονύσιε, λείψανον Αὐλῶ
 Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
 καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δειπνον ἐν οἴκῳ·
 μὴ κληθεῖς δ' Αὐλὸς ξηροΦαγεῖ καθίσας.

Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ καρύσσετο σὺν πολήταις
ἄρ' αἰ με σαδίων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

XIV.

Οἱ συναγωνισαὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἀπιν· ἑδύνα γὰρ πῶποτ' ἐτραυματίσε.

XV.

Τὸν σαδίην πρῶην Ερασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, ἐκ ἐσάλευσε μόνον.

XVI.

Νύκλα μέσσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὀπλίτης,
ὥς' ἀποκλειοῦσθαι πάντοτε τὸ σάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι κείσθαι τινα πάντες ἔδοξαν
ὀπλίτην τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γάρ; εἰς ὥρας ἠνοίγετο· καὶ τότε Μάρκος
ἦλθε, προσελλείπων τῷ σαδίῳ σάδιον.

XVII.

Οὗτος ὁ νῦν τοῖςτος Ολυμπικός εἶχε, Σεβαστὲ,
ρῖνα, γένειον, ὀφρὺν, ὠτάρια, βλέφαρα.
εἴτ' ἀπογραψάμενος πύκλης ἀπολώλεκε πάντα,
ὥς' ἐκ τῶν πατρικῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέρος·
εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προενήνοχεν αὐτῷ,
καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὁμοῖον ἔχων.

XVIII.

Κόσκινον ἢ κεφαλὴ σκ, Απολλόφανες, γεγένηται,
ἢ τῶν σητοκόπων βιβλαρίων τὰ κάτω.

ὄντως

X.

Πύκλης ἂν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἴτα γαμήσας
 ἔνδον ἔχει πληγῶν ἰσθμια καὶ Νέμεα,
 γραῦν μαχίμην τύπτεισαν Ολύμπια· καὶ τὰ παρ' αὐτῷ
 μᾶλλον ἰδεῖν Φρίσσει, ἢ ποτὲ τὸ σάδιον.
 ἂν γὰρ ἀναπνεύσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
 πληγὰς, ὡς ἀποδῶ· καὶ ἀποδῶ, δέρεται.

XI.

Οὔτε τάχιον ἐμᾶ τις ἐν ἀντιπάλαιοισιν ἐπιώψεν,
 ἔτε βράδιον ὅμως ἔδραμε τὸ σάδιον.
 δίσκῳ μὲν τοι ὅλως ἐδ' ἤλγισα, τῆς δὲ πόδας με
 ἐξᾶραι πηδῶν ἴχυνον ἐδέωπε·
 κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἄπ' ἄθλων
 πρῶτος ἐκηρύχθη πεντέριαζόμενος.

XII.

Εἰκοσέτης σωθέντος Οδυσσεύς εἰς τὰ πατρῷα,
 ἔγνω τὴν μορφὴν Ἀργὸς ἰδὼν ὁ κύων.
 ἀλλὰ σὺ πυκλεύσας, Στρατοφῶν, ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
 ἐκυσὶν ἀγνώστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
 ἦν ἐθέλης δὲ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσσωπρον ἑαυτῷ,
 οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὁμόςας.

XIII.

Πᾶσαν ὅσαν Ἕλληνες ἀγανοθετᾷσιν ἀμίλλαν
 πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσιν ἀγωνισάμαν·
 ἔχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον· ἐν δὲ Πλαταιαῖς
 ἐν βλεφάρῳ· Πυθοῖ δ' ἀπνοος ἐκφέρομαι·

V.

Τὸν Φιλόπαιδα Κράτιππον ἀκῆσαίῃ· θαῦμα γὰρ ὑμῖν
καινὸν ἀπαγγέλλω· πλὴν μεγάλαι Νεμέσεις.
τὸν Φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνεύρομεν ἄλλο γένος· τίς;
τῶν ἑτεροζήλων. ἤλπισα τῷτ' ἂν ἐγώ;
ἤλπισα τῷτο, Κράτιππε; μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
πᾶσι λέγων, ἐΦάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

VI.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς αἰδάμας βαρὺς, ἔτος ὁ πάντη
πᾶσιν ἐπιπαλήσων, ἔτος ὁ ῥιγομάχας,
καὶ πῶγωνα τρέφων, ἐάλω· τί γάρ; ἀνδραγαθὲς εἰπείν·
ἀλλ' ἐάλω ποιῶν ἔργα κακοσομάχων.

VII.

Φεύγων τὴν ὑπόνοιαν Ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
Αὔριον εὐθύ, λέγων, ἔξω τέκνον. εἴτα προῆλθεν
αὔριον, ἀντὶ τέκνης τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

VIII.

Ηθελε ΔΡΙΜΥΣ ἄγαν τοπαρόδ' ἱερώνυμος εἶναι·
νῦν δὲ τὸ ΔΡΙ μὲν ἔχει, ΛΟΣ δὲ τὸ μὺς γέγονε.

IX.

Εἰς γραμματικὸν κέραςφόρον.

Ἐξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάας,
ἐνδὸν ἔχων πολλὰς σῆς Ελένης Πάριδας.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

I.

Πανὶ Φιλοσπῆλυγι, καὶ ἔρροφοιτάσι Νύμφαις,
καὶ Σατύροις, ἱερῶϊς τ' ἔνδον Ἀμαθρυάσι,
σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις ταῖς πρὶν συοφόντισι Μάρκος
μηδὲν ἐλὼν, αὐτὰς τὰς κύνας ἐκρέμασε.

II.

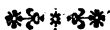
Τῷ Πίσῃς μεδέοντι τὸ κρανίον Αὐλὸς ὁ πύκλης,
ἐν καθ' ἐν ἀθροίσας ὅσέον, ἀντίβεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεῦ δέσποβα, σοὶ τάχα θήσῃ
καὶ τὰς ἀστραγάλης, τὰς ἐτι λεητομένους.

III.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ᾧ δ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος·
τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑπερδῆσας ἐκολύμβω.
ἔσω καὶ κήλης ἐν τισιν εὐτυχίῃ.

IV.

Γραμματικὸς Ζήνωνος ἔχει πῶγωνα Μένανδρος·
τὸν δ' ἡὸν τέτῳ Φῆς σὺ συνεσακέναι.
τὰς νύκτας δ' αὐτῷ μελετῶν ἔπαύεται ἔτος
πλώσεις, συνδέσμους, χήμαϊα, συζυγίας.

XXXVIII.

Εὖ πράττων, Φίλος εἶ θνητοῖς, Φίλος εἶ μακάρεσσι,
καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένε.
ἦν πλάνης, ἔδεις ἔτι σοι Φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
ἔχθρα, Τύχης ῥιπαῖς συµμεταβαλλόμενα.

XXXIX.

Η βραδύπνευς βελή, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
αἰὲν ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

XXXII.

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετραήμενος, εἰς ὃν ἀπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

XXXIII.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἀτοπὸν τι ποιήσας.
ὃ λήσεις δὲ θεός, ὃδὲ λογιζόμενος.

XXXIV.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὔρεν
ἀνθρώπου καθαρὰν ψευδομένην Φιλίην·
ὃ γὰρ ἔθ' ὥς ἐχθρὸν προφουλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὥς Φίλον, ἐν τῷ πλείονα βλαπτόμεθα.

XXXV.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσση σφραγίς ἐπικειόθω.
κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κλέανων Φυλακῇ.

XXXVI.

Πλῆτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλῆτος μόνος ἐστὶν ἀληθής·
τάλλα δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν ἀγαθῶν.

XXXVII.

Τὸνδε πολυκλέανον καὶ πλῆσιόν ἐστι δίκαιον
κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλω
σωρεύειν αἰεὶ πλῆτον ἐπειγόμενος,
ἕτος ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
μοχθήσει, ἐτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

XXVIII.

Ὡς τεβηζόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
 ὡς δὲ βιωσόμενος Φεῖδεο σῶν κλεάνων.
 ἔσι δ' ἀνὴρ σοδὸς ἔτος, ὃς ἀμφω ταῦτα νοήσας
 Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐΦηρμόσατο.

XXIX.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττῃσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστι·
 τοῖς δὲ κακῶς, μία νύξ' ἀπλείος ἐστι χρόνος.

XXX.

Τὸν πατρικὸν πλῆστον νέος ἂν Θήρων ὁ Μενίπῳ καὶ
 αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάναις.
 ἀλλὰ μιν Εὐκλήμων, πατρικὸς φίλος, ὡς ἐνόησεν
 ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
 καὶ μιν δακρυχέων ἀνελαμβάνει, καὶ πόσιν αὐτὸν
 θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπὶ μείλια δῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλῆτος,
 αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
 γαστροὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν ἔκατὰ κόσμον,
 τῇ δ' ὑπὸ τὴν μιανὴν γαστέρα μαυροσύνη.
 ἔτως μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμ δεκάλυψεν
 ἐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόδιον.
 Εὐκλήμων δ' ἐδάκρυσε τὸ δεύτερον, ἔκ' ἐτι κῆνον,
 ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
 ἔγνω δ' ὡς ἔκ' ἐστι κακῶς κεχορημένον ἄνδρα
 τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

XXXI.

Οὐχ ὁ Ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
 ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ Ἔρως πρόφασις.

ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, Σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Αἰοδι προΐάτω,
καὶ πρὸς τῷτ' ἔδ' ἐν γραμματικῷ δέομαι.

XXV.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέβαινε
Λολλιανῶ ψυχὴ δῶμα τὸ φερεσφόνης;
θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σε διδάσκειν
ἤθελε· Φεῦ, κείνῃ καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

XXVI.

Παῖδά με πενιέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
ιηλείης Αἰόδης ἤρωασε, Καλλίμαχον.
ἀλλὰ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότσιο μετέχον
παύρῃ, καὶ παύρων τῶν βιότσιο κακῶν.

XXVII.

Εἰς πεδῶγρον.

Μισόωλωχε θεᾶ, μῆνη πλῆττε δαμάτειρα,
ἢ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισημένη,
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιῖζομένη ποτὶ χαίρεις,
ὅπως Φορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλειται·
τέρπει καὶ τ' ἐφ' ἄνός σε, καὶ Αὔσονίῃ πόμα βάκχῃ,
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίνεται ἔδέωτε.
τῆνεκα νῦν Φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκεον ἔδον,
τέρπει δὲ εὐπλῆττε πρὸς πάδας ἐρχομένη.

ὥς τε μάτην Τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταῦτὸ ποιεῖν δύναται.

XX.

Ὅ γρυπὸς Νίκων ὁσφράνεται οἶνς ἄριστα,
καὶ δύναται δὲ εἰπεῖν οἷος ἂν ἦ ταχέως.
ἐν τρισὶν ἡμέραις γὰρ θερμαῖς μόλις αἰσθάνεται αὐτὸς,
ὥς ἂν ἔχων πηχῶν ῥίνα διακοσίων.
ὦ μεγάλα μυκήϊρος· ὅταν ποταμὸν διαβαίνει,
θηρεύει τετὰρ πολλακίς ἰχθύδια.

XXI.

⊖ αὐμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βίτος ἐστὶ σοφιστής,
ἔτε λόγον κοινόν, ἔτε λογισμὸν ἔχων.

XXII.

⊖ αἶψον ἔην λευκὰς κόρακας, πηλινὰς τε χελώνας
εὐρεῖν, ἢ δοκιμὸν ῥήτορα Κατωπαδόκην.

XXIII.

Εἰ τὸ τρέφειν πάγωνα δοκεῖς σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπάγων εὐσοχὸς ἐστὶ Πλάτων.

XXIV.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἐὼν Φίλον ἦν ἔπεμψεν,
ὥς τε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
ὥς δὲ τὸ ΜΗΝΙΝ Αἰδε καὶ ΑΛΓΕΑ ΜΥΡΙ' ΕΘΗΚΕΝ
ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖσδ' ἀκόλυσθαι ἔπος,
ΠΟΛΛΑΣ Δ' ἸΦΘΙΜΟΥΣ ΨΥΧΑΣ Αἶδι προΐαψεν,
ἐκέτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.

XIV.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε, νόμος χάριν, ὦδε Πρίητων
 Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων Φύλακα·
 καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὅς δ' ἂν ἐπέλθῃ
 ἔδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν Φύλακα.

XV.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρῆϊ, καὶ Ἰνώῳ Μελικέρτῃ,
 καὶ Βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ Σαμόθραξι Θεοῖς,
 σωθεῖς ἐκ πελάγους Λακίλλιος ὦδε κεκαρμαι
 τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ ἔδὲν ἔχω.

XVI.

Εν παῶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
 τῖνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

XVII.

Εσθεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
 δακνόμενος, λέξας· Οὐκέτι με βλέπετε.

XVIII.

Ην ἐσίδης κεφαλὴν μαδαράν, καὶ σέρνα, καὶ ὤμους,
 μηδὲν ἐρωτήτης, μῶρον ὁρᾷς Φαλακρόν.

XIX

Οὐδέ ποτ' εἰς πορθέμειον ὁ κηλήτης Διόφαντος
 ἐμβάινει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπῆλθαι.
 τῆς κήλης δ' ἐπάνωτι τὰ Φορτία πάντα τεβεικῶς
 καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.

IX.

Τῷ πωγωνόρροφ Κυνικῷ, τῷ βακίρωπροσαίτε
 εἶδομεν ἐν δείπῳ τὴν μεγάλην σοφίαν.
 Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπείχετο καὶ ραφανίδων,
 μὴ δεῖν δαλεῦειν γαστρὶ λέγων ἀρετὴν.
 • εὔτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἶδεν χιονώδεα βόλβαν
 σριφνήν, τὸν πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον.
 ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
 καὶ δὲν ἔφη βόλβαν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

X.

Εἰ ταχύς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλύς ὑπάρχεις,
 τοῖς σὺ τρῶγε ποσὶ, καὶ τρέχε τῷ σώματι.

XI.

Εἰς τί μάτην νύπεις δέμας Ἰνδικόν; ἴχαιο τέχνης.
 ἢ δύνασαι δινοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

XII.

Ιλαθι Γραμματικὴ Φυσίῳ, ἴλαθι λιμῷ
 Φάρμακον εὐρομένη ΜΗΝΙΝ Αἰιδε Θεᾶ.
 νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
 καὶ βωμὸν θυέων μὴ ποτε δευόμενον.
 καὶ γὰρ σὺ μετὰ μὲν ὁδοῖ, μετὰ δὲ θάλασσαν
 καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια Γραμματικὴ.

XIII.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὁζόσομος ἐξορκιστὴς
 ἐξέβαλ', ἔχ' ὄρκων ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

IV.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἔδυνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθόμενος.

V.

Εἰς τὴν ἐαυτῷ βίβλον.

Λεκιανὸς τάδ᾽ ἔγραψα, παλαιά τε μωρὰ τε εἰδὼς,
μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκῶντα σοφά.
ἔδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὼν ἐστὶ νόημα.
ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τῷθ' ἑτέροισι γέλως.

VI.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας ἔωθε βάψεις,
ἔδὲ παρειῶν ἐκλανύσεις ρυτίδας.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ καλᾶπλάτῃ,
ὥς τε προσωπεῖον, καὶ χεῖρ προσώπων ἔχειν.
ἔδὲν γὰρ πλέον ἐσί. τί μάνεαι; ἔωπε Φῶκος
καὶ ψίμυθος τεύζει τὴν Ἐκάβην Ἑλένην.

VII.

Μηδεῖς μοι ταύτην, Ερασίστρατε, τὴν σπατάλην σε
ποιήσῃς θεῶν, ἥ σὺ κατασπατάλαις,
ἔδων ἐκτραπέλως σομάχων κακὰ, χεῖρονα λιμῷ,
οἷα Φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.
πεινάσαιμι γὰρ αὖθις ἔτι πλέον ἢ πρὶν, ἐκείνης
εἰ χορταδεῖην τῆς παρά σοι σπατάλης.

VIII.

Αἰ τρίχες, ἦν σιγαῖς, εἰςὶ Φρένες· ἦν δὲ λαλήσης,
ὥς αἰ τῆς ἡθῆς, ἔ Φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

ΑΔΜΗΤΟΥ.

Γαῖα λάβ' Αδμήτην ἔλυτρον· βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

I.

Αἰ τρισσαί τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἐταῖραι,
 Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.
 ὦν ἀπὸ μὲν πυγῆς Εὐφρὼ τάδε· ταῦτα δὲ Κλειώ,
 ὡς Θέμις· ἡ τριτάτη Λαῖς ἀπ' ἑραλίων.
 ἀνθ' ὧν τῇ μὲν πέμπτῃ τὰ παιδικὰ, δεσπότι, κέρδη·
 τῇ δὲ τὰ θηλείης· τῇ δὲ τὰ μηδετέρης.

II.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Αφροδίτης ἄγαλμα.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλέος ἄγαλμα,
 Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον ἔδεν ἔχων.

III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν ἔδεις ἰδεν· εἰ δέ τις εἶδεν,
 ἕτος ὁ τὴν γυμνὴν ζησάμενος Παφίην.

IV.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἔ δύνασαι δὲ
· φωνὴν συλῆσαι,· χρώματι πειθόμενος.

V.

Εἰς τὴν ἐκυτῆ βίβλον.

Λεκιανὸς τάδ᾽ ἔγραψα, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,
μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκῆντα σοφά.
ἔδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν ἐστὶ νόημα·
ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τῷ ἑτέροισι γέλως.

VI.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας ἔποτε βάψεις,
ἔδὲ παρειῶν ἐκλανύσεις ῥυτίδας.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ καλᾶπλατῇ,
ὥς περτωπῆον, κἔχῃ πρόσωπον ἔχειν.
ἔδὲν γὰρ πλέον ἐστὶ. τί μάνεαι; ἔωστε Φῦκος
καὶ ψίμυθος τεύζει τὴν Ἐκάβην Ἑλένην.

VII.

Μηδεῖς μοι ταύτην, Ερασίστρατε, τὴν σπατάλην σε
ποιήσῃς θεῶν, ἥ σὺ κατασπαλαλαῖς,
ἔδων ἐκτραπέλως σομάχων κακὰ, χείρονα λιμῷ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.
πεινάσαιμι γὰρ αὖθις ἔτι πλέον ἢ πρὶν, ἐκείνης
εἰ χόρτασθῇν τῆς παρά σοι σπατάλης.

VIII.

Αἰ τρίχες, ἦν σιγαῖς, εἰσὶ φρένες· ἦν δὲ λαλήσης,
ὥς αἰ τῆς ἡθῆς, ἔ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

ΑΔΜΗΤΟΥ.

Γαῖα λάβ' Αδμήτην ἔλυσρον· βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

I.

Αἰ τρισσαί τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἐταῖραι,
 Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη αὖτ' ἐργασίης.
 ὧν ἀπὸ μὲν πυγῆς Εὐφρώ τὰδε· ταῦτα δὲ Κλειώ,
 ὡς θέρμις· ἢ τρίτατ' Λαῖς αὖτ' ἐρανίων.
 ἀνθ' ὧν τῇ μὲν πέμπτῃ τὰ παιδικὰ, δεσπότη, κέρδῃ·
 τῇ δὲ τὰ θηλείης· τῇ δὲ τὰ μηδετέρης.

II.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Αφροδίτης ἄγαλμα.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλέος ἄγαλμα,
 Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον ἔδεν ἔχων.

III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν ἔδεις ἶδεν· εἰ δέ τις εἶδεν,
 ἕτος ὁ τὴν γυμνὴν σησάμενος Παφίην.

ΕΤΡΟΥΣΚΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ

Ημία καὶ βότοιο καὶ Αἶδος ἤγαγεν εἶσω
ναῦς ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχῆσσε τέλη.
ἔτρεφεν ἰχθυολεῦνῃα, κατέφλεγε τεθνηῶτα,
σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς Αἶδην.
ὄλβιος ὁ γριπτεὺς ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέωλει
νῆϊ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς Αἶδην.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ.

Οκταδράχμης καὶ πενταδράχμης χοέας τις ἔμιξε,
τοῖς προπόλοισι πιεῖν χρῆς' ἀπολαζάμενος.
καὶ τιμὴν ἀπέδωκεν ὑπὲρ πάντων τετραγώνων
τὰς ἐπιταχθείσας δεξάμενον μονάδας,
καὶ ποιῶντα πάλιν ἕτερόν σε φέρειν τετραγώνων
κῆσάμενον πλευρὰν σύνθεμα τῶν χοέων.
ὥστε διάσειλον τῆς οκταδράχμης, πόσοι ἦσαν,
καὶ πάλι τῆς ἐτέρας, παῖ, λέγε πενταδράχμης.

V 2

ΕΠΙΓΟΝΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

I.

Η πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰάνθαις νεάσασα,
καὶ πεπάνων βοτρυῶν ῥᾶγα κομισσαμένη,
νῦν ἔτω γραιῖμαι· ἴδ' ὁ χρόνος οἷα δαμάζει·
καὶ σαφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ρυτίδων.

II.

Η τοπάλαι Λαῖς πάντων βέλος, ἔκ' ἔτι Λαῖς,
ἀλλ' ἐτέων Φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέμεσις.
ἔμ' αὖ Κύπριν (τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ πλέον, ἢ ὅσον ὄρκος;)·
γνώριμος ἔσθ' αὐτῇ Λαίῳ Λαῖς ἔτι.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ.

Μὴ σύ γε, μῆδ' εἴ τοι πολὺ Φέρτερος εἶδαι ὅσσε
ἀμφοτέρω κλεινῷ, κῆρε, Μεγιστοκλές,
κῆν σίλβῃ Χαρίτεσσι λελαγμένος, ἀμφοδοκεύοις
τὸν καλόν· ἔγ' γὰρ ὁ παῖς ἥπιος ἔσθ' ἄκακος,
ἀλλὰ μέλων πολλοῖσι, καὶ ἔκ' ἀδίδακτος ἐρώτων.
τὴν Φλόγα ριπίζεν δειδίθι, δαιμόνιε.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

I.

Εἰς ἀπαιδευτον ἐπιδειξάμενον.

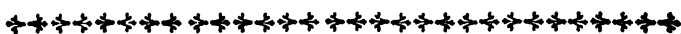
Βήσας, εἰ Φρένας εἶχεν, ἀπὴν[χέ]λο· νῦν δ' ὑπ' ἀνοίας
καὶ ζῇ, καὶ πλατῆι, καὶ μετὰ τὴν πάροδον.

II.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπὸν· μορφὴν δὲ χαράξαι
ράδιον· ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τ' ἐμπωλιν ἀμφοτέρω.
τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάτρυπον ἔξω ἄγχα,
ἐν τοῖς Φαινόμενοις ἡ φύσις ἐργάσατο·
τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
πῶς ἂν τις γράψοι, μὴ δ' ἐπιθεῖν ἐθέλων;

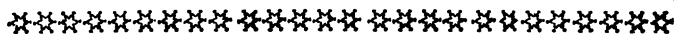

Καίσαρος ἰΦθίμοιο παρόψεται ὄμωνια μήτηρ
 ἐς χορὸν ἐρχομένην προτερᾶν ἡμιθεᾶων,
 ἢ λάχεν Ἡλυσίησι χοροσασίησιν ἀνάσσειν,
 αὐτὴ γ', Ἀλκμήνῃ τε, μάκαιρά τε Καδμειῶνῃ.

Σ Α Β Ι Ν Ο Υ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Ο Υ.

Πανὶ Βίτων χίμαρον, Νύμφαις ῥόδα, Θύρσα Λυαίῳ,
 τρισσὸν ὕψ' εὐπαιτάλοις δῶρον ἔθηκε Φόβαις.
 δαίμονες ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι, αὖξετε δ' αἰεὶ
 Πὰν ἀγέλην, Νύμφαι πίδακα, Βάκχε γάνος.

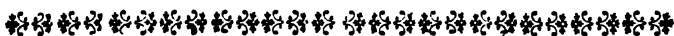
Μ Α Γ Ν Ο Υ Ι Α Τ Ρ Ο Υ.

Εἰς τὴν εἰκόνα Γαληνῷ.

Ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα βροτῆς διὰ σείῳ, Γαληνέ,
 δέχυντο μὲν θνητῆς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτης.
 χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτῃς Ἀχέροντος,
 σῇ παιμονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

νύκλα διὰ δυοφερήν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σσωτῆρ
 παμφανῶν ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος αἴγλης·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι παρενέρραψαντο πεδίλῳ,
 σύμβολον Αὔσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραιόν.
 ὥς μιν ἐκόσμησεν, καὶ Κεκρωπίδην περ ἑόντα,
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον γέρας ἀνδρῶν,
 Ερσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ερμέω, εἰ ἔτεόν δὴ
 Κήρυξ Ἡρώδew πρόγονος ᾠησιγίδαο.
 τῆνεκα τιμήεις καὶ ἐπῶνυμος, ἥ μὲν ἀνάσταν
 εἰς βελὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι·
 Ἑλλάδι δ' ἔτε γένος βασιλευτέρος, ἔτ' ἔτι Φωνήν·
 Ἡρώδew γλῶσσαν δέ τε μιν καλέεσιν Αἰθῆναι.
 ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνειῶνῃ,
 καὶ Γανυμηδείῃ, καὶ Δαρδάνιον γένος ἦεν
 Τρωὸς Εριχθονίδew. ὧ δὴ Φίλον ἱερὰ ῥέζει,
 καὶ θῦσαι· θυέων ἀτὰρ ἔκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
 εἶδεται εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν.
 ἔ μὲν γὰρ θνητῇ, ἀτὰρ ἔδὲ θεάινῃα τέτυκται.
 τῆνεκεν ἔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, ἔτ' ἔτι τύμβον,
 ἔδὲ γέρας θνητοῖς, ἀτὰρ ἔδὲ θεοῖσιν ὅμοια.
 σῆμα μὲν οἱ νηῶ ἵκελον δῆμῳ ἐν Αἰθῆνῃς·
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ραδαμανθῦος ἀμφιπολεύει.
 τῆτο δὲ Φαυσίῃη κεχαρισμένον ἦται ἀγάλμα
 δῆμῳ ἐνὶ Τριόπew· νᾶξ πάρος εὐρέες αἰγροὶ,
 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήντες ἄρραι.
 ἔ μὲν ἀτιμήσειε θεὰ βασίλεια γυναικῶν
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὁπάονα νύμφην.
 ἔδὲ γὰρ Ἰογενείαν εὐθρονῶ Ἰοχέαιρα,
 ἔδ' Ερσην γεργῶπις ἀπητίμησεν Αἰθῆνῃ·
 ἔδὲ μιν ἡρώησι παλαιῇσι μεδέεσθαι

Μ Α Ρ Κ Ε Λ Λ Ο Υ.

Δ εὐρ' ἴτε Θυμβριάδες νηὸν ποτὶ τόνδε γυναιῖκες,
 Πηγίλλης ἑδος ἀμφὶ θυοσκία ἱρὰ φέρεσσαι.
 ἢ δὲ πολυκλεάνων μὲν ἦν ἐξ Αἰνεαδάων,
 Αγχίστῳ κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Αφροδίτης.
 γήματο δ' εἰς Μαραθῶνα. θεαὶ δέ μιν οὐρανικῶναι
 τίςσιν, Δηῶ τε νέη, Δηῶ τε παλαιή,
 τῆσί περ ἱερὸν εἶδος εὐζώνοιο γυναικὸς
 ἀγκείται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνησι νένασαι
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐμβασιλεύει.
 τῷτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόσ' εἴληχεν ἄποινον.
 ὥς οἱ Ζεὺς ὤκλειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
 γῆρας ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνῇ.
 ἔνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονας ἐκ μεγάροιο
 Ἀρπυιαι κλωθῶες ἀνηρεῖψαντο μέλαιναι
 ἡμίτεας πλεόνων· δοιῶ δ' ἔτι παῖδε λιπώεσθην
 νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύσῳ
 οἴην σφιν νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψεν,
 πρὶν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἡλακάτῃσι.
 τῷ δὲ Ζεὺς ἐπὶ ἥρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον,
 καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ Φυὴν καὶ μῆτιν ὅμοιοι.
 Ζεὺς μὲν ἐς Ωκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναιῖκα
 αὐρῇσι Ζεφύροιο κομίζεμεν ἡλυσίησιν.
 αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγῃσι καὶ Ερμῶνα φορῆναι,
 ἦμος ὅτ' Αἰνεΐαν πολέμῳ ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,

δμῶν κυανέῃς Αἶδος ῥήξειε μάκελλαν,
 σῆμα νέον τεύχων, ἥν' πρότερον κεραΐζων.
 ἔθ' ἔμεις ἄμφ' ἑνέκυσσι βαλεῖν ἰρόχθονα βῶλον,
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἦσι, καὶ ἔργονος ἐσσαμένοιο,
 (κεῖνοις δ' ἔκ' ἀθέμισον) ἐπεὶ τιμάρους ἴσωρ.
 καὶ γὰρ Αθηναίη παρὰ οἱ Χθόνιον βασιλῆα
 νηῶν ἐγκατέθηκε, συνέσιον ἔμμεναι ἱρῶν.
 εἰ δέ τ' ἄκλυτα ταῦτα, καὶ ἔκ' ἐπιτωεύσειαι αὐτῶν,
 ἀλλ' ἀποτιμήσει, μὴ οἱ νήτιτα γένηται.
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφρατος Νέμεσις, καὶ ῥόμβος Ἀλάτωρ
 τίσσονται, συγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα.
 ἔδ' ἔγ' ἰφθιμον Τριόπῳ μένος Αἰολίδαο
 ὦναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
 τῷ ἦτοι ποινὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέαδαι
 χώρῃ, μὴ τοι ἔσῃται ἔπει Τριόπῃος Εριννύς.

ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ.

Πότνι' Αθηναίων ἐπιήρανε, Τριτογένεια,
 ἢ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ἐλάεις, Ραμνησιαῖς Οὐπῖ,
 γείτονες ἀγχιθύροι Ρώμης ἑκατοῖα πύλοιο,
 πίονα δὴ καὶ τόνδε, Θεά, τιμήσατε χῶρον,
 δῆμον Δηώσιο Φιλόξεμον Τριόπωο,
 τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοισι λέγῃσθον.
 ὥς ὅτε καὶ Ραμνῆντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Αθήνας
 ἤλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδῶπιο λιπᾶσαι,
 ὥς τήνδε ῥώεσθε πολυσάφυλον κατ' ἀλῶν,
 λήϊά τε σαχύων, καὶ δένδρεα βοτρύοντα,
 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφέων ἐφέπασαι.
 ὕμμι γὰρ Ηρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε,
 τὴν ὅσσην πέρι τείχος εὐτροχὸν ἐσεφάνωται,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 ἔμμεναι. ἢ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνης
 σμερδαλέον σείσασα λόφον κατένευσεν Αθήνη,
 μή τω νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἓνα λαῶν
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ ἔ μοιρέων ἀτρεῖες ἀνάγκαι,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναβείη.
 κλυτὲ περικλίωνες καὶ γείτονες ἀγροῖῳται·
 ἱερὸς ἔστος ὁ χῶρος, ἀκίνητοί τε θέαιναι,
 καὶ πολυτίμητοί, καὶ ὑποσχεῖν ἕας ἐτοῖμαί·
 μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχας, ἢ ἐν ἄλσεα δένδρων,
 ἢ ποίην χιλῶ εὐαιλδέϊ χλωρὰ θέεσαν

XV.

Οὐχ ὅδε δειλαίς Σατύρς τάφος, ἔσθ' ὑπὸ ταύτῃ,
 ὡς λόγος, εὐνηται πυρκαϊῇ Σάτυρος.
 ἀλλ' εἴ περ τινα πόοντον ἀκχετε πικρὸν ἐκείνον,
 τὸν πέλας αἰγονόμῃ κλυζόμενον Μυκάλας,
 κείνῳ δινήεντι καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ κείμῳ
 ὕδατι, μαινομένῳ μεμφόμενος Βορέῃ.

ΑΣΙΝΙΟΥ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ.

Εἰς τὰς ἀναιρεθέντας ὑπὲρ τῶν Ρωμαίων ὑπάτης Σύλλα.

Οἱ πρὸς Ρωμαίους δεινὸν σῆσαντες Ἀθηναῖοι
 κεῖνται, ἀριστεῖς σύμβολα δεικνύμενοι.
 ἔγάρ τις μετὰ νῶτα τυπὼις θάνει, ἀλλ' ἅμα πάντες
 ὦλοντο κρυφίῳ καὶ δολερῷ θανάτῳ.

ἔνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κῆνα
 Φλέγμαβα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
 ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥς' ἀγορεῦσαι
 πηλὸν Οδυσσεΐην, καὶ βάτον Ἰλιάδα.
 τοιγὰρ ὑπὸ ζοφίασιν Εἰρινύσιν ἀμμέσον ἦπται
 Κωκυτῆ, κλειῶ λαιμὸν ἀπαγχόμενος,

XII.

Αττίς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις. ἐκ δέ μ' Ἀθηναίων
 λυγρὸς Ἀρης Ἰταλῶν πρὶν ποτ' ἐλήϊσατο,
 καὶ θέτο Γωμαίων πολιήτιδα, νῦν δὲ Θανέσης
 ὀσέα νησαίη Κύζικος ἡμφίασε.
 χαίροις ἢ θρέψασα, καὶ ἢ μετέπειλα λαχῶσα
 χθῶν με, καὶ ἢ κόλποισι ὕψαλα δεξαμένη.

XIII.

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι, διὲ Σόφοκλεις,
 σκηνίτης μαλακῆς κισσὸς ἄλοιο πόδας,
 αἰεὶ τοι βέπαιτι περικέζοιτο μελίσσαις
 τύμβος, τμητρίῳ λειθόμειο μέλιτι,
 ὥς ἂν τοι ρεῖη μὲν αἰέναιος Αττίδι δέλτω
 κηρὸς, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχης πλοκάμους.

XIV.

Οὐκ ἔτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχόθι ταύτας
 ἀρμόζῃ βλωθρᾷ, θηρίμαχε, πλατάνῃ·
 εἰ δέ σευ ἐκ καλάμων κερααὶ βόες ἀδὺ μέλισμα
 δέξονται, σκυρὰ παρ' ὄνυ κεκλιμέναι.
 ὦλεσε γὰρ περὶ σὲ κεραυνίος· αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν
 οἴψ' ἐβόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

VII.

Ο τράγος ὁ Κλήτωνος ὅλαν διὰ πάννουχον ὄρφναν
 αἶγας ἀκοιμάτης θῆκε Φριμασσόμενος·
 ὁδμὰ γὰρ μιν ἔτυψε λύκx χιμαροσφακίῃρος
 τηλόθι πετραίαν αὐλιν ἀνερχομένx·
 μέσφα κύνες κοίτας ἀνεγέρμονες ἐπ' ἰόισαν
 θῆρα μέγαν. τραγίνας δ' ὕπνος ἔμυσε κόρας.

VIII.

Ανίκ' ἀπὸ πολέμx τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ,
 πάντα τὸν ὀπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα,
 αὐτά τοι Φονίαν, Δαμάτριε, αὐτίκα λόγχαν
 εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων·
 Κάτθανε, μηδ' ἐχέτω Σωάρις ψόγον· x γὰρ ἐκείνα
 ἥμωλακεν, εἰ δειλὸς τὸ μὸν ἔθρεψε γάλα.

IX.

Αὐά τοι ἐλλάμνοντι γεράνδονα, κάμμορε Μίδων,
 Φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,
 νεόθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἔβουξε μελαίνῃ
 σηπεδόνῃ χλωρὴν σάρκα καὶ ἀσραγάλx.
 ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς σιβαρόν γόνυ, καὶ σε κομίζει
 μενόποδα βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνx.

X.

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε, καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.
 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XI.

Εἰς Παρθένιον Φωκαέα τὸν εἰς Ὀμηρον περροινήσαντα.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κῆται, ὅμως ἔτι καὶ καλὰ πίσσαν
 τῶ μιζρογλώσσx χεύατε Παρθένιx,

γυρὸν ἀπεκράνιξε βοὸς κέρας, ἐκδέ μιν αὐτὰς
ἀχράδος εὐμύκῳ πᾶζε παρα κλισία.

IV.

“Βῆκόλε, πρὸς τῷ Πανός, ὁ Φηγινός, εἰπὲ, κολοσσὸς
ἔτος, ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος, ἐστὶ τίνος;
“τῷ λειονισπάλῃ Τιρυνθίῳ. ἐδὲ τὰ τόξα,
νῆπιε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον ὀρῆς;
“χαίροις Αλκείδῃ δαμαληφάγε, καὶ τάδε Φρέρει
αὐλία, κῆξ ὀλίγων μυριάδῃσι τίθει.

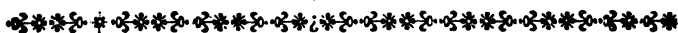
V.

Εὐσοχα θηροβολεῖτε, κυναγέται, οἱ ποτὶ ταύταν
Πανὸς ὀρειώτα νισσόμενοι σκοπιᾶν,
αἶτε λίνοις βαίνετε πεποισθότες, αἶτε σιδάρω,
αἶτε καὶ ἰξευτᾷ λαθροβόλῳ δόνανι·
καί μιν τις ὑμείων ἐπίβωσάτω· οἶδα ποτὶ ἄγρην
κοσμεῖν καὶ λόγχαν, καὶ λῖνα, καὶ καλάμους.

VI.

Εἰς ἄγαλμα Πριάπῃ.

Ὡς βαρὺ τῆτο, Πρίηπῃ, καὶ εὖ τεβυλωμένον ὅπῃ
πᾶν ἀπὸ βεβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας·
αἷς γάμον ἐκ ἀνέτοιμον· ἔχει δέ σε δίψα γυναικῶν,
ὦ γὰρ, καὶ σπαργᾶς θυμὸν ἀπάνηλα πόροις,
ἀλλὰ καταπρήνῃ τὸν ἐξωδηκότα Φαλλὸν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῇ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι·
ἔ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀλλὰ παρ’ Ἑλλης
ῥήνα, τὴν ἱερὴν Λάμψακον ἀμφιπολεῖς.

ΕΡΥΚΙΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ.

I.

Γλαύκων καὶ Κορύδων, οἱ ἐν ἔρεσι βεκκολέοντες,
 Αρκάδες ἀμφοτέροι, τὴν κεραὸν δάμαλιν
 Πανὶ Φιλωρεΐτᾳ Κυλληνίῳ αὖ ἐρύσαντες
 ἔρρεξαν, καὶ οἱ δώδεκάδωρα κέρα
 ἄλλῳ μακροτένοντι ποτὶ πλατάνισον ἔπασαν
 εὐρεΐαν, νομίῳ καλὸν ἄγαλμα θεῶ.

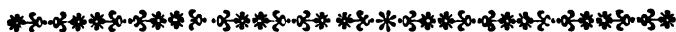
II.

Γάλλος ὁ χαιτάεις, ὁ νεήτομος, ὁ πρὸ Τυμῶλε
 Λυδῖος ὀρχηστὰς μάκρ' ὀλολυζόμενος,
 τᾷ παρὰ Σαφγαρίῳ τάδε ματέρι, τύμπανα ταῦτα
 θήκατο, καὶ μάστιγιν τὴν πολυασφράγαλον,
 ταῦτά τ' ὀρειχάλκῃ λάλα κύμβαλα, καὶ μυρόεντα
 βόσρυχον, ἐκ λύσσας ἀρτ' ἀναπαυόμενος.

III.

Τῆτο Σάων τὸ δίπαχυ κόλον κέρας οὐμβρακιώτας
 βεκμολγὸς ταύρε κλάσσειν ἀτιμαγέλης,
 ὅπως ὅτε μιν κνημῆς τε κατὰ, λαοίης τε χαράδρας
 ἐξ ὀρέων ποταμῶν φράσσαι ἔπ' αἰῶνι,
 ψυχόμειον χηλὰς τε καὶ ἰξύας· αὐτὰρ ὁ βῆτεω
 ἀντίος ἐκ πλαγίων ἔειβ'· ὁ δὲ ῥοπαλῶ

T 4

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Ανδρὶ μὲν Ἰωπαίμων ὄνομ' ἦν· Ἰωπῶ δέ, Πόδαργος·
καὶ κυνὶ, Θήραγρος· καὶ Φεράπονη, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἴμονος υἱός·
ᾧλετο δ' ἐν προμάχοις, ὅξυν Ἀρη συνάγων.

ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

I.

Παρθενικὰ κέρα εἰς κέρματα πλείονα ποιεῖ,
ἐκ ἀπὸ τῆς τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Φύσιος,

II.

Φαρμακίῃσι Ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἶρει·
τάλλα δὲ πάντ' αἶρει καὶ δίχα Φαρμακιῶν.

III.

Ος ἔσω πυρὸς καταλαμβάνει ἐκ ἀγοράζων,
κεῖνος Ἀμαλθείας ἢ γυνὴ ἐστὶ κέρας.

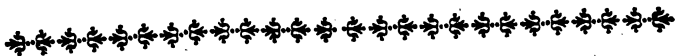
εἰς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον,
 ὡς σίδηρον εὐδενῇ·
 αἶ δ' ὕελος, οἷα κηρὸς,
 ἐξεχεῖτο, παμφάγοισι
 φλοξὶν ἐκπυρρέμενθ'.
 θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
 ὄλκον ἐκ πυρὸς ρέοντα,
 καὶ τὸν ἐργάτην τρέμοντα,
 μὴ πεσὼν διαρραγῇ.
 εἰς δὲ ἀνωγύχων ἀκμάς
 χειλέων ἔθηκε βῶλον.

III.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΦΙΓΓΑ.

Ἐρωσσα, πετωμένα, βεβῶσα κέρα,
 νόβον ἵχνος ἀραμένα δρομαία λέαινα,
 πηρόεσσα μὲν ἦν τὰ πρόσω γυνά,
 τὰ δὲ μέσσα, βρέμματα λέαινα θήρ,
 τὰ δ' ὅπωπεν, ἐλισσόμενος δράκων.
 ἔτ' ὄλκός ἀπέτρεχεν, ἔ γυνά,
 ἔτ' ὄρνις ὅλον δέμας, ἔτε θήρ·
 κόρη γὰρ ἐφαίνετ' ἄνευ ποδῶν,
 κεφαλὰν δ' ἐκ ἔχε βρέμματα θήρ.
 φύσιν εἶχεν ἀτακτῶς κεκραμέναν,
 αἰτέλεσα τέλεια μεμιγμέναν.

ΜΕΣΟΜΗΔΟΥΣ.

I.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΝΕΜΕΣΙΝ.

Νέμεσι πλερόεσσα, βίξ ῥοπαῖ,
 κυανῶπι θεὰ, θυγάτερ Δίκας,
 αἰ κῆφα φανάγματα θνατῶν
 ἐπέχεις ἀδάμαντι χαλινῶ,
 ἔχθυσά θ' ὕβριν ὀλοὰν βροτῶν,
 μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις·
 ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον, ἀσιβῆ,
 χαροπαῖ μερόπων σρέφεται τύχα·
 λήθυσσα δὲ παρ πόδα βαίνεις,
 γαυρόμενον αὐχένα κλίνεις·
 ὑπὸ πῆχυν αἰεὶ βίον μετρεῖς,
 νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ αἰεὶ κάτω ὀφρὺν,
 ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατῆσα.
 ἵλασι μάκαιρά, δικασπόλε,
 Νέμεσι πλερόεσσα, βίξ ῥοπαῖ.
 Νέμεσιν θεὸν ἄδομεν ἀφθίταν,
 νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκαν,
 Δίκαν τανυσίπτερον, ὁμβρίμαν,
 αἰ τὰν μεγαλανορίαν βροτῶν
 Νεμέσεως ἀφαιρεῖ καὶ Ταρτάρου.

II.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε
 κόψας ἐργάτας ἀνὴρ·

ΙΧ.

Ὅνομα κηρύσσω Τιμοκλέος, εἰς ἄλλα πικρὴν
 πάντῃ σκεπτομένη πᾶ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
 αἰ αἰ, τὸν δὲ ἤδη Φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ περισσὴ
 πέτρος ἐγὼ τὸ μάτην γράμμα τορευθὲν ἔχω.

Χ.

Βάκτρον, καὶ πῆρη, καὶ διπλόον εἶμα σοφοῖο
 Διογένους, βιότῃς Φόρτος ὁ καὶ Φότατος.
 πάντα Φέρω πορθμῆϊ· λέλοιπα γὰρ ἔδεν ὑπὲρ γῆς.
 ἀλλὰ κύον σάινεις Κέρερε τὸν κύνα μέ.

ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Εἰς ὅσια ἀνθρώπεια κείμενα ἀτημέλητα.

Τῷ ὅς ἐϋν Φωτὸς πολυεργέος. ἡ γὰρ τις ἦδα
 ἔμπορος, ἡ τυφλᾷ κύματος ἰχθυόλος.
 ἄγγελον θνητοῖσιν ὅτι σπτεύδοντες ἐς ἄλλας
 ἐλπιδας, εἰς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα.

V.

Αὐτοβελῆς ἥδιος αἰὲ πότος· ὅς δ' ἐπ' ἀνάγκη,
 ὕβρις οἶνω τ' ἐστὶ, καὶ οἰνοπότη.
 τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα· τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
 πολλάκι πρὸς Λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
 πελυμεβεῖς χαίροιτε. τὸ δ' ὁπωπῶσον ἡδὺ ποθῆναι,
 μέτρον ἐμοὶ πάσης ἀρκίον εὐφροσύνης.

VI.

Ἐσθ' ἐν Φόρμιγγι, καὶ ἡρεΐφθην δὲ σὺν αὐλῷ
 Θῆῃ. Φεῦ Μῆσης ἔμπαλιν ἀρμονίης.
 κωφὰ δ' ἐμοὶ κῆται λυροβελγέα λειψάνα πύργων,
 πέτροι μασοδόμοις τείχεσιν αὐτόμολοι,
 σῆς χειρὸς, Ἀμφίον, ἄπονος χάρις· ἐπ' ἁπυλον γὰρ
 πάτρην ἐπ' ἁμίτῃ τείχισας ἐν κιθάρῃ.

VII.

Ἀρμονίης ἱερὸν Φήσεις γάμον· ἀλλ' ἀθέμις
 Οἰδίποδος. λέξεις Ἀντιγόνην ὀσίην·
 ἀλλὰ κασίγνητοι μιαιφώτατοι. ἄμβροτος Ἰνώ·
 ἀλλ' Ἀθάμας τλήμων. τειχομελὴς κιθάρη·
 ἀλλ' αὐλὸς δύσμησος. ἴδ' ὡς ἐκεοάσσατο Θῆῃ
 δαίμων, ἐδ' ἄλ' κακοῖς δ' εἰς ἐν ἐμίξεν ἴσα.

VIII.

Παῖδων ὃν μὲν ἔκαιεν Ἀρίσιον, ὃν δ' ἐσάκχε
 ναυηγόν· δισσὸν δ' ἄλγος ἔτηξε μίαν.
 αἰ αἰ, μητέρα Μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνα
 καὶ πυρὶ καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

Ο Ν Ε Σ Τ Ο Υ.

I.

Ούτε με παρθενικῆς τέρωει γάμος, ἔτε γεραῖῃς.
τὴν μὲν ἐποικιλείρω, τὴν δὲ καλαιδέομαι.
εἴη μὴτ' ὄμφαξ, μὴτ' ἄσαφίς· ἡ δὲ πέπειρος
ἐς Κύπριδος θαλάμῃς ὥρια καλλοσύνη.

II.

Μέσης νεθεσίην Φιλοπαίγμονος εὔρετο Βάκχος,
ὦ Σικυῶν, ἐν σοι κῶμον ἄγων Χαρίτων·
δὴ γὰρ ἔλειπον ἔχει γλυκερώτατον, ἐν τε γέλωτι
κέντρον· χαῖ μεθύων ἄσπον ἐσωφρόνισε.

III.

Αμδαίνων Ελικῶνα μέγαν κάμες· ἀλλ' ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκλαρέων λιθάδων.
ἔτω καὶ σοφίης πόνος ὀρθίος· ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλης, ἀρύση Πιερίδων χάριτας.

IV. .

Ασωπὶς κρήνη καὶ Πηγασίς, ὕδατ' ἀδελφά,
ἴσῃ καὶ ποταμῷ δῶρα ποδορράγέα.
χαῖ μὲν ἔκοψ' Ελικῶνος· ὁ δὲ φλέβας Ακροκορίνθῃ
ἔσπληξ· ὦ πλέρης εἰς ἴσον εὐσοχίῃ.

ἄδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλεῖ μοίρῃ
 ἣν ἔπορεν γαστήρ, μαστὸς ἀφείλε χάριν.

ΕΥΘΟΥ.

I.

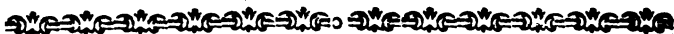
Εἰς ἱπποκένταυρον.

Ἰππῶς ἦν ἀκάρηνος, ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο,
 ὃν γε φύσις παίξασα θεῶν ἐνεκέντρισεν ἱππῶ.

II.

Εἰς τὴν Ηχώ.

Ηχώ μιμολόγον, Φωνῆς τρύγα, ῥήμαί τε εἰρήν.

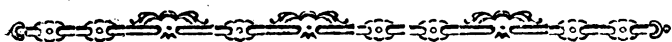

ΠΙΝΥΤΟΥ.

Ὅσ' αὖ μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος ἄνομα Σαπφῶς·
 αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες ἀθάνατοι.

ΘΝΕΣΤΟΥ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΑΙΝΟΥ.

I.

Εἰ καὶ σευ πολύφωνος αἰεὶ πῖμπλησιν ἀκχάς
ἢ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ Σχερῆης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
κλυῖθι, καὶ ἀΨευθεῖ νεῦστον ὑποχρεσίῃ,
ἤδη μοι ξενίης εἶναι πέρας, ἐν δ' ἔμε πάτερ
ζῶειν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

II.

Πολλάκις εὐξαμένω μοι αἰεὶ θυμῆρες ἔδωκας
τέκμαρ ἀκυμάντε, Ζεῦ πάτερ, εὐπλοίης·
δοίης μοι καὶ τῶτον ἔτι πλόον, ἥδ' ἐσάωσοις
ἤδη, καὶ καμάτων ὄρμισον εἰς λιμένας.

III.

Ελπὶς αἰεὶ βιότῃ κλέπτει νόον· ἡ πυμμένη δὲ
ἡὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀχολίας.

IV.

Δορκάδος ἀρτιόχοιο τιθνητήριον ἔθαρ
ἔμπλεον οἰδῶσης λυγρὸς ἔτυψεν ἔχισ.
νεβρὸς δ' ἰομιγῇ θηλὴν σπάσε, καὶ τὸ δυσαλγὲς
τραύματος ἐξ ὀλοῶ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.

III.

Οὐρεος ἐξ ὑπάτοιῳ λαγῶς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
 ἐκπρωφυγὲν μεμαῶς τηρχὺν ὀδόντα κυνός.
 ἀλλ' ἔσθ' ὥς ἤλυξε κακὸν μόνον· αὐτίκα γάρ μιν
 εἰνάλιος μάρψας πνεύματος ὠρῶάνισεν.
 ἐκ πυρός, ὡς αἶνος, πέσες εἰς Φλόγα· ἥ ρά σε δαίμων
 κῆν ἀλὶ, κῆν χέρσῳ θρέψε κύνεσσι βοράν.

IV.

Γραμματικῶ τινὸς ἡμιζήρε πρὸς Ἀδριανόν.

Ἡμισύ μεν τέβνηκε, τὸ δ' ἡμισυ λιμὸς ἐλέγχει·
 σῶσόν με, βασιλεῦ, μιστικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις Ἀδριανῶ.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ Πλετέα, καὶ φαέθοντα·
 τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τῷ δ' ἀπολειπόμενος.

V.

Ἀρχιλόχῃ τόδε σῆμα, τὸν ἐς λυσσῶνιαις ἰάμβῃς
 ἤγαγε Μαιονίδῃ Μῆσα χαριζομένη.

VI.

Εἰς τάφον Πομπηίᾳ ἐν Αἰγύπτῳ.

Τῷ ναοῖς βροῖοντι πόση σπάνις ἔωλετο τύμβῃ.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Υ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

• I.

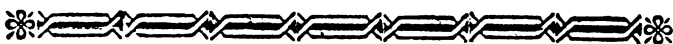
Εν τοῖς ἀναθήματι Τραιανῷ Καίσαρι.

Ζηνὶ τόσῃ Αἰνεάδῃς Κασίῳ Τραιανὸς ἄγαλμα,
κοῖρανος ἀνθρώπων κοῖράνῳ ἀθανάτων,
ἄνθετ' ἄλεια δὺὼ πολυδαίδαλα, καὶ βοὸς ἔρξ
ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας,
ἔξαιτα προτέρης ἀπὸ ληίδος, ἥμῃ ἀτειρὴς
πέρσεν ὑπερθύμῃς ὧ ὑπὸ δαρι Γέτας.
ἀλλὰ σύ οἱ καὶ τήνδε, Κελαινεφές, ἐγὺ ἀλίξον
κοῖναι εὐκλειῶς δῆριν Αἰαιμενίην,
ὄφρα τοι εἰσορόωντι διάνδιχα θυμὸν ἰάνῃ
δοιὰ, τὰ μὲν Γετέων σκυῖλα, τὰ δ' Ἀρσακιδέων.

II.

Εκλῆρο, Αῤῥήιον αἶμα, κατὰ χθονὸς εἴ περ ἀπχέεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ παλρίδος.
Ιλιον οἰκεῖται κλεῖνὴ πόλις, ἀνδρῶν ἔχσασα
σὺ μὲν ἀφαιροτέρης, ἀλλ' ἐτ' ἀρρηφίλῃς.
Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρίσασο, ἢ λέγ' Αἰχιδεῖ
Θεσσαλίην κείσθαι πᾶσαν ὑπὸ Αἰνεάδαις.

ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ.

I.

Ενόδῳ καὶ πλοκάμῳς τέτῳς θέτο Γάλλος ὀρεῖν
 μητρὶ θεῶν, τοῖς εἵνεκα συντυχίης.
 μένω οἱ εἵχοντι λέων ἄντασε καθ' ὕλαν
 ἀργαλέος, ζωᾷς δ' ἄθλος ἐπεκρέμασθαι.
 ἀλλὰ θεῇ Γάλλῳ μὲν ἐπὶ φρένας ἤκεν ἀράξαι
 τύμπανον· ὠμῆσ' ἄν δ' ἔτραψε φύζα λέων,
 φθόγον ὑποδδείσαντα πελώριον. εἵνεκα τῶδε
 πλοχμοὶ συρικτᾶν κεῖναι ἐπ' ἀκρεμόνων.

II.

Εἰς ἄγαλμα Πριάπῃ.

Αγροφύλαξ ἔσηκα πολυκλεάνοις ἐν ἀρχαῖς,
 φρίκωνος καλύβην καὶ φυτὰ ῥυόμενος,
 τέτο λέγων πρὸς ἕκασον· Εἰπὴν γελάσης, ἐσιδὼν με,
 τῶ σκεύεας, χῶρεϊ τὴν κατὰ σαυτὸν ὁδόν.
 ἦν δὲ παρεκβαίης ἐς ἃ μὴ θέμις, ἔτι σ' ὀνήσει
 ἡ λάχνη· τρυπαῖν πάντας ἐπιστάμεθα.

III.

Αὖθ' προχαί σε, Μενέστρατε, καὶ σέ, Μένανδρε,
 λιλίαιψ Κατωαβίη, καὶ σέ πόρος Σικελὸς
 ὤλεσεν ἐν πόντῳ, Διονύσιε· Φεῦ πόσον ἄλγος
 Ἑλλάδι· τῶς πάντων κρέσσονας ἀθλοφόρων.

I.

II.

ΚΥΛΛΗΝΙΟΥ.

I.

Η πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὁπώρας
 ἀχράς, θηροβότα πρέμνον ἐρημοσύνης,
 ὀβνείσις ὄξοισι μετέμϕυϑ, ἡμεῖα θαλῶ,
 ἔκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ Θέμεσσα βάρος.
 πολλή σοι, Φυτοεργέ, πόνος χάρις· εἵνεκα σεῖο
 ἀχράς ἐν εὐκάμποις δένδρεσιν ἐσγράφομαι.

II.

Οὕτω ναῦς, καὶ ὅλῳ λαῷ τί σ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνω,
 ἔτλην; Φεῦ, πάσαις ὀλκάσι μοῖρα κλύδων.

βένθος ὁμῶ καὶ ἄσπρα δι' ὕδατος· ἥ γὰρ ἐγείρω
ὁμπωσιακῶν χαρίτων ἡδύτερον τρίβολον.
ἔσι καὶ Ἡμαθίης γόνιμος βυθός· ἄμμι δὲ, Νεῖλε,
κρείσσων ἔσθ' ὁ Φέρον τὸν σάχυν, ἔχ' ὁ τρέφων.

VIII.

Η παλίστρος ἐγὼ, τρηχὺ ξύλον· ἀλλ' ἔμ' ἐν ἔρκει
τίς γ' ἄφορον λέξει, τὴν φορίμων φύλακα;

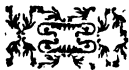
IX.

Σμίνθος, ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, εἰδὲ μνάγρης
δειλός, ὁ καὶ θανάτῳ κέρδεα ληζόμενος,
νευρολάλον φοῖβος χορδὴν θρίσεν· ἥ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἐλκομένη θηρὸς λαιμὸν ἀπεβοόχισε.
τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ κατ' ἐχθρῶν
ἤδη καὶ κιθάρην εὐστοχον ὅπλον ἔχει.

X.

Εἰς Θεμιστοκλέα.

Αντὶ τάφῳ λιτοῖο θεὸς Ἑλλάδα, θεὸς δ' ἐπὶ ταύται
δῆρατα, βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυθωρίας,
καὶ τύμβῳ κρητῖδα περιγράφει Περσικὸν Ἀρη
καὶ Ξέρξην ~ τέτοις θάπτει Θεμιστοκλέα.
σάλα δ' αἱ Σαλαμίς ἐπικαίσειναι, ἔργα λέγεται
τάμα· τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐντίβη;

ἴαχε Ζεῦ πρῆστῆρα, μέθες χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνευ-
 ὁ σκοπῶς· αἰψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

IV.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλῆος.

Ηρακλῆς, πᾶ σοι πτόροθς μέγας, ἥ τε Νέμειος
 χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰσοδόκη;
 πᾶ σοβαρόν σοι λῆμα; τί σ' ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ
 λυσιπῶπος, χαλκῷ τ' ἐγκατέμιξ' ὀδύνην;
 ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο· τίς δέ σ' ἔπαρσεν;
 ὁ πτόροθς, ὄντως εἰς βαρὺς ἄθλος, Εἰρωσ.

V.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος Ἀρεΐ κείμαι,
 ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠγορέης,
 ὑβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλῃ Σαλαμῖνος
 ἔργα, Μακεδονίοις ἔχρεσι κεκλιμένα·
 ὅμνυε νῦν νέκυας, Δημόφρονες· αὐτὰρ ἔγωγε
 καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ Φθιμένοισι βαρὺς.

VI.

Εἰς τὴν Μύρων βῆν.

Ηβάσις, ἥ κατέχρσα τὸ βοῖδιον; ἥ πεπέδῃται.
 ἦν δ' ἀφελῆ ταύτης, Φεύζεται εἰς ἀγέλην.
 μυκάται γὰρ ὁ χαλκός· ἴδ' ὡς ἔμπωνεν ὁ τεχνίτας
 θήκατο· καὶ ζεύξης ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

VII.

Εἰς τὸν Στρυμόνα ποταμόν.

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγει δ' ἴσα μέτρα διώκω,
 Στρυμῶν, Ἡμαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος·

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

I.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους Ερωτα .

Αντί μ' ἔρωτος Ερωτα, βροτῶ θεὸν ᾧ πάσσε φρύνῃ
 Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὐρόμενος.
 ἢ δ' ἐκ ἡρνήθη τὸν τέκνονα· δεῖσε γὰρ οἱ Φρὴν
 μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.
 ταρβεῖ δ' ἐκέτι πᾶ τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σῶ,
 Πραξιτέλες, τέχνην μητέρ' ἐπισηαμένη.

II.

Φρύνῃ τὸν πλερόεντα, τὸν εὐτέχνητον Ερωτα,
 μισθὸν ὑπὲρ τέχνης, ἀνθετο Θεσπιάσι.
 Κύπριδος ἢ τέχνη· ζηλῶμενον, ἐκ ἐπιμεμοφές
 δῶρον· ἐς ἀμφοτέρους δ' ἔπαρεπε μισθὸς Ερώς.
 δοίης ἐκ τέχνης αἰνέω βροτὸν, ὅς γε καὶ ἄλλοις
 δᾶς, θεὸν ἐν σπαλάγχοις εἶχε τελειότερον.

III.

Εἰς εἰκόνα Σαλμωνίδος .

Χεῖρ με Πολυγνώτῃ Θασίῃ κάμεν· εἰμὶ δ' ἐκείνος
 Σαλμωνεύς, βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην,
 ὅς με καὶ εἰν Αἰδῇ πορθεῖ πάλι, καὶ με κεραυνοῖς
 βάλλει, μισῶν με καὶ λαλέοντα τύπων.

* S 2

ἐνθάδ' ὑπὸ πηλέαις ἀναπαύεται, ἐκ ἔτ' ἔρωτι,
 ἐκ ἔτι παννυχίδων τερπόμενῃ καμάτοις.
 κῶροι κὶ μαῖαι μέγα χαίρετε· κεύθεται Αἰθῇ
 ἢ τοῦτ' ἰν σφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

Γ Λ Υ Κ Ω Ν Ο Σ.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
 πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γινόμενα.
 Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακὸν εἴ τι πάθοιεν·
 εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες Φροντίδες ἐκ ὀλίγων.
 ἡ γαρμετὴ, κοῆσῃ μὲν ἔχει τινὰ τέρψιν ἐν αὐτῇ,
 ἡ δὲ κακὴ πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

καὶ τὰς ὠκυπόλους περιηγέας ἐσφῆκωσε
 χεῖρας, ὑπὸ τριβαρῶ κίονι δησάμενος·
 ψυχρὰ τὰδ' ἀνθρώποις παραμύθια. μή ποτ' ἐκείνῃς
 ἔστος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδῃσε Φρένα.

V.

Ἦδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες, ἤδη αὖ οἶδμα
 κολῶσται μαλακὰς εἰς ὀθόνας Ζέφυρ^Θ.
 ἤδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
 ἄνθεα, καὶ τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος.
 χοῖνας μηρύεσθε, ἐφ' ὀλκάδα φορτίζεσθε
 ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ὑφέσθε κάλοις.
 ταῦθ' ὑμῖν πλώσῃν ἐπ' ἐμπορίην ὁ Πριήτωρ
 ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίην γράφομαι.

VI.

Ἦδη μὲν Ζεφύροιο πλοητόκῃ ὑγρὸν ἄημα
 ἡρέμα λειμῶνας πιτνεῖ ἐπ' ἀνθοκόμους·
 Κεκροπίδες δ' ἡχεῦσι· γαληναίη δὲ θάλασσα
 μειδιάει, κρουερῶν ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
 ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνησία λύετε, νηῶν
 πίτνατε δ' εὐπλερύγων λεωπιαλέας σολίδας.
 ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην πίσυνοι χαρίεντι Πριήτῳ,
 ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

VII.

Ἦ κροτάλοις ὀρχηστῆς Ἀρίσιον, ἡ περὶ πεύκαις
 καὶ Κυβέλῃ πλοκάμους ρίψαι ἐπισαμένη,
 ἡ λωτῶ κερόεντι φορεμένη, ἡ τρεῖς ἐφεξῆς
 εἰδὴ ἀκρήτε χειλοποτεῖν κύλικα,

Σ Α Τ Υ Ρ Ι Ο Υ Θ Υ Ι Λ Λ Ο Υ.

I.

Θηρευτῆς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἀνέβη Δᾶμις·
 Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόρμιτον νεφέλην,
 τριγλοφύρης δὲ χιτῶνας ὁ νυκτερέτης φέτο κλείτῳ
 τῷ Πανί, τρισσῶν ἐργασίην καμάτων.
 Ἰλαος εὐσεβέεσσιν ἀδελφείοις ἐπίνευσον
 πῆλνὰ, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεώδων.

II.

Εἰς ἄγαλμα Ηχῆς.

Ποιμενίαν ἄγλωστος ἀν' ὀργάδα μέλπεται Αχῶ
 ἀπτίθρεν πῆλνοῖς ὑπερόφωνον ὅπα.

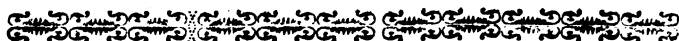
III.

Ηκαλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
 πιθύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
 θηλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλλαρ ὁδίταις
 δίψης, καὶ καμάτῃ, καὶ φλογὸς ἡέλις.

IV.

Εἰς Ἐρωτα δεδεμένον.

Τὸν πλερόντα τίς ᾧδε, τίς ἐν δεσμοῖσι τοῦ πῦρ
 ὥχμασεν; αἰθομένης ἤψατο τίς Φαρέτης,

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ.

I.

Εἰς παῖδα τῆς μητρὸς τεθηγκίας μαζὸν θηλάζοντα.

Ελκε τάλαν παρὰ μητρὸς ὃν ἐκέτι μαζὸν ἀμέλξας,
ἐλκυσον ὑσάτιον νᾶμα καταφθιμένης.
ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπώπινος. ἀλλὰ τὰ μητρὸς
Φίλτρα καὶ εἰν Αἴδη παιδοκομῆν ἔμαθε.

II.

Τέχνας εἵνεκα σείο καὶ ἀλίθος οἶδε βρυάζειν,
Πραξιτέλες· λῦσον, καὶ πάλι κωμάσομαι.
νῦν δ' ἡμῖν εἰ γῆρας ἔτ' ἀδρανές, ἀλλ' ὁ πεδητὰς
Σιληνοῖς κώμων βάσκανός ἐστι λίθος.

III.

Αβαλε χειμερίς με κατέκλυσε κύμα' αἰ πόντος
δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.
αἰδέομαι σωθεῖσα. τί μοι πλέον ὄρμον ἰκέσθαι,
δευομένη Φωτῶν πείσμα' αἰ λυσομένων;
Κωκυῖδ' με λέγοιτε βαρὺ σκάφος, ἄλεσα Φῶτας,
ἄλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

ψεύσῃν αὐγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλ' ἐμὲ δαίμαν
 ἄπονον αἰθυαῖς θῆκεν ὁμορρόβιον
 Πυταγόρην· ἔχον δὲ κατ' Αἰγαιὴν ἄλα πότμον,
 πρυμνέχους σέλλων ἐκ Βορέαςο κάλῃς.
 ἀλλ' ἔθλ' ὥς ναύτην ἔλιπον δρόμον, ἀλλ' ἀπὸ νηὸς
 ἄλλην παρ' Φοβιμένοις εἰσενέβην ἄκατον.

XXXII.

Ψύλλος, ὁ τὰς ποσειδάς ἐπιμιθίδας αἰὲν ἐταίρας
 πέμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
 ἕτος ὁ θηρεῦν ἀπαλόφρονας, ἐνθάδε κῆται,
 αἰσχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεκάρμενος.
 ἀλλὰ λίβες ἐπὶ τύμβον, ὁδοιπόρε, μήτε σὺ βάλλῃς,
 μήτ' ἄλλον πείσῃς· σῆμα λέλοσχε νέκυς.
 Φεῖσαι δ' ἔχ' ὅτι κέρδος ἐπήνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
 θρεῖψας, μοιχεύειν ἔκ' ἐδίδαξε νέας.

XXXIII.

Οὗτος ὁ Καλλαίχρος κενεὸς τάφος, ὃν βαθὺ κῦμα
 ἔσφηλεν Λιευκῶν ἐνδρομέοντα πόρων,
 συρμὸς ὅτ' Ωρίωνος ἀνεστρώφῃσε θαλάσσης
 βένθος, ὑπὸ συγεῖῃς οἰδματα πανδυσίης.
 καὶ τὸν μὲν δαΐσαντο κυκώμενον εἰν αἰλὶ θῆρες,
 κωφὸν δὲ σήλη γράμμα λέλοσχε τότε.

XXVIII.

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυϊ, μηκέτι Φώνει
κλωνὸς ἐπ' ἀκροῖά τε, κόσσυφε, κεκλιμένος.
ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπείγεο δ' ἄμπελος ἔνθα
ἀντέλκει γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πέδαλων·
κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον, ἀμφὶ τε κείνη
μέλπει, λιγὺν προχέων ἐκ στομάτων κέλαδον.
δρυς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν·
ἡ δὲ βότρυν· ἐέργει δ' ὕμνοπόλχε Βρόμι.

XXIX.

Ακρίδι καὶ τέτλιγι μυρῶ τόδε θήκαλο σῆμα,
λιτὴν ἀμφοτέροις ἀμφιβαλῆσα κόνιν,
ἡμέρα δακρύσασα πυρῆς ἐπι· τὸν γὰρ αἰοιδὸν
Αἰῶης, τὴν δ' ἐτέρην ἤσπασε Περσεφόνη.

XXX.

Η Βρόμιον ἐρξασα πολὺ πλεόν ἢ τροφὸς Ἰνώ,
ἡ λάλος ἀμπελίνη γρηῦς Λοισομάχη,
ἡνίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδου χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
πνεῦμα πάρος κυλίκων πλείστον ἐπαυρόμενον,
εἴτωε τάδε Μίνωϊ πάλαι· φέρε κάλῳιν ἐλαφρὴν,
οἷσω κυάνεον τῆξ Ἀχέροντος ὕδαρ·
καυτὴ παρθένιον γὰρ ἀπώλεσα. τῆτο δ' ἔλεξε
ψευδὲς, ἣν αὐγάξῃ καὶ φθιμένοισι πίθον.

XXXI.

Δύσμορος ἐκρύφθην πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῆμα
ἐκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη,
Τομ. II. S

ἔμπορε. χειμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἄρτι δὲ κύμα
 γλαυκὸν θηλύνει πρηγύγελως Ζέφυρος.
 ἤδη καὶ Φιλότεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδῶν
 χεῖλεσι καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον.
 ἄνθεα δ' ἀντέλλουσι κατὰ χθόνα· τῷ σὺ Πριήτῳ
 πειθόμενος πάσης ἀώτεο ναυτιλίας.

XXV.

Εἰς τὴν Μύρνονος βῆν.

Βυκόλον ἦν ἐσίδης τὸν ἐμὸν, ξένε, τῷτ' ἔπος αὐτῷ
 εἰπὼν, ὅθ' ὁ πλάτης ὧδέ μ' ἔδησε Μύρων.

XXVI.

Εθραύδης ἠδεῖα παρ' οἰνοπότηταισι λάγυνε
 νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη βρόμιον.
 τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σε βαρύντονος, οἷα κεραυνός,
 ἔ' Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
 ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ, καὶ σκώμματα πυκνὰ, τυπείσης,
 καὶ πολὺς ἐξ ἐτάρων γινόμενος θόρυβος.
 ἔ' θρηνῶ σε, λάγυνε, τὸν εὐασήηρα τεκῆσαν
 βάκχον, ἔπει Σεμέλη καὶ σὺ πεπνόνθατ' ἴσα.

XXVII.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγίδος Ερωτα
 χερσὶ λεοντείαν ἀνοχεῦντα βίαν,
 ὡς τᾶ μὲν μάστιγα κατ' αὐχένος, ἃ δὲ χαλινὰς
 εὐθύνει· πολλὰ δ' ἀμφιτέβηλε χάοις.
 Φρίσσω τὸν βοροτολογόν· ὃ γὰρ καὶ θῆρα δαρμάζων
 ἄγχιον, ἔδ' ὀλίγων φείσεται ἀμερίων.

XXVIII.

XXI.

Κύπριδι κῆσο, λάγυνε μεθυσαλές, αὐτίκα δῶρον
 κῆσο, κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος,
 βακχιάς, ὑγρόφθογγε, συνέστιε δαιτὸς εἴσης,
 σφαιναύχην, ψήφου συμβολικῆς θύγατερ,
 θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μῦσι Φιλῆνων
 ἡδίστη, δείωνων ὅπλον ἐτοιμότατον·
 εἴης ἐκ Μάρκου γέρας ἀγλαόν, ὅς σε, Φίλοιε,
 ἤνεσεν, ἀρχαίην σύμπλانون ἀνθέμενος.

XXII.

Ωριμος· οἶδα καὶ αὐτὸς, ὁδοιπόρε. μηκέτ' ἐπαίνει
 ἰχάδα, μηδ' ἐσώρα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
 καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίταμαι ὅζῳ δεδοικώς,
 καὶ Φυλακὴν σύκων ἦν ἐπέοικεν ἔχων.
 ἦν δὲ μένον· σὺ θίγῃς τῆς ἰχάδος, ἰχάδα δώσεις,
 ὡς ἰσότης πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

XXIII.

Καμάζω, χρύσειον ἐς ἐσπερίων χορὸν ἄσρων
 λεύσπων, εἰδ' ἄλλων λαῖξ ἐβάφονα χορῆς·
 σείψας δ' ἀνθόβολον κράτος τρίχα, τὴν κελαδεινὴν
 πηκτίδα μισσωόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.
 καὶ τάδε δρῶν, εὐκοσμον ἔχω βίον· εἰδὲ γὰρ αὐτὸς
 κόσμος ἀνευθε λύρης ἔπλετο καὶ σεφάνε.

XXIV.

Λῦσον ἀπ' εὐόρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν,
 εὐτρόχα δ' ἐκπέλασας λαίφεια ποντοπόρει·

XVII.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεβυσμένος· ἀλλὰ τίς ἄρα
 σώσει μ' ἐκ βρεμίσ γῆα σαλευόμενον;
 ὡς ἄδικον Θεὸν εὗρον, ὅθ' ἔνεκεν αὐτὸς ἐγὼ σε,
 Βάκχε, φέρων ὑπὸ σὲ τέμπαλα παμφέρομαι.

XVIII.

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα Φιλεῦσα,
 εὐλαλε, προῦγελως, εὔτομε, μακροΰαυγξ,
 αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε μῦσι, λάγυνε,
 ἤλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
 αἰθ' ὄφελες καὶ ἄμικλος ἀνύμφευτός τε παῖναι,
 ἄφθορος, ὡς κέρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

XIX.

Πέντε θανὼν κείσῃ κατέχων πόδας· εἰδὲ τὰ τετρωτὰ
 ζωῆς, εἰδὲ αὐγὰς ὄψεαι ἡελίξ·
 ὥς τε λαβὼν Βάκχε ζωρὸν δέπας ἔλκε γεγενθῶς,
 Κίγκιε, καλκίςην ἀγκαῖς ἔχων ἄλοχον.
 εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος· ἴοθι Κλεάνθης
 καὶ Ζήνων, Αἰδὴν τὸν βαβῦν ὡς ἔμολον.

XX.

Σάνδαλα καὶ μίτρην περικαλλέα, τὸν τέ μυρόπῳγον
 βόσρυχον ὠραίων ἔλκον ἀπὸ πλοκάμῳν,
 καὶ ζώνην, καὶ λεπτὸν ὑπένδυμα τῆτο χιτῶνος,
 καὶ τὰ περὶ στέροισι ἀγλαὰ μασιόδετα,
 ἄβροτον εὐώδινος ἐπεὶ Φύγε νηδυός ὄγκον
 Εὐφράντη νηῶ θῆκεν ὑπ' Ἀρτέμιδος.

XIII.

Παρθένον Αλκίπωπην ἐφίλᾳν μέγα, καὶ ποτε πείσας
αὐτὴν λαβριδίῳ εἶχον ἐπὶ κλισίῃ.
ἀμφοτέρων δὲ σῆρνον ἐπάλλετο, μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἰδῇ τὰ πόθων κρυπτὰ περισσότερον.
μητέρα δ' ἐκ ἑλάθεν κείνης λάλον· ἀλλ' ἐσιδῶσα
ἕξαπώης, ΕΡΜΗΣ ΚΟΙΝΟΣ, ἔφη, θύγατερ.

XIV.

Ισιὰς ἠδύπνευστε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὐδεις,
ἔγρεο, καὶ δέξαι χερσὶ Φίλαις σέφανον,
ὃν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡῶ
όψαι, ὑμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

XV.

Ηράδης πλατῶν Σωσίκρατες· ἀλλὰ πένης ὦν
ἐκέτ' ἐραῖς· λιμὸς Φάρμακον οἶον ἔχει.
ἡ δὲ πάρος σε καλεῦσα μύρον καὶ τερπνὸν Ἀδωνιν
ΜηνοΦίλα, νῦν σευ τένομα πυνθάνεται.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἢ μόλις ἔγνων
τῆτ' ἔπος, ὡς ΟΥΔΕΙΣ ΟΥΔΕΝ ΕΧΟΝΤΙ ΦΙΛΟΣ.

XVI.

Αλλος ὁ ΜηνοΦίλα λέγεται παρὰ μαχλάδι κόσμος;
ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γεύεται ἀκρασίης.
ἀλλ' ἴτε Χαλδαῖοι κείνης πέλας· ἡ γὰρ ὁ ταύτης
ἄρᾳ ἐντὸς ἔχει καὶ κύνα καὶ διδύμους.

ναὶ βωμὸν καὶ σκῆπτρα Σαράπειδος, ἔκ' ἐτι νυκτὸς
φθέγγεαι, ἀλλ' ἔξεις βωμὸν ὃν ὠμοσάμην.

IX.

Ησιόδῳ ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἐλίσσων,
Πύρρην ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
βίβλον δὲ ρίψας ἐπὶ γῇν χερὶ, τῆτ' ἐδόησα·
Εργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον Ησιόδε.

X.

Μήνῃ χρυσόπερως δέρκη τάδε, καὶ πυριλαμπεῖς
ἀσέρες, ἕς κόλποισι Ωκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιπῆσα μυρόπνοος ὥχετ' Ἀρίστη;
ἐκλαίην δ' εὐρεῖν τὴν μάγον ἔδυναμαι.
ἀλλ' ἐμῶς αὐτὴν ἀγρεύσομεν, ἣν ἐπιπατέμῃω
κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέας σκύλακας.

XI.

Τὴν ἰχθὴν Διόκλειαν, ἀσαρκόεσσαν Ἀφροδίτην,
ὄψαι, ἀλλὰ καλοῖς ἤθεσι τερπομένην.
ἔ πολὺ μοι τὸ μεταξὺ γενήσεται· ἀλλ' ἐπὶ λεπτὰ
σέρνα πεσών, ψυχῆς κείσομαι ἐς γυλάτῳ.

XII.

Εγχει Λυσιδίκης κυάθους δέκα, τῆς δὲ ποθεινῆς
Εὐφράντης ἓνα μοι, λάτρι, δίδῃς κύαθον.
Φήσεις Λυσιδίκην με Φιλεῖν πλέον· ἔ μὰ τὸν ἥδυν
Βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροπωτῶ κύλικι.
ἀλλὰ μοι Εὐφράντη μία πρὸς δέκα. καὶ γὰρ ἀπείρους
ἀσέρας ἐν μήνης Φέγγος ὑπερτίθεται.

IV.

Στέρνα περὶ σέρνοις, μασῶ δ' ἐπὶ μασὸν ἐρείσας,
 χεῖλεα δὲ γλυκεροῖς χεῖλεσι συμπιέσας
 Αντιγόνης, καὶ χρῶτα βαλὼν πρὸς χρῶτα, τὰ λοιπὰ
 σιγῶ, μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἔωεγράφετο.

V.

Αντιγόνη, Σικελὴ πάρος ἦδ' αἰ μοι· ὡς δ' ἐγενήθης
 Αἰτωλὴ, καὶ γὰρ Μῆδος ἰδὲ γέγονα.

VI.

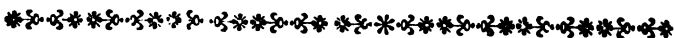
Αντιγόνην ἔσεργε φιλόστρατος. ἦν δὲ παλαιστῆς
 ὁ τλήμων ἱερὸς πέντε πενιχρότερος.
 εὔρε δ' ὑπὸ κρυμῷ γλυκὺ Φάρμακον· αἰνία γὰρ χῶν
 γένατ' ἐκοιμήθη, ξεῖνε, μετ' Αντιγόνης.

VII.

Οὐκ ἔδ' ἔτος ἔρως, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσιν
 βέλετ' ἔχειν, Φρονίμοις ὁμμασι πειθόμενος·
 ἀλλ' ὅσις κακόμορφον ἰδὼν, πεφορημένος οἷσιν
 σέργει, μαινομένης ἐκ Φρενὸς αἰθόμενος.
 ἔτος ἔρως, πῦρ τῆστο. τὰ γὰρ καλὰ πάντας ὁμοίως
 τέρπει, τὰς κρίνειν εἶδος ἐπισημένους.

VIII.

Ορني, τί μοι Φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πύρρην
 εἰδῶλον κοίτης ὥχετ' ἀποπαλάμενον.
 ἢ τάδε θρέπτειρα τίνεις, ὅτι θῆκά σε, δύσμορε, πάσης
 ὠτόκεα κραάνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

I.

Θήλυς ἔρως κάλλιστος ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
 ὅσοις ἐς Φιλίην σεμνὸς ἔνεσι νόος.
 εἰ δὲ καὶ ἀρσενικὸν σέργεις πόθον, οἶδα διδάξαι
 Φάρμακον, ᾧ παύσεις τὴν δυσέρωλα νόσον.
 σρέψας ΜηνόΦιλην εὐόχιον, ἐν Φρεσὶν ἔλπα
 αὐτὸν ἔχειν κόλποισι ἄρσενα ΜηνόΦιλον.

II.

Ποιεῖς πάντα, Μέλισσα, Φιλανθέος ἔργα μελίσσης,
 οἶδα, καὶ ἐς κραδίην τῆτο, γύναι, τίθεμαι.
 καὶ μέλι μὲν σάζεις ὑπὸ χεῖλεσιν ἡδυΦιλεῦσα·
 ἥνδ' αἰτῆς, κέντρῳ τύμμα φέρεις ἄδικον.

III.

Αἶρε τὰ δίκλεια ταῦτα, κακόχολε, μηδ' ἐπιτηδὲς
 ἰσχίον ἐρχομένη σύσρεφε, λυσιδίκη.
 ἥ σε περισφίγει λεωτοῖς σολιδώμασι πέπλος,
 πάντα δέ σε βλέπεται γυμνὰ, καὶ ἐβλέπειαι.
 εἰ τόδε σοι χαρίεν καλὰ δαίνεται, αὐτὸς ὁμοίως
 ὀρθὸν ἔχων, βύσσῳ τῆτο περισκεπῶσω.

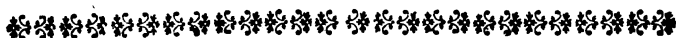

τῷ παρασυρομένοιο περιῤῥαγὲς αὐχέν' ἔκοψε
 θηγαλέον ποταμῷ Βιστονίοιο τρύφος.
 καὶ τὸ μὲν ἠσπάσθη δίναις μέγος· ἡ δὲ τεκῶσα
 λειψθὲν ὑπερβε τὰσσι μῶνον ἔθηκε κᾶρα.
 μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μὲν σε
 πυρκαϊή, τὸ δέ σε πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

ΜΟΥΚΙΟΥ ΣΚΑΙΟΛΑ.

Αἱ χίμαροι, τί ποτ' ἄρα τὰ μὲν θύμα καὶ τιθύμαλλα
 λείπετε, καὶ χλοερὴν αἰγίνομον βοτάνην,
 γυρὰ δ' ἔω' ἀλλήλαις σκιρτήματα γαῦρα τίθεσθε,
 ἅμωι τὸν ὕλοβάτην ἀλλόμεναι Νόμιον;
 ἐκ ἀπὸ πυγμαχίης; ἀποπαύσατε, μή ποτ' ἀπεχθὴς
 ἀντήσῃ κορύνῃ χειρὸς ἀπ' αἰτωλικῆς.

ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Αντίον ἡελίος ἤσας ῥίνα, καὶ εἶμα χάσκων,
 δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

IX.

Οἰδίποδες δισσοί σε, καὶ Ἠλέκτρη βαρύνμητις,
καὶ δαίπνοις ἐλαθεῖς Ἀτρεὺς Ἡέλιος,
ἄλλα τε πελυπαδέσσι, ΣοΦόκλεες, ἀμφὶ τυράννοις
ἄξια τῆς ἑρομίας βύβλα χοροῖτυπῆς
ταγὸν ἐπὶ τραγικοῖο κατήνεσαν Διάσοιο,
αὐτοῖς ἡρώων Φθεγόμενον στόμασι.

X.

Πένθιμον ἥνικα πατρὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
ἤνυσεν ὀγκωτῆ Πύρρος ὑπερθε τάΦη,
ᾧδε πολυκλαύσοιο κόμας λακίσασα καρήνη
Κισσηῖς τεκέων κλαῦσε Φόνης Ἐκάβη.
Πρόθε μὲν ἀξονίοις Φθιτὸν εἵρυσας Ἐκτορα δεσμοῖς.
νῦν δὲ Πολυξείνης αἶμα δέχη Φθιμενῶ,
Αἰακίδῃ. τί τοσῶτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν;
παῖσιν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἥπιος ἔδδ' ἐνέκυς.

XI.

Λαίλαπα καὶ μανὴν ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης
ναυηγὸν, λιβυκαῖς κείμενον ἐν ὑαμάθοις,
ἔχ' ἐκάς ἡϊόνων, πυμάτῳ βεβαρημένον ὕπνῳ,
γυμνὸν, ἀπὸ τυχερῆς ὡς κάμε ναυφθορίας,
ἔκτανε λυγροὺς ἔχισ. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει,
τὴν ἐπὶ γῆς Φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην;

XII.

Ἐξερ χειμερίοις ἀταλὸς κυμαῖσι δεθέντος
κῆρος ὀλιωθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον,

τὸ πέτρης ἀλιπλῆγος ἐκμαγεῖον,
ἡ βδέλλα σπιλάδων, ὁ ποντοθήρης,
σοὶ τὰ δίκτυα τὰμφίδουτρα ταῦτα,
δαῖμον, εἶσατο, τοῖς ἐβαλπε γῆρας.

V.

Ραιβοσκελῆ, δίχαλον, ἀμμοδύοταν,
ὀπίδοθ' ἀμόνον, ἀτράχηλον, ὀκλύααν,
ιηκλάν, ἐρμυρόνωλον, ὄσρακόχροα
τῷ Πανὶ τὸν πάγχρον ὀρμητόλος,
ἀγρας ἀπαρχάν, ἀντίθησι Κώπασος.

VI.

* Σιγήσας ἄρυσαι. Ἐτίμος ἔνεκα; ἂ μηκέτ' ἀρύξ.
Ἐτεῦ χάριν; ἂ ἡσυχίοις ἡδὺ λέλογχ' ἀποτόν.
Ἐδύσκολος ἡ κρήνη. ἂ γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον. Ἐὼ πικρὸν νάμαλτος. ἂ ὡ λαλιῆς.

VII.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ὤλεσεν. ὣν ὁ μὲν εὐρῶ
ρίψεν. ὁ δ' ἐχ' εὐρῶν, λυγρὸν ἔδρησε βρόχον.

VIII.

Εἰς Ἐρωτα κοιμώμενον.

Εὐδεις ἀγρύωνες ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
εὐδεις ἀτηρῆς ἂ τέκος Αφρογενῆς,
ἐπύκην πυρόεσσαν ἐπηρμένος, ἐδ' ἀφύλακτον
ἐκ κέρας ψάλλων ἀντιτόνοιο βέλος.
ἄλλοι θαρσείτωσαν· ἐγὼ δ', ἀγέρωχε, δέδοικα
μή μοι καὶ κνώσων πικρὸν ὄνειρον ἴδης.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

I.

Αρτι γενεάζων ὁ καλὸς καὶ τερρὸς ἐρασταῖς
παιδὸς ἐρᾷ Λάδων, σύντομος ἡ Νέμεσις.

II.

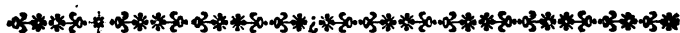
Σῶν ἐμοὶ Πολέμωνα μολεῖν, ὅτ' ἔπεμπων, Ἀπολλων,
ἡτάρην, Θυσίην ὄρνιν ὑποσχόμενος.
ἦλθε δ' ἐμοὶ Πολέμων λάσιος γένυν. εἰ μά σε, φοῖβε,
ἦλθεν ἐμοί· πικρῶ δ' ἐξέφυγέ με τάχει.
εἰκ' ἔτι σοι θύω τὸν ἀλέκτορα· μή με σοφίζε,
κέφην μοι σαχύων ἀντιδιδὸς καλάμην.

III.

Αργύρεον νυχίων με συνίστορα πιστὸν ἐρώτων
εἰ πιστῇ λύχνον· φλάκκος ἔδωκε Νάπη,
ἧς παρὰ ἱὺν λεχέεσσι μαραινομαι, τῆς ἐπιτόκεα
παιτωπαθῇ κέρης αἰσχεα δερκόμενος.
φλάκκε, σὲ δ' ἄγρυπνων χαλεπαὶ τέρεσι μέριμνα·
ἄμφω δ' ἀλλήλων ἀνδιχα καίόμεθα.

IV.

Πρίητ' αἰγιαλῖτα, Φυκόγειτον,
Δαμοίτας αἰλιεύς, ὁ βυσσομέτρης,

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΣΙΝΩΠΕΩΣ.

I.

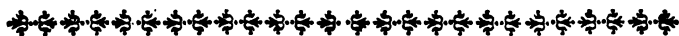
Ακόνις ἀρτίσκαπτος, ἐπὶ θάλας δὲ μελώπῳ
 σείοντ' αἱ φύλων ἡμιθαλεῖς σέφανοι.
 γράμμα διακρίναντες, ὁδοιπῶρε, πέτρῳ ἰδωμεν.
 λευρὰ περιστέλλειν ὅσέω φατί τινος.
 Ξεῖν', ἀρετημιάς εἰμι· πάτρα Κνίδος· Εὐφρονος ἦλθον
 εἰς λέχος· ὠδίνων ἄμμιρος ἔγενόμαν·
 δισσα δ' ὅμῃ τίκισσα, τὸ μὲν λίπῳν ἀνδρὶ ποδηγὸν
 γήρως· τὸν δ' ἀπάγω μναμόσυνοι πόσι.

II.

Λαῖλαψ καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀντολαὶ ἀρκήχροισι,
 καὶ σκότος, Αἰγαίῃς τ' οἶδμα κακὸν πελάγευσ,
 ταῦθ' ἅμα πάντ' ἐκύκησεν ἐμὴν νέα· τριχθὰ δὲ κλασθεῖς
 ἰσὸς ὅμῃ φόρτῳ καὶ μὲν κάλυψε βυθῶ.
 ναυηγὸν κλαίοιτε παρ' αἰγιαλοῖσι, γονῆες,
 Τλησιμένη, κωφὸν σησάμενοι λίθακα.

III.

Απὶχ' ἀπὶχε χεῖρας, ὦ γεωπῶνε,
 μηδ' ἀμφίταμνε τὰν ἐν ἡρώ κόνιν.
 αὐτὰ κέκλαυται βῶλος· ἐκ κεκλαυμένας
 δ' ἔτοι κομάτας ἀναβαλήσεται σάχους.

ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ.

I.

Δαμὰ καὶ Μάθυμνα τὸν ἐν τριετηρίσιν Ηρας
 εὐφρονα λυσσάταν ὡς ἐπύθοντο νέκυν,
 ζῶαν ἀρνήσαντο, τανυπλέκλων δ' ἀπὸ μιτράων
 χεῖρεσι δειραγχεῖς ἐκρεμάσαντο βροχῆς.

II.

Οὐκέτι δὴ σε λίγεια κατ' ἀφρεσὶν Αλκίδος οἶκον
 ἀκρὶ μελιζομέναν ὄψεται Ἀέλιος·
 ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένην πεπώθησαι,
 καὶ δροσερὰ χρυσέας ἀνθεα φερσεφόνας.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Κύπρις ὅτε σαλάσσα κόμας ἀλιμυρέος ἀφρῶ
 γυμνὴ πορφυρέε κύματος ἐξάνεδυ,
 ἔτῳ περ κατὰ λευκὰ παρήϊα χερσὶν ἐλῶσα
 βόσρυχον, Αἰγαίην ἐξεπώριζεν ἄλλα,
 σέρνα μόνον Φαίησσαι, τὰ καὶ Θέμις· εἰ δὲ ταῖδε
 κείνη, συγχεῖδω θυμὸς Εὐναλίσ.

πρὶν δ' αὔρσαι μογεράν ἑκάμεν χεῖρα, ὥς δὲ παλαιή
νηὺς ὑποδοῦχιοις, ζωρὸν ἔδυ πέλαγ⁹.

Εὐτέρῳ δὲ ὑπὸ τῶν ἀποθιμῆναι θέτο σῶμα
λαῖνον, οἰνησὼν γείτονα φειλοπέδων.

ΘΥΜΟΚΛΕΟΥΣ.

Μέμνη με, μέμνη, ὅτε τοι ἔπος ἱερὸν εἶπών·
 ὦρην κάλλιπον, χ' ὦρην ἐλαφρότατον.
 ὦρην ἔδὲ τάχιτος ἐν αἰθέρι παρθύσει ἔρρις·
 νῦν ἴδε, πάντ' ἐπὶ γῆς ἀνθεά σεν κέχυται.

ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νύμφαι Ναιάδες, καλλιῆρόον αἰ τόδε νᾶμα
 χεῖτε κατ' ἑρεῖς πρῶτος ἀπειρέσιον,
 ὕμνῳ ταῦτα πόρεν Δαμόσθεας Ἀντίλα ὑδὸς
 ἔξομαλα, καὶ δοῖων ἰνὰ κάπρων λάσια.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ
ΜΥΡΙΝΑΙΟΥ.

Ψιλκισῆς ὁ Ερως καλοῖτ' ἂν ὄντως·
ἀγρυπνεῖ, θρασυὺς ἐστίν, ἐκδιδύσκει.

R 2

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

I.

Χύτρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, καὶ βαθυκαμπῇ
 κλειῖδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν,
 καὶ πτερίναν ῥιπῖδα, τὸν εὐχαλκόν τε λέβητα,
 σὺν πελέκει, καὶ τὰν λαιμοτόμον σφαγίδα,
 ζῶμῃ τ' ἄμφ' ὀβέλοισιν ἀρυτρίδα, τὸν τε μαγῆα
 σπώργον ὑπὸ σίβαρ᾽ κεκλιμένον κοπίδι,
 καὶ τῆτον δικάρανον αἰλοτρίβα, σὺν δὲ θυεῖαν
 εὐπείρον, καὶ τὰν κρηνοδόκον σκαφίδα,
 οὐψωπόνος Σπινθήρ Ερμῇ τάδε σύμβολα τέχνας
 θήκατο, δαλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

II.

Ωμύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ἐς μυχὸν ἄλλον
 τείχετ', (ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην)
 ἔκ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψετε, καὶ αὖτην
 ἰσχάδα, καὶ δειπνον συχρὸν ἀπὸ σκυβάλων.
 εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καθαθήξεται ὀδόντα,
 κλαύσειε, ἐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

III.

Αμπελὶς ἡ Φιλόκρητος ἐπὶ σκήπτωνος ὀδηγῇ
 ἤδη τὸ σφαλερὸν γῆρας ἐρείδομένη,
 λαβριδίῃ Βάκχοιο νεοβλιβὲς ἤλθ' ἀπὸ ληνῆ
 πῶμα πιεῖν κύκλῳ πλησασμένη κύλικα.

Α Θ Η Ν Α Ι Ο Υ.

I.

Ω Στοϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα
 δόγματ' αὖτ' ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
 τὰν ἀρετὰν ψυχᾷς ἀγαθὸν μόνον· ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
 μῆνα καὶ βιοτὰν ρύσατο καὶ πόλιας.
 σαρκὸς δ' ἄδυπάθημα, Φίλον τέλος ἀνδράσιν ἄλλοις,
 ἃ μία τῶν Μνήμης ἦνεσε θυγατέρων.

II.

Ανθρωποι μοχβεῖτε τὰ χείρονα, καὶ διὰ κέρδος
 ἀπώλησον νεκρῶν ἀρχετέ καὶ πολέμων·
 τᾶς Φύσιος δ' ὁ πλῆθος ὅρον τινα βαιὸν ἐπιίχει,
 αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες τὰν ἀπώραντον ὁδόν.
 τῷτο Νεοκλῆος πινυτὸν τέκος ἢ παρὰ Μισθῶν
 ἐκλυεν, ἢ Πυθῆς ἐξ ἱερῶν τριτωδῶν.

ΕΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Εἰς ἄγαλμα Ερμῆ.

Ερμῆς ὦκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι. ἀλλὰ παλαίῃσιν
μὴ κολοβὸν χεῖρῶν ἴσατε, μηδὲ ἄποδα.
ἢ πῶς ὦκὺς ἐγὼ, πῶς δὲ ὄρθια χειρονομήσω,
εἰς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρθανὸς ἰσάμενος;

ΕΕΝΟΚΡΙΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Χαῖταί σε τάζουσιν ἔθ' ἀλμυρὰ, δύσμορε κῆρη,
ναυηγῶ Φθιμένης εἰν αἰλὶ, λυσιδίκη.
ἦ γὰρ ὀρνομένης πόντε, δείσατα θαλάσσης
ὑβριν, ὑπὲρ κοίλῃς ὄχρατος ἐξέπρεσες.
καὶ σὸν μὲν Φωνεῖ τάφος ἔνομα, καὶ χθόνα Κύμην,
ὅσέα δὲ ψυχρῶ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῶ,
πικρὸν Ἀριστάχῳ γενέτη κακὸν, ὅς σε κομίζων
εἰς γάμον, ἔτε κόρην ἤγαγεν, ἔτε νέκυν.

ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ.

VI.

Ηράκλεες, Τρηχίνα πολὺχλιδον, ὅς τε καὶ Οἴτην
καὶ βαθὺν εὐδένδρον πρῶνα πατεῖς φολόης,
τῆτό σοι ἀγροτέρῃς Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης
χλωρὸν ἀπὸ δρεπᾶνῳ θῆκε ταμῶν ῥόπαλον.

VII.

Καλλιόπῃ πολὺμυθε μελισσοβοῶτα Ελικῶν^Θ,
τίκτε μοι ἄλλον Ομηρον, ἔπει μόνεν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

VIII.

Αγχιτοκον Σατύρῃς Αἰδάς λάχε, Σιδονία δὲ
κρύψε κόνης, πάτρα δὲ ἐσονάχησε Τύρος.

IX.

Πρῶϊος, ἀλλὰ ποθεινὸς ὅσοι πόλιν ἱαλύσοιο
ναίομεν, εἰς Λήθης πικρὸν ἔδυσ πέλαγος,
δρεψάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον· ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
σεῖο καὶ ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόνον,
φαινόκριτ'· ἔδεν ὅμοιον ἐπεσσομένοισιν αἰοιδὸς
Φθέγγεται, ἀνθρώπων ἄχρι Φέρωσι πόδες.

X.

Πρῆύτερον γῆράς σε, καὶ ἔ' κατὰ νῆσος ἀμαυρῇ
ἔσθυσεν· εὐνήθης δὲ ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἄκρα μεριμνήσας, Εραβόφηνες· ἔδ' Κυρήνη
μαῖά σ' ἐπ' ἀτρύτων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων,
Αγλαῖ ἡέ· Οἶλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι
παρ' τόδε Πρωτῆος κρᾶσπῶδον αἰγιαλῷ.

περὶ νῶτον ἀπείριτον ἔσαν·
 ἀκτῖνα πολύτροπον ἀμωλέκων,
 αἴγλας πολυκερδέα παγὰν
 περὶ γαῖαν ἀπασαν ἐλίσσων.
 ποταμοὶ δὲ σέθεν πυρὸς ἀμβρότης
 τίκλῃσιν ἐπήρατον ἀμέραν.
 σοὶ μὲν χορὸς εὐδῖος ἀσέρων
 κατ' Ὀλυμπων ἀνακλῖα χορεύει,
 ἀνετον μέλος αἰὲν αἰείδων,
 φοιδηΐδι τερπόμενος λύρα.
 γλαυκὰ δὲ πάροιθε Σελάνα
 χορὸν Ὠρίον ἀγεμονεύει,
 λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μόχων·
 γάνυται δὲ τέ οἱ νόος εὐμενῆς
 πολυέμονα κόσμον ἐλίσσων.

III.

Καὶ Διὶ καὶ Βρομίῳ μὲ διάβροχον ἔ μέγ' ὀλῖαθῆν,
 καὶ μόνον ἐκ δαῖων, καὶ βροτὸν ἐκ μακάρων.

IV.

Εἰ μὲν ἐμὲ σέρξεις, εἴης ἰσόμοιρος, Ἀκρατε,
 Χίῳ, καὶ Χίῳ πάλυ μελιχρότερος·
 εἰ δ' ἕτερον κρίνης ἐμέθεν πλέον, ἀμφὶ σέ βαίῃ
 κώνωψ ὀξυρῶ τερπόμενος κεράμω.

V.

Ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις χάριν. ἀλλὰ τί πωλεῖς;
 σαυτήν, ἢ τὰ ῥόδα, ἢ συναιμφότερα;

✱✱✱

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

I.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΝ.

Αεὶδὲ Μῆσά μοι Φίλη,
 μολῶῃς δ' ἐμῆς κατάρχα·
 αὔρη δὲ σῶν ἀπ' αἰσέων
 ἐμὰς φρένας δονεῖτω.
 Καλλιόπεια σοφὰ,
 Μουσῶν προκαταγέτι τετρανῶν,
 καὶ σοφὴ μυσοδότα,
 λατῆς γόνε, Δήλιε, Παιάν,
 εὐμενεῖς πάρεστέ μοι.

II.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Εὐφημείτω πᾶς αἰθήρ·
 ἔρμα, τέμπεα σιγάτω,
 γῆ, καὶ πόντες, καὶ πνοιαί,
 ἦχοι, Φθόγγοι τ' ὀρνίθων·
 μέλλει δὲ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν
 φοῖβος ἀκερσεκόμας, ἀχέτας.

Χιονοβλεφάρη πάτερ Ἀῶς,
 ῥοδόεσσιν ὅς ἀντυγα, πάλων
 πλανοῖς ὑπ' ἵχνεσι, διώκεις,
 χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμας,

ἐκ εἶχον διελεῖν προσκηδέες ὅς' ἑα χωρίς·

ξυνὴ δ' ἢ κάλῳις, ξυνὰ δὲ τὰ κήρεα·
εἰς καὶ τύμβος ἀνέστη. αἶτ' αὖ τὸν ἑκάστον ἐκείνων
οὔδ' ἐν τέφρῃ ῥηϊδίῳς Αἴδης.

V.

Ναυτίλοι ὦ πλώοντες, ὁ Κυρηναῖος Ἀρίστων
πάντας ὑπὲρ ξενίης λίσσεται ὑμμε Διός,
εἰπὲν πατρὶ Μένωνι, παρ' Ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
κεῖται, ἐν Αἰγαίῳ θυμὸν ἀφείς πελάγῃ.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

I.

Νύμφαι ἐΦυδριάδες, ταῖς Ερμοκρέων τάδε δῶρα
εἶσατο, καλλινάχ' πίδακος ἀντίτυχών,
χαίρετε, καὶ σείσοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδ' ἐδόμεν, καθαρῶς πιμπλάμεναι πόμαλος.

II.

Ιζου ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον, ξένε, τάνδ' ἐπαρέσταν,
ἄς ἀπαλῶ Ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ,
ἐνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἶσατο Μαιάδος Ερμᾶν,
ἀγρῶ καρπολόκ' ῥύτορα καὶ κλεάνων.

Θ Ε Α Ι Τ Η Τ Ο Υ .

I.

^α **Ο**λβια τέκνα γένοιθε· τίνος γένος ἐσέ; τί δ' ὑμῖν
 ᾧδε καλοῖς χαρίεν κείμενόν ἐς' ὄνομα;
^β Νικάνωρ ἐγὼ εἰμι, πατὴρ δ' ἐμοὶ Εὐπλοίητος,
 μήτηρ δ' Ἠγησώ, κείμι γένος Μακεδών.
^γ καὶ μὲν ἐγὼ φίλα εἰμι, καὶ ἔστι μοι ἕτος ἀδελφός·
 ἐκ δ' εὐχῆς τοκέων ἔσαμες ἀμφοτέροι.

II.

Ηνδανεν ἀνθρώποις, ὃ δ' ἐπιπλέον ἦνδανε Μῆσσαις
 Κράντωρ, καὶ γήρως ἤλυθεν ἔτι πρόσσω.
 Γῆ, σὺ δὲ τεθνεῶντα τὸν ἱερὸν ἄνδρ' ὕπεδέξω,
 ἥ ῥ' ὄγε καὶ ζάει κείβι ἐν εὐθυμίῃ;

III.

Τὰν γνώμαν ἐδόκει φιλέας ἔ δεύτερος ἄλλων
 εἶμεν, ὃ δὲ Φθονερός κλαίετω ἔσκε θάνη.
 ἀλλ' ἔμπως δόξας κενεὰ χάρις· εἰν Αἶδα γὰρ
 Μίνω Θερασίτας ἔδεν ἀτιμότερος.

IV.

Χείματος οἰνωθέντα τὸν Ἀνταγόρεω μέγαν οἶκον
 ἐκ νυκλὸς ἔλαβε πῦρ ὑπονειμάμενον·
 ὀγδώκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις
 τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.

IV.

Καὶ σικυὸν εἶδον Γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
 κείμενον ἐν λαχάνοις· ὃ δ' ἔπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας.

V.

Οὐδ' ὑπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν, ὅθι περ τεύαντο
 σκινδαῖψος τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.

VI.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐγέλασαν, ἐπ' ἠνέκ' ἀντ' ἐπὶ τέτρω
 σιτευτὰς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισι πίναξιν,
 ὄτριχας, οἰτέας, λαγάνοις κατὰ νῶτον εἵσας.

ἐν δ' αὐταῖσιν ἑπὶ ἄπιοι καὶ πύονα μῆλα,
 ῥοαί τε, σαφυλαί τε, θεῶν βορμίοιο τιθῆναι,
 πρόσφατος, ἣν θ' ἀμάμαξον ἐπὶ κλησιν καλέεσσι.
 τῶν δ' ἐγὼ εὐδενὸς ἦσθον ἀπλῶς, μεστὸς δ' ἀνεκείμην.
 ὡς δὲ ἶδον ξανθὸν, γλυκερὸν, μέγαν, ἔγκυκλον, ἄνδρες,
 Διμήτρος παῖδ' ὁπλὸν, ἐπεισελθόντα πλακῆντα,
 πῶς ἂν ἔπειτα πλακῆντος ἐγὼ θεῖς ἀπεχοίμην;
 εἰ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ σόματ' εἴην,
 γαστήρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη.
 πόρνοι δ' εἰσῆλθον, πόρνοι δύο θαυματοποιοί,
 ἃς Στραβόκλης ἤλαυνε, ποδώκεας ὀρνίθας ὡς.

II.

Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Εὐβοίος τε καὶ Εὐμογενῆς, δίοι τε Φίλιπποι,
 οἱ μὲν δὴ τεθναῖσι, καὶ εἰν Αἰδῶο δόμοισιν.
 ἔστι δὲ τις Κλεόνικος, ὃς ἀθάνατον λάχε γῆρας,
 ἔτε ποιητῶν ἀδαήμεν, ἔτε θεάτρων,
 ὧ καὶ τεθνηῶτι λαλεῖν πόρε Περσεφόνεια.

III.

Σόγχεος δ' ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι εἰς ὀνομήναι,
 μυελόν βλάστημα, καρπηκομώλης ἀκάνθαις.
 βολβίνας θ', αἱ Ζηνὸς Ολυμπίῃς εἰσὶν αἰοδοί,
 ἃς ἐν χέρσῳ θρέψε Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος,
 λευκότερας χιόνος ἰδέειν, ἀμύλοισιν ὁμοίας;
 τῶν Φυομένων ἡράτσατο πότνια γαστήρ.

τῶν ἔλεγεν δαίνυσθαι· ἐμοὶ δὲ γε θηλυτεράων
 εἶναι βρώματ' ἔδοξεν· ἐπεὶ δ' ὄρμαινον ἐπ' ἄλλα.
 κεῖτο δὲ τις βοτάνη, ἥς ὀδεὶς ἠπώτεο δείπων,
 ἐν καθαρῷ, ὅβιπτερ λοπαδῶν διεφαίνετο χῶρος·
 ἐξῆς κόσσυφος ἦλθε μόνος, γεύσασθαι ἔτοιμος·
 ἔ μὲν ὀδ' ἄρ' ἀθικτός ἦν, πόθεν δὲ καὶ ἄλλοι.
 κωλῆν δ' ὡς εἶδον, ὡς ἔτρεμον, ἐν δὲ σίναπυ
 κεῖτ' ἀγχι κύλικι πλεῖη· χέρας ὦν ἀπέρυκον.
 γευσάμενος δ' ἔκλαιον, ὅτ' αὐρίον ἐκέτι ταῦτα
 ὄψομαι, ἀλλὰ με τυρώδει καὶ μάζῃ ὀτρηρῇ

νηλὴς δ' ἔχ' ὑπέμεινε, βιάζετο γὰρ ρακέεσσι,
 δάμνα μιν ζωμός τε μέλας, ἀκροκάλια θ' ἐφθά.
 παῖς δὲ τις ἐκ Σαλαμῖνος ἄγειν τρισκαίδεκα νήσους
 λίμνης ἐξ ἱεῖης, μάλα πίνους, ἃς ὁ μάγιστος
 θῆκε Φέρων ἰν' Αθηναίων κατέκειντο Φάλαγγες.
 Χαιρεφῶν δ' ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 ὀρνίθας γινῶναι, καὶ ἐναίσιμα σιτίζεσθαι.
 ἦθιε δ' ὥςτε λέων, παλάμη δ' ἔχετο σκέλος αὐτῆ
 ὄφρα οἱ οἰκάδ' ἰόντι πάλιν ποτιδόρωιον εἴη.
 Χόνδρος δ' ἠδυπρόσωπος, ὃν ΗΦαιστος κάμεν ἔψων
 Αττικῷ ἐν κεράμῳ πέτλων τρισκαίδεκα μῆνας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δόρωιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
 χεῖρας νιψαμένοισιν ἀπ' Ωκεανοῖο ῥοάων,
 ὠραῖος παῖς ἦλθε Φέρων μύρον ἶρινον ἠδύ·
 ἄλλος δ' αὖ σεφάνης ἐπιδεξιά παῖσιν ἔδωκεν,
 οἱ ῥόδον ἀμφεπλέκοντο, διάνδιχα κοσμηθέντες.
 κρητὴρ δὲ Βρομίη ἐκεράννυτο· πίνετο δ' οἶνος
 Λέσβιος, ἔ δὲ πλεῖστον ἀνὴρ ὑπὲρ ἄνδρα πεπωμένος.
 δεῦτεραι αὐτε τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμυσται

οἷη δ' αὖ θύνην κεῖθ' ἀλὴ θαλαμωιάδαο
νόστον ἀφεισθήκει, κεχολωμένη ἕνεκα τευχέων
αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
ρίνη, τὴν Φιλέσσι περισσῶς τέκλιονες ἄνδρες,
τρηγεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κροτρώφος· ἔγὰρ ἔγωγε
ἥς σαρκίς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ὀπ' ἀλὲς δ' εἰσῆλθε πελώριος ἰσώπ' ὅτα κεσρεὺς,
ἔκ οἱος, ἅμα τῷ γε δωδέκα σάργοι ἔποντο.
κυανόχρους δ' αἰμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς,
καριῖδες θ' αἰ Ζηνὸς οὐλυμπίης εἰσὶν αἰδοὶ,
αἰ δὴ θεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν, χρησαὶ δὲ πάσασθαι·
χρῦσοδ' οὖρος, ὅς κ' ἀλλήλοισι ἴσεται ἰχθύς,
κάρατος, ἀσακὸς αὖτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι
ἐν μαιάρων δείπνοισι· τοῖς δαιτυμόνες χεῖρ' ἐφέντες
ἐν φόρῳ ἔβησαν, καὶ ἀπὴγαγον ἄλλουδ' ἄλλον.
τῶν δ' ἄρ' ἔλοιψ' κρείων δειρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ἔ, πῆρης περ ἐὼν, κρατερῶς παλάμη ἐπορέχθην,
γεύσασθ' ἱμείρων· τὸ δὲ γ' ἀμφοσὶ μοι ἔδοξεν
εἶν', ἣ δαίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.
μυραίνην δ' ἐπέθηκε φέρων, τὸ κάλυμμα τραπέζης,
ζώνην δ', ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρὴν,
εἰς λέχθ' ἡνίκ' ἔβαινε δρακοντιάδῃ μεγαθύμῃ.
σάνδαλε δ' αὖ παρέθηκαν αἰγιγενὴ ἀθανατῶν,
ῶν βέγλωστος ἕναίεν ἐν ἄλμῃ μορμυρόσῃ·
κίχλας δ' ἐξείης ἡγήτορας, ὑψιπετείης,
καὶ πέτρας κάλασσοκομένας, θυάδας θ' ὑδατίνης·
ἐν δ' ἀνμὶξ σάργοι τε, καὶ ἰσώπ' οὖροι, γλάνιές τε,
μορμύρος ἅντα δ' ἔην γαλέη, σπάρος· ἔς δ' ὁ μάγειρος
σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσωσε δὲ δῶμα.

ἄντα παρειάων χομένη ῥυπαρὰ κρήδεμνα·
 τὰς δ' ὁ Κύκλωψ ἔφλη, καὶ ἐν ἔρεσιν ἔξεσε Φύκη.
 πίννας ἦλθε Φέρων, καὶ κογχύλι' ἠχήμενα,
 ἃ κατὰ Φυκότριχος πέτρης λευκὸν τρέφει ὕδωρ.
 ψήτ' ἅ τε χονδροφυῆς, καὶ τρίγλη μιλιοπαύσης.
 τῇ γ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχα χεῖρα,
 εἰδ' ἔφθην τρώγειν μιν, ἄσπε δὲ φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὡς δ' εἶδον Στρατοκλῆ, κρατερὸν μήτωρα Φόβοιο,
 τρίγλης ἰωπαδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα,
 ἅψ' ἐλόμην χάρμη, λαιμὸν δ' ἄπληστον ἄμυζα.
 ἦλθε δὲ Νηρήος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρέπεια,
 σπηϊήν εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἣ μόνη, ἰχθὺς ἐῴσα, τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε.
 καὶ Τιτυὸν εἶδον λίμνης, ἐρικυδέα γόγγρον,
 κείμενον ἐν λοπαδέσσι· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας.
 τῷ δὲ μετ' ἵχθια βᾶναι θεὰ, λευκαίλενος ἰχθὺς,
 ἔγχευς, ἣ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοῖνῃσι μιγῆναι,
 ἐκ κοιτῶν, ὅθεν ἐγχέλεων γένος ἀγροεράων,
 παμμεγέθης, ἣν εἰδὲ δύ' ἄνδρες ἀθλητῆρες,
 οἷοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
 ῥηϊδίως ἐφ' ἅμαξαν ἅπα' ἔδεος ὀχλίσσειαν·
 τρισπίθαμοι γὰρ ταῖ γε καὶ ἐννεαπῶήχες ἦσαν
 εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόρυγοι.
 πολλὰ δ' ἀνάηλα κάταηλα κατὰ εἵχας ἦλθ' ὁ μάγειρος,
 σείων ὄψοφόρος πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι χύτραι ἔποντο·
 αὐτὰρ ἅπα' Εὐβοίας λοπαάδες τόσαι ἐσιχώοντο.
 ἱρις δ' ἄγγελος ἦλθε προήνεμος ὠκέα τευθίς,
 πέεκη τ' ἀνθεσίχρως, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνερος,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπειτ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.

Μ Α Τ Ρ Ω Ν Ο Σ

Εκ τῶν παρωδιῶν Λείψανα.

Ι. Δ Ε Ι Π Ν Ο Ν.

Δ εἰπνά μοι ἔννεπε, Μῦσα, πολύτροφα, καὶ μάλα πολλὰ,
 ἃ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Αθήναις δείπωνισεν ἡμᾶς.
 ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δ' ἐμοὶ ἔσπετο λιμός·
 ἔδῃ καλλίστῃς ἄρτῃς ἴδον, ἡδὲ μεγίστῃς,
 λευκοέρεσ χιόνος, ἔδειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίεσ,
 τᾶων καὶ Βορέης ἡράσσατο πεπωπομένων.
 αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 σῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἔδον ἰών· χεδόθεν δὲ οἱ ἦν παράσιος
 Χαιρεφώων, πεινῶντι λάρω ὄρνιθι εἰοικώς,
 νῆσις, ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων.
 τῷ δὲ μάγειροι μὲν Φόρεον, πλήσαν τε τραπέζας,
 οἷς ἐπιτελέσθαι μέγας ἔρηνος ὀπιτανιάων,
 ἡμὲν ἐπισπεῦσαι δείπνῃ χρόνον, ἡδ' ἀναμῆναι.
 ἐνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλον·
 ἀλλ' ἐγὼ καὶ πιθόμην, ἀλλ' ἡδῖον εἶδατα πάντα,
 βολβῆς, ἀσπάραγόν τε, καὶ ὅσρεα μυελόεντα,
 ὠμοβάριχον ἔων χαίρειν, φοινίκιον ὄψον.
 αὐτὰρ ἐχίνῃς ῥίψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·
 οἱ δὲ κυλινδόμενοι καναχὴν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκε·
 πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προβελύμεντας εἵλκον ἀκάνθας.
 ἡ δὲ φαληρικὴ ἦλθ' ἀΦύη, Τρίτωνος ἑταίρη,

Q 3

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

Αργυρέη κρήνη με, τὸν ἐκέτι μακρὰ βοῶντα
βάτραχον, οἰνηραῖς χέουεν ὑπὸ σταγόνι.
κεῖμαι δ' ἐν Νύμφαις, κείναις Φίλος, ἔδὲ Λυαίῳ
ἐχθρὸς, ὑπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόνιν.
ὁψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. Φεῦ· τίνες ὕδαρ
πίνεσι, μανίην σάφρονα μαινόμενοι;

ΠΥΘΕΑ.

Πυθέα μνήμα τόδ' ἔς' ἀγαθῷ καὶ σώφρονος ἀνδρὸς,
ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον
ἀργυρέων, χρυσῷ τε, καὶ ἡλέκτροιο Φαεινῷ,
τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.

σὸν δ' ἔτ' ἐτόν ἐγὼ τίθεμαι τάφον· ἀλλὰ τὰ Βάκχῃ
εἴματα, καὶ σκηνὰς σῇ ὅπως πειθομένηας.

ΙΧ.

Ημαθὴν δὲ πρῶτος ἐς Ἀρεά βῆσα φίλιππος,
Αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφ' ἐσσάμενος,
ρέξας οἷ' ἔπαυ βασιλεὺς τοπῶρ'· εἰ δέ τις αὐχέϊ
μεῖζον ἐμεῦ, καὶ τ' ἐβ' αἵματος ἡμετέρου.

Χ.

Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνος ἦν τις αἰείδῃ,
ἠπαίρους κείνῃ σῆμα λέγ' ἀμφοτέρου.

μῆναις ἔ τι γυναιξὶν ἐπώηκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
συνθήρες σῶζειν Ἀρβέμις οἶδε κύνας.

V.

Ὁ γριπῶν Διότιμος, ὁ κύμασιν ὀλκάδα πιπῆν,
κῆν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης,
νῆγρετον ὑπνώσας, τὸν ἀμείλιχον ἴκτο πρὸς Ἀθην,
αὐτερέτης, ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.
ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔρχεν ὁ πρέσβυς
καὶ Φθίμενος πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

VI.

Ἰνδὴν βήρυλλόν με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην
εἶναι, καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε κόμας·
ἦν δὲ καὶ χεῖλη νοτερὴν πλείονη θάλασσαν,
καὶ μαστῆς, τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμῖν.
ἦν δ' ἐμοὶ ἡ Φθονερὴ νεύση λίθος, ὥς ἐν ἐτοίμῳ
ῥήρημαι, γνώσῃ καὶ τάχα νηχομένην.

VII.

Ἦν παρὶς ἥρωα, φιλοπρῆγμων δὲ καλεῖται,
πρόσθε Ποτιδαίης κείμενον ἐν τριόδῳ,
εἰπῶν οἷον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας· εὐθύς ἐκείνος
εὐρήσει σὺν σοι πρῆξις εὐκολίην.

VIII.

Ὁ ὅ σε κυνῶν γένος εἴλ', Εὐριπύδῃ, ἔδδ' ἐ γυναικὸς
οἴστρος, τὸν σκοτίης Κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' Αἰδὴς καὶ γῆρας· ὕπαι Μακέτῃ δ' Ἀρεθόσῃ
κεῖσαι, ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.

Α Δ Δ Α Ι Ο Υ.

I.

Τὰν οἶν, ὦ Δάματερ ἐπ'όγμει, τάν τ' ἀκέρωτον
 μόχον, καὶ τροχίαν ἐν κανέῳ Φθοίδα,
 σοὶ, ταύτας ἐφ' ἄλως, ἐφ' ἃ πολὺν ἔβρασεν ἄντλον
 Κρίθων, καὶ λιπαράν εἶδε γεωμορίαν,
 ἱρεύει, πολὺσῳρε· σὺ δ' ἐς Κρίθωνος ἄρχραν
 πᾶν ἔτος εὐκρίθον καὶ πολὺπυρον ἄγοις.

II.

Ταύρω Φρικαλέον νάπας ἐκβαίνοντι Δοθήρου
 Πευκέσσης ἰώπῳ καρῆερὸς ἠντίασεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὠρμήθη πρειῶν ἄτε· τῷ δ' ἄπαλοῖο
 Παιονίδα λόγχην ἤκε διὰ κροτάφῃ·
 συλήσας κεφαλῆς δὲ διωλῆν κέρας, αἰὲν ἐκείνῳ
 ζῶροσσοτῶν, ἐχθρῷ κόμπων ἔχει θανάτῃ.

III.

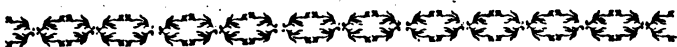
Αὔλακι καὶ γήρῃ τελευμένον ἐργατίνην βῆν
 Ἀλκων ἐ Φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
 αἰδεσθεῖς ἔργων· ὁ δὲ πα βαθέη ἐνὶ ποίῃ
 μυκηθμοῖς ἀρότῃ τέρπειτ' ἐλευθερίῃ.

IV.

Τῇ βαιῇ Καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεῖσθ
 Λητωῖς κέφην εὐτοκίην ἔπαρε.

Tom. II.

Q

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Η πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀκρόπολις αἰθερίοιο,
ἢ πικρὸν Ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,
αἰτωλίοισιν ἔναυλον ἐρημαίοισιν ἀνείμαι,
τίσασα Πριάμῃ δαίμοσιν ὄψε δίκας.

ΜΟΥΝΑΤΙΟΥ.

Η πολύχρυσος ἐγὼ τοπάλαι πόλις, ἢ τὸν Ατρειδῶν
οἶκον ἀπ' ἔρανις δεξαμένη γενεῆς,
ἢ Τροίην πέρσασα Θεόκτιλον, ἢ βασιλείον
ἀσφαλὲς Ελλήνων ἔσα ποθ' ἡμιθέων,
μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βένομος ἔνθα Μυκῆνη,
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων ἔνομ' ἔχσασα μόνον.
Ἴλιον ἂ Νεμέσει μεμελημένον, εἴ γε, Μυκῆνης
ἐκέβ' ὀρωομένης, ἐσσί, καὶ ἐσσί πόλις.

ΑΔΔΑΙΟΥ

Θναλῶν μὲν λύσις ἐστὶ γῶν ὁ σὸς, ἄκριτε, δεσμός,
 ὦ σφιγχθεῖς, κωφοῖς πέμπωε λιτὰς ἀνέμοις·
 ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν Φρεσὶ πυρσὸν,
 ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σθεγνύμενον δακρύων.

X.

Εἰς ἀναδενδράδα ὑπὸ Πανὸς φυλαττομένην.

Εὐπέταλον γλαυκὰν ἀναδενδράδα τάνδε παρ' ἀκραις
 ἰδρυνηθεῖς λοφιαῖς Πὰν ὅδ' ἐπισκοπῶ·
 εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος, ὦ παροδῖτα,
 βότρυος, ἢ Φθονέω γαστρὶ χαριζομένη·
 ἦν δὲ χερὶ ψαύσης κλοπὴ μὲν, αὐτίκα δέξῃ
 ὀζαλέην βάλκρυα τῆδε καρηθαρίην.

XI.

Αὐτὸς ἀναξ' ἐμβαίνει δοῶ πηδήματι, ληνῶ
 λακτισθῆς, ἔργα δ' ἤγεο νυκτερίῃ,
 λεύκωσαι πόδα γαῦρον, ἐπὶ ῥῶσαι δὲ χορείῃ,
 χλαῖναν ὑπὲρ κέφων ζωσάμενος γονάτων·
 εὐγλωσσον δ' ὀχέτευε κενὸς μάκαρ ἐς πιβεῶνας
 οἶνον, ἐπὶ ψαιτοῖς καὶ λασίῃ χιμάρῳ.

κέντρα τ' ἐναιμένηα διωξίπποιο μύωπες,
καὶ πριςὸν ψήκης κηῖσμα σιδηροδέτε
διπλοῖς ἡϊόνων ὠρύγμασιν, ἰδμε, τερψθεῖς,
δῶρα, Πόσειδον, ἔχεις ταῦτα παρὰ Στρατίᾳ.

VII.

Αἰγιαλίτα Πρίητῃ, σαγηνευῖῃρες ἔθηκαν
δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπὶ Φελίης,
θύνων εὐκλώσειο λίνε εὐσώματι ρόμβον
φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους,
Φηγίνεον κρητῆρα, καὶ αὐτόργηλον ἐρέκης
βάθρον, ἰδ' ὑαλέην οἰνοδέκον κύλικα,
ὥς ἂν ἅπ' ὀρχηβῶν λελυγισμένον ἔγκοπον ἵχθους
ἀμπαύσης, ξηρὴν δῖψαν ἐλαυνόμενῳ.

VIII.

Ακλαίης νηϊδὸς ἀλιζάντοισι, Πρίητῃ,
χοιράσι, καὶ τρηχεῖ τερπόμενε σκοπέλῳ,
σοὶ Πάρις ὄσρακόδεσμον ὑπ' εὐθήροισι δαμέντα
ὁ γριπτεὺς καλάμοις κάραβον ἐκρέμασε,
σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑπ' ἡμίβρωτον ὀδόντα
θεῖς μάκαρ, αὐτὸ δέ σοι τῆτο πόρε σκύβαλον·
τῷ σὺ δίδε μὴ πολλὰ, δι' εὐάγρεα δὲ λίνιοι,
δαῖμον, ὑλακλήσεως νηδύος ἡσυχίῃ.

IX.

Εἰς Ερῶτα δεδεμένον.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφυγχεῖς χέρας, ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάλα, σάζων ψυχοτακῇ δάκρυα,
σωφροσύνας ὕβρις, φρενοκλόπε, ληστὰ λογισμῶ,
πλανὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀόρατον, Ερῶς.

III.

Τί συγνή; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰκαῖα, φιλανὶ;
 σκύλας, καὶ ἰσθεῶν σύγχυσις ὀμματίων;
 μὴ τὸν ἐρασὴν εἶδες ἔχοιθ' ὑποκόλπιον ἄλλην;
 εἰπὼν ἐμοί· λύπης φάρμακ' ἐπιτάμεθα.
 δακρυεῖς· ἔφης δέ· μάτην ἀρνέοιθ' ἐπιβάλλη.
 ὀφθαλμοὶ γλώσσης ἀξιοπαιότεροι.

IV.

Η χαλεπὴ κατὰ πάντα φιλισίον, ἢ τὸν ἐρασὴν
 μηδέποτε ἀργυρεῖς χωρὶς ἀναχομένη,
 φαίνεται ἀνεκτοτέρα νῦν ἢ πάρος. ἔμγα θαῦμα
 φαίνεται· ἡλλάχθαι τὴν φύσιν ἔδοκέα.
 καὶ γὰρ πρῆύτερη ποτὲ γίνεται ἀσπίς ἀναιδής·
 δάκνει δ' ἐκ ἄλλως ἢ θανατηφορίην.

V.

Αχίτα φοῖβω, Βιβυνίδος ὅς τόδε χώρης
 κράσπεδον αἰγιαλοῖς γετονέεσσιν ἔχει,
 Δάμης ὁ κυρτελής, ψάμμω κέρας αἰὲν ἐρείδων,
 Φερετῶν κῆρυκ' αὐτοφυνεῖ σκόλοπι
 θῆκε γέρας, λιτὸν μὲν, ἐπ' εὐσεβίῃ δ' ἴ, ὁ γεραίος,
 εὐχόμενος νέεσσαν ἐκλὸς ἰδεῖν Αἴδην.

VI.

Γομφιόδεσσα χαλιπὰ, καὶ ἀμφίτηλον ἀπώρηκταν.
 κημόν, καὶ γενύων σφίγκλον εὐρραφέα,
 τάνδε τ' ἐπιπαλήκειραν ἀπωρρήκλιοι διαγμῶ
 μάστιγα, σκαιῶ δῆγμα τ' ἐπιψελίς,

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Εἰς Εὐρωπαϊκὴν.

Μῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐρωπαϊδ' ὅσ' ἔα δ' ἴχει
γῇ Μακεδών· ἥ γὰρ δέξατο τέρμα βίης.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς, Αἰθῆναι· πλεῖστα δὲ Μῆσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔσταιον ἔχει.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΜΑΙΚΙΟΥ.

I.

Θερμαίνει μ' ὁ καλὸς Κορήλιος· ἀλλὰ Φοῦμα
τῆτο τὸ Φῶς, ἥ· ἡ πῦρ μέγα γινόμενον.

II.

Ωμοσ' ἐγὼ, δύο νύκτας ἀφ' Ἡδυλίας, Κυβέρια,
σὸν κράτος, ἡσυχάσεν· ὡς δοκέω δ', ἐγέλας,
τῆμόν ἐπισαμένη τάλανος κακόν. ἔ γὰρ ὑποίσω
τὴν ἑτέραν· ὅρκος δ' εἰς ἀνέμους τίθεμαι.
αἰρῶμαι δ' ἀσεβεῖν κείνης χάριν, ἥ τὰ σὰ τηρῶν
ὅρκι, ἀποθνήσκειν, πότνι, ὑπ' εὐσεείης.

αἰνᾶων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον, οἳ ποτε ρεῖθροις
 Ξέρξης μυριόναυς ἔχ' ὑπέρβαιναν Ἀσπ.
 ἔγγραφε καὶ Σαλαμῖνα, Θεμισοκλέες ἵνα σῆμα
 κηρύσσει Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένον.

LXXXII.

Ἡπαίρω μ' ἀποδῶσα νέκυν τρηχέϊα θάλασσα,
 σύρεις καὶ τέθρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον.
 κῆν Αἴδη ναυηγὸς ἐγὼ μόνος οὐδ' ἐπὶ χέρσιν
 εἰρήνην ἔξω Φρικαλέης σπιλάδος.
 ἢ τύμβευε κενῶσα καθ' ὕδατος, ἢ παραδῶσα
 γαίῃ, τὸν κείνης μηκέτι κλέπτει νέκυν.

LXXXIII.

ὦ ξεῖνε, Φεῦγε τὸν χαλαζεπῇ τάφον,
 τὸν Φρικλὸν, Ἰωπῶνακλος, ὃς τε χά τεφρα
 ἱαμβιάζει βραπάλειον ἐς σύγος,
 μή πως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
 ὃς ἔσθ' ἐν Αἰδῇ νῦν κεκοίμικεν χόλον,
 σκάδουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας βέλη.

LXXXIV.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἦδε κέκευθεν
 Λετίῃ Χρησῆ, ῥήτορος ἐκπαρεπείους.
 ἦλυθεν εἰς Αἶδαο δέμας, ψυχὴ δ' ἐς Οὐλύμπων.
 ἀθάνατον ποιεῖ οὐ λόγος, ἔτε θεός.

LXXVIII.

Λατύπος Αρχιτέλης Αγαθάνορι παιδί θανόντι
 χερσὶν οἰζυραῖς ἡρολόγησε τάφον.
 αἰ, αἰ πέτρον ἐκείνον, ὃν ἔκ ἐκόλαψε σίδηρος,
 ἀλλ' ἐτάκη πυκνίοις δάκρυσι τεγγόμενος.
 Φεῦ, σήλη Φθιμένω κέσθῃ μένε, κείνος ἴν' εἶπῃ·
 οὐλῶς πατρῷῃ χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

LXXIX.

Ἀρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικτωπίδος ἡδὺς ἐπήχει
 λῶλος, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.
 θρήνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
 ἔπω πάντα γυνή, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
 δακρυόεις Αἰδῆ, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
 αὐτὸς ἐφ' ἀρπαγίμοις τερωόμενος λέχεσι;

LXXX.

Λιμὸν οἰζυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως
 Νικῶ, σὺν κῆραις ἡερολόγει σάχχας.
 ὤλετο δ' ἐκ θαλάσσης· τῇ δ' ἐκ καλάμης συνέριθαι
 νῆσαν πυρκαϊὴν ἄξυλον ἐκ σαχύων.
 μὴ νεμέσα, Δῆμητερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροτὸν ἦσαν
 κῆραι τοῖς γαίης σπέρμασιν ἡμφίεσαν.

LXXXI.

Εἰς τὸν Θιμισοκλέες τάφον.

Οὐρεά μευ καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβῳο χάρασσε,
 καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα Λητοίδην,

LXXV.

Εἰς Πρωτεσίλαον ἐν Τροίᾳ πρῶτον τελευτήσαντα, ὅτι ἐν τῷ τότε
τάφῳ ὅσα φυτὰ βλέπει τὴν Ἥλον, ξηραίνονται, καὶ τῶν
φύλων τὸν κόσμον ἀποδέχῃσι.

Ηρως Πρωτεσίλαε, σὺ γὰρ πρώτην ἐμύησας
Ἴλιον Ἑλλαδικῷ θυμὸν ἰδεῖν δόρατος,
καὶ περὶ σοῖς τύμβοις ὅσα δένδρεα μακρὰ τέθηλε,
πάντα τὸν εἰς Τροίην ἐκκεκύηκε χόλον.
Ἴλιον ἦν ἐσίδῃ γὰρ ἅπ' ἀκρεμόνων κορυφαίων,
καρφοῦται, τεύαλων κόσμον ἀναινόμενα.
Θυμὸν ἐπ' αὖ Τροίῃ ποσὸν ἔξεσας, ἥνικα τὴν σὴν
σώζει καὶ σελέχη μῆνιν ἐπ' ἀντιπάλῃς;

LXXVI.

Μυλεργάτας ἀνὴρ με ζωᾷς ἐν χρόνοις
βαρυβρομήταν εἶχε δινητὸν πέτρον,
πυρηφάτον Δῆμητρος εὐκάρως λάτρην,
καὶ κατθανὼν σάλασσε τῷ δ' ἐπ' ἡρώ,·
σύνθημα τέχνης, ὡς ἔχη μ' αἰεὶ βαρὺν,
καὶ ζῶν ἐν ἔργοις, καὶ θανὼν ἐπ' ὀσέοις.

LXXVII.

Ικαρίην [τὸ πάρος] πλώων ἄλα, νηὸς ὀλισθῶν
Δᾶμις ὁ Νικαρέτῃ κάππεσεν εἰς πέλαγος.
πολλὰ παλὴρ δ' ἡρᾶτο πρὸς ἀθανάτας, καὶ ἐς ὕδωρ
Φθέγγεθ', ὑπὲρ τέκνης κύμασι λισσόμενος.
ᾤλετο δ' οἰκτίσως βρυχθεὶς αἰλί. κῆνο δὲ πατρός
ἔκλυεν ἀράων ἔδῃ πάλαι πέλαγος.

LXXII.

Νηὸς ἐπεγομένης ὠκύν δρόμον ἀμφεχόρευον
 δελφῖνες, πελάγης ἰχθυφάγοι σκύλακες.
 καταρφένος δὲ κύων θηροὶ κύνες ἱκελῶσας,
 δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
 ὤλετο δ' ἄλλοτρίης θήρης χάριν· ἔ γάρ ἐλαφρὸς
 πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

LXXIII.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατός, ἡνίκ' ἐσύλων
 γειομόρῃ μελιχρὴν σμηνοδόκῃ χάριτα,
 μηνίσας ὁ πρέσβυς, ἐς ὕδατα κρωτὸν ἔβαιψεν,
 ἐνθάδε τὰς ἀπὸ γῆς ἔδοκέων πελάσειν.
 οἱ δὲ νεῶν κέφας ἀχυρτίδας ἀντιφέροντες,
 αὐτοκυβερνητὶ πρὸς κύτος ἐτρόχασαν.
 ἦ ῥα Φίλη γαστήρ καὶ βαιολάτης ἀνέπεισεν
 ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας καινολάτης ἐρέτας.

LXXIV.

Εξευξ' Ελλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμῃ·
 τὰς δὲ τόσας καμάτας πάντας ἔλυσε χρόνος.
 ἀλλὰ Δικαιάρχεια διηπείρωσε θάλασσαν,
 καὶ βυθὸν εἰς χέρσιν ἤμα μετεπλάσατο.
 λαῖα βαθυτήρι' ἔγα κατερρίζωσε πέλωρον,
 χερσὶ Γιγαντείαις δ' ἔτασε νέρβειν ὕδωρ.
 ἦν δ' αἰεὶ πλώειν· διοδευομένη δ' ὑπὸ ναύταις,
 ἄστατος εἰς πεζὺς ὁμολόγησε μένειν.

ἢ τὰς ὀμφακοῦσας ἐγείναο, τὰς ἀπεπάντας
 βότρυας, οἱ συφελὴν ἐξέχεον σαγόνα.
 διζῆμαι, λυκόεργε, τὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ρίζης
 κλήματος ὠμοτόκῃ βλαστὸν ὅλον θείσεις.

LXIX.

Πηρὸς ὁ μὲν γήοις, ὁ δ' ἄρ' ὀμματιν· ἀμφοτέροι δὲ
 εἰς αὐτὰς τὸ τύχης ἐνδῆες ἤράνισαν.
 τυφλὸς γὰρ λιπὸγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἶρων,
 ταῖς κείνῃς Φωναῖς ἀτραπὸν ὠθοδάτει,
 πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
 ἀλλήλοις μερίσαι τέλλιπες εἰς ἔλεον.

LXX.

Βαῖον ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύττων
 κριὸς ἐλιξόκερως, θείνῃ θρασυνόμενῳ.
 κάπρος δ' Ἡράκλειος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
 ἐς νηδὺν κριῶ παῖσαν ἔβαψε γένυν·
 ζωνὴν νηπιᾶχῳ δ' ἐχαρίσσατο. ἄρ' ἀπὸ Ἡρῆς
 Ἡρακλέης βρεφέων ὤκλινεν ἡλικίην.

LXXI.

Ἐβρα Θρηϊκίῃς κουμῶ πεπεδημένον ὕδωρ
 νήπιος εἰσβαίνων, ἐκ ἔφυγε θάνατον·
 εἰς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρόμενον ἵχνος ὀλισθαίν·
 κουμῶ τὰς ἀπαλὰς αὐχένας ἀμφεκάρη.
 καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λαιπὸν δέμας· ἡ δὲ μένεσθαι
 ὄψις ἀναγκαίην εἶχε τάφῳ πρόφασιν.
 δύσμορος ἦς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
 ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, εὐδενός ἐστιν ὅλῳ.

ἀλλοθρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα· ἥ γὰρ ἐώλπεν
 πάντως μοι ζήσεν τῷτον, ὃν ἐκ ἔτεκεν.
 ἡ δ' εὐπαις θετὸν υἱὸν ἀνήγαγον. ἀλλὰ με δαίμων
 ἤθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
 κληθεὶς ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο· νῦν δὲ τεκῆσαις
 ἤδη καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

LXVI.

Ἡρίθμην ποτὲ πάντες Αἰρισθίκην κλυτόπαιδα,
 ἐξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην.
 ἥρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί. τρεῖς γὰρ ὄλοντο
 νέσω· λειψόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγει.
 αἰεὶ δ' ἡ βαρύδακρυς, ἐπὶ σήλαις μὲν ἀηδών·
 μεμφομένη δὲ βυβοῖς, ἀλκίονις βλέπειαι.

LXVII.

Ἡϊόνι τόδε σῶμα βροτῷ παυλήμονος ἄβρει,
 σπαρθὸν, ἀλὶρράγέων ἐκχύμενον σκοπῶλων·
 τῇ μὲν ἐρημοκόμεης κῆται καὶ χῆρος ὀδόντων
 κόρη· τῇ δὲ χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχες,
 πλευρά τε σαρκολιπῇ, ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
 νευρῶν, καὶ κώλων ἐκλυτος ἀρμονίη.
 ἔτος ὁ πεδυμενὴς εἰς ἣν ποτε. Φεῦ μακαριστοί,
 ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων ἐκ ἴδον ἠέλιον.

LXVIII.

Τὶς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν
 βορραῖα Σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
 ἢ Κελτῶν νεφελῆτες αἰεὶ κρουμάδες Ἀλταίς,
 τῆς τε σιδηροδόκου βῶλος Ἰσθριαῶδος;

ρίζαν δ' ἐκ ἀπὸ γῆς μητρός βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
Καίσαρι μὴ τίκλειν ἔδὲ λίθος δύναται.

LXII.

Θεσσαλίας εὐτ' ὅπως ὁ ταυροελάτης χορὸς ἀνδρῶν,
χερσὶν ἀτευχήτοις θηρσὶν ὀπλιζόμενος,
δενδροτυπῶεις πάλης ζεύξει σκιρτήματι ταύρων,
ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέγμα μεταπώδιον.
ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεύροπον ἅμμα
θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισσε βίην.

LXIII.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπαρεν πάλι δαίμων
πλαζομένῳ Φύσεως νῆα ποθενοτέρην.
πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἔλθον,
μυνηρέτης ἐπέβην, Φόρβ' ὀφειλόμενος.
ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπαρεν δις ὁ πρέσβυς,
νῆπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

LXIV.

Εὐθαλέα πλάτανόν με Νότ' ε βαρυλαίλαπες αὖραι
ρίξης ἐξ αὐτῆς ἐσόμεσαν δαπνέδοις.
λυσσάμεν' ἑρμιάω δ' ἔσ' ἔτι πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
χείματι καὶ θάλλωει τῷ Διὸς ἡδύτερον.
ὀλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιῆσα Λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρῃ βλέπομαι.

LXV.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκῆσα φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος
μήτηρ, ἡ τέκνων τρισσὸν ἰδῆσα τάφον,

LVIII.

Ἀδριακοῖο κύττας λαιμὸς τοπᾶλαι μελίγηρυς,
 ἀνὶκ' ἐγαστροφόρον βακχιακὰς χάριτας,
 νῦν κλαοθεῖς, κεῖμαι νεοθηλεῖ καρτερόν ἐρκ' ὅ
 πλήματι, πρὸς τρυφερὴν τενομένω καλύβην.
 αἰεὶ τι βρομίῳ λατρεύομεν· ἢ γεραὸν γὰρ
 φρενῶμεν πιεῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

LIX.

Καὶ τὸν ἀρετᾶιον πυρητόκον αὐλακα τέμνει
 μηροτυπεῖ κέντρῳ πειλομένη δάμαλις·
 καὶ μετ' ἀροῖσσι πόντος ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
 πινομένη μόσχῳ, δεύτερον ἄλγος ἔχει.
 μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος. ἔτος-ὁ βασιὸς
 μόχος, εἰάν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

LX.

Παλὺ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδαίικλον
 ξέρξης, ἐχλαίνῃς φάρεϊ πορφυρέῳ.
 κῆκ νεκύων δ' ἥυσεν ὁ τᾶς Σπάρτας πολὺς ἥρωας·
 οὐδέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον·
 αἰσπῆς μοι τύμβος κόσμος μέγας· αἶρε τὰ Περσῶν·
 ἤξω κείς Αἶδαν ὡς Λακεδαιμόνιος.

LXI.

Φοῖβον ἀνθηαμένη πατὲρ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε
 καίσαρος ἐκ βωμῶ κλῶνα μελαμπέταλον·
 ἐκ δὲ θεῶ θεὸν εὔρεν ἀμείνανα. λητοῖδην γὰρ
 ἐχθήρασα, Φιλεῖ Ζῆνα τὸν Αἰνεάδην.

LV.

Εἰς ἄγαλμα Ερμῆ ἐν κήπῳ.

Ἄ Κράμῃς ἀΐψωμαι, Κυλλήνιε; Ἐμὴ, παροδῖτα.
 Ἄ τίς Φθόνος ἐκ λαχάνων; Ἐ γ' Φθόνος· ἀλλὰ νόμος
 ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπῆμιν χέρας. Ἄ παραδόξμ·
 μὴ κλέπτειν Ερμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

LVI.

Εἰς ἄγαλμα Πρῆπτι.

Ἄ Ωραίας γ' ἐσορῶ τὰς ἰσχάδας· εἴ γε λαβεῖν μοι
 συγχωρεῖς ὀλίγας; Ἐ τίγανε μηδεμιᾶς.
 ὀργίλος ὡς ὁ Πρῆπτος ἐρεῖς· ἔτι καὶ κενὸς ἦξεις.
 Ἄ ναι λίτομαι, δὸς μοι· καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
 Ἐ χεῖρεις γάρ, λέγε μοι, παρ' ἐμῶ τινός; ἔστι νόμος πη,
 ΔΟΣ, ΔΑΒΕ. Ἄ καὶ θεὸς ἂν ἀργυρίε σὺ γλίχη;
 Ἐ ἄλλο τι χρῆμα φιλῶ. Ἄ ποῖον τόδε; Ἐ τὰ μὰ κατέδων
 σῦκα, δὸς εὐθύμῳ ἰσχάδα τὴν ὁπίσω.

LVII.

Συλῆσαντες οὐλυπτον ἴδ', ὡς ὅτ' ὅλοισιν Εἰρώτες
 κοσμεῖντ', ἀθανάτων ὅτ' ὅλα Φρυασσόμηναι.
 Φεῖβ' τόξα Φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνόν, Ἀρης
 ὅτ' ὅλον καὶ κυνέην, Ηρακλῆες ῥόπαλον,
 εἰναλὶς τε θεῶ τριβελὲς δόρυ, θύρσα τε Βάκχης,
 πῆλινά πεδὶλ' Ερμῆ, λαμπράδας Ἀρτέμιδος.
 ἐκ ἄχθος θνητοῖς εἴκειν βελέεσσιν Εἰρώτων,
 δαίμονες οἷς ὅτ' ὅλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

ζῶσῃρ' ἐλκύσας, πῶλ' αὖ Διομήδεος εἶλον·
 χρύσεια μάλα κλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
 Αὐγείας ἐδάμνη· κεμαῖς ἔφυγεν· ἔκλινον ὄρνις·
 Κέρβερον ἠγαγόμην· αὐτὸς Ολυμπῶν ἔχω.

LII.

Εἰς ἄγαλμα Ηρακλέους.

Ηρῆ τῆτ' ἄρα λοιπὸν ἐβόλετο πᾶσιν ἐπ' ἀβλοῖς
 ὄπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν Θρασὺν Ηρακλέα.
 πᾶ χλαῖνωμα λέοντος, ὃ τ' εὐροῖζήτος ἐπ' ὤμοις
 ἰὸς, καὶ βαρύνων ὄζος ὁ Θηραλέτης;
 πάντα σ' Εὐρώς ἀπέδυσε· καὶ ἔξενον, εἰ Δία κύκνον
 ποιήσας, ὄπλων νοσφίσας Ἡρακλέα.

LIII.

Κολχίδα, τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα, τραυλὲ χελιδόν,
 πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίαν;
 ἧς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπασφράττει Φόνιον πῦρ,
 καὶ πολὺς γενύων ἀφρὸς ἀποσάλαει·
 αἰρτιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐφ' αἵματι. Φεῦγε πανώλη
 μητέρα, καὶ κηρῶ τέκνοφονῆσαν ἔτι.

LIV.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἑνοπλον Αφροδίτην.

Κύπρι Φιλομμεΐδης, θαλαμηπόλε, τίς σε, μελιχρὴν
 δαίμονα, τοῖς πολέμων ἐσεφάνωσεν ὄπλοις;
 σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης Τρῆναιος,
 καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἠδυμελεῖς χάριτες.
 εἰς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυσ ἀνδραγῶνα; μὴ Θρασὺν Ἀρῆ
 συλήσας· αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δύναται.

XLVIII.

Εἰς τὸ ἐν Ολυμπίᾳ Διὸς ἄγαλμα.

Ἡ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ ἑρᾶν, εἰκόνα δείξαν,
φειδία, ἥ σύ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

XLIX.

Εἰς τὴν Μύρωνος βᾶν.

Ἀπαιρέ με τένοντος, ὦ γεωπῶνε,
λέπιδνα, καὶ σιδηρον αὐλακεργάταν.
χαλκὸν γὰρ αἰῶν ἐκ ἐσάρκωσεν Μύρων,
τέχνη δ' ἐζωπώησεν ὅψιν ἔμπνοον,
ὥς πολλάκις με καίπομυκάδαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ' ἐκ εἶασε, προσδήσας βάσει.

L.

Εἰς ἔππων χαλκῆν.

Ἰδὲ ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαίδαλῳ τέχνη
κορωνιῶν ἔσηκε. δριμὺ γὰρ βλέπων
ὑψαυχενίζει, καὶ διηνεμαμένας
κορυφῆς ἐθείρας ἐρίωκεν ἐς δρόμον.
δοκέω, χαλινῶς εἰ τις ἡνιοστρόφος
ἐναρμόσει γένυσσι, καίποικεντρίσει,
ὁ σὸς πόνος, λύσιπῳ, καὶ παρ' ἐλπίδα
τάχ' ἐκδραμεῖται· τᾷ τέχνῳ γὰρ ἐμπανέει.

LI.

Εἰς τὰς Ηρακλῆος ἀθλῶς.

Ωλεσα τὸν Νεμείας θῆρ' ἄπλετον, ὦλεσα δ' ὕδρην
καὶ ταῦρον, κάτῳρ δ' ἀμφετίναξα γένυν·

Τομ. II,

P

γινώσκειμ' ὅσα λευκὸν ἔχει σίχον· ἡ δὲ μέλαινα
ἱστορίη τήκοι τὰς Περικαλλιμάχους.

XLV.

Λάβριον ἐρωτησὴν σκολιὸν πόδα, κισσὲ, χορεύσας,
ἄγχεις τὴν Βρομίᾳ βοτρυνόπαιδα χάριν·
δεσμῆς δ' ἔχ' ἡμᾶς, ὀλέκεις δέ σε. τίς γὰρ ἔλοιτο
κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

XLVI.

Ἴσως με λεύσσω, ξεῖνε, ταυρογάσσορα,
καὶ σερρόγον, ὥς Ατλαντα δεύτερον,
θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρότει· ἢ φύσις.
ἀλλ' ἴδι μ' Ἡρᾶν λαδικῆα πάμμαχον,
ὃν Σμύρνα, καὶ δρυὶς Περγάμῃ κατέστρεφεν,
Δελφοὶ, Κόρινθος, Ἥλις, Αργος, Αχίον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἦν ἐρευνήσης κράτος,
καὶ τὴν λίβυσσαν ἐξαριθμήσεις κόριν.

XLVII.

Ζηνὸς καὶ Λητῆς θηροσκόπε τοξότι κέρη,
Ἀρτεμις, ἢ Θαλάμης τὰς ὀρέων ἑλαχίς,
νῆστον τὴν συγερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
ἐοδλοτάτῃ πέμψαις ἄχρις Ὑπερβορέων·
σοὶ δ' ἄρ' ὑπὲρ βωμῶν αἰτμόν λιβάνοιο φίλιππος
ρέξει, καλλιθυτῶν κάωρον ὀρειονόμον,

XLVIII.

XLI.

Τὸν πλανὸν Ερμᾶν, τὸν θεῶν ὑπηρέταν,
τὸν Ἀρκάδων ἀνακτα, τὸν βοηλάταν,
ἐς ὧτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτοκλέπτας Αὐλὸς εἴπε βασιάσας·

ΠΟΛΛΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΡΕΙΤΤΟΝΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ.

XLII.

Τίς σὺ, Κολχίς ἄθεσμε, συνέγραφεν εἰκότι θυμόν;
τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρυβαρὸν εἰργάσατο;
αἰεὶ γὰρ δεψᾶς βρεφῶν φόνον. ἦ τις ἰήτων
δεύτερος, ἢ Γλαύκη; τίς πάλι σοὶ πρόφατις;
ἔρρε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκλόνε. σῶν γὰρ ἀμέτρων
ζήλων εἰς ἀθέλεις καὶ γραφῆς αἰδομένηται.

XLIII.

Γραμματικοὶ Μώμῃς συγίς τέκνα, σῆτες ἀπάντων,
τελχῖνες βίβλων, ζηνοδοτὰ σκύλακες,
καλλιμάχῃς φρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκλανύσαντες,
ἐδ' αὐτᾷ κείνῃ γλώσσαν ἀποσρέφετε,
συνδεσμῶν λυγρῶν θηρήτορες, οἷς τὸ ΜΙΝ ἢ ΣΦΙΝ
εὐαδε, καὶ ζητεῖν εἰ κύνας εἶχε κύκλωψ,
τρίβοιθ' εἰς αἰῶνα καταλύζοντες ἀλιτροὶ
ἄλλων· εἰς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσείσατε.

XLIV.

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον αἰὲ πεπλανηκότες ὄμμα,
οἳ τ' ἀπ' ἀριστάρχῃς σῆτες ἀκανθολόγοι.
ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμης,
καὶ τίνας ἦν Πρωτεύς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;

XXXVI.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας
 Κύπριν ὅλην χρυσῇν ἐχθρὸς ἔκλειψε Δίων·
 καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὅλοσφύρητον Ἀδωνιν,
 καὶ τὸ παρεστηκὸς μικρὸν Ερωτάριον.
 αὐτοὶ νῦν ἐρέεσσιν ὅσοι ποτὲ Φῶρες αἵριστοι·
 Οὐκέτι σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

XXXVII.

Εἰ πόδας εἶχε Δίων οἷας χέρας, ἔκείτ' ἂν Ερμῆς
 πῆλινος ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Δίων ἐκρίβη.

XXXVIII.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλειψεν ὃν ὀρκίζεσθαι ἔμελλεν
 Εὐτυχίδης, εἰπὼν· Οὐ δύναμαί σ' ὁμόσαι.

XXXIX.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μανύτορα φοῖβον ἔκλειψεν
 Εὐτυχίδης, εἰπὼν· Μὴ πάνυ πολλὰ λάλει,
 σύγκρινον δὲ τέχνη τέχνην, καὶ χεῖρεσι χρησμούς,
 καὶ μάντιν κλέπτει, καὶ θεὸν Εὐτυχίδη·
 τῶν δ' ἀχαλνώτων σομάτων χάριν αὐτίκα πρᾶβεις,
 τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

XL.

Βεκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρῳ νέμε, μή σε Περικλῆς
 ὁ κλέπτῃς αὐταῖς βεσσι συνεξελάσῃ.

ἀλλὰ μετὴν μελίγηρυν ἀηδόνα δέξατο νῶτοισ
 δελφίν, καὶ πηληνὸν πόντιος ἠνίοχει.
 πισοτάτῳ δ' ἑρέτῃ πορθμευομένη, τὸν ἄκωπον
 ναύτην τῇ σωμαίων θέλγον ἐγὼ κιβάρη.
 εἰρεσίην δελφῖνες αἰεὶ Μήσῃσιν ἄμιαδον
 ἤνυσαν. ὃ ψευστὴς μῦθος Ἀριόνῳ.

XXXIII.

Τὸν ἐκ Σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
 πίπνυ λαβόντα τὴν κατ' Ἰοθμὸν ἐξάνκισ,
 τῆτον δέδορκας· ὃ κατ' εὐγυρον πάλην
 ψάμμος πεσόντος νῶτον ὅκ' ἐσφράγισεν.
 ἰδὲ αὖ πρόσωπον θηρέβυμον, ὡς ἔτι
 σώζει παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκας ἔριν.
 λέγει δ' ὁ χαλκός· Ἀβάσις με λυσάτω,
 χαῖς ἔμωτο· νῦν ἔβδομον κονίσσομαι.

XXXIV.

Ὠκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμῖσα
 ἔγκυος, ἡλκώβῃ παιδοπαρόν γενέσιν·
 πᾶσα δὲ συγκατέμυσε, κατελωβείσα χρόνοισιν.
 ἤδη δ' ἡ τεκετῶν ὥριος ἦν βάσανος.
 πολλὰ δ' ἐπαύρυσαν ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν,
 καὶ σκύλακες Φίλιοι νηδύος ἐξέθορον.
 Ἀρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις· ἔμπαλι δ' Ἀρης
 ἦρκειαι μαιῖσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

XXXV.

Εἰ τὸ μὲν ἐκδεδάνεικας, ὃ δ' ἄρτι δίδως, ὃ δὲ μέλλεις,
 ἄδ' ἐποτ' εἴ τῃ σὺ κύριος ἀργυρίῃ.

XXIX.

Οὐκ ἔτι πυργώθεις ὁ Φαλαῖγομάχας ἐπὶ δῆριν
 ἄχετος ὀρμαίνει μυριάδας ἐλέφας,
 ἀλλὰ φόβῳ σείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους·
 ἄντυγα διΦραλκεῖ Καίσαρος ἑραινίς.
 ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θῆρ χάριν· ὄργανα ρίψας
 Ἀρεος, εὐνομίης ἀντανάγει πατέρα.

XXX.

Εμβολα χαλκογένεια, Φιλόπλοα τεύχεα νηῶν,
 Ἀκλιακῆ πολέμῃ κείμενα μαρτύρια,
 ἥνιδε σιμβλεύει κηρότροφα δῶρα μελισσῶν,
 ἔσμῳ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.
 Καίσαρος εὐνομίης χρηστὴ χάρις· ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν
 καρπῶς εἰρήνης ἀντεδίδαξε τρέφειν.

XXXI.

Εν Θήβαις Κάδμῳ κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθῆς
 Οιδίποδος. τελετὰς Εὐῖος ἡσπασάτο,
 αἷς γελάσας Πενθεὺς ὠδύρατο. τείχεα χορδαῖς
 ἔσῃ, καὶ λωτοῖς ἔσενε λυόμενα.
 Ἀντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὸς Ιοκάστης.
 ἦν Ἰνὼ Φιλόπαις, ἀλλ' αἰσεβὴς Αθάμας.
 οἰκλῖρον αἰεὶ πολίεθρον· ἴδ' ὡς ἐδλῶν περὶ Θήβας
 μύθων καὶ συγνῶν ἤρκεσεν ἰστορίη.

XXXII.

Μεμφομένη Βορέην ἐπεπωτώμεν ὑπὲρ ἄλλης·
 ἐκ γὰρ ἐμοὶ Θρήκης ἥπιος ἔδ' ἄνεμος.

ὥσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλάτ' Ὑφάσγανον, ἐν μόνον εἰπών·
 Ἀνδρας Λαῖας κτείνει, δειλοτέρης δὲ νόσος.

XXVI.

Νηδυῖ βριβομένην δάμαλιν Λητωΐδι κέρη
 ᾤσαν νηοκόροι, θῦμα χαριζόμενοι,
 ἥς αἰδὴν μέλλοντα προέφθασεν εὐστοχος ὠδὶς·
 πέμψθη δ' εἰς ἀγέλην τεκνογονεῖν Ἀφείῳ.
 ἡ θεὸς ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, ἐδ' ἐδίδαξε
 τικίεσας κτείνειν, ἃς ἐλεεῖν ἔμαθε.

XXVII.

Ταῦροι περὶ τένοντες, ἀροτρευτῆρες ἀρέρης,
 εἰν ἀλὶ τῆς γαίης ἀντέχουσι καμάτας.
 αὐλάκα τὴν ἀσίδαρον ἐν ὕδασιν ἔλκομεν ἄμφω,
 μακροδόνων χοίνων ἄμμα σαγηνόδετον.
 ἰχθύσι δ' ἐκ σαχύων λατρεύομεν. ἃ ταλαεργοὶ,
 ἤδη κῆν πελάγει καρπὸν ἀρᾷσι βόες.

XXVIII.

Ηναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφεμένη,
 πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεῶ·
 ἀνὴρ γὰρ ὥρης μ' ἐμπόρος τεκμήνατο,
 καλέσας ΕΤΑΙΡΗΝ. εἰμὶ γὰρ πᾶσιν Φίλη.
 ἔμβαινε θάρρῳ· μισθὸν ἐκ αἰτῶ βαρύν.
 ἐλθόντα δέχομαι, πάντα βασιλεύω ξένον.
 ὥς ποτ' ἐπὶ γαίης, κῆν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγγελτῆρά τε κύρτα
 Φελλόν, καὶ δισσαὺς χοινογενεῖς στυρίδας,
 καὶ τὸν ἐγερσιφαῖ πυρὸς ἔγκυσον ἔμφλογα πέτρον,
 ἄγκυράν τε, νεῶν πλαζομένων παγίδα,
 Πείσων ὁ γριπτεὺς Εὐμῆ πόρεν, ἔντρομος ἦδη
 δεξιτερὴν, πολλοῖς βεβήμενος καμάτοις.

XXIII.

Δίκτυά σοι μόλιβω σεφανέμενα, δυσιθάλασσα,
 καὶ κώπην, ἄλμης τὴν μεθύσαν ἔτι,
 κητοσόον τε τρίαιναν, ἐν ὕδασι καρτερόν ἔγχος,
 καὶ τὸν αἰεὶ Φελλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
 ἄγκυράν τε, νεῶν σιβαρὴν χεῖρα, καὶ Φιλοναύτην
 σπῆρμα πυρὸς σώζειν πέτρον ἐπιστάμενον,
 ἀρχιθάλασσε Πόσειδον, Ἀμύντιχος ὕστατα δῶρα
 θήκατ', ἐπεὶ μογεῖς πάντας ἀλιπλανίης.

XXIV.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυχλὸς
 ἡέλιος Φαιδρὴν ὅψιν ἀπεργάσεται,
 καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀρυτήσιμον ἔξει,
 καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμειαι,
 ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαθυκλεῆς ἔνομ' Ομήρου
 λήθη γηραλέων ἀρπάσσεται σελίδων.

XXV.

Αἴλιος ὁ θρασύχειρ, Ἀρεὸς πρόμος, ὁ ψελιώσας
 αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου σεφάνοις,
 τηξίμελ' ἐν σὼ κεκολλημένος, ἔδραμε θυμῷ
 ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενά μαρτυρίην,

σοί, Φιλέριθε κόρη Παλλαντίας, ἡ βαθυγυρῶς
 Αἰσιόνη, πενίης δῶρον, ἀνεκρέμασε.

XIX.

Δράγματα σοι χώρε μικραύλακος, ὧ Φιλόταυρε
 Διοί, Σωσικλῆς θῆκεν ἀρχροπώνῳ,
 εὐσαχυν ἀμήσας τὸν νῦν σπώρον· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 ἐκ καλαμηιομῆς ἀμβλύ φέροι δρέπανον.

XX.

Ροιὴν ξανθοχίτωνα, γεραιόφλοιά τε σῦκα,
 καὶ ροδέας σαφυλῆς ὠμὸν ἀποσπᾶδιον,
 μῆλόν θ' ἡδύωνεν λεωτῇ πεποκωμένον ἄχνη,
 καὶ κάρυον χλωρῶν ἐκφανές ἐκ λεπιδῶν,
 καὶ σίκυον χροάοντα, τὸν ἐν Φύλλοις πεδοκοίτην,
 καὶ πέρκην ἥδη χρυσοχίτων' ἐλάην,
 σοί, Φιλοδίτα Προίηπε, Φυτοσκάφος ἄνθετο Δάμων,
 δένδρεσι καὶ γήοις εὐξάμενος θαλέθειν.

XXI.

Τίς τὸν ἄχνην Ερμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσσιν ἔθηκεν;
 Ἐρμογένης. ἅ τίνος ὦν; ἘΔαιμονέως. ἅ ποδαπός;
 ἘΑντιοχεύς. ἅ τιμῶν σε χάριν τίνος; Ἐὼς συναρωγὸν
 ἐν σαδίοις. ἅ ποίοις; ἘΙοθμόθι κῆν Νεμέα.
 ἅ ἔτρεχε γάρ; Ἐκαὶ πρῶτος. ἅ ἐλὼν τίνας; Ἐένnea παῖδας.
 ἔπηθ' ὅς ὥς ἀν' ἔχων τὰς πόδας ἡμετέρης.

XXII.

Δέντακας ἀκροδέτεις, καὶ τὴν αἰλινηχέα κάπην,
 γυρῶν τ' ἀγκίστρων λαιμοδακῆϊς ἀκίδας,

καὶ σῖκαρόν πέλεκυν τελεχῆτόμον, ἰθύδρομόν τε
 πρίονα, μιλιεῖα σάγμασι πειθόμενον,
 τρύπανά θ' ἐλκεσίχηρα, τέρεβρά τε, μιλιόφυρῃ τε
 χοῖνον, ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι,
 σοί, κέρη γλαυκῶπι, λεόντιχος ὥπασε δῶρον,
 ἄνθος ἐπεὶ γῶν πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

XVI.

Αὐλὸν καμινεὺς ἦρα τὸν Φιλήνεμον,
 ῥήνην τε κησίσχυσον ὠκυδέκτορ,·
 καὶ τὸν δίχηλον καρκίνον πυραγρέτην,
 πῖρκος πόδας τε τῆσδε λειψανηλόγης,
 ὃ χρυσοτέκτων Δημοφῶν Κυλληνίῳ
 ἔθηκε, γῆρα κανθὸν ἐξοφωμένῳ.

XVII.

Κυκλοτερῇ μόλιβον, σελίδων σημάϊορα πλευρῆς,
 καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
 καὶ κανονίῳ ὑπάτην, καὶ τὴν παρὰ θῖνα κίστην,
 αὐχμηρὸν πόντε τρημαζόμεντα λίθον,
 Καλλιμένης Μήσαις, ἀποπασσάμενος καμάτοιο,
 θῆκεν, ἐπεὶ γῆρα κανθὸς ἐπεσκέπτετο.

XVIII.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνης,
 Παλλάδος ἰσοπῶνα λειομίτης κάμακας,
 καὶ κλένα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον
 σφονδυλοδιήτην νήμασι νηχόμενον,
 καὶ τάλαρον χοίνοισιν ὑφασμένον, ὃν ποτ' ὀδόντι
 ἐπλήρη τολύπῃ πᾶσα καθαιρομένη,

μυχῶν βυθίτις ψάμμος ἐξηρεύγετο,
 ἰσὸς δὲ πᾶς ὠλίσθεν εἰς ἅλα πτύσας,
 Φορτὶς δ' ἐσύρετ' εἰς Αἴδαν, πλανώμενος
 ἀρωγοναύτας δαίμονας λυσίσρατ' ὦ
 ἐλιπαρήσεν· οἱ δὲ τῷ νεωκόρῳ
 μένῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

XIII.

Εἶπε τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμια
 πυριτρόφους τε βιτιάδας πυρηνέμους,
 ἡθμόν τε πουλύτρηλον, ἡδὲ τεύραπουν,
 πυρὸς χέφυραν, ἐσχάρην κρηδόκον,
 ζωμήρυσιν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον,
 ὅμῃ κρεάγρῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ,
 βραδυσκελὴς Ἡφαίστε, σοὶ Τιμασίῳ
 ἔθηκεν, ἀκμῆς γῆον ὠρφανεμένους.

XIV.

Σπερμοφόρον πῆρην ὠμαχθέα, κῶλεσίβωλον
 σφύραν, καὶ γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνους,
 καὶ τριβόλους ὀξεῖς ἀχυρότριβας, ἰσοδόην τε
 σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαϊον ὕνιν,
 κέντρα τ' ὀπαιοφυγῇ, καὶ βέτροφα δεσμά τενόνων,
 καὶ τρίνακας ξυλίνους, χεῖρας ἀρετροπώνων,
 γῆ ἀναπηρωθεῖς λυσίξενος αὐλακι πολλῇ
 ἐκρέμασεν Ἀθροῖ τῇ σαχυροσεφάνῳ.

XV.

Στάθμην ἰδυτεῖν μολιβαχθέα, δεριτυπῇ τε
 σφύραν, καὶ γυρὰς ἀμφιδέττας ἀρίδας,

Αἴτης παρωρείῃσι Συμαΐδ᾽ πατρός
 ἔχασσι δινήεντος ὕγρον εἰκίον.
 καὶ τῆς μὲν ἀμφίχωλον ἀρτεμὲς σκέλῃ
 θερμὴ διεσῆριξεν Αἰτναίῃ λιβάς.
 Νυμφαῖς δὲ ἔλεγε βάκτρον· αἱ δὲ ἐπῆνεσαν
 πέμπειν μιν ἀσῆρικλον, ἠδ' εἶσαι δόσει.

X.

Αἰγύπτῳ μεδέεσσα μελαμβώλῃ, λινόπεπλε
 δαῖμον, ἐπ' εὐιέρως βῆθι θυπολίας.
 σοὶ γὰρ ὑπὲρ χιδαίων λαγαρόν ποπάνευμα πρόκειται,
 καὶ πολὺν χηνῶν ζεῦγος ἐνυδροβίων,
 καὶ νάρδος ψαφάρη κεγχρίτισιν ἰχάσιν ἀμφι,
 καὶ σαφυλὴ γραῖη, χῶ μελίπωνες λίβανος.
 εἰ δὲ ὥς ἐκ πελάγης ἐρρύταο Δᾶμιν, ἀνασσα,
 κῆκ πενίης, θύσει χρυσόκερων κεμάδα.

XI.

Λευκάδος αἰπὺν ἔχων ναύταις τηλέσκοπον ὄχθον,
 φοῖβε, τὸν Ἰονίῳ λυόμενον πελάγει,
 δέξαι πλωτήρων μάξης χειριφυρέα δαῖτα,
 καὶ σπονδὴν ὀλίγη κερναμένην κύλικι,
 καὶ βραχυφελγίτῃ λύχνῃ σέλας ἐκ βιοφειδῶς
 ὅλῳτῃς ἡμιμεβεῖ πινόμενον σόματι.
 ἀνθ' ὧν ἰλήκοις, ἐπὶ δὲ ἰσία πέμψον αἴτην
 ἔριον Αἰλιακῶς σὺνδρομον εἰς λιμένας.

XII.

Ὅτ' ἐξ αἴτης λίβυος, ἐκ ζαῶς Νότῃ
 συνεξοφύγῃ πόντος, ἐκ δὲ νειάτων

ἔπαλόλυξεν αὐχένα σροειλίσας,
 λυσιΦλεβῇ τε σάγαριν ἀμφιβηγέα,
 λεοντόδιφρέ σοι Ρέη Κλυτοαδένης
 ἔθηκε, λυσσητῆρα γηράσας πόδα.

VII.

Κόψας ἐκ Φηγῶ, σε τὸν αὐτόΦλοιον ἔθηκε
 Πᾶνα φιλοξενίδης, ὁ κλυτὸς αἰγελάτης,
 θύσας αἰγιθατήν πολιὸν τράγον, ἐν τε γάλακτι
 πρωτογόνῳ βωμῆς τῆς ἱερῆς μεθύσας.
 ἀνθ' ὧν ἐν σηκοῖς διδυματοκοὶ αἶγες ἔσονται
 γαστέρα, Φεύγσαι τρηχὺν ὀδόντα λύκα.

VIII.

Υλησκόπῳ με Πανὶ θηρευτῆς Γέλων
 ἔθηκε λόγχην, ἧς ἀπέθρισε χρόνος
 ἀκμὴν ἐν ἔργῳ, καὶ λίνων πολυσρόφων
 γεραιὰ τρυχή, καὶ πάγας δερραγχεάς,
 νευροπλεκεῖς τε κνωδάλων ἐπισφύρας,
 ὀχεῖς, ποδίσρας, καὶ τραχηλοδεσμότας
 κλοιὰς κυνέχας. γῆα γὰρ δαμνέας χρόνῳ
 ἀπ᾽ αἵπῳ ἤδη τὴν ὀρεινόμον πλάνην.

IX.

Η γρῆϋς ἡ χερνήτις, ἡ γυρὴ πόδας,
 πύσιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίᾳ
 ἦλθ' ἐν ποτ', ἐρωύεσσα σὺν δρυὸς ξύλῳ,
 τό μιν διασκήριτ' εἰς τὴν τεύρυμένην.
 οἶκτος δὲ Νύμφας εἶλεν, αἱ πυριπνόες

III.

Ηνίκα μὲν καλὸς ἦς, Ἀρχέστραφε, καὶ μὲν παρρηϊαῖς
οἰνωπὸς ψυχὰς ἔφλεγες ἠϊθέων,
ἡμετέρης Φιλίης ἑοεῖς λόγος· ἀλλὰ μετ' ἄλλων
παίζων, τὴν ἀκμὴν ὡς ῥόδον ἠφάνισας.
ὥς δ' ἐπιπτερκάζεις μιᾶρῃ τριχί, νῦν Φίλος ἐλθὼν
τὴν καλὰ μιν δωρῇ, δῶς ἐτέροις τὸ θέρους.

IV.

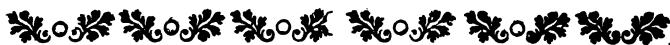
Χαῖρε θεὰ Παφίη· σὴν γὰρ αἰὲ δύναμις,
κάλλος τ' ἀθάνατον, καὶ σέβας ἡμερόεν
πάντες τιμῶσι θνατοὶ ἐφημέριοι
πᾶσιν ἐνὶ μύθοις ἐργασίαις τε καλαῖς.
πάντη γὰρ πᾶσι σὴν φανεροῖς δύναμιν.

V.

Αγκυραν ἐμβρύοικον, ἐρυσινηίδα,
κώπας τε δισσὰς τὰς ἀπώσικυμάτας,
καὶ δικλύοις μόλιβδον ἠψιδωμένον,
κύρτης τε Φελλοῖς τῆς ἐπεσφραγισμένης,
καὶ πῖλον ἀμφίκρηνον ὕδασις τε γῆ,
λίθον τε ναύταις ἐσπέρης πυρητόκον,
αἶλός τ' ὕρην, σοί, Πόσειδον, Ἀρχικλῆς
ἔθηκε, λήξας τῆς ἀπ' ἡόνων ἄγρης.

VI.

Αραξόχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμπανα,
καὶ κύμβαλ' ὀξύδεντα κοιλοχείλεα,
διδύμους τε λωτῆς κερεβοῦσας, ἐφ' οἷς ποτὲ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

I.

Ανθεά σοι δρέψας Ελικώνια, καὶ κλυτοδένδρε
 Πιερίης κείρας πρωτοφύττες κάλυκας,
 καὶ σελίδος νεαρῆς θερίσας σάχυν, ἀντανέπλεξα
 τοῖς Μελεαγρείοις ὡς ἵκελον σεφάνοις.
 ἀλλὰ παλαιότερων εἰδὼς κλέος, ἐοθλὲ Κάρμιλλε,
 γνῶθι καὶ ὄπλοτέρων τὴν ὀλιγοσυχίην.
 Ἀντίπαλρος πρέψει σεφάνω σάχυν· ὡς δὲ κόρυμβος
 Κριναγόρας· λάμψει δ' ὡς βότρυς Ἀντίφίλος·
 Τύλλιος ὡς μελίλωτον· ἀμάρακον ὡς, Φιλόδημος·
 μύρτα δ' ὁ Παρμενίων· ὡς ῥόδον Ἀντιφάνης·
 κισσὸς δ' Αὐτομέδων· Ζωνάς κρίνα· δρυς δὲ Βιάνωρ·
 Ἀντίγονος δ' ἐλάη, καὶ Διόδωρος ἴον·
 Εὐήνω δ' Ἀφρην συνεπέπλεκα. τῆς δὲ περισσῆς
 εἵκασον οἷς ἐθέλοις ἄνθεσιν ἀρτιφύτοις.

II.

Τὸν καλὸν ὡς ἰδόμεαν Ἀρχέστρατον, ἔμ' αὖ τὸν Ἑρμαῖν,
 ἔμ' καλὸν αὐτὸν ἔφην, ἔμ' γὰρ ἄγαν ἐδόκει.
 εἶπα, καὶ ἃ Νέμεσις με συνάρπασε, κενυτὸς ἐκείμων
 ἐν πυρὶ, παῖς δ' ἐς ἔμ', ὡς Ζεὺς, ἐκεραινοβόλει,
 τὸν παῖσ' ἱλασόμεσθ', ἢ ταν θεόν; ἀλλὰ θεῶ μοι
 ἔσιν ὁ παῖς κρείσσω. χαιρέτω ἃ Νέμεσις.

ἦν δὲ μανεῖς γῆμη τις, ἔχει χάριν, ἣν κατορύξῃ
 εὐθύς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
 ταῦτ' εἰδὼς σοφὸς ἴδρι· μάτην δ' Ἐπώικρον ἔασον
 πῶ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

XI.

Νικήτης ὀλίγος μὲν, ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης
 οἶά τε, πρηνείης ἀρχεται ἐκ μελέτης.
 ἀλλ' ὅταν ἐμπανεύσῃ, καλὰ δ' ἰσία πάντα φέρεται,
 λαίφεα πακλώσας, μέσσα θείῃ πελάγῃ,
 ναῦς ἄτε μυριόφορος, ἕως ἐπὶ τέρμαλα μύθων
 ἔλθῃ, ἀκυμάντως ἐμπορος εἰς λιμένας.

VII.

Εχθρὸς δειπνήσας τράγειον πόδα, καὶ δεκαταῖον
 κανναβίνης κράμβης μήλινον ἀσπάραγον,
 εἰπὲν τὸν καλέσαντα φυλάσσομαι· ἔστι γὰρ ὄξυς,
 καὶ φόβος ἔχ' ὁ τυχὼν, μὴ με πάλιν καλέσῃ.

VIII.

Ἄξιον, φοῖβε, τὸ δεῖπνον, ὅ σοι φέρω. ἦν τις εἰσὶν
 δέξομαι. αἶψα φοβῶ καὶ σύ τι, λητοῖδης;
 ἔδνεα τῶν ἄλλων, πλὴν Ἀρρίον· ἔτος ἔχει γὰρ
 ἄσπαραγος ἱλίνῃ χειρὰ κραταιοῖέρην.
 ἀκνίσῃ βωμοῖο νεωκόρος· ἦν τελέσῃ δὲ
 τὴν πομπὴν, ἄρας ὥχεθ' ἄπαντα πάλιν.
 τῇ Διὸς ἀμβροσίῃ πολλὴ χάρις· εἰς γὰρ αὖν ὑμέων
 ἦμην, εἰ λιμῶ καὶ θεὸς ἠδ' ἀνέτο.

IX.

Ἡμίονοι σύγγηροι ἐμὴν κομέεσιν ἀπὴνν,
 ταῖσιν Ομηρείοις πάντα λιταῖς ἱκέλαι,
 χωλαί τε, ῥυσταί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 Ἡφαίστῃ πομπῇ, σκύτινα δαιμόνια,
 ἔ ποτε γευσάμεναι, μὰ τὸν Ἥλιον, ἔδ' ἐν ὀνείρῳ,
 ἔ φέρεος κριθὴν, ἔκ' ἔαρ' ὅ βοτάνην.
 τῶν ἐμεῦ μὲν ἔκῃτι βιὸν ζῶοιτε κορώνης,
 ἡμίονοι, κενεὴν ἥερα βοσκόμεναι.

X.

Εὐδαίμων, πρῶτον μὲν ὁ μηδένι μηδὲν ὀφείλων·
 εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας· τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.

Τομ. II.

O

αἰνέω, ἔχ' ὅτι πάντα παθαίνεται, ἔσθ' ὅτι βάλλει
 τὰς ἀπαλὰς ἀπαλῶς ὥδε καὶ ὥδε χέρας·
 ἀλλ' ὅτι καὶ τρίβακον περὶ πάσσαλον ὀρχήσασθαι
 οἶδε, καὶ ἔ Φεύγει γηραλέας ρυτίδας.
 γλωττίζει, κνίζει, περιλαμβάνει· ἦν δ' ἐπιρρίφη
 τὸ σκέλος, ἐξ ἧς τὴν κορύνην ἀνάγει.

IV.

Ανθρώποι δειλῆς, ὅτε πίνομεν· ἦν δὲ γένηται
 ὀρθρός, ἐπ' ἀλλήλους θῆρες ἐγειρόμεθα.

V.

Μέχοι τίνος, Πολύκαρτε, κενῆς παράσιτε τραπέζης,
 λήσεις κεσματίοις χρώμενος ἀλλοτριόις;
 ἔ γὰρ ἔτ' εἰν ἀγορῇ σε βλέπω πολὺν, ἀλλ' ὑποκάμπῃς
 ἤδη, καὶ ζητεῖς πᾶ σε Φέρωσι πόδες.
 πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ· Κόμισται τὸ σὸν αὐρίον, ἔρχε
 καὶ λάβε. κἔσθ' ὁμόσας, ἐκ' ἐτι πίσιν ἔχεις.
 Κυζικόθεν σε Φέρων ἄνεμος Σαμόθραξι πέλασσεν.
 τῆτό σε τῷ λοιπῷ τέρμα μένει βιότῃ.

VI.

Ανθρακίων δέκα μέτρα Φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης·
 ἦν δὲ καὶ ὦν ἀγάγης, αὐτὸς ὁ Τριτωλόλεμος.
 δεῖ δὲ καὶ Ηρακλείδῃ ὑφηγητῇ δοθῆναι
 ἢ καυλὸς κράμβης, ἢ φακὸν, ἢ κοχλίας.
 ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν Ερεχθέα, Κέκροπα, Κόδρον,
 ὃν κ' ἐθέλης· ἄδεις ἔδεν ἐπιτρέφεται.

VII.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ.

I.

Πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἐχθρὸς ἐδείκνυν,
πάντων ἀνθρώπων τὸν μακαριστότατον.
εἰς αὐτῷ κατέκειθ' ὑποκόλπιος, εἰς ὑπὲρ ὤμων,
εἰς ἔφερεν τὸ φαγεῖν, εἰς δὲ πιεῖν ἐδίδεχ'
ἢ τέλειαις ἢ περιβλεπτοῖς. ἐγὼ παίζων δὲ πρὸς αὐτὸν
φημί· Σὺ καὶ νύκτωρ, Φίλιππε, παιδοτριβεῖς;

II.

Πάγων, καὶ λάσσαις μηρῶν τρίχες, ὡς ταχὺ πάντα
ὁ χρόνος ἀλλάσσει· Κόννιχε, τῷτ' ἐγένεχ.
ἐκ ἔλεγον, Μὴ πάντα βαρὺς θέλε, μηδὲ βάναντος
γίνεο, ναὶ κάλλεος εἰσὶ τινες Νεμέσεις;
ἦλθες ἔσω μάνδρης ὑπερήφανε. νῦν ὅτι βῆλαι
οἶδαμεν· ἀλλ' ἐξῆν καὶ τότε ἔχειν σε Φρένας.

III.

Τὴν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ὀρχηστρίδα, τὴν κακότηχοις
χήμασιν ἐξ ἀπαλῶν κιτυμένην ὀνύχων,

ἔξ ᾧ μοι κῆραι Φύγον ἥλιον, Εἰς ἓνα Βάκχον,
εἰπῶσαι, Νύμφαι μισγόμεθ', ἔκ ἐς Ἀρη.

VIII.

Ἡμισύ μευ ζῶειν ἐδόκην ἔτι, κῆνο δ' ἔφυσεν
ἐν μόνον αἰτωλιάτῃ μῆλόν ἐπ' ἀκρέμονος·
ἡ δὲ κύων δένδρων καρποφθόρος, ἡ πηλόνωτος
κάμπτῃ, καὶ τὸ μόνον βάσκανος ἐξέφαγεν.
ὁ φθόρος εἰς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπεν· ὅς δὲ τὰ μικρὰ
πορβεῖ, τῆτον ἄγει ὁ φθόρος, ἀλλὰ φθόρος.

IX.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ πασάσιν ἔχ' ἑρμῆναιος,
ἀλλ' Αἰδῆς ἔση πικρογάμῃ Πελιάλῃς.
δείματι γὰρ μένην πρωτόζυγα Κύπριν ἀν' ὄρφνην
Φεύγασαν, ξυνὸν παρθενικῇσι Φόβον,
Φρεροδόμοι ιηλεῖς κύνες ἔκλινον· ἦν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν, ἄφνω ἔαχονεν ἑδὲ νέκυν.

IV.

Ψηφίζεις κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος, ὡς τόκον, ἔτω
καὶ πολὺν τίκει γῆρας ἑπερχόμενος·
κῆτε πιὼν, ἔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
ἔ μύρον, ἔ γλαφυρὸν γνῆς ποτ' ἐρωμένιον,
τεθνήξῃ, πλατῆσαν ἀφείς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὁβολὸν μῆνον ἐνεγκάμεν.

V.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ριζάρυχα μύσης
ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοδάται,
τῶν μεγάλων κηλίδες, ἐπ' Ἡρίνῃ δὲ κομῶντες,
πικροὶ καὶ ξηροὶ Καλλιμάχῃ πρόκυνες,
ποιητῶν λῶσαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισιν,
ἔρροιτ' εὐφώνων λαβροδάκναι κόριες.

VI.

Νηὸς ἀλυστρέπῃ πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἅπ' ἀκτῆς
μηλοδότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον,
χεῖρα δ' ἐπ' ἔρριψεν· τὸ δ' ἐπεσπάσατ' ἐς βυθὸν ἄλμης
τὸν σῶζονθ'· ἔτως πᾶσιν ἀπηχθάνετο.
ναυηγὸν δ' ὁ νομεὺς ἔχε μόρον. ὦ δὲ ἐκείνην
καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

VII.

Ἡ πάρος εὐύδροισι λιθαζομένη προχοᾷσι,
πλωχὴ νῦν Νυμφῶν, μέχρ' καὶ εἰς σαγόνα.
λυθρῶδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίστατο νάμασι χεῖρας
ἀνδροφόνος, κηλὶδ' ὕδασι ἐγκεράσας·

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

I.

Αὐτὴ σοι Κυβέβεια τὸν ἡμερόεντ' ἀπὸ μασῶν,
 Ἰνῶ, λυσαμένη κεσὸν ἔδωκεν ἔχειν,
 ὡς ἂν θελξινόοισιν αἰεὶ φίλοιςι δαμάξῃς
 ἀνέρας. ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

II.

Ανθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
 ζῶμεν, κῆν πολὺν γῆρας ἀπασι μένη.
 τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μαῖλλον. ὅτ' ἐν χρόνος ὥριος ἡμῖν,
 πάντα χύδην ἔσω, ψαλμός, ἔρως, πρωτόσεις.
 χειμῶν τέντεῦθεν, γήρως βάρος· ἐδὲ δέκα μνῶν
 σύσεις· τοιαύτη σ' ἐκδέχεται ὀρχιπέδη.

III.

Εἴ τινα μὴ τέτρωται λωτὸς, χέλυσ, ἢ γλυκὺς ἦχος
 ψαλμῶν, ἢ τριγέρων νεκλάρεος βρόμιος,
 παρθενικαί, κῆροι, σέφανοι, μύρα, λίπ' ἀδὲ δειπνῶν
 λαθρόποδας τρώκλαις χερσὶ τίθησι τόκας,
 ἔτος ἐμοὶ τέθνηκεν· αἰένῃσιν δὲ παρέρτω
 νεκρὸν, ἐς ἀλλοτρίης φειδόμενον φάρυγας.

X.

Ἀρκεῖ μοι χλαῖνης λιτὸν σκέπας, ἐδὲ τραπέζαις
 δαλεύσω, μησέων ἄνθεα βοσκόμενος.
 μισῶ πλῆτον ἄνγν, κολάκων τροφὸν, ἐδὲ παρ' Ὀφρὺν
 σήσομαι· οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

XI.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρυ κορέσαντό με. ἀλλ' ἐκορέσθην
 ἄχρι κόρυ καὐτὸς τῆς κόρις ἐκκορίσας.

XII.

Φθίσαι Ἀλέξανδρον ψευδὴς Φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
 φοῖβος. ἀνικῆτων ἄπτειται ἐδ' Αἰδῆς.

XIII.

Εἰς Ελέην τινὰ παρθένον τελευτήσασαν.

Παρθενικῆς τάφος εἴμ' Ελένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῷ
 Αἰδῆς τὴν δειλῆς ἔφθασε παρθενίην.
 εἰς δὲ γόγυς Γυμναῖος ἐπαύσατο· τὰς δὲ γαμάντων
 ἐλπίδας ἐΐθαλαμος κοίμισεν, ἀλλὰ τάφος.

XIV.

Παρθενικῆς τάφος εἴμ' Ελένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῷ
 προφθιμένε διπλῆς μητρὸς ἔχω δάκρυα.
 μνηστῆρσι δ' ἔλιπον κοῖν' ἄλγεα. τὴν γὰρ ἐτ' ἔπω
 ἐδένοσ' ἢ πάντων ἐλπίς ἐκλαυσεν ἴσως.

V.

Εἰς ἄγαλμα Ηρας.

Ὠργεῖος Πολύκλειος, ὃ καὶ μόνος ὄμμασιν Ηρην
 ἀβρήσας, καὶ ὅσῃν εἶδε τυπωσάμενος,
 θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν, ὅσον θέμις· αἱ δὲ ὑπὸ κόλπαις
 ἄγνωστοι μορφαὶ Ζηνὶ Φυλασσόμεθα.

VI.

Εἰς τὸ ἐν Αθήναις Νεμέσεως ἄγαλμα.

Μήδοις ἐλπωθεῖσα τροπαιοφόρος λίβῳ εἶναι,
 ἡλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς Νέμεσιν,
 ἔνδοκος ἰδρυμβεῖσα θεὰ Παμνύγῃος ἔπ' ὄχθαις,
 νίκης καὶ σοφίης Ατθίδι μαοτύριον.

VII.

Μητρουῆς δύσμητις αἰὲ χόλος, εἰδ' ἐν ἔρωτι
 ἥτιος. οἶδα πάθῃ σῶφρονος ἰωπολύτῃ.

VIII.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
 κύπλοντος, (Μοῖρᾶ νηπιάχοις ἀφοδόν)
 μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέτρεψε νόημα.
 δις δὲ τέκνω ζωὴν ἐγχεχάρισο γάλα.

IX.

Τὸν γαίης καὶ πόντος ἀμειφθείσαισι κελεύθους
 ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγης,
 ἐν τρισσαῖς δοράτων ἐκάλοντάσιν ἔσεγεν Αἰῆς
 Σπάρτης. αἰχλύνεαδ' ἔρεα καὶ πελάγη.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

I.

Φημι πολυσιχίην ἐπιγράμματος ἔκαλ' ἀ Μῆσας
εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν σαδίῳ δολιχόν.
πόλλ' ἀνακυκλεῖται δολιχὸς δρόμος· ἐν σαδίῳ δὲ
ὄξυς ἐλαυνόμενος, πνεύματός ἐστι τόνος.

II.

Εἰς Δανάην ἔρρευσας Ολύμπιε χρυσοῦς, ἵν' ἡ παῖς
ὡς δώρῳ παιδῇ, μὴ τρέσῃ ὡς Κρονίδην.

III.

Ο Ζεὺς τὴν Δανάην χρυσῷ· καὶ γὰρ δέ σε χρυσῷ.
πλείονα γὰρ δῶναι τῷ Διὸς ἔδυναμαι.

IV.

Λιμῷ καὶ γραΐης χαλεπὴ κρίσις. ἀργαλέον μὲν
πεινῇν, καὶ κοίτη δ' ἔσ' ὀδυνηροτέρα.
πεινῶν εὐχετο γραῦν· κοιμώμενος ἤυχετο λιμὸν
φίλλης, ἴδ' ἀκλήρη παιδὸς ἀνωμαλίην.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ.

I.

Εκ πενίης, ὡς οἶδα, ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης,
 κύπρι, ταῦτα δέχου δῶρα Λεωνίδεω,
 πορφυρέην ταύτην ἐπιθυλίδα, τὴν θ' ἀλίπασον
 δρύπεα, καὶ ψαισῶν τὴν νομίμην θυσίην,
 σπόνδην θ', ἣν ἀσάλευλον ἀφύλισα, καὶ τὰ μελιχρὰ
 σῦκα· σὺ δ' ὡς νῆσθ, ῥύεο καὶ πενίης.
 καὶ τότε βεθυέοντά μ' ἐσόψαι. ἀλλὰ σὺ, δαῖμον,
 σπτεύδοις ἀντιλαβεῖν τὴν ἀπ' ἐμεῦ χάριτα.

II.

Οὐ σε, μάκαρ Κυνέγειρε, καθὼς Κυνέγειρον ἔγραψε
 φᾶσις, ἐπεὶ βριαραῖς ἀνθετο σὺν παλάμαις·
 ἀλλὰ σοφός τις ἔην ὁ ζωγράφος, ὃς σε χειρῶν
 νόσφισε, τὸν χειρῶν ἔνεκεν ἀθάνατον.

XLII.

Ὁ σατυροκλοπιδας ἐκαλῶνυμ' εἰς Αἶδαο
ἔδραμε, μασιχθεὶς κλήματι Φωριδίῳ.

XLIII.

“Τίς Δαίμων Ἀργεῖος ἐπ’ ἡρίῳ; ἦ ῥα σὺναιμος
ἐς Δικαιοτέλεος; ἢ ἐς Δικαιοτέλεος.
“ἢ χῶ τῆτ’ ἐλάλησε πανύστατον, ἢ τόδ’ ἀληθές;
κεῖνος ὅδ’ ἐστὶν ἀνὴρ; ἢ κεῖνος ὅδ’ ἐστὶν ἀνὴρ.

ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

Κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, ἔ κατέχει δέ,
ὡς ἄτερ ἀγκίστρα νηχόμενον δέλεαρ.

XXXVII.

Αρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις · ἡ δὲ περιστῇ
 ἄλλον ἐπιθλίβοι πλῆθια κεκλιμένον
 σῆλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. οἱ με θανόντας
 γνῶσόντ', Αλκάνδρῳ τῷ ὅτι Καλλιπέλεις.

XXXVIII.

Τὰν θάλαν ἐχάραξε Βιάνωρ ἐκ ἐπὶ ματρὶ,
 εἰς ἐπὶ τῷ γενέτα, πότμον ὀφειλόμενον ·
 παρβενικῇ δ' ἐπὶ παιδί. κατέστρεψε δ', ἐκ Τρηναίῳ,
 ἀλλ' Αἰδᾶ νύμφαν δωδεκέτιν κατὰγων.

XXXIX.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Τὴν ἐπ' ἐμεῦ σῆλην παραμείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρειν
 εἰπὼν, μήθ' ὅσις μ', ἢ τίνος ἐξετάσας.
 ἢ μὴ τὴν ἀνύεις τελέσας ὁδόν · ἦν δὲ παρέλθης
 σιγῇ, μηδ' ἔτως ἦν ἀνύεις τελέσας.

XL.

Ατρομος ἐκ τύμβου λυέ πείσματ' αὖ ναυηγόῳ ·
 χημῶν ὀλλυμένων ἄλλος ἐνησπῶρει.

XLI.

Ηπαῖς ὥχει' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἢ δ' ἐνιαυτῷ
 εἰς Αἶδην, πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
 θειλαίη, ποθέεσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον, ἀσφόργα γευσάμενον θανάτου.
 αἰ' αἰ', λυγρὰ παθέεσα Περιστερὶ, ὡς ἐν ἐτοίμῳ
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότεατα.

XXXII.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρων, ὅτ' ἐκέτι γαστέρα πείθω,
ἔθата καὶ χοίρων ἄστι τίθει τεμάχῃ.
ἔδ' ἔργοποίοισι μετὰ σάχυν ὄμβρος ἀκαιρος
χρήσιμος, ἔ ναύταις ἐν λιμένι Ζέφυρος.

XXXIII.

Ἀναστέφον, ἢ Ἀνγκυκλκόν.

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητέρι πόσσις
γίνοτο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

XXXIV.

Τυφλὸς ἀλητεύων χολὸν πόδας ἥεртаζεν,
ὄμμασιν ἀλλοῖοις ἀντερανιζόμενος.
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἡρμόθησαν,
τέλλιπες ἀλλήλοις ἀντιπαραρχόμενοι.

XXXV.

Οὐ πόλεμος δεδιὼς ἐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νῆσσι
θλίβομαι, ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλος πολέμῳ.
ἀλλὰ διὰ σέρνων ἴθι φάσγανον· ὥς γὰρ ἀριστεύς
θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὥς πόλεμον.

XXXVI.

Οὐ μόνον εὐάροτον βόες οἶδαμεν αὐλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἴδε κῆκ πόντε νῆας ἐφελκόμεθα·
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα. καὶ σὺ, θάλασσα,
δελφίνας γαίῃ ζεύξον ἀροτροφορεῖν.

XXVIII.

Οὐδ' εἴ μοι γελώσα καλασσορέσειε Γαλήνη
 κύμαλα, καὶ μαλακὴν Φρύκα Φέροι Ζέφυρος,
 νηοβάτην μ' ὄψεσθε· δέδοικα γὰρ ἔς πάρος ἔτλην
 κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενῳ.

XXIX.

Λυσίπωπης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνῷ παῖς ἔρων
 Ἀσυνακλείης ἤρχετο δυσμορίας·
 ἡ δὲ μεθωδήγησεν, ἀπὸ σέρνων προφέρεσσα
 μαζόν, τὸν λιμῷ ρύτορα καὶ θανάτα.

XXX.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης, σκότιοι μῦες· ἔτι πενιχρὴ
 μῦς σιτῶν βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.
 αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἄλλα καὶ δύο κρῖνα·
 ἐκ παλέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.
 τῷ τί μέγαλλεύεις τῆτον μυχόν, ὦ Φιλόλιχνε,
 εἰδ' ἀποδειπνιδίᾳ γευσόμενος σκυβάλα;
 σπεύδων εἰς ἄλλης οἴκῃς ἴθι· τάμα δὲ λιτά·
 ὧν ἀπο πλειοτέρεν οἶσαι ἀρμαλίν.

XXXI.

Οὐτόσον Αθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
 ὅσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
 ζήλος ἐπεὶ μανίης μείζον κακόν· εἰ δὲ Φονεῦοι
 μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐς τέκνων;

XXXII.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρυον, ὅτ' ἐκέτι γαστέρα πείθω,
ἔθβατα καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τεμάχῃ.
ἔδ' ἔργω πώοις μετὰ σάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, ἔ ναύταις ἐν λιμένι Ζέφυρος.

XXXIII.

Αναστέφον, ἢ Ἀνακυκλόν.

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητέρι πόσις
γίνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

XXXIV.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἥεταζεν,
ὄμμασιν ἀλλοδαίοις ἀντερανιζόμενος.
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
τῆλιν πῶς ἀλλήλοις ἀντιπαραρχόμενοι.

XXXV.

Οὐ πόλεμος δεδιὼς ἐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νῆσσι
θλίβομαι, ἐν δ' ἰδίῳ τήκοι' ὅλος πολέμα.
ἀλλὰ διὰ σέρνων ἴθι φάσγανον· ὥς γὰρ ἀριστεύς
θνήξοι, ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὥς πόλεμον.

XXXVI.

Οὐ μόνον εὐάροτον βόες οἶδαμεν αὐλακα τέμνειν,
ἀλλ' ἴδε κῆκ πόντε νῆας ἐφελκόμεθα.
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα. καὶ σὺ, θάλασσα,
δελφίνας γαίῃ ζεύξον ἀροτροφορεῖν.

XXVIII.

Οὐδ' εἴ μοι γελώωσα καταγορέσειε Γαλήνη
 κύμα' αἶα, καὶ μαλακὴν Φοῖκα φέροι Ζέφυρος,
 ἠθοάτην μ' ὄψεσθε· δέδοικα γὰρ ἔς πάρος ἔτλην
 κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενῃ.

XXIX.

Λυσίπωτος ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνῷ παῖς ἔρων
 Ἀστυανακλείης ἤρχετο δυσμορίας·
 ἡ δὲ μεθωδήγησεν, ἀπὸ σέρων προφέρουσα
 μαζόν, τὸν λιμὲν ῥύτορα καὶ θανάτης.

XXX.

Φεύγεθ' ὑπὸ ἐκ καλύβης, σκότιοι μῦες· ἔτι πενιχρὴ
 μῦς σιτῶν βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.
 αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἄλλα καὶ δύο κρῖμα·
 ἐκ παλίων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.
 τῷ τί μέγαλλεύεις τῷτον μυχόν, ὦ Φιλόλιχνε,
 ἔσθ' ἀποδειπνιδίᾳ γευσόμενος σκυβάλας;
 σπυεύδων εἰς ἄλλης οἴκῃς ἴθι· τὰμὰ δὲ λιτά·
 ὧν ἀπο πλειότερην οἶσσαι ἀρμαλίν.

XXXI.

Οὐτόσον Αθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
 ὅσπον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
 ζῆλος ἐπεὶ μαίνης μείζον κακόν· εἰ δὲ Φονεύοι
 μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίσις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

Μῦσαι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς, ἔκ ἄν ἐσώθην,
εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

XXIV.

Εἰς Αφροδίτην ὠπλισμένην.

Ἄρεος ἔντεα ταῦτα τίνος χάριν, ὦ Κυβέριε,
ἐνδέδυσαι, κενεὸν τῷτο Φέρῃσα βάρος;
αὐτὸν Ἀρη γυμνὴ γὰρ ἀΨώπλισας· εἰ δὲ λέλειπται
καὶ θεὸς, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγεις.

XXV.

Ἡτριά μρι βύβλων χιονώδεα σὺν καλάμοισι
πέμπεις, Νειλοῦτ'ε δῶρον ἀπὸ προβολῆς.
μυσοπόλῳ δ' ἄτελῇ, Διονύσιε, μηκέτι πέμπῃς
ὄργανα. τίς τέτων χρῆσις ἄτερ μέλανος;

XXVI.

Καὶ λόγον ἱστορίῃ κοσμέμενον ἠκρίβωσας,
καὶ βίον ἐν Φιλίῃ, Πάππ'ε, βεβαίότατον.
τῷτο δ' ἐορτάζοντι γενέθλιον ἠριγένειαν
δῶρον ὁ Νειλαιεύς πέμπει αἰοδωπόλος.

XXVII.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν Φρένα μῦθον ἕτερον.
ἔσθ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος Ιταλίδαις·
ἀλλὰ τανῦν πάντεσσιν ἐράσμιος. οὔψ' ἐγὼ γὰρ ἔγνω
ὁπώσων Οὐρανίης Καλλιόπῃ προφέρεται.

XIX.

Πέμματα τίς λιπώοντα, τίς Αρεΐ τῷ πολυπόρῳ
 βότρυς, τίς δὲ ρόδων θῆκεν ἐμοὶ κάλυκας;
 Νύμφαις ταῦτα φέροι τις. ἀναιμάκῃς δὲ θυηλαῖς
 ἔδεχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις Ἀρης.

XX.

Ἄλλος ἀπὸ σαλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἡέρος, ὃς δ' ἀπὸ πόντος,
 Εὐπόλι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
 ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι Μισσέων σίχον, ὅστις ἐς αἰεὶ
 μέμνει, καὶ Φιλίης σῆμα, καὶ εὐμαθίης.

XXI.

Ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, οἱ δὲ τοπαῖζες
 πέμψουσι, πλῆτ' δῶρα γενεθλίδια.
 ἀλλ' ἴδ', Ἀγριωπίνῃ, δύο δίσιχα μῆνον ἰσώσας,
 ἀρκῆμαι δάροις, ἃ φθόνος ἔδαμάσει.

XXII.

Εἷς πρὸς ἓνα ψήφουσιν ἰσάζεται, ἔδύο δοιοῖς.
 ἔγὰρ ἔτι σέργω τὴν δολιχογραφήν.

XXIII.

ΜΟΥΣΑΩΝ ΕΛΙΚΩΝΙΑΔΩΝ ΑΡΧΩΜΕΘ' ΑΕΙΔΕΙΝ
 ἔγραφε ποιμαίνων, ὡς λόγος, Ἡσίοδος.
 ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ καὶ ἌΝΔΡΑ ΜΟΙ ΕΝΝΕΠΕ ΜΟΥΣΑ
 εἶπεν Ομηρεῖω Καλλιότῃ σόματι.
 καὶ μὲν δὲ δεῖ γράψαι τι προοίμιον. ἀλλὰ τί γράψω,
 δεύτερον ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενῳ;

XIV.

Οἶγνυμεν ἐξ ἐτέρης πόμα πίδακος, ὥς' ἀρύσασθαι
 ξεινον μυσσωπόλιν γράμματα Λεωνίδεω.
 δίσιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σὺ, Μῶμε,
 ἔξιθι, κείς ἐτέρας ὅξυν ὀδόντα βάλε.

XV.

Εἰν ἐνὶ κινδύνῳς ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὄππῳ,
 τὸν μὲν, ἀριτεύσας· τὸν δ', ἐπινηξάμενος,
 Ἀργέτης ὅτ' ἔδυσε νεῶς τρόπῳ. ἀσπίδα δ' ἔχον
 σωθεὶς κεκοιμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ.

XVI.

Πέτρος ἔτ' ἐν Σιτυλῳ Νιόβῃ θρήνισιν αἰάζει,
 ἑπτὰ δις ὠδῶν μυρομένη θάνατον.
 λήξει δ' ἔδ' αἰῶνι γόος. τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
 Φθέγξασθαι, τὸν ζωῆς ἀρπαγα καὶ τεκῶν;

XVII.

Θύει σοι τόδε γράμμα γενεθλιακάῳσιν ἐν ὥραις,
 Καῖσαρ, Νειλαΐη Μῆσα Λεωνίδεω.
 Καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον αἰεὶ θύος. εἰς δὲ νέωτα,
 ἣν ἐβέλης, θύσει τῷδε περισσότερα.

XVIII.

Τήνδε Λεωνίδεω θαλερὴν πάλι δέρκεο Μῆσαν
 δίσιχον, εὐθίχ' ἐπαίγιον εὐεπίης.
 ἔσαι δ' ἐν Κρονίοις Μάρκῳ περικαλλὲς ἄθυρμα
 τῷτο, καὶ ἐν δειπνοῖς, καὶ παρὰ μυσσωπόλοις.

X.

Υδατά σοι Κοτίλεια γενέθλιον ἡμαρ ὀρῶντι,
 Καῖσαρ, ἐπιβλύζοι ζωρὸν ἀκετορίην,
 ὅφρα σε κόσμος ἅπας πάππων τρισὶν αὐγάζηται,
 ὡς πατέρα τρισσῆς εἰσίδεν εὐτοκίης.

XI.

Λύκλιον ἰοδόκην καὶ καμπύλον, Ἀρῆμι, τόξον
 Νίκης ὁ λυσιμάχῃ παῖς ἀνέθηκε λίβυς.
 ἰς γὰρ πλήθοντος αἰὲ λαγόνεσσι Φαρέτρης
 δορκάσι καὶ βαλίσαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

* XII.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμόν,
 καὶ νιφετὸν Φεύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
 μενολέων, καὶ δὴ κεκακωμένῳ ἀθρόα γῆα,
 ἦλθε Φιλοκρήμων αὐλὴν εἰς αἰγονόμων.
 οἱ δ' ἔκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ περὶ σφέων,
 εἶατο σωτῆρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
 χεῖμα δὲ θῆρ' μείνας διανύκλιος, ἔτε τιν' ἀνδρῶν
 ἔτε βοτῶν βλάβας, ὥχετ' ἀπαυλόςυνος.
 εὖ δὲ πάθης ἔργον τόδ' ἐὺγραφεὶς ἀκρολοφῖται
 Ζανί, παρ' εὐπρέμῳ τᾷδ' ἀνέθεντο δρυί.

XIII.

Τὴν τριτάτην χαρίτων ἅπ' ἐμεῦ πάλι λάμβανε βίβλον,
 Καῖσαρ, ἰσηρίθμῃ σύμβολον εὐεπίης,
 Νεῖλος ὅπως καὶ τήνδ' ἐπ' Ἑλλάδος ἰθύνεσσαν
 τῇ χθονὶ πέμψῃ δῶρον αἰοιδότατον.

XIV.

V.

Εἰκόνα Μηνοδότῃ γράψας Διόδωρος ἔθηκε,
πλὴν τῷ Μηνοδότῃ, πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

VI.

Σιμύλος ὁ ψάλτης τῆς γείτονας ἔκλανε πάντας,
νυκλὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἐνὸς Ωριγένους.
κωφὸν γὰρ Φύσις αὐτὸν ἐθήκατο· τῷνεκεν αὐτῷ
ζωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέραν.

VII.

Γρῆν ἐγήμε φιλῖνος, ὅτ' ἦν νέος· ἥνικα πρέσβυς,
δωδεκέτιν· Παφίῃ δ' ὥριος ἔδέωπε.
καὶ γὰρ ἄπαις διέμενε τότε σπείρων ἐς ἀκαρπᾶ·
νῦν δ' ἐτέροις γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

VIII.

Οὐράνιον μίμημα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις
τῷτ' ἀπὸ Νειλογενῆς δέξο Λεωνίδειν,
Ποττωαία, Διὸς εὐνι, Σεβασιάς· εὐαδὲ γὰρ σοι
δῶρα, τὰ καὶ λέκτρων ἄξια καὶ σοφίης.

IX.

Νεῖλος ἐορτάζει παρὰ Θύμβριδος ἱερὸν ὕδωρ,
εὐξάμενος θύσειν Καίσαρι σωζομένῳ.
εἰ δ' ἑκατὸν βεβωλῆγες ἐκχέσιον αὐχένα ταύρων
ἤμαξαν βωμοῖς Οὐρανίῳ Διός.

Λ Ε Ω Ν Ι Δ Ο Υ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ω Σ.

I.

Ο Ζεὺς Αἰθιόπων πάλι τέρπεται εἰλαπίναισιν,
ἢ χρυσὸς Δανάης εἶρωσεν εἰς θαλάμῳ.
θαῦμα γὰρ εἰ Περίανδρον ἰδὼν ἔχ' ἤρωσσε γαίης
τὸν καλόν· ἢ φιλόπαις ἐκ' ἐτι νῦν ὁ θεός.

II.

Μάντιες ἀσερόεσσ' ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
ἔρροιτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
ὕμέας ἀφροσύνη μαϊώσατο, τόλμα δ' ἔτιπλε·
τλήμονας, ἔδλ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

III.

Ιχθῦν ὁ γρυπὸς Σωσίπολις ἐκ ἀγοράζει,
προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ αἰλὸς εὐβοσίην,
ἔ' λίνον, ἔ' κάλαμον προσάγων, τῇ ρίνι δὲ προθεῖς
ἄγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

IV.

Ζηρογένεος οἶκος καλεκαίετο, πολλὰ δ' ἐμόχθει
ἐκ θυρίδ' ζητῶν αὐτὸν ὑπερχαλᾶσαι.
ἱκρία συμπλήξας ἐκ ἔφθανεν· ὅψ' δ' ἐπιγνῆς,
τὴν ρῖν' ἀντιμάχῃ κλίμακα θείῃ, ἔφυγε.

XVI.

Ἐρροῖς Ἰονίαιο πολυπλοῖητε θάλασσα,
 νηλειῆς, Αἰδέω πορθμὲ κελαινοτάτῃ,
 ἢ τόσσος κατέδεξο. τίς ἂν τεὰ κάμμορε λέξαι
 αἴσυλα, δυσήνων αἶσαν ὀπιζόμενος;
 Αἰγέα καὶ Λαβέωνα σὺν ὠκυμόροισιν ἐταίροις
 νηὶ τε σὺν πάσῃ βρύξας ἀλιρρόβη.

ΑΚΗΡΑΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκλῶρ Ομηρείοισιν αἰεὶ βεβημμένε βίβλοις,
 θειοδόμῃ τείχευς ἔρκος ἐρυμνότατον,
 ἐν σοὶ Μαιονίδης ἀνεπαύσατο· σὲ δὲ θανόντος,
 Ἐκλῶρ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος.

XII.

Αιχύλον ἥδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
 τὸν μέγαν, οἰκείης τῇλ' ἀπὸ Κεκροπίης,
 λευκὰ Γέλα Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς Φθόνος ἀσῶν
 Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

XIII.

Βάκχω καὶ Μῆρσι μεμηλότα, τὸν Διοπαίβης,
 Κεκροπίδην ὕπ' ἐμοὶ, ξεῖνε, Μένανδρον ἔχω,
 ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὃς ἔχει κόνιν. εἰ δὲ Μένανδρον
 δίζηαι, δῆεις ἐν Διὸς, ἢ μακάρων.

XIV.

Ιφθίμῳ τόδ' ἐπ' ἀνδρὶ Φίλῃ πόλις ἦνυσ' Ἀχαιῶ
 γράμμα, παρ' εὐύδρῃ νάμασιν Ἀσκανίης.
 κλαῦσε δέ μιν Νίκαια· πατὴρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης
 λαῖνον ὑψιφαῇ τόνδ' ἀνέτεινε τάφον,
 δύσμορος, αἰάζων ὅλοον κακόν. ἦ γὰρ ἔακε
 ἤεα οἱ τίνειν ταῦτα κάλοισι χομένῳ.

XV.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφ' ἐν Διοδώρῃ
 κάππεσεν, ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον,
 δινηθεὶς προκάρηνος. ἐπεὶ δ' ἴδ' εἰς ἄνακτα
 ἀντόμενον, παιδναὺς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
 ἀλλὰ σὺ νηπιάχῃ δμῳός, κόνι, μήποτε βρίθην
 ὅσέα, τῷ διέτῃς Φειδομένη Κόρακος.

VIII.

Ἴσω νυκτὸς ἐμῆς, ἥ μ' ἔκρυφεν, οἰχία ταῦτα
 λαίνα, κωκύει τ' ἀμφιγύηλον ὕδωρ,
 ἥ τι μ' ἀνῆρ, ὃ λέγῃσι, κατέκτανεν, ἐς γάμον ἄλλης
 παῖσι τῶν· τί μάρτην ἔνομαι δ' ἐξερέω;
 ἀλλ' ἐμὲ Κῆρες ἄγχοι μεμνημένοι. ἔμια δὴ πῶς
 Παῦλα Ταραντίνη κάτθανεν ὠκύμορος.

IX.

Ἡμιτελῇ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,
 κῆρε, λιπῶν, ὅλοῦν οἶμον ἔβης Αἰδοῦ.
 Θώνιον Αἰακίην δὲ μέγ' ἠκαχες, ἥ σε μάλιστα
 οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκυεν ἡβέον,
 Ἰωπάρχα κλαίεισα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
 μῆνον ἔπει βιότῃ πληῖσας καὶ πίσυρας,

X.

Τῆτο Θεμισοκλεῖ κενὸν ἡρίον εἰσατο Μάγνης
 λαὸς, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ρυσάμενος
 ἔθνην ὑπέδου χθόνα καὶ λίθον. ἤθελεν ἔτῳς
 ὃ Φθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ μείον ἔχουσι γέρας.

XI.

Μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον ἔνομα τύμβω,
 μηδὲ Θεμισοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
 τεκμαίρεσθαι Σαλαμῖνι καὶ ὀλκάσι τὸν Φιλόπαλιν,
 γνῶσθαι δ' ἐκ τῆτων μείζονα Κεκροπιδῆς.

IV.

Πύργος ὅδ' εἰναλῆς ἐπὶ χοιράδος, ἔνομα νήσω
ταῦτόν ἔχων, ὅρμα σύμβολόν εἰμι φάρθ.

V.

Αδρήστειά σε δῖω, καὶ ἰχναίη σε Φυλάσσοι
παρβένος, ἡ πολλὰς ψευσαμένη, Νέμεσις.
δεῖδια σόν τε Φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἡδὲ σὰ, κῆρε,
δῆνεα, θεσπεσίης καὶ μένος ἡγορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιαῖά τέκνα,
Δρῆσε, πέλεν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων.

VI.

Αγιδότῃ σκύροιο λιπῶν πέδον, Ἴλιον ἔπλω
οἷος Αχιλλεΐδης πρόσθε Νεσπτόλεμος,
τοῖος ἐν Αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστῃ Ρέμοιο
νεῖται, ἐπ' ὠκυρόην Θύμβριν ἀμειψάμενος,
κῆρος ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν ἔγχει
θῦεν· ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ

VII.

Αἴλινον ὠκυμόρῳ με λεχαιῖδι τῆτο κεκόφθαι
τῆς Διοδωρεῖς γράμμα λέγει σοφίης,
κῆρον ἐπεὶ τίκλῃσα κατέφθιτο· παῖδα δὲ Μηλαῖς
δεξάμενος, θαλερὴν κλαῖεν Αθηναῖδα,
λεσβιάδεσσιν ἄχος καὶ ἰήσονι πατρὶ λιπῶσαν.
Αρτεμι, σοὶ δὲ κυνῶν θηροφόνων ἔμελε.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

Καρπαθίην ὅτε νυκλὸς ἄλα σρέψαντος ἀήττα
λαίλαπι βορρείῃ κλαδὲν ἐσεῖδε κέρας,
εὐξάτο κῆρα Φυγῶν, βοιάτιε, σοί με, Κάβειρε
δέσποβα, χειμερίης ἀνθεμα ναυτιλίας,
αἰρήσεν ἀγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις
Διογένης. ἀλέκοις δ' ἀνέρι καὶ πενήνῃ.

II.

Ητε Σάμῃ μεδέεσσα, καὶ ἡ λάχες ἱμβρασεν Ἡρῇ,
δέξο γενεθλιδίας, πότνα, θρηπολίας,
μόχων ἱερὰ ταῦτα, τὰ σοι πολὺ Φίλιππα πάντων
ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιτάμνῃ.
εὐχετ' ἐπισπένδων τάδε Μάξιμος· ἡ δ' ἐπένευσεν
ἐμπέδα· μοιράων δ' ἐκ ἐμέγηρε λίνα.

III.

Ζεύξιδος ἡ χοροὶ τε καὶ ἡ χάρις· ἐν δ' ἐμὲ μικρῇ
κρυφάλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον, Ἀρσινόῃ
γράψας τῆτ' ἔπαρε Σατυρήϊος. εἰμὶ δ' ἀνάσσης
εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπομαι ἐσθ' ὀλίγον.

Π Ο Λ Ε Μ Ω Ν Ο Σ Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ.

I.

Η πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη, ἀρτολάγνος
αὐτή, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων σέφανος,
καὶ τῆτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὅσεῦν,
ἐγκεφάλῳ ψυχῆς φρέριον ἀκρότατον.

ΠΙΝΕ, λέγει τὸ γλύμμα, ΚΑΙ ΕΣΘΙΕ, ΚΑΙ ΠΕΡΙΚΕΙΣΘ
ΑΝΘΕΑ· ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΓΙΝΟΜΕΘ' ΕΞΑΠΙΝΗΣ.

II.

Η τὸ Φιλεῖν περίγραψον, Ερως, ὄλον, ἢ τὸ Φιλεῖσθαι
πρόδεις, ἢ ἡ λύσης τὸν πόθον, ἢ κεράσης.

III.

Επὶ βωῶν σφραγίδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἱσπας,
ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
καὶ τάχα καὶ ἀπέρεψε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κέκλειται
τῇ χουστῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βεγκόλιον.

Αρεος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον, ἐν δὲ θαλάσῃ,
 Νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

IV.

Μὴ με κόνι κρύψῃτε· τί γὰρ πάλι; μηδ' ἐπὶ ταύτης
 ἥϊονος ἔγνωτὴν γαῖαν ἐμοὶ τίθετε.
 μαίνεται εἰς με θάλασσα, καὶ ἐν χέρσοισί με δειλὸν
 εὐρίσκει ῥαχίαις, οἶδέ με κέιν Αἴδη.
 χέρσῳ δ' ἐπεκβαίνει ἐμεῦ χάριν ὕδατι θυμὸς
 πάρεκματ' ἀθερῇ μιμνέμεν ὥς ἄταφος.

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ
Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Κ Α Ρ Υ Σ Τ Ι Ο Υ.

I.

ΧΑΙΡΕ ποῖ ἔκ εἰπαόνηα προσεῖπ' ἑ τις· ἀλλ' ὁ περισσὸς
κάλλει νῦν δάμων ἔδ' ἐ τὸ ΧΑΙΡΕ λέγει;
ἥξει τις τέττα χρόνος ἑκδίκος. εἴτα δασυνθεὶς
ἄρξῃ ΧΑΙΡΕ λέγειν ἔκ ἀποκηνομένοις.

II.

Δίλυά σοι τάδε, Πᾶν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν,
οἱ τρεῖς, ἔξ ὀρέων, ἡέρος, ἑκ πελάγευς,
[τῷ μὲν ἐν ἡϊόνων κροκάλαισιν ἀρωγὸς ἐπελθὼν]
διλυθόλει· τέττω δ' ἄγκεσι θηροτόκοις·
τὸν τρίτον ἐν πηηνῶσιν ἐπίβλεπε. τῆς γὰρ ἀπάντων,
δαῖμον, ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοσασίης.

III.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλὰς
ἀντιπάλους πρὶν σύμμαχον ἀπαλίσταμην,
εἴτε δὲ βαμὸν ἐμοὶ πάντ' σκάφος, ἢ μ' ἀπὸ νηὸς
ἐλλυμένης κόμισας νηλὴν ἐπ' ἡϊόνας.

XLII.

Ναῦν Ἱεροκλείδης ἔχε σύγχηρον, ὁμόωλον,
 τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον,
 πιστὴν ἰχθυολεῦντι συνέμωρον· ἔτις ἐκείνης
 πῶπוט' ἐπέωλωσεν κῦμα δικαιοτέμῃ.
 γήραος ἄχρῳς ἔβασκε πονεύμενον· εἴτα θανόντα
 ἐκτέρισε. συνέωλω δ' ἄχρῳ καὶ εἰς Αἴδην.

XLIII.

Ηδη πε πάτρης πελάσας σχεδὸν, Αὔριον, εἶπον,
 ἢ μακρὴ κατ' ἐμῷ δυσωλοῖή κοπᾶσει·
 ἔγω χεῖλ' ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος Αἰδὶ πόντος,
 καὶ με καλέτρουχεν κῆνο τὸ κῆΦον ἔπος.
 πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν ΑΥΡΙΟΝ· ἐδὲ τὰ μικρὰ
 λήβει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν.

ἔξ δέχομαι· προδότης αὐτὰ χάρις. ἀσπὶς ἔχει με
καὶ νέκυν· ὁ πλῆτος δ' ἔκ ἐμὸν ἐνλάφιον.
ἄλλ' ἔθανες. τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
Πέρσαις; ἔξ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

XXXIX.

Ῥηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; πᾶν τὸσον ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀέναντος ἔσβεσεν αἰλὶς;
δάκρυσιν Ἀγρικόλαο τέλρ' ὑμέθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτόν, ἡ κείνῃ διψὰς ἔχει σποδιή.

XL.

Εἷς τινα γυναῖκα ἔγκυν ἐν σεισμῷ τετοκῆκεν
τινασσομένη τῷ δώματος.

Δώματά μοι σειθέντα κατήριπεν· ἀλλ' ἐμὸς ἀπ' ὧς
ἦν θαλαμος, τοίχων ὀρθὰ τινασσομένων,
οἷς ὑποφωλεύσαν ὑπήλυθον αἱ κακόμοιροι
ᾠδῖνες· σεισμῷ δ' ἄλλον ἐμίξα φόβον.
μαῖα δ' ἐμοὶ λοχίων αὐτὴ φύσις. ἀμφοτέροι δὲ
κοινόν ὑπὲρ γαίης εἶδομεν ἥελιον.

XLI.

Γλαῦκος ὁ νησαῖοιο διαπλώξῃσιν ὁδηγὸς
πορθμῷ, καὶ θασιῶν ἔντροφος αἰγιαλῶν,
πόν' ἄροτρευτὴρ ἐπιδέξι' ἔσθ', ἢ δ' ὅτ' ἐκνωσσε
πλαζομένη τρωφῶν πηδάλιον παλάμη,
μυριέτης, ἀλίοιο βίβ' ῥάκος, ἔσθ', ὅτ' ἐμελλε
θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλῆς σανίδος.
τοὶ δὲ κέλυφος ἐκλεισαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρ' ὁ γεραίος
πλώσῃ ἐπ' οἰκείῃς εἰς Αἴδην ἀκάτῃ.

XXXV.

Νειροδόκον κλιντήρα φίλων ὁ πρέσβυς αἰείρων
 ἔνδοθεν, ὅφρα λάβοι μιάθον ἐφημέριον,
 σφάλμαλός ἐξ ὀλίγοιο πεσών, θάνεν ἣν γὰρ ἐτοῖμος
 εἰς Αἴδην, ἐκάλει δ' ἡ πολὺν πρόφασιν.
 ὃν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκροσόλον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ
 εἰσκάντην δ' γέρον ἀχθοφορῶν ἔλαβε.

XXXVI.

Τηλοτάτω χεύασθαι ἔδει τάφον Οἰδιπόδαο
 παισὶν ἅπ' ἀλλήλων, οἷς πέρας ἔδ' Αἰδάς;
 ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀχέροντος ἑνὰ πλόον ἤρῃσαντο,
 χῶ συγερὸς ζῶει κῆν Φθιμένοισιν Ἀρης.
 ἥνιδε πυρκαϊῆς ἄνισον φλόγα· δαιόμενα γὰρ
 ἐξ ἑνὸς εἰς δισσαν δῆριν ἀποσρέφεται.

XXXVII.

Θεσσαλὲ Πρωτέσιλαε, σέ μὲν πολὺς ἄσεται αἰὼν,
 Τροία δ' Οφειλόμενα πλώματ' ἀρξάμενον·
 σᾶμα δέ τοι Πηλέησι συνηρεφὲς ἀμφικόμευσι
 Νύμφαι, ἀπ' ἐχθομένης Ἰλίδ ἀντιπέραις.
 δένδρεα δυσμήνιτα, καὶ ἦν ποτε τεῖχος Ἰδῶσι
 Τρώϊον, αὐαλέαν Φυλλοχοεῦντι κόμην.
 ὅσσοις ἐν ἡρώεσσι τότε ἦν χόλος, ἔ' μέρος ἀκμήν
 ἐχθρὸν ἐν αἰψύχοις σώζεται ἀκρέμοσι.

XXXVIII.

Πορφυρέαν τοι τάνδε, Λεωνίδα, ἅπασε χλαῖναν
 πέριξ, ταρβήσας ἔργα τεῆς ἀρετᾶς.

M 2

ἦ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ ἔ Νύμφαισι διαυγές
 νᾶμα Φέρεις, θολεραί δ' ἠράνισαν νεφέλαι.
 ὄψομαι ἡελίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχειν
 καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

XXXII.

Εὐβοϊκᾷ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
 πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίῳις ρεύμασιν ἀντίπαλον,
 ἡελίῳ κῆν νυκτὶ τελαγμένον ἐς τρεῖς, ἄπωσον,
 ναυσὶν ὅσον πέμπταις χεῦμα δανειζόμενον.
 θαῦμα βίῃ, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, ἔδὲ ματεύω
 σὴν σάσιν. ἀρρήτω ταῦτα μέμνηλε φύσει.

XXXIII.

Εἰς τυφλὸν, ὃς ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐν Ελευσίνι ἱερὸν, τῆς τελείῃς γιγνομένης,
 ἀνέβλεψεν, ὁμᾷ δὲ μετεῖχε τῶν μυσηρίων.

Σκίπτων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν, ὄντα βέβηλον
 ἔ μῆνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἡελίῳ.
 μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν· οἶδα δ' ἐκείνῃ
 νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
 ἀσκίπτων δ' εἰς ἄστυ κατέσιχον, ὄργια Διῆς
 κηρύσσαν γλώσσης ὀμμασι τρανοτέροις.

XXXIV.

Ανέρα θῆρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπαυτος,
 ἀράμενον λοφίῃς ὑγρὸν ὑπερθε νέκυν,
 ἐς ψαμάθης ἐκόμισσα. τὸ δὲ πλεόν, ἐξ ἀλός εἰς γῆν
 νηξάμενος, φόρτε μισθὸν ἔχω θάνατον.
 δαίμονα δ' ἀλλήλων ἡμεῖψαμεν. ἡ μὲν ἐκείνῃ
 χθών, ἐμὲ· τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τῆμόν ὕδωρ.

XXVIII.

Η τερεβινθώδης, ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιή,
 νησις, ἀλλ' ὁμαλή πᾶσα καὶ ἀσύφελος·
 αἱ δ' ἄγχῃ, μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πηλὴ
 τρηχεῖαι· μεγέθει τῷτο περισσότεραι.
 καρπῶις, ἔσθιδίοισιν ἐρίζομεν· ἔδὲ γὰρ αὐλαξ
 Αἰγυπῶις λιθύης ψάμμος ἐπιτρέφεται.

XXIX.

Α καλὸν, αὐτοπότηνον ἐν αἰθέρι ρεῦμα μελισσῶν,
 ἄπλαστοι χειρῶν, αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
 προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, ἔχῃ μακέλλας,
 ἔβοός, ἔγαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
 γαυλῆ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
 πηγάζει σκήνευς δαψιλές ἐξ ὀλίγῃ.
 χαίροιτ' εὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε,
 αἰθερίῃ πληναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

XXX.

Βόρχος ὁ βεσποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἶρωται,
 αἰγίλιντα χοῖνῳ πέτρον ἐπερχόμενος,
 εἴπωτό οἱ σκυλάκων τις, ὃ καὶ, βόσιν ὥς, φάγε λεπτήν
 χοῖνδον, ἐφελκομένῳ χραινομένην μέλιτι·
 κάτ' ὥσεσσι δ' εἰς Αἶδαο. τὸ δ' ἀτρυγὲς ἀνδράσιν ἄλλοις
 κείνο μέλι, ψυχῆς ὦνιον εἰρύσατο.

XXXI.

Λαβροπόδη χεῖμαρρε, τί δὴ τέσον ὧδε κορύσση,
 πεζὸν ἀποκλείων ἵχνος ὁδοιπορίας;

Τομ. II.

M

οἷον ἐτεκλήνῃ δόλιον ξύλον, οἷον ἐνήκας
 ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον;
 ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος, εἴ γ' ἀπὸ χέρσῃ
 τηλόθεν, ὡς Αἰόης, πόντῳ ἀπεβλέπετο.

XXV.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκάτῃ τρώπῳ ἔσπασε γείτων
 πόντος, κῆν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μηνάμενος.

XXVI.

Μυρία με τρήσασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
 κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεισάμενην,
 ὤλεσεν ἐχὶ θαλάσσοι, νεῶν φόβος· ἀλλ' ἐπὶ γαίης
 Ἡφαιστος. τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
 ἐνθεν ἔφυν ἀπόλωλα· παρ' ἡϊένεσσι δὲ κῆμαι,
 χέρσῳ τὴν πελάγευς ἐλπίδα μεμφομένη.

XXVII.

Υλοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν. ἐκέτι πεύκη
 κύματος, ἀλλ' ἤδη ρινὸς ἐπιτροχάει·
 γόμφος δ' ἐκέτι χαλκὸς ἐν ὀλκάσιν, ἐδὲ σίδηρος,
 ἀλλὰ λίγῳ τοίχων ἀρμονίῃ δέδεταί.
 τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
 πυκλὸν ἀμαξίτην φόρτον ἀειραμένης.
 ἀργὰ μὲν προτέροισιν αἰοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίῳ
 καινότερην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρώπῳ.

XXVIII.

XXI.

Ψῆγμ' ἄπυρον χουσοῖο, σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
 ῥινηθέν, λιευκῆς καὶ φότερον ψαμάβη,
 μῦς ὀλίγος, βαρὺ δειπνον, ἐδαίσατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
 συρομένη βραδύπην θῆκε τὸν ὠκύταλον.
 ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμνετο κλέμματα γαστροῦ.
 ἥς ἄρα κῆν αἰλόγους, χροσέ, κακῆ πρόφασις.

XXII.

Παμφάγος ἐρωτησῆς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς
 ὅσρεον ἀβρήσας χεῖλεσι πεπλημένον,
 πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα.
 αὐτίκα δ' ὄσρακόεις ἐπ' αἰατάγησε δόμος,
 ἡρόδοτη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείβεροισιν ἀφύκτοις
 ληφθεὶς αὐτοφόνον τύμβον ἐπεσπῶσάσθιο.

XXIII.

Αἰγιαλῷ τενάγεσσι ὑποπλώοντα λαβραῖη
 εἰρεσίη φαίδων εἰσίδε πηλυπόδην·
 μάστιγας δ' ὠκύς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
 πλέξασθαι βρύγδην ὀκλατόνους ἑλικας.
 δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγῶν,
 εἰληδὸν ταχινῷ πλωκὸς ἔδῃσε πόδας.
 εἶλε δ' αἰλῆς· σὺ δ' αἰετῶν ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
 ἄγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλῆς.

XXIV.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, (σὺ γὰρ δρόμον ἡῦραο πόντι,
 καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας)

Θῆκεν Αθηναῖος δῆμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργὲς
εἴη κῆν Φθονεραῖς ἡέλιος νεφέλαις.

XVIII.

Η γναῦς Εὐβέλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
φοῖβεν τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον,
χείρεσι πειράζουσα· καὶ ἦν βαρὺς, ἥνικα μή τι
ἤθελεν· εἰ δ' ἐβέλοι, καφότερος πετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήσσεσθαι τό οἱ Φίλον, ἦν ποθ' ἀμάρτη,
φοῖβεν τὰς ἀνίσχουσας χεῖρας ἐπεγράφετο.

XIX.

Ὡς πάρος Αελίς, νῦν Καίσαρος ἡ Ρόδῳ εἰμὶ
νάσος, ἴσον δ' αὐχῶ Φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἤδη σκεννυμέναν με νέα κατεφώτισεν ἀκτὺς,
Αλιε, καὶ παρὰ σὸν Φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἶπω, τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὅς μὲν ἔδειξεν
ἐξ αἰλός· ὅς δ' ἤδη ρύσατο δυομέναν.

XX.

Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχης χεῖρ,
ζάλω καὶ τέκνοις ἀντιμεβελκομέναν,
μυρίον ἄρατο μόχθον, ἣν ἤθεα δισσοῦ χαράξῃ,
ὧν τὸ μὲν εἰς ὄργανον νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
ἄμφω δ' ἐπώληρσεν· ὅρα τύπων. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ
δάκρυον, ἐν δ' ἐλέῳ θυμὸς ἀνασρέφεται.
Ἀρκεῖ δ' ἂ μέλλῃσις, ἔφα σοφός· αἷμα δὲ τέκνων
ἔπρεπε Μηδείῃ, καὶ χερὶ Τιμομάχης.

XIV.

Εἰς Διογένην.

Η πῆρῃ, καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
 μᾶζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ράβδος ἐρειδομένη,
 καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῶ κυνὶ μέτρα βίοιο
 ἄρκια· κῆν τέτοις ἦν τι περισσώτερον.
 κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύνοντα βοώτην,
 εἶπε· τί καὶ σὲ μάτην, ὄσρακον, ἡχθοφόρον;

XV.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνῳ· ἀλλὰ σὸν ἔτι
 κῦδ' ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ,
 μῆνος ἔπει βιοτᾶς αὐτάρκεια δόξαν ἔδειξας
 θνατοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάταν.

XVI.

Ἔγω δέ, Δικαιάρχεια, τί σοι τόσον εἰς ἄλλα χῶμα
 βέβληται, μέσσω γευόμενον πελάγους;
 κυκλώπων τάδε χεῖρες ἐνιδρύσαντο θαλάσσης
 τείχεα. μέχρι πόσῃ Γαῖα βιαζόμεθα;
 κόσμῳ νῆιτ' ἐδέχομαι φόλον· εἰσὶ δὲ Ρώμη
 ἐγγύθεν, ἥτ' αὐτῇ μικρὸν ἔχω λιμένα.

XVII.

Σῆμα δυωδεκάμοιραν ἀφεγγέος ἡελίοιο,
 τρισσάκις ἀγλώσσῳ φεβγόμενον ζώματι,
 εὖτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ σενὸν ὕδατος ἀήρ
 αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διωλύγιον,

XI.

Εἰς Ἰλιάδα καὶ Οδύσσειαν.

Ἄϊ βίβλοι, τίνες ἐστέ; τί κεύθετε; Ἐθυγαῖρες μὲν
 Μαιονίδεω, μύθων δ' ἰσθρὲς Ἰλιακῶν.
 αἱ μῖα μὲν μνησθὼν Ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρῶν
 Ἐκτορέαν, δεκέτευς τ' ἄθλα λέγει πολέμῳ.
 αἱ δ' ἑτέρα μόχθον τὸν Οδυσσεός, ἀμφὶ τε λέκτροις
 χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας.
 ἄλλατε σὺν Μῆσαισι· μεθ' ὑμετέρας γὰρ αἰοιδᾶς
 εἴπῃεν ἔχειν αἰὼν ἑνδεκά Πιερίδας.

XII.

Κλῶνες ἀπηγόριοι ταναῆς δρυὸς, εὐσκιον ὕψος
 ἀνδράσιν ἀκρητον καῦμα Φυλασσομένοις,
 εὐπῆταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία Φωλῶν,
 οἰκία τετρίγων, ἑνδοὶ ἀκρέμονες,
 κῆμὲ τὸν ὑμετέραςιν ὑποκλινθέντα κόμαισι
 ῥύσαοθ', ἀκτίνων ἡελίχ Φυγάδα.

XIII.

Εἰς εἰκόνα Ἀνδρομέδης.

Αἰθιόπων αἱ βῶλος· ὁ δὲ πλερόεις τὰ πέδιλα,
 Περσεύς· αἱ δὲ λίθῳ πρόσθετος, Ἀνδρομέδα·
 αἱ προτομαί, Γοργῶς λιθοδερκέος· ἄθλον ἔρατος,
 κῆτος· Κασσιόπας, αἱ λάλος εὐτεχνία.
 χαῖ μὲν ἀπὸ σκοπέλοιο χαλαῖ πόδα σηπᾶδι νάρκα
 νωθρόν· ὁ δὲ μναστὴρ νυμφοκομῆι τὸ γέρας.

Δῆῃς ἐπλήρωσε; τίς ὁ Φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχῃ,
 ἢ σπάνις οἰκεία τεύχεος ἀσαχύνων;
 ἀμφοτέρους ἤχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος,
 Δημήτηρ δὲ μέθην σύντροφον ἐνδέχεται.

VIII.

Μῆλον ἐγὼ σρέθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης
 ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
 ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ισόχνοον ἀοτιγενεῖσις,
 ἀκμὴν εὐπειάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν,
 ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. εἰς σὲ δ', ἄνασσα,
 τοίην χάϊνός τοι κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

IX.

Δῆρας Ἀλεξάνδροιο· λέγει δέ σε γράμματ' ἐκείνων
 ἐκ πολέμου θέσθαι σύμβολον Ἀρτέμιδι,
 ὅπλων ἀνικητοῦ βράχιον Θ. ἂ καλὸν ἔγχος,
 ὦ πόντος καὶ χθὼν εἴκε κραδαινομένων.
 ἵλασι δῆρας ἀταρβές· αἰεὶ δέ σε πᾶς τις ἀβρήσας
 ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλάμης.

X.

Δέρκεο τὸν Τροίας δεκέτη λόχον, εἴσιδε πῶλον
 εὐόπλῃ Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.
 τεκλαίνει μὲν Ἑπειὸς, Ἀθηναίη δὲ κελεύει
 ἔργον· ὑπαὶ νῶτον δ' Ἑλλὰς ὅλα δύεται.
 ἦ ῥα μάταν ἀπώλοντο, τόσος στρατός, εἰ πρὸς Ἀρηά
 ἦν δόλος Ἀτρεΐδαις ἐσθλότερος πολέμῃ.

IV.

Βατρώφον ἀκροσίδαρον, ἀπειλητῆρα μύωπα,
καὶ πῆραν μέτρα σιτοδόκον στωρίμην,
γαμψόν τε δρέπανον, σαχυητόμον ὄπλον ἀρχῆς,
καὶ παλινβατόφορον, χεῖρα θέρους, θρίνακα,
καὶ τρητὰς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἀνθετο Διοῖ
Πάρμις, ἀνιήρων παυσάμενος καμάτων.

V.

Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε Φίλης ἀνεθήκατο κόρης
πῖλον, ὁδοπωρίης σύμβολον, Ἀντίφιλον.
ἦδα γὰρ εὐχολῆσι κατήκοος, ἐν τε κελεύθοις
ἴλαος. ἔ πολλὴ δὲ ἡ χάρις, ἀλλ' ὅσῃ.
μηδὲ τις ἡμετέρη μάρψῃ χερὶ μαργὸς ὁδίτης
ἀνθέματος· συλᾶν ἀσφαλὲς ἔσθ' ὀλίγα.

VI.

Λιτὸς ἐγὼ τὰ Τύχης, ὦ δεσπότη· Φημί δὲ πολλῶν
ὄλβον ὑπερκύπτειν, ὅσσον ἀπὸ κραδίης.
ἀλλὰ δέχου μνιαιοῖο βαθυρρήνοιο τάπητος.
ἐνδυτον, εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον,
εἰρία τε ροδόεντα, καὶ, ἐς κυανότριχα χαίτην,
νάρδον, ὑπὸ γλαύκης κλειομένην ὑάλη,
ἔφρα χιτῶν μὲν χρώτα περισκέπη, ἔργα δὲ ἐλέγχῃ
χεῖρας, ὁ δὲ εὐώδης ἀτμός ἐχῇ πλοκάμους.

VII.

Τίς με, Διωνύσω πεπρασμένον ἀμφιφορῆα,
τίς με, τὸν Ἀδρικκῆ νέκταρος οἰνοδόκον,

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

I.

Ημην καὶ προπάρειθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους,
 ἥνικα δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει.
 κείθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τρώπιν, ὅφρα με λεύσῃ
 Κύπρις, τὴν ἀπὸ γῆς εἰν αἰὶ ῥεμβομένην.
 ἔσιν ἐταίρειος μὲν ἐμοὶ σόλος, εἰσὶ δὲ λεωτῶν
 κάρβασα, καὶ λεωτὸν Φῦκος ὑπὲρ σανίδων.
 ναυτίλοι, ἀλλ' ἄγε πάντες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης
 θαρράλεως· πολλὰς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

II.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόειπεν, ὅτ' ἦν ἔτι Φίλτρα Τερείνης
 νήπια· Συμφλέξει πάντας ἀεζομένη.
 οἱ δ' ἐγέλων τὸν μάντιν. ἴδε, χρόνος ὃν ποτ' ἐφώινεν,
 ἔτος· ἐγὼ δὲ πάλαι τραύματος ἠδ' ἀνόμην.
 καὶ τί πάθω; λεύσειν μὲν, ὅλαι φλόγες· ἦν δ' ἀπονεύσω,
 φροντίδες· ἦν δ' αἰτῶ, παρθένος. οἰχώμεθα.

III.

Χεῦμα μὲν Εὐρώτα Λακωνικόν· αἱ δ' ἀκάλυπτος,
 Λήδα· χῶ κύκνω κρυπτόμενος, Κρονίδας.
 οἱ δ' ἐμὲ τὸν δυσέρωτα καταΐθεε, καὶ τί γένωμαι
 ὄρνεν; εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδς.

τὸν ψεύσαν δ' ἐμὲ τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα,
Κρήτες ὅπως ψεύσαι, καὶ Διὸς ἐστὶ τάφος;

VIII.

Ω Κρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενεᾷ παθέων·
ὡς ἱερὰν σῶξεν πειρώμενοι Ελλάδα χώρην,
Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήτκομεν ἐν δαπέδοις.

IX.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χεῖλεσι χεῖλεα θείσα
Σιληνὶς πάσας ἐξερόφησε τρύγας.
εὐχαίτα Διόνυσε, σέ δ' ὕδασιν ἔκ ἐμήνην·
ἀλλ' οἷος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπώδης,
τοῖόν σε πρῶτινεν, ἀφειδέες ἄλγος ἔχουσα,
εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.

εἰ δὲ, ὥς μευ βαρύγχον ἀπώσαο νῆσον, ἐλάσσεις
καὶ πενίην, δάσω πιαλέον χίμαρον.

IV.

Παῖδα πατὴρ Ἀλκων ὀλοῶ σφιγχθέντα δράκοντι
ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἑκαμψε χερί·
Θηρὸς δὲ ἐκ ἀΦάμαρτε· διὰ σόμαϊος γὰρ οἷσος
ἦξεν, τυτθῆ βαιὸν ὑπερθε βρέφους.
παυσάμενος δὲ Φόνοιο, παρὰ δρυὶ τῇδε Φαρέττην,
σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε καὶ εὐστοχίης.

V.

Παίδων Μηδείας ἔτος τάφος, ἔς ὃ πυρίωνες
ζᾶλος τῶν Γλαύκης θυμὸν ἐποίησε γάμων,
οἷς αἰεὶ πέμπει μελίγμαλα Σισυφίδας αἶα,
ματρὸς ἀμείλικτον θυμὸν ἱλασκομένα.

VI.

Σῆμα τόδῃ Ἀρχιλόχῃ παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
μῆσαν ἐχιδναίῳ πρῶτῳ ἔβαψε χόλῳ,
αἰμάξας Ελικῶνα τὸν ἡμέρον. οἶδε Λυκάμειος,
μυρόμενος τρισσῶν ἄμμαλα θυγατέρων.
ἡρέμα δὲ παράμειψον ὁδοιπόρε, μή ποτε τῷδε
κινήσης τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

VII.

Ἀπέλοπος νᾶσος, καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα,
καὶ Μαλέεσ τυφλαὶ καμπώτομενες σπιλάδες
Δάμιδος Ἀσυδάμανθα Κυδάνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
θηρῶν ἔωλησε νηδύας εἰναλίων.

ΓΝΑΙΟΥ ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ.

I.

Αγχιάλε ρηγμῖνος ἐπίσκοπε, σοὶ τάδε πέμπω
ψαισία, καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίας.
αὔριον Ἰονίς γὰρ ἐπὶ πλατὺ κῦμα περήσω,
σπεύδων ἡμετέρης κόλπων ἐς Εἰδοθέης.
ἔριος ἄλλ' ἐπίλαμψον ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἰσῷ,
δεσπότι καὶ θαλάμων, Κύπρι, καὶ ἡϊόνων.

II.

Δισσὰ τριηκοσίων τάδε Φάσγανα θύριθ' Ἀρης
ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων,
ἐνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες· θυρέαι δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

III.

Λάξεο, τιμήεσσα Κυθηριάς, ὕμνοπόλοιο
αἶψα τάδε κλειτῆς δῶρα Λεωνίδεω·
πεντάδα τὴν σαφυλῆς εὐρώγεα, καὶ μελιθεῖς
πρώϊον εὐφύλλων σῦκον ἅπ' ἀκρεμόνων,
καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἀλινήκλειραν ἐλαίην,
καὶ ψαισῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.
καὶ σαγόνα σπονδῆτιν, αἰεὶ θυέεσσιν ὀτῶηδόν,
τῆς κύλικος βαιῷ πυθμένι κευβομένην.

IV.

Αχλοερά πλατάνιστος ἴδ' ὡς ἔκρυψε Φιλεύντων
 ὄργια, τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα.
 ἀμφὶ δ' αἶ' ἀκρεμόνεσσιν εἰς κεχαρισμένος ὥραις
 ἡμερίδος λαρῆς βότρυς ἀποκρέμαται.
 ἔτως, ὧ πλατάνισε φύοις· χλοερά δ' ἀπὸ σείῃ
 φυλλὰς αἰεὶ κεύθοι τὰς Παφίης ἐτάραξε.

V.

Δισσὰ Φάη, Μίλητε, τεῆς βλαστήματι γαίης,
 Ἰταλὶς ὠκυμόρως ἀμφοκαλύψε κόνις·
 πένθεα δὲ σεφάνων ἠλλάξας· λείψανα δ', αἶ, αἶ,
 ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.
 Φεῦ, πάτρα τριτάλαινα· πόθεν πάλιν, ἢ πότε τοίγῃς
 ἀστέρας αὐχήμες Ἑλλάδι λαμπομένους;

Θ Α Λ Λ Ο Υ Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Υ.

I.

Εσπερίοις μέγα χάρμα καὶ ἡώοις περάτεσσι,
Καῖσαρ, ἀνικάτων ἔκγονε Ρωμυλίδων,
αἰθερίην γένεσιν σέο μέλπομεν, ἀμφὶ δὲ βωμοῖς
γῆθοσύνῃς λοιβὰς σπένδομεν ἀθανάτοις.
ἀλλὰ σὺ παπῶοις ἐπὶ βήμασιν ἵχνος ἐρείδων,
εὐχομένοις ἡμῖν πάλυ μένοις ἐπ' ἐτῷ.

II.

Ασπίδα μὲν Πρόμαχος, τὰ δὲ δέματα θῆκεν Ακοντεὺς,
τὸ ξίφος Εὐμήδης, τόξα δὲ ταῦτα Κύδων,
Ἰωπομέδων τὰ χαλινὰ, κόρυν δ' ἀνέθηκε Μελάνθας,
κνημίδας Νίκων, κόντον Αριζόμαχος,
τὸν θώρηκα Φιλῖνος· αἰεὶ δ', ἄρες βροτολογεῖ,
σκῦλα φέρειν δώης πᾶσιν ἅπ' ἀντιπάλων.

III.

Αἰ πηλέαι τῷ Πανί, καὶ αἰ ταυρμήκεες αὐται
ἰτέαι, ἥ θ' ἱερὰ καὶ μφιλαφῆς πλάτανος,
καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοθηρικὰ Πανὶ κύπελλα
ἀγκυλῆαι, δίψης φάρμακ' ἀλεξίκακα.

XI.

Γαῖα Ταραντίνων ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἐδλᾶ
 τόνδε νέκυν. ψεῦσαι δαίμονες ἀμερίων.
 ἦ γὰρ ἰὼν Θήβηθεν Ατύμνιος ἔκετι πρόσσω
 ἤνυσεν, ἀλλὰ τεὴν βῶλον ὑπωκίσσῃο.
 ὀρφανικῶ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπῶν βίον, εὖνιν ἔθηκεν
 ὀφθαλμῶν. κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσσο τάφος.

τῆτ' ἀγάπα, Φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας·
εἰσὶ τινὲς πρηεῖς καὶ βιότῃ Ζέφυροι.

VII.

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίῃς ὅτε ναύτας
δεύτερον ἔχ' Αἰδῆς, πάντας ἀρηϊφάτῃς,
Σπάρτας ὁ σόλος, εἶπεν· ἴδ' ὡς πάλι πρόδια πάντα
τραύμαλα, κῆν σέρνοις δῆρις ἔνεσι μόνοις·
νῦν γε μόθῃ κορέσσαδε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσσαδε
ὔπνον, ἀνικῆτ' ἡμῶν Εὐναλίς.

VIII.

Φωκίδι παρ πέτρῃ δέρκευ τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ Μηδοφόνων μνᾶμα τριηκοσίων,
οἱ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλᾶ πέσον, ἀμβλύναυτες
Ἀρεὰ καὶ Μῆδων καὶ Λακεδαιμονίων.
ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῦ εὐβοσφύχου εἰκόνα θηρὸς,
ἐννεῶε· Τῆ ταγῆ μνᾶμα Λεωνίδεω.

IX.

Ἢδ' ἐγὼ ἡ τοσάκις Νιόβῃ λίθος, ὅσάκι μῆτηρ
δύσμορος ἐκ μασῶν θερμὸν ἔτηξα γάλα.
Αἶδεω πολὺς ὄλθος ἐμῆς ὠδίνος ἀριθμὸς,
ὦ τέκον· ὦ μεγάλης λείψανα πυρκαϊῆς.

X.

Κλειδῆχοι νεκύων, πάσας Αἶδαο κελεύθους
Φράγντε, καὶ σομίσις κλειῖθρα δέχεσθε πύλαι·
αὐτὸς ἐγὼν Αἶδας ἐνέτω. Γερμανικὸς ἄσρων,
ἐκ ἐμός· ἔχωρεῖ νῆα τόσῃν Αἰχέρων.

ἦν ὅπῳν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει. ἂν, Λάχανόν μοι,
 εἴπω, ὅς, πεινῶν, εὐθὺ φέροι λάσανον.
 ὅξος ἂν αἰτήσω, τόξον φέροι· ἂν δέ γε τόξον,
 ὅξος· ὅλως δ' ὃ λέγω, ἔπωτ' ἐπαυθάνειαι,
 αἰσχρὸν τῆς γραῆς με χάριν κήρυκα γενέσθαι,
 καὶ μελετᾶν ἔξω, νυκτὸς ἐγειρόμενον.

IV.

Ἀρρηκτοὶ Μοιρῶν πυμάτην ἐσφράγισαν ὅρκοι
 τῷ Φρυγὶ παρ βωμῷ τὴν Πριάμῃ θυσίην.
 ἀλλὰ σοί, Αἰνείας, σόλος ἱερὸς Ἰταλὸν ἦδη
 ὅρμον ἔχει, πατρὸς Φροῖμιον ἔρανης.
 εἰς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ Τρώϊος. ἦ γὰρ ἐν ὅπλοις
 ἠγέρθη κόσμῃ παντὸς ἄνασσα πόλις.

V.

Οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες, αἳ ποτε νόστον
 ὤλεσαθ' Ἑλλήνων καὶ σόλον Ἰλιόθεν,
 πυρσὸς ὅτε ψεύσης χθονίης θνοφερώτερα νυκτὸς
 ἦψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπῳ
 χοιράδας εἰς πέτρας, Δαναοῖς πάλιν Ἰλιος ἄλλη
 ἔπαλετο, καὶ δεκέτης ἐχβοστέρα πολέμῃ.
 καὶ τὴν μὲν τότε ἔπερσαν· ἀνίκητος δὲ Καφηρεὺς,
 Ναύπλιε· σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλὰς ἐκλαυσε δάκρυ.

VI.

Μῆτε με χεῖματι πόντος ἀγει θρασὺς, ἐδὲ γαλήνης
 ἀργῆς ἡσπασάμην τὴν πολυνηνεμίην.
 αἱ μεσότηες ἀρισται, ὅπῃ δέ γε πράξεις ἀνδρῶν·
 καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τάρκιον ἡσπασάμην.
 Τομ. II. L

Λ Ο Λ Λ Ι Ο Υ Β Α Σ Σ Ο Υ.

I.

Οὐ μέλλω ρεύσειν χρυσός ποτε· βῆς δὲ γένοιτο
ἄλλος, ἢ μελίθρεξ κύκνος ἐπηγόσιος.
Ζηνὶ Φυλασπέσῳ τάδε παίγνια· τῇ δὲ Κορίννῃ
τῆς ὀβολῆς δώσω τῆς δύο, καὶ πέτομαι.

II.

Ηπολιὴ κροτάφοισι κοτύλαρις, ἢ πολύμυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ ἐκ ἔτι πρεσβυτάτος,
ἢ Φάος ἀθρήσας ἐλάφῃ πλέον, ἢ χερὶ λαίῃ
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
ζῶει καὶ λεύσσεισθα καὶ ἄρτιπτος, οἷά τε νύμφῃ,
ὥς τε με διαάζειν μὴ τι πέπονθ' Αἰδοῆς.

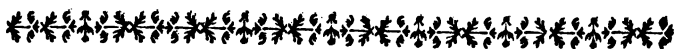
III.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν, Ονήσιμε, πρὸς Διὸς, ἔξω
ἐκβαλε. πολλὰ λίην πράγματα μοι παρέχει.
ἦν αὐτῇ τυρῆς ἀπαλῆς εἴπωμεν ἐνέγκαι,
ὃ τυρῆς, πυρῆς δ' ἔρχετ' ἔχασα νέεσ.
πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπώνον, καὶ πῆγανον αὐτὴν
ἦταν· ἢ δ' ἔφερε τήγανον ὀσράκινον.

ἦν

XIX.

Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς μόρον, ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς
 ἐλπίσι κουφοτέρας ἔσενον εἰς ὁδύνας.
 νῦν δ' ἐμὲ καὶ παιδὸς Φθονερή τις ἐνόσφισε Μοῖρα.
 Φεῦ, βρέφος ἐψεύσθη καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.
 φέρσε Φόνη, τό γε πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον,
 θεὸς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιοχομένης.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Εἰς λαγῶν ὑπὸ κυνῶν διωκόμενον, ὃν ἐκπεσόντα εἰς θάλασσαν ἤρπασε
 κύων θαλάσσιος.

Εκ κυνὸς εἴλε κύων με. τί τὸ ξένον; εἰς ἐμὲ θῆρες
 ὕγροι καὶ πέζοι θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
 αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βεστόν. ἀλλὰ φοβῶμαι,
 οὐρανέ· καὶ σὺ φέρεις ἀσερόεντα κύνα.

XV.

Κῆρον ἀπὸ πλανίην ἐπιμάζιον Ερμῶνακτα,
 Φεῦ, βρέφος ὡς ἀδίκως εἴλτε βουγενέες.
 ἠγνοίησεν ὁ δειλὸς ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας
 ἐλθάν· αἱ δ' ἔχων ἥτε χερείοτεραι.
 ἀντὶ δέ οἱ Θοίνης ἐνεμάξατε Θοίνια κέντρα,
 ὦ πικραὶ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

XVI.

Πάντα Χάρων ἄπλησε, τί τὸν νέον ἥρωσας αὐτῶς
 Αἰτάλον; ἔσος ἔην, καὶν θάνε γηραλέος;

XVII.

Υἱαῖον ἐβοήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίση
 παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
 κωκύσασα γὰρ ὅσπον ἐχάνθανε μητρὸς ἀνίη,
 ἔκ' ἐτ' ἐπιστρέψαι πνεύμα' οὐκ ἔχε τόνους.
 θηλύτεραι, τί τοσῶτον ἐμετρήσαδε τάλαιναι
 θρήνον, ἵνα κλαύσῃτ' ἄχρῳ καὶ εἰς Αἴδεω;

XVIII.

Οἰδίποδος παίδων Θήβη τάφος· ἀλλ' ὁ πανώλης
 τύμβος ἔτι ζώντων αἰσθάνεται πολέμων.
 κείνους ἔτ' Αἴδης ἐδαμάσσατο, κῆν Ἀχέροντι
 μάροναι· κείνων χῶ τάφος ἀντίπαλος,
 καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ
 παῖδες, ἀκοιμήτων αἵψάμενοι δοράτων.

μη θάρσει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λάξ πατέοντα
τοίχης, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
ἀχθεται εἰ φόρτος μέρος ἔρχεται. ὃ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

XII.

Σάρδιες αἱ τοπάλαι Γύγης πόλις, αἱ τ' Αλυάτις
Σάρδιες, αἷς βασίλει Περσὶς ἐν Ασιαδί,
αἱ χρυσῷ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον,
ὅλσον Πακίωλξ ρεύματι δεξάμεναι.
νῦν δὲ ὅλαι δύσηνοι ἐς ἐν κακὸν ἀρωαθεῖσαι,
ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανῆς χάσματος ἡρίπτετε.
Βέρα κ' ἴσ' Ελίκη κεκλωσμένα· αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
Σάρδιες ἐμβυθίαις εἰς ἐν ἔκεισθε τέλος.

XIII.

Α Μακέτις σε κέκυθε τάφῳ κόνις· ἀλλὰ πυρωθεῖς
Ζανὶ κεραυνεῖω, γαῖαν ἀπημφιάσω.
τρὶς γὰρ ἐπασφράψας Εὐριπίδῃ ἐκ Διὸς αἰθῆρ
ἠγνισε τὰν θνατὰν σήματος ἰσορίαν.

XIV.

Ι χθύσι καὶ ποταμῷ Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὄμιλος
ᾧσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
ἀλλὰ Δίκη μιν ἔβαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη
πᾶν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισε.
κεῖται δ' ἔχ' ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένη δὲ
Γῇ κεύθει τὸν εἰς ὄρμον ἐλευθερίας.

VIII.

Φῶρες ὅτ' εἰνάλιοι Τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
 Φορμικτὰν ἀκάτῃ θῆκαν ὑπερβύθιον,
 αὐτίκα μιν κιθάῃ λιγυαχεῖ δέξατο δελφῶν
 σύνθροον, ἐκ δὲ βυθῷ νήχεθ' ἐλίσσόμενος,
 μέχρ' ἔτι Ἰσθμὸν ἔκελσε Κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
 ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιότερας.

IX.

Τὸ σκάφος ἔβυθός εἰλε. πόθεν βυθός; ἔγὰρ ἔπλωσεν.
 εἰς δὲ Νότος. πρὸ Νότῃ δ' ὤλετο καὶ πελάγευς.
 ἤδη γὰρ μιν ἄπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθείσαν
 ἤλειπον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·
 πίσσα δ' ὑπερβραδείσα πυρὸς Φλογὶ τὴν αἰὲν πιστὴν
 τευχομένην, γαίῃ δείξεν ἀπιστοτέραν.

X.

Ἀγγελίην παρ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρειν ἡεροδίνης
 αἰετός, οἰωνῶν μὲν ἐνερᾶνιος,
 ἐκ ἔφθη τὸν κρῆτα, θοὴν δ' ἐπετείνετο νευρὴν·
 πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐλήϊσατο.
 Ζηνὸς δ' ἔτι Δίκην ἔλαβεν μόνος. ἔμπαυσε δ' ὄρνις
 ἀνδρὶ, τὰ δ' εὐστοχίης ἀνταπέτισε βέλη.
 αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἤπατι κοίμισεν αὐτός·
 ἐν δὲ βέλος δισσῶν αἵμ' ἐπ' ἔειπεν θανάτων.

XI.

Πῶλον, τὸν πεδίον, ἀλλ' ἔχ' ἀλὸς ἰωπευτῆρα,
 νῆϊ διαπλῶειν πόντον ἀναινόμενον,

ἄξια δ' ἔχ' ὅσινις Θήρης πάθεν · ἔ' γὰρ ἔτ' ἄλλων
πῆζατ' ἐπ' ὀρνίθων εὐσοχον, ὡς πρὶν, ἄγρην.

IV.

Καρφαλέος δὴφει φοῖβε λάτρεις εὔτε γυναικὸς
εἶδεν ὑπὲρ τύμβε κρῶσσιον ὁμφοδόκον,
κλάγξεν ὑπὲρ χεῖλες, ἀλλ' ἔ' γένος ἥπ' ἔτεο βυσσῶ·
φοῖβε, σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρνιν ἐκαιρομάνεις.
χερμάδας ἐκ ψάμμων αἵρων ποθὲν, ἄρ' ἄρα χεῖλει
ἐφθακ' ἀνιμάσσω λαοτίνακλον ὕδωρ.

V.

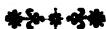
Λάονακα, πατρῶων ἔτι λείψανα κοιμίζεσαν
νεκρῶν, χειμάρρῳ παῖς ἴδε συρομένην·
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπώλησατο, χεῦμα δ' ἀναιδὲς
εἰσέθορεν, πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὅσ' ἔα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος, ἀντὶ δὲ τῶντων
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυρῶ χεύματος ἐφθάνετο.

VI.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάτρεις ἔτος, ὁρᾶτε,
ἐστὶ τίνας ψυχῆς κύριος; ἀλλοτρίης.

VII.

Ηριπῶν ἐξ ἄκρης δῆμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
νηπιᾷχῳ Ζεφύρῳ πολλὸν ἐλαφρότερον·
φείσατο κερροσύνης καὶ ἐρείπῳ. ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθας αἰσθάνεται.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΒΙΘΥΝΟΥ.

I.

Εσησεν Περίανδρος Αρίονος εικόνα ταύτην,
καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον
εἰνάλιον δέλφινά· λέγει δ' ὅ' ὦ' Αρίονι μῦθος·
Κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

II.

Ακλαίην παρὰ θῖνα, διαυγέος ἔνδοθεν ἄλμας
ἰχθὺν πελυπόδην ἔδρακεν ἰχθυόλος·
νηχομένῳ δ' ἐπόρεσε καὶ ἐξ αἰλὸς ἦκ' ἐπὶ χέρσον
ἀρωαγδην, ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος.
αὐτὰρ ὁ δισκευθεὶς καλακαίριον ἔμπαεσε δειλῶ
πλωκὶ παχυχρίνῳ· κεῖτο γὰρ ὑπαναλέος·
τὸν δὲ χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο, Φωτὶ δ' ὑπ' ἄγρην
ἐμβυθίην, ἄγρη χερσόθεν ἠντίασε.

III.

Καύματος, ἐν θάμνοισι λαλίτατος ἠνίκα τέτιξ
Φθέγξατο διγλώσσῳ μελωόμενος στόματι,
δυνακόμεντα Κρίτων συνθεὶς δόλον, εἶλεν αἰοιδὸν
ἡέρος, ἔκ ιδίην ἰξοβολῶν μελέτην.

ὑστατίοις ἐν Ἰβηρσι, τόσον δίχα τηλόθι λείβε,
 κείται ἀμετρήτων ξείνος ἐπ' αἰγιαλῶν.

XLVI.

Ἠρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος ἔνομα νῆσαι
 ἀκλεές, εἰς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην.
 κληθείητε καὶ ὑμεῖς ΕΡΩΤΙΔΕΣ. ἔνέμεσίς τοι
 ἥξει τοιαύτην κλῆσιν ἀμεψαμέναις.
 παιδί γάρ, ὃν τύμβῳ δῖης ὑπεθήκατε βώλῃ,
 ἔνομα καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν ΕΡΩΣ.
 ὦ χθὼν σηματοέσσα, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλασσα,
 παιδί σὺ μὲν κέφη κείσο, σὺ δ' ἡσυχίῃ.

Πρώτη σοι ὄνομ' ἐστὶν ἐτήτυμον· ἦν γὰρ ἅπαντα
 δεύτερόν τιμιμῆτων τῶν ἐπὶ σοι χαρίτων.

XLII.

Υμνίδα τὴν Εὐάνδρην, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα
 οἰκογενές, κέρην αἰμύλον εἰναέτιν,
 ἥρωσας, ὧ ἄλλης' Αἰδῆ· τί πρόωρον ἐφίεις
 μοῖραν τῇ πάντως σείο ποτ' ἐσσομένη;

XLIII.

Γῆ μευ καὶ μήτηρ κυκλήσκετο· γῆ με καλύπτει
 καὶ νέκυν. εἰ κείνης ἥδε χειριώτερη.
 ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
 ἥρωσεν ἡελίξ καῦμα τὸ θερμότατον.
 κεῖμαι δὲ ξείνῃ ὑπὸ χερμαῶσι, μακρὰ γοηθεῖς,
 Ἰναχος, εὐπειθὲς Κριναγόρην Θεράπων.

XLIV.

ὦ δύστην' ὀλβοιο φιλόσφατε, πᾶ σοι ἐκεῖνα
 σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
 αἷσιν ἐπωώρησας αἰεὶ βίον; ἦ ῥ' ἐπὶ Νείλῳ
 [κεῖσαι 18] δαίοις ὧν περίωτος ὄροις.
 ὀθνεῖοι καμάρτες τὰς σὰς διμοιρήσαντο,
 σὸς δὲ νέκυς ψαφάρῃ κείσεται ἐν ὄσρακίῃ.

XLV.

Δεῖλαιοι, τί κενᾶισιν ἀλώμεθα θαρσύναντες
 ἐλπίσιν, ἀτηρῶν ληθόμενοι θανάτου;
 ἦν ὅδε καὶ μύθοισι καὶ ἥθεσι πάντα Σέλευκος
 ἄρτιος, ἀλλ' ἥθεος βαιὸν ἐπαυρόμενος.

ἔνεκα τὴν χαρίεσσαν ὁμώνυμον εἶδε Σελήνην
 ἄπωνεν εἰς ζοφερόν δυομένην Αἴδην.
 κείνη γὰρ καὶ κάλλος ἔξ κοινώσατο Φωτὸς,
 καὶ θάνατον κείνης μίξεν ἑὼ κνέφει.

XXXIX.

Ποιμὴν ὦ μάκαρ, εἶδε κατ' ἕρεος ἐπυροβάτευνον
 κῆγ' ὦ, ποιηρὸν τῆτ' ἀνὰ λευκόλοφον,
 κοιοῖς ἀγῆτῃρσί ποτε βληχόμενα βάζων,
 ἢ πικρῇ βάψαι νήοχα πηδάλια
 ἄλμῃ. τοιγαρ' ἔδην ὑποσένθιος. αἰμφι δὲ ταύτην
 θῖνά με ραιβοθήσας Εὐρος ἀπημέσατο.

XL.

Εἰς γυναῖκα δύο τέκνα ἔχουσιν ὧν τὸ ἓν ἠοθέει, τὸ δ' ἕτερον ὑγίης ἦν.
 τῆ μὲν ἔν αἰωθενῶς ἐγεγθενός, ὁ ὑγίης τέθνηκε.

Παίδων ἀλλαχθέντι μόρῳ ἔπι, τῆτ' ἐλεεινὴ
 μήτηρ, ἀμφοτέρως, εἴπω, περιχομένη.
 Καὶ νέκυν ἐσέο, τέκνον, ἐπ' ἡματι τῷδε γοήσεν
 ἥλπωσα, καὶ ζωοῖς ἐσέ μετεσσόμενον
 ὀψοῖται. νῦν δ' αἰ μὲν ἐς ὑμέας ἡμείφθησαν
 δαίμονες· ἀψευσον δ' ἔκετο πένθος ἐμοί.

XLI.

Εἰς κόρην καλεσμένην Πρώτην.

Δειλαίη, τί σε πρῶτον ἔπος, τί δέ σ' ὕστατον εἴπω;
 δευλαίη. τῆτ' ἐν παντὶ κακῷ ἔτυμον.
 οἴχεται, ὦ χαρίεσσα γύναι, καὶ ἐφ' εἶδος ὥρην
 ἄκρα, καὶ εἰς ψυχῆς ἀνθος ἐνεγκαμένη.

XXXV.

Βρέγμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυθος
 ὀμματος, ἀγλάσσω θ' ἀρμονίη σόματι,
 ψυχῆς ἀδενές ἔρκος, αὐτμθεύτε θανάτοιο
 λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
 κείσο πέλας σὺ κατὰ πρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν, ὅφρα
 ἀθρήσης τί πλέον Φειδομένῳ βιότῃ.

XXXVI.

Εἰ καὶ τὸ σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακός,
 καὶ ξεσὸν ὀρήῃ λαοτέκλονος αἰθμῇ,
 ἐκ ἀνδρὸς ἐσθλῆ. μὴ λίβω τεκμαίρεο,
 ὦ λῶσε, τὸν θανόντα. κωφὸν ἢ λίθος,
 τῇ καὶ ζοφώδης ἀμφιέννυται νέκυς,
 κεῖται δὲ τῇδε τῆλυγῃ πελὲς ῥάκος
 Εὐνικίδαο, σήπεται θ' ὑπὸ σποδῶ.

XXXVII.

Τήνδ' ὑπὸ δύστωλον θλίβει χθόνα Φωτὸς αἰλιτρῆ
 ὅσα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
 ἔρνα τε πλεῖα δόλοιο, καὶ ἐκ εὐοδμον ὀδόντων
 πρίονα, καὶ κώλων δάγλιον οἰσπέδην,
 ἄτριχα καὶ κόρσιν, Εὐνικίδεσ' ἡμιπύρρωτα
 λείψαν', ἔτι χλωρῆς ἐμπλεα τηκεδόνης.
 χθὼν ὦ δυσνύμφευσέ, κακοσκήνευς ἐπὶ τέφρῃ
 ἀνδρὸς μὴ κέφῃ κέκλισο, μηδ' ὀλίγη.

XXXVIII.

Καυτὴ δὴ ῥ' ἥχλυσεν ἀκρέστωρος ἀντέλασσα
 μήνη, πένθος ἐὼν νυκτὶ καλυψαμένη,

πνεῦμα δὲ ὁμῶς πενίη ἀπελύσατο. τίς κ' ἐνὶ νηὶ
θαρήσσαι περὶς τὴν ἀφύλακτον ἄλα;

XXXII.

Ἐρδοὶ τὴν ἑμαθὲν τις, ὅπως καὶ ὑπ' Ἀλπωιας ἄκρας
ληΐσαι λασίαις ἀμφίκομοι κεφαλαῖς,
Φωρῆς ἀπώλομενοι, Φύλακας κύνας ὧδ' ἀλέονται.
χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἄπεσι νόσος,
ψευδόμενοι ρινῶν ὀξὺν σίβον. ὦ κακὸν εὐρεῖν
ρήϊτεραι Αἰγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

XXXIII.

Ἀχρὶ τεῦ, ἃ δέλαιε, κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι, θυμὲ,
πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένιοις;
κλητὸν γὰρ θνητοῖς ἔδδ' ἐν αὐτόμαλόν.
Μυστέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δὲ ἀμυδρὰ
εἶδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέβες.

XXXIV.

Μὴ εἴπῃς θάνατον βιότῃ ὄρον· εἰσὶ καμῶσιν,
ὡς ζωοῖς, ἀρχαὶ συμφορέων ἐτέρων.
ἄλρει Νικίῳ Κῶς μόνον· ἥδη ἐκείῳ
εἰν Αἴδη· νεκρὸς δὲ ἦλθεν ὑπ' ἡέλιον.
ἄστοι γὰρ τύμβοιο μετοχλίσσαντες ὀχῆας,
εἵρυσαν ἐς ποιὰς τλήμονα δυοδανέα.

Κ Ε

XXVIII.

Οὐρεα Πυρηναῖα, καὶ αἱ βαθυάγκυες Αλπεις,
 αἰ Ρῆνα προχοὰς ἐργὺς ἀποβλέπτει,
 μάρτυρες ἀκρίνων, Γερμανικὸς ἄς ἀνέτειλεν,
 ἀστράπτων Κελτοῖς πέλυν ἐνυάλιον.
 οἱ δ' ἄρα δαπνήθησαν ἀολλέες· εἴπω δ' Εὐνῶ
 Ἀρεῖ· τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

XXIX.

Οὐδ' ἦν Ωκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐγείρη,
 ἔδ' ἦν Γερμανίῃ Ρῆνον ἀπανία πῆν,
 Ρώμης ἔδ' ὅσον βλάψει θένος, ἄχρι κε μίμνη
 δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέῃ.
 ἔτως καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δρυὲς ἐμπτεδα ῥίζαις
 ἐσᾶσιν, φύλλων δ' αὖα χέεσ' ἄνεμοι.

XXX.

Εἰ καὶ σοι ἐδραῖος αἰεὶ βίος, ἔδ' ἐθάλασσαν
 ἔπλωσ, χερσαίας τ' ἐκ ἐπάτησας ὁδὸς,
 ἔμψης κεκροπῆς ἐπιθήμεναι, ὅφρ' ἂν ἐκείνας
 Δήμητρος μεγάλων νύκτας ἴδης ἱερῶν,
 τῶν ἄπο κῆν ζωοῖσιν ἀκηδέα, κεῦτ' ἂν ἱκῆαι
 εἰς πλεόνων, ἔξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

XXXI.

Λῶπος ἀποκλύζεσσα παρὰ κροκάλαισι θαλάσσης
 χερνήτις, διερεῖ τυτθὸν ὑπερθε πάγῃ,
 χέρσον ἐπεκβαίνοντι κάλασπαοθεῖσα κλύδωνι,
 δειλαίῃ πικρῇ κῦμ' ἔπιεν θανάτῃ.

XXV.

Ο θρυάδην, Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ Κυνέγειρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα καλεῖ πολέμων.
Ἀρρίος αἰχμητὴς Ἰταλὸς παρὰ χεύμασι Ρήνη
κλινθεῖς, ἐκ πολλῶν ἡμιθανῆς βελέων,
αἰετὸν ἀρωαθέντα Φίλκ στρατῷ ὡς ἴδῃ ὑπὸ χήροισι,
αὐτὸς ἀρηιφάτων ἄνθορον ἐκ νεκυῶν.
κλένας δ᾽, ὅς σφ' ἐκόμιζεν, εἰς ἀνεσώσατο ταγοῖς,
μῶν αἰήτητον δεξάμενος θάνατον.

XXVI.

Αἰγὰ μὲ τὴν εὐθελόν, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεῖς
ἔθατα, πασάων πελυγαλακιστάτην,
γευσάμενος, μέλιθδὲς ἐπεί ἐφράσσατο πῖαρ
Καῖσαρ, κῆν νηυσὶ σύμπλοον ἡγάγετο.
ἦξω δ᾽ αὐτίκα πε καὶ ἐς ἀσέρας· ὧ γὰρ ἐπ' ἔαχον
μαζὸν ἐμὸν, μείων ἔδ᾽ ὅσον Αἰγυόχαι.

XXVII.

Ψιτλακὸς ὁ βροτόγηνος, ἀΦεῖς λυγοδευχέα κύρτον,
ἦλυθεν ἐς δρυμὸς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.
αἰεὶ δ᾽ ἐκμελετῶν ἀσπασμασι Καίσαρα κλεινόν,
ἔδ᾽ ἀν' ὄρη λήθην ἡγάγεν ἐνόματ'.

ἔδραμε δ᾽ ὠκυδίδακλος ἄπας οἰωνός, ἐρίζων
τίς Φθῆναι δύναται δαίμονι ΧΑΙΡ' ἐνέπειν.
Ορφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν ἔρεσιν· ἀλλά σε, Καῖσαρ,
νῦν ἀκέλευτος ἄπας ὄρνις ἀνακρέσσεται.

οἷσι γὰρ εἰδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεΦαιδρύναντο,
λατρὰ καὶ ἡπαίρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

XXII.

Τῆς οἴος γενεῇ μὲν Ἀγαρρική, ἔνθα γ' Ἀράξεω
ὕδωρ πιλοφόροις πίνεται Ἀρμενίοις.
χαῖται δ' εἰς μῆλων ἄτε πρὸ μαλακοῖς ἐπὶ μάλλοις,
ψεδναὶ δ' ἀγροτέρων τρηχύτεραι χιμάρων.
ινηδὺς δὲ τρισηκεὶ ἀνα πᾶν ἔτος, ἐκ δὲ γαλακτός
θηλὴ αἰεὶ μαςῖ πληθεται εἰς τατίς.
βληχὴ δ' αἰσσοτάτῳ τερένης μυκήματι μόχθ.
ἀλλὰ γὰρ ἀλλοῖαι πάντα φέρουσι γέαι.

XXIII.

Νῆσον, τὴν εἰς χ' οἱ με περιγράψαντες ἔχουσι
μετρηῆσαι βατήν, ἐπὶ δ' αὖ μόνον σαδίης,
ἔμπης καὶ τίκισαν ἐν αὐλακι πῖαρ ἀρέρης
ὄψει, καὶ παντὸς κάσσιμον ἀκροδρύς,
καὶ πολλοῖς εὐαγρον ἐπ' ἰχθύσι, καὶ, ὑπὸ μαίρην,
εὐάνεμον, λιμένων δ' ἥπιον ἀτρεμῖν,
ἀγχόθι Κορκύρης Φαιηκίδος, ἀλλὰ γελαῖσαι
τῷ ἐπὶ ὠρίαθην, τῷτ' ἐθέμην ὄνομα.

XXIV.

Πλῆξ μοι ἐπ' Ἰταλίην ἐντύνεται, εἰς γὰρ ἐταίρας
σέλλομαι, ὧν ἤδη δῆρὸν ἀπείμι χρόνον.
διφείω δ' ἡγήτῃρα περίπλοον, ὅς μ' ἐπὶ νήσους
κυκλάδας, ἀρχαίην τ' ἄξει ἐπὶ Σχερίην.
σύν τι μοι ἀλλὰ; Μέντωπε, λάβου φίλος, ἴσῃρα κύκλον
γράφας, ὃ πάσης ἰδρι γεωγραφίας.

XVIII.

Εἰς εἰκόνα Νέρων⊙.

Αντόλιαι, δύσιες, κόσμῳ μέτρα. ἀλλὰ Νέρωνος
 ἔργα δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
 ἥλιος Ἀρμενίην ἀνικῶν ὑπὸ χερσὶ δαμεῖσαν
 κείνῃ, Γερμανίην δ' εἶδε κατερχόμενος.
 θισσὸν αἰεδέσσω πολέμῳ κράτος· οἶδεν Ἀράξης
 καὶ Ῥῆνος, δέλοισι ἔθνεσι πινόμενοι.

XIX.

Αγχεροὶ μεγάλαι κόσμῳ χθόνες, ἅς διὰ Νεῖλος
 πιμπλάμενος μελάνων τέμνει ἀπ' Αἰθιοπῶν,
 ἀμφοτέραι βασιλῆας ἐκοινώσαδε γάμοισιν,
 ἐν γένος Αἰγυπτῶν καὶ Λιβύης θέμεναι.
 ἐκ πατέρων εἴη παισὶν πάλι τοῖσιν ἀνάκλιν
 ἔμπαινον ἡπείροις σκῆπτρον ἐπ' ἀμφοτέραις.

XX.

Οἷος ἀνθ' οἷων οἰκήτορας, ὧ ἐλεεινῇ,
 εὖραο. Θεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίης.
 αὐτίκα καὶ πόντε χθαμαλωτέρῃ εἶθε Κόρινθε
 κεῖσθαι, καὶ Λιβυκῆς ψάμμῳ ἐρημοτέρῃ,
 ἢ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δοθεῖσα
 θλίβειν ἀρχαίων ὅσῃα Βακχιάδων.

XXI.

Κῆν μυχὸν Ορκυναῖον, ἢ ἐς πύματον Σολέοντα
 ἔλθῃ, καὶ Λιβυκῶν κράσπεδον Εσπερίδων
 Καῖσαρ ὁ πηλυσέβαστος, ἅμα κλέος εἰσιν ἐκένω
 πάντῃ. Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.

Τομ. II.

Κ

XV.

Καλλιμάχῃ τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ὤνῃ τῆς Μυσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
 αἰεῖδε δ' Ἐκάλης τε Φιλοξείνοιο καλὴν,
 καὶ Θητεῖ Μαραβῶν ἕς ἐπέθηκε πόνος,
 τῷ σοὶ καὶ νεαρὸν χειρῶν δένος εἴη ἀρέσθαι,
 Μάρκελλε, κλεινῷ τ' αἶνον ἴσον βίότη.

XVI.

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρῃ ἱατρῷ.

Αὐτός σοι φοῖβοιο παῖς λαβικηδέα τέχνης
 ἰδμοσύνην, πανάκῃ χεῖρα λιπηνάμενος,
 Πρηξαγόρῃ, σέρνοις ἐνεμάξατο. τοιγὰρ ἀνίαί
 ὄρνυνται δολιχῶν ὁπώσσαι ἐκ πυρετῶν,
 καὶ ὁπώσα τμηθέντ' ἐπὶ χροὸς ἄρκια θείναι
 Φάρμακα, πρηεῖς οἶδα παρ' Ἡπιοῖνης.
 θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἱητῆρες,
 ἔκ ἀν' ἐπορθμεύθη νεκροβάρης ἄκατος.

XVII.

Εἰς εἰκόνα Κρίσπῃ.

Γείτονες ἔ τρισσαὶ μῆνον Τύχαι ἔπαρεπον εἶναι,
 Κρίσπε, βαθυπλάτῃ σῆς ἐνεκεν κραδίης,
 ἀλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ τσοῶδε
 ἀρκέσει εἰς ἐτάρων μυρίον εὐΦροσύνην;
 νῦν δέ σε καὶ τῶν κρέσσων ἐπὶ μείζον ἀέξοι
 Καῖσαρ. τίς κείνῃ χωρὶς ἄρηρε Τύχῃ;

XVIII.

XI.

Εσπερίῳ Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
 σκυλοφόρος κραναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίας,
 ξανθὴν πρῶτον ἔκειρε γενειάδα. βέλετο πατρίς
 ἔτω καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

XII.

Ἡοῖ ἐτ' εὐκλαίῃ τάδε ρέζομεν ἱρὰ τελείῳ
 Ζηνὶ, καὶ ὠδίων μελίσχῳ Ἀρτέμιδι.
 τοῖσι γὰρ ἔμὸς ὄμαιμος ἔτ' ἄχνοος εὗξατο θήσεν
 τὸ πρῶτον γενύων ἡϊθέοισιν ἔαρ.
 δαίμονες ἀλλὰ δέχοιοθε, καὶ αὐτίκα τῶνδ' ἀπ' ἑλῶν
 Εὐκλείδην πολὺς ἄχρις ἄγοιτε τριχός.

XIII.

Ἡρῇ Εληθιῶν μῆτερ, κρηγέ, τελείῃ,
 καὶ Ζεῦ, γνωμένοις ξυνὸς ἅπασι πάτερ,
 ὠδῖνας νεύσαιτ' Ἀντωνίῃ ἱλαοὶ ἐλθεῖν
 πρηεῖας, μαλακαῖς χερσὶ σὺν Ἡπιδόνης,
 ὄφρα κε γηθήσειε πόσις, μήτηρ θ', ἐκυρά τε.
 ἡ νηδὺς οἴκων αἶμα φέρει μεγάλων.

XIV.

Βέβλων ἢ γλυκερὴ λυρικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
 πεντάς, ἀμιμήτων ἔργα φέρει Χαρίτων,
 αἷς πρέσβυς ἡδὺς Ανακρέων ὁ Τηϊός
 ἔγραψεν ἢ παρ' οἶνον, ἢ σὺν ἱμέροις.
 θῶρον δ' εἰς ἱερὴν Ἀντωνίῃ ἤκομεν ἡῶ,
 κάλλεος καὶ πραπίδων ἔξοχ' ἐνεγκαμένη.

Πανός τ' ἤχησσαν πιτυσέτωιο καλὴν,
 τὴν ὑπὸ Κασαλῆς ποσσὶ λέλοσχε πέτρης,
 ἱερὰ δ' ἀγρευτῆσι γερανδρὺν ἀρκεύθοιο
 πρέμνα, λιθηλογέες θ' Ἑρμῆω ἰδρύσιες,
 αὐταὶ θ' ἰλήκοιτε, καὶ εὐθήροιο δέχεσθε
 Σωσάνδρην ταχυνῆς σκυλ' ἐλαφροβόλης.

VIII.

Χάλκεον ἀργυρέῳ με πανείκελον, Ἰνδικὸν ἔργον,
 ὅλων, ἡδίστ' ξεινιον εἰς ἐτάρη,
 ἡμαρ ἔπει τόδε σεῖο γενέβλιον, ἡδ' Σίμωνος,
 πέμπει γηθόμενη σὺν Φρενὶ Κριναγόρης.

IX.

Εἵαρος ἡνθόμεν τοπαρὶν ῥόδα, νῦν δ' ἐνὶ μέσσω
 χέματι πορφυρέας ἐχάσαμεν κάλυκας,
 σοὶ ἐπιμειδήσαντα, γενεβλήν ἄσμενα τῇδε
 ἡοῖ, νυμφιδίων ἀσσοδάτη λεχέων.
 καλλίστης ὀφθῆναι ἐπὶ κροτάφοισι γυναικὸς
 λαΐον, ἢ μίμνειν ἡρινὸν ἥελιον.

X.

Τυρσηνῆς κελάδημα διαπύρσιον σάλπιγξος,
 πολλὰκι Πισαίων σπρηγὲς ὑπὲρ πεδίων
 φθειγξαμένης, ὃ πρὶν μὲν ἔχει χρόνος ἐν δυσὶ νίκαις.
 εἰ δὲ σὺ καὶ τρισσὰς ἡγάγες εἰς τεφάνης
 αἰσὸς Μίλητον Δημόθενες, ἔ ποτε κώδων
 χάλκεος ἤχησεν πλειότερῳ σόματι.

IV.

Αργυρέον σοι τόνδε, γενέθλιον ἐς τεὸν ἡμαρ,
 Πρόκλε, νεόσμηκτον δερμάτιον, κάλαμον,
 εὖ μὲν εὐχίσοισι διάγλυπτον κεράεσσι,
 εὖ δὲ ταχυνομένην εὖροον εἰς σελίδα,
 πέμπει Κριναγόρης, ὀλίγην δόσιν, ἀλλ' ἀπὸ θυμῷ
 πλείονος, ἀρτιδαεὶ σύμπανον ἐργασίῃ.

V.

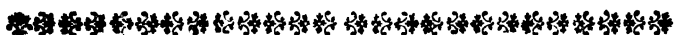
Αἰετὲς ἀγκυλόχειλος ἀκρόπτερον ὅζυ', σιδήρεα
 γλυφθέν, καὶ βαπτῇ πορφύρεον κυάνω,
 ἥν τι λάβῃ μίμνον μεταδόρωιον ἔργυς ὀδόντων,
 ἐκκηῆσαι πρηεὶ κέντρῳ ἐπιτάμενον,
 βαιὸν ἀπ' ἐκ ὀλίγης πέμπει Φρενός, οἷα δεδοικώς
 δῶρον ὁπάσσαι σοι, Λεύκε, Κριναγόρης.

VI.

Βότρυες οἰνοπώτανοι, εὐχίσοιό τε ροίῃς
 θρύμμαθα, καὶ ξανθοὶ μύελοι ἐκ σροβίλων,
 καὶ δειλαὶ δάκνεται ἀμυγδάλαι, ἥ τε μελισσῶν
 ἀμβροσίη, πυκναὶ τ' ἱτριναὶ ποτώδες,
 καὶ πότιμοι γελίδες, ἰδί' ὑαλοχρώδεις ὄγχαι,
 δαψιλῇ οἰνοπώταις γαστρός ἐπεισόδια·
 Πανὶ Φιλοσκήπωνι, καὶ εὐσφόβῳ γι Πριήτῳ
 ἀντίθεται λιτὴν δαῖτα φιλοξενίδης.

VII.

Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδατος
 εἶδεναι σκολιῷ τῷδε κατὰ πρεόνος.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

I.

Εἰς ἄγαλμα Ἐρωτος δεδεμένῃ.

Καὶ κλαῖε, καὶ τέναζε, συσφίγγων χερσὶν
τένοντας, ὦ πάτερ· τοῖά τοι πρόπαι
ἐκ ἑσθ' ὁ λύσων· μὴ λείν' ὑπόβλεπε
αὐτὸς γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
ἔβλυψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίαις βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσαζας πόθων,
Ἐρως· τὰ θνητῶν δ' ἐσί σοι γέλως ἄχρη.
πέπονθας οἱ ἔρεξας. ΕΣΘΛΟΝ Η ΔΙΚΗ.

II.

Τὸν σκοτῶν Εὐβοίης ἀλικύμον' ἦσεν Ἀριστῶ,
Ναύπλιον· ἐκ μολπῆς δ' ὁ θρασὺς ἐφλεγόμην.
ὁ ψεύσης δ' ὑπὸ νύκτα ΚαΦηρέης ἀπὸ πέτρης
πυρρὸς ἐμὴν μετέβη δύσμορον εἰς κραδίην.

III.

Κῆρ' ῥίψης ἐπὶ λαίᾳ, καὶ ἦν ἐπὶ δεξιᾷ ῥίψης,
Κρωαγόρη, κενεῖς σαυτὸν ὑπερβη λέχους,
εἰ μὴ σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο Γεμελλα,
γνώσῃ κοιμηθεῖς ἔχ' ὕπνον, ἀλλὰ κόπον.

Πόσειδον, ὅς σὺ σῶζε, καὶ γαληναίην·
αἰὲν διδοίης ὀρμηθόλοις θῖνα.

XXVII.

Ἦν ἄρα Μιλήτης Φοιβήϊον ὄρμον ἵκηθε,
λέξατε Διογένηι πένθιμον ἀγγελίην,
παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύβηται Ἀνδρῶς
Δίφιλος, Αἰγαίῃς κῦμα πίων πελάγευς.

XXVIII.

Ἐφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφέσπετο δ', ὅσον ὥρῃ
ὑστερον, ἀνδρὶ Φίλῳ Διογένεια δάμαρ.
ἄμφω δ' αἷς Ἰμεναίῃς ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον.

XXIX.

Ἠλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος, ἀντὶ δὲ σεῖο,
δέσποια, δῆλος ἐγὼ, συγνὸν ἔωλησα τάφον,
ἥνικα σεῦ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἡρία τεῦχον,
ὡς ἂν ἀποφθιμένῃς κεῖθι δέμας κηρίσω·
ἀμφὶ δ' ἐμ' ὥλισθεν γυρὴ κόνις. ἔ βαρὺς ἡμῖν
ἔς Αἰίδης· ζήσω τὸν σὸν ὑπὸ ἥελιοι.

XXX.

Καὶ τίς, ὃς ἐκ ἔτλη κακὸν ἔχατον, ἡέα κλαύσας;
ἀλλ' ὁ Ποσειδίῳ πάντας ἔθαψε δόμος,
τέσσαρας, ὅς Αἰδάο συνήριθμον ἥρωασεν ἡμαρ.
τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κεραμένῃς.
πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ καλομυρηθέντα γόοισιν
ᾠλετο· κοινὴ περ νύξ μία πάντας ἔχει.

XXIII.

Ιχθυοθηρήῃρα Μενέστρατον ἄλεσεν ἄγρη,
 δέντακος ἰωπαίης ἐκ τριχὸς ἐλκομένη,
 εἶδαρ ὅτ' ἀγκίστρος Φόνιον πλάνος ἀμφιχανῶσα
 ὀξείην ἐρωτρὴν Φυκὶς ἐφρίξε πάγην.
 ἀγρυμμένη δ' ὑπ' ὀδόντι κατέκτανεν, ἄλματι λάβρῳ
 ἐντὸς ὀλίοθηρῶν δυσαμένη Φαρύγων.

XXIV.

Εβρα καὶ Δήλαιο κλύδων μέσος ἦα Μανοίτην
 σὺν Φόρτῳ Σαμὶς κρύψε ΔιοΦανέος,
 εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλὸς τάχος. ἀλλὰ θάλασσα
 ἐχθρὴ, καὶ νῆσῳ πατρὸς ἐπειγόμενον,

* * * * *

XXV.

Θάμνη ποτ' ἄκρης ἀμφὶ κλῶνας ἤμενος
 τέτλιξ πτερῶ, Φλέγονίλος ἡλὶς μέσος,
 νηδὺν ῥαπαίζων δαίδαλ', αὐτρεργῶ μέλει
 ἡδὺς καταργάνιζε τῆς ἐρημίας.

Κρίτων δ' ὁ πάσης ἰξοεργὸς Πιαλεὺς
 θήρης, ἄσαρκα νῶτ' ἐδανακεύσατο.
 τίσιν δ' ἔτισεν· εἰς γὰρ ἠθάδας πάγας
 σφαλεῖς ἀλαῖται πανίος ἱμεύρων πτερῶ.

XXVI.

Γλῆνιν παρηονίτις ἀμφέχω χερμαῖς,
 πικρῇ κάλασπαοδέντα κύματος δίνη,
 ὅτ' ἰχθυάζει· ἐξ ἄκρης ἀπορρώγῃ·
 χῶσαν δέ μ' ὅστος λαὸς ἦν συνεργέτης,

νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μῆνις ἄφυκτος,
ὥς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἥελιον.

XX.

Γήθησαν περὶ παιδὸς Αἰγύπτωιο τοκῆς,
καὶ κλαῦσαν· μοῖρης δ' ἡμᾶρ ἐν ἀμφοτέρῃς.
εὖτε γὰρ αἰδόμενον δόμον ἐκφυγεν, ἰθὺ κεραυνῷ.
Ζεὺς κατὰ οἱ κεφαλῇς ἄσπετον ἤκε σέλας.
τῆτο δ' ἔπος τότ' ἐλεξαν ὅσοι νέκυν ὠδύροιντο·
ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλήμον ὀφειλόμενε.

XXI.

Ιοτυπῶς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρήτας Φαρέτης,
ἔρανόθεν τόξω τόξον ἀμυνόμενος·
κεῖνον δ' εὐθύς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα,
ἡερόθεν πύλων δ' ἐκίανεν, ὥς ἔθανε.
μηκέτ' ἔφ' ὑμετέροισι ἀψευδέσι Κρήτες οἷσιν
αὐχεῖθ'· ὑμνείδω καὶ Διὸς εὐστοχίῃ.

XXII.

Λαίλιος, Αὐσονίων ὑπάτων κλέος, εἶπεν ἀβρήσας
Εὐρώταν· Σπάρτης χαῖρε Φέριζον ὕδαρ.
Μησάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυίστορι βίβλω,
εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης.
κίτλαι, μιμηλὸν βιότῃ πλερὸν, ἐν σκιεροῖσιν
ἄγχεσι παμφώνων μέλπον ἀπὸ σωμαίων.
ὠρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσι. τί δ' ἔζηλωτὸς ὁ μόχθος,
εἰ καὶ πῆνα παθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

XVI.

Σκύλλης, ὅτε Ξέρξης δολιχὸς σόλος Ελλάδα παᾶσαν
 ἤλαυνε, βυθίην εὐράτο ναυμαχίην,
 Νηρῆος λαβρίοισιν ὑποπλώσας τενάγεσσι,
 καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὄρμον ἔκειρε νεῶν.
 αὐταῖος δ' ἐπὶ γῆς ωλίόθανε Περσὶς ἀναυδὸς
 ὀλλυμένη, πρώτη πείρα Θεμιστοκλέους.

XVII.

Ἀγγελίης ἤκασεν ἀνώϊστ' μελίτῃνα,
 ἡέα σὺν Φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον.
 ἡϊόσιν δ' ἐπωκέλσαν ἀλίκλυτον δέμας ἄλλῃ,
 δύσμορος οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης,
 ἡέα δ' ὥς ἔσειλε. Δίῳν δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύστῃ
 ἤλυθεν ἐς γαίην σῶας ἀπ' ἐμπορίας.
 μητέρες ὡς ἀνίστ' μοίρης λάχον. ἡ μὲν ἀελτῶσαν
 ζῶν ἔχει· κείνη δ' ὄψεται ἔδ' ἐνέκνυ.

XVIII.

Ξεῖνον ὀπηνίκῃ θάυμα κατείδομεν Ἀσὶς ἅπασα,
 πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρακα Φρυασσόμενον,
 Θρηϊκῆς Φάτνης πολιοῦς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
 ἤλυθε. διζῆμαι δεύτερον Ηρακλέα.

XIX.

Πρὸς παίδων, εἴπω, γενάζομαι, ἣν με θανῆσαν
 σείλης, μὴ σπείσσαι δεύτερα Φίλῃρα γάμῃ.
 εἴπῃ· ὁ δ' εἰς ἐτέρην ἐσπῶδασεν. ἀλλὰ Φίλωνα
 Διογένην λήθης τίσατο καὶ Φθιμένην.

νῆσον ὅτ' εἰς ὑπ' αὐτὴν ὠλίωθ' ἀνε, τέρμα τ' ἄφυκτον
 εἶδεν, ἀριστεῖν ἔφθανεν εἰς ἰδίην.
 πῆξε δ' ὑπὸ σπυλάγχοισιν ἐὼν ξίφος, εἴπ' ὅτε θνήσκων
 αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὖχος ἔχοι.

XIII.

Καὶ πότε δὴ νάεις ἄφοδος πόρος, εἴπ' ὅτε θάλασσα,
 εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἡμασι κλαυσόμεθα,
 ἀλκυόνων, αἷς πόντος αἰεὶ σπρίζατο κύμα
 νήνεμον, ὥς κρῖναι χέρσον ἀπαισioτέρην;
 ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπ' ἡμῶν
 αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσας Αἰοισομένην.

XIV.

Ὅπρην ἐγὼ Ροδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,
 ὁ πρὶν Κερκαφίδαῖς αἰετὸς ἰσορίη,
 ὑψιπτετὴ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἡρ' ἀερεῖς,
 ἤλυθον, Ἠελίς νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων.
 κείν' δ' αὐλίωθ' ἐνὶ δώμασι, χειρὶ συνήθης
 κρᾶντορος, ἔφ' ἑυγῶν Ζῆνα τὸν ἐσσομένον.

XV.

Δειματοῖς ἐλάφων κεραὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
 πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
 δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφάρμισαν, ἐλπίσιν ὄρεσιν
 χλιῆσαι νοτεροῖς νάμασιν ὠκὺ γόνυ.
 τὰς δὲ περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω
 χεῖμερ' ἑυγερεῖ δῆσε πάγοιο πέδη.
 πληθὺς δ' ἀγροτέρων ἀλίνε θοινησάτο θήρης,
 ἢ φύγεν ἀρπετόν πολλαὶ καὶ σάλικας.

δωρεῦνται χρυσείοισιν, ἐγὼ δ' ἰλαροῖς ἐλέγοισιν·
ΟΙ ΓΑΡ ΔΗ ΠΛΟΥΤΟΥ ΜΟΥΣΑ ΧΕΡΕΙΟΤΕΡΗ.

IX.

Ανθετ' Αναξαγόρης με, τὸν ἔκ' ἐπὶ ποσσὶ Πρίηπων,
ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γένετι κεκλιμένον.
τεῦξε δὲ φυλόμαχος. Χαρίτων δέ μοι αἰσχόθι καλὴν
ἀβρήσας, δίξεν μηκέτι πῶς ἔπεισον.

X.

Αγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσεοῖς δευράεσσι
σπένδετε; πῆ δ' Ἰταλῆ χεῖτε μέθυ βρομίας,
καὶ γυρῆς ταύρων πέτρῃ προσδέιτε τένοντας;
Φείσαοδ'· ἔτ' ἔταϊς θύμασι τρωόμεθα.
Πᾶν ὁ παρωρεΐτης, αὐτόξυλος, ἀρνεοβοΐνης
εἰμὶ, καὶ ἐγχοινίᾳ γλευκοπότης κύλικος.

XI.

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΝ ΚΑΘΑΡΗΝ.

Η, ΚΑΘΑΡΗ (Νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων
κρήνη πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβαδῶν)
ληΐτης ὅτε μοι παρακλίνουρας ἔκλινεν ἄνδρας,
καὶ Φονίην ἱεροῖς ὕδασι λῆσε χεῖρα.
κῆνον ἀναστρέψασα γλυκὺν ῥόον, ἔκ' ἐθ' ὀδίταις
βλύζω. τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν ΚΑΘΑΡΗΝ ἔτι με;

XII.

Αἴλιος Αὔσονίης στρατὶς πρόμος, ὁ χρυσεοῖσι
τέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὀπλοφόρος,

V.

Σώφρων ἔπεδ' πολυαύλακος ἔμ' ὁ γεραίος,
 ἔδ' πολυγλεύκε γεομόρος βότρυος·
 ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζον· χαράσσῳ
 χέρσον, καὶ βαίῃ πίδακα ῥαγὸς ἔχω.
 σοὶ νῦν ἐξ ὀλίγων ὀλίγη χάρις· εἰ δὲ διδοίης
 πλείονα, καὶ πολλῶν, δαῖμον, ἀπαρξόμεθα.

VI.

Σμήνεος ἔκ με ταμῶν, γλυκερὸν θέρους, ἀντὶ νομαίων,
 γηραιὸς Κλείτων σπῶϊσε μελισσοπῶνος,
 ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,
 δῶρον ἀποιμαίνε τηλοπέτευσ ἀγέλης.
 θείης δ' ἐσμολόκον χορὸν ἀπαλείον, ἐκ δὲ μελιχρῆ
 νεκλῆρος ἐμπλήσαις κηροπαγεῖς θαλάμας.

VII.

Τριγλαν ἀπ' ἀνθρακίης καὶ Φυκίδα σοι λιμενῆτιν,
 Ἀρτεμι, δωρεῦμαι Μῆνις ὁ δίκυβόλος,
 καὶ ζῶρον, κεράσας ἰσοχειλέα, καὶ τρύφος ἄρτε,
 αὖτον ἐπιθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυσίην·
 ἀνθ' ἧς μοι πληθύντα δίδε θηράμασιν αἰεὶ
 δίκυα· σοὶ δέδοται πάντα, μάκαιρα, λῖνα.

VIII.

Ἡδὺ παρηιάδων πρῶτον θέρους ἥματι τέτω
 κείρεο, καὶ γενύων ἡϊθέες ἔλικας,
 ταῖε· σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξειαι εὐκλὸν ἕλκον
 λεύκιος, αὐξομένε πηλὺν ἐς ἥελιον.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

I.

Υπνώεις, ὦ ταῖρε· τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε·
 ἔγρεο, μὴ τέρω' μοιριδίῃ μελέτῃ.
 μὴ Φείσῃ Διόδωρε· λάβρος δ' εἰς Βακχον ὀλισθῶν
 ἄχρῃς ἐπὶ σφαλερῷ ζωροπῶται γόνατος.
 ἔσσεθ', ὅθ' εἰ πτόμεοθα, πολὺς χρόνος. ἀλλ' ἄγ' ἐπείγῃ·
 ἢ συνετὴ κροτάφῳ ἀπώλεται ἡμετέρων.

II.

Θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἢ φρύγας ἄμφω·
 σὸν δὲ, Λέων, ἡμεῖς κάλλος αἰεσόμεθα,
 Κερκαφίδῃ περίβωθε. μακαρτάτῃ ἔς' ἄρα νήσων
 καὶ Ρόδος, ἢ τοίῳ λάμπεται ἡελίῳ.

III.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀνλῖος Ηρακλῆϊ,
 ἔκ ἦν Αλκίδεω τῆτο τὸ δωδέκαλον.

IV.

Ουκέτι Τιμόκλεια τεῶν Φάος ὤλεσας ὅσων
 κέρως δοιοδόκῳ νηδυῖ γενναμένη·
 ὄμμασι δ' ἐν πλεόνεσσιν ἀθρεῖς πυριβαλπῆς ὄχημα
 ἡελίῳ, προτέρης ἔσα τελειότῃ.

μαρτίῃ δὲ τρόπαια τετυγμένα δισσὰ τυράννων
 Σπάρτας· αὐξομένην δ' ἄρατο δαλσύνων.
 ὣν ἔνεκεν Τεγέα μεγαλόφρονα Κραύγιδος υἱὸν
 σᾶσιν ἀμωμήτῃ κράντορ' ἐλευθερίας.

XII.

Χειμερίοις νιθάδεσσι παλυνομένα τιθαῖς ὄρνις,
 τέκνοις εὐναίας ἀμφέχει πτέρυγας,
 μέσφα μιν ἔράνιον κρύος ὤλεσεν· ἥ γὰρ ἔμεπεν
 αἰθέρος ἠδ' αἰνῶν ἀντίπαλος νεφέων.
 Πρέκνη καὶ Μήδεια, κατ' Αἴδος αἰδέσθητε,
 μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

VIII.

Ηρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν, αἱ δ' ἔτι λονπαῖ
 πατρίδες ἔ πολλὸν αἰωυότεραι πεδίων,
 οἶν καί σε, τάλαινα, παρερχόμενός γε, Μυκίην,
 ἔγνων, αἰπολίῃ παντός ἐρημοτέρην,
 αἰπολικὸν μήνυμα· γέρον δέ τις, Ἡ ΠΟΛΙΧΡΥΣΟΣ,
 εἶπεν, ΚΥΚΛΩΠΩΝ ΤΗΔ' ΕΠΕΚΕΙΤΟ ΠΟΛΙΣ.

IX.

Αργος, Ομηρικὲ μῦθε, καὶ Ελλάδος ἱερὸν ἔδασ,
 καὶ χρυσή τοπαλαὶ Περσέος ἀκρόπολι,
 ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἳ ποτε Τροίης
 ἤρειψαν κατὰ γῆς θειόδομον σέφανον.
 ἀλλ' ἡ μὲν κρείσσω ἐςὶ πόλιν· αἱ δὲ πεισῆσαι
 δείκνυσθ' εὐμύκων αὐλῖα βεκολίων.

X.

Λητῆς ὠδίνων ἱερὴ τροφὲ, τὴν ἀσάλευτον
 Αἰγαίῳ Κρονίδης ἠρμίσατ' ἐν πελάγει,
 ἔ νύ σε δειλαίην, μὰ τεῆς, δέσποινά, βοήσω,
 δαίμονας, ἔδὲ λόγοις ἔψομαι Ἀντιπάτρει.
 ὀλβίζω δ' ὅτι φοῖβον ἐδέξαιο, καὶ μετ' Ολυμπεων
 Ἀρτεμις ἐκ ἄλλῃν ἢ σε λέγει παλριδα.

XI.

Επὶ τῷ Φιλοποίμενος ἀνδριάντι ἐν Τεγείᾳ.

Τῆ δ' ἀρετὰ καὶ δόξα καθ' Ελλάδα, πολλὰ μὲν ἀλκίαις,
 πολλὰ δὲ καὶ βελαῖς ἔργα ποιησαμένει,
 Ἀρκάδος αἰχμητᾶ Φιλοποίμενος, ὃ μέγα κῦδος
 ἔσπετ' ἐνὶ πολέμῳ, δέξατος ἀγεμόνι.

ἀλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικα, δολοπλόκε, μή τινα κεύθῃς
εἰς ἐμέ, κῆν ὑπὼν πικρὸν ὄνειρον ἰδῇς.

IV.

Οὐ τέργω Βαβυλήνης ἀρχάς,
ἐκ ὅλβου πολύχουσον, οἷα Γύγης.
αὐτάρ κ' ἐραμαι βίβ', μακροῖνε·
τὸ ΜΗΘΕΝ γὰρ ΑΓΑΝ ἄγαν με τέρπει.

V.

Ἀνδρομάχης ἔτι Θρῆνον ἀκρόμεν, εἰσέτι Τροίην
δερχόμεν' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπωμένην,
καὶ μόθον Αἰάντειον, ὑπὸ Σεφάνῃ τε πόλῃς
ἐκδετον ἐξ ἱππῶν Εκτορα συρόμενον,
Μαιονίδεω διὰ μῆσαν, ὃν ἔ' μία πατὴρ ἀοιδὸν
κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίμαρα.

VI.

Νηῶν ἀκνωτόρων ὃς ἔχουσιν κράτος, ἱππῶν δαῖμον
καὶ μέγαν Εὐβοίης ἀμφικρεμῆ σκόπελον,
ἔριον εὐχομένοισι δίδε πλόον Ἀρεὸς ἄχους
εἰς πόλιν, ἐκ Συρίης πείσμαρα λυσαμένοισι.

VII.

Κλεῖε, Θεὸς, μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ολύμπου,
Φερέε, Ζεῦ, ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἦδη γὰρ καὶ πόντος ὑπ' ἐξευκλῆι δορὶ Ράμης,
καὶ χθών· ἑρηνὴ δ' οἶμος ἔτ' ἐς ἄβυσσος.

Α Λ Φ Ε Ι Ο Υ Μ Ι Τ Υ Λ Η Ν Α Ι Ο Υ.

I.

Τλήμονες, οἷς ἀνέρας οἶον βίος, ἔτε γὰρ ἔρξαι
εὐμαρὲς, ἔτ' εἰπῶν ἐςί τι νόσφι πόθων.
καὶ γὰρ ἐγὼ νῦν εἰμὶ λίην βραδύς· εἰ δ' ἐσίδοιμι
Ζηνόφιλον, σερωπῆς πλήσομαι ὀξύτερος.
τ' ἔνεκεν δ' Φεύγειν γλυκὺν ἴμερον, ἀλλὰ διώκειν,
πᾶσι λέγω. ΨΥΧΗΣ ΕΣΤΙΝ ΕΡΩΣ ΑΚΟΝΗ.

II.

Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριάς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
ἀνθετ' ἀπ' οἰκειῆς σύμβολον ἐργασίης.
Πίγρης ὀρνίθων, αἰλίων ἀπομοίρια κλείτωρ,
ἐμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπὸ θαλίκων.
ἀνθ' ὧν εὐαγρίην τῷ μὲν χθονός, ὧ δὲ διδοίης
ἐξ ἀλός, ὧ δὲ νέμοις ἥερος ὠφελίην.

III.

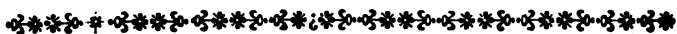
Εἰς Ερωτα κοιμώμενον.

Αρπάζομαι πυρόεσσαν, Ερως, χερὸς ἐκ σέο πεύκην,
συλήτω δ' ὧμων ἀμφικρεμῇ Φαρέτρην,
εἴ γ' ἐτύμως εὐδεις, πῦρὸς ἔλγανε, καὶ σέο Φῶτες
πρὸς βαιὸν τόξων εὐνομίην ἄγομεν.

ἀλλὰ

LXIX.

Καὶ νέκυν ἀπὸρῆντος ἀνιήσει με θάλασσα,
 Λῦσιν, ἐρημαίῃ κρητῶν ὑπὸ σπιλάδι,
 σφηνὲς αἰὲ Φανεῦσα παρ' ἕατα, καὶ παρὰ κωφὸν
 σῆμα. τί μ', ὦ ἄνθρωποι, τῇδε παρῳκίσαι;
 ἢ πνοιῆς χήρωσε, τὸν ἐκέτι Φορτίδι νηὶ
 ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης
 θηκαμένη ναυηγόν; ὃ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
 ζῶν, ἐκ πόντε καὶ μόρον εἰλκυσάμην.

В О Н О О У.

Εἰς Πυλαίῃν τὸν ὀρχηστὴν ὑποκρινόμενον τὸν Διόνυσον.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ολυμῶν,
κωμάζων Λήναις σὺν ποτε καὶ Σατύροις,
οἷον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κείνον,
ὄρθα κατὰ τραγικῶν τέθμια μαστοπόλων,
παυσαμένη ζήλῃς Διὸς ἂν Φάτο σύγχαμος Ἥρῃ·
Εὐφύσω, Σεμέλῃ, Βάκχον· ἐγὼ δ' ἔτεκον.

LXV.

Χειμερίῃς νιφετοῖο περὶ θριγκοῖσι τακέντος,
 δῶμα πεσὸν τὴν γραῦν ἔκβανε λυσιδίκην·
 σῆμα δέ οἱ καμῆται ὁμώλακες, ἔκ' αὖτ' ὀρυκτῆς
 γαίης, ἀλλ' αὐτὸν πύργον ἔθεντο τάφον.

LXVI.

Δύσμορε Νικᾶνορ, πολὺν μέμορημένε πόντῳ,
 κῆσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἡϊόνι,
 ἢ σύ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κῆνα μέλαβρα
 Φρῶδά τε, καὶ πάσης ἐλπίς ὄλωλε Τύρῃ.
 ἔδέ τι σε κλεάνων ἐρρύσατο· Φεῦ, ἐλεεινέ,
 ὦλεο μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει.

LXVII.

Κυλλήνην ὄρος Ἀρκάδων ἀκχεῖς·
 αὕτη σῆμ' ἐπ' αἰετ' Ἀπολλοδώρῳ.
 Πίσσηθ' ἐμιν ἰόντα νυκτὸς ὥρῃ
 ἔκλειεν Διόθεν πεσῶν κεραυνός.
 τηλῶ δ' Αἰγανέης τε καὶ Βεροίης,
 νικηθεὶς Διὸς, ὁ δρομεὺς καθεύδει.

LXVIII.

Γλύκων, τὸ Περγαμηνὸν Ἀσίδι κλέος,
 ὁ παμμάχων κεραυνός, ὁ πλατὺς πόδας,
 ὁ καινὸς Ἀτλας, αἳ τ' ἀνίκατοι χεῖρες
 ἔρροντι, τῶν τε πρόδθεν, αἳ τ' ἐν Ἰταλαῖς,
 αἳ θ' Ἑλλάδι τὸ πρῶτον, αἳ τ' ἐν Ἀσίδι.
 ὁ πάντα νικῶν Αἰδῆς ἀνέτραψε.

σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ Φάγον ἰχθύες· ὅσέα δ' αὖτε
βέβρασαι ψυχρῇ τῇδε παρ' ἡϊόνι.

LXII.

Ανθέα τὸν ναυηγὸν, ἐπὶ σῶμα Πηνειοῖο
κυκλὸς ὑπὲρ βαιῆς νηζάμενον σανίδος,
μάνιος ἐκ θάμνοιο θορῶν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
ἔκτανεν. ὦ γαῖης κύμαλα πισότερα.

LXIII.

Εἴκοσιν Ερμοκράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκῆσα
ἔθ' ἐνός ἔτε μιῆς ἡγασάμην θάνατον.
ὃ γὰρ ἀπαίτευσεν ἐμὲς υἱῆας Αὔολλων,
ὃ βαρυπενθήτης Αἰεμις εἴλε κόρας.
ἐμπαλι δ' ἡ μὲν ἔλυσεν ἐμῶν ὠδὶνα μολῆσα·
φοῖβος δ' εἰς ἥβην ἄρσενας ἡγάγετο,
ἀδλαβέας νέσοισιν. ἴδ' ὡς νίκημι δικαίως
παισὶν καὶ γλώσση σώφρονι Ταυλαλίδαι.

LXIV.

Αὔσονος Ηγερίε με λέγειν νέκυν, ὦ μετιόντι
νύμφην ὀφθαλμὸς ἀμδλυ' ἀλέαχε νέφος·
ὄμματι δὲ πνοιὴν συναπώσθετε μῆνον ἰδόντος
κέρην. Φεῦ κείνης, Ηλιε, Θευμορίης.
ἔρροι δὴ κείνο Φθονερόν σέλας, εἴθ' Τρέναιος
ἥψέ μιν ἐκ ἐθέλων, εἴτ' Αἰδὴς ἐθέλων.

καῖται δ' ἡ πείροις διδύμαις ἕρις, εἴθ' ὅ γε Λυδὸς,
εἴτε Λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

LVII.

Ο τραγικὸν Φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν αἰοδὴν
πυργώσας τριβαρὴ πρῶτος ἐν εὐεπῇ,
Αἰχύλος Εὐφορίωνος, Ελευσινίης ἐκάς αἴης
κεῖται, κυδαίνων σήματι Τρινακρίην.

LVIII.

Οὐχὶ Θεμιστοκλέης Μάγνης τάφος· ἀλλὰ κέχωσμαι
Ελλήνων φθονερῆς σῆμα κακόροπης.

LIX.

Η χθαμαλὴν ὑπέδους ὁ τόσος κόνιν; εἰς σέ τις ἀθρῶν,
Σώκρατες, Ελλήνων μέμψεται ἀκροισίην·
νηλέες, οἱ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, ἔδ' ἐν αἰδοῖ
δόντες. τοῖστοι πολλάκι κεκροσίδα.

LX.

Α ὑσονίη με λίσυσσαν ἔχει κόνις, ἄγχι δὲ Ρώμης
κεῖμαι παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθω·
ἢ δ' ἐμὲ θρεψαμένη Πομπηίῃ ἀντὶ θυγατρὸς,
κλαυσαμένη τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
πῦρ ἕτερον σπαυέδωσα· τὸ δ' ἔφθασεν, ἔδ' ἐκ' αὖτις
ἡμετέραν ἦψε λαμπάδα Περσεφόνῃ.

LXI.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλασσα
καὶ χθὼν τὴν ἅπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσῃ.

Ἡροῖ δειλαίῃ, σὺ μὲν ἀνέρα, Δῆμαχος δὲ
νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

L III.

Τὸ βρέφος Ερμώναια διεχρήσαδε, μέλισσαι,
Φεῦ κύνες, ἐρωτησὴν, κηρία μαϊόμενον·
πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ἐστιγμένον ὠλέσατ', αἰ αἰ,
κέντροις. εἴτ' ὀφίων Φωλεὰ μεμφόμεθα;
πείθεο λυσιδίκη καὶ Ἀμύντορι, μηδὲ μελίσσας
αἰνεῖν· καὶ κείναις πικρὸν ἔνεσι μέλι.

LIV.

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο διάπλοος, ἔτος ὁ πόντης
πορθμὸς, ὃ μὴ μένω τῷ Φιλέοντι βαρὺς·
ταῦθ' Ἡρᾶς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῆτο τὸ πύργα
λείψανον, ὃ προδότης ὦδ' ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ' ἀμφοτέρως ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
κείνῳ τῷ Φθονερῷ μεμφομένως ἀνέμω.

LV.

Μέναν σὺν τέκνοις νεκυστόλε δέξο με πορθμεῦ
τὰν λάλον. ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Τανταλίδης.
πληρώσει γαστήρ μία σὸν σκάφος, εἴσιδε κέρως
καὶ κέρως, φοῖβος σκυῖλα καὶ Ἀρτέμιδος.

LVI.

Ἀνέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο. λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι· μεγάλῃ δ' ὁσέα Φωτὸς ἔχει
εἰδήσεις Ἀλκμαῖνα, λύρης ἐλατῆρα Ἀκακίης
ἔξοχον, ὃν Μισσῶν ἐννὲ ἀριθμὸς ἔχει·

XLIX.

Ριγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσιν, ἀλλὰ Πύρρωνι
 πηλὸν γαληναίῃ χεῖμαίος ἐχθροτέρῃ.
 τόνδε γὰρ ἀπὸ λῶν πεπεδημένον ἔφθασε νηὺς
 ληϊστέων ταχινὴ, δίκροτος ἐσσυμένη.
 χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναίῃ ὑπ' ὀλέθρου
 ἤγαγεν. ἃ λυγρῆς δειλὴ καχορμισίης.

L.

Κύμαλα καὶ τρηχὺς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
 δελφίνα, ξείνοις κοινὸν ὄραμα τύχης.
 ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέω τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες
 εὐθύ με πρὸς τύμβος ἔσεφον εὐσεβέες·
 ἡ δὲ τεκῆσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
 πίσις, ὃς ἔσθ' ἰδίης Φείσατο συντροφίης.

LI.

Μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ, ὀλοή πίστευε θαλάσση,
 ναυτίλε, μηδ' εἴ τοι πείσμαλα χέρσος ἔχει.
 καὶ γὰρ ἰὼν ὄρμῳ ἐνικάτωπεν· ἐς δὲ κόλυμβον
 ναύτε τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδῃσε χέρας.
 Φεῦγε χοροῖτυπῶν ἐπινήϊον. ἐχθρὸς ἰάκχω
 πόντος. Τυρσηνοὶ τῆτον ἔθεντο νόμον.

LII.

Αἰεὶ θηλυτέρεσιν ὕδωρ κακὸν Ελλήσποντος,
 ξεῖνε· Κλεωνίκης πεύθεο Δυρραχίδος.
 πλῶε γὰρ ἐς Σησὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
 Φορτίδι τὴν Ἑλλῆς μοῖραν ἐπεσπάσατο.

σήμερον Αρχιλόχοιο καὶ ἄρσενος ἡμαρ Ομήρου
σπένδομεν· ὁ κρητὴρ δ' ἐδέχεθ' ὑδροπότηας.

XLVI.

Αντιγένης ὁ Γελῶος ἔπος ποτὲ τῷτο θυγατρὶ
εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς Αἶδην·
Παρθένε καλλιπάρη, κόρη δ' ἐμῇ, ἴχε συνεργόν
ἡλακάτην, ἀρκεῦν κλῆμα πέννι βίῳ·
ἦν δ' ἴκη εἰς ὑμέναιον, Αχαιίδος ἦθεα μητρὸς
χρηστὰ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιωτάτην.

XLVII.

Γειαρότης Αρχιπῶπος, ὅτ' ἐκ νέσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς Αἶδην,
εἶπε τάδ' υἱήσιν· ἰὼ Φίλα τέκνα, μάκελλαν
καὶ τὸν ἀροτρητὴν σέρξατέ μοι βίον·
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον σονόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίας κάματαν.
ὅσπον μητρυῖης γλυκερωτέρῃ ἔωλετο μήτηρ,
τόσπον αἰλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρῃ.

XLVIII.

Εὐχέσθω τις ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξῶ,
γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥήγνυμένη τεκέων·
μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
ῥωσθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἰς ἄρα δαίμων
τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἴλετο, τοῖς δ' ἔπειρε.

XLII.

Κλαυθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδατι, δῆριον ἔθεντο
 δισσοὶ ὑπὲρ μῆνης μαρνάμενοι σανίδος.
 τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον. ἔνεμειστον,
 ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμέλησε Δίκη.
 νήχεθ' ὁ μὲν· τὸν δ' εἴλε κύων ἄλιος. Παναλάστωρ
 Κηρῶν ἐδ' ὕγρῳ παύεται ἐν πελάγει.

XLIII.

Πριομένα κάλλι Γανυμήδεος, εἴπω ποθ' Ἡρα,
 θυμοδόρον ζάλα κέντρον ἔχουσα νόω.
 Ἄρσεν πῦρ ἔτεκε Τροία Διί· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
 πέμψω ἐπὶ Τροία, πῆμα φέροντα Πάριον.
 ἥξει δ' Ἰλιάδαις ἐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοῖναν
 γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκυῖλα φέρωσι πόνων.

XLIV.

Πέλυπος εἰναλίη ποτ' ἐπὶ προβλήτι ταυνοθεῖς
 ἡελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.
 ἔπω δ' ἦν πέτρον ἱκελος χοόα, τένεκα καί μιν
 αἰετὸς ἐκ νεφέων ὄξυς ἐμαρψεν· ἰδῶν.
 πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεῖς πέσεν εἰς ἄλα δύσμορος. ἦ ῥα
 ἄμφω καὶ θήρης ἡμέροτε καὶ βιότῃ.

XLV.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμασήνας
 ἄδετε, ποιητῶν Φῦλον ἀκανθολόγων,
 οἳτ' ἐπ' αἰῶν κόσμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντες
 κρήνης ἐξ ἱερῆς πίνετε λιτὸν ὕδωρ.

τίκτε δὲ ἀποκλείνῃσας, θοὴ δὲ ἐπένευσεν ελευθὰ
 ἄμω, εὐαγρίας δῶρα καὶ εὐτοκίης·
 καὶ νῦν ἐννέα παισὶ διδοῖ γάλα. Φεύγετε Κρηῖσσαι
 κεμμάδες, ἐκ τοκάδος τέκνα διδασκόμεναι.

XXXIX.

Ἰχετε χεῖρα μυλαῖον, ἀλετρίδες, εὐδέτε μακρά,
 κῆν ὄρθρον προλέγη γῆρυς ἀλεκτρυόνων.
 Διὼ γὰρ Νύμφαισι χερῶν ἐπετείλατο μόχθας·
 αἱ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι τροχίην,
 ἄξονα δινεύουσιν· ὁ δὲ ἀκλίνουσιν ἐλικτῆσιν
 σρωφᾶται πισύρων κοῖλα βάρη μυλάκων.
 γεύομεθ' ἀρχαῖς βιότῃ πάλιν, εἰ δίχα μόχθας
 δαίνυσθαι Διὸς ἔργα διδασκόμεθα.

XL.

Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδρεον, ἢ ποτὲ Δάφνη,
 Φείσαοθε, δμῶων χεῖρες ἐτοιμοτόμοι.
 ἀντὶ δὲ ἐμεῦ κομάου τις ὁδοιπόρος ἢ τερεθίνθας
 δρεπνέω, χθαμάλην εἰς χύσιν, ἔ γὰρ ἐκάς·
 ἀλλ' ἄτ' ἐμεῦ πόλαμός μὲν ὅσον τρία, τῷ δὲ ἄτ' ἀπὸ πηγῶν
 ὕλη πανθηλὴς δοιὰ πέλεθρ' ἀπέχει.

XLI.

Πηρὸς ἄπαις ἢ Φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
 εὐξαμένη, δοῖς ἔμμορεν εὐτυχίης.
 τίχῃ γὰρ υἱὸν ἀελτῶα μετ' ἔ πολὺ, καὶ τριποθήτῃ
 αὐτῇμαρ γλυκερὸν Φέγγος ἐσέειδε Φάος.
 Ἀρτεμὶς ἀμφοτέροισιν ὑπὸν ἡκούσ, ἢ τε λοχείης
 μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος εἰ σελαίων.

τὴν δὲ ποτ' Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν, ὡς αἰλιανθὲς
τρῦχος, ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἡϊόσι.

XXXV.

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι αἰήταις,
ἢ Λητοῖ σῆναι μαῖαν ἀλωομένην.
ἐκ αὖν χητοσύνην τόσον ἔσενον. οἱ ἐμὲ δειλὴν,
όσσαις Ἑλλήνων νηυσὶ παραπλόομαι,
Δῆλ' ἔρημαίη, τὸ πάλαι σέβας. ὅψέ μοι Ἥρη
Λητῆς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

XXXVI.

Κλεινὴν ἐκ ἀπόφθιμι· σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκαν
κλῆζεσθαι Πηληοὶ, Τῆνε, Βορηϊάδαι.
ἀλλὰ καὶ Οὔρυγιὴν εἶχε κλέος, ἔνομα δ' αὐτῆς
ἤρχετο Ρῶπαίων ἄχρῃς ὑπερβορέων.
νῦν δὲ σὺ μὲν ζῶεις, ἢ δ' ἐκ ἔτι. τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι Τήνε Δῆλον ἐρημοτέρην.

XXXVII.

Νῆσοι ἐρημαῖαι, τρύφεια χθονὸς, ἃς κελαδεινὸς
ζωστὴρ Αἰγαίᾳ κύματος ἐντὸς ἔχει,
Σίφνον ἐμιμήσαοτε καὶ αὐχμηρὴν φολέγανδρον,
τλήμονες, ἀρχαίην τ' ὠλέσατ' ἀγλαίην.
ἦ ῥ' ὑμᾶς ἐδίδαξεν εὖν τρόπων ἢ ποτὲ κλεινὴ
Δῆλος, ἐρημαίᾳ δαίμονος ἀρξαμένη.

XXXVIII.

Κρηττα κύων ἐλάφοιο κατ' ἵχνεος ἔδραμε γαργή,
ἔγκυος, ἀμφοτέρην Ἀρβειμιν εὐξαμένη.

τῆνεκά σε πρώτως μὲν ἀμείβομαι· ἦν δ' ἐθέλωσι
Μοῖραι, πολλάκι μοι κείσεται ἐν σελίσι·

XXXI.

Μηδείης τύπος ἔστος· ἴδ' ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον αἶρει
ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἐκλασε συμπαθίην.

* XXXII.

Η καὶ ἔτ' ἐκ βρέφους κοιμωμένη Αντιοδημῖς
πορφυρέων, Παφίης νοσσίς, ἐπὶ κροκίδων,
ἢ τακεραῖς λεύσσεσσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
λύσιδος αἰλυνῶν, τερπνὸν ἄδυρμα μέθης.
ὕδατινός Φορέεσσα βραχίονας, ἢ μόνῃ ὅς ἔν
ἐ λάχεν, (ἦν γὰρ ὅλη τὴν ταλάροισι γάλα)
Ἰταλίην ἤμειψεν, ἵνα πολέμοιο καὶ αἰχμῆς
ἀμπαύσῃ Ρώμην μαλθακὴν χάριτι.

XXXIII.

Λευκάδος ἀντί με Καῖσαρ, ἴδ' Αμβρακίης ἐριβώλῃς,
Θυρρείᾳ τε πέλειν, ἀντί τ' Ανακτορίᾳ,
Ασγεὸς Αμφιλόχῃς τε, καὶ ὅπως αἰσατο κύκλῳ
ἄστ' ἐπιθρόσκων δευρομανῆς πόλεμος,
εἴσατο Νικόπολιν, Φείην πόλιν· ἀντί δὲ νίκης
φοῖβος ἀναξ ταύτην δείκνυται Αχλιδῷ.

XXXIV.

Στρυμόνι καὶ μεγάλῳ πεπρωλισμένη Ἑλλησπόντῳ,
ἡρίον Ἡδωνῆς φυλλίδος, Αμφίπολι,
λοιπὰ τοι Αἰθιοπίας Βραυρωνίδος ἵχνια νηῖ
μῖναι, καὶ ποταμῷ τὰμΦιμάχητον ὕδωρ.

Η 3

XXVII.

Αὐτὸν Βακχευτὴν ἐνέδῳ θεὸν, ἥνικα Βάκχας
 ἐκ Θηβῶν Ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην,
 ἀνθρώποις Πυλάδης τερπνὸν θεός. οἷα χορεύων
 δαίμονος ἀκρήτῃ πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
 Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· ἔρᾶνιος δὲ
 ἕτος, ὃ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

XXVIII.

Ορφεὺς θῆρας ἔπειθε· σὺ δ' Ὀρφέα. φοῖβος ἐνίκαι
 τὸν φρύγα· σοὶ δ' εἵκει μελπομένῳ, Γλάφυρε.
 ἔνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος. ἔκην Αθήνη
 ἔρριψε λωτῆς, τοῖα μελιζομένη·
 οἷα σὺ ποικιλιότερως· ἀφυνώσκει κεν ἀκῶν
 αὐτὸς Πασιβέης ὕπνος ἐν ἀγχαλίσι.

XXIX.

Ἰμερον αὐλήσαντι πολυσητήτων διὰ λωτῶν
 εἶπε λιγυφθόγῳ φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρῳ.
 Μαρσύη, ἐψεύσω τεὸν εὖρεμα, τῆς γὰρ Αθήνης
 αὐλὸς ἐκ φρυγίης ἕτος ἐλήϊσατο·
 εἰ δὲ σὺ τοιῶτοις τότε ἐνέπνεες, ἔκ' ἂν Ταγνίς
 τὴν ἐπὶ Μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσσαυλον ἔριν.

XXX.

Αρκεῖ τέτλιγας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πίνοντες
 αἰεῖδεν κύκνων εἰσι· γεγωνότεροι.
 ὥς καὶ αἰοδὸς ἀνὴρ, ξενίων χάριν, ἀνταποδοῖναι
 ὕμνης εὐέρκειαις οἶδε, παθῶν ὀλίγα.

XXIV.

Οβριμον εὐκαμάτε τίχον αἶνεσον Αντιμάχοιο,
 ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων,
 Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν ἔας
 ἔλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὴν ἀγέλασον ὄπα,
 εἰ τὰν ἀτριπλὸν καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις
 μαίεται. εἰ δ' ὕμνων σκάπτῃρον Ομηρος ἔχει,
 καὶ Ζεὺς τοι κρείσσων Εὐοσίχθονος· ἀλλ' Εὐοσίχθων
 τῷ μὲν ἔφυ μέγαν, ἀθανάτων δ' ὕπατος.
 καὶ ναετὴρ Κολοφῶνος ὑπέξευκται μὲν Ομήρῳ,
 ἀγείται δ' ἄλλων πλάθεος ἡμιθέων.

XXV.

Βίβλοι Αἰριοφάνευσ, θεῖος πόνος, αἷσιν Αχαρνέυς
 κισσὸς ἐπὶ χλοερῇν πηλὺς ἔσεισε κόμην.
 ἦνισδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελῖς, οἷα δὲ μῦθοι
 ἠχεῦσιν, Φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 ὦ καὶ θυμὸν ἄρισε, καὶ ἦθεσιν Ἑλλάδος ἴσα
 κωμικέ, καὶ τῦξας ἄξια καὶ γελάσας.

XXVI.

Αὐτά τοι, τρέσσαντι παρὰ χρέος, ὥπασεν ἄδαν,
 βαψαμένα κοίλων ἐντὸς ἄρη λαγόνων,
 μάτρη, ἃ σ' ἔτεκεν, Δαμάτριά· Φᾶ δὲ σίδαρον
 παιδὸς ἐξ Φύρδαν μεσὸν ἔχασα Φόνε,
 ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίχσα γένειον,
 δερκομένα λοξαῖς, οἷα Λάκαινα, κόραις·
 Λεῖπτε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον· ἀνίκα δειλὰν
 οἶδα Φυγὰν, τελέθεις ἔτ' ἐμὸς, ἔτε Λάκων.

Ρώμην δ', ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν, αὐτὸς
πρῶτος ἀνέρχομένῳ σφράγισαι ἡλίῳ.

XXI.

Ὡρίον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰέλκας
κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας,
φοῖβω θῆκε λύκων, πρῶτον γέρας· εὗξάτο δ' ἔτας
καὶ πολὴν λευκῶν κείραι ἀπὸ κροτάφων.
τοίην ἀλλ' ἐπώινε· τίθει δέ μιν, ὡς πρό γε τοῖον,
ὡς αὖτις πολὺ γήραι νιφόμενον.

XXII.

Ἡ τὰ πέδιλα Φέρεσσα, Μενεκράτις· ἡ δὲ τὸ Φᾶρος,
φημονόη· Πρηξῶ δ', ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.
τῆς Παφίης ὁ νεῶς καὶ τὸ βρέτας· ἀνθεμα δ' αὐτῶν
ξυόν· Στρυμονίᾳ δ' ἔργον Αἰριομάχῃ.
αἱ τρεῖς ἀσαῖ ἔσαν καὶ ἐταιρίδες· ἀλλὰ τυχῆσαι
Κύπριδος εὐκλείης, νῦν ὥς εἰσι μία.

XXIII.

Τάσδε Θεογλώσσης ἑλικῶν ἔθρεψε γυναῖκας
ῥήμνοισι, καὶ Μακεδῶν Πιερίας σκόπελος,
Πρήξιλλαν, Μυρῶ, Ἀνύτης σόμα, θῆλυν Ὀμηρον,
λεοξιάδων Σαπφῶ κόσμον ἐὺπλοκάμων,
Ἥρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σέ, Κόριννα,
θῆριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
Νοσσίδα, Θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν Μῆσας μέγας Οὐρανός· ἐννέα δ' αὐτάς
Γαῖα τέκε, θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

XVII.

Αντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὥπασε βίβλον
μικρὴν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν αἰοιδὴν,
Ζεὺς μέγας ὡς ὀλίγω πειθόμενος λιβάνῳ.

XVIII.

Φοῖβε, κεφαλλήνων λιμενοσκόπε, θῖνα Πανόρμης
ναίων, τρηχεῖς ἀντιπώρην Ἰθάκης,
δός με δι' εὐπλώτοιο πρὸς Ἀσίδα κύματος ἐλθεῖν,
Πείσωνος δολιχῇ νηὶ συνεσπόμενον.
καὶ τὸν ἐμὸν βασιλῆα τὸν ἄλκιμον εὖ μὲν ἐκείνῳ
ἵλαον, εὖ δ' ὕμνοις ἄρτισον ἡμετέροις.

XIX.

Τέσσαρες αἰωρῶσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
Νίκαι ἰσηρόιβμης ἡέας ἀθανάτων.
αἱ μὲν Αθηναίαν πολεμαδόκον, αἱ δ' Ἀφροδίταν,
αἱ δὲ τὸν Αλκείδαν, αἱ δ' ἀΦόδητον Ἀρη,
σεῖο κατ' εὐόροφον γραπτὸν τέγος· ἐς δὲ νέονται
ἔρανόν, ὃ Ρώμης Γαῖε πάτρης ἔρυμα.
θείῃ ἀνίκατον μὲν ὁ βροχάγος· αἱ δὲ σε Κύπρις
εὐγαμον· εὐμητιν Παλλὰς· ἄτρεσον Ἀρης.

XX.

Στέλλεу ἐπ' Εὐφρήτην, Ζηνὸς τέκος· εἰς σέ γὰρ ἤδη
ἡῶσι Πάρθων αὐτομολῶσι πόδες.
σέλλεу ἀναξ· δήεις δὲ Φόβῳ κεχαλασμένα τόξα,
Καῖσαρ· πατρώων δ' ἄρξαι ἀπ' ἀντολέων,
Τοιτ. II. H

XIII.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνος τυφήρεα λύχον,
 χοίρω καὶ λεωτῇ σφίγγομένην παπύρω,
 Αντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας. ἦν δέ μ' ἀνάψας
 εὐζήται, λάμψω φέγγος ἀκασίθεον.

XIV.

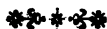
Σοί με, Θρηϊκίης σκυληφόρε, Θεσσαλονίκη,
 μήτηρ ἢ πάσης πέμψε Μακεδονίης·
 αἶδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον Ἀρεα Βεσσῶν,
 ὅσσ' ἐδάην πολέμους πάντ' ἀναλεξάμενος.
 ἀλλ' ἐμοὶ ὡς Θεὸς ἔσσο καλῆκοος, εὐχομένους δὲ
 κλυθι. τίς ἐς Μίσσας ἔατος ἀχολή;

XV.

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήντα κύπελλα
 πέμπει· χωρῶμεν δ' ἔρανὸν ἀμφοτέρας.
 δοιὰ γὰρ ἐκ σφαιρίης τέλμημεθα· καὶ τὸ μὲν ἡμέων
 τὰς νοτίης, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν βορέη.
 ἀλλὰ σὺ μηκέτ' Ἀρητον ἐπίβλεπε· διστά δ' ἐν ἀμφοῖν
 μέτρα πιῶν, ἄβρει πάντα τὰ φαινόμενα.

XVI.

Αὐσονίῳ Πείσωνι συνασπιστῆς Διόνυσος
 ἱερῶμαι μεγάρων Φραγρὸς ἐπ' εὐτυχίῃ.
 ἄξιον, ὦ Διόνυσ', ἐσέβης δόμον. ἔπαρεπεν ἄμφω
 καὶ μέγαρον Βάκχῳ, καὶ Βρόμιος μεγάρῳ.

XVII.

Ηροῖ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δηίμαχος δὲ
νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σαδίσις.

LIII.

Τὸ βρέφος Ερμῶνακ' αἰα διεχρήσαο, μέλισσαι,
Φεῦ κύνες, ἐρῶσιν, κηρία μαϊόμενον.
πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ἐσιγμένον ὠλέσατ', αἰ αἰ,
κέντροις. εἴτ' ὀφίων Φωλεὰ μεμφομένα;
πέβεο Λυσιδίῃ καὶ Ἀμύντορι, μηδὲ μελίσσας
αἰνεῖν· καὶ κείναις πικρὸν ἔνεσι μέλι.

LIV.

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο διάπλοος, ἕτος ὁ πόντος
πορθμὸς, ὁ μὴ μὲν τῷ Φιλέοντι βαρὺς·
ταῦθ' Ἡρᾶς τὰ παροῖθεν ἐπαύλια, τῆτο τὸ πύργω
λείψανον, ὁ προδότης ᾧ δ' ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ' ἀμφοτέρως ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
κεῖναι τῷ Φθονερῷ μεμφομένως ἀνέμει.

LV.

Μέναν σὺν τέκνοις νεκροσόλε δέξο με πορθμεῦ
τὰν λάλον. ἀρκεῖ σοι Φόρτος ὁ Τανταλίδης.
πληρώσει γαστήρ μία σὸν σκάφος, εἴσιδε κέρως
καὶ κέρως, φοῖβος σκύλα καὶ Ἀρτέμιδος.

LVI.

Ανέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο. λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι· μεγάλῃ δ' ὁσέα Φωτὸς ἔχει
εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαῖνης
ἔξοχον, ὃν Μῆσων ἐννέ ἀριθμὸς ἔχει.

XLIX.

Ριγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσιν, ἀλλὰ Πύρωνι
 πελὺ γαληναίῃ χεῖμαίος ἐχθροτέρῃ.
 τόνδε γὰρ ἀπὸ λοῆ πεπεδημένον ἔφθασε νηὺς
 ληϊσέων ταχινῇ, δίκροτος ἐσσυμένη.
 χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναίῃ ὑπ' ὀλέθρον
 ἤγαγεν. ἃ λυγρῆς δειλὴ καχορμισίης.

L.

Κύμαθα καὶ τρηχὺς με κλύδων ἐπὶ χέρσων ἔσυσσαν
 δελφίνα, ξείνοισ κοινὸν ὄραμα τύχης.
 ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέω τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες
 εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔσεφον εὐσεβέες·
 ἡ δὲ τεκῆσα θαλάσση διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
 πίστις, ὃς ἔσθ' ἰδίης Φείσατο συντροφίης.

LI.

Μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ, ὀλοὴ πίστευε θαλάσση,
 ναυτίλῃ, μηδ' εἴ τοι πείσμαθα χέρσος ἔχει.
 καὶ γὰρ ἰὼν ὄρμῳ ἐνικάπωσεσεν· ἐς δὲ κόλυμβον
 ναύτε τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας.
 Φεῦγε χοροῖτυπῶν ἐπινηϊόν. ἐχθρὸς Ἰάκχω
 πόντος. Τυρσηνοὶ τῆτον ἔθεντο νόμον.

LII.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν ἐλλήσποντος,
 ξεῖνε· κλεωνίκης πεύθεο Δυρράχιδος.
 πλῶε γὰρ ἐς Σησὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίῃ
 Φορτίδι τὴν Ἑλλῆς μοῖραν ἐπεσπασάτο.

σήμερον Αρχιλόχοιο καὶ ἄρσενος ἡμάρ Ομήρου
σπένδομεν· ὁ κρητὴρ δ' δέχεθ' ὕδρωπότας.

XLVI.

Αντιγένης ὁ Γελῶος ἔπος ποτὲ τῷτο θυγατρὶ
εἶπεν, ὅτ' ἦν ἥδη νεύμενος εἰς Αἶδην·
Παρθένε καλλιπάρη, κόρη δ' ἐμῇ, ἴχε συνεργόν
ἡλακάτην, ἀρκεῦν κλῆμα πένητι βίῳ·
ἦν δ' ἰκὴ εἰς ὑμέναιον, Αχαιίδος ἦβρα μητρὸς
χρηστὰ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιωτάτην.

XLVII.

Γειρότης Αρχιπῶπος, ὅτ' ἐκ νέσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς Αἶδην,
εἶπε τάδ' υἱέσσιν· ἰὼ Φίλα τέκνα, μάκελλαν
καὶ τὸν ἀροτρητὴν σέρξατέ μοι βίοτον·
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον σονόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίας κάματαν.
ὅσπον μητριῆς γλυκερωτέρῃ ἔπλετο μήτηρ,
τόσσαν αἰλὸς πολίης γαῖα ποβενωτέρῃ.

XLVIII.

Εὐχέσθω τις ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξῶ,
γαστὴρ ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων·
μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
ὥλιον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἰς ἄρα δαίμων
τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἵλετο, τοῖς δ' ἔπωρε.

XLII.

Κλαυθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδατι, δῆριν ἔθεντο
 δισσοὶ ὑπὲρ μῆνης μαρνάμενοι σανίδος.
 τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον. ἔνεμешτόν,
 ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμέλησε Δίκη.
 νήχεθ' ὁ μὲν· τὸν δ' εἴλε κύων ἄλιος. Παναλάστωρ
 Κηρῶν ἐδ' ὕγρῳ παύεται ἐν πελάγει.

XLIII.

Πριομένα κάλλι Γανυμήδεος, εἴπῃ ποθ' Ἡρα,
 θυμοδόρον ζάλα κέντρον ἔχουσα νόῳ.
 Ἄρσεν πῦρ ἔτεκε Τροία Δίῃ· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
 πέμψω ἐπὶ Τροία, πῆμα φέροντα Πάριν·
 ἥξει δ' Ἰλιάδαις ἐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοῖναν
 γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

XLIV.

Πέλυπος εἰναλίη ποτ' ἐπὶ προβλήτι τανυσθεῖς
 ἡελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα·
 ἔπῳ δ' ἦν πέτρῃ ἵκελος χοῶα, τένεκα καί μιν
 αἰετὸς ἐκ νεφέων ὄξυς ἐμαρψεν· ἰδῶν·
 πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεῖς πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος. ἦ ῥα
 ἄμφω καὶ θήρης ἡμῶτε καὶ βιότῃ.

XLV.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμασήνας
 ἄδετε, ποιητῶν Φῦλον ἀκανθολόγων,
 οἳτ' ἐπ' αἰῶν κόσμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντες
 κρήνης ἐξ ἱερῆς πίνετε λιτὴν ὕδαρ.

τίκτε δὲ ἀποκλείνῃς, θοὴ δὲ ἐπένευσεν ἑλευθῶ
 ἄμω, εὐαγρίας δῶρα καὶ εὐτακίης·
 καὶ νῦν ἐννέα παισὶ δίδοι γάλα. Φεύγετε κρηῖσσαι
 κεμμάδες, ἐκ τοκάδος τέκνα διδασκόμεναι.

XXXIX.

Ἰχετε χεῖρα μυλαῖον, ἀλετριδες, εὐδετε μακρά,
 κῆν ὄρθρον προλέγη γῆρυς ἀλεκηρυόνων.
 Διὶ γὰρ Νύμφαισι χερῶν ἐπετείλατο μόχθας·
 αἱ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἀλλόμεναι τροχίην,
 ἄξονα δινεύουσιν· ὁ δὲ ἀκλίνεσσιν ἐλικταῖς
 σρωφᾶται πισύρων κοῖλα βάρη μυλάκων.
 ἡγεύμεθ' ἀρχαῖς βιότῃ πάλιν, εἰ δίχα μόχθας
 δαίνυσθαι δεῖς ἔργα διδασκόμεθα.

XL.

Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδρεον, ἢ ποτὲ Δάφνη,
 Φείσαοτε, δμῶων χεῖρες ἐτοιμοτόμοι.
 ἀντὶ δὲ ἐμεῦ κομάρας τις ὁδοιπόρος ἢ τερεβινθ
 δρεπλέσσω, χθαμάλην εἰς χύσιν, ἔ γὰρ ἐκάς·
 ἀλλ' ἀπ' ἐμεῦ πόλαμός μὲν ὅσον τρία, τῷ δὲ ἀπὸ πηγῶν
 ὕλη πανθηλῆς δοιὰ πέλεθρ' ἀπέχει.

XLI.

Πρὸς ἄπαις ἢ Φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
 εὐξαμένη, δοίης ἔμμορεν εὐτυχίης.
 τίχιε γὰρ υἱὸν ἀελπῖα μετ' ἔ πολὺ, καὶ τριτωθῆτα
 αὐτῆμαρ γλυκερὸν Φέγγος ἐσεῖδε Φάος.
 Ἀρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἢ τε λοχείης
 μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος εἰ σελάων.

τὴν δὲ ποτ' Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν, ὡς ἀλιανθὲς
τρῦχος, ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἡϊόσι.

XXXV.

Εἶθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι αἰήταις,
ἢ Λητοῖ σῆναι μαῖαν ἀλωομένην.
ἐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἔσενον. οἱ ἐμὲ δειλὴν,
όσσαις Ἑλλήνων νηυσὶ παραπλόομαι,
Δῆλ' ἔρημαίη, τὸ πάλαι σέβας. ὃψέ μοι Ἡρῆ
Λητῆς, ἀλλ' οἰκλῆν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

XXXVI.

Κλεινὴν ἐκ ἀπόφημι· σὲ γὰρ προπαύροιθεν ἔθηκαν
κλήζεσθαι πῆνοι, Τῆνε, Βορηιάδαι.
ἀλλὰ καὶ Ορτυγίην εἶχε κλέος, ἔνομα δ' αὐτῆς
ἤρχετο Ρῥωαίων ἄχρις ὑπερβορέων.
νῦν δὲ σὺ μὲν ζῶεις, ἢ δ' ἐκ ἔτι. τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι Τήνῃ Δῆλον ἐρημοτέρεν.

XXXVII.

Νῆσοι ἐρημαῖαι, τρύφεια χθονός, ἃς κελαδεινός
ζωστὴρ Αἰγαίᾳ κύματος ἐντὸς ἔχει,
Σίφνον ἐμιμήσαοτε καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον,
τλήμονες, ἀρχαίην τ' ὠλέσατ' αἰγλαίην.
ἦ ῥ' ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἐὼν τρόπων ἢ ποτὲ κλεινὴ
Δῆλος, ἐρημαίᾳ δαίμονος ἀρξάμενη.

XXXVIII.

Κρηῖσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἵχνεος ἔδραμε γοργή,
ἐγκυος, ἀμφοτέρεν Ἀρβειμὶν εὐξαμένη.

τῆνκά σε πρώτος μὲν ἀμείβομαι· ἢ δ' ἐέλῃσι
Μοῖραι, πῶλ' αὖ μὴ κείναι ἐν σελῇ.

XXXI.

Μηδὲς τύπος ἔτος· ἰοῖ ὥς τὸ μὲν εἰς χόλον αἶσος
ἔμμα, τὸ δ' εἰς παῖδα ἐκλάσσει συμπαῖσιν.

* XXXII.

Ἡ καὶ ἔτ' ἐκ βρέθεος κειμένη Ἀντιόνηις
Προφύλαξ, Πασιφίης ἱστοῖς, ἐπὶ κορυφῇ,
ἢ ταχεαῖς λευσσεῖσσι κόραις μαλακώτερον ὕπνῳ,
λύγῃος ἀλκυὸν, τερπνὸν αἶνμα μέγας.
ὑδατῆς ὄρεσσα βραχίστας, ἢ μὲν ὅσῃ
ἔλαχεν, (ἐν γὰρ ὅλῃ τῇ θαλάρῃσι γάλα)
Ἰταλίῃ ἤμειψεν, ὅα πρὸλέμειο καὶ αἰχμῆς
ἀμπαύσῃ Ρώμῃ μαλ' ἀκίνη χάριτι.

XXXIII.

Λευκάδος ἀντί με Καῖσαρ, ἰοῖ Ἀμβρακίης εἰσιβῶν,
Θυρρεῖς τε πέλεν, ἀντί τ' Ἀνακτοῖς,
Λογέος Ἀμφιλόχου τε, καὶ ὅπως ὅσα βαίτατο κύκλῳ
ἄσ' ἐπιβρώσκων ὀχλομανῆς πόλεμος,
εἴτατο Νικόπολιν, θείην πόλιν· ἀντί δὲ νίκης
φοῖβος ἀναξ ταύτην δέικνυται Ἀκλινάδῃ.

XXXIV.

Στρυμόνι καὶ μεγάλῳ πεπωλισμένη Ἑλλησπόντῳ,
ἡρίον Ἡδωνῆς Φυλλίδος, Ἀμφίπολι,
λοιπὰ τοι Αἰθωπῆς Βραυρωνίδος ἵχνια νῆσ
μῖναι, καὶ ποταμῷ τὰμ' ἑμμάχῃον ὕδωρ.

XXVII.

Αὐτὸν Βακχευτὴν ἐνέδου θεόν, ἥνικα Βάκχας
 ἐκ Θηβῶν Ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλῃν,
 ἀνθρώποις Πυλάδης τερωτὸν θεός. οἷα χορεύων
 δαίμοις ἀκρότη πάσαν ἔωλσε πόλιν.
 Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· ἑορῆς δὲ
 ἕτος, ὃ παμCάνοις χερσὶ λοχευόμενος.

XXVIII.

Ορφεὺς θῆρας ἔπαυε· σὺ δ' ὅρCεα. φοῖβος ἐνίκα
 τὸν Φούγα· σοὶ δ' εἶκει μελιπεμένω, Γλάφυρε.
 πνεῦμα καὶ τέχνης καὶ σώματος. ἔκκεν Ἀθήνῃ
 ἑορῆς ἐλπίς, τοῖα μελιζομένη·
 οἷα σὺ περικλυτοῖσι· ἀδυσπίασαι κεν ἀκρίῳ
 αὐτὸς Πασίτερος Ἰωπὸς ἐν ἀγκαλίῃ.

XXIX.

Ἰμερον αὐλήσονται πολυλήτηται διὰ λωτῶν
 εἴπετε λευκοφύγῳ φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρε·
 Μαρσύῃ, ἔλκεται τὸν εἶσημα, τὰς γὰρ Ἀθήνης
 εἰς τὴν Φρυγίαν ἕτος ἐλπίσται·
 εἰ δὲ τὸν ἑορῆς ἐλπίς, ἔκκεν Ἀθήνης
 εἰς τὴν Φρυγίαν κλαυτοῖσι δυσταλῶν ἔσται.

XX.

ὁρφεὺς θῆρας· ἀλλὰ πῶντες
 ἐπὶ γεγωνότεροι.
 ἑορῆς χάριν, αἴτωποδῶναι
 αὐτὸς εἶπεν, πατῶν ὀλῖγα.

XXIV.

Ὁβριμον εὐκαμάτε σίχον αἶνεσον Αντιμάχοιο,
 ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων,
 Πιερίῳδον χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν ἔσας
 ἔλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὴν ἀγέλαστον ὄψα,
 εἰ τὰν ἄτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις
 μαίεαι. εἰ δ' ὕμνων σκαῶπτον Ομηρος ἔχει,
 καὶ Ζεὺς τοι κρείσσων Εὐοσίχθονος· ἀλλ' Εὐοσίχθων
 τῷ μὲν ἔφυ μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος.
 καὶ ναετὴρ Κολοφῶνος ὑπέζευκται μὲν Ομήρῳ,
 ἀγέεται δ' ἄλλων πλάθεος ἡμιθέων.

XXV.

Βίβλοι Αρισοφάνευσ, θεῖος πόνος, αἷσιν Αχαρνέος
 κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πελὺς ἔσεισε κόμην.
 ἥνιοδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῦθοι
 ἡχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἥθεσιν Ἑλλάδος ἴσα
 κωμικῇ, καὶ σύξας ἄξια καὶ γελάσας.

XXVI.

Αὐτά τοι, τρέσσαντι παρὰ χρέος, ὥπασεν ἄδαν,
 βαλφαμένα κοίλων ἐντὸς ἄρη λαγόνων,
 μάτρη, ἃ σ' ἔτεκεν, Δαμάτριε· Φᾶ δὲ σίδαρον
 παιδὸς ἐξ Φύρδαν μεσὸν ἔχασα Φόνε,
 ἀΦριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίσσα γένειον,
 δερκομένα λοξαῖς, οἷα Λάκαινα, κόραις·
 Λεῖπτε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον· ἀνίκα δειλὰν
 οἶδα Φυγὰν, τελέθεις ἔτ' ἐμὸς, ἔτε Λάκων.

Ρώμην δ', ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν, αὐτὸς
 πρῶτος ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἡλίῳ.

XXI.

Ὄριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰχλὺς
 κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας,
 φοῖβῳ θῆκε λύκων, πρῶτον γέρας· εὐξάτο δ' ἔτις
 καὶ πολὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων.
 τοίην ἀλλ' ἐπίνευε· τίθει δέ μιν, ὥς πρό γε τοῖον,
 ὥς αὖτις πολὺ γῆραι νιφόμενον.

XXII.

Ἡ τὰ πέδιλα Φέρῃσα, Μενεκράτις· ἡ δὲ τὸ Φᾶρος,
 φημονόη· Πρῆξω δ', ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.
 τῆς Παφίης ὁ νεὺς καὶ τὸ βρέτας· ἀνθεμα δ' αὐτῶν
 ξυνόν· Στρυμονίς δ' ἔργον Αἰσομάχῃ.
 αἱ τρεῖς αἰσὶν ἔσαν καὶ ἐταιρίδες· ἀλλὰ τυχεῖσαι
 Κῶπριδος εὐκλείης, νῦν ὥς εἰσι μία.

XXIII.

Τάσδε Θεογλώσσης Ελικῶν ἔθρεψε γυναῖκας
 ὕμνοις, καὶ Μακεδῶν Πιερίας σκόπελος,
 Πρῆξιλλαν, Μυρῶ, Ανύτης εἶμα, θῆλυν Ὀμηρον,
 Λεστιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐπολοκάμων,
 Ἥρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σέ, Κόριννα,
 θῆριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμένην,
 Νηοσίδα, θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μῦρτιν,
 πάσας αἰνάων ἐργάτιδας σελίδων.
 ἐννέα μὲν Μῆσας μέγας Οὐρανός· ἐννέα δ' αὐτάς
 Γαῖα τέκε, θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

XVII.

Αντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὥπασε βίβλον
 μικρὴν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ ποιησάμενος.
 ἴλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν αἰοιδὴν,
 Ζεὺς μέγας ὡς ὀλίγω πειθόμενος λιβάνῳ.

XVIII.

Φοῖβε, κεφαλῆνων λιμενοσκόπε, θῖνα Πανόρμῳ
 ναίων, τρηχεῖς ἀντιπώρην Ἰθάκης,
 δός με δι' εὐπλώτοιο πρὸς Ἀσίδα κύματος ἐλθεῖν,
 Πείσωνος δολιχῇ νηὶ συνεσπόμενον.
 καὶ τὸν ἐμὸν βασιλῆα τὸν ἄλκιμον εὖ μὲν ἐκείνῳ
 ἴλαον, εὖ δὲ ὕμνοις ἄρτισον ἡμετέροις.

XIX.

Τέσσαρες αἰωρῶσι τανυπτερυγῶν ἐπὶ νώτων
 Νῆκαι ἰσηρόβητες ἡέας ἀθανάτων.
 αἱ μὲν Αθηναίαν πολεμαδόκον, αἱ δὲ Ἀφροδίταν,
 αἱ δὲ τὸν Αλκείδαν, αἱ δὲ ἀΦόδητον Ἀρη,
 σείο κατ' εὐόροφον γραπτὸν τέγος· ἐς δὲ νέονται
 ἄρανόν, ὃ Ρώμας Γαῖε πάτρας ἔρυμα.
 θείη ἀνίκατον μὲν ὁ βροχάγος· αἱ δὲ σε Κύπρις
 εὐγαμοί· εὐμητιν Παλλὰς· ἄτρεσον Ἀρης.

XX.

Στέλλει ἐπ' Εὐφρήτην, Ζηνὸς τέκος· εἰς σὲ γὰρ ἤδη
 ἤῳσι Πάρθων αὐτομολῶσι πόδες.
 σέλλει ἀναξ· δήεις δὲ Φόβῳ κεχαλασμένα τόξα,
 Καῖσαρ· πατρῶων δὲ ἄρξαι ἀπ' ἀντολέων,
 Τομ. II. H

XIII.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνος τυφήρεα λύχον,
 χοίρω καὶ λεωτῇ σφίγγομένην παπύρω,
 Ἀντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας. ἦν δέ μ' ἀνάψας
 εὐζήται, λάμψω φέγγος ἀκασίθεον.

XIV.

Σοί με, Θρηϊκίης σκυληφόρε, Θεσσαλονίκη,
 μήτηρ ἢ πάσης πέμψε Μακεδονίης·
 αἰίδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον Ἀρεα Βεσσῶν,
 ὅσσ' ἐδάην πολέμους πάντ' ἀναλεξάμενος.
 ἀλλ' ἐμοὶ ὡς Θεὸς ἔσσο καλῆκοος, εὐχομένους δὲ
 κλυθι. τίς ἐς Μίσσας ἔατος ἀχολή;

XV.

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
 πέμπει· χωρῶμεν δ' ἔρανὸν ἀμφοτέρας.
 δοιὰ γὰρ ἐκ σφαιρίης τέλμημεθα· καὶ τὸ μὲν ἡμέων
 τὰς νοτίης, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν βορέη.
 ἀλλὰ σὺ μηκέτ' Ἀρητον ἐπίβλεπε· διστά δ' ἐν ἀμφοῖν
 μέτρα πιῶν, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα.

XVI.

Αὐσονίῳ Πείσωνι συνασπιστῆς Διόνυσος
 ἱδρῦμαι μεγάρων Φρερὸς ἐπ' εὐτυχίῃ.
 ἄξιον, ὦ Διόνυσ', ἐσέθης δόμον. ἔπαρεπεν ἄμφω
 καὶ μέγαρον Βάγχω, καὶ Βρόμιος μεγάρω.

XVII.

ΙΧ.

Ζηνὶ, καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ Ἀρεὶ τέκνον ἀνάκτων
 εἵκελον, εὐκλείῃ μητέρος εὐτοκίῃ,
 πάντα τοι ἐκ Μοιρέων βασιλῆϊα, πάντα τέλεια
 ἦλθεν· ἐποικήθης δὲ ἔργον αἰοιδωόλων.
 Ζεὺς σκῆπτρον βασιλείων, Ἀρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ
 Φοῖβος ἔχει· παρὰ σοὶ δὲ ἀβρόα πάντα, Κότυ.

X.

Καυσίη, ἡ τοπάραιθε Μακεδόσιν εὐκόλον ὄπλον,
 καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ,
 ἰδρῶ διψήσασα πιεῖν τεόν, ἄλκιμε Πείσων,
 Ἡμαθὺς Αὔσονίης ἦλθον ἐπὶ κροτάφας.
 ἀλλὰ Φίλος δέξαι με· τάχα κρόκες, αἵ ποτε Πέρσας
 τρεψάμεναι, καὶ σοὶ Θρήκας ὑπαξόμεθα.

XI.

Η κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δὲ ὀραῖσθαι
 καὶ τερπωνὴ Φιλίοις, καὶ Φόβος ἀντιπάλοις.
 ἐκ δὲ Πυλαιμένεος Πείσων μ' ἔχει· ἔπαρπεν ἄλλαις
 ἔτε κόρυς χαίταις, ἔτε κόμαι κόρυθι.

XII.

Καὶ Μακεδὼν ὁ σίδηρος ἐν ἄορι, καὶ τὰ πρὸς αἰκλὴν
 τῆς αὖ' Ἀλεξάνδρου χερρὸς ἐπιστάμενος,
 Πείσων, σὴν ποθέων ἰκόμην χεῖρα. τῷτο δὲ Φωνέω·
 Χαίρων δεξιτερὴν εὖρον ὀφειλομένην.

IV.

Τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα Λυκαϊνίδα, τὴν Ἀφροδίτης
 λώβην, τὴν ἐλάφῃ παντὸς ἀπυγοτέρην,
 αἰπόλος ἢ μεθύων ἐκ ἂν ποτε, Φασί, συνώκει,
 γοῖ, γοῖ. τοιαῦται Σιδονίων ἄλοχοι.

V.

Οὐβήρος ἔβη, Χρῦσιλλα, πάλαι δ' ἡῶος ἀλέκτωρ
 κηρύσσω, Φθονεράν Ηριγένειαν ἄγει.
 ὀρνίθων ἔρροις Φθονεράταίε, ὅς με διώκεις
 οἴκοθεν εἰς πολλὰς ἡϊθέων ὁάρας.
 γηράσκεις Τιθωνέ· τί γὰρ σὴν εὐνέτιν Ἡῶ
 ἔτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων.

VI.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν καὶ δις τρία μάντιες ἄσρων
 Φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκάς ἡ τριτάτη.
 τῆτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος· οἱ δ' ἐπὶ τέτοις
 Νέστορι· καὶ Νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς Αἴδην.

VII.

Οὐ προσέχω, καίτοι πιστοί τινες. ἀλλὰ μεταξὺ,
 πρὸς Διὸς, εἴ με Φιλεῖς, Πάμφιλε, μή με Φίλει.

VIII.

Τίς σε, Μεντορίδη, προφανῶς ἔτως μετέθηκε
 τὴν πυγὴν, ἔπερ τὸ σόμ' ἐκεῖο προτῆ;
 βδεῖς γὰρ, καὶ ἀναπνεῖς· Φθέγγη δ' ἐκ τῶν καταγείων.
 θαῦμά μ' ἔχει τὰ κάτω πᾶς σε ἄνω γέγονε.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

I.

Ωελικῶν βοιωτὲ, σὺ μὲν ποτὲ πολλάκις ὕδωρ
 εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ἡσιόδῳ.
 νῦν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κῆρος ὁμώνυμος Αὔσονα Βάκχον
 οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
 βελοίμην δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τῷδε κύπελλον
 ἐν μόνον, ἢ παρὰ σεῦ χίλια Πηγασίδος.

II.

Πάντα καλῶς, τό γε μὴν, χρυσῆν ὅτι τὴν Ἀφροδίτην,
 ἔξοχα καὶ πάντων, εἶπεν ὁ Μαιονίδης.
 ἦν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα Φέρης, Φίλος, ἔτε θυρωρὸς
 ἐν ποσὶν, ἔτε κύων ἐν προθύροις δέδεταί.
 ἦν δ' ἐτέρως ἑλθῆς, καὶ ὁ Κέροβερρος. ὦ πλεονέκλει
 οἱ πλῆττε, πενίην ὥς ἀδικεῖτε μόνοι.

III.

Χρυσέος ἦν γενεή, καὶ χάλκεος, ἀργυρὴ τε
 πρόσθεν· παιτοῖη δ' ἡ Κυβέρεια τανῦν.
 καὶ χρυσῆν τίει, καὶ χάλκεον ἀνδρ' ἐφίλησε,
 καὶ τῆς ἀργυρῆς ἔ' ποτ' ἀποστρέφεται,
 Νέστωρ, ἡ Παφίη. δοκέω δ' ὅτι καὶ Δανάη Ζεὺς
 ἔ' χρυσὸς, χρυσῆς δ' ἦλθε Φέρων ἑκατόν.

IV.

Υπερακόσι' ἐσίν· ἔχεις δὲ σὺ τὰς ἐνιαυτὰς
 δις τόσας, τρυφερὴ λαὶ κορωνεκάβη,
 Σισύφω ᾧ μᾶμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφῇ.
 Βάπτει δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγει πᾶσι ΤΑΤΑ.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Δάματερ πολύκαρπε, σὺ κῆν Σικελοῖσιν ἐναργής,
 καὶ παρ' Ερεχθίδαις· ἐν δ' ἔτι θαῦμα μέγα
 κρίνεται ἐν Ερμιονεῦσι. τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῇ
 ταῦρον, ὃν ἔκ αἵρξ' ἀνέρες ἔδδ' ἄντα,
 τῷτον γραῦς σείχυσσα μόνῃ μόνον ἕατος ἔλκει
 τόνδ' ἐπὶ βωμόν· ὁ δ', ὡς ματέρι παῖς, ἔπειται.
 σὸν τόδε Δάματερ, σὸν τὸ σθένος. ἴλαος εἴης,
 καὶ πάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ερμιόνη.

ΠΕΙΣΩΝΟΣ.

Γαίης ἐκ Γαλάτων μηδ' ἄνθεα, ἥς ἀπὸ κόλπων
 ἀνθρώποις ὀλέτειραι Εριννύες ἐβλάσθησαν.

ΜΥΡΙΝΟΥ.

I.

Υψηλῶν ὀρέων ἔφοροι, κεραοὶ χοροπαῖλαι,
 Πᾶνες, βεχίλῃς κρᾶντορες Ἀρκαδίης,
 εὖαρον θείητε καὶ εὐχίμαρον Διότιμον,
 δεξάμενοι λαμπρῆς δῶρα θυρωλίας.

II.

Τὴν μαλακὴν Παφίης, Σταβύλλιον ἀνδρόγυνον, δρῦν
 ἔλκειν εἰς Αἰόην ἥνικ' ἔμελλε χρόνος,
 τὰκ κόκκῃ βαφθέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριζα,
 καὶ τὰς ναρθολιπεῖς ἀλλοτρίῃς πλοκάμῃς,
 Φαικάδα τ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀτραγάλοισι γελῶσαν,
 καὶ τὴν γρυτοδόκην κοιτίδα βαμβακίδων,
 αὐλὰς θ' ἠδὲ πνέοντας ἐταιρείοις ἐνὶ κώμοις,
 δῶρα Πριηταίων θῆκεν ἐπὶ προθύρων.

III.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
 Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόνακι,
 ἔνδιος οἰνοπότης σκιεράν ὑπὸ τὴν πίτυν εὐδαι.
 Φρερεῖ δ' αὐτὸς ἐλὼν ποίμνια βάκτρον Ερως.
 ᾧ Νύμφαι, Νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοβαρσῆ
 βοσκὸν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηται Ερως.

ΑΙΛΙΟΥ ΓΑΛΛΟΥ.

I.

Η δυσὶ λειτεργῆσα πρὸς ἐν λέχος ἀνδράσι λύδη,
τῷ μὲν ὑπὲρ νηδὺν, τῷ δ' ἀπὸ τῶν ὀπιθεν,
εἰσδέχομαι φιλόπαιδα, γυναικομανῇ, Φιλυβρισην.
εἰ σπεύδεις, ἔλθων σὺν δυσὶ, μὴ κατέχῃ.

II.

ΕΙΣ ΤΑΝΤΑΛΟΝ ΕΠΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΓΕΓΑΥΜΜΕΝΟΝ.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέσιος, ἔτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκλάρει πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
κράσις αἰεὶ χεῖλευσ ἐστὶ ταπεινότερη.

ΠΙΝΕ λέγει τὸ τῶρευμα, ΚΑΙ ΟΡΓΙΑ ΜΑΝΘΑΝΕ ΣΙΓΗΣ·
ΟΙ ΓΛΩΣΣΗ, ΠΡΟΠΕΤΕΙΣ ΤΑΥΤΑ ΚΟΛΑΖΟΜΕΘΑ.

Π Ο Μ Π Η Ι Ο Υ Ν Ε Ω Τ Ε Ρ Ο Υ.

I.

Εἰς Μυκλήν.

Εἰ καὶ ἐρημαίῃ κέχυμαι κόνις ἔνθα Μυκλήν,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρῃ παντὸς ἰδεῖν σκοπέλας,
ὡς τις καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα, καὶ Πριάμῃ πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γινώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔδενον. εἰ δ' ἐμὲ γῆρας
ὑβρίσεν, ἀρκῶμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

II.

Εἰς Λαϊδα.

Ητὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
ἡ μένη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
ἔκ' ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἡελίοιο
Λαῖς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
κώμῃς, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθεύων
κνίσματα, καὶ μύσῃν λύχρον ἀπειπαμένη.

Σ Κ Υ Θ Ι Ν Ο Υ Τ Η Ι Ο Υ.

I.

Ηλθεν ἐμοὶ μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
 Ηλίσσος πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
 αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἐκκαίδεκα, καὶ μετὰ τῶν
 πάσας τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
 καὶ πρὸς ἀναγνῶναι, Φωνὴν μέλι, καὶ τὸ Φιλῆσαι,
 χεῖλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον, ἀμεμπτότατον.
 καὶ τί πάθω; Φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον. ἦ ῥ' ἀγρυπνήσω
 πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

II.

Ορθὸν νῦν ἔσηκας ἀνώνυμον, εἰδὲ μαράνη·
 ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μὴ ποτέ παυσόμενον.
 ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτὸν,
 πάντα διδὼς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
 τείνεο, καὶ ῥήσσω, καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως.
 ἔχ' ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

III.

Εἰς Σαπφώ.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν, ξένε, μή με θανῆσαν
 τὰν Μιτυληναίαν ἐννεῶ' αἰοιδῶόλον.
 τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ Φωλῶν
 εἰς ταχινήν ἔρρει τοιάδε ληβεδόνα.
 ἦν δ' ἔμὲ Μισσάων ἐτάσης χάριν, ὣν ἀφ' ἐκάσσης
 δαίμονος ἄνθος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεάδι,
 γνῶσθαι ὡς Αἰδέω σκότον ἐκφυγον· εἰδὲ τις ἔσαι
 τῆς λυρικῆς Σαπφῆς νῶνυμος ἡέλιος.

Τ Υ Λ Λ Ι Ο Υ Λ Α Υ Ρ Ε Α.

I.

Εἵ μοι χαρτὸς ἐμὸς Πολέμων καὶ σῶος ἀνέλθοι,
οἷος ἔην ὑπ' ἐμῷ, κοίρανε, πεμπόμενος,
ρέξεν ἔκ ἀπόφημι τὸν ὀρθροβόην παρὰ βωμοῖς
ὄρνιν, ὃν εὐχολαῖς ὠμολόγησα τεαῖς·
εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε ἢ πλέον, ἢ καὶ ἔλασσον
ἔλθοι ἔχων, λέλυται τῆμόν ὑποσχέσιον.
ἦλθε δὲ σὺν πώγωνι· τὸ δ' εἰ Φίλον αὐτὸς ἑαυτῷ
εὗξατο, τὴν θυσίην πράτσει τὸν εὐξάμενον.

II.

Γρονέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἀλιτρυτῆ ἀπὸ κύμῃς
ζῶντα, τὸν ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,
ἐκ δεινῷ τρηχεῖᾳ Νότῃ κατέδυσε θάλασσα,
ἔβρασε δ' εἰς κροκαλὴν πρῶϊον ἡῖονα,
χειῖρας ἀποβρωθέντα. τίς ἔ νόον ἰχθύσιν εἴποι
ἐμμεναι, οἱ μέγας, αἷς ὀλέκοντο, Φάγον.

XXXIII.

Οὐδὲ νέκυς, ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλαθεῖς
 κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἡϊόνων.
 ἦ γὰρ ἀλὶρρήκτοις ὑπὸ δειράσιν, ἀλγὸς πόντε
 δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάΦα.
 αἰεὶ δὲ βρομέοντα, καὶ ἐν νεκύεσσι, θαλάσσης
 ὁ τλήμων αἶώ δ᾽ ὄππον ἀπεχθόμενον.
 μόχθων δ' ἔδ' Αἰδῆς με κατεύνασεν, ἥνικα μῆνος
 εἶδ' Ἰανὼν λείη κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

XXXIV.

ΩΣ ΑΠΟ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Αἶδος ὦ νεκυηγέ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
 ὃς βαθὺ πορθμεύεις τῆτ' Αχέροντος ὕδαρ,
 εἰ καὶ σοὶ βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
 ὀλκὰς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κύνα.
 ὄλπῃ καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλόον εἶμα,
 καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυιλίης ὀβολόν.
 καὶ ζωὸς τάδε μῆνον, ἃ καὶ νέκυς ὦδε κομίζω,
 εἶχον· ὑπ' ἡελίος δ' ἔ τι λέλοιπα φάει.

ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰζύος, ἀχέτα, μολπᾶν,
 τέτλιξ, οἰονόμοις, τερωνολήραν χέλυσ.
 νῦν δέ σε, μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδόισι δαμέντα,
 Αἰδὸς ἀπροιδῆς ἀμφεκάλυψε μυχός.
 εἰ δ' ἑάλως, συγγνωσόν, ἐπεί καὶ κοῖρανὸς ὕμνων
 Μαιονίδας γρίφοις ἰχθυόλων ἔθανε.

XXX.

Οὐκ ἔτι παφλάζοντα διαίσσων βυθὸν ἄλμης,
 δελφίς, ποιήσεις εἰναλίῳν ἀγέλας,
 εἰδὲ πρὸς εὐτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων
 ὑγρὸν ἀναρρίψεις ἄλμα παρὰ σκαφίσιν.
 ἦ γὰρ ἶσον πρηῶνι Μαλείης, ὥς ἐκυκλήθη,
 κῦμα πολυξάνης σ' ὥσεν ἐπὶ ψαμάθης.
 εἰδὲ σύ γ' ἄφρασα Νηρηίδας, ὥς πρὶν, αἰέρων,
 νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

XXXI.

Θρήϊκας αἰνεῖτω τις, ὅτι σοναχεῦσι μὲν ἦας
 ματέρος ἐκ κόλπων πρὸς Φάος ἐρχομένης.
 ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν ὅσας αἰῶνα λιπώντας
 ἀπροιδῆς Κηρῶν λάτρις ἔμαρψε Μόρος.
 οἱ μὲν γὰρ ζῶντες, αἰεὶ παντοῖα περῶσιν
 εἰς κακά· τοὶ δὲ κακῶν εὖρον ἄκος Φθίμενοι.

XXXII.

Καὶ γενέταν τ' ἔνερθε, καὶ ἔνομα, καὶ χθόνα Φώνει,
 ἑάλα, καὶ ποῖα κηρὶ δαμείς ἔθανε.
 ἔγεννήτωρ Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, ἔνομα δ' Ἐκίωρ,
 ὦνερ, ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρναμένος.

XXVI.

Αἶαν ὅλην νήσος τε δῖωπαμένη σὺ χελιδῶν,
 Μηδείης γραπτῇ πυκλίδι νοσσοτροφέϊς.
 ἔλπη δ' ὀρταλίχων πίσιν σέο τήνδε φυλάξειν
 Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων;

XXVII.

Εἰς Ηρακλέα Φονεύσαντα τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα.

Μηκέτι ταυροδόροιο βαρὺ βρούχημα λέοντος
 πλήσσειε, ληϊνέμοι γειαρόται Νεμέης·
 ἦ γὰρ ὕφ' Ηρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδωπεν,
 αὐχένα θηροφόνους ἀγχόμενος παλάμαις.
 ποίμνας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκχοί
 Ηχῶ ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.
 καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσσέο ῥινῶ,
 Ηρης πρηγύνων μισονόθοιο χόλον.

XXVIII.

Αἶπρος ἀντίφθογον ἀποκλάξασα νομεῦσι,
 πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυόλοις,
 πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθηρον, οἷά τις ἀχῶ,
 κέρλομον ἀντρωδοῖς χεῖλεσιν ἀρμονίαν,
 νῦν εἰς γαῖν ἀγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσῶσα,
 κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀννηαμένα.

XXIX.

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκας
 ἤμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμῃς πίτυος,

XXIII.

Δισσαῖς σὺν κίχλαισιν ὑπὲρ Φραγμοῖο διωχθεῖς
 κόσσυφος, ἡερίης κόλπων ἔδυ νεφέλης.
 καὶ τὰς μὲν συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ἄχμασε θώμιγξ,
 τὸν δὲ μόνον πλεκῶν αὐτὸς μεθέηκε λίνων.
 ἱρὸν ἀοιδωπόλων ἔτυμον γένος. ἦ ἄρα πολλὴν
 καὶ κωφαὶ πῆανων Φροντίδι ἔχσσι πάγαι.

XXIV.

Ὅ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον Αἰετὸς ἴππων,
 ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαιψάμενος,
 ὃν φοίβη χρησμοδὸς ἀέθλιον ἔσεφε Πυθῶ,
 ὀρνύμενον πῆανοις ὠκυπέταις ἵκελον,
 καὶ Νεμέη βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,
 Πῖσά τε, καὶ δοιὰς ἡόνας ἰαθμοὺς ἔχων,
 νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος, οἷα χαλινῷ,
 καρπὸν ἀλεῖ Διῆς ὀκρυόεντι λίθῳ,
 ἴσῃ μοῖραν ἔχων Ἡρακλεῖ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος
 τόσσ' ἀνύσας δέλαν ζεύγλαν ἐφηρμόσατο.

XXV.

Ὅ πρὶν ἐπ' Αλφειῷ σεφανηφόρος, ὦ ἄνερ, ὁ πρὶν δὴ
 δισσάκι κηρυχθεῖς Κασαλῆς παρ' ὕδαρ,
 ὁ πρὶν ἐγὼ Νεμέη βεβωμένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰαθμῷ
 πῶλος, ὁ πρὶν πῆανοις ἴσα δραμῶν ἀνέμοις,
 νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον ἥνιδε πέτρον
 δινεύω, σεφέων ὕβρις, ἐλαυνόμενος.

εἰ δέ σε μὴ τεύχεσσιν Ἀχιλλέος ὤπλισεν Ἑλλὰς,
 ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὅπλα πορῆσα γέρας,
 Μοιράων βεβλήσι τάδ' ἤμωλακεν, ὡς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
 μὴ τινος, ἀλλὰ σὺ σῇ πότμον ἔλγῃ παλάμη.

XIX.

Εἰς δακτύλιον.

Τὰς βῆς καὶ τὸν ἵασσιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
 τὰς μὲν ἀναπνεῖν, τὸν δὲ χλοηκομέειν.

XX.

Ερμῇ Κωρυκίων ναίων πόλιν, ᾧ ἄνα, χαίροις
 Ερμῇ, καὶ λιτῇ προσγελάσας ὅσῃ.

XXI.

Εν ποτε παμφαίνοντι μελάμπτῆρος αἰθέρι νωμῶν
 σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ,
 ὃν μάρψων ὥρυσεν· ὁ δ' αἰζανίος ἐπ' ἔδρας
 ἔβραδὺς εὐκέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
 καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἴδ' ὡς ὃν ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
 ἐκ κείνῃς τλήμων αὐτὸς ἔδεχτο μόρον.

XXII.

Εἰς Μαρσύαν.

Αἰωρῇ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὖραις,
 τλαῖμον, ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
 αἰωρῇ· φοῖβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔσσης,
 πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων, Σάτυρε.
 σεῦ δὲ βοᾶν αὐλοῖο μελίβορμον ἔκ' ἔτι Νύμφαι,
 ὡς πάρος, ἐν Φρυγίοις ἔρεσι πειυσόμεθα.

Τομ. II.

G

XVI.

Τὸ δέ με κυμαλοπλήγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίητων
 ναῦται Θρηϊκίῃς θέντο πόρος Φύλακα,
 πολλάκις οἷς ἦῖα ταχὺς καλέεσιν ἀρωγός,
 ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἠδὺν ἄγων Ζέφυρον.
 τένεκεν ἔτ' ἀκνισον, ὅτ' ἔρ' ἔμεις, ἔτ' ἐπιδεῦῃ
 εἶαρος ἀθρήσεις βωμόν ἐμὸν στεφάνων,
 ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα καὶ ἔμπτυρον· ἔσθ' ἐκατόμβῃ
 τόσσαν, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

XVII.

Βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίητος ἐπαιγιαλίτιδα ναίω
 χηλὴν, αἰθίμῃς ἔπ' ὅτε ἀντίβιος,
 Φοξός, ἄπας, οἷόν κεν ἐρημαίησιν ἐπ' ἀκλαῖς
 ξέσσειαν μογεράων ἡέες ἰχθυόλων.
 ἀλλ' ἦν τις γριπεύς με βοηθόον, ἢ καλαμευτὴς
 Φωνήσῃ, πνοιῆς ἵεμαι ὀξύτερος.
 λεύσσω καὶ τὰ θεόντα καθ' ὕδατος. ἦ γὰρ ἀπ' ἔργων
 δαίμονες, ἔ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπων.

XVIII.

Εἰς Αἴαντα.

Μῆνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας,
 νηυσὶ βαρὺν Τρώων, Αἴαν, ἔμεινας ἄρῃ·
 εἰ δέ σε χερμαδίων ὥσε κλύωτος, ἔ νέφος ἰῶν,
 ἔ πῦρ, ἔ θοράτων ἔ ξιφέων πάταγος.
 ἀλλ' αὐτὸς προβλῆς τε, καὶ ἔμπροδος ὥς τις ἐρίωντα
 ἰδρυμβεῖς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.

εἰ δέ σε

XII.

Εἰς τὸν Καλυδώνιον κάπρον.

Χάλκεος· ἀλλ' ἄβρησον ἕσον θρασὺς ἄνυσε κάπρον
 ὁ πλάσας, ἔμπωνεν θῆρα τυπωσάμενος,
 χαίτας αὐχενίῃς πεφρικότα, θηκλὸν ὀδόντα
 βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἰέντα σέλας,
 ἀφρῶ χεῖλεα πάντα δεδευμένον. ἔκτετι θάμβος
 εἰ λογάδα στρατὴν ὤλεσεν ἡμιβέων.

XIII.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος Ἀπωλλῆς
 τὰν Κύπριν γυμναὴν εἶδε λοχευομένην,
 καὶ τοίαν ἐτύπωσε, διάβορον ὕδατος ἀφρῶ
 θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

XIV.

Εἰς ἄγαλμα Ηχῆς.

Ηχῶ πέρησσαν ὀράς, Φίλε, Πανὸς ἐταίρην,
 ἀντίτυπον Φθογῆν ἔμπαλιν ἀδομένην,
 παντοίων σομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἠδὺ
 παύγιον. ὅσα λέγεις, ταῦτα κλύων ἄπιθι.

XV.

Εὐφημος γλώσση παραμείβο τὴν λάλον Ηχῶ,
 κού λάλον· ἦν τι κλύω, τῷτ' ἀπαμειβομένην.
 εἰς σε γὰρ ὃν σὺ λέγεις σρέψω λόγον· ἦν δὲ σιωπᾶς
 σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλώσσα δικαιότερη;

IX.

Τρίζυγες, ἔρεσίοικε, κασίγνητοι τὰδὲ τέχνας
 ἄλλος ἅπ' ἁλλοίας σοὶ γέρα, Πάν, ἔθεσαν.
 καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων, Πίγρης· τὰ δὲ δίκτυα θηρῶν,
 Δᾶμις· ὃ δὲ Κλείτωρ εἰναλίων ἔπαυρε·
 τῶν ὃ μὲν ἐν ξυλόχοισιν, ὃ δ' ἠερίησιν ἐν ἄγροισι
 αἰέν, ὃ δ' ἐν πελάγει εὖστοχον ἄρκυν ἔχοι.

X.

Ταῦτά σαγηνάοιο λίνε δηναιὰ Πριήτῳ
 λείψανα, καὶ κύρτες Φινύλος ἐκρέμασε,
 καὶ γαμψὸν χαίτησιν ἐΦ' ἰωπαίησι πεδηθὲν
 ἀγκιστρον, κρυφίην εἰναλίοισι πάγην,
 καὶ δόνακα τριτάνυσον, ἀβάπλιζόν τε καὶ ὕδωρ
 Φελλόν, αἰὲ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων·
 ἔ γάρ ἐτι τείβει ποσὶ χοιράδας, ἔδ' ἐπιαύει
 ἡϊόσιν, μογερῶ γήραϊ τειρόμενος.

XI.

Αἰ τρισσαί, Σατύρη τε, καὶ Ηράκλεια, καὶ Εὐφραί,
 θυγατέρες Ξέθου καὶ Μελίτης, Σάμιαι·
 αἱ μὲν, ἀραχναίοιο μίττε πολυδίνεα λάτριν,
 ἄτρακτον, δολιχᾶς ἐκ ἄτερ ἀλακάτας·
 αἱ δὲ πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέσλων
 εὐθροον· αἱ τριτάτα δ' εἰσοχαρῇ τάλαρων.
 οἷς ἔχον χερσὶν ἄβιον δηναιόν, Αθάνα
 πέτνια, ταυτ' αἰ σαὶ σοὶ θέσων ἐργάτιδες.

λεπτόν δ' Ἡράκλεια τόδε προκαλύμμα προσώπων
 τευχθέν, ἀραχναῖης εἵκελον ἀρωγδοῖσιν·
 αἱ δὲ καλὸν σπείραμα περισφυρίοιο δράκοντος
 ἔχοιμ' Ἀριστοτέλεω πατρός ἐνεγκαμένα·
 ἄλικες αἰγλαὰ δῶρα, γαμοσόλε, σοὶ τάδε, Κύπρι,
 ὥπασαν, αἰγιαλῶν Ναυκράτιδος ναέται.

VI.

Ταῦτά σοι ἔκ τ' ὀρέων, ἔκ τ' αἰθέρος, ἔκ τε θαλάσσης
 τρεῖς γνωτοὶ τέχνης σύμβολα, Πάν, ἔθεσαν.
 ταῦτα μὲν εἰναλίων κλείτωρ λῖνα· κεῖνα δὲ Πίγρης
 οἰωνῶν· Δᾶμις τὰ τρίτα τέτραπόδων·
 οἷς ἅμα χερσαῖσιν, ἅμ' ἡερίσιν ἐν ἄγραις,
 Ἀγρεῦ, ἅμ' ἐν πλωαῖς, ὡς πρὶν, ἀρωγὸς ἴθι.

VII.

Σοὶ τάδε, Πάν σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα σύναιμοι
 τρίζυγες ἐκ τρισσᾶς θέντο λινοςασίας.
 δίκτυα μὲν Δᾶμις θηρῶν· Πίγρης δὲ, πέλειων
 λαιμοπαέδας· κλείτωρ δ', εἰναλίφοιτα λῖνα·
 ὦν τὸν μὲν καὶ ἐσαῦθις ἐν ἡέρι, τὸν δὲ σὺ θείης
 εὐσοχὸν ἐν πόντῳ· τὸν δὲ κατὰ δρυόχας.

VIII.

Ἀγραύλῳ τάδε Πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
 αὐθαιμοὶ τρισσοὶ δῶρα λινοςασίης.
 Πίγρης μὲν δειραγχὲς εὐσοχὸν ἅμμα πετεινῶν·
 Δᾶμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τέτραπόδων·
 ἄρκων δ' εἰναλίων κλείτωρ πόντι· οἷς σὺ δι' αἰθέρας,
 καὶ γᾶς, καὶ πελάγευς εὐσοχα πέμπτε λῖνα.

ΑΡΧΙΟΥ.

I.

Νήπι' Ερωῶς, πορθεῖς με τὸ κρήγυον. εἰς με κένωσον
 πᾶν σὺ βέλος, λοιπὴν μηκέτ' ἀΦεῖς γλυφίδα,
 ὥς ἂν μῦνον ἔλοις ἰοῖς ἐμὲ, καὶ τινα χρῆζων
 ἄλλον οἴσεῦσαι, μηκέτ' ἔχῃς ἀκίδα.

II.

Οπλίζευ, Κύπρι, τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ.
 ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω τραύματος ἔδὲ τόπων.

III.

Φεύγειν δὴ τὸν Ερωτα κενὸς πόνος. εἰ γὰρ ἀλύξω,
 περὶς ὑπὸ πηνῶ πυκνὰ διωκόμενος.

IV.

Τρωάδι Πελλαναῖος ἀνῆρτησεν Αθάνω
 αὐλὸν ἐριβρεμέταν Μίκκος Εὐναλῖς,
 ὥ ποτε καὶ θυμέλῃσι καὶ ἐν πολέμοισιν ἔμελλε
 πρόωδε, τὸ μὲν σοναχᾶς σῆμα, τὸ δ' εὐνομίης.

V.

Σάνδαλα ταῦτα βίτινα • πολυπλέκη δὲ φιλαίνις
 πορφύρεον χαίτας ρύτορα κεκρύφαλον •
 ξανθὰ δ' Αντίκλεια νόθον κεύθεσαν ἄημα
 ῥιπίδα, τὰν μαλερὸν θάλπος ἀμυνομένην •

ξέονα δὲ καὶ νηδὺς, Ἡρακλέα· λοιπὰ δὲ μηρῶν
καὶ κνήμης Ερμῆς ὁ πλερόπας ἔλαχε.
Δύειν ἀρήσῃ, ξένε, μηκέτι. τῷ γὰρ ἑνός σοι
δύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἀπώλομεθα.

XXIX.

Τὴν πρότερον θυμέλῃν μὴτ' ἔμβλεπε, μῆτε παρέλθης·
νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκοροδόκολα.
καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίνεται· ἣν δ' ἀναμείνης,
χίλια. ΤΟΙΣ ΠΤΩΧΟΙΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΣΤΙ ΘΕΟΣ.

XXX.

Ἦδη καὶ ρόδον ἐστὶ, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
καὶ καυλοὶ κρέμμεθς, Σώσυλε, πρωτοτόμῃς,
καὶ μάκῃ λαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγῆς ἀλίτυρος,
καὶ θριδάκων ἔλων ἀφροφυῇ πέταλα.
ἡμεῖς δ' ἔτ' ἀκῆς ἐπιβαίνομεν, ἔτ' ἐν ἀπόψει
γνώμεθ', ὡς αἰεὶ, Σώσυλε, τοπρότερον.
καὶ μὴν Ἀντιγένης καὶ Βάκχιος ἐχθρὸς ἔπαιζον·
νῦν δ' αὐτὰς θαΐψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

XXXI.

Ἐνθάδε τῆς Τρυφέρας μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα ταλμακίδων·
ἥ Κυβέλη καὶ δῶτος ἐνέπρεπεν, ἥ Φιλοπαίγμων
ζωμυλῇ, Μήτηρ ἣν ἐφίλησε θεῶν·
ἡ μὲν γὰρ σέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
ὄργια, καὶ Φίλτρων λαῖδος αἵψαμένη.
Φῦε κατὰ σήλης, ἱερὴ κόνι, τῇ Φιλοβάκχῳ
μὴ βάτον, ἀλλ' ἀπαλὰς λευκοῖων κάλυκας.

XXV.

Ἰνῆς ᾧ Μελίκερτα, σὺ τε γλαυκῆς μεδέεσσα
 λευκοθέη, πόντε δαῖμον ἀλεξίκακε,
 Νηρείδων τε χοροὶ, καὶ κύμαλα, καὶ σὺ Πόσειδον,
 καὶ Θρηΐξ, ἀνέμων προῦταβε, Ζέφυρε,
 ἴλαοί με Φέροιτε, διὰ πλατὺ κῦμα Φυγόντα,
 σῶν ἐπὶ γλυκερὰν ἡὺν Πειραέως.

XXVI.

Ἀντικράτης ἦδει τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Ἀράτῃ
 πολλῶ, τὴν ἰδίην δ' ἐκ ἐνόει γένεσιν.
 διαΐζειν γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῶ γεγένηαι,
 ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.
 εὗρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί· καὶ γὰρ ὀχευτῆς
 καὶ μωρὸς, μαλακὸς τ' ἐστὶ, καὶ ὀψοφάγος.

XXVII.

Κέντρα διωξικέλευθα, Φιλορράθωνά τε κημὸν,
 τὸν τε περὶ σέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον,
 οἰσύνην δ' ἐτι ράβδον ἐπὶ προθύροισι, Πόσειδον,
 ἀνθετό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' Ἰοθριάδος,
 καὶ ψήκλῃν ἱππῶν ἐρυσίτριχα, τὴν τ' ἐπὶ νώτων
 μάστιγα, ροίζε μητέρα Θαρσαλέην.
 ἀλλὰ σὺ κυανοχαῖτα, δέχου τὰδε· τὸν δὲ Λυκίην
 ἦα καὶ εἰς μεγάλην σείπον Ολυμπιάδα.

XXVIII.

Τρισσὲς ἀθανάτης χωρεῖ λίθος. ἃ κεφαλὰ γὰρ
 μανύει τρανῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερον.

XXII.

Λευκοίνης πάλι δει καὶ ψάλμαλα, καὶ πάλι Χίςς
οῖνς, καὶ πάλι δὴ σμύρναν ἰδεῖν Συρίην,
καὶ πάλι κωμάζειν, καὶ ἔχειν πάλι διψάδα πόρνην;
ἐκ ἐθέλω. μισῶ ταῦτα τὰ πρὸς μανίην.
ἀλλὰ με ναρκίσσοις ἀναδήσατε, καὶ πλαγιαύλων
γεύσατε, καὶ κροκίνοις χρίσατε γῆα μύροις,
καὶ Μιτυληναίῳ τὸν πνεύμονα τέγξατε Βάκχῳ,
καὶ συζεύξατέ μοι Φωλάδα παρθενικὴν.

XXIII.

Κράμβην Ἀρτεμίδωρος, Ἀρίταρχος δὲ τάριχον,
Βολβίσκους δὲ ἡμῖν δῶκεν Ἀθηναγόρας,
ἠπάτιον Φιλόδημος, Ἀπολλοφάνης δὲ δύο μναῖς
χοιρεῖς, καὶ τρεῖς ἦσαν ἅπ' ἐχθρὸς ἔτι.
ῶον, καὶ σεφάνης, καὶ σάμβαλα, καὶ μύρον ἡμῖν
λάμβανε· τῆς δεκάτης εὐθὺ θέλω παράγειν.

XXIV.

Κύπρι γαληναίη, Φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίων
σύμμαχε, Κύπρι Πόθων μήτερ ἀελλοπαύδων,
Κύπρι, τὸν ἡμίσπασον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ πασιῶν,
τὸν χιόσι ψυχὴν Κελτίσι νιφόμενον,
Κύπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν ἐδένι κωφὰ λαλεῦντα,
τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
Κύπρι Φιλορμίσειρα, Φιλόργιε, σῶξέ με, Κύπρι,
Ρωμαϊκὸς ἤδη, δεσπότη, πρὸς λιμένας.

XIX.

Ηράδην. τίς δ' ἔχί; κεκώμακα. τίς δ' ἀμύητος
 κώμων; ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος; ἔχί θεῶ;
 ἔρριφθω. πολὴ γὰρ ἐπαίγεται ἀντὶ μελαίνης
 θρίξ ἤδη, συνετῆς ἄγγελος ἡλικίης.
 καὶ παίζειν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν· ἡνίκα καὶ νῦν
 ἐκ ἔτι, λωϊτέρης Φροντίδος αἰψόμεθα.

XX.

Γινώσκω, χαρίεσσα, Φιλεῖν πάντῳ τὸν Φιλέοντα,
 καὶ πάλι γινώσκω τόν με δακόντα δακεῖν·
 μὴ λύπει με, λίαν στέργοντά σε, μηδ' ἐρεθίζειν
 τὰς βαρυοργήτας σοι θέλε Πιερίδας.
 τῶτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ πρῆλεγον· ἀλλ' ἴσα πόντῳ
 Ἰονίῳ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.
 τοιγὰρ νῦν σὺ μὲν ᾧδε μέγα κλαῖσσα βαῦζοις·
 ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἤμεθα Νηϊάδος.

XXI.

Ω ποδὸς, ᾧ κνήμης, ᾧ τῶν ἀπόλωλα δικαίως
 μηρῶν, ᾧ γλατῶν, ᾧ κλεινός, ᾧ λαγόνων,
 ᾧ ὤμων, ᾧ μασῶν, ᾧ τῶν ῥαδινοῖο τραχήλες,
 ᾧ χειρῶν, ᾧ τῶν μαίνομαι ὀμματίων,
 ᾧ κακοιχνωτάτῃ κινήματος, ᾧ περιάλλων
 γλατλισμῶν, ᾧ τῶν κλάμεθα Φωναρίων.
 εἰ δ' ὀπίκῃ καὶ χλωρᾷ, καὶ ἐκ ἄδυσσα τὰ Σαπφῶς,
 καὶ Περσεύς Ἰνδῆς ἡράσατ' Ἀνδρομέδης.

Φεύγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος ἔκ ἐπὶ νευρῇ·
 μάντις ἐγὼ μεγάλης αὐτίκα πυρκαϊῆς.

XVI.

Ὅσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος, εἴτε κατ' ἡμαρ,
 εἴτ' ἀποβολμήσας ἤλυθον ἐσπέριος,
 οἶδ' ὅτι παρ' κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ρίπτω
 πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεν ἐμῆς.
 ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἔσι γὰρ ἔν θρασυς, ἡδὲ, ὅταν ἔλκη
 πάντοσ' Ἐρως, ἀρχὴν ἔδδ' ὄναρ οἶδε φόβον.

XVII.

Τὸν σιγῶντα, Φιλαινί, συνίστορα τῶν ἀλαλήτων
 λύχνον ἐλαιηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσῃ,
 ἔξιθι· μαρτυρίην γὰρ Ἐρως μόνος ἔκ ἐφίλησεν
 ἔμπτωνεν, καὶ πηκίην κλέιε, Φιλαινί, θύραν.
 καὶ σὺ, Φίλη, ξανθῶ με... σὺ δ' ὦ Φιλεράστρια κοίτης,
 ἦδη τῆς Παφίης ἴδθι τὰ λειπόμενα.

XVIII.

Ἐξήκοντα τελεῖ Χαριτῶ λυκαβαντίδας ὥρας·
 ἀλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
 κῆν σέρνοις ἔτι κείνα τὰ λύγδινα κώνια μαζῶν
 ἔσηκεν μίτρης γυμνά περιδρομάδος,
 καὶ χωρὶς ἀρρυτίωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθῶ,
 πᾶσας ἔτι σάζει μυριάδας χαρίτων.
 ἀλλὰ γε τὰς ὀργῶσας ὅσοι μὴ Φεύγεται ἔρασαι,
 δεῦρ' ἴτε, τῆς ἐτέων ληθόμενοι δεκάδος.

XII.

Ὅπρ' ἐγὼ καὶ πέντε καὶ ἐννέα, νῦν, Ἀφροδίτη,
 ἐν μόλις ἐκ πρώτης νυκτὸς ἐς ἥλιον.
 Φθίνει μοι καὶ τῆτο κατὰ βραχὺ, πολλάκι δ' ἤδη
 ἡμιθανὲς θνήσκει τῆτο τὸ θερμόριον.
 ὦ γῆρας, γῆρας, τί ποθ', ὕπερον ἦν ἀφίικαι,
 ποιήσεις, ὅτε νῦν ὦδε μαραινόμεθα;

XIII.

Ψαλμός, καὶ λαλιή, καὶ κατίλον ὄμμα, καὶ ὥδῃ
 Ξανθίωπης, καὶ πῦρ ἄρτι καθαρχόμενον,
 ὦ Φυχή, φλέξει σε· τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
 ἐκ οἷδα· γνώσῃ δύσμορε τυφομένη.

XIV.

Ἐπ' αὖ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες,
 ἤδη μοι βιότῃ χιζόμεναι σελίδες.
 ἤδη καὶ λευκαί με κάλασπεύουσιν ἔθειραι,
 Ξανθίωπῃ, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.
 ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος, κῶμοί τε μέλονται,
 καὶ πῦρ ἀπλήσῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίᾳ.
 αὐτὴν ἀλλὰ τάχιστα κορωνίδα γράψατε, Μῦσαι,
 ταύτην, ἡμετέρης δεσποτίδες μανίης.

XV.

Ὅψω σοι καλύκων γυμνὸν θέρους, εἰδὲ μελαίνης
 βότρυς ὁ παρθενίης πρωτοβολῶν χάριτας.
 ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγχεσιν Εὐραίες,
 Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.

πέντε δ' ἐγὼ δραχμας τῶν δώδεκα Λυσιανάσση,
καὶ βινῶ πρὸς τῷ κρείσσονα καὶ Φανερώς.
πάντως ἢ τοι ἐγὼ Φρένας ἔκ' ἔχω, ἢ τό γε λοιπὸν
τὰς κείνῃς πελέκει δαῖ διδυμὸς ἀφελεῖν.

IX.

Εἰνὶ μύχοις κραδίας δοικὲς περιβάλλω ἔρωτας,
τὸν μὲν Ρωμαῖδος, τὸν δὲ Κορινθιάδος.
ἢ μὲν μαλ' ὥνας τε τρόπῳ καὶ ἥθεα σέργειν
οἶδ' ἀπὸ κεκυφάλας μέχρι περισκελίδων·
ἢ δὲ χύδην παρέχει, πάσῃ Φιλότῃ προσηνῶς
ἔπλασθ' ὥσα τύπῳ τὰς Ελεφαντιάδος.
εἰ δὲ μίαν ταύταιν, Πείσον, μὴ αἰρεῖν ἐπιτέλλεις,
εἰν ΕΦύρῃ μίμνω, τὴν δ' ἄρα Γάλλος ἔχει.

X.

Μικκὴ καὶ μελανεῦσα Φιλίννιον, ἀλλὰ σελῶων
ἐλατότερη, καὶ μν᾽ χρῶτα τερεινατόρη,
καὶ κεσ᾽ Φωνεῦσα μαγώτερα, καὶ παρέχουσα
πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι Φειδομένη.
τοιαύτην σέργοιμι Φιλίννιον, ἄχρῃς ἂν εὖρω
ἄλλην, ὃ χρυσέῃ Κύπρι, τελειοτέρην,

XI.

Ψυχὴ μοι προλέγει Φεύγειν πόθον Ηλιοδάρας,
δάκρυα καὶ ζήλῳ τὰς πρὶν ἐπισταμένη.
Φησὶ μὲν· ἀλλὰ Φυγεῖν ἔ' μοι Δένος. ἢ γὰρ ἀναιδὲς
αὕτη καὶ προλέγει, καὶ προλέγουσα Φιλῆϊ.

IV.

Η κομψή, μεϊνόν με. τί σοι καλὸν ἔνομα; πᾶ σε
 ἐστὶν ἰδεῖν; ὃ θέλεις δάσσομεν. ἔδδ' λαλεῖς.
 πᾶ γίγη; πέμψω μετὰ σᾶ τινά. μή τις ἔχει σε;
 ᾧ σοβαρῇ, ὑγίαιν'. ἔδδ' ΥΓΙΑΙΝΕ λέγεις;
 καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελεύσομαι. οἶδα μαλάσσειν
 καὶ σᾶ σκληροτέρας. νῦν δ' ὑγιάινε, γύναι.

V.

Καὶ νυκλὸς μεσάτης τὸν ἐμὸν κλέψασα σύνευνον
 ἦλθον, καὶ πυκινῇ τεγγομένη ψεκάδι.
 τ' ἔνεκ' ἐν ἀπώρηκτοισι καθήμεθα, κ' ἔχι λαλεῦντες
 εὐδομεν, ὡς εὐθεῖν τοῖς Φιλέεσι θέμις;

VI.

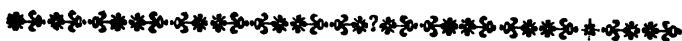
Δακρυεῖς, ἐλεεινὰ λαλεῖς, περίεργα θεωρεῖς,
 ζηλοτυπῶεις, ἄπλη πολλάκι, πυκνὰ Φιλεῖς.
 ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐρῶντος· ὅταν δ' εἴπω ΠΑΡΑΚΕΙΜΑΙ
 καὶ σὺ μένεις ἄπλης, ἔδδ' ἐρῶντος ἔχεις.

VII.

Νυκτερινή, δίκερως, Φιλοπάννυχε Φᾶνε Σελήνη,
 Φᾶνε δι' εὐτρήτων βαλλομένη θυρίδων·
 αὐγαζε χρυσέην καλλίσιον. ἐς τὰ Φιλεῦντων
 ἔργα κατοπτεύειν ἔ φθόνος ἀθανάτοισ.
 ὀλβίζεις σαυτὴν τε καὶ ἡμέας, οἶδα, Σελήνη·
 καὶ γὰρ σὴν ψυχὴν ἔφλεγεν Ενδυμίων.

VIII.

Πέντε δίδωσιν ἐνὸς τῇ δαῖνα ὃ δαῖνα τάλαντα,
 καὶ βινεῖ Φρίσσων, καὶ, μὰ τὸν, ἔδδ' καλήν.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

I.

Δημῶ με κλείνει καὶ Θέρμιον· ἡ μὲν ἑταίρη,
 Δημῶ· ἡ δὲ ἔγω Κύνωριν ἐπισαμένη.
 καὶ τῆς μὲν ψαύω· τῆς δὲ ἔθελμις. ἔμά σε Κύνωρι,
 ἔκ οἱδ' ἦν εἰπεῖν δεῖ με ποθεινοτέρην.
 Δημαρίχ λέξω τὴν παρθένον· ἔγὰρ ἔτοιμα
 βέλομαι, ἀλλὰ ποθῶ πᾶν τὸ Φυλασσόμενον.

II.

Ηράδην Δημῶς Παφίης γένος· ἔμμεγα θαῦμα,
 καὶ Σαμίας Δημῶς δεύτερον· ἔχι μέγα.
 καὶ πάλιν Ασιακῆς Δημῶς τρίτον· ἔκ ἐτι ταῦτα
 παίγνια· καὶ Δημῶς τέτρατον Αργολίδος.
 αὐταὶ περ Μοῖραί με κατωνόμασαν Φιλόδημον,
 ὡς αἰεὶ Δημῶς θερμὸς ἔχει με πόθος.

III.

Ἄχαιρε σὺ. ἔχ σὺ σε χαῖρε. ἄ τί δεῖ σε καλεῖν; ἔ τί δέ; μήπω
 τῆτο. ἄ Φιλόσπαυδος. ἔ μήτε σὺ. ἄ μή τι ν' ἔχεις;
 ἔ αἰεὶ τὸν Φιλέονη. ἄ θέλεις ἅμα σήμερον ἡμῖν
 δειπνεῖν; ἔ εἰ σὺ θέλεις. ἄ εὐγε· πόσῃ παρέσῃ;
 ἔ μηδέν μοι προδίδῃ. ἄ τῆτο ξένον. ἔ ἀλλ' ὅσον ἂν σοι
 κοιμηθέντι δοκῇ, τῆτο δός. ἄ ἔκ ἀδικοῖς.
 περ γίνῃ; πέμψω. ἔ καλῶ μάνθανε. ἄ πηνίκα δὲ ἤξεις;
 ἔ ἦν σὺ θέλεις ὥρην. ἄ εὐθὺ θέλω. ἔ πρόαγε.

VIII.

Θεῖος Αριστοφάνευσ ὕπ' ἐμοὶ νέκυς, εἰ τίνα πεύθῃ,
κωμικὸν ἀρχαίης μνάμα χοροσασίης.

IX.

Ψυχράν σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι ἀγριαλτῇ
θῖνα, κατὰ κουερῶ χευάμενος νέκυος.
ἐ γάρ σευ μήτηρ ἐπιτύμβια κακύεσσα
οἶδεν Αλεξάντη σὸν μόρον εἰνάλιον·
ἀλλὰ σ' ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξενοι πλαταμῶνες
δέξονται, γαίης γείτονες ἡῖόνες·
ὥς' ἔχε μὲν ψαμάθῃς μόριον βραχὺ, παλὺ δὲ δάκρυ,
ξεῖν', ἐπεὶ εἰς ὅλοην ἔδραμες ἐμπωρίην.

καὶ τὰν ἐκ κοτίνου καλαύρωσα, τὰν πόκα τῆνος
πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει.
ἀλλὰ τὺ, Πὰν βενῖτα, τὰ μὴ πολυόλβ' αὖτε δέξαι
δῶρα, καὶ εὐαγρεῖν τῷδ' ἐπίνευσον ὄρει.

V.

Ω ἦνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα Φεῖδεο κόπῃεν,
Φεῖδεο γηραλέον δ' ἐκκεραίιζε πίτυν,
ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε πολυτέλεχον παλίχρον,
ἢ πρίνον, ἢ τὰν αὐαλέον κόμαρον.
τηλόθι δ' ἴχε δρυὸς πέλεκυν. κοκύαι γὰρ ἔλεξαν
αἰμῖν ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες.

VI.

Αἰ δ' ἄγετε ξεβαὶ σιμβληίδες ἄκρα μέλισσαι
Φέρβεαδ' ἢ ἐθύμων ῥικνὰ περικνίδια,
ἢ πετάλας μάκωνας, ἢ αἶσαφίτιδα ῥάγα,
ἢ ἴον, ἢ μάλων χνῆν ἐπωκαρτωτίδιον·
πάντα περικνίξαδε, καὶ ἄλγεα κηρώσαδε,
ὄφρα μελισσοσόος Πὰν ἐπωκυψέλιος
γεύσῃται τὸ μὲν αὐτὸς, ὁ δὲ βλισθηρίδι χειρὶ
κατωνώσας, βαιὴν κύμμι λίπῃ μερίδα.

VII.

Αἰδῶ ὅς ταύτης καλαμώδεος ὕδατι λίμνης
κωπτεύεις νεκυῶν βάριν ἐλαυνομένην,
τῷ Κινύρῃ τὴν χεῖρα βατηρίδος ἐμβαιόντι
κλίμακος ἐκλείνας, δέξο κελαινὲ Χάρων·
πλάζει γὰρ τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα, γυμνὰ δὲ θεῖναι
ἵχνια δαιμαίνει ψάμμον ἐπ' ἠονίην.

Tom. II.

F

XX

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΖΩΝΑ

Σ Α Ρ Δ Ι Α Ν Ο Υ.

I.

Δός μοι τῶν γαίης πεπονημένον ἀδὺ κύπελλον,
ἄς γενόμαν, καὶ ὑφ' αἶ κείσομ' ἀποφθίμενος.

II.

Δηοῖ λικμαίη, καὶ ἐναυλακοφούτισιν Ωραις
Ἡρώναζ πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσύνης
μοῖραν ἀλωρήταις σάχχους, πάνσπερμά τε ταῦτα
ὅσπερ ἐπὶ πλακίνῃ τῷδ' ἔθετο τρίποδος,
ἐκ μικρῶν ὀλίγιστα. πέπαλο γὰρ ἔ' μέγα τῷτο
κληρίον ἐν λυτῶρῇ τῇδε γεωλοφίη.

III.

Αρτιχανῇ ροιάν τε, καὶ ἀρτίχην τὸδε μῆλον,
καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα, πυκνορῥῶγα,
καὶ κάρυον χλωρῆς ἀρτιδορον λεπίδος
ἀγροιώτῃ τῷδε μονοσόρβυγι Πιρήτῳ
θῆκεν ὁ καρποφύλαξ, δενδριακὴν θυσίην.

IV.

Τῷτο σοι ὑλειῶτα κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
δέμμα λυκορραΐσης ἐκρέμασεν Τελέσων,

καὶ

ΑΡΤΕΜΟΝΟΣ.

I.

Λητοῖδῃ, σὺ μὲν ἔχες ἀλγύρρυτον αὐχένα Δήλῃ,
 κῆρε Διὸς μεγάλῃ, θεοφάσῃ πᾶσι λέγων·
 Κεκροπῖαν δ' Ἐχέδημος, ὁ δεύτερος Ατθίδι φοῖβος,
 ὦ καλὸν ἄβροκόμῃς ἀνθος ἔλαμψεν Ερως.
 ἦ δ' ἀνὰ κῦμ' ἄρξασα, καὶ ἐν χθονὶ πατρίδι Αθήνῃ,
 νῦν κάλλει δέλῃν Ελλάδα δ' ὑπηγάγετο.

II.

Λάβῃ πατρίανοντα παρὰ Φλιὴν Ἐχέδημον
 λάβριος ἀκρήβην τὸν χαρίεντ' ἔκυσσεν.
 δειμαίνω· καὶ γὰρ μοι ἐνύπνιον ἦλθε, Φαρέτρην
 αἰτῶν, καὶ δοιὺς εἴλετ' ἀλεκτριόνας,
 ἄλλοτε μειδιῶν, ὅτε δ' ἔφίλος. ἄρα μελισσέων
 ἐσμῶ, καὶ κνίδος, καὶ πυρὸς ἠψάμεθα.

XLV.

Μόνως ἔσαι Φυγεῖν τὴν ὄχλησιν, εἰ ὑποδείξαιμεν τῷ παραπλο-
μένῳ κατὰ τὴν τῷ κακῷ Φυγὴν, ἢ κατὰ τὴν τῷ ἀγαθῷ
δίωξιν, ὅτι ἔτε ἀγαθὸν τι ἐξὶ φύσει, ἔτε κακὸν, κατὰ
τὸν Τίμωνα,

Ἀλλὰ πρὸς ἀνθρώπων ταῦτα νόῳ κέκριται.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ

ΤΟΥ ΣΤΩΙΚΟΥ.

Ἐκίσας αὐτάρκειαν, ἀφείς κενεαυχέα πλῆκτον,
Ζήνων, σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυνίῳ.
ἄρσενά γάρ λόγον εὗρες, ἐνηθλήσω δὲ προνοία
αἴρεσιν, ἀτρέστ' ματέρ' ἐλευθερίας.
εἰ δὲ πατέρα φοίνισσα, τίς ὁ Φθόνος; ἦν καὶ ὁ Κάδμος
κεῖνος, ἀφ' ἧ γραπῶν ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

ὥς ἡ τῷ θεῷ τε φύσις καὶ τὰ γαβῶ αἰεὶ,
ἐξ ὧν ἰσότητος γίνεται ἀνδρὶ βίος.

XLI.

Τὸτό μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἥτορ ἀκῆσαι,
πῶς ποτ' ἀνὴρ ἐτ' ἀγέει ῥῆσα μεθ' ἡσυχίης,
μῆνος δ' ἀνθρώποισι θεῶν τρόπων ἡγεμονεύεις,
ὃς περὶ πᾶσαν ἐλὼν γαῖαν ἀναστρέφεις,
δεικνὺς εὐτόροισι σφαίρας πυρκαυτοῖς κύκλον.

XLII.

Οὕτω γὰρ ἕκαστος ἡμῶν τὴν τελείαν καὶ Σκεπτικὴν ἀπολαβὴν
διάθεσιν, κατὰ τὸν Τίμωνα, βιώσας

ῤῆσα μεθ' ἡσυχίης
αἰὲν ἀφροντίσως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτα,
μὴ προσέχων δειλοῖς ἡδυλόγῳ σοφίῃς.

XLIII.

Ἐδεῖ τὸν ἀπορητικῶς φιλοσοφῶντα ἔχειν τι κριτήριον αἰρέσεως
ἅμα καὶ φυγῆς, ταῦτέστι τὸ Φαινόμενον· καθὼς καὶ
ὁ Τίμων μεμαρτύρηκεν, εἰπὼν·

Ἀλλὰ τὸ Φαινόμενον παντὶ θένει, ὥστερ' ἂν ἔλθῃ.

XLIV.

Εὐδαίμων ἐστὶν ὁ ἀταράχως διεκτάων, καὶ, ὥς ἔλεγεν ὁ Τίμων,
ἐν ἡσυχίᾳ καὶ γαληνότητι καθεστώς·

Πάντη γὰρ ἐπέειχε γαλήνη.

καὶ,

τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησ' ἐν νηνεμίῃσι γαλήνης.

XXXVII.

Στωϊκὸν δὲ δόγμα ἐστίν, ὅτι πάντα εὖ ποιήσει ὁ Σοφός, καὶ
Φακῆν Φρονίμως ἀρτύσει, διό κ' ἡ Τίμων ὁ Φλιάσιος ἔφη·

Ζήνωνός τε Φακῆν ὅς μ' ἡ Φρονίμως μεμάθηκεν
εἶπειν.

ὡς ἂν ἄλλως δυναμένης ἐψηθῆναι Φακῆς, εἰ μὴ κατὰ τὴν Ζη-
νώνειον ὑφήγησιν, ὃς ἔφη·

εἰς δὲ Φακῆν ἔμβαλλε δυωδέκατον κορίαννον.

XXXVIII.

Τίμων ὁ Πυρρώνιος τῷ ΚΟΓΧΟΥ μνημονεύει ἐν τῷ δευτέρῳ
τῶν Σίλων, λέγων ἕτως·

Οὔτε μοι ἡ Τείη μᾶζ' ἀνδάνει, ἔτε καρύκη
ἡ Λυδῶν· λιτῇ δὲ καὶ αὐσαλέῃ ἐνὶ κόγχῳ
Ελλήνων, ἡ πᾶσα περισσοτρεύφητος οἰζύς.

XXXIX.

ΑΡΡΥΘΜΟΠΟΤΑΣ ὠνόμασε τὰς τὸν πελὺν σπάντας αἶνον
ἄκρατον Τίμων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλων·

Ἡὲ βαρὺν βεπληῆγα τομώτερον ἢ Λυκούργος,
ὅς ῥα Διωνύσει ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτε,
ἐκ δὲ ρυτὰ ρίψασκεν, ἀπλησοίνεες τ' αἰρυσάνας.

ΕΚ ΤΩΝ ΙΝΔΑΛΜΩΝ.

XL.

Ἡ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι καταφαίνεται εἶναι,
μῦθον, ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα,

XXXIV.

Εν Ηλιδι καλαπυόμενος ὁ Πύρρων ὑπὸ τῶν ζητάντων ἐν τοῖς
λόγοις, ἀπορήξας θοιμαίτιον, διενήξατο τὸν Αλφειόν.
ἦν δ' ἐν πολεμιάτατος τοῖς σοφισταῖς, ὡς καὶ Τίμων φησίν.
ὁ δὲ Φίλων τὰ πλεῖστα διελέγετο· ὅθεν καὶ περὶ τήτου
φησὶν ἔγωγ·

Ἡ τὸν ἀπ' ἀνθρώπων καὶ ἀπ' ὀχλον, αὐτολάτῃον,
ἐκ ἐμπυρόμενον δόξης ἐρίδων τε, φίλων ὥς.

XXXV.

ΠΕΡΙ ΠΥΡΡΩΝΟΣ.

Οὐκ ἂν δὴ Πύρρωνί γ' ἐρίσειε βροτὸς ἄλλος.

* * * * *

ἀλλ' οἷον τὸν ἄτυφον ἐγὼν ἶδον, ἡδὲ ἀδάμαστον
πᾶσιν ὅσοις δαμνᾶται, ἅμ' ἀρρήτοις τε Φαίῳις τε,
λαῶν ἔθνεα κῆφα, βαρυνόμεν' ἐνθα καὶ ἐνθα
ἐκ παθέων, δόξης τε, καὶ εἰκαίης νομοθήκης.

XXXVI.

Ὅτι τὸ Μυσεῖον ὁ Φλιάσιος Τίμων, ὁ Συλλογγράφος, ΤΑΛΑ-
ΡΟΝ που φησὶν, ἐπισκώπων τὰς ἐν αὐτῷ τρεφομένους
φιλοσόφους, ὅτι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ τινὶ σιγῆναι, καθά-
περ οἱ πολυτιμότεοι ὄρνιθες·

Πολλοὶ μὲν βόσκειναι ἐν Αἰγυπτῷ πολυφύλῳ
βιβλιακοὶ χαρακῖται ἀπειρίτα δηριόωντες
Μυσεῶν ἐν ταλάρῳ.

XXIX.

Οἷον Δημόκριτόν τε περίΦρονα, ποιμένα μύθων,
ἀμφίνοον λέσχην, ἀ μετὰ πρώτοισιν ἀνέγνων.

XXX.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.

Υσάτος αὖ Φυσικῶν καὶ κύντατος ἐκ Σάμης ἐλθὼν,
γραμμοδιδατκαλίδης, ἀναγωγότατος ζώντων.

Περὶ αὐτῷ δὲ Τίμων ἐν τρίτῃ Σίλων φησὶ·
γαστρί χαριζόμενος, τῆς ἑ λαμυρώτερον ἔδεν.

XXXI.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΞΑΡΧΟΥ.

Ἐν δὲ τὸ Θαρσαλέον τε καὶ ἐμμενὲς ὅτῳ ὀρᾷσαι
φαίνεται Ἀναξάρχου κύντος μένος· ὅ ῥα καὶ εἰδώς,
ὡς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε, φύσις δὲ μιν ἔμπαλιν ἤγεν
ἡδονοπαλῆξ, ἣν πλείεσι ὑποτρεῖσι σοφιστῶν.

XXXII.

Κτησίβιος ὁ Χαλκιδεὺς, ὁ Μενεδήμης γνώριμος, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ
τινος, τί περγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ, ἔφη· Ἀστυ-
Εόλως δειπνεῖν. διὸ καὶ ὁ Τίμων πρὸς αὐτὸν ἔφη·

Δειπνομανὲς, νεκρῷ ὀμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλισον.

XXXIII.

Πρωταγόρας πρῶτος λόγων ἀγῶνας ἐποίησατο, καὶ σόφισμα
τοῖς πραγμασιολογῆσι προσήγαγε καὶ τὴν διάνοιαν ἀφείς
πρὸς τῆνομα διελέχθη, καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν
Εριστικῶν ἐγέννησεν· ἵνα καὶ Τίμων φησὶ περὶ αὐτῷ·

Πρωταγόρης τ' ἐπίμικτος, ἐριζέμεναι εὖ εἰδώς.

Ξεινοφάνης ὑπ' αὐτοῦ, Ὀμηραπάτης ἐπικώπης,
ἄλλον ἀπ' ἀνθρώπων θεὸν ἐπλάσας, ἴσον ἀπάντη,
ἀσκηβὴ, σύμπαντα νόον, σύμπαντα φρόνημα.

XXIV.

Χρειώδης ἐστὶν ἡ γραμματικὴ. καὶ τοὶ δόξῃ ἂν τισὶν ἐπὶ τῆς
ἐναντίας εἶναι προλήψεως Τίμων, ἐν οἷς φησι·

Γραμματικὴ, τῆς ἔτις ἀνασκοπὴ ἐστὶ ἀνάβησις
ἀνδρὶ διδασκομένῳ φοινικικὰ σήματα Κάδμου.

XXV.

Καὶ Εμπειδοκλῆς ἀγοραίων
κλητῆς ἐπέων· ὅσα δ' ἔδιδε, τοσσάδε εἶλεν
ἄρχων, ὃς διέθηκ' ἀρχὰς ἐπιδευέας ἄλλων.

XXVI.

Τοῖς δ' ἐνὶ κοκκυσῆς, ὀχλολοίδορος, Ἡράκλειτος
αἰνιχλῆς ἀνόρησε.

XXVII.

Παρμενίδας τε βίην μεγαλόφρονα, τὴν πολύδοξον,
ὅς ῥ' ἐπὶ φαντασίας ἀπάτης ἀνενείκατο νώσεις.

XXVIII.

Ἀμφοτερογλώσσης τε μέγα θένος ἐκ ἀλαπαδόνων
Ζήνωνος, πάντων ἐπιλήτορος, ἥδ' ἐ Μελίσσης,
πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω, παύρων γε μὲν εἴσω.

XX.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΙΟΝ ΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΝ.

Ηνίκ' ἔχρην δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.
 ὦρῃ ἐράν, ὦρῃ δὲ γαμειν, ὦρῃ δὲ πεπαῦσθαι.

XXI.

ΕΙΣ ΖΗΝΩΝΑ ΤΟΝ ΚΙΤΙΕΑ.

Καὶ φοίνισσαν ἴδον λιχνόγραυν σκιερῶ ἐνὶ τύφῳ,
 πάντων ἰμείρσαν· ὃ δ' ἔρρει γύργαθος ὥς τις,
 μικρὸς ἐὼν, νῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο.

Ἦσαν δὲ περὶ αὐτὸν καὶ γυμνοῖ ἄνθρωποι τινὲς, ὥς φησι καὶ ὁ Τίμων,
 ὃφρα πενεσάων σύναγεν νέφος, οἱ περὶ πάντων
 πῶχότατοί τ' ἦσαν, καὶ καφότατοι βροτοὶ ἀσῶν.

XXII.

Πυθαγόρην τε γόντος ἀποκλίναντ' ἐπὶ δόξαν
 θήρῃ ἐπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορίης ὁαρισην.

XXIII.

Ἐν πολλοῖς ἐπαινέσας τὸν Ξενοφάνην, ὥς καὶ τὰς Σίλλης αὐτῷ
 ἀναθεῖναι, ἐπέθηκεν αὐτὸν ὀδυρόμενον καὶ λέγοντα·

Ὡς καὶ ἐγὼν ὄφελον πυκινῆ νόχ ἀντιβολῆσαι,
 ἀμφοτερόεστος· δολίῃ δ' ὁδῷ ἐξαπατήθην,
 πρεσβυγενὴς ἔτ' ἐὼν, καὶ ἀπενθήριος ἀπάσης
 σκεπτοσύνης. ὅπως γὰρ ἐμὸν νόον εἰρύσαιμι,
 εἰς ἐν ταῦτό τε πᾶν ἀνελύετο· πᾶν δὲ ὃν αἰεὶ
 πάντῃ ἀνελκόμενον, μίαν εἰς φύσιν ἴσαθ' ὁμοῖον.

Διὰ τῆτο θῆν καὶ ὑπάτυφον αὐτὸν λέγει, καὶ ἡ τελείως
 ἄτυφον, δι' ὧν φησι·

Ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐπισκώπῃς ἱκανῶς, καὶ παρήσιασής· διὸ
καὶ πάλιν ὁ Τίμων ἔτωσὶ περὶ αὐτῷ·

καὶ νόον ἔλῃσης ἐπιπλήξῃσιν ἐγκαταμιγνύς.

Εἰς δὲ τὸ διαβαλλόμενον αὐτῷ Φίλοχλον καὶ Τίμων τὰ τε ἄλλα
φησὶν, ἀτὰρ δὴ τῶτον τὸν τρόπον·

ὥς εἰπὼν, ὄχλοιο περισσῶς εἰσκατέδυνεν.

οἱ δέ μιν, ἥτε γλαῦκα πέρι σπίζαι, τερατῶντο,

ἡλέματον δεικνύντες, ὅθ' ἔνεκεν ὄχλοαρέσκης.

ἔ μέγα πρῆγμα, τάλας· τί πλατύνει, ἡλίθιος ὧς;

XVI.

Καθόλου δὲ τὸς Ακαδημαῖκὸς ὁ Τίμων ἔτω διασύρει.

Οὐδ' Ακαδημαϊκῶν πλατυρημοσύνης ἀναλίσχ.

XVII.

Οὐδ' ἂρ' Ἀριστέλης εἰκαοσύνης ἀλεγεινῆς.

XVIII.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ἦν δέ τις πειστικός, καὶ ὄχλῳ πεποδημένος· ὅθεν ὁ Τίμων
φησὶ περὶ αὐτῷ·

Καί τις Ἀρίωνος γέννης ἄπο αἰμύλης ἔλκων.

XIX.

ΕΙΣ ΚΛΕΑΝΘΗΝ.

Τίς δ' ἔστος κίλιος ὡς ἐπιπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπ' ἑὼν Φίλος, Ἀσσιος, ὅλμος, ἄτολμος.

XII.

Οἷά τ' Αρισιῶπα τρυφερὴ φύσις ἀμφαφύωντος
ψεύδῃ.

XIII.

Φαίνεται δὲ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι, ὅθεν αὐτὸν Κρά-
της παρωδῶν φησὶ,

Φιλιάσιόν τ' Ασκληπιάδην, καὶ ταῦρον Ερέτρην.

ὁ δὲ Τίμων ἔτω·

λῆρον ἀναστήσας ὀφρυωμένος, ἀφρασιβόμβας.

XIV.

ΠΕΡΙ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Τῶν πάντων δ' ἠγεῖτο πλαίστατος, ἀλλ' ἀγορητῆς
ἡδυεπῆς, τέτλιξιν ἰσογράφος, οἱ δ' Εκαδήμῃς
δένδρεϊ ἐφεζόμενοι ὅτ' αὖ λειριόεσσαν ἰέισι.

* * * * *

ὡς ἀνέπλεττε Πλάτων, πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

* * * * *

καὶ σὺ Πλάτων· καὶ γὰρ σε μαθητεύειν πόθος ἔαχε.
πολλῶν δ' ἀγρυπνίων ὀλίγην ἡλλάξας βίβλον,
ἔνθεν ἀφορμηθεὶς Τιμαιογραφεῖν ἐδιδάχθης.

XV.

ΠΕΡΙ ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

Τῇ γὰρ ἔχων Μενεδήμῃς ὑπὸ σέρνοισι μόνυβδον
θεύσεται, ἢ Πύρρωνα, τὸ πᾶν κρέας, ἢ Διόδωρον.

Καὶ διακλιπὼν αὐτὸν ποιεῖ λέγοντα,

νήξομαι εἰς Πύρρωνα, καὶ εἰς σκολιὸν Διόδωρον.

Ὅτι δὲ τὰς προσέχοντας αὐτοῖς, μελαμελομένους ἐφ' οἷς μάτην
ἐμόχθησαν, παρeisάγει διὰ τούτων·

Φῆ δέ τις αἰάζων, οἷα βροτοὶ αἰάζουσιν·
Οἷμοι ἐγὼ τί πάθω; τί νυ μοι σοφὸν ἔνθα γένηται;
πτωχὸς μὲν Φρένας εἰμὶ, νόσθ' ἐμοὶ ἔκ' ἐνὶ κόκκος.
ἦ με μάτην Φεύξεσθαι οἴομαι αἰτῶν ὀλεθρον.
τρὶς μάκαρες μὲν τοι καὶ τετράκις οἱ μὴ ἔχοντες,
μήτε καλπατρώξαντες ἐνὶ χολῇ ὅσ' ἐπέωπαντο.
νῦν δ' ἐμὲ λευγαλέαις ἐρίσιν εἴμαστο δαμῆναι,
καὶ πενίῃ, καὶ ὅσ' ἄλλα βροτὰς κηΦήνας ἐλατρεῖ.

VIII.

Οἶδε τὸν Θαλῆν ἀστρονομόμενον καὶ Τίμων, καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις
ἐπαίνει αὐτόν, λέγων·

Οἷόν θ' ἐπὶ τὰ θάλητα σοφῶν σοφὸν, ἀστρονόμημα.

IX.

καὶ πρὸς Ἀναξαγόρην φασ' ἔμμεναι ἀλκιμῖον ἥρω,
νῦν, ὅτι δὴ νόος αὐτῷ, ὃς ἐξαπίνης ἐπαγεύρας,
πάντα συνεσφῆκωσεν ὁμῶς τέλαραγμένα πρόδεν.

X.

Εἰς ΣΩΚΡΑΤΗΝ.

Εκ δ' ἄρα τῶν ἀπέκλινε λιθοξόος, ἐνομολέχης,
Ελλήνων ἐπαοιδὸς, ἀκριβολόγος ἀποφῆνας,
μυκτῆρ, ῥητορόμικτος, ὑπάτικος, εἰρωνευτής.

XI.

Λαθενική τε λόγων δυὰς ἢ τριάς, ἢ ἔτι πρόσσω,
οἷος Ξεινοφύων, ἵς τ' Αἰαχίνας ἔκ' ἐπιπειθείης
γράφαι.

καὶ πάσης ἀπάτης, πειθῆς τ' ἀπειλύσας δεσμά;
 εἰδὲ μέλει σοι ταῦτα μετ' ἀλλήσῃ, τίνος αὔραι
 ἐλλάδ' ἔχουσι, πόθεν τε καὶ εἰς ὃ κυρεῖ τὰ ἕκαστα.

IV.

Σχέτλιοι ἄνθρωποι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἷον,
 πείων ἐκ τ' ἐρίδων καὶ λεχομάχων πεπλάνηθε;

* * * * *

ἄνθρωποι κενεῆς οἰήσιος ἔμπωτοι ἀσχοί.

V.

Ἀλλ' ἔ μοι τῶν Φλεδόνων μέλει, εἰδὲ γὰρ ἄλλα
 εἰδένος, ἔ φαίδανος, ὅτις γέ μεν, εἰδ' ἐριδάντεω
 Εὐκλείδῃ, Μεγαρεῦσιν ὅς ἐμβαλε λύσσαν ἐρισμῷ.

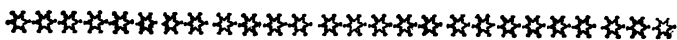
VI.

Ὡς καὶ μετέπειτα σοφιστῶν

ἔτ' ἀλιγυγλώσσω, ἔτ' ἀσκόπῳ, ἔτ' ἀκυλίστῳ
 Πρωταγόρῃ· ἔβελον δὲ τέφρην συγγράμματι θεῖναι,
 ὅττι θεὸς κατέγραψ' ἔτ' εἰδέναι, ἔτε δύνασθαι
 ὁπποῖοί τινες εἰσὶ καὶ οἵτινες ἀβρῆσασθαι,
 πᾶσαν ἔχων φυλακὴν ἐπιεικείης. τὰ μὲν ἔοι
 χραίσμῳ, ἀλλὰ φυγῆς ἐπεμαίετο, ὅφρα μὴ ἔτι
 Σωκρατικὸν πίνων ψυχρὸν ποτὸν Αἶδα δύνῃ.

VII.

Αἱ δὲ τοιαῦται ὑποσχέσεις θηρεύουσι μὲν τὰς νέας ἐλπίσι ψυχραῖς·
 ἐκέτι δὲ εἰσιν ἀληθεῖς. παρ' ὃ καὶ ὁ Τίμων ὅτ' ἐν τῇ ἐπαγ-
 γελλομένῃ τὴν παράδοσιν αὐτῶν ἐπισκόπει, λέγων·
 Πολλῶν λακεδόνων λυμάντορες, αἰσχυδολῶται.

ΤΙΜΩΝΟΣ ΦΛΙΑΣΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΙΛΛΩΝ.

I.

Αρχὴ τῆ πρώτης βιβλίας.

Εσώτετε νῦν μοι ὅσοι πολὺπράγμονες ἐς ἐσοφισαί.

II.

φοιτᾷ δὲ βροτολογὸς Εἰς κενὸν λελακῆα,
Νείκης ἀνδροφόνιο κασιγνήτη καὶ ἔριτος,
ἢ τ' ἀλαῆ περὶ πάντα κυλινδεται· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς βρίθος ἐσήριξε κάρη, καὶ ἐς ἐλπίδα βάλλει.

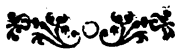
* * * * *

τίς γὰρ τῆσδ' ὀλοῇ ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ἥχῃς σὺνδρομος ὄχλος· ὁ γὰρ σιγῶσι χολωθείς
νῦσον ἐπ' ἀνέρας ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ πολλοί.

III.

Ω γέρον, ὦ Πύρρων, πῶς ἢ πόθεν ἔκδυσιν εὗρες
λατρείης, δοξῶν τε κenoφροσύνης τε σοφιστῶν,

Ε 2

Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Υ

Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ.

I.

Πάνθ' Ἠγησιάνᾱξ τε καὶ Ερμιῶπος τὰ κατ' αἴθερην
τείρεα, καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ Φαινόμενα
βίβλοισι ἐγκατέθεντο· ἀποσκοπιοὶ δ' ἀφάμαστον.
ἀλλὰ τὸ λεωτολόγῃ σκῆπτρον Ἀρητος ἔχει.

II.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄσρων
μασεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,
ἐκ' ἐτ' ἐπιψαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζανὶ θεοτροφίης πίμπωλαμαι ἀμβροσίης.

III.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθης, μηδ' ἔνομα· πλὴν ὅτι θνήσκειν
τὰς παρ' ἐμὴν σῆλην ἐρχομένους ἐθέλω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΒΙΘΥΝΟΥ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΩΝΟΣ ΒΟΥΝ.

I.

Ἡν μ' ἐσίδῃ μόχος, μυκήσεται· ἦν δέ γε ταῦρος,
βήσεται· ἦν δέ νομεύς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

II.

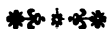
Ὡδε μύρων μ' ἔφησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ νομῆες
βάλλασί με λίθοις, ὡς ἀπωλειπόμενον.

ΗΡΟΔΙΚΟΥ

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΥ.

Φεύγετ' Ἀριστάρχαιοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ελλάδα, τῆς ξυθῆς δειλότεροι, κεμάδος,
γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμλε
τὸ ΣΦΙΝ, καὶ τὸ ΣΦΩΙΝ, καὶ τὸ ΜΙΝ, ἥδὲ τὸ ΝΙΝ.
τῶθ' ὑμῖν εἴη, δυσπρόμπελοι· Ἡροδίκῳ δέ
Ελλάς αἰεὶ μίμνοι, καὶ θεόπαις Βαβυλών.

Tom. II.

E

ΑΡΧΙΜΗΛΟΥ.

I.

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἰσαῖο; ποῖος
 κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
 πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπαύγη σανίς; ἢ τίνι γόμφῳ
 τμηθέντες πελέκει τῷτ' ἔκαμον τὸ κύτος;
 ἢ κορυφαῖς Αἰτνας παρυσχόμενον, ἢ τινι νάσων,
 ἃς Αἰγαῖον ὕδωρ κυκλάδας ἐνδέχεται,
 τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσσωλατές. ἢ ῥα Γίγαντες
 τῷτο πρὸς ἑρηνίης ἔξεσαν ἀτραπιῖς.
 ἄσρων γὰρ ψαυεῖ καρχήσια, καὶ τριελίκτης
 θῶρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
 πείσμασιν ἀγκύρας ἀπερείδεται, οἷσιν Αἰὺδα
 Ξέρξης καὶ Σησῦ δισσὸν ἔδησε πέρον.
 μανυεῖ σιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
 γράμμα, τίς ἐκ χέρσῃ τάνδ' ἐκύλισσε τρόπῳ.
 Φασὶ γὰρ ὡς ἱέρων ἱεροκλέος Ἑλλάδι πάσῃ
 καὶ νάσοις καρπὸν πῖονα δωροφορῶν,
 Σικελίας σκαπιῖχος ὁ Δωρικός. ἀλλὰ Πόσειδον
 σῶζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ροβίῳ.

II.

Τὴν Εὐριπίδew μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλῃς,
 δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, ἀοιδοθέτα.
 λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπ' ἰκροτος· εἰ δέ τις αὐτὴν
 εἰσβαίνει, χαλεπῶ τρηχυῖερη σκόλοπος.
 ἦν δὲ τὰ Μηδείης Αἰητίδος ἄκρα χαράξης,
 ἀμνήμων κείσῃ νέρθεν· ἔα σεφάνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δ Ω Ρ Ι Ε Ω Σ.

Τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βρῖθος,
τέλραετῇ δάμαλιν, ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
ᾧμοις δὲ κλῆνος τὸ πελώριον, ὥς νέον ἄρνα,
ἤνεγκεν δι' ὅλης κῆφα πανηγύρεως.
καὶ θάμβος μὲν· ἀτὰρ τῷδε πλεόν ἦνυσε θαῦμα
πρόσθεν Πισαίῃς, ξεῖνε, θυηπολίῃς.
ὄν γὰρ ἐπ' ὀμόμπευσεν βῆν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας, πάντα κατ' ἐν μῆνος ἐδαίσατό νη.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

I.

Εἰς Αττάλον.

Πέργαμος ἔχ' ὅπλοισι κλεινὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἴστωσις,
πολλάκις αὐδάται Πῖσαν ἀνὰ ζαθέην.
εἰ δὲ τὸν ἐκ Διόθεν θεμιτὸν θνατῷ νόον εἰπῶϊν,
ἔσσεται εἰσαῦτις πολλὸν ἀοιδότερη.

II.

Τηλῆ μὲν φρυγίῃ, τηλῆ δ' ἱερὴ Θυάτειρα,
ὦ Μηνόδωρε, σὴ πατρίς, Καδανάδη.
ἀλλὰ γὰρ εἰς Αχέροντα, τὸν ἔφατον, ἴσα κέλευθα,
ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, πάντοθεν μετρεύμενα.
σῆμα δέ τοι τόσ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς Εὐδαμος, ὦ σὺ
πολλῶν πενесьέων ἦοδα προσφιλέστερος.

ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἰδοῦσιν εἶχον ἄνδρες, ὥς Φασὶν τινες,
ἀπηγξάμην ἂν, ὥς ἰδεῖν Εὐριπίδην.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ
ΕΦΕΣΙΟΥ.

I.

Τὶς γλύψας τὸν Ερωτα, παρὰ κρήνησιν ἔθηκεν,
οἰόμενος παύσειν τῷτο τὸ πῦρ ὕδατι;

II.

Τρηχεῖν κατ' ἐμεῦ, ψαφάρη κόνι, ῥάμνον ἐλίσσοις
πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄγρια σκῶλα βάτῃ,
ὥς ἐγὼ ἐμοὶ μῆδ' ὄρνις ἐν εἵαρι κῆφον ἐρείδοι
ἔχνος, ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μῆδ' ἀστοῖσι Φιληθεῖς,
Τίμων, εἰδ' Αἰδὴ γνήσιός εἰμι νέκυς.

III.

Κηρύσσεται αἰεὶ ἡ ῥετή· κακὸς δ' ἀνὴρ
σιγηλὸν ἔχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον.

*

ΠΑΡΡΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

I.

Αβροδίαίτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψε
 Παρράσιος, κλεινῆς παλρίδος ἐξ Εφέσῃ.
 ἔδ' πατρὸς λαβόμεν Εὐήνορος, ὅς γ' ἀνέφυσε
 γνήσιον, Ελλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

II.

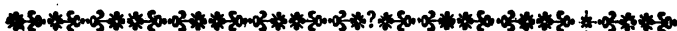
Φημὶ γὰρ ἤδη
 τέχνης εὐρῆσαι τέρματα τῆσδε σαφῇ
 χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπληγεν
 ἔρος. ἀμώμητον δ' ἔδ' ἐγέντο βροτοῖς.

III.

Εἰς τὸν ἐν Αἰνῳ Ηρακλέα.

Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
 Παρράσιω δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄρεϊν.

Δ Ο Υ Ρ Ι Δ Ο Σ

Ε Λ Α Ϊ Τ Ο Υ .

Εἰς τὸν καλακλυσμὸν Εφέσῃ.

Ηέραι νεφέλαι, πόνθεν ὕδατα πικρὰ πιῖσαι
 νυκτὶ σὺν ἄστεμφεῖ πάντα κατεκλύσαίτε,
 ἔ Λιδύης, Εφέσῃ δὲ τὰ μυρία κείνα ταλαίνης
 αὐλία, καὶ μακρῶν ἐξ ἐτέων κλέανα;
 πᾶ δὲ σωτῆρες τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα;
 αἰ αἰ τὴν Ἰάδων πολλὸν αἰδοτάτην.
 κείνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
 εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένα.

Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ .

Εἰς ἄγαλμα Ερμῆ.

Ερμῆς ὦκύς ἐγὼ κικλήσκομαι. ἀλλὰ παλαίῃσιν
 μὴ κολοβὸν χειρῶν ἴσατε, μηδὲ ἄποδα.
 ἢ πῶς ὦκύς ἐγώ; πῶς δὲ ὄρθια χειρονομήσω,
 ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφάνος ἰσάμενος;

ΑΡΧΕΛΑΟΥ.

Τόλμαν Αλεξάνδρου καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
 Λύσιππου. τὴν ὁδὸν χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
 αὐδασῶντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος ἐς Δία λεύσσων.
 Γαῖν ὕψ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ· σὺ δ' Ὀλυμπων ἔχε.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ερμῶν ἀΦετήριον ἔρμα
 ἱεροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτειω,
 δις δ' ἐκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε,
 μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπώσάμενοι.

Ι Π Π Ι Ο Υ

Η Λ Ε Ι Ο Υ.

Σύζυγος ἦν μία πᾶσι παῖσι, καὶ μοῖρα δὲ πάντας
 ὤλεσεν ἡθέως, ὧ παραδίτα, μία.
 πάντας τ' αὐτὸς ἔχει πόντος, καὶ εἰκόνας αὐτὸς
 τεῦξε, λυγροῖς πορθμῷ ὀλλυμένων ῥοθίοις,
 ἔ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον ἔνομα τύμβους,
 ἔ γλυκύς ἐσθ' ἡμῖν καὶ Φθιμένοισιν ἔρως.

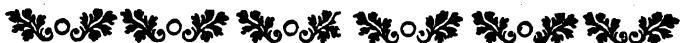

Ε Υ Ρ Ι Π Ι Δ Ο Υ.

Επαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ικάρῳ,
 καὶ γυναικὸς τινος μετὰ τέκνων κατὰ τὰς ἀγροὺς, δύο μὲν
 ἀρρένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου, Φαγέσης θανάσιμους
 μύκητας καὶ ἀποσπινγίσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τὴν
 τὸ ἐπίγραμμα·

Ὡ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος Ηλίου τέμνων,
 ἃρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόοτε πάθος;
 μητέρα, παρθενικὴν τε κόρην, δισσῆς τε συναίμας,
 ἐν ταύτῃ Φέγγει μοιριδίῳ Φθιμένους.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ

Λ Ε Ρ Ι Ο Υ .

I.

Καὶ τόδε Δημοδόκε· Χῖοι κακαί· ἔχ' ὁ μὲν, ὅς δ' ἔ·
πάντες· πλὴν Προκλῆες· καὶ Προκλῆς Χίος.

II.

Κατωπαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσασμένη αἵματος ἰσοόλης.

III.

Κατωπαδόκαι Φαῦλοι μὲν αἰεῖ· ζώνης δὲ τυχόντες,
Φαυλότεροι· κέρδης δ' εἵνεκα Φαυλότατοι.
ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρίς μεγάλης δράζονται ἀπώνης,
δὴ τότε γίνονται ΦαυλεπιΦαυλότατοι.
μὴ, λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τέρακις, ὅφρα μὴ αὐτὰς
κόσμος ὀλισθήσῃ κατωπαδοκιζόμενος.

ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

I.

Τοῖς Ἀργείοις χημὶν ἴσαι χεῖρες, ἴσα δὲ τεύχη
 συμβάλομεν· θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.
 ἄμω δ' ἀπροφάσις τὸν οἶκαδ' ἐνόσον ἀφέντες,
 οἰωνοῖς θανάτῃ λείπομεν ἀγγελίαν.

II.

Κλεύας Τιμοκλῆος, ὑπὲρ θυρέαν δόρυ τείνας,
 κάτθανες ἀμφίλογον γὰρ ἐπιεννύμενος.

III.

Εὐδελον ἐτέκνωσεν Ἀθηναγόρης περὶ πάντων
 ἥσσονα μὲν μοῖρα, κρείσσονα δ' εὐλογία.

VII.

Ακτίτα καλαμειλὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
 καὶ με λάβ' εὐαρχον πρῶτον ἐμπολέσας,
 αἶτε σύ γ' ἐν κύρτῳ μελανερίδας, αἶτε τιν' ἀγρεῖς
 μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπάρρον, ἢ σμαρίδα·
 αὐτόν τ' αὐγάσσεις με τὸν ἔκρεας, ἀλλὰ θάλασσαν
 τιμῶντα, ψαφαρῆ κλάσματος εἰς ἀπάτην.
 χαλκίδας ἦν δὲ Φέρης, Φίλ', ἀκανθίδας, ἢ τινα θρίσσον,
 εὐάγρει· λιθίαν ἔ γὰρ ἔχω φάρυγα.

VIII.

Ηρίον ἔκ ἐπὶ πατρὶ, πολυκλαύτης δ' ἐπὶ παιδὸς
 λῦσις ἄχει κενεὴν τήνδ' ἀνέχῃ κόνιν,
 ἔνομα ταρχύσας, ἐπεὶ ἔχ' ὑπὸ χεῖρας τοκήων
 ἤλυθε δυστήνη λείψανα Μαντιθέε.

IV.

Αλκιμος ἀγρῆφναν κενοδόντιδα, καὶ Φιλόδωπον
 Φάρσος ἄμας, σελεῖ χῆρον ἐλαϊνέας,
 ἀρόρωέδαν σφεράν τε, καὶ ὠλεσίβωλον ἀρχῆρας
 σφύραν, καὶ δαπέδων μηχανορύχαν ὄρυγα,
 καὶ κλένας ἐλκητῆρας ἀνὰ προπύλαιον Ἀθάνας
 δῆκατο, καὶ ῥαπῆας γενοφόρας σκαφίδας,
 θησαυρῶν ὅτ' ἐκυρσεν, ἐπεὶ τάχ' οἱ ἅ πολυκαμπῶης
 ἰξύς κ' εἰς Αἶδαν ὄχετο κυφαλέα.

V.

Φάρσος σοι γεραῖ τόδε βότρυς, εἰνόδι' Ερμᾶ,
 καὶ τρύφος ἰωνίτα πιαλέας Φθόϊος
 πάρκειαι, σῦκόν τε μελαιθραγές, ἅδε τ' ἐΦολκίς
 δρύωπα, καὶ τυρῖ δρύψελα κυκλιάδος,
 ἀκτὰ τε Κρηταῖς, εὐτριβέος τ' ἐρεβίνθας
 θωμός, καὶ Βάκχας πῶμ' ἐπιδορωτίδιον·
 τοῖσιν ἄδοι καὶ Κύπρις, ἐμὰ θεός· ὕμμι δὲ ῥέζει
 Φημί παρὰ κροκάλαις ἀργίποδα χίμαρον.

VI.

Εὐγάθης Λαπιθανὸς ἐσοπρίδα, καὶ Φιλέθειρον
 σινδόνα, καὶ πετάσας Φάρσος ἐπιξυρίς,
 καὶ ψῆκῆραν δονακίτιν ἀπέπλυνε, καὶ λιπώκωπας
 Φασγανίδας, καὶ τὰς σολόνυχας σόνυχας·
 ἐπλυνε δ' εἰς ἄλλα καὶ ξυρὰ καὶ θρόνον, εἰς δ' Ἐπικέρως,
 κερεῖον πρόλιπών, ἄλατο κηπολόγας,
 ἔνθα λύρας ἤκασεν ὅπως ὄνος· ὦλετο δ' ἂν πε
 λιμώσσω, εἰ μὴ σέρξε παλινδρομίαν.

Φ Α Ν Ι Ο Υ.

I.

Ναὶ θέμιν, ἀκρήτη καὶ τὸ σκύφος, ὃ σεσάλευμαι,
 Πάμφιλε, βαιὸς ἔχει τὸν σὸν ἔρωτα χρόνος.
 ἤδη γὰρ καὶ μηρὸς ὑπὸ τρίχα, καὶ γένυς ἤβᾳ,
 καὶ Πόθος εἰς ἐτέραν λοιπὸν ἄγει μανίην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σπινθῆρος ἔτ' ἵχνια βαιὰ λέλεσται,
 Φειδωλὴν ἀπώσθ· ΚΑΙΡΟΣ ΕΡΩΤΙ ΦΙΛΟΣ.

II.

Σκήπωνα προποδαγόν, ἱμάντα τε, καὶ πυρικοίταν
 νάρθηκα, κροτάφων πλάκτορα νητιάχων,
 κίρκον τ' εὐόλπαν Φιλοκαμπτέα, καὶ μονόπελμον
 συκχίδα, καὶ ξεγανὰν κρατὸς ἐρημοκόμης
 Κάλλων Ἑρμεία θέτ' ἀνάκτορι, σύμβολ' ἀγωγᾶς
 παιδεῖς, πολιῶ γῆα δεθεῖς καμάτῳ.

III,

Σμίλαν Ἀκρυνδᾶς δονακογλύφον, ὃν τ' ἐπὶ μισθῷ
 σπώγγον ἔχε καλάμων ψαῖσθ' ἀπὸ Κνιδίων,
 καὶ σελίδων κανόνισμα Φιλόρθιον, ἔρμα πορείας
 σαμοθέτω, καὶ τὰν εὐμέλανον βροχίδα,
 κάρκινά τε σπειρᾶχα, λεάντειράν τε κίσσηριν,
 καὶ τὰν ἀδυφαῖ πλινθίδα καλλιᾶιναν,
 μάζας ἀνίκ' ἔκυρσε τελωνιάδος Φιλολίχνης,
 Πιερίσιν πενίας ἄρμει' ἀνεκρέμασε.

XIX.

Ναυτίλοι, ἔργυς ἀλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνευθεν
 χῶσαι ναυηγᾷ τλήμονα τύμβον ἔδει.
 Φρίσσω κύμαλος ἦχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ ἔτως
 χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκίερετε.

XX.

Δωρίκα, ὅσέα μὲν σὰ πάλαι κοσμήσατο δεσμός
 χαίτης, ἥ τε μύρων ἔμπανοος ἀμπεχόνη,
 ἧ ποτε τὸν χαρίεντα περισέλλεσσα Χάραξεν
 σύγχροος ὀρθρινῶν ἥψας κισσυβίων.
 Σαπφῶαι δὲ μένεσι Φίλης ἔτι καὶ μενέεσιν
 ὥδης αἱ λευκαὶ φθελγόμεναι σελίδες
 ἔνομα σὸν μακαριστὸν, ὃ Ναύκρατις ὥδε φυλάξει,
 ἔς' ἂν ἐπὶ Νείλῳ ναῦς ἐφαλος γεγόνῃ.

XXI.

Τῆτο καὶ ἐν ποταμῷ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
 Κύπριδος ἰλάσκειδ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
 ἣν ἀνακοιρανέεσαν ἐπὶ Ζεφυρήιδος ἀκτῆς
 πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.
 ἡ δέ τοι εὐπλοίην δώσει, καὶ χεῖματι μέσσω
 τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

Φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἄλῃς· ἐν δὲ θαλάσῃ
 τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ', ἣν μὲν ἔχῃς τι, δέος·
 ἣν δ' ἀπορῆς, ἀνηρόν· ἔχεις γάμον; ἐκ ἀμέριμνος
 ἔσσειαι· ἔ' γαμέεις; ζήσῃ ἐρημότερος.
 τέκνα, πόνοι· πῆρσις, ἄπαις βίος· αἱ νεότητες
 ἄφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
 ἦν ἄρα τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέωτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

XVII.

Φυρόμαχον, τὸν πάντα φαγεῖν βόρον, οἷα κερῶντην
 παννυχίην, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπῳλος,
 χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος· ἀλλὰ σὺ τέττις
 καὶ χρῖε σήλην, Ἀττικὴ, καὶ σεφάνη,
 εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν· ἦλθε δ' ἄμαυρά
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
 ὠχρὸς, διφθερίας, μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων,
 τῶν τότε ληναϊκῶν ἦλθ' ὑπὸ κοῖλον ὄπῳ.

XVIII.

Τὸν τριέτη παίζοντα περὶ Φρέαρ Ἀρχιάνανη
 εἰδῶλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.
 ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἄρῳασε μάτρη,
 σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
 Νύμφας δ' ἐκ ἐμήνεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γένων
 μᾶλρός κοιμαθεῖς τὸν βαβὺν ὕπνον ἔχει.

XIII.

“Τίς, πόθεν ὁ πλάσης; Ἐσικυώνιος. ἂ ἔνομα δὴ τίς;
 Ἐλύσιππος. ἂ σὺ δὲ, τίς; Ἐκαιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
 “τίπῃ δ’ ἐπ’ ἄκρα βέβηκας; Ἐαῖ τροχάω. ἂ τί δὲ ταρσὺς
 ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; Ἐἴωλ’ ὑπηνέμιος.
 “χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; Ἐἀνδράσι δειγμα
 ῶς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
 “ἡ δὲ κόμη, τί κατ’ ὄψιν; Ἐὐπαυλιάσαντι λαβέσθαι,
 νῆ Δία. ἂ τὰξόπιθεν θ’ εἰς τί Φαλακρὰ πέλει;
 Ἐτὸν γὰρ ἄπαξ Πηνοῖσι παραβρέξαντά με ποσσὶν
 ἔτις ἐθ’ ἱμεύρων δράζεται ἐξόπιθεν.
 “ἔνεχ’ ὁ τεχνίτας σε διέπασσεν; Ἐένεκεν ὑμέων,
 ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

XIV.

Λύσιππε, πλάσα Σικυώνιε, θαρσαλέη χεῖρ,
 δάε τεχνίτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὀρῇ,
 ὃν κατ’ Ἀλεξάνδρῃ μορφᾷς χέεις. ἔκ’ ἐτι μεμπτῶ
 Πέρσαι· συγγνώμη βῆσιν λέοντα φυγεῖν.

XV.

Καὶ περὶ συνθεσῆς ἘΦαγὸν ποτε Μηόνιον βῆν·
 πάτερ γὰρ βρώμην ἐκ ἂν ἐπέχεε θάσος
 Θιαγένης. ἄσσα Φαγὼν ἔτ’ ἐπῆτεον· ἔνεκεν ἔτω
 χάλκεος ἐσήκω χεῖρα προϊχόμενος.

XVI.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίξον; εἰν ἀγορῇ μὲν
 ρεῖκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις

Τομ. II.

D

IX.

Τὸν Μῆσῶν τέτιγα Πόδος δῆσας ἔω' ἀκάνθαις
κοιμίζειν ἐθέλει, πῦρ ὑπὸ πλευρὰ βαλὼν.
ἢ δὲ πρὶν ἐν βίβλοις πεπονημένη ἄλλα θερίζει
ψυχὴ, ἀνιερῶ δαίμονι μεμφομένη.

X.

Νανῆς καὶ Λύδης ἐπιίχει δύο, καὶ Φέρ' ἐρασῶν,
Μιμνέρμῃ, καὶ τῷ σῶφρονος Αντιμάχῃ.
συγκέρασον τὸν πέμπτῳ ἐμῷ· τὸν δ' ἔκλινον ἑαυτῷ,
Ηλιοδώρ', εἰπας ὅσις ἐρῶν ἔτυχεν.
ἔξδομον Ησιόδῃ, τὸν δ' ὄγδοον εἰπὼν Ομήρῃ,
τὸν δ' ἑνατον Μῆσῶν, Μνημοσύνης δέκατον.
μετὰ δ' ὑπὲρ χεῖλης πίομαι, Κύπρῃ, τάλλα δ' Ἐρωτες
νήφοντ' οἰνώθεντ' ἔχι λίνῃ ἄχαριν.

XI.

Κεκροτῶν ῥαῖνε λάγυνε πολύδροσον ἱκμάδα Βάκχῃ,
ῥαῖνε, θροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις.
σιγάσθω Ζήνων ὁ σοφὸς κύκνος, ἃ τε Κλεάνθης
μῆσα· μέλοι δ' ἡμῖν ὁ γλυκύπικρος Ἐρως.

XII.

Τέσσαρες οἱ πίνοντες, ἐρωμένη ἔρχεθ' ἐκάστῳ.
ὀκτῶ γιγνομένοις ἐκ Χίον ἔχῃ ἱκανόν.
παιδάριον, βαδίσας πρὸς Ἀρίσιον, εἰπὲ τὸ πρῶτον
ἡμιδεὲς πέμψαι, χῆς γὰρ ἔνεισι δύο
ἀσφαλῶς, οἶμαι δ' ὅτι καὶ πλέον. ἀλλὰ τρόχαζε.
ῶρας γὰρ πέμπτῃς πάντες ἀθροίζομεθα.

XIII.

V.

Πυθιάς, εἰ μὲν ἔχεις τιν', ἀπ' ἐρχομαι· εἰ δὲ καθεύδεις
 ὥδ' ἐ μόνῃ, μικρὸν, πρὸς Διὸς, εἰσκάλεσον,
 αἶρε δὲ σιγμῆον, μεθύων ὅτι καὶ διακλωπῶν
 ἦλθον, Ἐρωτι θρασεῖ χρώμενος ἡγεμόνι.

VI.

Ε, Παφίη Κυθήρεια, παρήϊον εἶδε Κλέανδρος
 Νικῆς ἐν χαροποῖς κύμασι τηχομένης.
 καιομένης δ' ὑπ' Ἐρωτος ἐνὶ Φρεσὶν ἀνθρακας ὡ' ἡὸς
 ξηρὸς ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἔπεισ' ἅσατο.
 χῶ μὲν ἐναυάγει γαίης ἔπι· τὴν δὲ, θαλάσσης
 ψαύσσαν, πρηεῖς εἶχσαν αἰγιαλοί.
 νῦν δ' ἴσος ἀμφοτέροισι Φιλίης πόθος. ἐκ ἀτελεῖς γὰρ
 εὐχαί, ταῖς κείτης εὗξατ' ἔπ' ἡϊόνος.

VII.

Αὐτοὶ τὴν ἀπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον Ἐρωτες,
 Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενοι θαλάμῳ,
 ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν ἱερὸν θάλος, οἷά τε λύγδα
 γλυπτήν, παρθενίων βριβομένην χαρίτων.
 καὶ πολλὰς τότε χερσὶν ἔπ' ἡϊθέοισιν οἷσ' ἔς
 τόξ' ἐκ πορφυρέης ἦκαν ἀφ' ἀρωγερόνης.

VIII.

Δάκρυα καὶ κῶμοι τί μ' ἐγείρετε, πρὶν πόδας ἄραι
 ἐκ πυρὸς, εἰς ἐτέραν Κύπριδος ἀνθρακὴν;
 λήγω δ' ἔ' περ' ἔρωτος· αἰεὶ δ' ἐμοὶ ἐξ Ἀφροδίτης
 ἄλγος ὃ μὴ κραίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

I.

Ναὶ καὶ βάλλετ' Ερωτες· ἐγὼ σκοπὸς εἰς ἅμα πολλοῖς
 κεῖμαι. μὴ Φείσηδ' ἄφρονες· ἦν γὰρ ἐμὲ
 νικήσῃτ', ὀνομαστοὶ ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθε
 τοξόται, ὡς μεγάλης δεσπύεται ἰοδόκης.

II.

Εὐπωλον καὶ πρὸς σε μαχήσομαι, εἰδ' ἀπερῆμαι
 Διητὸς ἐών· σὺ δ', Ερως, μηκέτι μοι πρόσαγε.
 ἦν με λάβης μεθύοντ', ἅπαγ' ἔκδοτον· ἄχρ' οὐδ' ἐνὶ φῶ,
 τὸν παραβιάζαμενον πρὸς σε λογισμὸν ἔχω.

III.

Ακύνωρον, ἃ τέ Κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐπωιχνεῖς
 καὶ καλὸν Συρίης ἰστωποκρότε δάπεδον,
 ἔλθοις Ἰλαος Καλλιτίω, ἢ τὸν ἐρατὴν
 εἰδὲ ποτ' οἰκείων ὥσεν ἀπὸ προθύρων.

IV.

Μή με δόκει πιθανοῖς ἀπατᾶν δάκρυσι, Φιλανί,
 οἶδα, Φιλεῖς γὰρ ὅλως εὐδένᾳ μείζον ἐμῷ.
 τῷτό γ', ὅσον παρ' ἐμοὶ κέκλισαι χρόνον. εἰ δ' ἑτερός σε
 εἶχε, Φιλεῖν ἂν ἔφης μείζον ἐκείνῳ ἐμῷ.

ΰνολινε, τρισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε καὶ ἥβης
 κάλλιπες ἡδίστη ματρὶ γόους καὶ ἄχην.

XVIII.

Πέτρος ἐγὼ τοπάλαι γυρὴ, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλής,
 τὴν Ἡρακλείτῃ ἔνδον ἔχω κεφαλὴν.
 αἰὼν μ' ἔτριψε κροκάλαις ἴσον· ἐν γὰρ αἰμάξῃ
 παμφόρῳ αἰζήων εἰνοδίῃ τέταμαι.
 αἰγέλλῳ δὲ βροτοῖσι, καὶ ἄσηλός περ ἔῤυσα,
 θεῖον ὑλακλήτην δήμεν ἔχουσα κύνα.

XII.

Δηρίφατον κλαίω Τιμοσθένη, ἥα Μολόσσε,
 ξείνον ἐπὶ ξείνῃ Κακροπῳία Φβίμενον.

XIII.

Τόλμα καὶ εἰς Αἶδαν καὶ ἐς Οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
 ἃ καὶ Σωσάνδρῃ παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς,
 Δωρόθεον. Φθία γὰρ ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἰάλλων
 ἐρράϊσθη σηκῶν μεσσοῖσι καὶ Χιμάρᾳς.

XIV.

Εὐρύστορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κῆραι
 κέρσαντο ξανθὰς Θεσσαλίδες πλοκάμους,
 πρωτότοκον καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην,
 Λάρισσαν δὲ Φίλῃν ἤκαχε καὶ τοκέας.

XV.

Κλήιδες πόντες σε καὶ ἐχατιαὶ Σαλαμῖνος,
 Τίμαρχ', ὕβρις τ' ὥλεσε Λιψ' ἄνεμος,
 νῆί τε σὺν Φόρτῳ τε· κόνιν δ' εἶδ' ἀμφιμέλαιναν
 δεξάντ' οἰζυροὶ, χέτλιε, κηδεμόνες.

XVI.

Ναυηγ' ἄταφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε. ἤ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
 ὀλγύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρην.

XVII.

Θεῦδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον, οἳ σε θανόντα
 κώκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,

VIII.

Μνασάλκεος τὸ σᾶμα τῷ Πλααΐδᾳ,
 τῷ ᾠγειοποιῷ.
 ἂ Μῶσα δὲ αὐτῷ τᾶς Σιμωνίδᾳ πλάτας
 ἧς ἀποσπάρᾳγμα·
 κενά τε γάρ τοι κἀπιλακυβίστρια,
 διθυραμβοχῶνα.
 τέθνακε, μὴ βάλωμες· εἰ δέ κε ζήῃ,
 τύμπανόν γ' ἐφύση.

IX.

Εὐφορίων, ὁ περισσὸν ἐπιτάμενός τι ποιῆσαι,
 Πειραικοῖς κεῖται τοῖσδε παρασκέλεσιν.
 ἀλλὰ σὺ τῷ μύθῳ ροιήν, ἢ μῆλον ἀπαρξαι,
 ἢ μύρτον· καὶ γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει.

X.

Ωχεο ἀσκήτων, Κινησίᾳ, Ερμῆ λάτρεις,
 ἐκλίσων Αἴδη χρεῖος ὀφειλόμενον,
 γῆα ἔτ' ἄρτια πάντα φέρων· χρήστην δὲ δίκαιον
 εὐρῶν σε, σέργει παντοβίης Ἀχέρων.

XI.

Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήμερος, ἄκριτε Μοῖρα,
 πρῶτον ἐξ ἧθας ἐθρισσας Αἰολέων,
 Κῆρας ἐπισσεύσασα βίβ' κύνᾳς. ὦ πόποι, ἀνὴρ
 οἷος ἀμειδιτῷ κεῖται ἔλωρ Αἴδη.

καί σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάραιο νομαίης
αἷμα, καὶ ὠραίης ἀρνας ἐπὶ προθύροις.

V.

Αλικες αἶ τε κόμαι καὶ ὁ Κρώκυλος, ἃς ἀπὸ φοίβῳ
πέξατο μολπᾶς ἃ κῶρος ὁ τέτραετῆς·
αἰχματὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόνετ' αἶ
παῖς Ἠγησιδίκης πύονα τυροφθόρον.
ὧ πολλόν, θείης τὸν Κρώκυλον εἰς τέλος ἄνδρα
βίῃ καὶ κλειῶν χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχεν.

VI.

* * * * *

Καλῶ σὺν τέτλιγι Χαριθόενος τρίχα τήνδε
κρόσσον κέραις θῆκ' Ἀμαρυνθιάσι
σὺν βοῖ χειριφθέντα. παῖς δ' ἴσον ἀσέρι λάμπει,
πωλικὸν ὡς ἱώπος χνῆν ἀποσεισάμενος.

VII.

Στᾶβι πέλας, δάκρυσον ἰδὼν, ξένε, μυρία πένθη
τᾶς ἀθυρογλώσσης Τηλαλίδος Νιόβας,
ἃς ἐπὶ γαῖς ἔσρωσε δωδεκάπαιδα λοχείην
ἄρτι, τὰ μὲν, φοίβη τόξα, τὰ δ' Ἀρτέμιδος.
ἃ δὲ λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα
πετρῶται· σενάχη δ' ὑψιπαγῆς Σίτυλος.

ΘΝΑΤΟΙΣ ΕΝ ΓΛΩΣΣΑΙ ΔΟΛΙΑ ΝΟΣΟΣ, ΑΣ ΑΧΑΛΙΝΟΣ
ΑΦΡΟΣΤΗΝΑ ΤΙΚΤΕΙ ΠΟΛΛΑΚΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Α.

I.

Μυριόπων σκολόπενδραν ὕπ' Ωρίωνι κυκηθεὶς
 πόντος Ιαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλῃς·
 καὶ τόσῃ ἀπὸ βλοσυρῶν σελάχους μέγα πλεῦρον αἰήψαν
 δαίμοσι βεφόρτων κοίρανοι εἰκοσόρων.

II.

Ἐινάλῃε λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν,
 ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ αἰλὸς εὐράμενος;
 παῖγνιον ἀντριάσιν Διονύσιος ἀνθετο Νύμφαις
 (δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος)
 ἦς Πρωτάρχῃ σκολιὸς δ' ἐξέπτυσσε πορθμὸς,
 ὅφρ' εἴην λιπαρῶν παῖγνιον Ἀλφειάδων.

III.

Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐζάντῃ τριχὸς ἀμνῶ,
 Ερμᾶ, Καλλιτέλῃς ἐκρέμασε πέτασον,
 καὶ δίβολον περόναν, καὶ σλεγγίδα, καὶ τὸ ταυνοδίην
 τόξον, καὶ τριβάκην γλοισπότην χλαμύδα,
 καὶ χιζᾶς, καὶ σφαῖραν αἰείβολον. ἀλλὰ σὺ δέξαι
 δῶρα Φιλευτεύκῃ, δαῖμον, ἐφημασύνας.

IV.

Αρεμῖς, ἡ Γόργοιο Φύλαξ κλέανον τε καὶ ἀγρῶ,
 τόξω μὲν κλαῖπας βάλλε, σᾶς δὲ φίλῃς·

IX.

Εσθης ἐν προμάχοις, Χαιρωνίδῃ, ὦδ' ἀγορεύσας,
 Ἡ μόρον, ἢ νίκαν, Ζεῦ, πολέμοιο δίδε,
 ἥνικα τοι περὶ τὰ Φρον Αἰχμαΐδα τῇ τότε νυκτὶ
 δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνε.
 ναὶ μὴν ἀλλ' ἀρετὴ σε διακριδὸν αἰλὶς αἰεῖδει,
 θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἶμα χέαντα κόνιν.

X.

Πρὸς σε Διὸς Ξενίῃ γενέμεθα, πατρὶ Χαρίνῳ
 ἀγγελον Θήβην, ὦ ἄνερ, ἐπ' Αἰολίδα
 Μῆνιν καὶ Παλύνεικον ὀλωλότε, καὶ τόδε Φαίης,
 ὡς εἰ τὸν δόλιον κλαίομεν ἄμμι μόρον,
 καίτωρ ὑπὸ Θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνῃ
 γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφάνῃ.

XI.

Ἰσατον, ὦ Φώκαια, κλυτὴ πόλι, τῷτο Θεανῶ
 εἶπεν εἰς ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη·
 Οἴμοι ἐγὼ δύστηνος· Απ᾽έλλιχε, ποῖον, ὅμεινε,
 ποῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περῆς πέλαγος;
 αὐτὰρ ἐμεῦ χεδόθεν μόρος ἴσεται. ὡς Ὀφελόν γε
 χεῖρὶ Φίλῃν τὴν σὴν χεῖρα λαβῶσα θανεῖν.

XII.

Τὴν ἱλαρὰν Φωνὴν καὶ τίμιον, ὦ παριόντες,
 τῷ χρηστῷ ΧΑΙΡΕΙΝ εἶπατε Πραξιτέλει·
 ἦν δ' ὡς ἡρὸς Μισσῶν ἱκανὴ μερίς, ἥδ' ἐπαρ' οἴνῳ
 κρήγυος· ὦ χαίροις Ἄνδριε Πραξιτέλες.

V.

Ορφέα θεήκηνσι παρὰ προμολῆσιν ολύμπω
 τύμβος ἔχει, Μήσῃς ἡέα Καλλιόπης,
 ᾧ δρύες ἐκ ἀπώθησαν, ὅτῳ συνάμ' ἐσπῆλο πέτρῃ
 αἴψυχος, θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλαι,
 ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὔρετο Βάκχῃς,
 καὶ σίχον ἡρώω ζευκλὸν ἔτευξε ποδὶ,
 ὃς καὶ ἀμειλίχιοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα,
 καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔβελξε λύρα.

VI.

Ωδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' αἰείρας
 τεθνάμεν ἢ Φεύγειν εἰλετ' Ἀρισταγόρας,
 ἡὸς Θεωπόμω. μὴ θαῦμ' ἔχε· Δωρικός ἀνὴρ
 παρίδος, ἔ ζωᾶς, ὀλλυμένας ἀλέγει.

VII.

Ω Λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήϊον ὕμνιν ὁ τύμβος
 Γύλιν ὑπὲρ Θυρέας ἔτος ἔχει Φθίμενον,
 ἄνδρα, ὃς Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε, καὶ τόδῃ γ' εἴπω·
 Τεθναῖην, Σπάρτας ἄξια μησάμενος.

VIII.

Ω λεο δὴ πατέρων παρὰ ληίδα καὶ σὺ Μαχάτα,
 δριμὺν ἐπ' Αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
 πρωθήδας· χαλεπὸν γὰρ Ἀχαιικὸν ἄνδρα νοῆσαι
 ἄλκιμον, εἰς πολὺν ὅστις ἔμεινε τρίχα.

Δ Α Μ Α Γ Η Τ Ο Υ.

I.

Αρτεμι, Διϊότηλι γάμος θ' ἄμα καὶ γένος εἶη,
τῇ Λυκομηδεῖᾳ παιδί Φιλαστραγάλῳ.

II.

Αρτεμι τόξα λαχῆσα καὶ ὠκύνοντας οἷσ' ἔσ,
σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδε λέλοιπε κόμης
Ἀρσινόῃ θυόεν παρ' ἀνάκτορον, ἣ Πτολεμαίᾳ
παρθένος, ἡμερτ' ἔκ χειραμένη πλοκάμῃ.

III.

Οὗτ' ἀπὸ Μεσσάνας, ἔτ' Ἀργόθεν εἰμὶ παλαιτάς·
Σπάρτῃ μοι Σπάρτῃ κυδιάνειρα πατρίς.
κεῖνοι τεχνάεντες· ἔγωγε μὲν, ὡς ἐπέειπε
τοῖς Λακεδαιμονίων παισὶ, βία κρατέω.

IV.

Καί ποτε θυμώδης, τὰ παρ' ἐλπίδα κήδεα κλαίων,
παιδί Λύκῳ κενεὸν τῶτον ἔχευε τάφον.
ἐδὲ γὰρ ὀθνεῖν ἔλαχεν κόνιν, ἀλλὰ τις ἀκλῆ
νηῖας, ἣ νήσων ποντιάδων τις ἔχει·
ἐνθ' ὅ γε πρὸ πάντων κλερέων ἄτερ, ὅσέα φαίνει
γυμνὸς ἐπ' αἰεὶ κείμενος αἰγιαλῷ.

* CVIII.

Πᾶσα θάλασσα θάλασσα· τί Κυκλάδας, ἢ σενὸν Ἑλλης
 κύμα, καὶ ὀξείας ἤλεα μεμφόμεθα;
 ἄλλως τ' ἐνομ' ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με, τὸν προφυγόντα
 κείνα, Σκαρφαυεὺς ἀμφεκάλυψε λιμὴν;
 νόστιμον εὐπωλοῖν ἀρῶτό τις. ὡς τὰ γε πόντος
 πόντος, ὁ τυμβωβεὺς οἶδεν Αἰριταγόρης.

* CIX.

Χαιμερίην καίχσαν ἐφ' ἐσὶν ἀνθρακα Γοργῶ
 τὴν γρηῖν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος·
 πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα καλὴ μυσεν. ἦν ἄρα μέσση
 γῆρας καὶ θανάτου λειπομένη πρόφασις.

CX.

Τῆτό τοι, Ἀρτεμίδωρε τεῶν ἐπὶ σάματι μάτηρ
 ἰαίχε, δωδεκῆτη σὸν γοᾶσθα μόρον·
 ὦλετ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος εἰς πόνον, εἰς πῦρ,
 ὦλετο Παμμένεος γενναμένεα κάματος·
 ὦλετ' ἀπευθὺς μοι τέρψις σέθεν. ἐς γὰρ ἀκαμπτῶν,
 ἐς τὸν ἀνόσητον χῶρον ἔβης ἐνέρων,
 ὦλ' ἐς ἐΦηθείαν ἐλθὼν, τέκος· ἀντὶ δὲ σεῖο
 σάλα, καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

* CXI.

Αὐτῇ σοι παρ' ἄλωνι, θυγατρὲς ἐργάτα μύρμηξ,
 ἥριον ἐκ βώλης διψάδος ἐκλίσάμαν,
 ὄφρα σε καὶ Φθίμενον Διῶς σαχυλήροφος αὐλαξ
 θέλγη, ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

CV.

Ὅπρην ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἀρπακίλειραν ἐρύκων
 σπῆρματος, ὑψιπετῇ Βισονίαν γέρανον,
 ῥιν᾽ χερμασηῆρος εὐστραφα κῶλα τιταίνων,
 Αλκιμένης, πλανῶν εἴργον ἄπωθε νέφος.
 καὶ με τίς ἐτήτερα παρὰ σφυρὰ διψᾶς ἔχιδνα
 σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνῆσα χόλον
 ἡελίς χήρωσεν. ἴδ' ὡς τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσαν
 τὲν ποσὶν ἐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

CVI.

Ἐᾄμις ὁ Νικαιεὺς ἐλαχὺ σκάφος ἐκ ποτε πόντος
 Ἰονίς ποτὶ γῶν ναυσολέων Πέλοπος,
 Φορβίδα μὲν καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν,
 κύματι καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων,
 αἰσκηθεὶς ἐσάωσε· καβιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις
 ἀγκύρης, ψυχρῶν κάτθανεν ἐκ νιφάδων
 μύσας ὁ πρέσβυς. ἴδ' ὡς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
 δὲς, ξένε, τὸν Λήθης αὐτὸς ἔδου λιμένα.

* CVII.

Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι, ἢ Διὸς ὄμβρον
 μέμψομ'· ὀλιθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφοτέροι.
 αἰγρόθε γὰρ κατιόνη Πολύξενον ἐκ ποτε δαιτὸς
 τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξεριπύοντα λόφων·
 κεῖται δ' Αἰολίδος Σμύονης ἐκάς. ἀλλὰ τίς ὄρφνης
 δειμαῖνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίνῃ.

CI.

Ἰσσοῖς ἐπὶ προμολῇσιν ἄλως παρὰ κῦμα κιλίσσης
 ἄγριον, αἱ Περσῶν κείμεθα μυριάδες,
 ἔργον Αλεξάνδροιο Μακεδόνης, οἳ ποτ' ἀνακλῖ
 Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφροσώμεθα.

CII.

Τὸν μικρὸν κλεόδημον ἔτι ζῶντα γάλακτι,
 ἶχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον,
 ὁ Θρηῖξ ἐτύμως βορέης βάλεν εἰς ἄλως οἶδμα,
 κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νητιάχῃ.
 Ἰουῖ, ἀνοικλιρμῶν τις ἔφυς θεὸς, ἡ Μελικέρτεω
 ἥλικος ἐκ Αἴδην πικρὸν ἀπηλάσασα.

CIII.

Δμαῖον Ἰωποκράτους ἔθανε βρέφος, ἐς πλατὺ πόνη
 χεῖλος γετοσύνης ἐρπύσαν ἐκ καλύβης,
 πλεῖον ἐπὲι μαζῶν ἔπιεν ποτόν. ἔρρε θάλασσα,
 ἡ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσασα δεξαμένη.

CIV.

Ἦπῃ σε χθονίας, Αρετημιάς, ἐξ ἀκάτοιω
 Κωκυλῆς θεμέναν ἶχνος ἐπ' αἰῶνι,
 οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέω φορέεσαν ἀγοσῶ
 ὤκλειραν θαλαραὶ Δωρίδες εἰν Αἰδαί,
 πυνθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνεσσα παρειαῖς
 δάκρυσιν, ἐξεῖπες, Φεῦ, ἀνιαρὸν ἔπος·
 Διπλόον ἀδίδασσα φίλον τέκος, ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
 Εὐφρονη καλλιπώμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοισι.

XCVIII.

Ηδη μὲν κροκοῖς Πιτανάτιδι πίτναλο νύμφα
 κλειναρέτα χρυσεῶν πασὸς ἔσω θαλάμων,
 καδεμόνες δ' ἤλποντο διωλένιον φλόγα πεύκας
 αἶψιν ἀμφοτέραις ἀνχόμενοι παλάμαις,
 δαμῶ καὶ Νίκιππος· ἀφάρπασσα δὲ νῆσος
 παρθενικὰν, λάβας ἀγαγεν ἐς πέλαγος.
 ἀλγείναι δ' ἐκάμοντο συνάλικες, ἔχι θυρέτρων,
 ἀλλὰ τὸν Αἰδῶ σερνοτυπῇ πάταγον.

XCIX.

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἔτι μυρία μάτρη
 τειρομένα θαλερῆς ἡκίστατο πλοκάμους·
 πολλὰ τίθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμάσας
 ἀνδρόμαχος ὀνοφειρὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν.
 αἰ μεγάλα δ' Αἴγυπτος εἰάν ὠλόψατο χαιταν,
 καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐσوناίχῃσε δόμος.
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα Σελάνα
 ἄσπρα καὶ ἔρηνιας ἀτραπιτὸς ἔλιπεν.
 ὦλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοιμήτορας χέρσας,
 πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκαῶπιρον ἐλεῖν παλάμα·
 ἔδ' ἐ σε νύξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ ἀνακίτας
 τοίχας ἔκ Αἰδᾶς, Ζεὺς δ' ἐς Ὀλυμπον ἄγει.

C.

Εἰς τὰς μετὰ Λεωνίδα μαχεσαμένους πρὸς Πέρσας
 ἐν Θερμοπύλαις.

Οἷδ' Αἰδαν σέρξαντες ἐνύπνιον, ἔχ, ἄπ' ἄλλοι,
 σάλαν, ἀλλ' ἀρετὰν ἀντ' ἀρετὰς ἔλαχον.

* XCIV.

Πλῆτος Αρισεΐδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
 ἦν οἷς· ἐκ τῶτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.
 ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὶς
 τὴν δάμαλιν· πενίης ὤλετο βεγκόλιον.
 πηροδέτω δ' ὃ γ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,
 οἰκλρὸς ἀμυκῆτω κάτθανε παρ' καλύβη.

* XCV.

Εἶχεν Αρισεΐδης ὁ βοκέρριος ἐκ ἀπὸ πολλῶν
 πολλὰ, μῆς δ' οἷος καὶ βοὸς εὐπωρίην.
 ἀλλὰ γὰρ ἐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
 θῆρ τις οἶν, τὴν βῆν δ' ὤλεσε δυσοκίη.
 μισήσας δ' ἀβληχρὸς ἐπαύλιον, ἄμματι πῆρης
 ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασε.

* XCVI.

Πύρρος ὁ μενερέτης ὀλίγη νῆϊ λεωτῆα ματεύων
 Φυκία, καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτης,
 ἡϊόνων ἀποτῆλε τυπεῖς κατέδραπε κεραυνῶ·
 νηὺς δὲ πρὸς αἰγιαλὸς ἔδραμεν αὐτομάτῃ,
 αἰγελίην θείω καὶ λιγνύϊ μηνύσας,
 καὶ φράσεν· Αργῶν δ' ἐκ ἐπόθησε τρόπων.

XCVII.

Καλλιγένεος Διόδωρον ολύμβιον ἰδίῳ θανόντα
 ἐν λιμένι, πρῶρης νύκτερον ἐκχύμενον,
 δακτὸς ἐπεὶ τὸ περισσὸν ἀπῆμμεν. αἶ πόσον ὕδωρ
 ὤλεσε τὸν τάσσῳ κεκρυμμένον πελάγει.

ἔῃς Θεωδώρειο Τελευτίας, ὃς μέγα πάντων
 Φέρτερος ἦν, θηρῶν ὅσπον ἐγὼ κέκριμαι.
 ἔχῃ μάταν ἔσκαα, Φέρω δέ τι σύμβολον ἀλκᾶς
 ἀνέρος· ἦν γὰρ δὴ δυσμένεσσι λέων.

XCII.

Ὅρσι, Διὸς Κρονίδαο διάκλρε, τεῦ χάριν ἔσας
 γοργὸς ὑπὲρ μεγάλῃ τύμβον Αἰσιμένεος;
 ἔῃς ἀγγέλλω μερόπασσιν ὅθ' ἔνεκεν ὅσπον ἄριστος
 οἰωνῶν γενόμεαν, τόσπον ὅδ' ἡϊθέων.
 δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσῃσι πέλειαι·
 ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τρωόμεθα.

XCIII.

Ἀσάλα, Φέρ' ἴδω, τίν' ἔχει νέκυν. ἀλλὰ δέδορκα
 γράμμα μὲν ἔδεν πω τμαθὲν ὑπερθε λίθῃ,
 ἐννέα δ' ἀσραγάλῃς πεπληγῆτας· ὧν πίσυρες μὲν
 πρᾶτοι Αλεξάνδρῃ μαρτυρέσσι βόλον,
 οἱ δὲ τὸ τᾶς νεότατος ἐφήλικος ἄνθος, Εφηβον,
 εἰς δ' ὃ γε μαῖνυει Χῖον ἀφαιρότερον.
 ἦ ῥα τόδ' ἀγγέλλοντι, καὶ ὁ σκάπτροισι μεγαυχῆς
 χῶ δάλλων ἤβα τέρμα τὸ μηδὲν ἔχει,
 ἦ τὸ μὲν ἔ; δοκέω δὲ ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν
 ἰόν, Κρηταιεὺς ὥς τις οἰσοβόλος.
 ἦς ὁ θανὼν Χῖος μὲν, Αλεξάνδρῃ δὲ λελογχῶς
 ἄνομ', ἐφηβαίῃ δ' ὥλετ' ἐν ἡλικίᾳ.
 ὥς εὖ τὸν Φθίμενον νέον ἀκριτα, καὶ τὸ κυβευθὲν
 πνεῦμα δι' ἀφθέγκλων εἴπῃ τις ἀσραγάλων.

* XCIV.

τόσσα μὲν αὐδάσει τὰν ἔντονον ἀγέτιν οἴκῃ,
 ἃ δὲ κύων, τέκνων γνήσια καθομέναν·
 μάστιξ δ' ἐκ ὀλοᾶν, ξένη, δεσπότην, ἀλλ' ἀγέρωχον
 ὁμωσὶ, κολάσειραν δ' ἔνδικον ἀμπυλακίας·
 τὰν δὲ δόμων φυλακᾶς μελεδήμονα χὰν ἀγορεύει,
 ἃ δὲ γλαυξ, γλαυκᾶς Παλλάδος ἀμφίπολον.
 τοιοῖσδ' ἀμφ' ἔργοισιν ἐγάθειν, ἔνθεν ὀμευος
 τοιάδ' ἐμᾶ σάλα σύμβολα τεῦξε Βίτων.

LXXXIX.

Τὰν μὲν αἰὶ πολύμυθον, αἰὶ λάλον, ᾧ ξένη, κίσσα
 φάσει· τὰν δὲ μέθας σύντροφον, ἅδε κύλιξ·
 τὰν Κρήσσαν δὲ τὰ τόσσα· τὰ δ' εἴρια, τὰν φιλοεργόν·
 ἀνδρῆμα δ' αὖ μήτρας, τὰν πολιορκόταφον.
 τοιάνδε σάλωγος ὅδ' ἐκρυφε Βιτλίδα τύμβος,
 Τιμέλῃς ἄχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον.
 ἀλλ' ᾧ νερ καὶ χαῖρε, καὶ οἰχομένοισιν ἐς Αἰδαν
 τὰν αὐτὰν μύθων αὐθις ὅπαζε χάριν.

XC.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἥς ἐπὶ τύμβῳ
 γλυπτῇ ἐκ πέτρης αὐτὸς ὀρῆς κύλικα.
 ἡ δὲ Φιλάκρητος καὶ αἰὶ λάλος ἐκ ἐπὶ τέκνοις
 μύρεται, ὃ τέκνων ἀκλεάνῳ πατέρι·
 ἐν δὲ τόσῃ αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι τὸ Βάκχῃ
 ἄρμενον ὃ Βάκχῃ πλήρες ἔπεισι τάφῳ.

XCI.

Ἐἴπῃ, λέων, φθιμένοιο τί πρὸς τάφον ἀμφιβέβηκας,
 βεβόνη; τίς τᾶς σᾶς ἄξιος ἦν ἀρετᾶς;

ἢ καὶ ἄπαις; ἔξ, ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι
 Καλλιτέλῃ, τρίτῃ παῖδ' ἔτι νηπίαχον.
 ἂ ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα. ἔκαὶ σὲν, ὀδίτα,
 ἔριον ἰθύνοι πάντα Τύχῃ βίοντον.

LXXXVI.

Ἐἰπὲ, γύναι, τίς ἔφυς. ἔΠηξά. ἂ τίνος ἔπλεο παῖρός;
 ἔΚαλλιτέλεις. ἂ πάτρας δ' ἐκ τίνος ἐσσί; ἔΣάμει.
 ἂ μνᾶμα δέ σε τίς ἔτευξε; ἔΘεόκριτος, ὅς με σύνευνον
 ἤγετο. ἂ πῶς δ' ἐδάμης; ἔἄλγεσιν ἐν λοχίοις.
 ἂ εἰν ἔτεσιν τίσιν εὔσα; ἔδῖς ἑνδεκα. ἂ παῖδα δὲ λείπεις;
 ἔνηπίαχον τρισσῶν Καλλιτέλῃ ἑτέων.
 ἂ ζωῆς τέρμαθ' ἴκοιτο μετ' ἀνδράσιν. ἔκαὶ σέο δοίη
 παντὶ Τύχῃ βιότῳ τερωνόν, ὀδίτα, τέλος.

LXXXVII.

Μαυεύω τίς σε τίς ἐπὶ σαλατίδι πέτρα,
 Λυσιδίκα, γλυπτόν τόνδ' ἐχάραξε νόον·
 αἰνία γὰρ καὶ κημὸς, ὃ τ' εὐόρνηβι Τανάγρα
 οἰωνὸς βλαστῶν, θῆρος ἐγερσιμάχας.
 ἔχ' ἄδεν, ἔδ' ἐπέοικεν ὑπώροφίοισι γυναιξίν·
 ἀλλὰ τὰ τ' ἡλακάτας ἔργα καὶ ἰσοπύδων.
 ἔταν μὲν ἀνεγρομέναν με ποτ' εἴρια νύκτερος ὄρνις,
 αἰνία δ' αὐδάσει δώματος ἡνίοχον·
 ἔπαπασῆρ δ' ὅδε κημὸς αἰείσεται ἔ πολύμυθον,
 ἔ λάλον, ἀλλὰ καλᾶς ἔμπωλεον ἀσυχίας.

LXXXVIII.

Μὴ θάμβει, μάστιγα μυρῆς ἐπὶ σήματι λεύσσαν,
 γλαῦκα, βιόν, χαροπὸν χάνα, θοὰν σκύλακα.

Λαίῳ δ' ἔχω, πολὺν αἰζώνοιο Κορίνθῃ,
 Παιρήνης λευκῶν Φαιδρετέραν λιβάδων,
 τὴν θνητὴν Κυβέριαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 πλείονες, ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδας,
 δρεπόμενοι χάριτάς τε καὶ ἀνιτὴν Ἀφροδίτην·
 ἥς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὁδῶδε κρόκῳ,
 ἥς ἐτι κηῶντι μύρω τὸ διάβροχον ὀσεῦν,
 καὶ λιπαρὰὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι·
 ἥ ἔτι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέβος Ἀφρογένεια,
 καὶ γοερὸν λύζων ἐξονάχησεν Ἐρως.
 εἰ δ' ἔ' παῖσιν δέλῃν θέτο κέρδεος εὐνὴν,
 Ἑλλάς ἂν, ὡς Ἑλένης, τῇσδ' ὕπερ ἔχε πόνον.

LXXXIV.

Οὐ νέσω Ροδόπῃ τε καὶ αἰ γενέτειρα Βοϊσκά,
 ἔδ' ὑπὸ δυσμενέων δέρατι κεκλιμένα·
 ἀλλ' αὐταί, πάτρας ὅπως ἔφλεγεν ἄστῃ Κορίνθῃ
 γοργὸς Ἀρης, αἶδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα.
 ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφαλῆρι σιδαρῷ,
 ἔδ' ἰδίῃ Φειδῶ δύσμορος ἔχε βίῃ,
 αἶψε δ' ἐναυχένιον δειρᾷ βρόχον· ἥς γὰρ ἀμείνων
 δελοσύνας αἰμὴν πότμος ἐλευθέριος.

LXXXV.

"Φράζε, γύναι, γενεὴν, ὄνομα, χθόνα. Ἐκαλλιέλης μὲν
 ὁ σπείρας· Πηξῶ δ' ἔνομα· γῆ δὲ Σάμος.
 "σᾶμα δὲ τίς τόσδ' ἔχασε; Ἐθεόκριτος, ὁ πρὶν Ἀβικίᾳ
 ἀμετέρας λύσας ἄμματα παρθενίας.
 "πῶς δ' ἔθανες; Ἐλοχίοισιν ἐν ἄλγεσιν. "εἰπὲ δὲ ποίη
 ἦλθες ἐς ἡλικίην. Ἐδισσάκῃς ἐνδεκέτις.

ἔ μέλος εἰσαΐων Φθέγξαιό κεν, ὡς ἀπὸ Μυσέων
ἐν Κάδμω θαλάμοις σμῆνος ἀπεβλίστατο.

LXXX.

Διογένεὺς τόδε σῆμα, σοφῶς κυνὸς, ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπώνει βίοντον,
ὦ μία τις πῆρα, μία διπλοῖς, εἰς ἅμ' ἐφοῖτα
σκήπων, αὐτάρκης ὅπλα σαιοφροσύνας.
ἀλλὰ τάφω τῷδ' ἐκτός ἔτ' ἄφρονες, ὡς ὁ Σινωπεὺς
ἐχθαίρει Φαῦλον πάντα, καὶ εἰν Αἰδῇ.

LXXXI.

Τῆνος ὅδε Ζήνων Κιτίω Φίλος, ὅς ποτ' Ολυμπεον
ἔδραμεν, ἐκ Οσση Πήλιον ἀνθέμενος,
ἐδὲ τά γ' Ηρακλῆος ἀέθλεε· τὰν δὲ ποτ' ἄσρα
ἀτραπιτὸν μένας εὔρε σαιοφροσύνας.

LXXXII.

Οὐχὶ βαθυζώνων Ἰωπαρχία ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ Κυνῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βίοντον·
ἔδ' ἐμοὶ ἀμπεχόναι περονάτιδες, ἔ βαθύτελμος
εὐμαρὶς, ἔ λιπὼν εὐαδὲ κεκρύφαλος·
θυλὰς δὲ σκίῳνι συνέμφορος, ἃ τε συνωδὸς
δίπλαξ, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.
ἅμμι δὲ Μαιναλίας κάρρων βίος ἥς Αταλάντης
τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀρειδρομίας.

LXXXIII.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ αἰχρῳγίδι, καὶ σὺν Ερωτὶ
θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέρων

LXXVI.

Τύμβος Ανακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
 εὔδει, χῆ παίδων ζωοτάτη μανίη.
 ἀκμὴν λειριόεντι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ
 ἥμερα, καὶ κισσῷ λευκὸς ὁδῶδε λίθος.
 εἰδὼς Αἰδῆς σοι ἔρωτας ἀπέσβησεν, ἐν δὲ Ἀχέρωντος
 ὤν, ὅλος ὠδίνεις Κύπριδι θερμότερη·

LXXVII.

Στασίχορον, ζωοληθὲς ἀμελήτης τόμα Μῆσης,
 ἐκέρρισε Κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον,
 εἰ, κατὰ Πυθαγόρα Φυσικὰν Φάτιν, ἀπρὶν Ομήρου
 ψυχὰ ἐν τέρνοις δεύτερον ὠκίστατο.

LXXVIII.

Ἰβυκε, ληῖσαι σε καλέκτανον ἐκ ποτε νήσῃ
 βάντες ἐρημαίην ἄσιτον ἥϊονα,
 πόλλ' ἐπὶ βωσάμενον γεράων νέφος, αἵ τοι ἵκοντο
 μάρτυρες, ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον.
 εἰδὲ μάτην ἰάχηςας, ἐπεὶ ποινητὶς Ερινυὺς
 τῶνδε διὰ κλαίγην τίσατο σέϊο Φόνον,
 Σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ Φιλοκερδέα Φῦλα
 ληϊσέων, τί θεῶν εἰ πεφόβησθε χόλον;
 εἰδὲ γὰρ ὁ προτάρσιβε κανὼν Αἴγιοδος αἰοῖδον
 ὄμμα μελαμπέων ἐκφυγεν Εὐμενίδων.

LXXIX.

Περικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαχέων βαρὺν ὕμνων
 χαλκευτὰν, κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνης,

LXXIII.

Εἷς ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων,
 μήτ' ἐρατῶν κώμων ἀνδιχα, μήτε λύρης·
 ὕγρα δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν ἔλόν αἰδοῖς,
 αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης,
 ἥ ἐπρὸς Εὐσυνύλην τέρραμμένος, ἥ ἐ Μεγιστῇ,
 ἥ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίῳ πλόκαμον,
 ἥδ' ὃ μέθυ βλύζων, ἀμφίβορος εἴματα βάκχῳ,
 ἀκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σολίδων.
 τρισσοῖς γὰρ, Μῦσαισι, Διωνύσῳ, καὶ Ἐρωτι,
 πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίβλος.

LXXIV.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ανακρείοντος ἀμείβων,
 εἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
 σπᾶῖσον ἐμῇ σπωδιῇ, σπᾶῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὅσ' ἔα γηθήσῃ τὰ μὰ νοτιζόμενα,
 ὡς ὁ Διωνύσοιο λελασμένος ἔωπε κώμων,
 ὡς ὁ Φιλακρήτης σύντροφος ἀρμονίης,
 μὴδὲ καταφθίμενος βάκχῳ δίχα τῆτον ὑποῖσω
 τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

LXXV.

Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνάκρεον, ἐοθλὰ πονήσας,
 εὐδεις δ' ἢ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
 εὐδεις καὶ Σμέρδης, τὸ Πόθων ἔαρ, ὧ σὺ μελίσδων,
 βάροσιτ', ἀνεκρῆς νέκταρ ἐναρμόνιον.
 ἥϊθέων γὰρ ἔρωτος ἔφυς σκοπῶς· ἐς δὲ σε μᾶνον
 τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἐκηβολίας.

ὦ νῦμα Κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ὦ καὶ Ολυμπων,
καὶ τὰν Αἴαντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
καὶ τὸν Ἀχιλλεΐοις Φαρσαλίῃσιν Ἐκτορα πῶλοισι,
ὅς τέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδία.
εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκαν, ἴδ' ὅτι κεύθει
καὶ Θέτιδος γαμέταν αἰ βραχύεωλος Ἰκος.

LXX.

Σαπφώ τοι κεύθει, χθὼν Αἰολί, τὰν μετὰ Μῆσ' ἄν
ἀθανάταν θνατὰν Μῆσαν ἀειδομένην,
ἂν Κύπρις καὶ Ἑρως συνάμ' ἔτραφον, ἅς μετὰ Πειθῇ
ἔωλεκ' ἀείζων Πιερίδων σέφανον,
Ἑλλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος. ὦ τριέλικτον
Μοῖραι δινεῦσαι νῆμα κατ' ἡλακίας,
πῶς ἐκ ἐπλώσαοτε πανάφθιτον ἡμᾶρ ἀοιδῷ
ἄφθιτα νησαμένα δῶρ' Ἐλικωνιάσι;

LXXI.

Ὅνομά μευ Σαπφώ· τόσσον δ' ὑπερέχον αἰδᾶν
θηλειᾶν, ἀνδρῶν ὅσπον ὁ Μαιονίδαο.

LXXII.

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσός,
αἶβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·
πηγαὶ δ' ἄργινόντος ἀναθλίβουσιν γάλακτος,
εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ,
ὅφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὅς τέα τέρψιν ἄρῃται,
εἰ δὴ τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα,
ὦ τὸ Φίλον σέρζας, Φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον.

B 5

ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅτι Πελασγῶν
 ἐκ ἀρετᾶ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
 τεύχεα δ' ἂν λέξειεν Ἀχιλλέος· Ἀρσενος ἀκμᾶς,
 ὃ σκολιῶν μύθων, ἄμμες ἐφιεμένα.

* LXVI.

Ἡρώος Πριάμυ βαιὸς τάφος, ἔχ' ὅτι τοῖς
 ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

LXVII.

Οὐκ ἐτι θελγομένης, Ορφεῦ, δρύας, ἐκέτι πέτρας
 ἄξεις, ὃ θερῶν αὐτονόμης ἀγέλας·
 ἐκ' ἐτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, ἐχὶ χάλαζαν,
 ὃ νιφετῶν συρμᾶς, ὃ παλαγεῦσαν ἄλα.
 ὦλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραηο θυγάτρεις
 Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπᾳ.
 τί φθιμένοις σοναχεῦμεν ἐφ' ὑάσιν, ἀνίκ' ἀλάλκεν
 τῶν παίδων Αἰδὴν ἐδὲ θεοῖς δύναμις.

LXVIII.

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
 Ἑλλάνων βιοτᾶ δεύτερον αἰέλιον,
 Μῆσῶν Φέγγος Ὀμηρον, ἀγήρανον σόμα κόσμῳ
 παντός, ἀλιρρόθιος, ξεῖνε, κέκευθα κοις.

LXIX.

Τὰν μερόπων Πειθᾶ, τὸ μέγα σόμα, τὰν ἴσα Μῆσῳ
 Φθελξαμέναν κεφαλάν, ὧ ξέε, Μαιονίδεα
 ἅδ' ἔλαχον νασῆτις Ἰσσωπιδᾶς· ὃ γὰρ ἐν ἄλλᾳ
 ἱερὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανῶν ἔλιπεν,

LXII.

Δισσᾶν ἐκ βροχίδων αἰ μὲν μία πίονα κίχλαν,
 αἰ μία δ' ἰστωεῖα κόσσυφον εἴλε πάγα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερόν δέμας ἐς Φάος Ἠῆς
 ἐκέτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἤκε δεραιοπέδας·
 αἰ δ' αὖθις μεβέηκε τὸν ἱερόν. ἦν γὰρ αἰοιδῶν
 Φειδῶ κῆν κωφαῖς, ξεῖνε, λινοςασίας.

* LXIII.

Ἄρτι νηγεγέων σε, χελιδόν, μητέρα τέκνων,
 ἄρτι σε θάλωσσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
 αἶζας ἔντοσδε νεοσσοκόμοιο καλιῆς
 νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφης,
 καὶ σε κυνυρομέναν ὅπῳτ' ἀθρόος ἦλθε δαίξων,
 ἤριπεν ἐχαρίς λαβρόν ἐπ' αἶσμα πυρός.
 ὥς θάνεν ἡλιτοεργός. ἴδ' ὥς Ἠφαιστος ἀμύντωρ
 τὰν ἀπ' Εριχθονίης παιδὸς ἔσωσε γονάν.

* LXIV.

Θηρευτὴν λάμπωνα, Μίδε κύνα, δίψα κατέκλεα,
 καίπῳερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.
 ποσσὶ γὰρ ὤρυσεν νοτερόν πέδον, ἀλλὰ τὸ νωθὲς
 πίδακος ἐκ τυφλῆς ἐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ·
 πῖπῳε δ' ἀπαυδήσας· εἴτ' ἔβλυσεν. ἦ ἄρα, Νύμφαι,
 λάμπωνι κλαμένων μῆνιν ἔθεαδ' ἐλάφων.

LXV.

Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ροιτηΐσιν ἀκλιᾶς
 θυμοβαρὲς Ἀρετὰ μύρομαι ἐζομένα,

LIX.

Βακχυλῖς ἢ Βάκχῃ κυλίκων σπαοδὸς, ἔκ ποτε νῆσω
 κεκλιμένα, Διοῖ τοῖον ἔλεξε λόγον.
 Ἦν ὅλοϛ διὰ καῦμα Φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόν σοι
 ἡελίς δροσερᾶν πόμαί ἐκ λιθάδων,
 ἀδυόμιος καὶ αἰῶνος. ἔπει δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
 αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἔπεφράσατο.
 τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν
 χοίων ἡελίς πλείονας ἠγάσασατο.

LX.

Επὶ σοφῶν, κλεόβελε, σὲ μὲν τεκνώσατο Λίνδος.
 ἀμφὶ δὲ Σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχει.
 Πιττακὸν αἰ Μιτυλάνα· βίαντα δὲ δῖα Πριήνη.
 Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα Δίκας.
 αἰ σπάρτα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ Κεκροπίς αἶα.
 πάντας ἀριζάλα σωφροσύνας Φύλακας.

* LXI.

Αιάζει πῆρῃ τε, καὶ Ἡράκλειον ἄριστον,
 βριβύ Σινωπῆτε Διογένεος ῥόπαλον,
 καὶ τὸ χύδην ῥυπθέντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἑδος
 διπλάδιον, κρουεῶν ἀντίπαλον νιφάδων,
 ὅτι τοῖς ὅμοις μιαινέται. ἦ γὰρ ὁ μὲν πε
 ῥράμιος· σὺ δ' ἔφυς οὖν σπαοδίῃσι κύων.
 ἀλλὰ μέβες, μέβες ὅπῃ τὰ μὴ σέθεν. ἄλλο λεόντων,
 ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὄρωρε τράγων.

* LIII.

Λιτός τοι δόμος ἔστος, (ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
ἴδουμαι νοτερῆς δεσποτίς ἡϊόνος)
ἀλλὰ Φίλος· πόντω γὰρ ἐπὶ πλατὺ δαιμαίνοντι
χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.
ἰλάσκειν τὴν κύπριν· ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
ἔριος, ἢ χαροπῶ πνεύσκειμαι ἐν πελάγει.

LIV.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῆν.

Αδάμαλις, δοκέω, μυκήσεται· ἦν δὲ βραδύνη.
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, ἔχι Μύρων.

LV.

Αδάμαλις, δοκέω, μυκήσεται. ἦ ῥ' ὁ Προμηθεὺς
ἔχι μόνος· πλάτλεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

LVI.

Πηχλὸν μοι τὶς ἄροτρον ἐπ' αὐχένι καὶ ζύγα θέτω.
εἵνεκα γὰρ τέχνας σείο, Μύρων, ἀρόσω.

LVII.

Εἰ μή με ποτὶ τᾶδε Μύρων πόδας ἤρμοσε πέτρα,
ἄλλαις ἀν νεμόμαν βυσσὶν ὁμῆ δάμαλις.

LVIII.

Μόχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεται; τίωτε δὲ μυκά;
ἃ τέχνα μαζοῖς ἔκ ἐνέθηκε γάλα.

L.

Πῃ τὸ περίελετον κάλλος σέο, Δωρὶ Κόρινθε;
 πῃ σεφάσαι πύργων, πῃ τὰ πάσαι κλέαναι;
 πῃ νηοὶ μακάρων, πῃ δώματα, πῃ δὲ δάμαρτες
 Σισύφιοι, λαῶν θ' αἰ ποτὲ μυριάδες;
 ἔδ' ἐγὰρ ἔδ' ἴχθος, πολυκάμμορε, σέιο λέλαιπται,
 πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος.
 μῆναι ἀπόρρητοι Νηρηίδες, Ωκεανοῖο
 κῆραι, σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

LI.

Εἰς πόλιν Ηράκλειαν.

Τίς τόδε μυχόγληνος ἅπαν δωμήσατο Κύκλωψ
 λαῖνον Ασσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
 ἢ ποῖοι χθονὸς ἕες ἀνυψώσαντο γίγαντες
 κείμενον ἐπ' ἀπώρων ἀγχοῖσι Πηληϊάδων,
 ἀκλινές, ἀσυφελικόν, Αθώεος ἴσον ἐρίπνα,
 Φυρῆθ' ἐν γαίης εὐρυπέδοιο βάρους;
 δᾶμος αἰεὶ μακάριςτος, ὃς ἄσπεσιν Ηρακλείης
 ἔρανίων εὐρύαλων.

LII.

Καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἄρμασι τείχος,
 καὶ τὸν ἐπ' Αλφειῷ Ζᾶνα κατηνυγασάμην,
 κάτωων τ' αἰώρημα, καὶ Ηελίοιο κολοσσόν,
 καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάμαλον,
 μνᾶμά τε Μουσώλοιο πελᾶριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσείδον
 Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρ' ἰέοντα δόμον,
 κῆνα μὲν ἡμαύρωτό τε, κῆνιδ' ἐνόσφιν Ολύμπῳ
 Ἀλίου ἔδ' ἐν πῶ τοῖον ἐπηνυγάσατο.

XLVI.

Μναμοσύναν ἔλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνῃς
Σαπφῆς, μὴ δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί.

XLVII.

Παυροεπῆς Ἥρινα, καὶ ἔ πολύμυθος αἰοδαῖς·
ἀλλ' ἔλαχεν Μῦσας τῷτο τὸ βαιὸν ἔπος.
τοιγάρτοι μνήμης ἔκ' ἡμῶστέν, ἔδὲ μελαάνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ καλύεταί πλέρυγι·
αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν αἰοιδῶν
μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
λαΐτερος κύκνυ μικρὸς θρόος, ἥ ἐ κοιλιῶν
κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιθνάμενος νεφέλαις.

XLVIII.

Νεβρεΐων ὅπωςον σάλπιγγ' ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σέιο χέλυς·
ἔδὲ μάτην ἀπαλοῖς ξυθὸς περὶ χεῖλεσιν ἐσμὸς
ἔπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σέιο, μέλι.
μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερύεις θεὸς, ὕμνον αἰείσας
τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

• * XLIX.

Γράμμα τόδ' Ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
Φροντίδι θηναίῃς ἀστέρας ἐφράσατο,
ἀπλανέας τ' ἄμφω καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργῆς
ἰλλόμενος κύκλοις ἔρανος ἐνδεδέται.
αἰσιόω δὲ καμῶν ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἶναι
δεύτερος, ὅστις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα.

Τάνταλε, καὶ δέ σε γλώσσα διώλεσε, καὶ σέο κέραν·
χαὶ μὲν ἐπετρῶθη, σοὶ δ' ἔπι δῆμα λίθος.

XLIII.

Τίπῃ, γύναι, πρὸς Ολυμπον ἀναιδέα χεῖρα νένευκας,
ἐνθεον ἐξ ἀθέεα κρατὸς ἀΦεῖσα κόμαν;
λατῆς παπῳαίνεσσα πολὺν χόλον, ὃ πολύτεκνε,
νῦν σένε τὰν πικρὰν καὶ φιλάεχλον ἔριν.
αἱ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας· αἱ δὲ λιπώωντες
κέκλιται· αἱ δὲ βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
καὶ μόχθων ἔπῳ τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσην
ἔσρωται τέκνων ἐσμὸς ἀποφθιμένων.
ὃ βαρὺ δακρύσασσα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
πέτρος ἔση Νιόβα, κ' Αἰδί τετρομένα.

XLIV.

Ἐπὶ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ρίζαν Ομήρε,
Σμύρνα, Χίος, Κολοφῶν, Ιθάκη, Πύλος, Ἀργος, Αἰθῆραι.

XLV.

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ομήρε,
οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπασσι Χίον,
οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμῖνα,
οἱ δὲ νυ τῶν Λαπιθέων ματέρα Θεσσαλίαν·
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. εἰ δ' ἐμὲ φοῖβε
χρὴ λέξαι πινυτὰς ἀμφοδὰ μαλίσσιναι,
πάτρα σοι τελέθει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ τεκέσσης
ὃ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

τοῖσι γὰρ παῖδός πῆγοι πόδες· ἔσθ' αὖ ἐκείνῳ
 ἔσθ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θένων.
 ἢ γὰρ ἐφ' ὑπὸ πλῆγῳ, ἢ τέρματος εἶδε τις ἄκρῃ
 ἦίθεον, μέσσω δ' ἔ' ποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

XL.

Ταύρῃ βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέας
 Ατλάντος ὤμους, καὶ κόμαν Ἡρακλέους
 σεμνάν θ' ὑπῆναν, καὶ λέοντος ὄμμαϊα
 Μιλησίῃ γίγαντος ἔσθ' Ολύμπιος
 Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἡνίκα
 πυγμαῖν ἐνίκα Νικοφῶν Ολύμπια.

* XLI.

Εἰς ἄγαλμα Ἐρωτος δεδεμένῃς.

Τίς δισσαὺς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
 ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἶλε δόλῳ;
 ἦτοι, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπῳ
 βάλλε· σὺ γὰρ τέρετ' ἡ δάκρυσιν ἦίθεων.

XLII.

Ταπαλὶς αἶδε ποχ' αἶδε, δις ἐπὶ τέκνα τεκῆσθαι
 γαστρὶ μιῇ, φοῖβῳ θῦμα καὶ Ἀρτέμιδι.
 κῆρα γὰρ πρῶτεμιψε κόραις Φόνον, ἄρσενι δ' ἄρσιν·
 δισσοὶ δὲ δισσαὺς ἔκτανον ἐβδομάδας.
 αἰ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, αἰ πάρος εὐπαις
 ἔσθ' ἐφ' ἐνὶ τλάμων λείπετο γηροκόμῳ·
 μάτηρ δ' ἔχ' ὑπὸ παισὶν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ μαίρεος
 παῖδες ἐς ἀλγευγὰς πάντες ἄγοντο τάφους.

Tom. II.

B

XXXVI.

Τίς ποτ' ἄνω Οὐλύμπωιο μετάγαγε παρθενῶνα,
 τὸν πάρος ἑρανοῖς ἐμβεβαῶτα δόμοις,
 ἐς πόλιν Ἀνδρόκλοιο, θοῶν βασιλείαν Ἰώνων,
 τὰν δορὶ καὶ Μῆσαις αἰταντάταν ΕΦεισον;
 ἢ ῥα σὺ Φιλαμένα, Τίτυοκτόνε, μέζον Οὐλύμπω
 τὰν τροφὸν, ἐνταυβοῖ τὸν σὸν ἔβευ θάλαμον.

XXXVII.

Ἀκμαῖος ῥοδὴν νῆϊ δρόμος, εἰδὲ θάλασσα
 πορφύρει τρομερῇ Φοικὶ χαρασσομένη·
 ἥδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδῶν
 οἰκία, λειμώνων δ' αἶθρα γελᾷ πέταλα.
 τῆνεκα μηρύσαοτε διάβοοχα πείσματ' αὐται,
 ἔλχετε δ' ἀγκύρας Φωλάδας ἐκ λιμένων·
 λαίφεα δ' εὐϋφέα προτονίζετε. ταῦθ' ὁ Πρῆγως
 ὕμνιν ἐνορμίτας παῖς ἐνέπω Βρομίας.

XXXVIII.

Ἀὖθι με πλατάνισον ἐφερπύζουσα καλύπτει
 ἄμπελος· ὀθνεῖη δ' ἀμφιτέθηλα κόμη,
 ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ' ὀροδάμνοισ
 βότρυας, ἢ ταύτης ἐκ ἀπετηλοῖερη.
 τοῖν μέντοι ἔπειτα τιθηνείδω τις ἐταίρην,
 ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

XXXIX.

Ὁ σαδιδεὺς Ἀρίης ὁ Μενεκλέος ἔκατελέγχει
 Περσέα, σὸν κλίσην, Ταρσὲ Κίλισσα πόλι,

XXXII.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης
 Κύπριν, Ἀπειλείης μόχθον ἔρα γραφίδος,
 ὡς χερὶ συμμάριψασα διάβροχον ὕδατι χρίταν
 ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρόν ἀπὸ πλοκάμων.
 αὐταὶ νῦν ἐρεῖσιν Αθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔρην ἐρχόμεθα.

XXXIII.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοστον Αφροδίτην.

Καὶ λίθος ὡς Παφίῃ θωρήξατο, ἥ τάχα μᾶλλον
 εἶδε λίθον Παφίῃ, καὶ ὤμοσεν· Ἡέλον εἶναι.

XXXIV.

Καὶ Κύπρις Σπάρτας. ἐκ ἄσπεσιν οἶά τ' ἐν ἄλλῃς
 ἴδρυται, μαλακὰς ἐσσαμένα σολίδας·
 ἀλλὰ κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας,
 ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων κάμακα.
 ἔγὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτον
 Θρακὸς Εὐναλίδ, καὶ Λακεδαιμονίαν.

XXXV.

Τρίζυγες αἱ Μῆσαι τᾷδ' ἔσμεν· αἱ μία λωτῆς,
 αἱ δὲ φέρει παλάμαις βάρβιτον, αἱ δὲ χέλυν.
 αἱ μὲν Αἰριοκλήος ἔχει χέλυν, αἱ δὲ Ἀγελάδα
 βάρβιτον, αἱ Καναχᾷ δὲ ὕμνοπόλῃς δόνακας.
 ἀλλ' αἱ μὲν κρᾶνταιρα τόνον πέλει· αἱ δὲ μελωδὸς
 χρώματος· αἱ δὲ σοφᾶς εὐρέτις ἀρμονίας.

ἀλλ' ἔχ' Ηρακλῆς· ἓνα δὲ κίλινον ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ, καὶ πάντως ἐν θύοις ἐκλέγεται.
ἀλλὰ λύκος εἰργεῖ. τί δὲ τὸ πλεόν, εἰ τὸ Φυλαχθὲν
ὀλλυται εἴτε λύκων, εἴθ' ὑπὸ τῷ Φύλακος;

XXIX.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια; τίς δ' ἀφ' ὀρέων
δένδρατα, καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας,
ἀγκρεμάσας Ἀρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
ἐκ αὐτῶν ἐμῶν ρίψει ταῦτά τις ὅτ' ὅλα δόμων;
ἀπολλέμενων τάδ' ἔοικεν ἐν οἴνοπλῃ τεράμνοισι
πλάθειν, ἢ θριγκῶν ἐντὸς Εὐναλίδος.
στυλά μοι ἀμφιδρυπῶν, καὶ ὀλυμένων ἄδ' ἐλὺθρος
ἀνδρῶν, εἴπ' ἔφυν ὁ βροτολογιγὸς Ἀρης.

XXX

Βέβαιαι αὖ πόλλων, τόδε χάλκεον ἔργον Οὐατᾶ,
ἀγλαΐης Λητοῖ καὶ Διὶ μαρτυρίη,
ἔθ' ὅτι τῇσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χῶτι, κατ' αἶνον,
ὄμματι καὶ κεφαλῇ ἀγλαὸς ὁ Κρονίδης.
ἔδ' Ἡρῇ νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν Οὐατᾶς,
ὃν μετ' Ἐληθίδος τοῖον ἀπεπλάσασατο.

XXXI.

Φάσεις, τὰν μὲν Κύπριν ἀνὰ κρηναῶν Κνίδον ἀβρῶν,
ἄδ' ὡς φλέξει καὶ θεὸς εὖσα λίθον.
τὸν δ' ἐν Θεσπιάδαις γλοκὺν Ἰμερον, ἔχ' ὅτι πέτρον.
ἀλλ' ὅτι κῆν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.
τοίως Πραξιτέλης κάμει δαίμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας
γᾶς, ἵνα μὴ δισσῶ πάντα θέροιο πυρί.

XXVII.

Εκ ποτέ τις Φρικηϊοῖο θεᾶς σεσοθημένος οἴσῳ,
 ῥεμβητὰς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους,
 θηλυχίτων, ἀσκητὸς εὖσπεύροισι κορύμβοις,
 αἶβρῳ τε σρεπλῶν ἄμματι κεκρυφάλων,
 ἡμιάνωρ, κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτρην,
 Ζανὸς ἐλασηθεῖς γηγοαγεῖ νιφάδι.
 τῷ δέ τοι ἀρρίγῃτος ἐπένθορε ταυροφόνος θῆρ,
 ἐς τὸν ἐὸν προμολῶν Φωλεὸν ἐσπέριος·
 ἀθρήσας δ' εἰς Φῶτα, καὶ εὐτρήτοισιν αὐτμᾶν
 μυκτῆρσι βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος,
 ἔσα μὲν βριαροῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν· ὄμμα δ' ἐλίξας
 βρυχάτο σφεδανῶν ὄμβριμον ἐκ γενύων.
 ἀμφὶ δέ οἱ σμαράγχει μὲν ἐναυλισηρίον ἄντρον,
 ἄχει δ' ὑλάεις ἀγχινεφῆς σκόπελος.
 αὐτὰρ ὁ θαμβήσας φθόγον βαρύν, ἐν μὲν ἅπαντα
 ἐν στέροισι εἰάγει θυμὸν ὀρινόμενον·
 ἀλλ' ἐμπας ἐρίμυκον ἀπὸ σομάτων ὀλολυγὰν
 ἤκεν, ἐδίνησε δ' εὐσροφάλιγχα κόμαν·
 χειρὶ δ' ἀνάχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπ' αἰάλαγχε,
 δινωτὸν Ρεΐας ὅπλον Ολυμπιάδος,
 τὸ ζωᾶς ἐπαρωγόν. αἰθήρα γὰρ τότε βύρσης
 ταυρεῖς κενεὸν ὄσπον ἔδεισε λέων,
 ἐκ δὲ Φυγῶν ὥρυσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
 πάνσοφος ἐξευρεῖν ἐκλύσιν Αἰδέω.

XXVIII.

Εὐκόλος Ερμείας, ὦ ποιμένες, ἐν τε γάλακτι
 χαίρων, καὶ δρυϊνῷ σπενδόμενος μέλιτι·

καὶ Βιτὴ μὲν τὰςδε χοροβαλέας κάμε κέρας,
 λοξὰ τε Μαιάνδρῳ ρεῖθρα παλιμωλανέος·
 ξανθὰ δ' Ἀντιάνερα τὸν ἀγχόβι νήσατο κόσμον,
 πρὸς λαιᾷ ποταμῷ κεκλιμένον λαγόνι·
 τὸν δ' ἐνυ δεξιτερῶν νασμῶν πέλας ἰσοπάλλαισον
 τῷτον ἐπὶ σπιθαμῇ Βίτῃον ἡνύσατο.

XXIV.

Βιθυῖς Κυθήρη με τεῆς ἀνεθήκατο, Κύπρι,
 μορφῆς εἶδωλον λύγδιον, εὐξαμένη.
 ἀλλὰ σὺ τῇ μικρῇ μεγάλην χάριν ἀντιμερίζε,
 ὥς ἔθος· ἀρκεῖται δ' ἀνδρὸς ὁμοφροσύνη.

XXV.

Ἡ πολὺβριξ ἔλας ἀνεθήκατο παρθένος Ἰωπῇ
 χαίτας, εὐώδη σμηχομένα κρόταφον·
 ἤδη γάρ οἱ ἐπ' ἤλθε γάμῳ τέλος· αἱ δ' ἐπὶ κέρῃ
 μίτραι παρθενίας αἰνέομεν χάριτας.

XXVI.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινὰ, χελιδονίδων ἅμα Φωνᾷ,
 μελωμέναν, ἰσῶν Παλλάδος αἰλκύνονα,
 τὸν τε καρῆσαρέοντα πολυρροΐσθητον ἄτρακτον,
 κλωστήρα σρεπλῆς εὐδρομον ἀρωεδότας,
 καὶ πήνας, καὶ τόνδε Φιληλάκαλον καλαθίσκον,
 σάμονος ἀσκηῖν καὶ τολύπας Φύλακα,
 παῖς ἀγαθὴ Τελέσιλλα Διοκλέος, αἱ Φιλοεργὸς
 εἰροκόμων κέρα θήκατο δεσπότηδι.

χωὶ μὲν οἷς τευτὴρ κεραὸν βιόν· αἱ δὲ λυραῖδός
 τὰν χέλυν· ὡ γρευτὴρ ὥπασε πλεχλ᾽ αἶ λῖνα.
 αἰλλ' ὁ μὲν ἀκυβόλων ἰῶν κράτος, αἱ δὲ φέροιο
 ἄκρα λύρας, ὁ δ' ἔχει πρῶτα κυναγεσίας.

XXI.

Σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλαττῆρια ταῦτα βίτινα,
 εὐτέχνων ἐρατὸν σκυτοτόμων κάματον·
 τὸν δὲ φιλοπλέκιοι κόμας σφιγκτῆρα φιλαίνις,
 βαπτὸν αἰλὸς πολιῆς ἀνθεσι κεκρύφαλον·
 ῥιτιῖδα δ' Αντίκλεια· καλύπτειραν δὲ προσώπῃς,
 ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον,
 αἱ καλὰ Ἡράκλεια· τὸν εὐσπερῇ δὲ δράκοντι,
 χρύσειον ραδινῶν κόσμον ἐπισφυρίων,
 πατρὸς Ἀριστοτέλους συνομώνυμος· αἱ συνομήθει
 ἄλικες Οὐρανὴ δῶρα Κυθηριάδι.

XXII.

Παλλάδι ταὶ τρισσαὶ θέσαν ἄλικες, ἴσον ἀράχνα
 τεῦξαι λεπταλέον σάμον' ἐπισάμεναι,
 Δημῶ μὲν ταλαρίσκον εὐπλοκον, Ἀρσινόα δὲ
 ἐργάτιν εὐκλώσῃ νήματος ἡλακάταν·
 κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίβις,
 Βακχυλῆς, εὐκρέλῃς ἃ διέκρινε μίτης.
 ζῶεν γὰρ δίχα παντὸς ὀνειδέος εἶλεθ' ἐκάστα,
 ξῆνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρτυμένα βίσιον.

XXIII.

Ἀρτεμι, σοὶ ταύταν, εὐπάρθε, πότνα γυναικῶν,
 τὰν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

κλωβὸς τ' ἀμφιρῶγας, ἀνασπαστὴς τε δερᾶγχας,
καὶ πυρὶ θηγαλέες ὀξυπαγεῖς σάλικας,
καὶ τὰν εὐκολλὸν δρυὸς ἱκμάδα, τὸν τε πετεινῶν
ἀγρευτὰν, ἱξῶ μυδαλέον, δόνακα,
καὶ καυφίς τρίκλωσον ἐπισπαστῆρα βόλοιο,
ἀρῆν τε κλαγεῶν λαιμοπέδαν γεράνων,
σοὶ, Πὰν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολάδα
Κραῦζις, ὁ θηρευτὰς, Ἀρκὰς ἀπ' Ορχομενῆ.

XVIII.

Τὸν πάρος Ορβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον,
τὸν πρὶν ἐρημωτὰν θῆρα Μακεδονίας,
Δαρδανέων ὀλετῆρ', ὁ κεραύνιος εἴλε φίλιππος,
πλήξας αἰγανέα βρέγμα κυναγέτιδι·
καὶ τὰδε σοὶ βριαρᾶς, Ηράκλεες, ἔδичα βύρσας
θῆκεν, αἰμαιμακέτε κρατὸς ἔρεισμα, κέρα
σᾶς τοι ὅσ' ἐκ ρίζας ἀναδέδρομεν· ἔ τι αἰετὶς
πατρώας ζαλὲν ἔργα βοοκλισίας.

XIX. ●

Τὰν ἔλαφον, Λάδωνα καὶ ἀμφ' Ερυμάνθιον ὕδωρ
νῶτά τε θηρονόμῃ φερόμεναι φολόας,
παῖς ὁ Θεαρίδεω Λασιώνιος εἴλε λυκόρμας,
πλήξας ῥομβωτῶ δέρατος ἑρτιάχῃ·
δέρμα δὲ καὶ δικέριον ἀπὸ σόρβυγα μετώπων
σπασάμενος, κέρα θῆκε παρ' ἀγρότιδι.

XX.

Α Φόρμιγξ, τὰ τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίχτυα φοῖβω
Σώσιδος, ἐκ τε φίλας, ἐκ τε Πολυκράτεος.

ἐκ πολλῆς πλειῶνος ἐπεὶ βάρος ἔκετι χεῖρες
ἔσεγον, ἐς κεφαλὴν δ' ἤλυθε λευκοῖερν.

XIV.

Λείψανον ἀμφίκλασον ἀλιπλανέες σκολοπένδρας
τῆτο κατ' εὐψαμάθῃς κείμενον ἥϊονος,
διστάκι τεβρόργμον, ἅπαν πεφορυγμένον ἀφρῶ,
πολλὰ θαλασσαῇ ξανθὸν ὑπὸ σπιλάδι,
Ερμῶναξ ἐκίχανεν, ὅτε γριπῆϊδι τέχνη
εἴλκε τὸν ἐκ πελάγευς ἰχθυόεντα βόλον.
εὐρὼν δ' ἤερτησε Παλαίμονι παιδί καὶ Ἰνοῖ,
δαίμοσιν εἰναλίοις δὲς τέρας εἰνάλιον.

XV.

Πανὶ τάδ' αὐθαιμοὶ τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας.
Δᾶμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὄρειονόμων.
Κλείτωρ δὲ πλωτῶν τάδε δίκτυα· τῶν δὲ πετεινῶν
ἀρήκηλον Πίγρης τάνδε δεραιοπέδαν.
τὸν μὲν γὰρ ξυλόχων, ὃν δ' ἥερος, ὃν δ' ἀπὸ λίμνας
ἔπτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἐδεκτο λίνους.

XVI.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίκτυα, τετραπόδων δὲ
Δᾶμις, καὶ Πίγρης θῆκεν ὑπεριών
Παῖ, κασιγνήτων ἱερῇ τριάς. ἀλλὰ σὺ θῆρη
ἥερι, κῆν πόνῳ, κῆν χθονὶ τοῖσδε νέμε.

XVII.

Γηραλέον νεφέλας τρυῆχος τόδε, καὶ τριέλικτον
ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νευροτενεῖς παγίδας.

A 5

IX.

Κερκίδα τὴν Φιλαοιδὸν Αθηναίη θέτο Βιτῶν
 ἄνθεμα, λιμηῆς ἄρμενον ἐργασίης,
 εἶπε δέ· Χαῖρε θεά, καὶ τήνδ' ἔχε· χήρη ἐγὼ γὰρ
 τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας,
 ἀρνεῦμαι τὰ σὰ δῶρα· τὰ δ' ἔμπωλι, Κύπριδος ἔργων
 ἀπώλωμαι· ὥρης γὰρ κρεῖσσον ὀρῶ τὸ θέλειν.

X.

Τὰν πρῖν Εὐναλίοιο καὶ Εἰράνας ὑποΦᾶτιν,
 μέλωσσαν κλαγγὰν βάμβαρον ἐκ σομάτων,
 χαλκοπαγῇ σάλπιγγα, γέρας φερένικος Αθάναι,
 λήξας καὶ πολέμῃ καὶ θυμέλῃ, ἔθετο.

XI.

Αἶμαρος αἱματόεν πολέμῃ μέλος ἐν δαὶ σάλπιγγι
 καὶ γλυκὺν εἰράνας ἐκπροχέεσσα νόμον,
 ἄλκιμμαι, φερένικε, τεὸν Τριτανίδι κῆρα
 δῶρον, ἐριβρύχων παυσαμένα κελεύων.

XII.

Τριτογενὲς, Σώτειρα, Διὸς Φυγοδέμνιε κῆρα,
 Πηλλὰς, ἀπειροτόκῃ δεσπότη παρθενίῃ,
 βωμόν τοι κεραῶχον ἐδείματο τόνδε Σέλευκος,
 φοιθεῖαν ἰαχὰν φθειγομένην σώματος.

XIII.

Αρπαλίων ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς ὢν, ὁ λινεύτης
 τήνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκε μετὴν σιγύνην,

* IV.

Εσυκός τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἶφ' ὁ Πρήπος.
Οἴμοι, ὑπὸ θνητῷ λείπωμαι ἀθάνατος.

* V.

Μὴ κλαίων τὸν Ερωτα δόκει, Τηλέμβροτε, πείσεν,
μηδ' ὀλίγω παύσεν ὕδατι πῦρ ἀπνέες.
Χρυσὸς Ερωτος αἰεὶ παιώνιος· ἐσβέδῃ δὲ
ἔδὲ τότε ἐν πολλῷ τικλόμενος πελάγει.

* VI.

Δραχμῆς Εὐρώπῃν τὴν Ατθίδα, μηδὲ Φοβηβείς
μηδένα, μήτ' ἄλλως ἀντιλέγῃσαν, ἔχε,
καὶ τρωμνὴν παρέχσαν ἀμεμφέα, χρώπτε χειμῶν,
ἀνθρακας. ἦ ῥα μάτην, Ζεῦ Φίλε, βῆς ἐγένε.

* VII.

Υδατος ἀκρότης κεκορημένῳ ἄγχι παρὰσας
χθίζόν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος ἔλεξε τάδε.
Εὐδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθόμενων ΑΦροδίτῃ.
εἰπέ μοι, ὦ νήφω, πεύθειαι Ἰωπολύτης;
τάρβει μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ'· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς ἔκ' ἐτι τερπνὸν ὕδωρ.

* VIII.

Ὅ μοι πληιάδων Φοβερὴ δύσις, ἔδὲ Θαλάσσης
ᾠρὸν συφελῷ κῦμα περὶ σκοπέλῳ,
ἔσθ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας ἔρανος, αἷς κακὸν ἄνδρα
ταρβέω, καὶ μύθων μνημόνας ὕδρωπώτας.

* A 3

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

* I.

Ω κύμορόν με λέγῃσι δαήμονες ἀνέρες ἄσρων·
εἰμὶ μὲν, ἀλλ' ἔμοι τῆτο, Σέλευκε, μέλει,
εἰς Αἴδην μία πᾶσι καλαΐσας· εἰ δὲ τάχιον
ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
πίνωμεν· καὶ γὰρ θῆ' ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἴσως
οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς Αἴδην.

* II.

Βακίλος ἔπλεο, φοῖβε, Ποσειδάων δὲ καβάλλης,
κύκνος Ζεὺς, Ἀμμων δ' ἁμφιβόητος, ὄφεις·
χαῖ μὲν ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ παιδικὰ, ὄφρα λάβοιτε·
ἐσέ γὰρ ἔπειθες εὐνέται, ἀλλὰ βίης.
Εὐαγόρας δ' ὦν χαλκὸς ἄτερ δόλῃς αὐτὸς αἰλίσκει
πάντας καὶ πάσας, ἔ μεταβαλλόμενος.

* III.

Εὐπάλαμος ξανθὸν μὲν ἐρεύβεται, ἴσον Εἰωτι,
μέσφ' ἐπὶ τὸν Κρηῶν ποιμένα Μηριόνη·
ἐκ δὲ νυ Μηριόνω Ποδαλεῖριον, ἔκεί' ἐς Ἡώ
νεῖται. ἴδ' ὥς Φθονερά παλγενέτερὰ Φύσις.
εἰ γὰρ τῷ τὰ τ' ἐνερθε, τὰ θ' ὑπόθεν ἴσα πέλοιτο,
ἦν ἂν Ἀχιλλῆος Φέρτερος Αἰακίδα.

δεξιτερὰ κεφαλὰν ἐπεμάξατο. κ', ὦ μέγα δειλοί,
ἔδὲ θανόντες ἑὼν ἐξελάβεθ' ἀχέων.

V.

Ὅυ προῖδ' ἄν, Θεότιμε, κακὴν δύσιν ὑετίοιο
Ἀρχίερα, κρουεῖς ἥψας ναυτιλίας,
ἢ σε, δι' Αἰγαίοιο πολυκλήϊδι θρόνῳ
νῆϊ, σὺν οἷς ἐτάροις ἤγαγεν εἰς Αἶδ' ἄν.
αἰ' αἰ', Ἀριστομένης δὲ καὶ Εὐπόλις, οἳ σ' ἐτέκοντο,
μύρονται, κενὸν σῆμα περιχόμενοι.

VI.

Ὡλεο δὴ πρὸ γάμοιο, Φιλαίνιον, ἔδὲ σε μάτηρ
Πυθιάς ὠραίης ἤγαγεν εἰς θαλάμους.
τυμφίης· ἀλλ' ἐλεεινὰ καλαδρύψασα παρειάς,
τεσσαρακαίδεκτιν τῷ δ' ἐκάλυψε τάφῳ.

VII.

Μαντιάδας, ὦ ξεῖνε, καὶ Εὐστράτος, ἦες ἐχέλας
δυμαῖοι, κραναῇ κείμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,
ἄγραυλοι, γενεῇθεν ὀρειτύπῳι. οἳ δ' ἐπὶ τύμβῳ,
μανταὶ τέχνας, δαυροτόμοι πελέκεις.

VIII.

Εὖρος χεῖμαί σε καταγίδες ἐξεκύλισσαν,
φιλλί, πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἡϊόνι,
οἰκηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιππος δὲ
πέτρῃ ἀλιβερέκῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

ΠΕΡΣΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τρεῖς ἄφαλοι κεράεσσιν ὑπ' αἰθέσσις τοι, Ἀπολλων,
ἀγκεινται κεφαλὰι Μαιναλίων ἐλάφων,
ἄς ἔλον ἐξ ἰσπῶν βριαρὰ χέρε Δαίλοχος τε
καὶ Προμένης, ἀγαθὲ τέκνα Λεοντιάδης.

II.

Πότνια κωροσόα ταύταν ἐπιποντίδα νύμφαν,
καὶ σεφάναν λυπαρῶν ἐκ κεφαλᾶς πλοκάμων,
ὄλβια Εἰλήθεα, πολυμνάσιοιο Φύλασσε
Τίσιδος ὠδίνων ρύσια δεξαμένα.

III.

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβώσης
εὐκαίρως, τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίσχῃ.
ὥς ἄ γε δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενέσῃ
δωρεῖσθαι, τῆτων κύριός ἐστι Τύχων.

IV.

Δηλαία Μνάσυλλα, τί τοι καὶ ἔπ' ἡρώεστος
μυρομένης κέρας γραπτὸς ἔπεισι τύπος,
Νευτίμας, ἃς δὴ ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
ὠδίνες, κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
ἀχλύϊ πλημμύρσασα Φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοσῶ;
αἰ αἰ, Ἀμισοτέλης δ' ἐκ ἀπάνευθε πατῆρ

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Χοίριλος Ανιμάχῃ πολὺ λείπει· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι
 Χοίριλον Εὐφορίων εἵχε διὰ τόματος,
 καὶ κατάγλωτ' ἐποίησε τὰ ποιήματα, καὶ τὰ Φίληρα
 ἀτρεκέως ἤδει· καὶ γὰρ Ομηρικὸς ἦν.

ΚΑΛΛΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Αἰεὶ χρυσίον ἦδ' αὖ, Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκὺς
 ἐξαπώνης ἐγένε' λυσομανὲς τι κακόν.
 αἰεὶ μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
 τὸν τρώων· ἔκ' ἐγένε' νῦν κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

I.

Οὐδείς τὴν ἰδίην συνεχῶς, Χαρίδημε, γυνᾶϊκα
κινεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναται.
ἔτῳς ἢ Φύσις ἐςὶ Φιλόκνιστος, ἀλλοτριόχρως,
καὶ ζητεῖ διόλῳ τὴν ξενοκυσαπάτην.

II.

Ζεῦ πάτερ, Οθρυάδα τίνα Φέρβερων ἔδρακες ἄλλον,
ὃς μόνος ἐκ Θυρέας ἐκ ἐθέλησε μολεῖν
πατρίδι' ἐπὶ Σπάρῃαν, διὰ δὲ Ξίφος ἤλασε πλευρᾶν,
δῶλα καταγράψας σκῦλα κατ' Ἰναχιδᾶν;

III.

Εἰς τὰς Ἰφικράτους παῖδας ἐξ πεσόντας ὑπὸ τῷ τεύχῳ Μισσήνης.

Εὐπυλίδας, Εράτων, Χαῖρις, Λύκος, Ἀγίς, Ἀλέξων,
ἐξ Ἰφικρατίδα παῖδες, ἀπωλόμεθα
Μεσσάνας ὑπὸ τείχῳ· ὁ δ' ἔξδομος ἄμμε Γύλυππος
ἐν πυρὶ θείς, μεγάλην ἦλθε Φέρων σποδιάν,
Σπάρτα μὲν μέγα κῦδος, Ἀλεξίπῳα δὲ μέγ' ἄχθος
ματρὶ· τὸ δ' ἐν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον.

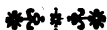
ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

I.

Διστὸς Ἔρως αἶθει ψυχὴν μίαν. ὦ τὰ περισσὰ
ὀφθαλμοὶ πάντα πάντα καλοσπόμενοι,
εἶδετε τὸν χρυσέαισι περισκεπτόν χαρίτεσσιν
Ἀντίοχον, λιπαρῶν ἄνθεμον ἡθέων.
ἀρκεῖται. τί τὸν ἡδὺν ἐπηυγάσασθε καὶ αἶθρον
Στασικράτη, Παφίης ἔρνος ἰοσεφάνη.
καίεσθε, τρύχεσθε, καλαφλέχθητε ποτ' ἦδη·
οἱ δύο γὰρ ψυχὴν ἐκ αὐτῆς ἔλοιπτο μίαν.

II.

Τὸν μέγαν Ἀκροκόρινθον Ἀχαιϊκὸν, Ἑλλάδος ἄστρον,
καὶ διωλὴν Ἰοθμῶ σύνδρομον ἡϊόνα
Λεύκιος ἐσυφέλιξε. δοριπλοῖήτα δὲ νεκρῶν
ὅσα σωρευθεῖς εἰς ἐπέχει σκόπελος.
τῆς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας Ἀχαιεὺς
ἀκλαύστως κίερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι.

ANALECTA
VETERUM POETARUM
GRAECORUM.

EDITORE

RICH. FR. PHIL. BRUNCK.

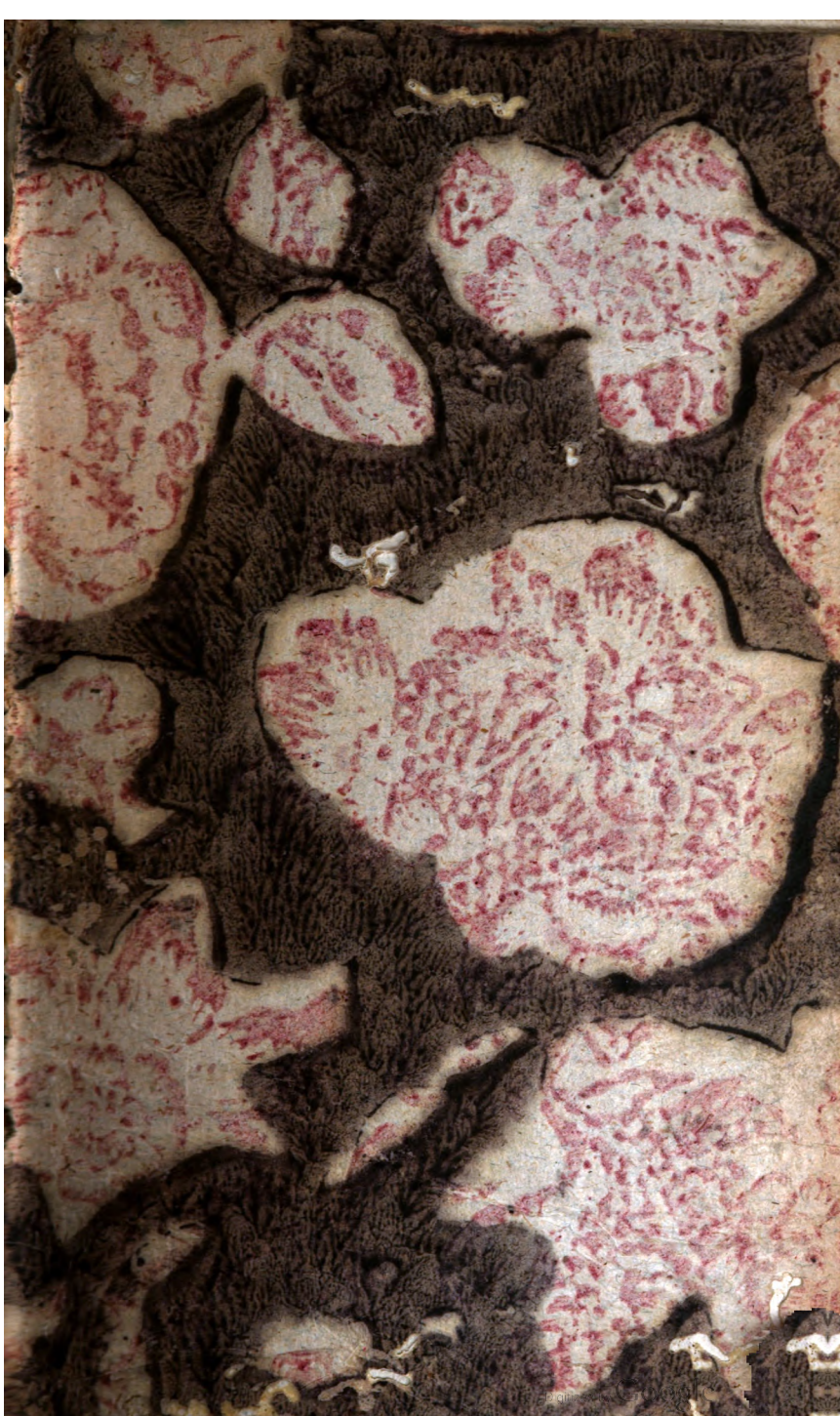
TOM. II.

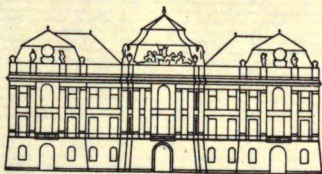
ARGENTORATI.
APUD IO. GOTHOF. BAUER & SOCIUM.
BIBLIOPOLAS.

9.7.4
2

IX-24

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K. K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

9.Z.4.

